

Giới thiệu Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ

Thể loại: Hiện đại, trùng sinh, dị năng

Converter: Lão Di

Editor: Heidi

Đường Linh không ngờ sau sự kiện giẫm đạp của đại hội xem mắt cô lại trùng sinh về thời điểm hai mươi năm trước.

Càng may mắn hơn khi cô vô tình cùng một cái đỉnh kí khế ước, mở ra một đôi "quỷ nhân" nhìn thấu hết mọi sự trên đời. Không những thế còn có hàng loạt dị năng được hé lộ.

Cô tự hứa sẽ thay đổi bản thân, trở thành người được người khác để ý, không còn hèn yếu như kiếp trước.

Bạn học bắt nạt? Cô không ức hiếp người khác đã là may lắm rồi.

Thầy giáo coi nhẹ? Không sao hết, hiệu trưởng có ánh mắt nhìn là được.

Thần nhân ghét bỏ sao? Sớm muộn gì bọn họ cũng phải nịnh bợ cô.

Loạn thế xuất anh hùng, thịnh thế xuất nhân tài! Khi anh hùng và nhân tài hội tụ trên một người, thế giới này sẽ thay đổi bức nào!

Đây là một cô gái trùng sinh bình thường, lợi dụng dị năng cùng trí tuệ, không ngừng trưởng thành, đi dạo trên hai con đường hắc bạch, gánh vác truyền kỳ của một đế quốc thương nghiệp riêng! Hãy xem cô sử dụng dị năng như thế nào, từng bước một chơi đùa thế giới này trong lòng bàn tay!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Đại hội vạ người xem mắt xui xẻo!

Edit: Heidi

Đau! Đau! Đau! Chân đau! Tay đau!

Đường Linh cảm thấy cả người đều đau, trái tim đập kịch liệt, hơi thở có chút dồn dập, bên cạnh dường như có rất nhiều người, cô tức giận muốn mắng người! Đây là hồ Đại hội vạ người xem mắt xui xẻo!

Đường Linh năm nay 29 tuổi, rất nhanh sẽ phải bước qua ngưỡng cửa 30, bạn bè bên cạnh cô đa số đều đã kết hôn, có con cái cũng khoảng 4, 5 tuổi rồi, thậm chí có vài cuộc hôn nhân đã ly hôn, hay tái hôn đều đã được trải nghiệm qua, cô vẫn chỉ có một thân một mình!

Thời đại học Đường Linh tìm hiểu một người bạn trai, nhưng vì lý do sau khi tốt nghiệp mỗi người một nơi nên không đến được với nhau, người nhà nóng ruột, lén giúp Đường Linh đăng kí tham gia Đại hội xem mắt vạ người, Đường Linh vốn không muốn đi, nhưng vì muốn người nhà an tâm, ôm tâm trạng xem nào nhiệt đến tham dự đại hội xem mắt này.

Điều kiện trong nhà Đường Linh cũng không giàu có gì, sau khi tốt nghiệp đại học cô cũng thay đổi công việc liên tục, công ty địa ốc, công ty mật dịch nước ngoài, công ty quảng cáo, 6 năm thời gian dính tới nhiều lĩnh vực công việc khác nhau, Đường Linh vừa mới nghỉ việc ở vị trí nhân sự nhân lực, cũng không phải cô không muốn làm yên ổn, mỗi công việc cô đều thích, nhưng cô càng yêu thích cảm giác tìm tòi khám phá, không phải cô không có tính ổn định, cô chỉ đang muốn tìm một công việc thích hợp nhất với mình mà thôi.

Đại hội xem mắt được tổ chức tại quảng trường Trung Sơn của thành phố S, nơi đó có sức chứa lớn, sẽ không bị chen chúc, chỉ là ban tổ chức không ngờ rằng, thời đại này dân FA nhiều đến thế, toàn bộ quảng trường chật ních đầy người, các bà cô bà di hộ tổng đi cùng thành đoàn, gây nên tình trạng ùn tắc giao thông gần khu vực quảng trường Trung Sơn, mà do bởi vì chen lấn nhau mới gây nên sự kiện giẫm đạp kia, mà bi kịch của Đường Linh có chính là bị giẫm đạp!

Đúng vậy! Là bị giẫm đạp! Hơn nữa còn rất nhiều chân!

Đánh chết Đường Linh cô cũng tuyệt đối sẽ không tham gia loại đại hội xem mắt xui xẻo kiểu này nữa!

Đường Linh xoa cái ót, cái ót đau dữ dội, bàn tay vừa sờ đến chỗ cái ót, bàn tay bị đau nhẹ, mở bàn tay ra, vậy mà bị chảy máu, đám người này không lẽ ai cũng đi giày đinh!

Đội Đường Linh tỉnh táo lại, phát hiện ngoài trên người bị đau nhức ra, quanh thân còn tản mát ra mùi vi hôi chua, cô ngồi dậy, máu chảy ra ở tay vô ý đụng phải một vật vừa cứng rắn vừa lạnh băng, Đường Linh nhìn theo, bị khiếp sợ rồi!

Cô! Cô sao lại nằm ở trong thùng rác?! Hơn nữa còn là loại thùng rác cỡ lớn kiểu cũ mà N năm rồi chưa từng xuất hiện qua!

Đường Linh chưa kịp suy nghĩ nhiều, tay đau đến run rẩy.

Trời ơi! Cô nhìn thấy gì? Cái vật vừa cứng vừa buốt kia vậy mà lại chui vào trong tay đang chảy máu kia của cô, sau đó biến mất không thấy đâu!

Đường Linh khiếp sợ dụi mắt, thế giới này là huyền huyền sao?

Đầu tiên là người của đại hội xem mắt giẫm đạp cô đẩy vào trong thùng rác, sau đó bị một thứ nào đó không rõ xuyên vào trong thân thể mình!

”Đường Linh, cậu... sao cậu... bị ngã rồi?” Một đứa bé trai đầu đầy mồ hôi, thở hổn hển đưa tay kéo cô.

Đường Linh lao đảo đứng lên, nhìn bé trai trước mặt này cảm thấy khá quen mắt, giống như đã từng gặp ở đâu rồi, đứa nhỏ nhà hàng xóm ư? Đường Linh khẽ cau mày.

”Cậu...”

”Cậu cái gì mà cậu, chạy mau!” Dứt lời, bé trai lôi kéo Đường Linh chạy dọc theo đường cái, vừa chạy vừa thở dốc hô: ”Chúng ta phải... nhanh hơn chút, không thì... không giành được... thứ hạng!”

Đường Linh bị kéo đi mà không hiểu ra sao, bé trai này là ai? Lôi kéo cô chạy như điên gì vậy?

Mà cô chưa kịp nhớ tới bé trai này là ai, lại phát hiện ra một việc khiến khó mà chấp nhận nổi — cô thể mà còn không cao bằng bé trai này cơ! Cô nói thể nào cũng cao 1m65! Bé trai này cao bao nhiêu? 1m50?

Nhìn từng đứa bé bên cạnh đang vừa chạy vừa thở hổn hển, con đường quen thuộc, cùng với lời nói của bé trai kia, cô mới đột nhiên phát hiện, chẳng lẽ cô đang tham gia môn chạy cự li dài mùa đông?

Đùa gì thế!

Chạy cự li dài mùa đông? Cô chỉ từng tham gia duy nhất một lần chạy cự li dài mùa đông thành phố khi học tiểu học năm thứ ba, về sau chưa từng lại tham gia!

”Đường Đường, cố lên!” Một giọng nữ trưởng thành cắt ngang suy nghĩ của Đường Linh.

Đường Linh nhìn về phía phát ra thanh âm, ngẩn người, rất khoa trương hô một tiếng: ”Mẹ?”

Một người phụ nữ 30 tuổi, cười xe đạp, hướng về phía Đường Linh hô hào: ”Đường Đường, cố lên, chạy mau!”

Nếu như phút trước vẫn chưa hiểu rõ đây là làm sao, thì khi giây phút này nhìn thấy mẹ, Đường Linh dường như đã hiểu, cô có vẻ như đã xuyên qua! Hoặc là nói trùng sinh?

Cuộc thi chạy cự li dài mùa đông khi học tiểu học năm thứ ba, là mẹ đến cổ vũ cho mình, hồi tiểu học môn thể dục cô học vô cùng tốt, từng tham gia qua vài lần thi đấu trong khu vực tỉnh thành phố tổ chức, mà mẹ chỉ có lần này là đến động viên mình thôi, không phải mẹ không quan tâm, mà là do tính chất công việc, như loại công việc ăn chung nổi thì việc xin nghỉ là rất khó khăn.

Tuy rằng rất khiếp sợ, nhưng Đường Linh cô — quả thực đã trùng sinh! Kì đầu năm thứ ba tiểu học, cũng chính là năm 1992, năm ấy cô mới 9 tuổi!

(

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Đồng 2 tệ nghèo túng

Edit:Heidi

Đường Linh đang ngồi tại khu nghỉ ngơi, đang tiêu hóa sự thực mình đã trùng sinh, giờ tay lên day huyệt thái dương, cô kinh ngạc phát hiện bàn tay chảy máu trước đó, giờ lại hoàn hảo không chút thương tổn, ngay cả một vết xước da đều không có!

Cô nhớ rõ ràng là tay bị chảy máu, tại sao lại như vậy?

”Đường Linh, cậu bị gì vậy? Nãy sao tự dưng té lăn quay ra?” Bé trai vừa dùng khăn mặt lau mồ hôi vừa hỏi, uống gần nửa bình nước trong tay, tiến đến cạnh Đường Linh tùy ý ngồi xuống nghỉ ngơi.

Đường Linh nghe vậy liền thấy quần bách, ngã chổng vó nằm trong đồng rác, thực sự nghĩ lại mà kinh!

”Uhm, không cần thận bị ngã.”

Cô hơi nghiêng đầu nhìn bé trai một chút, Đường Linh lắc đầu, không phải không thừa nhận thể giới này quả thực kỳ diệu, bạn vĩnh viễn sẽ không tương tượng nổi giây tiếp theo sẽ phát sinh chuyện gì!

”Không té bị thương chứ?” Bé trai tùy tiện hỏi một câu, lại uống một hớp nước lớn.

Đường Linh cong khóe miệng, bé trai này cũng không tệ lắm, không vì chuyện mình bị ngã trong đồng rác mà cười nhạo mình.

”Không sao, không có việc gì! Vừa nãy cảm ơn nhé!”

”Không có gì, đều là bạn học, nên làm!”

Đường Linh gật đầu, không đáp lời tiếp, bởi vì cô vẫn không nhớ lại được bé trai này là ai, chỉ cảm thấy nhìn quen mắt.

”Chu Nghị cậu chạy thể nào a? Xếp thứ mấy?”

Một giọng nói thanh lệ của nữ sinh từ đằng xa truyền đến, đi theo bên cạnh là vài nam sinh, ồn ào hò reo đi về hướng bên này.

Đường Linh ngẩng đầu lên nhìn, phát hiện mấy người này cô đã số đều nhận ra, là bạn học thời tiểu học của cô, mà nữ sinh vừa mới nói chuyện là Vương Tử Thông.

”Cũng tạm được, xếp thứ 6, không vào được top 5 vị trí đầu!” Chu Nghị, cũng chính là bé trai vừa mới kéo Đường Linh cùng nhau chạy có chút tiếc hận nói.

”Thứ 6 nha, cũng tốt mà, tiến vào top 10 mười vị trí đầu rồi, phải biết lần tranh tài này toàn thành phố mình có một ngàn người cùng tham gia đó!” Vương Tử Thông tiến đến cạnh Chu Nghị, giờ lên chai nước trong tay, ”Uống chút nước đi, chạy lâu như vậy khẳng định là khát rồi!”

Vương Tử Thông thấy Chu Nghị nhận nước trong tay mình, cười rất ngọt ngào, tiếp đó con mắt hơi chuyển động, nhìn thấy Đường Linh, tựa như nghĩ tới điều gì, ”Đường Linh, cậu chạy xếp thứ mấy a?”

Đường Linh thấy tầm mắt của mọi người đều chuyển đến trên người mình, thuận miệng nói: ”Thứ 12.”

Đường Linh nhớ tới kiếp trước lần tranh tài này mình đứng thứ 3 giải nữ, mà kiếp trước cũng không có chuyện ngã chổng vó khi này, nhất thời có vẻ nghi hoặc, Sao lại xảy ra loại chuyện này? Quá kỳ quái đi! Nhưng mà truyện trùng sinh vậy mà lại xảy ra trên người mình, như vậy lịch sử thay đổi cũng bình thường thôi.

”Ai nha! Sao lại xếp thứ 12 a!”

Vương Tử Thông có chút cười trên sự đau khổ của người khác, ”Còn tưởng rằng cậu có thể tiến vào top mười vị trí đầu đấy, sớm biết vào không được, còn không bằng để Trương Văn Văn thi đấu cho rồi, thực sự là hoang phí chỉ tiêu!”

”Đừng vậy a, xem ra trường chúng ta không thể giành được hạng nhất tổng hợp rồi!” bé trai bên cạnh Vương Tử Thông có chút buồn bực nói.

Đường Linh liếc nhìn bé trai kia, cậu ta gọi là Tư Đồ Hạo, cô có ấn tượng rất sâu với bé trai kia, không phải vị họ kếp của cậu ta, mà vì Tư Đồ Hạo và Tư Đồ Văn là anh em song sinh, hai bé trai có bộ dáng rất xinh đẹp, hơn nữa thành tích học tập còn rất giỏi, lúc học tiểu học, rất nhiều nữ sinh đều thích cặp anh em song sinh này, vừa mới nói chuyện là Tư Đồ Hạo, là em trai.

”Đường Linh khi chạy bị vấp ngã, mới chạy không tốt, thành tích xếp thứ 12 cũng rất tốt rồi!”

Chu Nghị so với đám học sinh trước mặt lớn hơn hai năm, năm nay là năm lớp năm, cho nên lời của hắn nói mọi người vẫn chịu nghe.

Đường Linh quét mắt một vòng, phát hiện khi cô dùng tầm mắt trên người Vương Tử Thông thì cậu ta rõ ràng có chút né tránh, thông minh như Đường Linh, sao lại không nghĩ tới nguyên nhân trong đó, cô cúi đầu, khóe miệng mang theo nụ cười có chút nghiền ngẫm, ẩn dưới tình quang trong mắt.

Làm như cảm thấy tầm mắt Đường Linh, Vương Tử Thông chột dạ, bật thốt lên, ”Tớ không phải cố ý, chỉ là không cần thận đụng vào cậu mà thôi!” Giọng nói có chút yếu, thế nhưng vẫn nhõng nhẽo như cũ.

Đường Linh vẫn cúi đầu, không nói gì, giống như bị uy khuất!

Mọi người nhìn thấy, đều đồng tình với Đường Linh, có chút trách cứ nhìn Vương Tử Thông!

Vương Tử Thông thấy mọi người đều nhìn mình, tức khắc trên mặt không nén được giận, gương mặt nhỏ nhắn có chút đỏ lên!

Lúc này Đường Linh mới sâu kín mở miệng nói, ”Thực xin lỗi, hôm nay đã liên lụy đến mọi người!“

”Không sao đâu, không có gì!“ Từ Đồ Hạo xoa tay, ”Cũng không thể trách cậu, cậu té bị thương vẫn có thể kiên trì chạy tiếp, đã rất tốt rồi!“

”Đúng vậy a, không té bị thương chứ?“ Từ Đồ Văn thấy em trai vừa nãy không hỏi nguyên do, phụ họa Vương Tử Thông trách mắng Đường Linh, trong lòng có chút áy náy, thế mới tiếng quan tâm tới thương thể của Đường Linh.

”Bạn cùng bàn! Bị thương ở đâu thế?“ Một bé trai anh tuấn khoa trương tiến đến bên cạnh Đường Linh, lôi kéo cánh tay cô nhìn trái nhìn phải, gương mặt đẹp trai so với nữ sinh còn tinh xảo hơn.

Bạn cùng bàn?

Đúng rồi, nhóc xinh trai này gọi là Đoàn Ngọc, đúng là bạn cùng bàn của Đường Linh cô, người này bộ dạng soái khí, thể thao lại tốt, tính cách vui vẻ, chỉ là học tập hơi tệ chút, thế nhưng nhân duyên lại không tệ, rất nhiều tiểu nữ sinh đều thích cậu ta!

Lông mày Đường Linh giãn ra, kéo cánh tay về, tuy rằng vết thương trên tay không còn nữa, nhưng cánh tay của cô vẫn là rất đau đó, thẳng nhai này lôi kéo cánh tay mình lác qua lác lại, quả thực bó tay!

”Tớ không sao!“ Đường Linh không dám nói quá nhiều, bởi vì hồi nhỏ cô không thích nói chuyện, đột nhiên biến đổi quá nhanh, dễ dẫn đến hoài nghi!

Đoàn Ngọc trừng lớn hai mắt nhìn chằm chằm Đường Linh, nửa ngày mới gật gật đầu nói, ”Không bị gì là tốt rồi, không thì cuộc thi chiều nay tớ tham chắc rồi!“

Bạn nhỏ cùng bàn với hần chính là không thích nói chuyện!

Khóe miệng Đường Linh gật gật!

”Hừ! Không phải chỉ ngã nhẹ có một cái thôi, nhõng nhẽo thấy sợ!“

Nhìn thấy bạch mã hoàng tử trong lòng và Đường Linh thân cận như vậy, sự chú ý của mọi người dĩ nhiên đều tập trung về trên người Đường Linh, trong lòng Vương Tử Thông cảm thấy không vui! Rõ ràng cô mới là người được mọi người coi trọng được không hả.

Chạy cự li dài cuối cùng đã kết thúc, xếp thứ nhất là trường tiểu học Thắng Lợi, tiểu học Cảnh Dương nơi Đường Linh theo học xếp thứ hai.

Buổi trưa cơm nước xong, mẹ Đường Linh cho cô 2 tệ xong mới đi về nhà, ở thời điểm này một xu có thể mua mấy cái kẹo, 5 xu có thể mua được một bình lớn nước ngọt có ga, 2 tệ này cũng coi như là tiền tiêu vặt khá lớn!

Xem đồng 2 tệ trong tay, Đường Linh cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì, khóe miệng cong lên, lông mày giãn ra, nếu muốn thay đổi, vậy trước tiên phải bắt tay từ thu nhập của gia đình, kiếp trước cha mẹ làm lưng vắt và cà dờ, sinh hoạt vẫn thường thường, khi cha mẹ lớn tuổi thân thể đều không tốt, đời này cứ để con gái vì hai người tạo ra một cuộc sống thoải mái an ổn!

Đường Linh chậm rãi xoay người, ngược đầu nhìn lên bầu trời xanh thẳm, ánh mắt nheo lại, cảm thụ sự khoan khoái chưa từng được trải qua.

”Ôi! Mẹ cậu cho cậu 2 tệ hả? Có thể mua cái gì nha!“ Vương Tử Thông trông thấy Đường Linh sẽ không thoải mái, lời nói ra miệng đều mang theo ý giễu cợt, cũng thật là nghèo túng! 2 tệ mà cũng cảm khoe trên tay!

Trong cuộc sống luôn không thiếu người phá đám, mà rõ ràng như thế, Vương Tử Thông vai diễn này diễn quá chuyên nghiệp đi!

Đường Linh cầm qua bình nước suối để bên cạnh, xoay mở nắp, nhấp một ngụm, hoàn toàn bơ lác người”Chuyên nghiệp”kia.

Vương Tử Thông thấy Đường Linh không đoái hoài gì đến mình, có chút lộ vẻ tức giận, Đường Linh không thích nói chuyện mọi người đều biết, ngược lại hưng trí bừng bừng quay ra nói với mấy nam sinh khác, ”Dù sao thời gian còn sớm, nhóm chúng ta về trường vẫn phải lên lớp, không bằng chúng ta cùng đi phố Trung Hoa đi dạo đi!“

”Được a, tán thành!“ Đoàn Ngọc là người thứ nhất nhấc tay tán thành, ai bảo hần ghét nhất lên lớp, đi học bớt đi một chút cũng tốt!

”Cũng tốt, nghe nói quảng trường phố Trung Hoa kia có chương trình rút thăm trúng thưởng, hình như rất thú vị!“ Từ Đồ Hạo đối với chuyện dạo phố không có hứng thú, ngược lại đối với chương trình kia lại cảm thấy rất hứng thú.

Mọi người cũng chưa từng thấy rút thăm nhận thưởng, thật mới mẻ, đều muốn đi xem.

”Bạn cùng bàn, cậu chắc sẽ đi chứ!“ Đoàn Ngọc cười hi hi nói.

Đường Linh lắc đầu một cái, cô quá hiểu về rút thăm xổ số rồi, biết bao nhiêu người mơ giấc mộng đẹp trúng đặc biệt, bỏ một khoản tiền lớn ném vào

việc mua vé xổ số, cũng không thấy mấy người thật sự trúng, trúng độc đắc? Xác suất kia hi hữu thế nào!

” A? ” Đoàn Ngọc kêu thảm một tiếng, lôi kéo tay Đường Linh, ” Bạn cùng bàn! Cậu không thể không đi a! Nếu như một mình cậu quay về lên lớp, chúng ta khẳng định sẽ bị lão sư bắt được! Đi đi, đi đi mà! “

” Đường Linh, sao cậu luôn làm trái lại ý mọi người! Tất cả mọi người đồng ý đi, nếu cậu không có tiền mua vé số, tôi mua cho cậu, coi như cho cậu! ” khuôn mặt Vương Tử Thông lộ ra vẻ khinh thường, người nghèo thật đúng là phiền phức!

” Cùng đi xem đi, không mua thì tham gia chút náo nhiệt cũng được! ” anh em song sinh người anh Tư Đồ Văn cũng gia nhập hàng ngũ khuyên bảo.

Đường Linh gật đầu, hiện tại cô tuổi nhỏ, cơ hội có thể đi ra ngoài rất ít, lần này có lẽ là cơ hội!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Niềm vui bất ngờ

Edit:Heidi

” Nhiều người như vậy! Chúng ta cũng tới nhìn xem! ” Tư Đồ Hạo tiên phong xông vào đám đông, cái tên này quả nhiên rất có hứng thú với chuyện này!

Năm 92, Trung Quốc mới bắt đầu xuất hiện vé xổ số, là loại rất đơn giản rút thăm nhận thưởng, tương tự sau này có thể cào, giải trúng thưởng là những chiếc xe đạp, máy giặt, nồi cơm điện, ngay lúc ấy mà nói thì giải thưởng như vậy đã rất phong phú rồi, cho nên thu hút rất nhiều người đến tìm kiếm vận may.

Vé xổ số do nhà nước phát hành, chính phủ tuyển người bán vé, một vé xổ số 2 tệ, một hộp 50 tấm, người bán mua vé si từ cơ quan phát hành vé số đem đi bán lại, một hộp bán ra 90 tệ, tức là mỗi hộp vé số bán được sẽ lời 10 tệ, số tiền lời kia vẫn rất dễ kiếm, cho nên người bán vé số nhiều vô cùng!

Lần đầu chứng kiến sự kiện rút thăm nhận thưởng, ai cũng thấy thật mới mẻ, đảo qua trái lộn sang phải mấy cái liền bị tách ra, mà Đường Linh cũng thấy hứng thú, không phải là bởi vì nhận thưởng, mà giống như cô nhìn thấy vé xổ số có chút kỳ quái, có vé xổ số chỉ đơn giản là vé số chất liệu giấy, mà có một ít khác Đường Linh lại thấy bên trên nó có một lớp tụ khí như sương mù kim sắc.

Đường Linh liên tục quan sát nhiều tấm vé xổ số trong tay người bán, đều là như vậy! Nghĩ tới trong tay có 2 tệ, cô liền muốn thử một chút!

Đường Linh từ trên tay một người phụ nữ khoảng 30 tuổi rút ra một tấm vé số, móc ra tờ 2 tệ mẹ cho ban sáng, vừa định trả tiền, liền bị một bàn tay ngăn lại.

” Đường Linh, vẫn nên dừng tốn tiền bấy bạ, tớ nhìn thấy rất nhiều người mua, đều không trúng đâu! “

Đường Linh quay đầu nhìn lại, ra là Chu Nghị, nhiều người đều tách nhau đi, không nghĩ tới cậu ta vẫn đi theo mình.

Đường Linh cười với Chu Nghị, đẩy cái tay đang chặn ở tay mình ra, ” Không sao, coi như mua một việc vui! “

Tiền tay xé tại chỗ vé quy định đổi tặng phẩm, Đường Linh ngẩn người, trong bụng thật phần khích, quả nhiên có sự kỳ bí!

” Thế nào? Trúng rồi? ” Chu Nghị vuron đầu qua, tiến sát bên cạnh Đường Linh, kỳ thực cậu cũng rất tò mò về vé số!

Đường Linh nở nụ cười, ánh mắt linh động đảo qua đảo lại, ” Trúng rồi! “

” Thật sự trúng! Giải mấy? Phần thưởng là gì? “

Chu Nghị đưa nhò này kích động lấy qua tấm vé số trên tay Đường Linh kiểm tra, vội vàng nhìn vào chỗ đã bị xé ra, qua mấy giây, sững sờ nói, ” Thật trúng rồi! Ha ha! Đường Linh vận khí cậu thật tốt! Là giải nhất! Giải nhất đó nha! Ha ha! Đi, mau đi xem một chút giải nhất là phần thưởng gì! “

Nhìn bộ dạng ngây ngốc của Chu Nghị, Đường Linh bất giác có chút buồn cười, trúng thưởng cô cũng cực kì hài lòng, nhưng hiện tại cô càng quan tâm là ” dị năng ” kia. Có phải thật chuẩn như vậy hay không!

” Không cần nhìn nữa, là máy giặt! “

Đường Linh vừa mới đi loanh quanh xong thì đã nhớ hết kết cấu giải thưởng, giải nhất là một chiếc máy giặt trị giá 1000 tệ, giải nhì là chiếc xe đạp trị giá 300 tệ, giải ba là nồi cơm điện trị giá 200 tệ, giải tư là đồ dùng nhà bếp bộ bốn cái có giá trị 60 tệ, giải năm là chiếc bàn ủi điện giá 20 tệ, còn lại các giải an ủi là những túi bột giặt nhãn Khắc Bài có giá trị 2 tệ.

Các phần thưởng này cực kì hậu hĩnh! Mẹ Đường Linh tiền lương mỗi tháng không tới 400 tệ, ở thời đại này người có tiền có biệt danh là ” Hộ vạn tệ “!

Từ năm 92 bắt đầu, nhà nước bắt đầu chỉnh đốn và cải cách chính sách, không thiếu người bắt đầu làm kinh thương, mặc dù có không ít hộ dân, cơ sở nhỏ làm ăn khá phát triển, thế nhưng phần lớn mức sống của người dân vẫn có hạn!

” Đừng lo lắng a, chúng ta đi đổi tặng phẩm! ” Chu Nghị hưng trí bừng bừng lôi kéo Đường Linh muốn đi, Đường Linh thực sự quá may mắn đi, mua một tấm vé số liền trúng được một chiếc máy giặt! Hắn có nên cũng mua một tấm hay không đây?

” Oa! Cô gái nhỏ, cháu vậy mà trúng giải nhất! “

Người phụ nữ bán vé số khoa trương kêu lên một tiếng, sau đó sắc mặt có chút khó coi, vừa hăm mộ vừa hối hận nói, ” Sớm biết hộp vé xổ số này có vé trúng đi sẽ giữ lại! Ai nha! Minh thế nào lại xui xẻo như vậy! Giải nhất ở trong tay vậy mà bị chạy mất! Đây chính là một chiếc máy giặt a! “

Nhìn bà chị bán vé số trên mặt đầy vẻ tiếc hận bên cạnh, tâm tư Đường Linh bỗng xoay chuyển, như có chút bị làm khó lại vừa buồn bực nói, ” Ai nha, nếu như bị mẹ cháu biết, cháu chạy tới nơi này nhất định sẽ bị mắng đấy! Đây biết phải làm sao bây giờ! “

Chị gái bán vé số đánh giá Đường Linh từ trên xuống dưới, thấy cô nhóc chỉ là bé gái khoảng chừng 10 tuổi, ánh mắt chợt lóe lên, cười hi hi chạy đến cạnh Đường Linh, lộ ra nụ cười hiền hòa, ” Cô gái nhỏ à, tự lên đến đây à! Người trong nhà không biết sao!”

Thấy chân mày Đường Linh nhíu thật chặt, thật giống như bị nói trúng tâm sự, đến vé số đang cầm trên tay cũng nắm chặt lại, trong bụng chị bán vé số tự biết mình nói trúng rồi, liền tiếp tục nói, ” Không đi học lại chạy tới đây mua vé số, nếu như bị người nhà phát hiện chắc sẽ bị đánh đòn nha! “

Đường Linh gật đầu có chút u mê, giọng nói líu xiu như than thở, ” Đúng vậy a, phải làm sao đây? ” Bà chị gái bán vé số này có vẻ đã mắc câu!

Chị gái bán vé số thấy có hi vọng, lại khuyên nhủ, ” Như vậy đi, đi thấy cháu và con gái đi cũng xấp xỉ nhau, liền giúp cháu một việc, đi đưa cháu 300 tệ, cháu bán lại vé số cho dì nha! “

” 300 tệ? ” Đường Linh trong lòng cười gằn, còn coi cô là trẻ con để lừa gạt! Đồ vật 1000 tệ, dùng 300 tệ để đổi!

” Không được! Đường Linh, cậu không thể bán cho dì ấy! Giải nhất cậu trúng giá trị 1000 tệ đó! ” Chu Nghị sợ Đường Linh bị dì bán vé số này lừa, vội vàng kéo Đường Linh ra phía sau lưng.

” Nè nè, chúng ta vẫn có thể thương lượng mà! “

Chị gái bán vé số mau chân tiến về phía sau Chu Nghị, khẽ cắn răng, như kiểu hạ quyết tâm rất lớn, ” Như vậy đi, đi cũng không chiếm tiện nghi của cháu, vé số này cháu bán cho dì đi, dì đưa lại cháu 500 tệ! Dì nói thật với cháu, nhà dì đang cần một cái máy giặt, cháu liền bán cho dì nha! “

Đường Linh cười thầm trong lòng, trên mặt lại không biểu lộ ra nửa phần, làm như do dự nửa ngày mới chậm rãi nói, ” Nếu như 600 đồng, cháu sẽ bán cho dì ạ! “

Bà chị bán vé số vừa nghe xong, định mở miệng muốn nói gì đó, Đường Linh liền ngắt lời nói, ” Nếu không được, cháu sẽ đi hỏi thêm những người khác, không chừng sẽ có người khác muốn! “

” Đừng vội! ” Bà chị bán vé số vội nói, giậm chân một cái, ” Thành giao! 600 thì 600! ” 600 tệ so với giá thị trường còn rẻ chán!

Khóe miệng Đường Linh hơi vênh lên, ánh mắt cong cong như vầng trăng lưỡi liềm, tuy rằng máy giặt trị giá một nghìn đồng, cũng chỉ là định giá mà thôi, giá thực tế không cao đến vậy, cho nên 600 đồng thành giao, có thể nói là đôi bên cùng có lợi, Đường Linh kiếm được tiền, mà bà chị bán vé số kia thì mua được máy giặt với giá gốc!

Đường Linh bán vé xổ số đi là vì cô thiếu tiền, trên người duy nhất chỉ có hai tệ mua vé số, thực sự không kiếm đâu ra tiền làm thí nghiệm ” dị năng ” trên người cô!

Từ trong tay bà chị bán vé số nhận lấy 600 tệ, cô có chút nóng lòng muốn thử, nếu như có thể chứng minh được ” Dị năng ” này là thật, đây chính là việc kinh hi lớn nhất sau khi cô trùng sinh!

Đường Linh và Chu Nghị hai người liên tục chuyển động trong đám người, lại từ trong tay vài người bán vé số mua được năm vé có lớp sương mù kim sắc, năm tấm không có lớp sương mù, Chu Nghị cũng mua mười mấy vé, nhưng đáng tiếc vận khí không tốt lắm, chỉ trúng được 2 túi bột giặt, thế là bị kịch một tay xách một túi bột giặt, nhìn trái nhìn phải, không biết nên xử lý thế nào.

” Đường Linh, vé của cậu có trúng không? “

Đường Linh xé vé số ra trên vé có chỗ ghi rõ đối giải thưởng, chỉ nhìn lướt qua, rồi đưa cho Chu Nghị bên cạnh, khóe miệng câu ra nụ cười mang theo ý vị thâm trường, trong mắt xẹt qua tinh quang, từng nghe nói người chết qua một lần sau khi mở mắt lại có thể nhìn thấy những vật người thường không thể nhìn được, được gọi là mắt âm dương!

Vậy trường hợp của cô gọi là gì? Quý nhân?

Chu Nghị nhận lấy từng tờ vé số một, từ nỗi tiếc hận mới bắt đầu rồi tới thất vọng, sau đó lại khoa trương tron tròng hai mắt, vé số cầm trên tay có chút

run rẩy, nửa ngày cũng không nói nên lời.

” Đường Linh! Cậu thật thần kỳ! ” Chu Nghị tỉnh táo lại, đột nhiên ôm lấy Đường Linh, cười ha ha!

” Trời ạ! Cậu lại trúng! Lại trúng! “

” Cậu buồn tở ra trước đấy! ” Bị ôm đến đầu óc choáng váng Đường Linh bó tay, quả nhiên không thể đánh giá cao tình thương của trẻ con hơn mười tuổi đâu!

Chu Nghị buông tay, chạy một vòng vây quanh Đường Linh, tay phải xoa cằm một cái, cau mày đánh giá cô bạn từ trên xuống dưới! Vừa tự hỏi vừa hơi thâm ý nói! ” Tổ có nên đi vào thùng rác nằm một lúc rồi quay lại mua vé số không ta? “

O.M.G! Làm sao cô có thể cảm thấy tên này là mặt hàng tốt? Loại mặt hàng này chính là loại cầm thú phúc hắc!

Sau khi hai người đi đến nơi linh thiêng, 1 chiếc máy giặt, 2 chiếc xe đạp, 3 cái nồi cơm điện, đây chính là giải nhất nhì ba có giá trị lớn nhất đều bị cô ẵm gọn, Đường Linh chỉ để lại 2 chiếc xe đạp, còn máy giặt và nồi cơm điện liền bán sang tay ngay, máy giặt bán 600 tệ, nồi cơm điện bán 100 tệ một cái, mấy người tranh nhau muốn mua, như kiểu suýt muốn đánh nhau, cuối cùng còn được nhân viên nơi linh thiêng dàn hòa, mới không tạo thành hiện trường hỗn loạn.

Đường Linh, Chu Nghị hai người mỗi người đều hôn hờ dặt một chiếc xe đạp, trong túi Đường Linh do bán đi phần thưởng ằng chừng có được 1.480 tệ, nhìn bầu trời trong vắt trên cao, cô cảm thán, sống lại một lần thật sự quá tốt!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 4: Triệu tập hội nghị bột giặt

Edit: Heidi

” Chu Nghị, Đường Linh! ” Từ nơi xa Tư Đồ Văn vẫy tay hướng về phía họ, vừa mới bị tách ra khỏi nhóm, khi quay đầu lại đã không nhìn thấy bóng dáng hai người họ!

Nhìn thấy đám người Tư Đồ Văn trên tay mỗi người đều xách mấy túi bột giặt, Đường Linh Chu Nghị liếc mắt nhìn nhau, bật cười!

Bột giặt cũng thật nhiều!

Đường Linh nhìn bọn họ, trong lòng không khỏi đánh giá kĩ lại bọn họ lần nữa!

Chu Nghị mua mười mấy tấm mới được 2 túi bột giặt, mà mấy người này mỗi người trên tay đều là vài túi, chắc hẳn mua không ít vé số đâu. Đồi trước bởi vì cô tự ti lại nhất gan, cho nên căn bản không chơi cùng với đám người Tư Đồ Văn này! Như vậy xem ra, gia cảnh của đám bạn học này của cô đều rất khá!

” Chu Nghị, cậu trúng giải? Thật lợi hại a! “

Người chuyên nghiệp vẫn chuyên nghiệp như cũ! Vương Tử Thông nhét đồ đang xách trên tay cho Tề Phóng đứng cạnh, Tề Phóng cũng là bạn học của Đường Linh, thể dục không tệ, rất thích đi theo Vương Tử Thông, coi như là tiểu tùy tùng của cậu ta.

” Tổ vừa nãy cũng có ý muốn rút thăm được chiếc xe đạp, kết quả mua hơn 20 vé cũng không trúng, Chu Nghị tay cậu vận khí thật tốt nha, mau cho tổ mượn cười thử một vòng đi! “

Vương Tử Thông vừa cười hi hi vừa cất lời nói chuyện với Chu Nghị, vừa dùng ánh mắt khiêu khích hướng về Đường Linh! Hừ! Xe của Chu Nghị dựa vào cái gì để cho Đường Linh dặt, cần dặt xe cũng phải để Vương Tử Thông cô dặt nha!

Đường Linh nghe thấy cũng không đáp lại, chỉ hơi nhún mày, cười với ý vị sâu xa!

Chu Nghị vò đầu, ngượng ngừng nói, ” Xe đạp này không phải của tổ, là Đường Linh trúng thưởng giành được! “

Nghĩ một lát, lại bồi thêm một câu, ” Hai chiếc này đều là cậu ấy trúng được! “

” Cái gì? Sao có thể chứ! ” Vương Tử Thông khó tin hét to, tại sao có thể là con nhỏ đó trúng được!

” Cậu ta chỉ có 2 tệ, mua được một vé là hết cỡ! Chu Nghị, không phải là cậu ta mượn tiền bạn chứ? “

” Đường Linh, 2 chiếc này thật sự là của cậu trúng được? Chắc chắn! Cậu quá may mắn! ” Tư Đồ Hạo lên đến bên cạnh Đường Linh, về mặt kích động, cậu cũng mới mua không ít vé số, toàn chỉ trúng bột giặt!

” Đi đi, chúng ta đi mua thêm vài tờ đi, chỉ toàn thấy vé số trúng bột giặt, trúng giải khác tớ còn chưa từng thấy qua! “

Đường Linh cười bất đắc dĩ, cậu bạn Tư Đồ Hạo này bình thường nhìn cũng đáng tin, sao đúng phải chuyện vé số lại cứ không bình tĩnh như vậy chứ!

” Xi! Khoe khoang cái nổi gì chứ! “

Vương Tử Thông không cam lòng lắm bầm, thanh âm không lớn, nhưng mọi người ở đây vẫn nghe được, ” Chu Nghị, tuy rằng nhà cậu có tiền, thế nhưng cũng không thể cho người lạ mượn tiền lung tung, mượn mà không trả, cậu biết đòi ai nha! “

Đường Linh kia với bộ dạng nghèo túng, vừa nhìn đã biết trong nhà có thể có mấy đồng, còn học đòi người ta mua vé số!

Tư Đồ Hạo nghe thấy, sắc mặt có một chút thâm trầm, Vương Tử Thông này nói chuyện có chút quá đáng, đều là bạn học của nhau, cậu ta sao có thể ăn nói thế chứ! Hai nhà họ Tư Đồ và họ Vương có quen biết, cho nên bọn nhỏ cũng qua lại thân thiết hơn, bình thường chỉ cảm thấy tính tình Vương Tử Thông hơi kiêu ngạo, nhưng cũng không ảnh hưởng đến toàn cục, nhưng hành vi của cậu ta hôm nay thực khiến người ta xem nhẹ!

Vương Tử Thông liếc nhìn Đường Linh bằng ánh mắt xem thường, nói châm chọc, ” Thực sự là không biết xấu hổ! “

Chu Nghị vội vàng cướp lời giải thích, ” Không phải, cậu ấy không hướng vay tiền tớ, vé số là tự bạn ấy bỏ tiền mua! “

” Tự dùng tiền? Cậu ta cầm theo được nhiều tiền vậy sao! “

Vương Tử Thông liếc Đường Linh bằng nửa con mắt, một thân quần áo thể thao với kiểu dáng cũ kỹ, viền giày thể thao màu trắng đã sờn da, cô cũng không tin trên người cậu ta sẽ có nhiều tiền bỏ ra mua vé số!

” A! Rốt cuộc cũng tìm ra mọi người! “

Đoàn Ngọc từ khoảng cách thật xa, bụng cái nồi com điện chạy nhanh hướng về phía họ, nồi com điện có chút lớn, dùng hai tay ôm ở trước ngực, nhưng không hề ảnh hưởng tốc độ của cậu ấy, ” Chiến công của các cậu thế nào? Anh đây vận may không tệ, ôm được cái nồi com điện trở về! “

” Hai chiếc xe này của ai hả? Không phải các cậu trúng được chứ? “

Đoàn Ngọc thấy mọi người đều vây quanh hai chiếc xe đạp, ” Ai trâu bò như vậy a! Mau mau, cho anh đây mượn đạp thử, chiếc xe này anh đây thích ngay từ đầu, trâu bò hơn cái của anh! “

Vương Tử Thông thấy Đoàn Ngọc cũng hứng thú với chiếc xe đạp của Đường Linh, càng khó coi hậm hực, ” Không phải chỉ là hai chiếc xe rách nát sao, có gì đặc biệt hơn người, vẫn phải mượn tiền mua vé số đó thôi! “

Đoàn Ngọc mờ mịt nhìn Vương Tử Thông nói, ” Sao thế hả? Ai vay tiền ai mua vé số? ” Vừa trở lại chưa chú ý tới, hiện tại mới phát hiện bầu không khí ở đây có chút không đúng.

Vương Tử Thông hát cầm về phía Đường Linh, ” Còn có thể là ai! “

Lúc này cả Tư Đồ Văn cũng nhú mày, nhưng không tiếp lời, ở trong mắt hần con nít đùa giỡn chơi đùa kiểu vặt vãnh này, còn không đáng để hần quan tâm

Chu Nghị thật sự không ưa nổi hành động của Vương Tử Thông, ngay lập tức tường thuật lại một lần từ đầu đến cuối chuyện Đường Linh trúng giải!

Mọi người đều khiếp sợ nhìn Đường Linh, tiêu hóa lời Chu Nghị vừa kể, ngược lại Vương Tử Thông nghe thấy chuyện Đường Linh dùng đồng 2 tệ nghèo túng kia mua vé số trúng giải nhất, hơn nữa liên tiếp lại trúng mấy giải thưởng khác nữa, nhưng chỉ bỏ ra số tiền 22 tệ để mua vé số, gương mặt nhỏ hết đỏ lại trắng.

” Thực sự là chó ngáp phải ruồi! “

Chu Nghị nghe được, trừng mắt nhìn Vương Tử Thông, rồi quay qua nói với Đường Linh, ” Đừng chấp nhặt với cậu ta! “

Vương Tử Thông thấy vậy, tức giận đến cắn chặt răng, có chút khó tin nhìn chằm chằm Chu Nghị! Cậu ấy vậy mà đỡ lời giúp Đường Linh!

” Về nhà ăn nhiều nho một chút, đỡ phải trong lòng chua xót! “

Liếc nhìn Vương Tử Thông một cái, mặt Đường Linh không lộ cảm xúc, nói chuyện ý vị.

Mọi người sững sờ, Đường Linh hoặc là không nói lời nào, nếu đã chuyện thì miệng lưỡi cũng thật sắc sảo!

” Ha ha! Đúng vậy, Vương Tử Thông đây là điển hình không ăn được nho liền nói nho còn xanh! Đúng là nên về nhà ăn nhiều nho chút! Ha ha! “

Tư Đồ Hạo cười to nói, quay đầu thấy có chút hứng thú đánh giá Đường Linh, trước đây vẫn cảm thấy cô bạn này rất im lặng, không nghĩ tới cậu ấy nói chuyện lại thú vị đến thế!

Vương Tử Thông thấy mọi người đều cười mình, tức giận đến vành mắt đỏ hoe, tiểu tuý từng Tề Phóng đứng bên cạnh thấy tình hình, nhanh chóng tiến lên đỡ cô!

”Trời ạ! Bạn cùng bàn, lúc ở bên kia nghe người ta nói có người bán phần thưởng, không nghĩ tới thì ra là cậu!” Về mặt Đoàn Ngọc biểu lộ ra nét kinh ngạc, sau đó nổi tính bả tám hỏi, ”Nghe nói người mua suýt chút nữa đánh nhau! Thật hả?”

Con mắt Tư Đồ Hạo loạn chuyển, nhìn Đường Linh đang cười với vẻ gian trá, không nghĩ tới Đường Linh lại có kinh tế đầu óc, cậu cũng cảm thấy rất hứng thú với mấy chuyện như thế này, tuy rằng người nhà hi vọng khi lớn lên cậu có thể cùng anh trai đi cùng nhau trên con đường làm quan, nhưng cậu vẫn thích cuộc sống tự do tự tại hơn, quan lộ thực sự không thích hợp tính cách của cậu!

”Bạn cùng bàn! Xe đạp kia cho tớ mượn đỡ đạp một vòng thôi!” Đoàn Ngọc ôm cái nồi com điện, chớp mắt tỏ vẻ tội nghiệp không ngừng với Đường Linh!

Rất hiển nhiên cả nhóm đều không buồn để mắt đến tiểu khổng tước Vương Tử Thông kia, tuy rằng biết Đường Linh vẫn là không thích nói chuyện, nhưng hôm nay mọi người đều có chung một cảm nhận, bạn học nữ này đã không còn khó gần như cũ nữa!

Đường Linh làm ra một động tác mời rất “quý ông”, đưa cho Đoàn Ngọc mượn cái xe đạp, Đoàn Ngọc hưng phấn nhét đồ đang cầm trên tay vào trong lòng Đường Linh, rồi chạy đi thử xe trước.

Đường Linh hết nói nổi nhìn vào cái nồi com điện bị ép nhét vào lòng kia!

Cô có chút hối hận!

Nhìn vào nơi tay của cả nhóm có đến N túi bột giặt, Đường Linh mở vung nồi com điện đang ôm trong lòng ra, không biết sao, đột nhiên trong não nhảy ra một cụm từ của một quảng cáo nào đó, bèn hướng về mọi người nói một cách dí dỏm, ”Mau vào trong nồi đi, gia tộc bột giặt triệu tập cuộc họp khẩn cấp!”

Mọi người hết nhìn trái lại nhìn phải, từng người một chen lấn đem bột giặt cầm trong tay vớt vào trong nồi, Tư Đồ Hạo đẩy nắp nồi lại, gạt đầu một cách trịnh trọng làm như rất hài lòng nói, ”Nội dung cuộc họp phải làm tốt công tác bảo mật!” Nói xong còn nghịch ngợm nháy mắt về phía Đường Linh.

Đường Linh gạt đầu, nghiêm trang nói, ”Ý thức siêu đạt, đáng giá biểu dương!”

Mọi người nghe thấy đều cười ha ha, bầu không khí có chút xấu hổ mà Vương Tử Thông vừa gây ra vài phút trước đó đã rơi vào quên lãng, chỉ có mình Vương Tử Thông đang tức đỏ mặt đứng một bên.

”Thời gian cũng sắp hết, nên về thôi!” Tư Đồ Văn nhìn đồng hồ đeo tay, nhàn nhạt nhắc nhở cả nhóm, nếu không phải hôm nay tham gia thi đấu, cậu quyết sẽ không trốn học, hiện nay đối với cậu mà nói, việc học là trọng yếu nhất.

Cả nhóm không có ý kiến, một đoàn người thẳng tiến về phía trường học, mà Đường Linh lại nhìn thật sâu về phía tay trái của Tư Đồ Văn, nếu vừa rồi không nhìn lầm, thẳng nhóc kia đang đeo chính là kiểu dáng đồng hồ thể thao của nhãn hiệu Tissot, cô khẽ nhíu mày, như có điều suy ngẫm.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 5: Vạch chia bàn

Edit: Heidi

Lại lần nữa bước vào sân trường tiểu học, Đường Linh có chút hoảng hốt, trong sân trường tất cả đều không thay đổi, chỉ là tâm thái của cô đã khác, sân trường vô cùng náo nhiệt, nhảy dây thun, nhảy bao, nhảy dây thừng nơi nào cũng có thể bắt gặp, khắp nơi lan tỏa sức sống thanh xuân hướng về phía trước!

Nhóm Đường Linh đi về bộ thể dục báo cáo trước, sau đó tự quay về lớp học của mình để lên lớp, Đường Linh một đường đi theo tên nhóc Đoàn Ngọc, tiểu tử kia cứ cười híp mắt suốt đường đi, bạn cùng bàn của cậu trước đây cứ mỗi khi thấy cậu là đi đường vòng, hôm nay lại luôn theo đuôi cậu, nhất thời có chút đắc ý, Đoàn Ngọc nào biết Đường Linh đi theo cậu ta là vì Đường Linh không biết chỗ ngồi của cô ở đâu mà thôi!

Lần nữa bước vào phòng học, Đường Linh đứng ở cửa nhìn lướt qua, khóe miệng hơi cong lên, thật nhiều khuôn mặt quen thuộc! Khi ở tiểu học Đường Linh rất nhát gan, thế nên sau khi tốt nghiệp thì cắt đứt liên hệ với bạn học, vì thế Đường Linh vẫn cảm thấy tiếc nuối, không nghĩ tới loanh quanh vài vòng lại có dịp quay lại nơi đây.

Sóng mắt lưu chuyển, Đường Linh nhắc chân đi theo Đoàn Ngọc trở lại chỗ ngồi, ngồi ở bên bàn học cũ xưa, thật đúng là có chút không thích ứng, hai bàn tay đặt úp lên bàn gỗ, nhìn chằm chằm đường “vạch chia bàn” xiêu vẹo ở giữa bàn, Đường Linh bật cười!

Đây chính là hồi ức quan trọng thời tiểu học a!

Đoàn Ngọc nhìn thấy, hơi cúi đầu, tiến đến cạnh Đường Linh h nói, “Bạn cùng bàn ơi, tớ cũng cảm thấy cậu vẽ cái vạch chia bàn này quá xấu đi, như hình con rết đang bò!”

Đối với “vạch chia bàn” này, Đoàn Ngọc thật sự khó mà chấp nhận nổi, nhưng đáng tiếc người bạn cùng bàn của cậu nhất định phải vẽ cho bằng được, quả thực rất ảnh hưởng đến hình tượng của cậu nha!

Khóe miệng Đường Linh co giật, cô nhớ ra rồi, hình con rết này quả thực được vẽ bởi tay cô!

Bức vẽ thảm họa!

“Đường Đường, trận đấu thế nào rồi?” cô bé bàn trên xoay người, chớp mắt mấy cái nhỏ giọng hỏi.

“Thường thôi, xếp thứ 12!” Đường Linh nhún vai nói với Lưu Hân.

Lưu Hân là người bạn tốt nhất của Đường Linh khi còn tiểu học, còn chưa tốt nghiệp sơ trung thì nhà Lưu Hân đã xảy ra chuyện, người bạn này của cô đã nghỉ học, nghe nói cuộc sống trải qua rất gian khổ, sau này cũng không có tin tức nào của cậu ấy.

Đường Linh nhìn cô bạn Lưu Hân trước mắt đến xuất thần, nếu cô đã được sống lại lần nữa, vậy thì cô sẽ giúp Lưu Hân đến cùng, thay đổi vận mệnh của Lưu Hân!

“Đường Linh? Đường Linh!” Lưu Hân lắc tay cô, cắt ngang tâm tư của Đường Linh.

Đôi đồng tử của Đường Linh thu nhỏ lại, cũng thu hồi lại tâm tư đang phiêu dạt, nhẹ giọng cười nhẹ nói, “Xin lỗi, vừa mới thất thần!”

Lưu Hân ngoeo đầu, nghi hoặc nhìn Đường Linh, sao lại có cảm giác Đường Linh lúc này đây có chút không giống với lúc trước!

Lưu Hân lắc đầu một cái cười nói, “Tớ nói là, phỏng chừng ngày mai cô giáo có thể sẽ công bố danh sách tham cuộc thi toán học đợt này.”

“Cuộc thi toán học?” Đường Linh thoáng chút dăm chiêu.

Lưu Hân thở dài, “Đúng vậy! Mỗi lần thi đấu đều là mấy người kia, đâu cần thiết phải công bố danh sách a!”. Một tay chống cằm, trong mắt tràn đầy khát vọng.

“Có mấy chi tiêu?” Đường Linh cảm giác khá hứng thú nói.

Nếu đã trùng sinh, như vậy cô cũng cần phải trù tính cho bản thân, kiếp trước môn thể dục cô giành về cho trường mình không ít giải thưởng, thế nhưng cuộc thi sát hạch lên lớp lại không chiếm được một chút ưu thế nào, cô nhớ tới cuộc thi tốt nghiệp cô đạt thành tích 194 điểm, nhưng lại thua bởi một người đạt 190 điểm!

Cuối cùng học sinh đó được đi học tại ngôi trường danh tiếng Nhất Trung, Đường Linh lại phải đi học ở một trường trung học bình thường, cô từng tức giận tìm đến phòng hiệu trưởng chất vấn, chủ nhiệm giải thích là, người học sinh kia trong cuộc thi đầu tri thức tiểu học đã từng giành giải thưởng về cho trường học, mà Đường Linh thì không có công hiến gì cho trường, cho nên trường học mới không giới thiệu đề cử cô đến Nhất Trung.

Đường Linh không thể hiểu, cô cũng giành về nhiều giải thưởng cho trường, lẽ nào giải thưởng môn thể dục thì không được tính là giải thưởng sao! Sau đó Đường Linh suy nghĩ khá cực đoan, thế sẽ không bao giờ rèn luyện thể dục nữa!

“Danh sách được 6 người a! Tô Cảnh, Tư Đồ Văn, Tư Đồ Hạo, Lương Văn Thù, Viên Nhạc, Vương Tử Thông, cô giáo nhất định sẽ chọn bọn họ đi tham gia!” Lưu Hân thuộc như lòng bàn tay!

Đường Linh buồn cười nhìn Lưu Hân bĩu môi, “Cậu rất muốn tham gia?”

Lưu Hân mở to hai mắt nhìn, cái miệng nhỏ nhắn há thành hình chữ O, “Làm sao cậu biết tớ muốn tham gia?” Minh chưa từng nói qua mà!

Đường Linh nheo cái mũi nhỏ xinh của Lưu Hân, ra vẻ con nít cười nói, “Tất cả đều viết trên mặt cậu kia nhóc!”.

Lưu Hân xấu hổ nhẹ đập lên tay Đường Linh, hướng về phía Đường Linh làm mặt quỷ, đưa tay lên xoa mũi!

Đưa tay che mặt, Lưu Hân nhỏ giọng nói với Đường Linh, “Cô nhỏ tớ có mở thêm lớp dạy kèm toán Olympic, tớ học với cô nhỏ tớ một thời gian khá lâu rồi!”.

Đường Linh tựa như nghĩ tới điều gì, quay bút trong tay, tùy ý nói, “Biết đâu lần này sẽ chọn cậu thi sao.”

Lưu Hân nhún vai, bĩu môi, chỉ coi Đường Linh như đang an ủi mình! Trông thấy thầy giáo đi tới phòng học, vội vàng xoay người lại, ngồi thẳng tắp, tốc

độ kia tuyệt đối là có luyện qua, rất sợ bị thầy phát hiện cô nói chuyện riêng.

Một tiết học trôi qua rất nhanh, Đường Linh có loại cảm giác muốn chết mà chẳng xong!

Phép nhân chia hai số? Cứu mạng a! Lẽ nào sinh mạng của cô đều phải lãng phí ở việc đọc bài khóa, làm phép tính toán ư!

Xem ra Đường Linh thật sự phải lợi dụng một cách hữu hiệu thời gian lên lớp của mình mới được!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Hối lộ thầy giáo

Edit: Heidi

Phòng giáo sư làm việc bên trong

“Cô giáo Kim, danh sách tham gia thi đấu môn toán của lớp cô làm xong chưa?” Thầy chủ nhiệm lớp 3 đẩy gọng kính đặt trên mũi, đáng người có chút mập mạp.

“Còn chưa, tiết học sau tôi mới phát giấy xin tham gia cho mấy học sinh kia, chờ bọn họ điền biểu xong, trước khi tan học nhất định sẽ giao cho thầy!” Cô giáo Kim Minh trả lời.

Cộc cộc cộc!

Cửa phòng làm việc bị người ta gõ vang lên, “Vào đi!” Không biết là vị nào hô lên.

Kèo kẹt!

Cửa bị đẩy ra, các thầy cô giáo ngẩng đầu nhìn về người mới tới, thấy không phải là học sinh của mình, liền cúi đầu bận bịu tiếp, loa ở phòng làm việc đang truyền bá đài phát thanh trường học, có chút âm ỹ!

Đường Linh nhìn thấy Kim Minh, liền nhấc chân bước đến phòng làm việc, đi tới bên cạnh Kim Minh liền dừng bước, “Cô giáo Kim!”

Cô giáo Kim nghi hoặc cau mày, đánh giá Đường Linh, cô nhóc này cô quan tâm đến không nhiều, thành tích thường thường, phụ huynh cũng không quá cấp, lúc bình thường ánh mắt nhìn thầy cô cũng thật cẩn thận, giờ lên lớp kêu đọc bài khóa cũng lách ba lách báp, không hề có chút nào khiến người yêu thích.

“Chuyện gì?”

Cô giáo Kim nghiêm túc hỏi, học sinh bình thường nghe thấy giọng nói nghiêm túc như vậy, nhất định sẽ nảy sinh sự sợ hãi, nhưng đáng tiếc đối với Đường Linh người từng lăn lộn nhiều nghề trong xã hội suốt sáu năm mà nói thì loại này không tạo được một chút uy hiếp nào, phải biết loại công tác trong ngành nguồn nhân lực, quan hệ xã hội, cô có kinh nghiệm rất phong phú!

Đường Linh khẽ nhếch miệng, “Em có thể ngồi xuống nói được không?” Ánh mắt trong suốt, giọng nói chừng chạc, hiển nhiên đề xuống khí thế của cô giáo Kim.

Cô giáo Kim sững sờ, nhìn vào đôi mắt của Đường Linh, theo bản năng gật đầu. Nhìn thấy Đường Linh kéo qua một cái ghế bên cạnh, ưu nhã ngồi ở bên cạnh cô, trong bụng cô giáo rất là kinh ngạc, vừa nảy sao cô lại gật đầu?

Đường Linh liếc mắt nhìn thấy giấy báo danh thi đấu toán học trong tay cô giáo Kim, “Cô đang định điền vào giấy báo danh cho cuộc thi toán học tuần sau sao ạ?”

“Ừ, đúng!” Cô giáo Kim có chút không hiểu được ý đồ của Đường Linh, vừa muốn mở miệng hỏi dụng ý của Đường Linh, lại bị Đường Linh giành trước.

Đường Linh từ trong túi tiền móc ra một cái chìa khoá mới tinh, rồi để chìa khoá lên bàn làm việc, sau đó khe khẽ đẩy đến trước mặt cô giáo Kim.

“Đây là?” Ánh mắt của cô giáo Kim nheo lại, trong lòng có một tia sáng tỏ.

Đường Linh cười nói, “Nhà cô giáo ở xa, không có xe đạp mà đi bộ thực sự là không tiện! Nếu cô giáo không chê, chút lòng thành này xin vui lòng nhận cho! Cũng coi như là em thay mặt lớp tặng cô!”

Cô giáo Kim nhìn Đường Linh, Đường Linh chỉ cười nhạt, mà trong lòng cô giáo Kim như cuộn sóng, đây là lời nói mà một đứa học sinh tiểu học lớp 3 có thể nói ra được sao? Tất cả điều Đường Linh lộ ra như khí chất, khả năng ăn nói, động tác, không chỗ nào không cho người ta có cảm giác trầm ổn!

Đường Linh vẫn không nói chuyện, đối đãi với bạn học, Đường Linh chỉ muốn biểu hiện như bạn cùng lứa tuổi là được, nhưng người đối mặt là cô giáo Kim, nếu vẫn là như bộ dạng con nít, điều cô muốn làm tuyệt đối không thành công!

Cô giáo Kim nhìn bốn phía chung quanh, thấy cũng không có người chú ý tới bên này, mới nhìn chăm chăm vào chìa khoá trước mặt, đang do dự, dù sao loại thu lễ này của thầy cô giáo ở tiểu học là vô cùng bình thường! Huống hồ xe đạp của cô mấy ngày trước đã bị trộm mất, mua một cái mới phải tiêu hết hơn nửa tháng tiền lương của cô!

Nhìn ánh mắt cô giáo Kim nhìn chăm chăm vào chiếc chìa khoá, Đường Linh đã hiểu món lễ vật này sắp được tặng ra rồi.

Cô giáo Kim liếc nhìn Đường Linh, Đường Linh cười vờ về mặt vô hại, “Xe đạp em đậu ở quầy bán đồ lật vật ngoài trường.” Không để ở chỗ đỗ xe trong trường học, chính là sợ người hữu tâm trông thấy đụng chuyện!

Cô giáo Kim mở ngăn kéo ra, đem chìa khoá nhanh chóng ném vào trong ngăn kéo, rồi đóng ngăn kéo lại, mới nói, “Ừ, em thay mặt lớp tặng quà cho cô, cô sẽ ghi ở trong lòng, lớp cũng sẽ không quên em!”.

Đồ vật đã nhận rồi, như vậy chuyện tiếp theo đã dễ làm, Đường Linh cười nhẹ nói, “Coi cô giáo nói gì kìa, thay mặt lớp đóng góp là nên làm!”.

Cô giáo Kim cười gật đầu mấy cái, có mấy lời không thể nói trắng ra, mà Đường Linh nói ra những lời rất khéo léo, trong lòng cô giáo Kim tự nhiên rất thư sướng!

“Có khó khăn gì cứ nói với cô, cô có thể giúp được gì là sẽ giúp ngay!” Cô giáo Kim đã hoàn toàn đối đãi với Đường Linh như người cùng tuổi rồi, tuy rằng cảm thấy khó mà tin nổi, nhưng cũng khá dễ dàng tiếp nhận!

Đường Linh đòi tầm mắt lên giấy báo danh cuộc thi toán, cười nói, “Khó khăn thì không có, chẳng qua em quả thực còn muốn làm chút cống hiến cho lớp!”. Cầm lên giấy báo danh trên bàn, “Không bằng cô cho em hai phiếu báo danh, thế nào?”.

Cô giáo Kim hơi kinh ngạc nói, “Em muốn tham gia cuộc thi toán học?”

Đường Linh gật đầu.

“Vậy một cái khác là cho ai?” Đường Linh muốn một tờ giấy báo danh, cô vẫn cho được, tuy rằng cô chọn ra 6 học sinh, bình thường thành tích khá tốt, nhưng trước đây đã tham gia cuộc thi toán học, ngoài anh em nhà Tư Đồ và Tô Cảnh xếp thứ tự tốt ra thì những người khác đều xếp ở thứ hạng gần cuối.

“Luru Hân!”

Đường Linh thật quý trọng người bạn Luru Hân này, Luru Hân và Đường Linh khác nhau, Đường Linh hướng nội nhất gan, thế nhưng Luru Hân lại thuộc mẫu người vui vẻ, quan hệ cũng không tệ với bạn học, thành tích trên bậc trung, chính là một cô bạn nhỏ rất khiến người yêu thích, chỉ tiếc gia đạo sa sút, hoàn toàn thay đổi cuộc đời của cô ấy!

“Luru Hân a!” Cô giáo Kim trầm ngâm nói, “Thành tích của em ấy cũng coi như không tệ, chỉ là cuộc thi toán học, e là em ấy không quá thích hợp!”

Tham gia cuộc thi toán học, cô giáo Kim vẫn nghiêng về phía học sinh có thành tích tốt, dù sao nếu có thể đoạt giải thì phía trường học cũng sẽ thưởng cho cô!

Đường Linh biết suy nghĩ trong lòng cô giáo Kim, mở miệng nói, “Cô giáo Kim, cô nhỏ của Luru Hân là cô giáo dạy toán Olympic, Luru Hân đã theo cô của bạn ấy học được một thời gian dài rồi, so với những bạn học khác, em tin tưởng bạn ấy càng có ưu thế!”.

Đường Linh đảo mắt một cái, lại nói, “Huống hồ mỗi lần lựa chọn danh sách thi đấu đều là mấy bạn học đó, những bạn học khác cũng sẽ cảm thấy không công bằng, nếu như hiểu lầm cô giáo có thiên vị, chẳng phải là oan uổng cho cô giáo Kim sao!”.

Cô giáo Kim nghe xong sững sờ, nghĩ chút mới gật đầu nói, “Vậy được rồi, lần này liền cho hai em một cơ hội, hi vọng các em có thể biểu hiện tốt một chút!”.

Tuy rằng với thầy cô giáo mà nói có hiện tượng thiên vị cũng hết sức bình thường, nhưng cũng không muốn để người ta nói như vậy, dù sao nghề nghiệp dạy học này vẫn tương đối nhạy cảm.

Thấy mục đích của chuyến viếng thăm này đã đạt thành, thì không cần thiết tiếp tục phải lưu lại, sau khi nói tạm biệt với cô giáo, Đường Linh liền rời phòng làm việc, còn thay đổi được hai chỉ tiêu trong bảng danh sách thi đấu, để lại cho cô giáo Kim phải hao tổn tâm trí!

Khi Luru Hân nhận được giấy báo danh, kích động đến mức ôm Đường Linh nhảy cẫng lên, không nghĩ tới Đường Linh chỉ thuận miệng nói, vậy mà lại thành sự thật!

Đoàn Ngọc nhìn ánh mắt Đường Linh có chút quái dị, hồi lâu mới nói, “Bạn cùng bàn, cậu đôi vận à nha?” Như loại chuyện tốt này trước đây căn bản không thể rơi xuống đầu Đường Linh được, vận may liên tiếp của Đường Linh khiến cậu có chút bị kích động, nhưng Đoàn Ngọc vẫn vui mừng thay cho

Đường Linh, tuy rằng trước đây Đường Linh không quá để ý đến hắn!

Tư Đồ Hạo tiến đến bên cạnh Đường Linh, cười hi hi nói, “Thật tốt quá, chờ chúng ta thi xong sẽ lại đến quảng trường Trung Hoa kia thử tay nghề đi!”

Đường Linh nghe xong nhìn hắn với ánh mắt xem nhẹ, kẻ này thật hết thuốc chữa!

Tư Đồ Văn ngồi tại vị trí, nghiêng người sang nhìn Đường Linh từ xa, không biết nghĩ cái gì, bèn xoay người lại điền vào giấy báo danh.

Nếu nói bên này Đường Linh và Lưu Hân đang vui mừng náo nhiệt, thì chỗ khác còn vài người vốn cho rằng bản thân sẽ trúng tuyển mà không được vẫn có chút thất vọng, nhất thời người vui sướng kẻ buồn rầu!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thuương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Cái đỉnh nhỏ – Tiểu Khôi

Edit: Heidi

Thập niên 80 tại thành phố S các cao ốc đã được xây lên, vào lúc đó nhà cửa được các cơ quan phân cho, ba của Đường Linh làm việc tại một công ty xe điện, công ty cho phân cho 2 căn nhà, một căn để cha mẹ Đường Linh và ông bà nội cùng ở, một căn khác thì để cho chú ba, em trai thứ ba của cha cô là Đường Quốc Hoa ở.

Trường học cách nhà Đường Linh khá gần, men theo con đường quen thuộc đi về nhà, lúc này kiến trúc đều là 7 tầng một tòa lầu, thân tòa cao ốc màu xám tro, cửa lầu bằng gỗ, gọi lên cho Đường Linh cảm giác thân thuộc!

Về đến nhà cha còn chưa tan sở, mẹ đang ở nhà bếp làm cơm, một khắc kia nhìn thấy mẹ, tâm Đường Linh thấy bình yên lạ, loại cảm giác gia đình này đã bao nhiêu năm rồi cô không được cảm nhận được!

Đường Linh giang hai tay ra ôm lấy mẹ đang đứng nấu cơm, cười ngọt ngào nói, “Mẹ, con đi học về rồi!”

Mẹ cô – Trương Hoa năm nay đã 32 tuổi, sanh con xong chút mập ra, nhưng cũng là một mỹ nhân, làm việc tại xưởng đá mài trong thành phố, là một công nhân phổ thông, cuộc sống trôi qua cũng tạm ổn.

Mẹ là người thiện lương, gả vào nhà họ Đường vừa cần cù lại hiếu thuận, chỉ là từ xưa tới nay quan hệ mẹ chồng con dâu là khó xử nhất, mẹ chồng – Lý Hồng Cẩm luôn tìm mọi cách xoi mói, cha Đường Linh là Đường Quốc Bản bị kẹp ở giữa thật là làm khó cho ông, mỗi ngày Đường Quốc Bản tan tầm, Lý Hồng Cẩm liền kêu con trai bà đến phòng mình, lôi kéo con trai nói chuyện tán dóc, mãi đến tận lúc ngủ mới thả con trai về phòng!

Cha mẹ thường xuyên không có thời gian chia sẻ tâm sự cùng nhau, dần dần cũng tạo nên sự xa cách về sau, tận đáy lòng Đường Linh thật sự có chút hận bà nội, nếu không có bà nội ở giữa chia rẽ thì có lẽ cô sẽ có một gia đình hòa thuận hạnh phúc!

Lần này Đường Linh tuyệt đối sẽ không để hành vi của bà nội phá hoại cảm tình giữa cha mẹ nữa!

Ánh mắt Đường Linh long lanh, “Mẹ, hôm nay ăn món gì? Con sẽ làm trợ thủ cho mẹ nha!”

Đường Linh đem cặp sách vào phòng để, xắn tay áo cao lên, rửa sạch hai tay, rất có bộ dáng xuống bếp làm việc.

Trương Hoa nhìn thấy dáng vẻ hiếu thuận của con gái, trong lòng thấy an ủi vô cùng, tuy rằng những năm này luôn bị mẹ chồng làm khó dễ, nhưng cô vẫn được xoa dịu an ủi vì có cô con gái ngoan ngoãn nghe lời, Trương Hoa vui mừng cười nói, “Con gái của mẹ thật ngoan, mẹ không cần con giúp, nhanh đi làm bài tập đi!”

“Yên tâm đi mẹ, bài tập ở trường con đều làm xong rồi, con làm phụ bếp cho mẹ, còn muốn học một ít tay nghề từ mẹ cơ!” Đường Linh lắc cánh tay mẹ, cười ngọt ngào nói.

Thấy con gái kiên trì, Trương Hoa cũng vui vẻ đồng ý, con gái của cô càng lớn càng hiếu thuận!

Nấu một bữa cơm, tình cảm hai mẹ con vô cùng hòa hợp, cười nói chan hòa, Đường Quốc Bản tan tầm về nhà, bắt gặp tình cảnh trước mắt, một ngày một nhọc đối với Đường Quốc Bản như bị gió cuốn đi!

Nghe được thanh âm cửa phòng mở ra, Đường Linh cùng mẹ xoay đầu lại, Đường Linh cười ngọt lịm đón ba, “Cha tan ca về rồi a!”

Mẹ ôn nhu nhìn chồng, ôn nhu nói, “Nhanh đi thay quần áo, có thể ăn cơm ngay rồi!”

Cha Đường Quốc Bản cười ha ha nói, “Hôm nay con gái bảo bố của cha cũng xuống bếp? Vậy cha phải ném thử thật tốt mới được!”

Ngoài bà nội Lý Hồng Cầm luôn xoi mói ra, thì bữa cơm này ăn cũng coi như vui vẻ, sau khi ăn xong Đường Linh giúp mẹ dọn dẹp bát đĩa, lúc xoay người phát hiện, quả nhiên bà nội lại kéo cha đến phòng của bà, đóng cửa phòng ôn chuyện!

Đường Linh nhìn thật sâu mắt vào cánh cửa phòng đóng chặt kia, khóe môi hơi nhếch lên, từ hôm nay trở đi cô sẽ vì cuộc sống hạnh phúc của mẹ mà phấn đấu vươn lên!

Cắt quả dưa hấu mẹ mua về thành nhiều miếng, Đường Linh bung cái khay, gõ cửa phòng bà nội, đẩy cửa đi vào, trông thấy bà nội Lý Hồng Cầm đang lôi kéo cha nói cái gì đó!

Bưng cái khay tới, đặt cái khay đến trước mặt bà nội, Đường Linh cười ngọt ngào nói, “Con mời ông bà nội ăn chút dưa hấu, mẹ con nói thức ăn tối nay có chút dầu mỡ, cô ý cắt dưa hấu kêu con mang tới, để ông bà nội ăn cho đỡ ngán!”

Tuy rằng Lý Hồng Cầm không quá thích Đường Linh, đứa nhỏ này từ nhỏ không do bà nuôi lớn, hơn nữa tính tình lại quá hướng nội, không thân thiết với bà gống hai chị em song sinh nhà con trai thứ ba Đường Quốc Hoa, nhưng hôm nay nghe được mấy lời nói rất hợp lòng, ở trong cái nhà này Lý Hồng Cầm bà chính là lão phật gia, nên coi bà là quan trọng nhất mới đúng!

Đường Quốc Bản thấy con gái hiếu thuận như vậy, nhất định là được vợ giáo dục tốt, nghĩ đến vợ mình, trong lòng có ông chút xấu hổ, vài năm đầu khi mới kết hôn, tình cảm của hai người tốt lắm, vô cùng ân ái, nhưng mẹ cùng vợ nảy sinh mâu thuẫn với nhau khiến Đường Quốc Bản rất khó xử, mẹ luôn xoi mói tật xấu của vợ, lúc bắt đầu ông cũng không tin, thế nhưng thời gian lâu dần, trong lòng đã nổi lên mụn nhọt!

Bây giờ nghe con gái nói thế, trong bụng liền nhận ra hình như mình đã hiểu lầm vợ, không thể chỉ nghe lời nói một phía từ mẹ được, cũng nên nói chuyện giải bày với vợ!

“Lão tam hôm nay còn rất hiếu thuận!” Bà Lý Hồng Cầm cầm lấy miếng dưa đưa lên miệng cắn miếng bự.

Đường lão tam! Đây là ngoại hiệu bà nội đặt cho cô! Trình độ đặt tên của bà nội cô thật sự là quá kém, chị em long phượng sinh đôi nhà chú ba, một người được đặt tên là Đường Kim Phượng, một người tên là Đường Hỷ Phượng, vốn muốn đặt tên cho cô là Đường Kim Chi! Mẹ không đồng ý, cha bèn lấy Đường Linh đặt tên cho cô!

“Đường Đường a, cháu cũng ăn đi, đừng chỉ lo cho chúng ta! Có đề phần cho mẹ cháu không?” Ông nội Đường Nguyên Tông bên cạnh luôn không mở miệng nói gì bỗng cất lời, nhìn ông nội hiện từ trước mặt, Đường Linh thấy buồn ngủ!

Sau khi cô lớn lên, mới hiểu được bà nội Lý Hồng Cầm là người vợ thứ hai của ông nội, người vợ thứ nhất của ông là tự ông quen biết rồi cưới về, hai người tuy sống thảnh thơi gian khổ, nhưng trải qua thực sự vui vẻ, nhưng gia đình ông nội lại không đồng ý, bèn chia rẽ hai người!

Đường Linh vẫn cảm thấy giữa ông nội và bà nội không thân mật cho lắm, sau này mới hiểu được ông nội từng có một đoạn quá khứ như thế! Tuy rằng bà nội đối xử với Đường Linh không tốt, nhưng ông nội vẫn rất yêu thương Đường Linh!

“Ông nội yên tâm, cả nhà đều có phần ạ!”

Đường Linh nở nụ cười, ánh mắt rơi đến trên người cha cô, nhìn cha nói, “Cha, hôm nay trường học có bài tập về nhà thủ công, yêu cầu phải cùng làm với phụ huynh!” Nói xong, liền lôi kéo cánh tay cha, đem cha lôi về nhà mình.

Nhà Đường Linh là một gian hai phòng, ông nội bà nội một gian, Đường Linh cùng cha mẹ một gian, Đường Linh đòi cùng làm với cả cha mẹ, bầu không khí hòa hợp, ba người cũng làm thực vui vẻ, giấu nụ cười cha mẹ, trong lòng Đường Linh mừng rỡ, cha mẹ vẫn yêu thương nhau, chỉ thiếu mỗi việc trao đổi tâm sự mà thôi, đều nói con cái là cầu nối giữa cha mẹ, quả thật không sai!

Chuyện xảy ra trong hôm nay quá nhiều, Đường Linh nằm trên giường nhỏ của mình, quay đầu nhìn thấy cha mẹ cùng nhau vừa xem ti vi vừa nói chuyện, cô thấy vui mừng mỉm cười.

Đem hai tay đặt dưới đầu, Đường Linh nhìn lên nóc nhà, suy nghĩ về con đường sau này, ai ngờ khi nhắm hai mắt lại, lại phát hiện bản thân mình tiến vào trong một không gian bị phong kín, Đường Linh hơi có chút ngỡ ngàng, quan sát cẩn thận không gian này, phát hiện có cái đồ vật xám xịt đặt tại ngay giữa.

Đường Linh đi tới trước mặt vật kia, ngồi xổm người xuống muốn thăm dò hư thực thế nào, tay vừa đụng tới nó, hào quang vật kia bắn ra tứ phía, lớp vỏ sắt xám xịt kia tróc ra, lộ ra lớp vỏ ngoài màu xanh đen!

Đường Linh nhìn ngoại hình vật kia, kích cỡ tương đương với cái lư hương, dáng vẻ có chút giống cái đỉnh, Đường Linh cầm cái đỉnh nhỏ lên tay, cái đỉnh nhỏ ngân ra tiếng kêu như chim hót, dường như đang muốn lấy lòng Đường Linh, trong bụng Đường Linh cảm thấy rất mới mẻ, ngoẻo cổ lăm bằm nói, “Mì đang chào hỏi ta sao?”

Ánh sáng của cái đỉnh nhỏ lại sáng thêm một chút, Đường Linh cảm giác được rõ ràng nó giống như rất vui vẻ, dường như là một loại cảm ứng của tâm linh!

Cầm cái đỉnh nhỏ quan sát tỉ mỉ, phát hiện bề ngoài đỉnh lồi lõm, hình như là đồ án, tổng cộng có chín cái, khác rất trừu tượng, lúc này đây Đường Linh cũng không nhìn ra nổi là những thứ gì, chỉ có thể nhận ra được một đồ án trong đó là một thanh kiếm.

Lẽ nào quý nhân của cô, chính là do cái đỉnh nhỏ này mang tới?

Đường Linh Hân thích thú hôn cái đỉnh nhỏ một cái, cười nói, “Sau này liền gọi mi là Tiểu Khôi đi!”

Tiểu Khôi quang mang lấp lánh, Đường Linh biết nó không thích cái tên này, lập tức nháy mắt mấy cái, “Không thích hả?”

Tay sờ cằm rồi chậm rãi nói, “Vốn còn muốn mỗi ngày đút cho mi ăn một giọt máu, xem ra mi không quá muốn đi theo ta nha!”

Đường Linh liên tưởng tình hình hôm nay, cũng đã hiểu được, Tiểu Khôi nhất định là hút được máu của Đường Linh, nên đã lập khế ước nhận chủ với cô rồi! Cho nên cô và Tiểu Khôi tựa như có tâm linh cảm ứng.

Tiểu Khôi nghe thấy Đường Linh nói mỗi ngày sẽ cho nó uống một giọt máu, trong lòng liền nhảy nhót, có chút lấy lòng làm nũng với Đường Linh!

Đường Linh và Tiểu Khôi thân mật trong chốc lát, thử mấy lần, phát hiện bản thân có thể dựa theo ý niệm của mình tùy ý ra vào không gian!

Đường Linh mừng rỡ, như vậy chẳng khác nào tương đương với chuyện cô đang mang theo một không gian có sức chứa đồ rất lớn ư?!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Cuộc thi toán học – Khiêm tốn phách lối

Edit: Heidi

Mấy ngày nay Đường Linh chỉ đơn giản ôn tập một số đề thi thử Olympic, ngoài ý muốn phát hiện sau khi sống lại dung lượng não của mình tăng lên rất nhiều, có thể dùng cụm từ “gặp qua là nhớ” để hình dung!

Lẽ nào Tiểu Khôi giúp mình cải tạo thân thể? Không chỉ có quý nhân, còn có trí nhớ siêu việt đã gặp qua liền nhớ?

Như thường ngày Đường Linh mỗi ngày đều đến trường, từ sau hôm ấy, Tư Đồ Hạo mãi quần quanh bên người Đường Linh, mà Đoàn Ngọc mỗi lần có kiểm tra đều vẫn sao chép bài làm của Đường Linh y như trước đây, Lưu Hân vô cùng cố gắng, làm rất nhiều công tác chuẩn bị cho cuộc thi toán sắp tới, Tư Đồ Văn bởi vì Tư Đồ Hạo, nên cũng qua lại gần gũi hơn với Đường Linh.

Nếu đem so sánh mà nói thì hành vi Vương Tử Thông cũng rất khác thường, vây quanh một đám bạn học nữ, không biết thăm thì to nhỏ cái gì, phải biết, tiểu khổng tước Vương Tử Thông kiêu ngạo như thế, những học sinh bình thường này cậu ta đều không thuận mắt, bình thường có khi nào thèm để mắt tới.

Đường Linh thấy Vương Tử Thông luôn tràn ngập địch ý nhìn chằm chằm mình, cộng thêm mấy ngày nay nghe thấy nhiều lời đàm tiếu ở trong lớp, thì biết rõ ý đồ của Vương Tử Thông, đơn giản chính là chửi bới Đường Linh mà thôi, đối với loại mảnh khảnh của nữ sinh tiểu học, Đường Linh xem thường!

Cuối tuần được nghỉ, Đường Linh nhờ mẹ dẫn mình đi thư viện thành phố, dùng chứng minh thư của mẹ, làm thẻ mượn sách báo ở thư viện, đối với yêu cầu này của Đường Linh, mẹ Trương Hoa thấy thật đáng khen, con gái thích đọc nhiều sách, người làm mẹ đương nhiên là rất vui mừng.

Đường Linh mượn trong thư viện mấy quyển sách có tính chuyên sâu rất cao, mẹ cô nhìn thấy, trong lòng rất nghi hoặc, con gái mượn những quyển sách này, con bé có thể xem hiểu sao? Thấy Đường Linh cứ nằng nặc muốn mượn, trong lòng bà cũng thuận theo ý con gái, phỏng chừng không lật được tới vài trang, xem không hiểu khẳng định sẽ vứt sang một bên cho coi.

Đường Linh ôm trong tay đồng sách mới mượn được từ thư viện, nghĩ thầm nếu đã có thể thư viện rồi, lần sau tự mình đi mượn là được, miễn cho sinh thêm nhiều rắc rối, dù sao đột nhiên chuyển biến quá nhanh, sẽ làm người nhà cảm thấy bất an, nằng nặc chỉ có thể vẫn làm một đứa trẻ nhu thuận ở nhà, muốn thay đổi thì phải phát triển dần dần mới tốt!

Chuyên ngành học đại học kiếp trước của Đường Linh là tiếng Anh, nên cô mượn các loại sách liên quan đến tiếng Anh, chính là muốn trau dồi thêm kiến thức về tiếng Anh, vì cô biết tầm quan trọng của nó trong tương lai, đương nhiên phải sớm chuẩn bị sẵn sàng!

Từ sau khi trùng sinh, Đường Linh vẫn có chút hoảng hốt, vì sống lại nên biết được tương lai, có năng lực nắm giữ vận mạng, sợ hãi nguyên do vì mình mà tạo thành “Hiệu ứng hồ điệp”, nhưng bản thân cô lại muốn xoay chuyển nhân sinh, sống lại một cuộc sống khác đi, nói chung người không thể nghiệm qua thì không cách nào hiểu được tâm trạng cô hiện tại.

Nhưng cô không biết là, từ ngày đầu tiên Đường Linh trùng sinh, thế giới này đã thay đổi rồi!

Thời gian từng ngày từng ngày trôi qua, thoáng cái đã đến ngày tham gia cuộc thi toán học, trường thi quy định ở Nhất Trung, bởi vì học sinh của trường phải tham gia cuộc thi nên nhà trường muốn tạo điều kiện thuận lợi cho học sinh, sau khi thi xong không cần về trường học lên lớp tiếp, có thể tự do nghỉ ngơi.

Lúc Đường Linh đi vào trường thi, giám thị coi thi đang đứng trên bục giảng phía trước, ba vị giám thị coi thi ăn mặc trang trọng, hết sức nghiêm túc, tất cả học sinh đều cẩn thận ngồi tại chỗ ngồi của mình, không dám phát ra tiếng động, không khí khẩn trương bao trùm khắp phòng học.

Đường Linh vừa nhìn thấy trận thế này, đảo mắt xem thường, cất bước đi tới chỗ ngồi của mình, bầu không khí cả phòng căng thẳng, đối với cô lại không hề tạo nên một chút ảnh hưởng, như kiểu cảnh tượng nhỏ này, đối với Đường Linh người đã trải qua trăm trận chiến mà nói, thực sự không đáng để vào mắt!

Chỗ ngồi của thí sinh dự thi trong cuộc thi này là ngẫu nhiên sắp xếp, Đường Linh ở phòng thi của mình chỉ nhìn thấy Tư Đồ Văn và một nam sinh khác là Tô Cảnh, thành tích của Tô Cảnh vẫn luôn xếp nhất năm học, chính là một hạt giống tốt.

Khi Đường Linh bước vào trong phòng, Tư Đồ Văn ngẩng đầu nhìn cô một lát, cậu không hiểu tại sao cô giao lại chọn cậu ấy tham gia cuộc thi lần này, dưới cái nhìn của cậu, lựa chọn Đường Linh tham gia cuộc thi, quả thực như đang đùa giỡn, nhưng chạm vào ánh mắt của cậu ta liền cảm thấy hơi kỳ quái, tham gia cuộc thi kiểu này cậu cũng thấy có chút căng thẳng, mà Đường Linh lại hình như không cảm thấy như vậy!

Không để Tư Đồ Văn suy nghĩ nhiều, giám thị liền bắt đầu phát biểu, “Lần này thành phố tổ chức cuộc thi toán học, môn thi là toán Olympic, thời gian làm bài 60 phút, điểm tối đa sẽ là 100 điểm, làm xong trước có thể nộp bài thi ra về, trong lúc thi không được nói chuyện, không được phép truyền tay nhau đồ vật, nếu phát hiện có hiện tượng sao chép, thành tích sẽ bị hủy bỏ! Nghe thấy tiếng chuông vang lên mới có thể làm bài thi, sau 60 phút tiếng chuông vang lên lập tức phải ngừng bút nộp bài thi, mỗi người được phát một tờ giấy nháp, không đủ dùng thì giờ tay xin thêm, hy vọng các em có thể đạt được thành tích tốt nhất, đem vinh quang về cho trường mình!”

Sau khi nói xong, thầy giáo bắt đầu phát bài thi, phát xong một thầy giáo ngồi trước bục giảng, hai thầy giáo còn lại mỗi người một bên, ngồi ở phía cuối phòng thi, tiếng chuông vang lên, trong phòng học liền có tiếng động xột xoạt viết chữ, tức thời phòng thi yên tĩnh dị thường.

Đường Linh cầm lên đề thi, chỉ nhìn lướt qua đề thi và số lượng câu hỏi, rồi cầm bút lên bắt đầu giải bài thi, các câu hỏi đều là lựa chọn và điền vào chỗ trống, phần cuối đề thi có một khoảng trống lớn để điền, Đường Linh chỉ dùng có vèn vẹn đúng 20 đã làm xong hết bài thi!

Từ đầu tới cuối kiểm tra lại một lần nữa, đây nấp bút, tay trái cầm một tờ giấy nháp trống trơn, tay phải cầm bài thi, đứng lên dưới cái nhìn chăm chú của ba thầy giáo cùng nhiều cặp mắt của các bạn thí sinh cùng thi, đi tới trước bục giảng, đem bài thi của mình nộp trên bàn, sau đó xoay người tiêu sái đi khỏi phòng thi!

Nhất thời mọi người trong phòng thi đều dẫn nhìn bóng lưng Đường Linh, toàn bộ phòng học yên tĩnh dị thường, thậm chí có người kinh ngạc liếc nhìn đồng hồ đeo tay, từ lúc cuộc thi bắt đầu đến lúc Đường Linh nộp bài thi kim đồng hồ mới đến phút thứ 20, phải biết là mỗi cuộc thi toán Olympic này thí sinh có thể giải hết đề toán cũng đã rất hiếm rồi!

Nữ sinh này không phải là chỉ tùy tiện điền rồi nộp bài đó chứ!

Tư Đồ Văn nhìn Đường Linh đi ra khỏi phòng thi thì hết sức kinh ngạc, nghiêng đầu nhìn Tô Cảnh thì thấy cảnh cậu ta đã đem lực chú ý dòi trên bài thi rồi, cậu cũng vội vã thu tầm mắt lại, tiếp tục làm bài thi!

Đường Linh đi khỏi phòng thi rồi, giám thị coi thi mới phản ứng kịp, muốn gọi Đường Linh lại cũng không kịp nữa, liền đi trên bục giảng, đầu tiên là nhìn thấy tờ giấy nháp trắng tinh!

Quả nhiên! Cả giấy nháp cũng không dùng đến, nữ sinh này nhất định là làm cần làm đại!

Loại học sinh này làm sao có thể đại biểu cho trường học tham gia cuộc thi toán cơ chứ! Coi đây là trò đùa sao!

Nhưng khi giám thị coi thi cầm lên bài thi, liền bị kinh hãi, chữ viết ngay ngắn thanh tú, nhìn một chút bài thi của Đường Linh, độ chính xác cao như vậy! Lại nhìn một chút tờ giấy trắng bên cạnh, trong lòng chấn động không cần nói cũng biết!

Hai thầy giáo khác nhìn thấy, cũng hiếu kì vây quanh, khi thấy Đường Linh điền các câu trả lời trong bài thi, kinh ngạc đến mức lấy tay che miệng lúc nào không hay!

Chuyện này... Quả thực khó mà tin nổi!

Kiểu học sinh này nhất định phải nhanh chóng báo lên ban giám hiệu trường mình, chuẩn bị sẵn sàng, nhất định phải dẫn dụ thần đồng về cho trường mới được!

Sau khi Đường Linh đi khỏi trường thi, cô cũng không biết bài giải toán của mình đã mang lại cho ba vị thầy giáo kia bao nhiêu chấn động!

Ra khỏi cổng trường, Đường Linh làm tư thế đuổi người, thời gian tiếp theo được nghỉ ngơi, Đường Linh quyết định đi dạo chợ đồ cổ của thành phố S!

Nhớ tới chợ đồ cổ giai đoạn sau này của thành phố S bị một tập đoàn nổi danh của Hồng Kong thu mua, đem chợ đồ cổ phát triển lớn thành một con phố độc quyền đồ cổ, sau đó lại trở thành điểm du lịch lớn nhất tại thành phố S, mở ra một giai đoạn vô cùng hưng thịnh!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 9: Chợ đồ cổ (1)

Edit: Heidi

Năm 92 đồ cổ vừa vận hưng thịnh, đi dạo bên trong chợ đồ cổ đại đa số đều là người đã có tuổi, người trẻ tuổi cũng có, phần lớn là những người yêu thích đồ cổ, chợ đồ cổ chính là một lối đi, hai bên đường phố đều là cửa hàng, bày sạp hàng chủ yếu tránh vị trí trước mặt tiền cửa hàng người khác, sạp bán via hè phần lớn đều là giả, chính phẩm cực hiếm, nếu muốn mua chính phẩm, thường là mua tại cửa hàng bày bán dọc theo con phố.

Bày bán tại sạp hàng via hè là nơi người tình ta nguyện, thành giao xong thì không thể đổi ý, dù là người bán hay kẻ mua, tại nơi địa phương kiểu này vẫn có người kiểm lậu, thế nhưng không nhiều, dù sao cũng phải dựa vào nhãn lực và vận khí!

Vô luận là ở niên đại nào, đồ cổ và ngọc thạch đều là nghề đầu tư có tính mạo hiểm cao, rất nhiều người bởi vì đồ cổ và ngọc thạch mà một đêm chợt phát lên, nhưng càng có nhiều người lại táng gia bại sản, kỳ ngộ và nguy hiểm mãi mãi tồn tại song hành!

Đường Linh một đứa trẻ đi dạo chơi trong chợ đồ cổ, có chút chóng mặt, chủ sạp nhìn thấy đứa trẻ như cô cũng không khoái, chỉ coi cô như trẻ con chạy loạn chơi lung tung.

Đường Linh cảm thấy đồ cổ thật mới mẻ, kiếp trước cô không có tiếp xúc với những đồ này, nếu không phải do gặp may lập khế ước có được Tiểu Khôi, cô cũng không để tâm đến nó, có được Tiểu Khôi rồi, đối với sự nhận biết đồ cổ và ngọc thạch, cô giống như có được phần mềm hack! Vé xổ số cô cũng có thể phân biệt, không biết đồ cổ cùng ngọc thạch có phân biệt được không đây! Hôm nay tới chợ, chính là muốn làm thí nghiệm lần nữa!

Đường Linh đi trong chốc lát, ngồi xổm xuống trước một sạp hàng, trên sạp đồ vật bày rất nhiều rất loạn, chủ sạp nhìn thấy một tiểu nữ sinh, chỉ nhìn lên một cái nhưng không bận tâm.

“Chớ đụng lung tung a, các đồ vật bày trên cũng không rẻ đâu, đụng hỏng phải bồi thường đó nhóc!”

Đường Linh không ngẩng đầu, vẫn như cũ nhìn các món hàng trên sạp, moi từ trong góc ra được một cái vòng tay rất bình thường, màu xám xịt, không hề bắt mắt, Đường Linh cầm trong tay quơ quơ, nói với chủ sạp, “Vòng tay này bán thế nào ông chủ?”

Chủ sạp nhìn cái vòng tay Đường Linh đang đưa trên tay, vòng tay kia vừa nhìn cũng biết là giả, năm trước ở nông thôn ông bỏ ra hai tệ thu được, bởi vì nhìn rất cũ kỹ, định bụng nếu gặp phải người ngoài nghề liền lừa dối nói là đồ thời kỳ dân quốc, chỉ tiếc đặt tại đây lâu như vậy rồi, chưa từng có ai hỏi qua! Hiện nay rất cuộc cũng có người hỏi giá, nhưng đáng tiếc lại là một tiểu nữ sinh, con nhóc kia có thể mua mới là lạ!

“10 tệ, không nói thách!”

Chủ sạp thuận miệng nói, đứa nhỏ này chắc chưa trải qua sự đời gì, một cái vòng tay cũ nát cũng có thể thấy hợp mắt, ông chỉ cho là con gái có tính thích chưng diện, coi trọng cái vòng này. Nếu người trưởng thành hỏi đến, ông nhất định sẽ không nói giá ít như vậy!

Đường Linh vừa cẩn thận quét mắt khắp sạp hàng, xác định không có gì đáng giá để mua nữa, bèn từ trong túi áo móc ra 10 tệ, đưa cho chủ quầy “Trả tiền!”

Chủ sạp cầm trong tay 10 tệ, nhìn bóng lưng Đường Linh quay người rời đi, nửa ngày mới phản ứng lại, lắc đầu một cái cảm thán!

“Ài! Đây con cái nhà ai? Quá không biết tiết kiệm! Nếu con gái mình mà mua đồ lung tung như thế, mình chắc sẽ đánh chết nó mất!”

Đường Linh đi xa còn gờ cái vòng tay lên ngắm nhìn, vòng tay bị lớp sương mù kim sắc quấn quanh, cô mỉm cười nhẹ, trở tay xoay một cái, cái vòng trong tay liền biến mất, Đường Linh hiện tại đã có thể tùy ý vận dụng không gian của Tiểu Khôi, mỗi lần dùng chỉ cần hơi suy nghĩ liền có thể, thật sự quá thuận tiện!

Chính phẩm ở trên các sạp hàng nhỏ tại chợ đồ cổ quả thật rất ít, Đường Linh đi lâu như vậy chỉ phát hiện có cái vòng kia là có lớp sương mù kim sắc bao phủ, quả nhiên kiểm lậu chẳng dễ dàng như vậy!

Đường Linh nhàn nhã đi dạo qua các sạp nhỏ, đột nhiên cảm nhận được tâm tình của Tiểu Khôi rất xúc động, loại kích động như gặp phải đồng loại, Đường Linh đi theo Tiểu Khôi dẫn lối đến một cái sạp nhỏ, chủ sạp là một anh chàng tuổi còn trẻ, nhìn dáng vẻ như vừa tới, đang muốn bày sạp.

Anh chủ từ trong rương lấy ra một khúc vải nhung màu đỏ sậm, tung ra trải bằng trên mặt đất, sau đó lôi kéo cái rương lớn của anh ta ra, từ trong rương lấy ra từng món đồ cổ, thận trọng bày dọn xong, lúc anh ta từ trong rương móc ra một cục đá lớn đen tuyền, Đường Linh dường như nhìn thấy một đường ánh sáng bảy màu quét tới, tốc độ rất nhanh, Tiểu Khôi trong cơ thể cô bất an xao động, thậm chí Đường Linh còn có thể nghe được tiếng tim đập thành thịch của bản thân!

Chính là nó!

Đường Linh ổn định lại tâm thần, hít sâu một hơi, thời điểm ngẩng đầu lên, thấy được một màn khiến Đường Linh đứng hình!

Tên này vậy mà tỏ vẻ ghét bỏ ném cục đá kia xuống đất, xoa tay một cái, tựa hồ cảm thấy tảng đá có chút vướng bận, tên kia còn tiến lên đá một cước, thấy đá không đủ xa, vừa liên tiếp đá tiếp mấy cái, cho tới khi tảng đá lớn đó lăn đến cạnh đồng rác, mới thu chân đi về chỗ gian hàng của mình!

Tên kia nhỏ một bãi nước bọt lấm bầm, “Ai đem thứ như vậy thả trong rương của mình! Cứ bảo sao cái rương hôm nay lại nặng như vậy!”

Vốn còn đang định đến sạp hàng của tên đó nhìn một chút, nhưng đáng tiếc bây giờ đồ vật hấp dẫn Đường Linh là tảng đá kia đã bị tên đó đá văng xa, cô cũng đâu cần đến sạp đó nữa!

Đường Linh có chút dở khóc dở cười, người anh em này dè dặt bảo vệ một đồng rách nát, lại đem bảo bối coi như rác rưởi vứt đi!

Thật bó tay a!

Đường Linh thừa dịp tên kia đang bận rộn bày biện đồ vật của mình, không chú ý đến mình, cô đi nhanh đến phía trước đồng rác, nhìn tảng đá đang nằm trong đồng rác, Đường Linh thở dài thật sâu!

Lẽ nào đây chính là ngư tâm ngư, mã tâm mã trong truyền thuyết? Cô nhặt được Tiểu Khôi trong thùng rác, hiện tại lại nhặt được thêm một Tiểu Hắc!

Dùng tay sờ tảng đá, Đường Linh có một loại cảm giác nói không ra lời, thực thoải mái, giống như mỗi một tế bào trong cơ thể đều như đang hồi phục, vô cùng thư sướng!

Đường Linh nở nụ cười gian trá, lại nhặt được một cái trời cho!

Đào mắt một cái, cô liền ném tảng đá kia vào không gian, nếu Tiểu Khôi kích động như thế, vậy liền cho Tiểu Khôi một cơ hội đi! Cô cũng không muốn nhìn thấy cảnh vứt tán loạn đầy đường những cục đá lớn nhỏ!

Nhìn thấy phía trước dường như tụ tập rất nhiều người, Đường Linh quyết định đi qua đó xem sao, lúc cô phát hiện dị năng của mình có thể phân biệt đồ cổ, thì đã có một kế hoạch thành hình quanh quẩn trong đầu!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 10: Chợ đồ cổ (2)

Chợ đồ cổ mỗi tháng đều có một hội giao dịch, tổ chức tại nơi lộ thiên, coi như một loại mô hình đấu giá, mỗi lần hội giao dịch đồ cổ đều sẽ có rất nhiều người tiến hành giao dịch, luật lệ nội bộ ngành “Chợ đồ cổ không đánh nhau”, thị trường đồ cổ là một loại ngành nghề đặc thù, căn cứ đặc điểm của nghề này, trong giao dịch sẽ tiến hành theo quy ước luật lệ đặc thù riêng của nó, nói trắng ra là “Tiền trao, cháo múc”!

Thậm chí đồ vật mua được thật giả ra sao, người mua đều phải chấp nhận, hơn nữa không có luật trả hàng lại. Cho nên người mua có mua được chính phẩm hay không, chỉ có thể dựa theo nhãn lực của mình!

Dù sao tỉ lệ xuất hiện chính phẩm trên hội giao dịch sẽ nhiều hơn trên sạp bán vỉa hè, giá cả tốt hơn so với giá trong cửa tiệm ven phố, nếu vận khí tốt gặp được chính phẩm, đây chính là thăng cấp gia nhập vào hàng ngũ người giàu! Cũng có rất nhiều người đưa loại hàng vẩn vật ngẫu tạo ra giao dịch, cũng hy vọng có thể gặp được kẻ ngu ngơ, che mắt người mua, cho nên mới nói chợ đồ cổ này như một hồ nước rất sâu!

Hội giao dịch còn chưa bắt đầu, địa điểm giao dịch là quảng trường nhỏ nằm giữa khu chợ, do Ban quản lý chợ đồ cổ xây dựng một khán đài, cũng sẽ do ban quản lý chủ trì hội giao dịch!

Mà đại hội giao dịch chia làm 2 nội dung bố trí, một là có một bàn rộng vây xung quanh khán đài chuyên để tiến hành giao dịch, có chút tương tự sạp bán vỉa hè, mọi người có thể tự do hỏi giá mua. Hai là phần giữa khán đài sẽ trưng bày những sản phẩm sưu tầm quan trọng, do chủ nhân của nó tự giới thiệu đồ cổ của mình, sau đó người phía dưới sẽ tự do đấu giá.

Những điều này là Đường Linh hỏi thăm một ông cụ mới biết được, ông cụ nhìn bộ dáng giống như người thâm niên trong nghề chơi đồ cổ, nghe ông nói, mỗi lần có hội giao dịch ông đều sẽ tới, lần này không ngờ lại bắt gặp một cô bé gái trong đám đông, nhất thời thấy rất hứng thú, nên nói thêm với Đường Linh vài câu, thế mà phát hiện ra trò chuyện với cô bé này rất hợp, hai ông cháu cứ nói mãi càng nói càng vui vẻ, Đường Linh từ chỗ ông học được khá nhiều tri thức liên quan đến ngành đồ cổ, ông nhìn thấy Đường Linh nghe với vẻ hứng thú nên càng ra sức nói, càng nói càng hài lòng!

Nói chuyện càng nhiều, ánh mắt ông cụ nhìn Đường Linh càng lóe sáng, cuối cùng hoàn toàn không xem Đường Linh như con nít nữa, vẻ mặt ông lộ ra sự kích động, không nghĩ tới đứa nhỏ này tuổi đời non nớt như thế, vậy mà lại nói ra được những câu khiến người khác phải sáng mắt, ông cụ bèn nổi lên ý niệm muốn kết bạn vong niên, có được một vị tiền bối hiểu biết sâu về đồ cổ chỉ đạo cho mình, Đường Linh cầu còn không được!

“Ông nội Ngụy, ngài nói chợ đồ cổ này còn có thể ‘đồ thạch’?”. Đường Linh hơi kinh ngạc, cô vẫn cho rằng ở chợ đồ cổ chỉ tiến hành các loại giao dịch đồ cổ, thật không ngờ còn có thể đồ thạch!

Cái gọi là đồ thạch, đồ chính là ngọc thạch, đây chính là ngành nghề đại hi đại bị, Đường Linh vẫn rất thích ngọc khí, nhưng ngọc tốt thì giá rất đắt, đối với Đường Linh mà nói, đây chính là “Chỉ có thể chiêm ngưỡng từ xa”!

Ông nội Ngụy gật đầu một cái còn ra vẻ thần bí, cười hi hi nói, “Đó là đương nhiên, chỉ có điều...”

Ông Ngụy nhỏ giọng, “Nói về chuyện đồ thạch, chính phủ Trung quốc không ủng hộ cũng không phản đối, cho nên nơi tổ chức đồ thạch cũng không thể quá lộ liễu, bình thường mỗi khi có giao dịch chỉ nhân sĩ trong nghề mới biết thời gian và địa điểm cụ thể.”

Nhìn ông Ngụy trông có vẻ thần bí, trong lòng Đường Linh vui mừng, xem ra hôm nay cô đã hỏi đúng người rồi, rất rõ ràng ông Ngụy chính là “Người trong nghề” y phóc như trong lời ông nói!

Ánh mắt Đường Linh sáng như đèn pha, cười ngọt ngào nói, “Vậy không biết ông nội Ngụy có thể dẫn cháu đi xem một chút được không!”

Tuổi cô quá nhỏ, rất nhiều chuyện đều bị hạn chế, cần có người dẫn dắt.

“Hà? Tiểu Đường còn muốn đồ thạch?”

Ông Ngụy có chút không quá tán thành, mặc cho cô bạn nhỏ Tiểu Đường có bao nhiêu thành thực thận trọng, trước sau cũng vẫn còn là con nít mà thôi, thực sự không thích hợp đồ thạch!

Đường Linh biết suy nghĩ trong lòng ông Ngụy, mở miệng nói, “Cháu chỉ muốn đi học hỏi mà thôi!”. Đường Linh cười giảo hoạt, “Cháu cũng muốn được giống như ông nội Ngụy, tri thức uyên bác!”

Ông Ngụy nghe vậy liền cười ha ha, nhóc quý này dẻo miệng, còn hiểu được nịnh hót!

Nhưng trong bụng ông Ngụy vẫn thấy vui vẻ, trong đám con cái cháu chất nhà ông, ngoại trừ đứa cháu trai ngoại kia ra thì không có một đứa nào thấy hứng thú với mấy thứ đồ cổ ngọc thạch, điều này làm cho ông Ngụy vô cùng buồn bực! Bây giờ ông khó khăn lắm mới hữu duyên gặp phải “bảo bối” Đường Linh này, đương nhiên đặc biệt yêu thích!

“Ha ha! Tiểu Đường thật sự muốn đi?”. Ông Ngụy vẫn hỏi nhiều hơn một câu.

“Chẳng lẽ cháu lại muốn lấy chuyện này trêu ghẹo ông nội Ngụy sao?”. Đường Linh ngẩng đầu cười lấp lánh với ông, nhìn chăm chú vào ông với ánh mắt kiên định.

Ông Ngụy thấy vậy, cười gật đầu, “Cuối tuần này sẽ có một trận đồ thạch, sáng sớm tám giờ gặp mặt tại đây, ông sẽ dẫn Tiểu Đường đi mở mang kiến thức!”

Ánh mắt Đường Linh cười cong cong, gật đầu, “Vậy thì cháu cảm ơn ông nội Ngụy trước nha!”

Đương nhiên Đường Linh chẳng phải là người hấp tấp, cũng sẽ không tùy tiện tin tưởng người xa lạ, cô chính là nhìn thấy trên người ông Ngụy một luồng khí độ an lành, đôi mắt của cô hiện tại ngoại trừ có thể nhìn thấy vật phẩm có lớp sương mù bao bọc, cũng có thể nhìn ra một lớp sương mù nhân nhật từ thân thể người!

Giống như là ông Ngụy, cô biết được luồng khí bao quanh ông là khí tốt lành, vậy ông Ngụy nhất định không phải là người tầm thường, mà từ trên người anh chủ sạp ném tảng đá đen kia cô nhìn thấy một luồng hắc khí, cô không biết luồng hắc khí đó từ đâu tới, cũng không biết chính xác luồng hắc khí kia có phải đại biểu cho điều xấu hay không, xem ra Tiểu Khôi đã gây ra sự biến hóa trên thân thể cô, cô vẫn cần thời gian chậm rãi khám phá!

Giữa lúc tâm tư Đường Linh đang phiêu lãng, hướng dẫn viên trên khán đài kéo tâm tư Đường Linh quay lại.

“Xin mọi người im lặng một chút, hội giao dịch lần này lập tức sẽ bắt đầu, tất cả tuân theo hàng hóa giao dịch, nguyên tắc không thể trả hàng, hi vọng mọi người giao dịch thuận lợi!”. Trên khán đài người chủ trì giới thiệu vắn tắt, mỗi tháng đều diễn ra một lần hội giao dịch, người tới nơi này đều hiểu quy tắc, cũng không cần thiết nhiều lời.

“Lão Vương, ông nghe nói chưa, lần này đấu giá tự do có bức tượng Phật Đại Nhật Như Lai bằng đồng thời Khang Hy, không biết có thật không đây!”

“Sao biết được, tôi tới đây cũng chính vì nó, nhất định phải giám định cẩn thận một chút!”

“Mọi người cũng nghe cả rồi sao? Bất quá cũng chỉ là những món đồ cổ Hà Toàn ngày trước bán ra, không có một món nào là đồ thật a! Nên phải nhìn kỹ mới mua, đừng dễ bị đục lỗ!”

Cái gọi là đục lỗ, chính là mua phải hàng giả, đây là thuật ngữ chuyên ngành, ông Ngụy vừa nãy cũng mới giảng giải cho Đường Linh nghe rồi.

“Còn chuyện lớn nữa, mọi người khẳng định không biết!”

“Chuyện gì?”. Tất cả mọi người nhìn người vừa cất lời, hiếu kì hết sức.

“Lư Triển Bằng, các người đều biết đúng không!”

“Luru Triển Bằng có người nào không biết, tay này trước đây là lão đại trong giới đồ cổ ngọc thạch tại thành phố S, nhưng đó là chuyện lúc trước rồi, hiện tại ông ta không nhằm nhò gì!”

“Ông ta chơi ngọc thạch chơi tới phá sản, hôm nay muốn đấu giá Trân Bảo Trai tại đây!”

“Trân Bảo Trai? Có kẻ ngốc mới mua! Ai mà không biết Trân Bảo Trai kia hiện tại chỉ còn lại cái vỏ rỗng, đồ cổ ngọc khí đáng tiền bên trong đều bị đem đi gán nợ hết rồi!”

“Thì đúng rồi! Haiz, lại nói người này cũng thật xui xẻo, cứ bị dày vò mãi như thế, phỏng chừng muốn đồng sơn tái khởi (tự vuron lên lần nữa) còn khó hơn lên trời!”

Đường Linh nghe người bên cạnh thấp giọng bàn luận, khoe miệng dâng lên một độ cong, trong mắt xẹt qua một tia sáng chói!

Luru Triển Bằng? Trân Bảo Trai? Đây là cơ hội rất tốt!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 11: Chợ đồ cổ (3)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Nội dung phần một của hội giao dịch là tự do đấu giá, mọi người đấu giá vài vật phẩm được bày trên sân khấu, sau khi kết thúc giao dịch đồ vật trên đó thì có thể đi mua những vật phẩm tại bàn giao dịch xung quanh sân khấu kia.

“Chúng ta hôm nay muốn đấu giá một vật phẩm được cất giữ, là một chiếc lọ thuốc hít cuối đời Thanh với họa tiết hồ sen, giá quy định 800, nếu hứng thú có thể bước lên sân khấu giám định, sau đó ra giá!”

Người chủ trì vừa dứt lời, liền có không ít người suu tầm dồn dập muốn lên sân khấu, Đường Linh đi theo ông Ngụy cũng đi lên đó, thấy không ít người cầm các loại công cụ giám định đề đánh giá.

“Lọ thuốc hít hoa sen này nét vẽ tỉ mỉ, màu sắc diễm lệ, chất liệu tinh xảo, ý họa sinh động, xác thực là không tệ!”. Một ông cầm trong tay cái lúp nói.

“Ồ! Lọ thuốc hít hồ sen này là kiểu vẽ nội họa!”. Lại một người bình luận.

“Kiểu bút pháp này nhìn như xuất từ thủ pháp của một nhà nội họa cuối thời kỳ nhà Thanh, Diệp Anh đại sư a! Nếu như là tác phẩm của Diệp đại sư, vậy thật đáng giá tiền!”

“Diệp Anh đại sư? Diệp đại sư chẳng phải sử dụng hoa và chim làm chủ đạo sao? Tôi thấy lọ thuốc hít không thật!”

“Hử? Dưới đáy lọ thuốc hít có khắc chữ a! Diệp Anh trứ (tác phẩm)!?”

“Diệp Anh?”. Ông tay cầm kính lúp lắc đầu một cái, tiếc hận nói, “Đáng tiếc! Còn tưởng rằng gặp phải hàng thật, vậy mà là hàng nhái!”

“Hàng nhái? Nói thế nào?”

“Thứ nhất, Diệp Anh Diệp đại sư chủ yếu đều dùng hoa và chim làm chủ đề, thứ hai, Diệp đại sư đều là lấy tự khắc tên, Diệp Anh, tự là Quan, cho nên các tác phẩm của ông đều dùng hai chữ Diệp Quan để khắc!”

“Đúng vậy, ông Lý nói không sai, trong tay tôi có một cái lọ thuốc hít xuân hoa nguyệt dạ, chính là chạm khắc hai chữ Diệp Quan! Lọ thuốc hít giá 20 vạn đó! Cái này mới nhiều tiền? 800 tệ!”

“Aiz! Thì ra là hàng nhái! Không đáng giá a! Không đáng giá!”

Mọi người giám định một vòng, phần lớn đều đi xuống, bỏ qua đấu giá, trên sân khấu chỉ còn dư lại mấy người còn đang suy nghĩ.

Đường Linh thấy ông Ngụy không có ý muốn đi xuống, cũng không động dậy, đứng ở trên sân khấu chờ nhìn đấu giá.

Người đấu giá không nhiều, lọ thuốc hít hồ sen cuối đời Thanh này cuối cùng được ông Ngụy dùng 1.200 tệ để mua về, lúc ông Ngụy trả tiền xong, nhóm người vừa mới vây quanh giám định lọ thuốc hít trên sân khấu mới dần dần tản ra.

Đầu tiên ông Ngụy cúi nhìn Đường Linh, bên môi Đường Linh vẫn mang theo nụ cười mỉm thân nhiên, con nhóc này vậy mà lại giữ được bình tĩnh, tất cả mọi người đều nói là hàng nhái, ông mua về, nhóc này thế mà không hiểu kỳ!

“Tiểu Đường không hiểu kỳ?”. Ông cũng thật sự nhìn không thấu cô gái nhỏ này.

Đường Linh chớp mắt mấy cái, “Rất hiểu kỳ a!”. Dừng một chút mới nói, “Chẳng qua cháu hiểu kì là, lúc nào cháu mới có được ánh mắt độc đáo giống ông nội Ngụy!”

Đường Linh vừa nhìn lọ thuốc hít, đã biết là hàng chính phẩm, đó là cô dựa vào “dị năng” để nhận định, nhưng ông Ngụy lại dựa vào chính học thức uyên bác, nhãn quang độc đáo để phán định! Đối với điểm ấy, Đường Linh quá mức bội phục ông!

Ông Ngụy bật cười ha ha, “Không hồ là đứa nhỏ mà Ngụy lão ta coi trọng, Tiểu Đường quả nhiên không phải tầm thường!”. Phải biết riêng chỉ nói tâm tính Đường Linh có thể nhận nhìn giữ vững bình thân như vậy, cho dù là người trưởng thành cũng chưa chắc!

“Ngụy lão, loại hàng nhái này sao ông lại mua?”. Tại chợ đồ cổ bên này, người trong ngành gặp riết cũng quen thuộc.

“Ha ha, hiếm khi gặp phải tác phẩm của Diệp đại sư, giá lại hời, kiếm lậu đương nhiên không thể bỏ qua!”. Giọng nói ông Ngụy nhẹ nhàng, khí thờ càng trầm ổn!

“Ồ? Ngụy lão có kiến giải khác ư?”. Ông Lý cảm kính lúp ánh mắt sáng lên, phải biết ông Ngụy cũng là nhà sưu tập thâm niên, hoặc là ông Ngụy có sự hiểu biết rất sâu về lọ thuốc hít!

“Kiến giải thì không dám nói, chẳng qua tôi biết được, Diệp Anh từ khi 13 tuổi bắt đầu làm nội họa, phải biết cổ nhân phải hành lễ nhượng quán thành niên, mới có tự là Quan, mà Diệp Quan Chi lại là tên của Diệp Anh sau khi trưởng thành, đây lọ thuốc hít này khắc Diệp Anh trứ, chỉ rõ đây là tác phẩm lúc vị thành niên của ông ấy, mặt khác, khi Diệp Anh chưa thành danh đều dùng hồ sen làm tài liệu vẽ, hiện nay tác phẩm trên thị trường chủ yếu là hoa và chim, đều là các tác phẩm sau khi ông ta thành danh!”. Ông Ngụy phân tích tỉ mỉ, mọi người nghe xong bỗng nhiên tỉnh ngộ, thập phần bội phục kiến thức uyên bác của ông Ngụy!

“Nhãn lực của ông Ngụy, Lý lão ta tự thẹn không bằng a!”. Ông Lý cũng coi như người có tư lịch thâm hậu, hôm nay nhìn sót rồi!

Ông Ngụy cười sang sảng, an ủi ông Lý nói, “Lý lão không cần khiêm tốn, tác phẩm trước đây của Diệp Anh vô cùng ít, cơ hồ không có lưu truyền ra ngoài, tôi cũng chỉ là trong một lần hội giao dịch từ chỗ đại sư Diệp Hoảng Nghị mới biết được, đại sư Diệp Hoảng Nghị chính là truyền nhân của nội họa Diệp thị, vì vậy mới rõ được ngọn ngành!”

“Thì ra là thế! Thì ra là thế a!”. Lý lão tràn đầy cảm khái!

Đường Linh nghe thật cẩn thận, kinh nghiệm thứ này không phải có thể học được từ trong sách, nghe nhiều nhìn nhiều là chuyện cấp bách Đường Linh hiện tại cần làm

Do mọi người nhìn sót lọ thuốc hít hồ sen kia nên vài vật phẩm kế tiếp, sẽ càng thêm cẩn thận giám định.

Những vật phẩm kế tiếp có mâm sứ Cảnh Đức Trấn trong thời kì Khang Hi, “Mặc Mai” của Ngô Xương Thạc thời kỳ dân quốc, kính viễn thị Tam giáo bằng đồng đầu thời nhà Đường, lư đồng cuối Đường, cùng với bức tượng đồng nữ kim Đại Nhật Như Lai thời Khang Hi ..., đương nhiên trong đó có thật có giả.

Đường Linh theo sát bên người ông Ngụy, mỗi lần đấu giá một món đồ cổ, ông Ngụy liền sẽ cho giảng tri thức đồ cổ cho Đường Linh, Đường Linh nghe rất nghiêm túc, ông Ngụy càng nói càng nhiều, dần dần Đường Linh cũng đưa ra được vài chỗ nghi vấn với đồ cổ, ông Ngụy nghe thấy mà trong lòng chấn động không thôi! Đối với Đường Linh một người không hiểu nghề mà nói, chỉ nghe ông đánh giá vật phẩm, liền có thể tự mình phát hiện ra kẻ hớ của hàng nhái, đúng là hiếm thấy! Ông chỉ có thể cảm thán ở trong bụng, hậu sinh khả úy a!

Trong các vật phẩm có vài món là chính phẩm, thế nhưng ông Ngụy lại không ra tay, dùng lời của ông Ngụy để nói, ông sưu tầm chỉ cầu chất không cầu lượng! Cái lọ thuốc hít hồ sen kia là tác phẩm lúc đầu của Diệp Anh, trên thị trường hiếm thấy, ông Ngụy cho rằng càng cất giữ càng có giá trị.

Còn như bức tượng phật đồng Đại Nhật Như Lai, đúng là chính phẩm, cuối cùng bị Lý lão dùng 500 ngàn đấu giá mua được, đấu giá thành công Lý lão ôm về tượng Phật, cười híp mắt vui vẻ như đứa bé, chắc là cực kỳ thích!

Tất cả vật phẩm được đấu giá xong, lúc này trên đài đi tới một người đàn ông trung niên, khoảng chừng hơn 40 tuổi, có chút phát tướng, mà Đường Linh chú ý tới là vì thấy được sắc mặt ông ta âm trầm, quanh thân vây quanh một luồng hắc khí nhàn nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 1 - Chương 12: Chợ đồ cổ (4)

”Sau đây, là đấu giá tự do cuối cùng của chúng ta trong hội giao dịch này, Trần Bảo Trai của Lưu Triển Bằng! Giá quy định 200 vạn!”

Soạt!

Mọi người ồn ào náo động một trận, bầu không khí kịch liệt hơn rất nhiều so với những màn đấu giá lúc này!

“Trời ạ! Luru Triển Bằng muốn bán Trân Bảo Trai?”

“200 vạn? Chỉ tính đồ cổ trong Trân Bảo Trai cũng ngoài 200 vạn a!”

“Ông lại không hiểu sao! Ngọc thạch cùng đồ cổ bên trong Trân Bảo Trai phần lớn đều bị dọn sạch rồi, chỉ còn lại cái vỏ rỗng thôi! 200 vạn mua cái vỏ rỗng? Ông chịu mua à?”

“Cái vỏ rỗng bán 200 vạn? Hần ta sao không đi cướp đi!”

Hội trường giao dịch tuy rằng náo nhiệt, nhưng không có một ai ra giá, mấy vị chơi đồ cổ lâu năm nhao nhao lên lắc đầu biểu thị tiếc hận! Nhớ tới Luru Triển Bằng kia ông ta ta là nhân vật phong vân trong giới đồ cổ ngọc thạch của thành phố S, vậy mà lại bị rớt xuống thảm cảnh này!

“Ông nội Ngụy, Luru Triển Bằng này là ai? Vì sao phải bán đi sản nghiệp của mình?”. Trong lòng Đường Linh có ý nghĩ riêng.

Ông Ngụy nhíu mày, tự hỏi trong chốc lát mới nói ra tiếng, “Trần Triển Bằng ông có nghe qua, trong giới đồ cổ ngọc thạch tại thành phố S rất có tiếng, cụ thể thế nào thì ông cũng không rõ lắm!”

Thấy cái nhìn của Đường Linh ông hơi nghi hoặc một chút, lại bồi thêm một câu, “Ông không phải người Thành phố S, mỗi tháng sẽ đến mấy ngày có hội giao dịch thôi.”

Đường Linh có chút ngoài ý muốn, ông Ngụy vậy mà chẳng phải là người của thành phố S!

Ông Ngụy thấy Đường Linh rất hiếu kỳ, liền dẫn Đường Linh đi tới chỗ đám người Lý lão kia!

Nghe đám người Lý lão nói, Đường Linh rốt cục đã hiểu, Luru Triển Bằng này bởi vì đồ thạch kiếm được một khoản lớn, phong quang nhất thời, ông ta rất có nghiên cứu về đồ cổ ngọc thạch, hơn nữa rất có đầu óc kinh doanh, đồ cổ cùng ngọc thạch bày bán trong Trân Bảo Trai rất đầy đủ, trong giới đồ cổ rất nổi tiếng, mà gần đây nhất trong một lần đồ thạch, bị người ta ngáng chân, đồ thua ngọc thạch, trong một đêm táng gia bại sản!

Về phần phương diện nhân phẩm, chính đám người Lý lão có đánh giá rất cao về ông ta, Luru Triển Bằng này chính là một nam tử hán coi trọng nghĩa khí, tính cách lại nhiệt tình, cho nên giao thiệp khá rộng rãi, lần này ông ta có chuyện, cũng không thiếu người khác vurun tay muốn trợ giúp!

Đáng tiếc họa vô đơn chí, vợ Luru Triển Bằng lại cầm tất cả tiền tài cao chạy xa bay, tiền đồ thạch không trả được, lại thiếu nợ nhân tình nhiều người, nhất thời chèn ép Luru Triển Bằng thất bại hoàn toàn, chán chường thất chí, bèn bán sạch toàn bộ sản nghiệp riêng, cũng chưa trả hết nợ đang mắc phải.

Cuối cùng Trân Bảo Trai của Luru Triển Bằng cũng không bán đi được, Luru Triển Bằng chán chường xuống đài, không nói lời nào liền rời đi, nhưng Luru Triển Bằng không phát hiện ra, sau khi ông rời đi, có một tầm mắt luôn chiếu trên người ông!

200 vạn?

Đường Linh sờ lên số tiền hơn một ngàn đồng trong túi, lần đầu cảm thấy xấu hổ vì trong túi rỗng tuếch!

Xem ra trước tiên cô cần phải nghĩ biện pháp kiếm chút tiền!

Mặc dù có khúc nhạc đệm Luru Triển Bằng xen giữa, nhưng cũng không ảnh hưởng đến sự nhiệt tình của mọi người mua đồ cổ, mọi người nghị luận trong chốc lát, lại đặt lực chú ý lên vật phẩm, dù sao bọn họ đến đây là vì đồ cổ!

Nội dung phần thứ nhất tự do đấu giá đã kết thúc, kế tiếp có thể tự do giao dịch tại bàn trưng bày đồ cổ, nhất thời bầu không khí náo nhiệt vô đối, phải biết tự do đấu giá các vật phẩm sưu tầm, thực tế chính là mua lại chúng theo giá thị trường, còn những vật phẩm trên bàn đồ cổ, giá cả thì tương đối thấp, còn phần có mua được chính phẩm hay không, phải dựa vào bản lĩnh rồi!

Ông Ngụy vừa muốn cất bước đi nhìn một chút, lại phát hiện góc áo bị Đường Linh nắm lại, ông Ngụy nghi hoặc quay đầu lại, chỉ thấy Đường Linh cười với vẻ thần bí.

“Ông nội Ngụy, trên bàn đồ cổ có phải ai cũng có thể bán ra đồ cổ hay không?”. Trong tay nàng chỉ có chiếc vòng tay vừa dùng 10 tệ để mua kia, bây giờ vừa vạn có thể lấy ra giao dịch!

“Cháu có đồ vật muốn giao dịch?”. Ông Ngụy quan sát Đường Linh một chút, nhóc này không giây phút nào không khiến ông kích động!

Đường Linh cười, giơ tay phải lên, quơ quơ tay trước mặt ông Ngụy nói, “Chính là nó!”

thataboululyVừa mới này thừa dịp người khác không chú ý lúc, cô đã lấy vòng tay từ trong không gian ra, chỉ có điều hiện tại cái vòng tay này, so với lúc vừa mua được, không biết óng ánh trong suốt bao nhiêu! Chắc là kiệt tác của Tiểu Khôi!

Ông Ngự hí hóp mắt, nhìn chiếc vòng trên tay Đường Linh, khẽ nhủ mảy, nhìn chăm chăm một hồi lâu, trong bụng nghi hoặc, kéo Đường Linh bước nhanh đi tới bên cạnh bàn giao dịch, bên cạnh bàn giao dịch hiện vậy quanh không ít người, hành động của ông không nghi ngờ là dẫn tới sự chú ý của mọi người!

“Tiểu Đường, lấy chiếc vòng của cháu ra đi, để đám lão già chúng ta giám định một chút!”. Ông Ngự chỉ nhìn sơ qua vật phẩm trên tay Đường Linh, trong lòng đã có hoài nghi, đây nhất định phải lấy xuống cẩn thận giám định một phen, ông vẫn không thể xác định, nhìn xem đám bạn già kia có thể chiêm nghiệm ra cái gì hay không!

“Được!”. Đường Linh không nhanh không chậm lấy xuống vòng tay, đặt lên trên bàn giao dịch, lúc này từng người chơi đồ cổ mới tiến lên đánh giá.

“Đây là chất liệu lưu ly!”

“Là lưu ly không sai, chỉ là xem độ tinh khiết, công nghệ chế tác của lưu ly này, tuyệt không phải thủ pháp của bây giờ!”

“Lưu ly này hào quang sắc sỡ, ôn hòa thanh tú, kiểu dáng đơn độc, nhìn ra được là cổ vật, chỉ là cụ thể niên đại nào thì không biết được!”

“Ồ!”. Phân biệt thật lâu Lý lão mới bật thốt, “Đây... đây...”

Tựa như nghĩ tới điều gì, ông hết cau mày lại lắc đầu, lẽ nào cái truyền thuyết kia là có thật?

“Lý lão đã nhìn ra điều gì rồi?”

Ông Ngự thấy Lý lão với bộ dạng như có điều đắn đo, trong lòng cũng có chút nôn nóng theo, không biết suy nghĩ của Lý lão có tương đồng với mình không đây!

“Ngự lão có phải trong lòng đã có phán đoán?”. Lý lão không trực tiếp trả lời, ông cũng có chút do dự!

Ông Ngự gật đầu, “Tương truyền thuật chế tạo lưu ly đã xuất hiện ở trước công nguyên, nhìn từ phẩm chất, hình thức cùng với công nghệ chế tạo của vật này, tôi đang hoài nghi nó có phải là vật trong truyền thuyết, vật đính ước Phạm Lãi tặng cho Tây Thi!”

Cái gì?

Lời ông Ngự vừa nói ra, mọi người liền nháo nhào lên!

Đây chính là đồ vật trong truyền thuyết, cũng không ai biết tốt cùng có tồn tại hay không, mà ông Ngự nói thế, tất nhiên sẽ dẫn tới sóng to gió lớn.

Lý lão cũng có chút chấn động, ông vừa nãy đã có chút hoài nghi, thế nhưng suy nghĩ một chút lại thấy không có khả năng lắm, cho nên mới không nói ra, mà ông Ngự cũng nhận định như thế, vậy xem ra rất đáng giá phải nghiên cứu một phen!

“Tôi cũng có chút hoài nghi, vật ấy chính là Thất Bảo Lưu Ly Châu trong truyền thuyết!”

Cái gì? Lý lão cũng nói như vậy! Mọi người sôi trào!

“Nhưng...” Lý lão chần chờ nói, “Đây cũng chỉ là sự hoài nghi của tôi, đến cùng có thật hay không, dựa vào trình độ của tôi cũng không thể phân biệt được!”

Ông Ngự gật đầu, “Vật này là cổ vật không sai, nếu muốn xác định có phải là Thất Bảo Lưu Ly châu hay không, thực ra cũng có biện pháp!”

“Ồ? Biện pháp gì?”. Lý lão vội vàng hỏi. Nếu có thể xác định, vòng tay này sẽ giá trị liền thành!

“Trước kia Việt Vương nhận mệnh Phạm Lãi giám sát chế tạo ra kiếm vương giả, chỗ trên chuôi kiếm có khảm ngọc chính là lưu ly! Giả như vật này thật sự là Thất Bảo Lưu Ly châu, như vậy nhất định là thuộc vào thời gian Phạm Lãi giám sát đúc kiếm, nó sẽ cùng một lò chế ra với lưu ly khảm ngọc trên đuôi kiếm, chỉ cần đem chiếc vòng này đến đối chiếu với lưu ly trên thanh kiếm vương giả kia, nhất định sẽ cho ra kết quả!”. Ông Ngự nói một cách kích động.

“Kiếm vương giả! Tôi biết! Nghe nói là đại sư Diệp Hoàng Nghi đã sưu tầm được nó!”. Một người khác nói.

“Tiểu Đường à, vật này có thể rất có giá trị, cháu chắc chắn muốn bán?”. Tuy rằng ông rất muốn sưu tầm, thế nhưng cũng phải hỏi trước Đường Linh một chút có phải cô nhóc thật sự muốn bán hay không!

Đường Linh chỉ cười gật đầu, cô chẳng phải nhà sưu tầm, hưởng lộc hiện tại cô cần tiền, tự có “Quý nhân”, muốn phát hiện cổ vật rất dễ dàng!

“Cái gì! Cổ vật này là của một đứa bé!”

“Cháu gái, vòng tay này bán thế nào?”. Vừa nghe Đường Linh quả thực muốn bán ra, lập tức có người hỏi thăm giá cả, vật ấy nhất định là cổ vật không sai, nếu xác định nó thực sự là Thất Bảo Lưu Ly châu kia, vậy thì đáng đồng tiền bát gạo!

Đường Linh chỉ nhẹ giọng nói, “Trả giá cao liền được!”

Đường Linh vừa nói ra lời này, lập tức có người đầu giá!

“Cô gái nhỏ, tôi ra 10 vạn!”. Một người trung niên hơn 40 tuổi nóng nảy ra giá.

“10 vạn? Tiểu Tề, ông định chọc ghẹo con nít chơi sao? Cô gái nhỏ, tôi ra giá 50 vạn! Bực tượng đồng Đại Nhật Như Lai cũng chỉ đầu giá đến mức 50 vạn mà thôi!”

“Ông!”. Người được gọi là Tiểu Tề tức đến nghẹn đỏ bừng mặt, Triệu Phúc Toàn này luôn cứ đối nghịch với mình! “Tôi ra 55 vạn!”

“68 vạn!”. Lại một người gia nhập đầu giá.

“70 vạn!”

...

“125 vạn!”. Tiểu Tề cùng Triệu Phúc Toàn cũng đã ngừng đầu giá, lúc này ra giá là một ông già mới gia nhập hàng ngũ đầu giá phía sau.

“150 vạn!”. Lý lão ra tay rồi!

“180 vạn!”. Ông Ngụy người vẫn không nói gì bắt đầu tranh giá!

Lý lão nhìn ông Ngụy một cái, do dự một chút lại kêu lên, “200 vạn!”

Soạt!

“Cái gì! Có cái vòng tay, liền gọi giá đến 200 vạn!”

“Xem ra chủ nhân của chiếc vòng tay kia, nhất định là một trong hai ông già Lý Ngụy kia rồi!”

“Cô gái nhỏ thật có phúc! Bán vòng tay đi, đời này cũng không phải lo!”

Đường Linh nghe vậy trong lòng có chút buồn cười, 200 vạn là cả đời? Người đó không biết sau này giá phòng giá hàng cao biết bao nhiêu a!

Đầu giá vẫn tiếp diễn, thời điểm ông Ngụy gọi giá 300 vạn, Lý lão cuối cùng không kiên trì nổi!

Sau cùng ông Ngụy dùng giá 300 vạn, đầu giá được chiếc vòng cổ mà Đường Linh bỏ ra có 10 tệ để mua!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Chợ đồ cổ (5)

Trong chợ đồ cổ có ngân hàng, Đường Linh và ông Ngụy đi tới ngân hàng Hoa Hạ, ông Ngụy trực tiếp gọi giám đốc ngân hàng tới, nói một lần tình huống của Đường Linh, sau khi giám đốc ngân hàng nghe xong, không nói hai lời, đích thân làm giúp Đường Linh một tấm thẻ ngân hàng Hoa Hạ.

Lúc mà Đường Linh cầm trong tay tấm thẻ VIP ngân hàng Hoa Hạ đã được giám đốc ngân hàng thăng cấp làm giúp, có chút dờ khóc dờ cười, lần thứ nhất thế giới quan xảy ra thay đổi, trước đây đi ngân hàng làm thủ tục đều phải xếp hàng khá lâu, chịu thái độ phục vụ kém, nhưng hiện giờ bởi vì cô gửi ngân hàng Hoa Hạ số tiền 300 vạn, được hưởng thụ giám đốc ngân hàng phục vụ chăm sóc, ngay cả đến thủ tục cần đưa giấy chứng minh nhân dân ra để làm thẻ ngân hàng cũng lược qua!

Đường Linh cuối cùng chỉ nhận của ông nội Ngụy 200 vạn, ông biết Đường Linh đây là muốn trả cho ông một món ân tình, ông cũng biết Đường Linh là thật lòng cảm kích ông, ông quả thực cũng rất thích cô gái nhỏ Tiểu Đường, đương nhiên cũng đồng ý chấp nhận thành ý của Đường Linh.

Giám đốc ngân hàng tiễn hai người ra tận cửa, nhìn bóng lưng Đường Linh rời đi, cảm khái vô hạn!

200 vạn a!

Một cô gái nhỏ đã có 200 vạn tiền dư, thế đạo này là sắp thay đổi rồi sao!

Từ trong ngân hàng đi ra, hội giao dịch còn chưa kết thúc, ông Ngụy khá cảm thấy hứng thú hỏi, “Tiểu Đường, vòng tay kia cháu lấy ở đâu ra?”

Theo lý thuyết ở chợ đồ cổ hỏi lai lịch của vật phẩm, là sự việc kiêng kỵ, nhưng ông Ngụy nhìn ra được Đường Linh không phải người như vậy, mà ông

cũng rất mực hiếu kỳ, cho nên đã bật hỏi.

“Trên sạp hàng moi được!”. Đường Linh tùy ý nói, hiện tại chuyện cô quan tâm là một chuyện khác, bắt quá, không vội! Từ từ đi!

“Kiểm lậu kiếm được!”

Tuy ông đoán ra loại khả năng này, nhưng sau khi xác nhận được, vẫn cảm thấy chấn động! Quên đi! Cô nhóc chính là lấy việc kích thích ông làm vui thích, kích thích thì kích thích quen là được rồi!. “Bỏ ra bao nhiêu tiền kiếm được?”

Đường Linh nở nụ cười gian trá, giơ lên một nắm tay nhỏ, nhìn biểu tình hơi dờ dẩn của ông Ngụy, chậm rãi nói, “10 đồng!”

Ông Ngụy tức khắc tròn tròn mắt, nghiêm trọng hoài nghi sự “kích thích” này có thành thói quen nổi không! Ông ai oán liếc mắt nhìn Đường Linh, tỏ vẻ Đường Linh đang khi dễ người già như ông vậy!

Hồi lâu, ông Ngụy cười thur thái ha ha, nói, “Cháu gái Tiểu Đường à, có tiền đồ nha!”

Đường Linh cười cong khóe miệng, là có tiền đồ đó!

“Á?”. Ông Ngụy như nhìn thấy gì đó, nhẹ giọng nói.

Đường Linh theo tầm mắt ông nhìn tới, trong lòng có chút ngoài ý muốn, dĩ nhiên là bọn họ?

Đường Linh ngẩng đầu nhìn ông Ngụy, lẽ nào ông Ngụy quen biết?

Tư Đồ Hạo ở xa đã trông thấy Đường Linh, cao hứng giơ tay ra hiệu về hướng Đường Linh, song khi cậu chú ý tới ông lão đứng bên cạnh Đường Linh, biểu tình tức khắc giống như nuốt phải quả trứng gà, cánh tay giơ lên cứng ngắc không biết thế nào cho phải!

Trông thấy bộ dạng Tư Đồ Hạo kia, Đường Linh không nhịn được bật cười, xem ra ông Ngụy quen hai anh em nhà Tư Đồ kia, nhưng mấy người họ có quan hệ như thế nào đây? Đường Linh âm thầm suy xét.

Một đoàn xuyên qua đám đông đi tới, hai anh em Tư Đồ Văn, Tư Đồ Hạo có chút câu nệ, Tô Cảnh nhìn thấy Đường Linh chỉ nhú mày, không nói gì.

Nếu nói đến Tô Cảnh, trong ký ức Đường Linh vẫn khắc sâu, không chỉ bởi vì tên nhóc này ẵm hết hạng nhất nhiều năm học, mà bởi vì ngao khí khắp người Tô Cảnh, cậu ta và Tư Đồ Văn là hai loại người, Tô Cảnh ngao khí mà lạnh khốc, ngoại trừ vài người ra, không ai có thể lọt vào mắt cậu ta, Tư Đồ Văn kiêu ngạo nhưng đều cư xử ôn hòa, đương nhiên loại ôn hòa này Đường Linh biết, chỉ là màu sắc tự vệ của cậu ta mà thôi, cô nhìn ra được Tư Đồ Văn nhìn như đối với cô rất hòa khí, nhưng trong xương cốt lại xem thường cô!

Lương Văn Thủ, một nữ sinh khác cũng tham gia cuộc thi toán, cậu ta và Viên Nhạc có thể nói là hoa khôi của lớp, đáng vẻ xinh đẹp, thành tích học tập cũng tốt, cho nên thật khiến người ta yêu thích.

Lưu Hân nhìn thấy Đường Linh lại cực kì vui mừng, giành trước bọn họ một bước, chạy đến bên cạnh Đường Linh, kéo tay Đường Linh, có chút tức giận nói, “Đường Đường, cậu không có nghĩa khí, cũng không chờ chúng tớ, tự chạy đi trước!”

Đường Linh buồn cười nhìn Lưu Hân đang chu cái miệng nhỏ nhắn ra, bèn mở miệng nói, “Phòng thi không cùng nhau, tớ đây không phải bị lạc mất rồi sao!”

Lưu Hân nghe vậy cũng tỏ ra thấu hiểu, nếu không phải cô và Lương Văn Thủ thi xong cùng vào WC, cũng sẽ không gặp phải bọn Tư Đồ Hạo, cô gật đầu rồi nói, “Được rồi, lần này tha cho cậu đó!”

“Ah! Chỉ thi 20 phút liền rời khỏi phòng thi, vậy mà cũng gặp được, thật vi diệu!”. Tô Cảnh thực sự không hiểu nổi, tại sao cô giáo Kim lại để người như vậy tham gia, hoang phí một suất thi! Giọng nói rõ ràng bất thiện.

” 20 phút?”. Lưu Hân trừng hai mắt, miệng mở thật lớn, “Đường Đường cậu giải bài thi mất có 20 phút!”. Phải biết đến tận khi tiếng chuông nộp bài thi vang lên, cô mới miễn cưỡng giải hết bài thi!

“Đường Đường, cậu cũng quá đã kích tớ rồi đó!”

Đường Linh sờ mũi một cái, xấu hổ cười nói, “Tớ đây không phải ngồi không yên, nên muốn ra ngoài trước sao!”

Hiển nhiên Tư Đồ Hạo cũng hết sức kinh ngạc, nhưng không mở miệng, chỉ lo ông Ngụy sẽ chú ý tới mình!

Tư Đồ Văn nhìn em trai một lát, có chút chật vật mở miệng nói, “Ông ngoại!”

Khí thế ông ngoại luôn mạnh mẽ như vậy! Mỗi lần nhìn thấy ông ngoại, đừng nói là bọn họ, ngay cả bậc cha chú, đều sẽ là bộ dáng nghiêm túc nghe dạy bảo!

Ông Ngụy nhú mày, “Uhm!” một tiếng, đưa mắt nhìn Đường Linh!

Đường Linh lại nhún vai, ánh mắt chuyển qua chuyển lại giữa ông Ngụy và hai anh em Tư Đồ, cười trừ nói, “Ông nội Ngụy uy vũ!”.

Nghe Đường Linh nói thế, ông Ngụy cười ha ha, con nhóc này còn dám trêu đùa ông!

Tư Đồ Hạo há miệng ngây ngốc, đây là ông ngoại cậu ư? Không phải là hoa mắt đâu nhì!

Dùng sức dụi mắt, ông ngoại cậu vẫn luôn là người nghiêm túc không nói cười tùy tiện, từ khi cậu bắt đầu hiểu chuyện đến giờ, vẫn chưa từng thấy qua ông ngoại cười to như vậy! Đối với anh em họ vẫn được tính là khá tốt, những người bậc cha chú của cậu, có ai mà không bị ông ngoại quát mắng, quả thực chính là thái thượng hoàng a!

Tư Đồ Văn cũng thất thần, nhất thời không kịp tỉnh táo lại!

Đường Linh thấy vậy, cúi đầu mỉm cười, ông nội Ngụy này thật đúng là thú vị nha!

Ông Ngụy bị Đường Linh cười có chút xấu hổ, ho nhẹ một tiếng, có chút khó chịu, cũng không thể để con nhóc này chê cười, tận lực “ôn nhu” hỏi, “Sao hai đứa lại tới nơi này? Hôm nay không cần đi học?”

Nhìn bộ dáng Tư Đồ Hạo như gặp quỷ, há hốc miệng mãi không nói nên lời.

Nhìn điệu bộ quý quái kia của Tư Đồ Hạo, ông Ngụy thầm nói “tên nhóc không tiền đồ”! Đây nếu là con nhóc Tiểu Đường kia, chắc chắn biết thuận theo cộc mà bò lên trên, sao nữa để ông phải lúng túng thế này! Bọn nhóc con này, không có đứa nào khiến ông hài lòng cả!

Trong bụng nổi giận, quát, “Hai đứa tiểu tử thôi! Không chịu đi học cho giỏi, chạy tới nơi này làm loạn, ông thấy hai đứa chắc ngứa da rồi hả!”

Tư Đồ Hạo thấy ông Ngụy rốt cục “bình thường” lại rồi, mới mau chóng mở miệng nói, “Ông ngoại, không phải đâu! Chúng cháu không trốn học...”
Nói còn chưa dứt lời, liền bị ông Ngụy cắt ngang.

“Không trốn học! Cháu nghĩ ông già nên hồ đồ rồi hả, hôm nay thứ hai, trường học không lẽ cho nghỉ học!”

Đường Linh sau khi nghe xong, bật ra tiếng, nhìn không được phì cười, không nghĩ tới, ông Ngụy một người học thức uyên bác đến vậy, mà lại có một mặt tính khí trẻ con thế kia, nói thật, Đường Linh cực thích tính cách của ông nội Ngụy rồi!

“Ông nội Ngụy, chúng cháu đang được cảm kim bài miễn tử, quang minh chánh đại trốn học đó!”. Đường Linh hài hước chen vào một câu.

Nhìn sắc mặt ông Ngụy hòa hoãn đôi chút, Đường Linh háy mắt ra dấu cho Tư Đồ Hạo, tên nhóc này cũng cơ trí, đem chuyện bọn chúng được đại biểu cho trường tham gia cuộc thi toán học, trường học cho phép bọn họ thi xong được tự do hoạt động nói ra cặn kẽ, đừng thấy tên Tư Đồ Hạo này bình thường ba hoa chích chòe, nhưng khi nói chuyện lại có trật tự rõ ràng, bắt được trọng điểm.

Ông Ngụy đánh giá Đường Linh, ông không phải không nghe thấy thằng nhóc cao ốm kia vừa nói cái gì, cô nhóc này chỉ thi có 20 phút đã rời phòng thi, ông cũng không cho rằng cô nhóc đang càn quấy, khả năng cô nhóc này thông minh đấy! Ông càng nhìn cô nhóc này càng vừa mắt nha!

Ông Ngụy lại nói vài câu, hai anh em nhà Tư Đồ bày ra dáng vẻ khoanh tay nghe dạy dỗ, ông Ngụy lại dặn dò Đường Linh việc đổ thạch vào cuối tuần, liền vội vàng rời khỏi! Vòng tay này ông phải đi về nghiên cứu cẩn thận!

Một đám người với đủ loại thần sắc khác nhau chăm chú nhìn Đường Linh!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Không quen bọn họ

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Thấy ông ngoại mình đã đi xa, Tư Đồ Hạo xoay quanh Đường Linh một vòng, lăm bằm, “Thực kỳ lạ nha! Đường Linh, cậu quen ông ngoại tớ khi nào?”

Vốn cho rằng ông ngoại còn muốn răn dạy thêm hai người bọn họ, không nghĩ tới ông ngoại lại vội vàng rời đi! Cậu làm sao biết được, ông Ngụy đây là vội vã trở về nghiên cứu bảo bối vừa mới mua đến tay!

Đường Linh nhún vai nói, “Vừa này!”

Thấy cậu ta vẫn muốn mở miệng hỏi cái khác nữa, Đường Linh vội hỏi, “Các cậu đến đây lâu chưa?”. Cô không có hứng thú giảng giải quá trình cô và ông nội Ngụy quen biết nhau.

“Chúng tớ mới đến không lâu, Tư Đồ Hạo nói nơi này có hội giao dịch đồ cổ gì đó, bọn tớ tới xem một chút nào nhiệt!”. Lưu Hân có chút hưng phấn nói. Cô xưa nay chưa tiếp xúc qua đồ cổ, đây chính là lần đầu! Mới mẻ thật!

Tư Đồ Văn không nói gì, ánh mắt nhìn Đường Linh càng thêm phức tạp, ông ngoại lại nhìn Đường Linh với con mắt hài lòng? Đường Linh này đến cùng là có năng lực gì!

“Đúng rồi! Nghe nói hôm nay hội giao dịch có một chiếc vòng tay, gọi giá đến 300 vạn! Cậu có nhìn thấy không?”

Khuôn mặt Tư Đồ Hạo kích động, cậu cảm thấy rất hứng thú với đồ cổ, trong nhà trừ ông ngoại ủng hộ, cha mẹ cậu đều không đồng ý! Cậu cũng chỉ dám vụng trộm tới chợ đồ cổ thôi! Nào biết đã tới chậm một bước, bỏ lỡ rồi!

“Đúng vậy, đúng vậy! Đó chính là chiếc vòng tay 300 vạn đó! Tớ muốn nhìn một chút a!”. Lưu Hân lắc cánh tay Đường Linh, vẻ mặt khát khao!

“Tớ cũng vậy, rất muốn nhìn xem sao! Nhưng thật đáng tiếc, dĩ nhiên bỏ lỡ!”

Lòng hiếu kỳ ai cũng có, Lương Văn Thù cũng thế! Lương Văn Thù là người tính tình cởi mở, vẻ ngoài xinh đẹp, tính cách lại tốt, rất được mọi người hoan nghênh.

Đường Linh nhìn mọi người một cái, chỉ có Tô Cảnh coi như bình thường, thấy tầm mắt Đường Linh rơi trên người mình, Tô Cảnh khẽ nhú mồm, cậu đối với Đường Linh cô bạn học này thật là không có cảm tình gì, cũng không phải chán ghét cô, mà là trên người cô bạn này không có gì đáng khiến cậu chú ý mà thôi!

“Nhìn thấy rồi, chính là một cái vòng tay lưu ly bình thường!”. Đường Linh nói một cách sâu xa, thì đúng là một chiếc vòng lưu ly bình thường mà, bằng không cũng đặt trong một góc không người hỏi han!

“Bình thường?”. Tư Đồ Hạo kêu lên một tiếng sợ hãi, dọa Đường Linh giật mình!

“Có người nói vòng tay kia rất có thể là Thất Bảo Lưu Ly châu đó! Chính là vật đính ước của Phạm Lãi và Tây Thi! Đó chính là minh chứng cho tình yêu vĩ đại của bọn họ nha! Rất có giá trị sưu tầm a! Nếu tớ có thể nhìn thấy một chút thôi cũng đủ rồi!”

Giọng nói Tư Đồ Hạo hơi lớn, “Phạm Lãi và Tây Thi, cậu có biết không?”

Trong lòng Đường Linh cười thầm, muốn nhìn còn không dễ dàng! Về nhà đòi ông ngoại cậu ta cho nhìn là được rồi!

Nhìn Tư Đồ Hạo đang có chút phấn nộ, Đường Linh cười một cách giảo hoạt nói, “Phạm Lãi, Tây Thi? Không quen bọn họ!”

Aiz! Cô thừa nhận mình có chút hứng thú ác độc, ai kêu Tư Đồ Hạo tên nhãi này luôn va vào họng súng chứ! Lúc rảnh trên chợ trẻ con cũng thật vui về!

Tư Đồ Hạo trực tiếp tròn mắt xem thường, tuy rằng Đường Linh này không giống trước kia, thế nhưng cái gọi là học thức cũng thật không thể cường cầu a!

Lương Văn Thù thấy dáng vẻ cam chịu của Tư Đồ Hạo, cười một cái rồi giúp giải thích, “Phạm Lãi và Tây Thi là hai vị danh nhân cổ đại, Phạm Lãi chính là một đại tài tử, còn Tây Thi là một trong tứ đại mỹ nhân!”

Tư Đồ Văn và Tô Cảnh nhìn Lương Văn Thù gật đầu, Lương Văn Thù này thực đáng danh tài nữ! Tuy rằng tự bọn họ không nói gì, nhưng đối với sự “vô tri” của Đường Linh vẫn thấy khinh bỉ tận đáy lòng.

Về mặt Lưu Hân ước ao, “Câu chuyện tình yêu của mỹ nhân cổ đại đó! Thật hâm mộ a!”

Đường Linh nhú mồm nói, “Hâm mộ?”

Lưu Hân ở một bên liên tiếp gật đầu, “Ừ ừ! Đúng vậy!”

Đường Linh cười khẽ một tiếng nói, “Có cái gì tốt mà hâm mộ? Cậu hâm mộ Tây Thi vì có khuôn mặt mỹ lệ mà trở thành hồng nhan họa thủy, hay là hâm mộ Phạm Lãi đem Tây Thi dâng hiến cho Ngô vương Phù Sai? So với Phạm Lãi, cá nhân tớ càng thương thức Ngô vương Phù Sai, chút ít Phù Sai là thật tâm yêu Tây Thi!”

Cuộc đời Đường Linh thông hận nhất chính là loại người như kiểu Phạm Lãi, miệng đầy đại nghĩa, lại chỉ có thể dựa vào nữ nhân mới thành công!

Lưu Hân u mê gật đầu, chẳng phải biểu thị tán thành, mà là đơn thuần cho rằng Đường Linh nói rất đúng, Đường Linh cười, dù sao tuổi còn nhỏ, chuyện tình cảm vẫn là quá sớm!

“Đường Linh! Thì ra cậu có biết bọn họ a!”. Tư Đồ Hạo kích động nói, “Tớ cảm thấy cậu nhất định biết!”

Đường Linh nhìn chằm chằm Tư Đồ Hạo cười, Tư Đồ Hạo bị nhìn đến đỏ mặt, tầm mắt có chút né tránh, xấu hổ mở miệng nói, “He he! Tớ đâu có nói cậu không biết!”

Tuy rằng trong lòng cậu ta nghĩ như vậy!

“Thì ra Đường Linh còn biết nhiều hơn tớ!”. Lương Văn Thù thè lưỡi, có chút đáng yêu. Lương Văn Thù này cũng thực không tồi, được mọi người nâng lên cao, lại tuyệt không bị chiều hư.

“Sao cậu biết nhiều như vậy?”. Ánh mắt Tô Cảnh nhìn Đường Linh sáng chói, không nghĩ tới Đường Linh này cũng không đến nỗi tệ.

Đường Linh cũng không khoái Tô Cảnh chút nào, tên nhóc kiêu ngạo lại lãnh khốc, cô cũng không muốn làm thánh mẫu, đi làm tan chảy tòa băng sơn này, loại trẻ con như cậu ta là cố chấp nhất!

Đường Linh nhún vai, lại biến trở về trước đây với vẻ không thích nói chuyện, “Vừa mới nghe người ta nói!”

Tô Cảnh nghe Đường Linh trả lời qua loa lấy lệ như vậy, sắc mặt có chút buồn bực, mà cậu ta cũng không phải loại người cố truy hỏi kỹ càng sự việc, tức khắc trong lòng như bị nghiền lại!

Ngay thời điểm Tư Đồ Văn muốn mở miệng nói gì đó, trong đám đông đột nhiên truyền ra một trận ồn ào!

“A! Tôi thế nào lại xui xẻo như vậy a! 300 vạn đó! 300 vạn của tôi đó nha! Còn để người ta sống không hả trời!”

Một ông chú hơn bốn mươi tuổi ngồi dưới đất, hai tay không ngừng đập xuống đất, khóc đến tan nát cõi lòng!

“Chuyện gì thế này?”. Một người đàn ông hỏi người bên cạnh.

“Nghe nói hôm nay cái Thất Bảo Lưu Ly châu kia vốn là của sạp hàng ông ta, kết quả bị bán lầm rồi!”. Một người biết chuyện giải thích.

“Bán lầm? Ông ta kêu giá bao nhiêu?”

Người biết chuyện lắc đầu một cái thở dài nói, “10 tệ! Đây hoàn toàn coi như giẻ rách để bán a!”

“Má nó, đồ vật 300 vạn, hán ta bán có 10 tệ! Người anh em này thật trâu bò con mẹ nó đi! Nhưng hán ta cũng chẳng oán được ai, ai bảo hán lầm! Hối hận cũng vô dụng!”

“Không được, tôi đây phải về mời một người phân biệt đồ cổ trên sạp của tôi mới được, đừng như người anh em kia, bảo bối coi như rom cỏ bán!”

“Đúng đúng đúng! Tôi cũng vậy phải tìm người coi lại!”

Người trung niên ấy vẫn đang gào thét trong đám người, tiếng nghị luận cũng càng ngày càng lớn, Đường Linh lo lắng có người sẽ nhận ra mình, hôm nay cô thu hoạch khá dồi dào, không cần thiết lưu lại nữa! Lưu Hân bọn họ vừa tới không lâu, đều muốn đi dạo, Đường Linh liền vẫy tay chào tạm biệt bọn họ, xoay người liền rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 15: Chó canh cửa

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Đường Linh sau khi chia tay với đám người Lưu Hân rời đi, cũng không về nhà, mà đi tới trước cửa tiệm Trần Bảo Trai, Trần Bảo Trai cũng là một cửa tiệm bên trong chợ đồ cổ, Đường Linh rất dễ dàng tìm thấy.

Mặt tiền của Trần Bảo Trai nằm trên đoạn đường khá tốt, bảng hiệu mang phong cách cổ xưa, cứ nhìn vào là biết có nhiều năm lịch sử, người thích chơi đồ cổ ngọc thạch thành phố S đều biết đến Trần Bảo Trai, chỉ tiếc hiện nay bên trong Trần Bảo Trai này đã gần như rỗng tuếch, chỉ để lại mặt tiền cửa tiệm mà thôi.

Khe khe đẩy cửa ra, cảm giác được một luồng khí mịt mịt đánh úp tới, tuy rằng bên trong trống trơn không có gì, nhưng nhìn từ cách trang hoàng, không thể nghĩ ngờ đã thể hiện rõ nét không gian cổ điển phóng khoáng và tao nhã, Đường Linh nhìn lướt qua đại sảnh, tại nơi góc mờ tối kia, nhìn thấy một bóng dáng đàn ông dáng người hơi mập, giữa hai ngón tay của bàn tay trái đang kẹp điều thuốc cháy dở một nửa, khả năng bởi vì người đàn ông đó vẫn chưa động tới, tàn thuốc vẫn dính trên thân thuốc, khói thuốc chậm rãi bay lững lờ lên cao, khiến tâm tình người ta có chút thả lỏng.

Lưu Triển Bằng năm nay 42 tuổi, là một người xuất thân từ nông thôn, cha mẹ chết đói trong thời điểm bị nạn đói, ông không có bằng cấp, chỉ học hết tiểu học, vốn do cuộc sống bức bách mới khiến một đứa trẻ sớm lao ra đời kiếm sống, ông làm người nhiệt tình lại trọng nghĩa, cho nên quan hệ rất rộng, khi còn trẻ do một lần đổ thạch, hoàn toàn thay đổi số mệnh của ông, tuy rằng một đêm chợt phát lên đôi đời, nhưng Lưu Triển Bằng lại không lạc lối đánh mất bản thân, không ngừng cố gắng vươn lên, gầy dựng riêng một cơ ngơi, cưới được vợ, trừ việc không có con cái ra, thì cuộc sống của ông

trôi qua khá tốt.

Chỉ tiếc hồi trước bị đối thủ ngầm mưu hại, đồ thạch bị thua, trong vòng một đêm mất hết tất cả, Luru Triền Bằng bốn ba khắp nơi vay tiền, không nghĩ tới vợ của ông lại cuỗm hết số tiền ông vay được kia chạy mất, Luru Triền Bằng đem hết gia sản bán đi lấy tiền trả nợ nhưng vẫn không trả hết nợ nần, bây giờ chỉ còn lại mỗi Trần Bảo Trai thôi, Trần Bảo Trai do một tay ông sáng lập ra, dốc hết toàn bộ tâm huyết vào đó, Trần Bảo Trai này với ông mà nói như đứa con của ông, bây giờ ngay cả con mình ông cũng không bảo vệ được rồi, phút chốc Luru Triền Bằng cảm thấy thế giới quanh mình như sụp đổ!

Đường Linh chậm rãi đi về hướng về phía góc sảnh, đi qua Luru Triền Bằng, ngồi xuống đối diện với ông, không mở lời, lẳng lặng nhìn Luru Triền Bằng.

Luru Triền Bằng ngồi ở đó, nhìn chằm chằm về phía làn khói bay lên kia, ánh mắt đờ đẫn, dường như đắm chìm trong thế giới riêng.

Nhất thời, bên trong Trần Bảo Trai trống vắng, một người đàn ông trung niên, một bé gái nhỏ, lẳng lặng ngồi ở nơi đó, bầu không khí quái dị nhưng lại có loại cảm giác hài hòa không nói lên lời.

Bịch!

Cửa Trần Bảo Trai bị người ta một đạp đá ra, từ ngoài cửa xông tới vài tên côn đồ với dáng vẻ cực kì vô lại, trong tay cầm gậy sắt, khí thế hùng hổ!

“Luru Triền Bằng! Thiếu nợ thì trả tiền! Nếu không trả tiền, đừng trách mấy anh đây không khách khí!”. Tên lưu manh cầm đầu quát ầm lên, trông rất vô lại!

Tay Luru Triền Bằng rung một cái, tàn thuốc rơi xuống, phục hồi tinh thần lại từ trong cơn đờ đẫn, nhìn Đường Linh phía đối diện, ngăn người, sau đó liền vội vàng đứng lên đi tới chỗ đám côn đồ mới xông vào kia!

“Các người làm cái gì vậy!”. Tuy rằng chuyện làm ăn của Luru Triền Bằng thất bại, nhưng khí thế nhiều năm xông pha chốn thương trường vẫn còn.

Tên cầm đầu cười giễu cợt nói, “Vẫn tự coi mày là đại vương đồ cổ ngọc thạch Luru Triền Bằng? Đừng nằm mơ nữa! Hôm nay nếu mày không đưa ra câu trả lời, cánh cửa này mày cũng đừng hòng đi ra khỏi!”

Nói xong háy mắt ra hiệu với mấy tên phía sau, vài tên côn đồ sau lưng tiến lên vây quanh, sắc mặt mỗi tên đều rất khó coi!

“Câu trả lời?”. Luru Triền Bằng cười nhạt một tiếng, “Nợ Vương Bình kia 200 vạn tôi sẽ nghĩ cách trả hết nợ! Các người không cần phải như vậy!”. Sắc mặt Luru Triền Bằng lãnh khốc, giọng nói có chút lạnh!

“Mẹ mày! Trả hết nợ? T.M.D mày nghĩ Trần Bảo Trai của mày vẫn có giá trị 200 vạn?”. Một tên côn đồ nhuộm tóc vàng hùng hùng hổ hổ nói.

“Nhìn lại hiện tại thân phận của mày đi! Còn dám dùng loại giọng điệu này nói chuyện với đại ca chúng tao! Tao thấy mày, con mẹ nó không muốn lăn lộn nữa rồi!”

Một tên lưu manh tóc đỏ khác nắm cây gậy trong tay, nhắm thẳng thân người Luru Triền Bằng phang xuống một gậy!

A!

Luru Triền Bằng vừa vặn bị đánh trúng, hừ lạnh một tiếng, dùng cánh tay còn lại ôm lấy cánh tay bị đánh, mắt đỏ ngầu nhìn lại bọn chúng!

Tên lưu manh cầm đầu nhếch miệng cười, uy hiếp, “Luru Triền Bằng, mày đừng rượu mồi không uống chỉ thích uống rượu phạt! Nói chuyện với các anh phải khách khí một chút, nếu không chỉ có mày chịu khổ!”

Luru Triền Bằng này làm người coi như không tệ, bọn chúng trước đây cũng không kết oán kết thù, bất quá lần này Vương Bình tìm đến muốn hắn đòi nợ hộ, lấy tiền của người ta thì phải phân ưu, Luru Triền Bằng này muốn oán thì đi mà oán hận Vương Bình! Hắn quả thực cũng không muốn làm khó Luru Triền Bằng, bằng không thì cũng sẽ không nhiều lời với ông ta như vậy!

Thấy Luru Triền Bằng mím môi không nói gì, tên cầm đầu đám lưu manh thành thạo ngồi xuống chỗ Luru Triền Bằng ngồi vừa nãy, chậm rãi mở miệng nói, “Ăn oán giữa ông và Vương Bình, Phùng Tam tôi có thể không xen vào, tôi đến là để đòi nợ, vậy thì không thể tay không trở về! Vương Bình cũng đã nói, nếu ông không móc nổi tiền ra trả nợ, vậy Trần Bảo Trai này hẳn ta liền miễn cưỡng nhận lấy coi như tiền lời, còn về phía ông mà!”. Phùng Tam dừng một chút, nhíu mày, “Ý của Vương Bình là, làm chó canh cửa cho hắn ta, đợi đến khi ông trả hết tiền mới thôi!”

Phùng Tam thấy cách làm này Vương Bình thực sự quá trơ trẽn! Gai bẫy nuốt tài sản của người ta không nói, còn muốn làm nhục tôn nghiêm người ta, nhưng đây cũng không quan hệ gì đến hắn, hắn lấy tiền làm việc, trước tiên phải cân nhắc đến vấn đề sinh kế của đám thuộc hạ.

Luru Triền Bằng tức đến nổi sắc mặt trắng bệch, “Vương Bình tên cầu tạp chúng này! Luru Triền Bằng tôi cho dù có thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho hắn!”

Thiết kế lừa sạch tài sản của ông, hiện tại muốn chiếm lấy Trần Bảo Trai, còn muốn nhục nhã ông làm chó giữ nhà cho hắn! Quả thực khinh người quá đáng! Ông bốn ba nhiều ngày, có thể vay tiền được đều mượn khắp lượt rồi, nếu không phải đi đến bước đường cùng, hôm nay ông cũng sẽ không muốn đầu giá bán Trần Bảo Trai! Thế nhưng nếu bảo ông đem Trần Bảo Trai đưa cho Vương Bình, ông dù có chết cũng không muốn!

Nhất thời một cổ bì thương bao phủ toàn thân! Lẽ nào thật sự là trời muốn diệt ông!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhãn Thương Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 16: Không bằng làm vợ chồng

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

“Thành quý?” Đường Linh cười nhẹ một tiếng, “Vậy còn không bằng kiếp sau làm vợ chồng, chú còn có thể bạo hành hấn ta!”. Trong giọng nói mang theo sự lạnh bạc nhàn nhạt.

Trong phút chốc bầu không khí căng thẳng bị quét sạch, lực chú ý của mọi người đều chuyển tới trên người cô gái nhỏ ngồi trong góc khuất kia, người kinh hãi nhất không ai bằng chính là tên cầm đầu Phùng Tam kia, cô bé ngồi yên vị đối diện với hấn, vậy mà này giờ hấn không chú ý nơi đó có người!

Đây đối với Phùng Tam loại người lẩn lộn trên giang hồ sống cuộc đời liêm máu trên lưỡi đao mà nói, tính cảnh giác tuyệt đối là một món vũ khí bảo vệ tánh mạng, thế mà hôm nay hấn dĩ nhiên mất tính cảnh giác!

Lưu Triền Bằng ngây ngốc nhìn Đường Linh, hoảng hốt một chút, mới nhớ tới cô gái nhỏ này, muốn mở miệng nói gì, lại như bị mắc kẹt, nhớ tới lời đùa nhỏ này nói, trong lòng pha trộn đủ loại mùi vị lẩn lộn! Ánh mắt phức tạp nhìn Đường Linh, kèm theo chút không hiểu!

Đường Linh không hề để ý tới phản ứng của mọi người, tay trái chống cằm, tay phải để lên bàn, ngón trỏ gõ lên mặt bàn, phòng khách an tĩnh chỉ có tiếng vang lộp bộp.

Đường Linh đột nhiên ngẩng đầu lên, lười biếng nhìn Phùng Tam, chậm rãi nói, “Đòi tiền mà thôi, ngồi xuống bàn bạc là được rồi!”. Tiện tay làm ra tư thế mời đối với Lưu Triền Bằng, sau đó cả người ngã ra phía sau dùng một loại phương thức tựa lưng thoải mái tựa vào ghế.

Lưu Triền Bằng do dự một chút, lu lút kéo cái ghế khác ra, ngồi xuống!

Mấy tên côn đồ kia, nhìn nhau, tên côn đồ tóc vàng kia cất giọng nói với Phùng Tam còn mang ý trung cầu ý kiến, “Lão đại!”

Phùng Tam khoát tay một cái, mấy tên côn đồ đứng lùi ra phía sau Phùng Tam.

Đám côn đồ nhai nhép kia Đường Linh không thèm để ý tới, cô nhìn thẳng nói với Phùng Tam, “Phùng lão đại, ngài hôm nay đến là muốn đòi tiền? Hay là đòi mạng?”

Phùng Tam có chút lạnh lùng âm hiểm nhìn Đường Linh, “Đòi tiền thì thế nào? Đòi mạng thì lại thế nào?”

Đường Linh cũng không bị sự âm lãnh của Phùng Tam hù dọa, nở nụ cười nhạt nói, “Đòi tiền thì trả tiền, đòi mạng?”

Đường Linh trầm ngâm một chút, nghiêng đầu nhìn sang Lưu Triền Bằng người đang nhìn cô với ánh mắt khiếp sợ kia, ngón trỏ gõ nhẹ lên cánh môi đỏ mọng, chau mày như tự hỏi điều gì, “Anh lấy mạng của ông ta có hữu dụng sao? Giết ông ta không chỉ không thu được tiền, còn phải chịu trách nhiệm chôn xác, tên Vương Bình kia hấn là sẽ không trả thêm vài đồng tiền công cho anh đâu! Anh còn dính vào một đồng phiền phức! Cũng thật là không lợi lộc gì!”

Lưu Triền Bằng há hốc miệng, nhìn Đường Linh như nhìn quái vật, hoàn toàn không cách nào tin tưởng, nghe được lời này xuất phát từ miệng của một cô bé gái khoảng chừng 10 tuổi! Đứa nhỏ này biết mình đang nói gì không?

Phùng Tam cau mày lại, hiển nhiên đứa nhỏ này nói trúng tâm sự của hấn, tuy rằng hấn lẩn lộn trong giới hắc đạo, nhưng cũng không phải đúng chất giang hồ, những việc đánh nhau thu nợ cũng thường làm, giết người phóng hỏa hấn còn chưa làm qua đâu, huống hồ loại người Vương Bình này, còn chưa xứng để cho mình giết người vì hấn ta!

Nhìn vẻ mặt Phùng Tam, Đường Linh đã biết hấn hấn là đang cân nhắc điều cô vừa nói, cô lại thân nhiên mở miệng nói, “Vương Bình mời Phùng lão đại đến đòi nợ, có kỳ hạn không?”

Nếu đòi nợ mà dễ dàng như vậy, thì sao lại xuất hiện nhiều công ty đòi nợ hộ như vậy! Cho dù là hắc đạo đi thu nợ, cũng cần thời gian!

“Lão đại của chúng ta muốn đòi nợ, liên quan gì đến con nhãi ranh chết tiệt như này!”

Tên lưu manh tóc vàng đã sớm nhìn Đường Linh không hợp mắt, mấy người bọn hấn vẫn đứng ở một bên, con nhãi ranh kia vậy mà ngồi ở đó “Đàm phán” cùng với lão đại?

Trong mắt Đường Linh xẹt qua một tia âm lãnh, nhưng không có phát tác, chôn chặt tâm tư ở đáy lòng, tuổi của cô thực sự quá nhỏ, đang là thời điểm

không có thể lực của riêng mình, cô còn hiểu được không nên tức giận nhất thời!

Phùng Tam xoa tay ngăn chặn tên lưu manh tóc vàng kia vẫn định nói ra gì đó.

“Bản lĩnh của một người không hề quyết định bởi tuổi tác, tôi tin tưởng Phùng lão đại có thể trở thành lão đại của tất cả những người ở đây, dựa vào cũng không phải là tuổi tác!”. Đường Linh cười nhạt nhìn Phùng Tam.

“Không sai!”. Tuổi tác quả thực không thể quyết định năng lực, điểm ấy Phùng Tam rất rõ ràng, thù hạ của hắn có không ít người lớn tuổi hơn hắn! Mà có thể làm lão đại của bọn chúng, cũng chỉ có hắn!

Đường Linh thấy Phùng Tam tán đồng suy nghĩ của mình thì gật đầu, Phùng Tam này quả thật có năng lực ngồi lên vị trí lão đại! Chớ nhìn hắn thấp phàn vô lại, nhưng lại là người có đầu óc!

“Tôi muốn biết, Vương Bình cho anh hạn chót là khi nào?”. Hiện ở trong tay Đường Linh quả thật có 200 vạn, thế nhưng tiền này cô còn muốn dùng vào chỗ khác!

“Cuối tuần này!”. Trên người cô bé này có loại tính cách khiến hắn thường thức, còn nhỏ tuổi đối mặt đám côn đồ như bọn hắn, vẫn trầm ổn không loạn như cũ, còn có thể ngồi ở đây đàm phán với hắn, khí độ này không phải người bình thường có được, huống chi là một đứa bé!

Đường Linh gật đầu, sau đó đưa tay luôn vào trong túi quần.

“Đừng nhúc nhích! Muốn làm gì!”. Tên lưu manh tóc vàng nắm trong tay cây gậy sắt, vọt tới trước người Đường Linh, lại bị Phùng Tam một tay ngăn cản.

“Lôi Tử, mày làm gì!”. Phùng Tam quát lạnh một tiếng, Lôi Tử phản ứng có hơi quá khích!

Sắc mặt tên Lôi Tử tóc vàng tức giận nói, “Lão đại! Cẩn thận con thỏ nhỏ chết bầm này giờ trò gian trá!”

Đường Linh nghe thấy tên đó nói, có chút dở khóc dở cười, chẳng lẽ hắn cứ nghĩ là cô có thể móc được súng từ trong túi ra? Xem nhiều phim điện ảnh quá nhỉ!

Không để ý đến chuyện Phùng Tam bên này, nếu hắn cả thù hạ của mình cũng không chế trụ được, vậy chức lão đại của hắn nên đổi người rồi!

Một xấp nhỏ tờ tiền 100 tệ được bỏ lên trên bàn, Đường Linh đẩy xấp tiền tới trước mặt Phùng Tam, mở miệng thản nhiên nói, “Phùng lão đại, có thể dân xếp một chút không, buổi chiều cuối tuần này quay lại Trần Bảo Trai lấy tiền? Nếu cuối tuần vẫn không thu được tiền, vậy Phùng lão đại cứ theo quy củ mà làm việc, tôi nghĩ Lưu Triển Bằng cũng không thể nói gì được!”

Phùng Tam nhìn xấp giấy bạc nguyên 100 tệ trước mặt, hắn thấy khó hiểu vì sao một đứa bé có thể lấy ra số tiền bằng ba tháng tiền lương của một nhà bình thường, nhìn cách ăn mặc của con nhóc này, cũng không phải là con cái nhà giàu! Cho dù là người trưởng thành, đối mặt với người của hắc đạo như bọn hắn, cũng tuyệt không thể trấn định như thế!

Đường Linh chỉ cười nói, “Tuy rằng tôi tuổi nhỏ, nhưng cũng biết quy củ trên giang hồ, 1.000 đồng này coi như là đưa cho các anh em phí vất vả, vẫn hi vọng Phùng lão đại không chê ít mới tốt!”

Con đường thu nợ, kiếm được tiền đều là từ hai phía, một là của người ủy thác, mà một phía khác đương nhiên chính là người thiếu nợ, cũng không phải là cô có tiền để phô bày, mà là cô hiểu rõ Lưu Triển Bằng thật sự không có tiền để đuổi đám người kia đi, nếu có tiền, cũng sẽ không khiến bầu không khí trở thành kiểu giương cung bạt kiếm như bây giờ!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 17: Thưởng cho làm hậu sự

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Một Trần Bảo Trai rộng rãi như vậy chỉ còn lại hai người Đường Linh và Lưu Triển Bằng!

Đường Linh còn nhớ cảnh lúc cô đem 1000 đồng để lên bàn, tên tóc vàng Lôi Tử há hốc mồm với vẻ mặt kinh ngạc, bộ dạng không dám tin.

Phùng Tam cũng không phải loại người bụng đang đói có người mời ăn lại vờ vịt nói no rồi, hắn biết rõ bản thân đang làm gì, nếu Đường Linh đã biết điều, hắn cũng đồng ý bán cho cô một món nợ ân tình!

Phùng Tam dẫn thù hạ rồi đi, trước khi đi đã nói rõ cuối tuần này sẽ đến thu nợ, lần tới nhất định phải thu được!

Nếu lúc bắt đầu cho rằng Đường Linh là đứa trẻ, vậy thì từ lúc Đường Linh dám đàm phán với Phùng Tam, hơn nữa còn đuổi được Phùng Tam đi, Lư Triển Bằng đã không cách nào đối xử với cô như cách đối xử với một đứa trẻ!

Lư Triển Bằng nhìn Đường Linh một cách mơ hồ, do dự mở miệng, “Cô...”

Đường Linh cười thản nhiên, nhướn mày nhìn chăm chú Lư Triển Bằng, “Muốn biết vì sao tôi phải giúp chú? Hoài nghi tôi có năng lực để giúp chú hay không? Hay là tôi giúp chú với mục đích gì?”

Lư Triển Bằng khiếp sợ nhìn Đường Linh đang cười thản nhiên, ông như muốn nói gì, cuối cùng lại hóa thành một chữ, “Đúng!”

Ông nghĩ cho dù ông có mở miệng đi nữa, Đường Linh dường như hoàn toàn đọc vị được điều ông thắc mắc! Như vậy ông chỉ cần nghe thôi là tốt rồi.

Đường Linh gật đầu, sắp xếp lại một chút ý tưởng, chậm rãi mở miệng nói, “Tôi không phải thánh nhân, giúp chú tôi cũng có mục đích của mình, món nợ của chú tôi sẽ giúp chú trả, cũng hứa sẽ cho chú một tiền đồ xán lạn trong tương lai tới!”. Cô nhướn mày, trong ánh mắt mang theo chút khiêu khích, “Nhưng, tôi muốn biết, chú cho rằng bản thân chú hiện nay còn có cái gì có thể khiến tôi đầu tư trên người chú?”

Lư Triển Bằng ngây ngốc nhìn Đường Linh, chẳng biết vì sao, trong lòng ông có một thanh âm nói cho ông nghe, cô bé này chính là hi vọng của mình, cơ hội xoay chuyển của ông! Nhưng quả thực y như cô bé này nói, bây giờ trên người ông còn có giá trị gì để đầu tư!

Bây giờ ông nợ nần chồng chất, lần đổ thạch này gây ra một loạt hậu quả khiến ông nghi ngờ cả bản thân mình, khi ông tuyệt vọng thậm chí đã nghĩ tới liều chết cho xong, dù sao bây giờ ông cũng không có vướng bận cái gì! Sắc mặt Lư Triển Bằng chán chường mỗi một điều thuốc, hút sâu một hơi, về mặt có chút sâu não!

“Bởi vì một lần thất bại liền thất bại hoàn toàn?”. Đường Linh cười nhạt một tiếng, ánh mắt lãnh ngạo, “Đại vương giới đồ cổ ngọc thạch?”

Đường Linh hừ lạnh một tiếng, giọng nói trào phúng, lại móc ra từ túi quần tờ 100 tệ, đập mạnh lên bàn, cất giọng xem thường, “Muốn chết rất dễ dàng, đây 100 đồng coi như tôi thưởng cho chú làm hậu sự!”

Lư Triển Bằng trợn mắt thật lớn, đầy mắt khó tin, sắc mặt càng là có chút giận dữ và xấu hổ, lời Đường Linh nói ra rất khắc nghiệt chọc thủng trái tim vốn đã tan vỡ nát nhầy của ông, chẳng lẽ Lư Triển Bằng ông, tinh thần sa sút đến nỗi đến chết cũng không chết nổi hay sao!

100 đồng!

Thậm chí cười khổ, nhớ Lư Triển Bằng ông phong quang nửa cuộc đời, chết rồi thậm chí ngay cả tiền làm tang sự cho mình đều không bỏ ra nổi! Điều này khiến ông biết quãng mặt mũi nơi nào!

Đường Linh đứng dậy, không tiếp tục nhìn Lư Triển Bằng thêm dù chỉ nửa con mắt, đi tới cửa Trần Bảo Trai, đưa lưng về phía Lư Triển Bằng, không xoay người, cất lên thanh âm vừa lạnh nhạt vừa cảm khái, “Cả cái chết còn không sợ, còn sợ khi chết rồi mất mặt? Chết rồi bất quá chỉ là một đồng bụi đất, lại có ai sẽ nhớ rõ chứ!”

Lời Đường Linh nói gây chấn động tâm ngội như tro của Lư Triển Bằng, ông dứt khoát ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm sau lưng Đường Linh, trong mắt dường như có cái gì tuôn ra!

Đúng vậy! Ngay cả chết còn không sợ, chẳng lẽ còn sợ việc sau khi chết hay sao!

Cho tới nay, Lư Triển Bằng luôn để ý đến mặt mũi tôn nghiêm khiến cho ông không nguyên chịu làm kẻ dưới, thế nhưng nghe Đường Linh nói, trong lòng Lư Triển Bằng sáng tỏ thông suốt!

Chết, đích thực không giải quyết được vấn đề!

Thấy Đường Linh cất bước muốn bỏ đi, Lư Triển Bằng vội vã mở miệng nói, “Tôi có giá trị đầu tư!”. Mặc dù nói những thứ này với một đứa trẻ là chuyện vô cùng khó tin, nhưng chính ông lại có một niềm tin đứa nhỏ này có năng lực dẫn ông vượt qua khốn cảnh hiện nay!

Đường Linh vẫn không quay đầu lại, chỉ lạnh lùng nói, “Cuối tuần nơi này có trận đồ thạch, chú có giá trị hay không không phải chú nói là được, mà là do tôi quyết định!”

Nhìn bóng dáng Đường Linh rời đi, Lư Triển Bằng dường như thấy được loại hi vọng nào đó, ông không nghĩ tới chỉ mấy câu nói của một đứa trẻ, dĩ nhiên có thể dẫn ông từ trong tình cảnh sa sút bước ra!

Nhìn đến xuất thần về phương hướng Đường Linh rời đi, một lát sau, trong mắt lộ ra làn sóng khác thường, quét qua luồng khí chán chường suy sụp lúc trước, trên người ông luồng bá khí dần dần ngưng tụ, Lư Triển Bằng ông biết dùng năng lực của bản thân chứng minh, ông vẫn có giá trị! Vẫn luôn có!

Đi khỏi Trần Bảo Trai, khuôn mặt Đường Linh luôn treo vẻ tươi cười, Lư Triển Bằng nếu như có thể vượt qua từ trong thất bại, như vậy cô nguyện ý cho ông ta một cơ hội! Một con đường đi đến đỉnh vinh quang, huy hoàng rực rỡ!

Đường Linh về đến nhà đã là buổi chiều, cha mẹ đều đi làm, bà nội không ở nhà, chỉ có ông nội đang tưới hoa sát bệ cửa sổ, ông nội rất thích hoa cỏ, trong nhà trồng rất nhiều chủng loại hoa, mỗi lần Đường Linh chỉ thấy tại lúc ông nội loay hoay với đám hoa cỏ, mới có thể chứng kiến ông có niềm khao

khát với cuộc sống, Đường Linh nghĩ có lẽ ông nội đang tưởng niệm đến bà, người khiến ông từ đầu đến cuối luôn không thể buông xuống được!

Nằm ở trên giường nhỏ của mình, Đường Linh nhìn ngắm tấm thẻ ngân hàng trong tay, 200 vạn? Đòi trước cô chưa từng nhìn thấy nhiều tiền như vậy, vốn tưởng rằng cô sẽ hưng phấn ngủ không yên, nhưng lại phát hiện trong lòng mình rất bình tĩnh, Đường Linh cười cong khóe miệng, nhắm mắt tiến vào trong không gian!

Nhìn thấy Đường Linh đi vào không gian, Tiểu Khôi dường như rất hưng phấn, Đường Linh lúng túng, cái tên này quả nhiên đã thành kẻ “nghiện máu”!

Nhẹ nhàng cửa lên tay, nhỏ một giọt lên thân Tiểu Khôi, máu không dừng lại trên cái đỉnh, mà thấm sâu vào thân đỉnh!

Nghiêng đầu nhìn thấy một tảng đồ vật đen thùi lù, Đường Linh nhớ tới tảng đá ánh sáng bảy màu hôm nay, trong đầu lóe qua một ý tưởng, quý thân xui khiến thế nào mà Đường Linh liền để ngón tay vừa bị cắt có vết thương chưa kịp khép lại kia đặt lên trên tảng đá, giống như mỗi ngày cho Tiểu Khôi ăn vậy, nhỏ một giọt máu lên trên tảng đá!

Chờ giây lát, tảng đá lớn cũng không có dị động, Đường Linh lắc đầu, bất đắc dĩ cười, cô thật sự nghĩ nhiều rồi!

Răng rắc!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 18: Quyển bách khoa toàn thư sống

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Răng rắc! Thanh âm khe khẽ ở trong không gian đặc biệt rõ ràng!

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Đường Linh nhìn không dời mắt vào tảng đá lớn, tảng đá có kích thước giống cục gạch, chậm rãi nứt ra, một đường ánh sáng ôn hòa từ trong khe hở chui ra, Đường Linh đi qua, ngồi xổm xuống muốn nhìn cho rõ ràng, đột nhiên một luồng ánh sáng bảy màu xẹt qua trước mắt, bay thẳng vào bên trong Tiểu Khôi, quang mang chấn động, Đường Linh dù nghiêng đầu vẫn y như cũ cảm thấy chói mắt!

Vù!

Thanh âm chói tai Tiểu Khôi và cục đá đụng chạm truyền ra, hai tay Đường Linh bị chặt hai lỗ tai lại, thế nhưng thanh âm này như từ trong linh hồn truyền đến, đầu giống nhau bị một vật nặng đập trúng, đau đớn như muốn nổ tung, tức khắc trong đầu trắng xóa một mảng!

Lúc lại bị một làn sóng đánh trúng, Đường Linh bất tỉnh nằm trên đất, lúc này Đường Linh chẳng hề biết, tại nơi địa phương cô không nhìn thấy được, trong não mỗi một dây thần kinh đều bị nứt ra, các tế bào não lũ lượt bị hoại tử, nhất thời bị tàn tạ phá hoại không thể tả, nếu lúc này có chuyên gia khoa não nhìn thấy loại tình huống này, chắc chắn sẽ đưa ra kết luận Đường Linh đã tử vong!

Đường Linh nằm trên đất, tảng đá cùng đỉnh nhỏ đụng vào nhau, tia sáng chói mắt dần dần trở nên nhu hòa, cuối cùng một đường ánh sáng bảy màu nhu hòa từ trong đỉnh lan ra, chỗ đồ án bên cạnh đỉnh khảm nạm một viên đá màu trắng, viên đá đó tỏa ra ánh sáng bảy màu nhàn nhạt, nếu nhìn kỹ, trong đỉnh tản ra khí tức mạnh mẽ của sự sống!

Các dây thần kinh và các tế bào não bị đứt vỡ trong não Đường Linh vậy mà được khôi phục lại một cách thần tốc, ánh sáng bảy màu đi đến đâu, thì các thần kinh não bộ và tế bào giống như măng xuân được mưa phùn tưới xuống, không chỉ khôi phục lại các dây thần kinh và tế bào vốn có, còn hình thành nên tế bào mới của các tế bào bị phân tách ra trước đó, các tế bào mới cũng tức tốc lại bị chia tách, rồi sinh thành tế bào mới của tế bào mới, vòng đi vòng lại!

Đồng thời với tế bào não không ngừng gia tăng, thân thể Đường Linh cũng bắt đầu xảy ra biến hóa kỳ diệu, làn da vốn không trắng của Đường Linh lại trắng dần lên, tóc trở nên vừa đen vừa bóng, ngũ quan khuôn mặt cũng càng ngày càng tinh xảo, từ trong ra ngoài tản ra khí tức của sinh mạng, sắc mặt từ trắng bệch trở nên hồng hào, đột nhiên hồng quang lóe lên, Đường Linh đang bị té xỉu liền bật khỏi không gian!

Đường Linh nằm ở trên giường lúc này sắc mặt hồng hào, làn da có màu hồng lợt, chỉ là vẫn hôn mê bất tỉnh, hơi thở có chút gấp gáp!

Đường Linh cảm giác mình như bị lửa thiêu, cả người nóng bỏng không ngớt, thờ ra hơi thở nóng kinh người, trong đầu giống như bị cường bức nhét vào rất nhiều thứ, căng trướng không thoải mái, tuy rằng Đường Linh đang hôn mê, thế nhưng cảm giác không khỏe trên cơ thể vẫn có thể cảm thụ được, có một khoảnh khắc cô cảm thụ được bản thân như sắp bị thiêu chết!

Chờ đợi là hành hạ, mà Đường Linh trong cơn đau đớn và nóng rực không ngừng giãy giụa va chạm nhau, bây giờ cô cảm thấy mỗi một giây đồng hồ đều phảng phất như đặt mình vào nơi rộng lớn trống trải trong sa mạc, loại không nhìn thấy tận cùng khiến người ta rơi vào trạng thái tâm lý tuyệt vọng

kia, lúc nào cũng đang hành hạ Đường Linh!

Không biết loại hành hạ này trải qua mất bao lâu, phảng phất như ngàn vạn năm, Đường Linh đã không còn tinh lực đi suy tư, chỉ muốn mau sớm kết thúc loại hành hạ này! Chỉ tiếc nhân sinh không như ý muốn, sự thống khổ nóng rực đó không hề có ý định giảm xuống, trái lại còn có dấu hiệu càng diễn ra càng mãnh liệt!

Lúc Đường Linh lần nữa tỉnh lại, phát hiện cô đang nằm trên giường bệnh của bệnh viện, có chút hoảng hốt, Đường Linh nhớ sau khi dùng máu mình đút cho tảng đá đen thui kia ăn, liền xảy ra một loạt chuyện quái dị, cả người nóng bỏng như thiêu đốt, lúc không kiên trì được nữa, tựa hồ nghe thấy tiếng mẹ la to, sau đó thì cô liền mất đi tri giác, triệt để lằm vào hôn mê!

Xem ra là mẹ phát hiện ra mình bất thường, mới đưa đi bệnh viện, một tay Đường Linh giờ lên sờ đầu, cơ thể đã không còn nóng, thân thể có một loại thư thái nói không lên lời, nhìn một vòng chung quanh phòng bệnh, bệnh nhân đều đã ngủ, mẹ không ở bên cạnh, Đường Linh lóe lên tiến vào không gian!

Trên đất đầy những mảnh đá vỡ, chuyển hướng nhìn về Tiểu Khôi, Tiểu Khôi vẫn lẳng lặng đứng ở chỗ đó, như thường ngày, Đường Linh đi tới quan sát tỉ mỉ, phát hiện trên thân Tiểu Khôi có xuất hiện thêm một viên đá nhỏ màu trắng, tay cô vịn lên viên đá màu trắng, lập tức có một loại khí tức của sinh mệnh tuôn trào khắp toàn thân, cơ thể từ trên xuống dưới như được gột rửa tắm tấp dưới ánh mặt trời, tinh thần phấn chấn ấm áp bao vây lấy toàn thân!

Đường Linh nhắm mắt lại thì một lượng lớn thông tin ập vào trong đầu, Đường Linh cũng không vì đột nhiên tràn vào một lượng lớn thông tin mà cảm thấy đầu không khỏe, trái lại cảm thấy đầu óc càng ngày càng minh bạch, nhanh chóng xem lướt qua lượng thông tin vừa tràn vào trong đầu, khoe miệng Đường Linh nhếch lên một độ cong đẹp mắt, tảng đá kia thể mà có sức mạnh thần kỳ như vậy!

Mở mắt ra lần nữa, trong mắt Đường Linh xẹt qua một luồng ánh sáng bảy màu, chỉ là trong nháy mắt liền biến mất được cất giấu nơi đáy mắt! Xem ra sau Tiểu Khôi, cô lại có thêm một Tiểu Bạch!

Cứ tiếp tục phát triển như vậy, não bộ của cô chẳng phải có thể sánh ngang với bách khoa toàn thư?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhãn Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 19: 100 cái nắp chai nước ngọt

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Đường Linh lại lần nữa bước vào trường học, đã là chuyện của ba ngày sau, vừa mới bước vào phòng học, Luru Hân đã vọt tới, lôi kéo Đường Linh quan sát từ trên xuống dưới, thận trọng hỏi, “Đường Đường, cậu thế nào rồi? Nghe nói cậu bị bệnh? Hiện tại sao rồi?”

Nhìn vẻ mặt khẩn trương của Luru Hân, Đường Linh tươi cười mở miệng nói, “Tớ đây không phải đã tốt rồi sao!”

Luru Hân sau khi nghe xong thì gật đầu, chép miệng, ánh mắt hơi có chút oán trách nhìn Đường Linh nói, “Mấy ngày nay cậu không tới trường, một mình tớ nhàm chán muốn chết!”

“Nhàm chán?”. Đường Linh nhìn Luru Hân, giao thiệp của cô bạn này vẫn rất tốt, không giống tính cách hướng nội của Đường Linh, bạn bè ít đến mức đáng thương, cho dù mấy ngày nay Đường Linh không đến trường, cô bạn này cũng không đến nỗi nhàm chán a! Huống chi giống bây giờ nhìn như rất oan ức?

Luru Hân có chút tức giận, phùng mang trợn má, giọng nói kèm theo chút hờn giận: “Còn không phải do cuộc thi toán lần nay sao!”

Đường Linh vừa nghe đã hiểu, nhất định những người khác cho rằng hai người bọn họ không có tư cách tham gia cuộc thi toán học, cộng thêm Vương Tử Thông lại xúi giục đám đông, cho dù Luru Hân lúc bình thường có quan hệ giao thiệp tốt thế nào đi nữa, cũng bị những người khác xa lánh!

Đường Linh chỉ cười an ủi Luru Hân vài câu, cô nhóc này vốn là kiểu người thần kinh thô sơ, tính cách lại cởi mở, nghe Đường Linh an ủi, tức khắc lại vui vẻ đi bận bịu chuyện của mình.

Đường Linh thân nhiên nhìn lướt qua Vương Tử Thông ngồi ở dãy bàn trước, ánh mắt có chút lạnh, Vương Tử Thông đột nhiên có cảm giác hơi lạnh, như là bị người khác dán mắt lên, quay đầu lại liền chạm phải hai mắt đối diện của Đường Linh, trong lòng chẳng biết vì sao nổi lên cảm xúc sợ hãi, ánh mắt lập lóe như muốn lảng tránh!

Đường Linh nhếch miệng như xem thường, Vương Tử Thông vội vàng quay người lại, không dám nhìn Đường Linh nữa, trong lòng có chút tức giận, từ lần chạy cự li dài mùa đông sau khi mình khiến cho nó bị vấp ngã, nó thay đổi khiến mình càng ngày càng không thoải mái, nhìn nó càng không thuận mắt hơn so với trước đây!

Đường Linh nhìn thấy Vương Tử Thông đang e dè, lắc đầu, cũng chỉ là một đứa nhỏ bị người lớn trong nhà nuông chiều làm hư thôi! Cô vẫn không đến mức chấp nhặt với một đứa bé!

Trở về chỗ ngồi, liền thấy Đoàn Ngọc với vẻ mặt ảo não, Đường Linh có chút ngạc nhiên, thằng nhãi này không giống với loại người biết phiền não nha!

Nhìn thấy Đường Linh, ánh mắt Đoàn Ngọc sáng ngời, cười hi hi lại gần, “Bạn cùng bàn à! Cậu rớt cuộc đã đi học rồi! Hại tớ nhớ bạn mấy ngày rồi nha! Hắc hắc!”

Đường Linh không nói gì, chỉ nhìn Đoàn Ngọc.

Đoàn Ngọc bị Đường Linh nhìn có chút ngượng ngùng, cười hi hi có chút lấy lòng nói, “Hắc hắc! Bạn cùng bàn a, mấy ngày nay cậu không tới lớp, nghe nói cậu ngã bệnh, đã hết bệnh chưa?”

Mí mắt Đường Linh nhấc lên, “Khỏe rồi!”

Đôi mắt sáng lấp lánh của Đoàn Ngọc chớp mấy cái, ai oán nói, “Bạn cùng bàn ơi! Cuộc thi cuối kì năm nay môn tiếng Anh sắp tới rồi! Tiếng Anh của cậu thế nào a? Tớ nhờ cả vào cậu đó nha!”

Đường Linh im lặng giựt khóe miệng, còn tưởng rằng thằng nhãi này bị làm sao, thì ra là bị cuộc thi sắp tới làm cho rầu rĩ!

Năm thứ ba trường học bắt đầu có môn học Anh ngữ, cho nên thi học kỳ cuối tiếng Anh cũng được coi là môn thi bắt buộc, thằng nhãi Đoàn Ngọc này tâm tư của cậu ta không đặt trên vấn đề học tập, ngữ văn toán học còn có thể tạm tạm, môn tiếng Anh thật sự là làm khó cậu ta!

Mất nửa ngày thì ra tên này đang thăm dò trình độ tiếng Anh của mình như thế nào! Trong lòng Đường Linh thấy buồn cười!

Đường Linh lấy từ trong túi ra một quyển sách, đặt lên bàn, “Tạm được!”

“A ~ đừng mà ~”. Hai tay khoanh trên bàn, đầu áp trên cánh tay, ai oán nhìn Đường Linh, đáng yêu không chịu được!

Đường Linh khoanh tay, lườm Đoàn Ngọc một cái, “Giả nai, không biết mắc cỡ!”

“Đoàn Ngọc, cậu vừa làm khó dễ Đường Đường!”. Lưu Hân rốt cục đã xong việc, xoay người trừng mắt với Đoàn Ngọc!

“Hắc hắc! Tớ đây không gọi là làm khó dễ, chúng tớ đây là đang liên lạc cảm tình!”. Đoàn Ngọc liền chớp cặp mắt hoa đào long lanh của cậu ta, vừa đẹp trai lại có chút lười biếng!

Lưu Hân hướng về phía Đoàn Ngọc làm mặt quỷ, nói với Đường Linh, “Đường Đường, hay cậu để đi nhờ tớ dạy thêm tiếng Anh cho cậu đi! Di tớ dạy toán hay tiếng Anh đều không tệ!”

Đường Đường là bạn tốt nhất của mình, tiếng Anh cái môn này trường học mới mở, quả thực rất khó học!

“Học thêm?”. Trong mắt Đường Linh tinh quang xẹt qua, khóe miệng khẽ nhếch, gật đầu nói, “Được a, tiểu Hân hỏi giúp tớ một chút đi!”

Lưu Hân vẻ mặt tự tin, vỗ ngực một cái, hào khí mở miệng nói, “Không thành vấn đề, để tớ lo cho!”

Đường Linh cúi đầu nhìn tên nhãi Đoàn Ngọc vẫn đang giả nai, liền cười gian trá, “Đoàn Ngọc có muốn học cùng hay không?”

Đoàn Ngọc sừng sốt, há hốc miệng, vội vàng khoát tay, vẻ mặt ghét bỏ nói, “Đừng! Đây không phải là muốn giết tớ sao! Bạn cùng bàn cậu đi một mình đi, đến lúc đó tớ nhờ cả vào cậu là được rồi!”

Đoàn Ngọc tên nhãi này thật sự không thích học tập!

Đường Linh và Lưu Hân trò chuyện về việc học thêm, Đoàn Ngọc từ trong bàn móc ra một đồng nắp chai, để trên bàn kiểm tra từng cái một!

“Đoàn Ngọc, cậu làm gì đấy?”. Về mặt Lưu Hân rất hiếu kỳ, mấy nắp chai nước ngọt này có gì tốt để kiểm tra!

Đoàn Ngọc cười hi hi, “Cái này cậu không biết đâu! Quầy bán quà vặt của trường chúng ta có hoạt động, tập hợp đủ 100 nắp chai nước ngọt thì có thể đổi được quả bóng đá! Tớ góp được 17 cái rồi!”

“Cậu muốn một quả bóng thì xin mẹ mua cho không được sao!”. Lưu Hân đối với cái này không có hứng thú! Cô là đứa dốt thể dục, môn này không có hạng nào học tốt!

“Aiz! Gần đây thành tích kém, nhiều lần bị mẹ tớ phê bình, sao còn có thể mua cho tớ được!”. Kỳ thực là hân coi trọng quả bóng với kiểu dáng mới ra của quầy bán hàng kia!

Đoàn Ngọc ủ rũ cúi đầu, Đường Linh nhìn có chút khó chịu, ở trong mắt cô, thằng nhãi này nên là một bé trai khỏe mạnh và rục rờ như ánh mặt trời!

“Cậu có bao nhiêu tiền tiêu vặt?”

Đoàn Ngọc móc hết túi ra, đặt tiền lên bàn, sau đó lại lật túi sách, móc ra mấy cái tiền xu, “Chỉ có vậy!”

“Trời ạ! Đoàn Ngọc, tiền tiêu vặt của cậu nhiều như vậy!”. Về mặt Luru Hân kinh ngạc, đưa tay đếm tiền trên bàn, “28 đồng! Mỗi ngày tớ chỉ có 1 đồng tiền tiêu vặt!”

Đường Linh nhìn thật sâu Đoàn Ngọc một cái, không nghĩ tới gia cảnh của cậu bạn ngồi cùng bàn này cũng không tệ! Vào năm 92, một xu có thể mua được vài viên kẹo, 28 tệ có thể mua được rất nhiều đồ!

Đường Linh chia tay lấy 5 tệ trong đám tiền đó, đặt vào trong tay Đoàn Ngọc, “Lúc nghỉ trưa đi tới trạm thu hồi phế phẩm, đủ mua 200 cái nắp chai!”

Đoàn Ngọc nghe xong ánh mắt sáng lên, lập tức cười lớn một tiếng, có chút kích động kéo cánh tay Đường Linh, “Bạn cùng bàn ơi! Cậu quá thông minh rồi! Tớ phục cậu sát đất luôn!”

Đường Linh nhìn Đoàn Ngọc thật phần đáng yêu, thật không biết thằng nhãi này khi trưởng thành sẽ là dạng gì!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 20: Lớp học thêm

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Sáng sớm thứ bảy, Luru Hân lôi Đường Linh đi tới lớp dạy thêm của dì nhỏ, phòng học rất đơn giản, là ở bên trong một khu chung cư, kiểu một căn hộ với hai phòng ngủ một phòng khách, trong phòng đều là bàn ghế đơn giản và bảng đen, các cô đến tương đối sớm, vẫn chưa có học sinh khác đến.

“Dì nhỏ, chúng cháu đến rồi!”. Luru Hân vui sướng kéo tay Đường Linh đi tới cạnh dì nhỏ của cô nhóc, cười rất ngọt, “Đây chính là nhỏ bạn cháu đã nói với dì đó, bạn tốt nhất của cháu, tên Đường Đường!”

Đường Linh nhìn dì của Luru Hân, một thân quần áo thể dục, rất trẻ trung đại khái khoảng chừng 25 tuổi, làn da tương đối trắng, như một bé gái, có lẽ do làm nghề giáo viên nên vẫn thấy được sự chừng mực!

Đường Linh mỉm cười, đưa tay ra nói, “Em chào cô giáo Cô, em gọi là Đường Linh, là bạn học cùng lớp với Luru Hân!”. Sau khi Tiểu Bạch nhận chủ, cả người Đường Linh tản ra khí tức khiến người khác dễ chịu, mà Đường Linh chậm rãi đã có thể nắm giữ loại khí tức này, giống như hiện tại, ngữ điệu nói chuyện của cô sẽ khiến người ta có loại cảm giác như gió mùa xuân ve vuốt!

Cố Vũ San vô thức cũng đưa tay ra, đụng chạm lấy tay Đường Linh, nắm tay, sau khi buông tay, Cố Vũ San hơi nghi hoặc một chút nhìn tay phải mình, tựa như không thể tin được, cô mới vừa bắt tay với một học sinh tiểu học, ngoại trừ chiều cao, tại trên người đứa bé này cô tìm không ra bất kỳ cảm giác trẻ con nào, loại cảm giác này rất kỳ quái!

“Nghe Hân Hân nói em muốn học thêm tiếng Anh?”. Đứa cháu ngoại này của cô đã cầu xin cô rất lâu a! Xem ra Hân Hân và cô bạn Đường Linh này quan hệ thật sự rất tốt!

Đường Linh gật đầu nói, “Không biết khi nào thì có thể bắt đầu học thêm ạ?”

Cố Vũ San nở nụ cười ấm áp nói, “Lớp 3 ở nơi này của chúng ta một tuần học hai ngày vào thứ bảy chủ nhật, buổi sáng bắt đầu học lúc 8 giờ, mỗi tiết học 1 tiếng đồng hồ, bởi vì sắp đến thi cuối kỳ rồi, nên sẽ không mở thêm lớp mới, như vậy đi, em trước tiên cứ vào học lớp hiện tại, sau giờ học cô sẽ phụ đạo thêm cho em! Hôm nay vừa vặn có lớp Anh ngữ, Tiểu Đường cũng học luôn hôm nay đi!”

“Dạ!”. Đường Linh gật đầu, khoe miệng cong lên, Cố Vũ San này cho Đường Linh ấn tượng không tệ, Đường Linh nhận ra rằng, thầy cô giáo nên có vẻ của thầy cô giáo, đối đãi với học sinh nên là vẻ ôn nhu hòa ái, khiến học sinh cảm thấy thoải mái, mà không phải giống như chủ nhiệm lớp của cô, vừa khắt khe vừa nạt nộ!

“Hân Hân, cháu có muốn cùng phụ đạo thêm tiếng Anh không?”. Cố Vũ San nhìn về phía Luru Hân đang đứng một bên cười, dù sao tiếng Anh cũng là chương trình học mới mở, tuy rằng cô có giảng riêng cho Hân Hân không ít nội dung, nhưng môn ngoại ngữ này không phải dễ nắm bắt!

Luru Hân vừa nghe, vội vã khoát tay, “Không muốn không muốn! Cháu còn muốn đi về học thêm môn toán nữa!”

Chẳng phải Luru Hân không thích tiếng Anh, mà là so với tiếng Anh mà nói, cô nhóc lại càng thích môn toán! “Đường Đường, cậu ở đây học tiếng Anh nha, tớ về nhà trước!”. Cô nhóc cười hi hi vẫy tay, cũng dặn dò dì nhỏ cô giúp đỡ Đường Linh nhiều hơn, mới bước tung tăng vui vẻ ra về!

Cố Vũ San nhìn Luru Hân bước nhanh như hỏa tốc, bật cười lắc đầu một cái, con nhóc này là một đứa mê toán!

Cố Vũ San lại giảng cho Đường Linh một chút nội dung liên quan, từ lời cô giáo Cố Vũ San, Đường Linh biết được, lớp học thêm này tổng cộng có 4 thầy cô giáo, bốn người bọn họ đều tốt nghiệp trường sư phạm thành phố S, bởi vì đủ loại nguyên nhân nên không thể trở thành giáo viên của một trường

học nào đó, nhờ cơ duyên xảo hợp, bốn người này tụ tập lại một nơi, mở ra một lớp học thêm này để kiếm tiền!

Đừng nhìn lớp học thêm này quy mô không lớn, kiến thức dạy học của bốn giáo viên này cũng rất rộng rãi, từ tiểu học đến cao trung, điểm ấy khiến Đường Linh thật kinh ngạc, từ kiến thức tiểu học đến kiến thức cao trung, khoảng rộng tri thức lớn vô cùng, bọn họ chỉ có bốn người, khó có thể tưởng tượng nổi bọn họ làm sao có thể bao quát hết!

Đường Linh trong lúc vô tình thấy được thời khóa biểu của Cố Vũ San, sắp lịch dạy kín mít, Cố Vũ San này một người kiêm giảng dạy hết các môn ngữ văn toán ngoại ngữ, chủ yếu là dạy sơ trung, dù sao ở những năm này, học sinh tiểu học đi học thêm vẫn chiếm số ít!

“Cô giáo Cố dạy được nhiều môn như vậy, tại sao không đi làm giáo viên chính thức của trường học ă!”. Trước tiên không nói đến trình độ dạy học của Cố Vũ San ra sao, chỉ dựa vào cô ấy có thể dạy được ba môn toán văn ngoại ngữ của sơ trung cao trung, điểm ấy thôi không phải là điều mà mỗi giáo viên có thể làm được!

Thần sắc Cố Vũ San âm trầm, trong giọng nói mang theo sự nản lòng, “Giáo viên chính thức đâu dễ dàng làm được như vậy!”

Đường Linh thấy Cố Vũ San không tiếp tục nói, biết được cô ấy nhất định là có chuyện khó nói nên cô cũng không truy hỏi!

Rất nhanh các học sinh đều có mặt, một tiết học qua đi, đối với Đường Linh mà nói thu hoạch lớn nhất không gì bằng bốn vị giáo viên dạy thêm này!

Bởi vì ngày mai Đường Linh có việc, nên hẹn lại với Cố Vũ San tuần sau bắt đầu đi học, trải qua thời gian một tiết học, ấn tượng của Cố Vũ San đối với Đường Linh vô cùng tốt, vốn cho rằng tiếng Anh của Đường Linh không tốt mới đi học thêm, nhưng không ngờ Đường Linh rất thông minh, không cần cô phải học lòng, kỳ thực cô không thể biết được, Đường Linh hoàn toàn có thể dùng tiếng Anh giao tiếp thường ngày, cô tới đây cũng là có mục đích riêng!

Hôm nay Đường Linh ngoại trừ gặp được Cố Vũ San ra, còn có hai giáo viên khác, một nam một nữ, nam gọi là Vương Chí Bằng chuyên dạy toán, nữ tên là Từ Khiết chủ yếu dạy ngữ văn, cô giáo Từ là một cô gái hoạt bát, hai người bọn họ là một đôi, không phải người bản xứ, hai người là người huyện Khang của thành phố S, sau khi tốt nghiệp sư phạm vì lý do không phải người bản xứ, không vào được trường học dạy, cho nên đi làm giáo viên phụ đạo thêm, dựa vào số tiền lương dạy kèm miễn cưỡng sống qua ngày, tại thời điểm này giáo viên dạy thêm kiếm không nhiều tiền bằng giáo viên chính thức, hơn nữa thu nhập không ổn định, dựa hoàn toàn vào số lượng học viên chiêu sinh được!

Còn một giáo viên nam nữa tên gọi là Dương Phong, Đường Linh chưa gặp được, từ chỗ Cố Vũ San nắm được tin tức, lớp học thêm này là do Dương Phong tổ chức, bản thân Dương Phong rất lợi hại, tiết học nào cũng có thể dạy, hôm nay anh ta có tiết dạy kèm tại gia nên không đến lớp dạy thêm này!

Vừa mới bắt đầu Đường Linh cho rằng, mấy người bọn họ vì phải bao quát hết nhiều chương trình học, hẳn là giảng dạy kiến thức tuy rộng nhưng không chuyên, không nghĩ tới ngồi học trên lớp một buổi sáng, lại phát hiện ra trình độ dạy học của bọn họ còn rất tốt!

Đường Linh nhìn thấy lúc thầy cô nào không có tiết, luôn đọc giáo trình dạy học, nghiêm túc làm giáo án, trên mỗi bàn làm việc của họ, đều có nhiều xấp sách dạy học và đề luyện tập chất đầy trên bàn, Đường Linh tiện tay lật sách, trên mỗi một cuốn đều viết đầy chữ, khép sách lại, đáy sách đã đen kịt rồi, vừa nhìn đã biết sách này không biết đã bị lật ra biết bao nhiêu lần!

Đường Linh vừa lòng nở nụ cười, cô thực thích mấy người này!

Sau khi Đường Linh đại khái hiểu được các giáo viên này, cô chào tạm biệt Cố Vũ San rồi rời khỏi lớp học thêm!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 21: Đồ thạch (1)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Tình trạng ô nhiễm không khí năm 92 vẫn không tính là nghiêm trọng, buổi sáng chủ nhật Đường Linh nói với người nhà là phải đi học thêm, trời rất sớm đã rời nhà, rồi đi vào nhà xe lấy chiếc xe đạp trúng thưởng lần trước ra, Đường Linh vẫn chưa nói cho người nhà cô biết chuyện trúng thưởng, cô bây giờ tuổi còn quá nhỏ, có một số việc người trong nhà vẫn không cách nào tiếp nhận được!

Đạp xe rất nhanh đã đến chợ đồ cổ, giờ tay nhìn vào chiếc đồng hồ đeo tay mà mấy ngày trước cô vừa mua, 7 giờ 40 phút, Đường Linh khóa xe thật kỹ, tìm một chỗ dễ thấy dễ đứng, thời gian này chợ đồ cổ đã bắt đầu có người, số người không nhiều, phần lớn đều là người của cửa tiệm đồ cổ, sạp bán hàng via hè 9 giờ mới bắt đầu bày bán.

Nhìn chung quanh một vòng chợ đồ cổ, cô nghĩ đến chuyện tương lai sau này chợ đồ cổ thành phố S bị tập đoàn Quách thị ở Hồng Kong thu mua lại, đem chợ đồ cổ này gây dựng thành một khu phố đồ cổ ngọc thạch, thành phố S vì lý do tập đoàn Quách thị đầu tư, kinh tế nhanh chóng phát triển, được chính phủ nâng đỡ, khu phố đồ cổ ngọc thạch này lại trở thành một điểm du lịch trữ danh của thành phố S, không ít người tỉnh ngoài đều ái mộ danh tiếng mà đến, thành phố S lúc ấy thập phần nổi trội, thăng cấp trở thành đô thị hạng hai.

Lúc trước Đường Linh đối với những loại đồ cổ ngọc thạch không hiểu biết, nhiều lắm chỉ đọc trên báo chí truyền hình những tin tức liên quan, nhưng sau khi tiếp thu được lượng lớn thông tin từ Tiểu Bạch, cô phát hiện dung lượng não của cô hiện tại đã đạt đến trình độ cao nhất, ngoại trừ khả năng gặp qua một lần liền nhớ, đến ngay cả kiếp trước từng chi tiết nhỏ cô tiếp xúc qua, đều có thể nhớ rõ ràng, điều này đã khiến cô mừng vui chừng mấy ngày!

Nếu bây giờ cô muốn nhúng tay vào ngành đồ cổ ngọc thạch của thành phố S, đương nhiên cần chiếm trước tiên cơ!

Đúng lúc ý tưởng suy nghĩ của Đường Linh đang hình thành kế hoạch phát triển, thì nhìn thấy ông Ngụy đi về phía cô, Đường Linh thu lại tâm tư, nhắc chân đi tới gặp ông.

“Ha ha! Nhóc Tiểu Đường đến sớm như vậy!”. Ông Ngụy hôm nay ăn mặc hơi có chút chính thức, sắc mặt hồng hào, tinh thần phấn chấn!

Đường Linh mỉm cười, “Nếu không đến sớm một chút, cháu sợ ông nội Ngụy không đợi cháu đâu!”

“Ha ha ha ha! Cháu, đứa nhỏ này thật là nhóc quý!”

Ông Ngụy cười ha ha, ánh mắt nhìn Đường Linh sâu hơn một phần, đứa nhỏ này tâm tư thực kín đáo, ông quả thật có chút hối hận phải dẫn một đứa bé đi đồ thạch, dù sao tuổi của con bé còn quá nhỏ, vốn còn nghĩ hôm nay nếu tới rồi mà không nhìn thấy Đường Linh, ông sẽ không đợi cô, tự mình đi đồ thạch, nhưng không nghĩ tới đứa nhỏ này đã đến đây từ rất sớm “chặn” ông lại! Ông lắc đầu một cái bật cười!

“Đi thôi, cháu đã muốn đi, ông Ngụy ta hôm nay sẽ dẫn cháu đi xem để biết thế nào gọi là đồ thạch!”

Ông Ngụy vừa dứt lời, người đàn ông vẫn luôn đi cùng ông liền mở miệng nói, “Ngụy lão, đồ thạch này dẫn theo một đứa bé đi, e là không thích hợp!”

Đường Linh vừa nãy mới chú ý đến người đàn ông này, ăn mặc rất chính thức, một thân âu phục hết sức chỉnh tề, trong tay cầm một túi công văn dùng trong văn phòng, nói vậy hẳn là thuộc hạ của ông Ngụy!

Đường Linh vào cái ngày tại hội giao dịch đồ cổ đã đoán ra thân phận ông không tầm thường, sau khi tảng đá Tiểu Bạch dung nhập vào trong cơ thể, trong đầu cô đã có nhiều hơn vô số tin tức, Đường Linh liền biết được thân phận ông Ngụy — Ngụy Bắc Đạt!

Chủ tịch tập đoàn Ngụy thị, chủ yếu kinh doanh ngành nghề châu báu, “Vinh Phúc Châu Bảo” là xí nghiệp minh tinh của tỉnh Thanh, là xí nghiệp “Trung Hoa lâu năm” duy nhất ở khu vực phương Bắc., Đường Linh đã từng đến “Vinh Phúc Châu Bảo” phỏng vấn qua, nhưng đáng tiếc bởi vì lí lịch và sự từng trải chưa đủ, cộng thêm chưa hề tiếp xúc qua ngành nghề châu báu, cuối cùng phỏng vấn thất bại, Đường Linh buồn phiền rất lâu, tuy rằng bậc cửa của “Vinh Phúc Châu Bảo” khá cao, thế nhưng tiền lương đãi ngộ rất hậu hĩnh!

Sau nhiều biến hóa, bây giờ Đường Linh vậy mà lại quen biết với chủ tịch của “Vinh Phúc Châu Bảo”, không thể không cảm thán thế sự khó liệu!

“Không sao! Tiểu Trần, lùi lịch họp buổi chiều vào lúc khác, tôi còn muốn ở tại thành phố S một thời gian ngắn!”. Ông Ngụy phát tay, tiểu Trần đã không dám nhiều lời lần nữa.

Dưới sự dẫn dắt của ông Ngụy, rất nhanh liền đi tới một cửa hàng, cửa hàng rất bình thường, không có bảng hiệu, không quá hấp dẫn ánh mắt người khác!

Tiểu Trần thuộc hạ của ông Ngụy, cũng chính là Trần Huy, trợ lý của ông, đang gõ cửa, bên trong liền có người đi ra mở cửa, người bên trong thấy là Trần Huy, vội mở cửa cười hi hi tới đón, “Thì ra là ông chủ Ngụy tới rồi, mau vào đi, mời vào!”

Đường Linh đi theo ông Ngụy bước vào cửa hàng, người mở cửa nhìn đánh giá Đường Linh một chút, tuy rằng cảm thấy trẻ con tới đây có chút không ổn, nhưng thấy Đường Linh đi cùng theo chân Ngụy tổng, vậy mới không nói thêm gì!

Tiến vào trong cửa hàng, Đường Linh mới thấy bên trong đã có rất nhiều người, tất cả các tầng đá lớn nhỏ chất đầy đất, cách đó không xa đang vây quanh một đồng người, tiếng bàn luận không ngừng!

Ông Ngụy thấy Đường Linh rất hiếu kỳ, liền mở miệng nói, “Bọn họ nơi đó là đang giải thạch! Nơi này có cung cấp loại máy tách đá, mua ngọc thạch xong có thể tại hiện trường giải thạch, nếu cắt đá ra được ngọc thạch, tại hiện trường sẽ có người mua!”

Đường Linh gật đầu, tỏ ra hiểu rõ, chuyển lực chú ý hướng đến các tầng đá trên đất kia, không nói gì, chỉ nghe ông Ngụy giảng giải cho cô những tri thức liên quan đến ngọc thạch.

Đồ thạch, đồ là Phi thủy nguyên thạch, thời đại này đồ thạch thường thấy ở phương nam, phương bắc có rất ít nơi đồ thạch, nơi thịnh hành trò đồ thạch này nhất là Myanmar hay còn gọi là Miến Điện, phần lớn nguyên thạch đều sản xuất ở Myanmar, cho nên nói Myanmar có thể xưng danh là đại quốc ngọc thạch!

Phi thủy nguyên thạch chia làm hai loại, theo thứ tự là “son liệu” cùng “tử liệu”, tên như ý nghĩa, son liệu chỉ chính là từ trong núi khai thác ra, không có vỏ ngoài, khai thác ra chính là ngọc thạch, chỉ là đa số ngọc chất thô ráp, chất lượng tương đối kém!

Tử liệu lại là nguyên liệu đồ thạch mà mọi người thường nói, tử liệu này là hình thành ở trong lòng sông, mặt ngoài tử liệu bị phong hóa, cho nên tạo thành lớp vỏ ngoài, không nhìn thấy tình huống bên trong, chỉ có thể dựa vào kinh nghiệm để phán đoán bên trong có phải tạo thành phi thủy rồi hay không, mà những tử liệu này lại được người ta gọi là “mao liệu” (hàng thô) hoặc là “mao thạch” (đá thô).

Đồ thạch nguy hiểm mười phần, chu dù là người kinh nghiệm lão luyện, cũng sẽ có lúc nhìn sót, như Lưu Triển Bằng kia chính là ví dụ điển hình, đồ thạch có thể nói là “Một đao bàn, một đao phú”! Có người bỏ ra số tiền lớn mua về tảng đá, sau khi cắt ra bên trong trắng toát một mảng, một đao bàn cùng, mà cũng có người sau khi mua về, một đao thấy xanh lục, một đao phú hào! Lưu Triển Bằng đối với câu nói này lĩnh hội sâu sắc!

Lại nói tốt xấu của ngọc thạch, chủ yếu nhìn ba điểm: chủng, sắc, thể nước! Chủng là chỉ chủng loại của phi thủy, chủng tốt chính là độ cứng cao, phi thủy tốt có độ cứng không kém bao nhiêu so với đá kim cương, tốt nhất gọi Thủy Tinh chủng, tiếp đó là Băng chủng, Đậu thanh, Du thanh, Bạch đề thanh, Phù dung chủng, Càn thanh, Kim ty chủng nhiều chủng loại đa dạng.

Sắc là chỉ màu sắc của phi thủy, chỉ từ trên phân chia màu sắc tốt xấu thứ bậc để nói, màu sắc tốt nhất của phi thủy là: Tô mẫu lục sắc, Thủy lục sắc, Táo lục sắc, Hoàng ương lục sắc là các loại thượng đẳng. Trang sức phi thủy của bốn, năm loại màu sắc xưng là Ngũ thái ngọc, cũng vô cùng hiếm thấy, còn có một số phi thủy với màu sắc đặc thù cũng có giá trị cực cao, bởi vì phi thủy với màu sắc đặc thù số lượng làm ra tương đối ít! Sắc thái này nhất định phải cùng Thủy chủng lục phi thủy kết hợp lại, đồng thời phải ít tạp chất không nứt kẽ mới có giá trị liên thành.

Thể nước là từ trong nghề, là chỉ độ trong suốt của phi thủy, độ thông suốt càng cao, phẩm chất càng cao, phi thủy thượng hạng giống như thủy tinh, giới ngọc thạch gọi nó là Thủy tinh đế.

Đường Linh một bên nghe, một bên âm thầm kinh ngạc, đồ thạch thật không phải chuyện đơn giản! Chỉ giảng giải thôi đã đủ tiêu hóa mất một đoạn thời gian rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 22: Đồ thạch (2)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

“Như thế nào, nhóc Tiểu Đường, đồ thạch chẳng phải dễ dàng như vậy đúng không?”. Ông Ngụy dẫn Đường Linh đi tới khu vật liệu đá, nhìn dáng vẻ như chuẩn bị mua nguyên liệu!

Đường Linh gật đầu, “Quả thực không dễ!”

Chỉ với những lời giảng giải của ông Ngụy mới nói vừa nãy thôi, đã đủ cho người bình thường tiêu hóa một thời gian lâu! Nhưng những thứ này không làm khó được Đường Linh, Đường Linh rất nhanh đã tiêu hóa hết tri thức đó rồi!

“Ai nha! Đây không phải ông chủ Ngụy sao!”

Một người đàn ông trung niên đi nhanh tiến lên vài bước, đi thẳng tới trước mặt ông Ngụy, chìa tay cười híp nắm chặt bàn tay ông Ngụy! “Ông chủ Ngụy hôm nay coi trọng khối đá nào? Tôi sẽ tự mình giúp ông chủ Ngụy giải thạch!”

“Ha ha! Ông chủ Trương cứ nói đùa! Ngụy lão ta hôm nay chỉ đến thử xem vận may, thuận tiện dẫn theo tiểu bối đến mở mang kiến thức thôi!”. Ông Ngụy cười ha ha, không quên giới thiệu Đường Linh cho ông chủ Trương!

Lúc này ông chủ Trương mới chú ý tới, bên người Ngụy tổng này luôn có một cô gái nhỏ đi bên cạnh, ông thuộc loại người mình mẫn bậc nào, nghe ông Ngụy nói, bèn thầm nghĩ trong lòng, cô gái nhỏ này thân phận nhất định là bất phàm, bằng không sao Ngụy tổng phải đích thân giới thiệu!

Sau khi suy nghĩ thông suốt, ông chủ Trương đã cười híp mắt nhìn Đường Linh nói, “Cô gái nhỏ cảm thấy hứng thú với ngọc thạch sao? Trước mắt hàng nơi này đều là hàng hồ cũ bên Miến Điện đưa tới, lần đầu tới chơi, không bằng nhìn thử xem những khối mao liệu này!”

Hồ cũ, đây là chỉ độ chín muồi, ngọc thạch hồ cũ chất lượng tốt hơn một chút, mà đối lập là ngọc thạch hồ mới, chất lượng cũng không đáng giá tiền bằng hồ cũ!

Đường Linh nhìn đến mao liệu bên cạnh chân cô, lớn nhỏ không đồng đều, ngẩng đầu hỏi, “Mao liệu này bán thế nào?”. Cô chưa từng mua qua mao liệu, không biết mao liệu này dựa theo điều gì để bán!

“Mao liệu bên này đồng giá, 100 đồng một khối!”

Ông chủ Trương nhìn lướt qua mao liệu cạnh chân ông, những nguyên liệu này gần như đều là phế liệu, đều do chính bọn họ đào thải loại ra, chôn cất ở đây là để chuẩn bị cho những người hứng thú với ngọc thạch nhưng lại không có nhiều tiền để đồ thạch! Tại nơi này của bọn họ, những thứ phế liệu này cũng thật dễ bán! Bởi vì có không ít người đều ôm tâm tư muốn thử một lần, 100 đồng không nhiều, đa số đều mua được!

Đường Linh gật đầu, mao liệu này bán không hề đắt, đưa tay chỉ tới chỗ khác trong cửa hàng lên tiếng nói, “Mao liệu bên kia cũng vậy đúng không?”. Vừa mới đi qua chỗ đó, mao liệu bên đó phần lớn đều là từng khối lớn vật liệu đá, có vật liệu đá còn cao hơn so với Đường Linh nữa!

Ông chủ Trương cười nói, “Mao liệu bên đó không thể như giá này được, loại nhỏ này định giá theo khối, mà bên kia khối mao liệu kích cỡ lớn thì dựa theo kg để tính! 1000 tệ một kg! Thường thì một khối mao liệu lớn khối lượng khoảng chừng 5kg, cho nên mới nói khối mao liệu rẻ nhất cũng phải 5000 tệ!”

Đường Linh nhìn ông Ngụy, trong mắt như muốn hỏi dò, “1000 tệ một cân, đắt vậy!”

Ông Ngụy cười gật đầu, “Không sai! Mao liệu quả thực là cái giá này! Tiểu Đường chỉ nhìn là được!”. Mặc dù biết cô nhóc này bỏ 10 ra mua vòng tay lưu ly kia, là vận khí có vẻ tốt, đồ thạch này thì quả thực không dễ dàng như vậy!

Gật đầu, Đường Linh không có tiếp lời, liếc nhìn chung quanh, không thấy Lưu Triển Bằng, Đường Linh cũng không chắc chắn Lưu Triển Bằng nhất định sẽ đến.

“Ông nội Ngụy ngại cứ bận việc của ngài đi ạ, cháu tự đi chung quanh nhìn một chút!”

Đường Linh biết ông Ngụy tới nơi này nhất định là vì mua mao liệu, ông Ngụy kinh doanh “Vinh Phúc Châu Bảo”, lượng nhu cầu ngọc thạch vẫn rất lớn! Hôm nay ông có thể mang mình tới đây đã không dễ dàng gì, thực sự không thể lại trì hoãn chính sự của ông nữa! Trợ lý tiểu Trần của ông, từ lúc đi vào cửa hàng đến giờ sắc mặt chưa từng dễ chịu qua, dường như Đường Linh đã làm trễ nải công chuyện của ông rồi!

“Ngụy tổng, chúng ta lần này đến là vì tìm nguyên liệu ngọc thạch cho Vinh Phúc, không bằng trước tiên đi nhìn một chút mao liệu!”. Tiểu Trần ở một bên nhắc nhở. Anh thực sự không hiểu, Ngụy tổng là người bận rộn như vậy, tại sao lại muốn lãng phí thời gian trên người một đứa bé gái này!

Ông Ngụy cau mày nghĩ một hồi, gật đầu nói, “Nhóc Tiểu Đường cháu đừng có chạy lung tung, nếu mở mang kiến thức đủ rồi thì cứ đến khu giải thạch bên kia chờ ông!”. Mặc dù biết cô nhóc này rất khôn khéo, nhưng vẫn không quên dặn thêm một câu!

Đường Linh gật đầu cười, “Ông nội Ngụy yên tâm đi ạ! Hi vọng ngài có thể chọn được vật liệu đá thượng hạng!”

Ông Ngụy hiểu ý mỉm cười, nha đầu này miệng vẫn rất ngọt!

Ông Ngụy sau khi rời đi, Đường Linh bèn ngồi xổm xuống lật tới lật lui mao liệu bên cạnh chân, không có một khối mang kim sắc sương mù! Tiếc nuối đứng dậy, liếc nhìn chung quanh, thấy hai người trung niên mỗi người cầm một khối mao liệu, không biết đang nói cái gì, Đường Linh chú ý tới, trong đó có một người trong tay đang cầm mao liệu có lớp sương mù nhàn nhạt, cô vui mừng trong bụng, bên trong khối mao liệu này thật sự có phi thủy!

Đường Linh bước chậm đi qua, nhìn qua như đang chọn mao liệu, kì thực là đang tập trung nghe hai người này nói chuyện!

“Trên người chỉ còn lại 100 đồng, hai cái này mua cái nào hơn?”

“Đương nhiên là mua khối mao liệu trong tay tôi rồi! Vô ngoài khối mao liệu này hiện màu vàng trắng, vừa nhìn đã biết là hàng hổ cũ, khối của ông đen như mực, màu sắc nhìn không tốt bằng khối của tôi! Tôi có từng nghe nói, mao liệu có vô ngoài màu vàng trắng nói không chừng có thể xuất lục đấy!”

“Vậy cũng đúng, quả thực chưa từng nghe qua vô ngoài đen có thể xuất lục! Được! Liền mua khối trong tay ông đi!”. Người trung niên buông khối mao liệu vô đen trong tay xuống, cùng với người cầm khối mao liệu có vô ngoài trắng vàng đi trả tiền!

Đường Linh nhìn chung quanh một chút, thấy không ai chú ý, đi tới bên cạnh khối mao liệu vô đen này, ngồi xổm người xuống cầm lấy nó trên tay nhìn một chút, khối mao liệu này có kích cỡ bằng hai bàn tay, quanh thân bao trùm luồng sương mù kim sắc, khoe miệng Đường Linh hơi vênh lên, đang lo không biết làm thế nào mới đoạt được khối mao liệu này từ tay người đàn ông kia, ai ngờ ông ta lại ném đi không cần!

Lại quét mắt qua đồng mao liệu này một lần nữa, không có phát hiện luồng sương mù, cô xoay người liền hướng về khu có mao liệu khối lớn! Nơi đó mới là khu đồ thạch chân chính!

Trước khi đi tới nơi đó, đầu tiên Đường Linh đem khối nhỏ mao liệu vô đen này đi thanh toán tiền, cầm lấy nó, đi tới khu giải thạch, khu giải thạch tổng cộng có ba máy giải thạch (cắt đá), trong đó hai máy đang có người dùng giải thạch, nhìn một chút khối đá trên tay, Đường Linh có chút buồn bực, cô không biết cách giải thạch!

Máy giải thạch nơi đây được dùng miễn phí, thế nhưng chuyên viên giải thạch không phải miễn phí! Một nhân viên giải thạch chuyên nghiệp sẽ dựa vào kích cỡ lớn nhỏ để thu phí! Như khối mao liệu nhỏ trên tay cô, phí giải thạch cần 50 đồng! Những người thường xuyên chơi đồ thạch, thường biết giải thạch! Cũng không phải Đường Linh không nỡ bỏ tiền, chẳng qua là cô cảm thấy nếu đã chơi đồ thạch rồi, mà không biết giải thạch, thì bản lĩnh quá kém đi!

Đương khi Đường Linh do dự, nghe thấy có người sau lưng nói, “Công việc giải thạch này giao cho tôi được không?”

Đường Linh không xoay người, ánh mắt sáng ngời, nở một nụ cười vui vẻ, quả nhiên không khiến cô thất vọng!

“Được!”

Chỉ nhàn nhạt nói ra một chữ, đã đưa khối mao liệu đang cầm trên tay giao cho người kia, người kia tiếp nhận lấy, đầu tiên là nâng ở trong tay, cẩn thận nhìn một chút vô ngoài mao liệu, dùng tay chà xát thật mạnh, đi tới bên cạnh máy giải thạch, ngồi xuống bắt đầu công việc giải thạch, trong lúc đó một câu cũng chưa nói!

Đường Linh nhìn chăm chú vào người chuyên tâm giải thạch kia cũng chính là Luru Triển Bằng, trong mắt xẹt qua một tia tán thưởng, Luru Triển Bằng hôm nay so với Luru Triển Bằng ngày ấy như hai người khác nhau!

Luru Triển Bằng dùng máy giải thạch đánh bóng từ từ, cũng không có một dao bở ra, mà là trực tiếp đánh bóng một đầu, thủ pháp của Luru Triển Bằng rất nhuần nhuyễn, chỉ chớp lát sau đã tách được lớp vỏ ngoài đen xì ở chỗ đó ra, để lộ một lớp da thịt trong suốt, sau đó dùng khăn ướt lau sạch, tức khắc lộ ra phi thúy màu vàng xanh! Lúc này có chỗ nhỏ bị trầy da một chút, có thể nhìn thấy phi thúy óng ánh trong suốt lộ ra ngoài!

Luru Triển Bằng nhìn thấy “xuất lục” rất là kích động, lúc cầm khối mao liệu này lên tay, hắn cũng không coi trọng, mao liệu vỏ đen thông thường đều là lên voi xuống chó, hoặc trắng toát một mảnh, hoặc chính là tảng mạnh, tảng mạnh là thuật ngữ, là chỉ cắt ra loại phi thúy tốt, mà “đại đồ” lại chỉ bên trong mao liệu cái gì cũng không có! Bởi vì ông không nắm chắc được khối đá này suy cho cùng là dạng gì, không dám một dao cắt xuống, trước tiên ở trên lớp biểu bì mài một góc, không nghĩ tới dĩ nhiên xuất lục rồi!

Đường Linh mặc dù biết khối mao liệu này chắc chắn xuất lục, nhưng khi tận mắt nhìn thấy, trong lòng vẫn rất kích động!

Đây là khối ngọc thạch thứ nhất trong đời Đường Linh! Từ một đầu trên khối mao liệu lộ ra phi thúy, cô vẫn rất hài lòng!

“Xuất lục rồi! Trời! Thật sự là Hoàng ương lục!” Vài người vây quanh xem giải thạch nhìn thấy có người xuất lục, hết sức kích động, tức khắc đám đông đều vây quanh lại! Dù sao trò đồ thạch từ trước đến giờ đều là mười lần chơi chín lần thua, tỷ lệ xuất lục không cao!

“Là Bằng chừng Hoàng ương lục hổ cũ! Đây chính là thể nước mười phần mười đó!”

“Xúc cảm nhân nhụi, óng ánh trong suốt, là Cao Bằng Chùng! Đây chính là Cao Bằng Chùng Hoàng ương lục hiếm thấy!”

“Ý? Giải thạch là Luru Triển Bằng! Không nghĩ tới đại vương ngọc thạch lại quay trở lại rồi! Đây nếu như cắt ra được cả khối phi thúy, vậy chính là có giá trị xa xỉ a!”

Đang lúc mọi người cảm thán vô hạn, Luru Triển Bằng không hề chịu bên ngoài ảnh hưởng, vẫn dựa theo trình tự như cũ, từng chút từng chút giải thạch, không dám có nửa ý qua loa, giải thạch này nếu làm qua loa, rất có thể sẽ khiến cho một khối mao liệu bị giải hỏng!

“Ồ! Tôi tưởng là ai gây náo động lớn như vậy! Thì ra là ông bạn Luru Triển Bằng đang giải thạch a!”

Một tên trung niên hơn 30 tuổi, chen qua đám đông đi tới trước mặt Luru Triển Bằng, Đường Linh ngẩng đầu nhìn, trên mặt người này lộ vẻ nham hiểm, hai mắt híp lại xẹt qua một tia độc ác! Đi theo phía sau có vài tên tùy tùng, thập phần kiêu cách!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 23: Đồ thạch (3)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Nghe thấy giọng nam giới, tay Luru Triển Bằng đang giải đá dừng lại, dừng lại một chút, ngẩng đầu nhìn người kia, giọng nói mang theo sự tức giận, “Vương Bình!”

Vương Bình cười gằn một tiếng, “Thì ra ông chủ Luru còn nhớ tôi! Chỉ là không biết khoản ông nợ tôi 200 vạn khi nào trả! Có tiền ở đây đồ thạch lại không chịu trả tiền, uy tín của ông chủ Luru đây thật tốt quá nhỉ!”

Trong lòng Luru Triển Bằng phần hận không thôi, tên Vương Bình trước mặt nhiều người như vậy, bôi đen danh dự của ông, có thể nói là nham hiểm đến cực điểm!

Đường Linh thần nhiên nhìn Vương Bình một cái, sau đó chuyển tầm mắt đến khối mao liệu ngay, không nói lời nào! Nếu như Luru Triển Bằng kia dễ bị mấy lời tào lao đó làm kích động, Đường Linh cô coi như đã nhìn lầm người!

Quả nhiên, Luru Triển Bằng chỉ tức giận gườm Vương Bình mấy giây, đã nhìn về phía Đường Linh, Đường Linh chỉ thần nhiên nhìn Luru Triển Bằng một cái, không mở miệng nói chuyện.

Luru Triển Bằng cắn chặt răng, áp lửa giận dưới đáy lòng, chỉ cất giọng thâm trầm nói với Vương Bình, “Ân oán giữa chúng ta hôm nay tự sẽ được giải quyết! Ông không cần bôi nhọ tôi ở đây! Hiện tại tôi đang giải thạch, kính xin ông chủ Vương đứng qua nhìn là được rồi!”

Ông không biết Đường Linh có khả năng giúp ông giải quyết hay không, nhưng bây giờ cũng chỉ biết dồn hết sức đánh một trận, Đường Linh nói muốn nhìn năng lực của ông, vậy ông không thể thất bại được!

“Hừ! Được! Vậy thì tôi phải mở mạng tầm mắt nhìn rõ bản lĩnh của ông chủ Lư đây!”

Vương Bình với giọng điệu bất thiện, rõ ràng mang theo sự khinh thường! Hắn không đánh giá cao khối mao liệu trong tay Lư Triển Bằng, tuy rằng mài bóng một đầu đã xuất lục, nhưng phải biết, rất nhiều mao liệu đều là “lốp cận vỏ xanh” lừa gạt rất nhiều người! Lốp biểu bì khối mao liệu này hiện màu đen, mặt ngoài lồi lõm, đáng vẻ ngoài rất kém cỏi!

Lư Triển Bằng không đáp lời, ổn định tinh thần lại, tiếp tục dùng máy mài bóng để đánh bóng tiếp, thủ pháp rất vững, tốc độ thực sự nhanh!

Đường Linh thấy vậy tâm trạng rất thoải mái, chỉ bằng vào điểm ông ta dưới sự si nục của đối thủ nhanh như vậy có thể ổn định lại tâm tình, từ đáy lòng Đường Linh đã chấp nhận Lư Triển Bằng rồi!

Lư Triển Bằng của mấy ngày trước vẫn cực kỳ coi trọng mặt mũi, bây giờ lại có thể nhẫn nhịn những điều mà người khác cũng không nhịn được, đây không phải người bình thường có thể làm được! Khoe miệng khẽ cong lên, cô dường như đã tìm được một trợ thủ đắc lực rồi!

Lư Triển Bằng vẫn còn chăm chú vào việc mài mao liệu, mài càng nhiều, đáy lòng càng kích động! Lốp biểu bì đã bị ông mài hơn một nửa, chỉ còn dư lại một phần nhỏ chưa hoàn thành, không nghĩ tới khối mao liệu da đen này chỉ là lốp vỏ ngoài màu đen thôi, loại trừ đi một lốp vỏ ngoài mỏng manh, bên trong vậy mà tất cả đều là phi thủy! Nếu không ngoài suy đoán, phi thủy này có kích cỡ khoảng hai bàn tay!

Khối phi thủy lớn bằng hai bàn tay thuộc loại Cao Băng chủng Hoàng ương lục, có giá trị không nhỏ a! Lư Triển Bằng nhanh chóng mài, liền sau đó cầm khăn lau một vòng, rất nhanh khối mao liệu này tất cả đã giải xong, tất cả khối phi thủy óng ánh trong suốt, thể nước thuần chất, hồ cũ Cao Băng chủng, cầm trong tay xúc cảm bóng loáng, thực khiến người ta yêu thích không buông tay!

Vương Bình đứng một bên nhìn thấy Lư Triển Bằng vậy mà cắt ra được Cao Băng chủng Hoàng ương lục phi thủy hồ cũ, trong lòng âm thầm căm ghét!

Thật vất vả mới ngâm mưu hại hắn táng gia bại sản, vậy mà lại để hắn vùng lên lại!

“Ông chủ Lư, phi thủy này ông bán ra không?”. Một người trong đám đông vội cất lời hỏi.

Lư Triển Bằng sững sờ, lập tức lắc đầu một cái, mở miệng nói, “Phi thủy này không phải của tôi, tôi chỉ giúp người ta giải thạch mà thôi!”

Đường Linh âm thầm gật đầu, Lư Triển Bằng này đúng là một người thành thật, nếu ông ta nổi lên suy nghĩ không đứng đắn, nói phi thủy này là của ông ta, nguy cơ ông ta đang đối mặt nhất định sẽ được giải quyết dễ dàng! Dù sao vừa mới này khi Lư Triển Bằng nhận khối mao liệu này từ tay cô, cũng không có người chú ý, huống hồ nếu nói khối mao liệu này xuất từ một đứa trẻ, tất cả mọi người thà tin tưởng Lư Triển Bằng này mới đúng là chủ nhân của nó!

“Ồ? Vậy chủ nhân của phi thủy này là?”. Người đàn ông này muốn mua phi thủy lại mở miệng hỏi.

Lư Triển Bằng nhìn về phía Đường Linh bên này, nhấc một ngón tay chỉ nói, “Hoàng ương lục này là của cô gái nhỏ kia!”

Mọi người nhìn về phía Đường Linh!

Rào!

“Trời ạ! Cao Băng chủng Hoàng ương lục là của cô gái nhỏ kia? Không thể nào! Nhất quyết là lừa giỡn!”

“Thật khó tin được! Đây con cái của vị ông chủ nào?”

“Ông chủ Lư, ông không phải đang lừa giỡn chúng tôi chứ! Nếu không muốn bán ra thì ông cứ nói thẳng, không cần lấy đứa bé này ra gạt chúng ta đâu!”

“Cô gái nhỏ, phi thủy này cháu có bán hay không?”

Đường Linh chỉ cười nhàn nhạt, không nhanh không chậm mở miệng nói, “Hoàng ương lục này đúng là của cháu! Mọi người đã thích như vậy, không bằng cứ ra giá đi thế nào!”

“Của đứa bé này thật! Tuổi nhỏ thế mà dám đồ thạch! Thực sự là hậu sinh khả úy a!”

“Cô gái nhỏ, Hoàng ương lục của cháu tôi ra 60 vạn!”

Đường Linh nhú mày, cười lạnh nói, “Hoàng ương lục của Cao Băng chủng này, một bộ vòng tay đã có giá hơn 30 vạn, khối phi thủy này tối thiểu cũng đánh ra được 10 đôi, ngọc vụn rìa cạnh có thể là thành đồ trang sức nhỏ, một cái tối thiểu cũng phải mười mấy vạn, ít nhất cũng phải làm được hơn mười cái, nếu như đem toàn bộ phi thủy chế tạo thành một vật phẩm lớn, giá tiền càng không chỉ chừng này! Chú ra giá 60 vạn, là muốn mua 2 đôi vòng tay phi thủy?”. Còn coi nằng như chim non! Thật biết ra giá!

Người đàn ông ra giá 60 vạn sắc mặt có chút không nhịn được, vốn tưởng rằng đứa nhỏ này không rành nghề, đi theo người nhà tới chơi, vận khí tốt mua được mao liệu xuất lục, nhưng không nghĩ tới ông lần này đã trúng tám sắt rồi, đứa nhỏ này rành rẽ chuyện trong ngành!

“Ha ha! Lão Lục, lần này đá vào tám sắt rồi nha! 60 vạn ông định lừa gạt trẻ con hả!”. Một người đàn ông khác cười ha ha! Chỉ là ông đã quên, Đường

Linh trong mắt của mọi người đúng là một đứa trẻ con!

“Cô gái nhỏ này không tệ, tôi ra 400 vạn!”. Giọng nói của một lão vang dội, sắc mặt hồng hào tinh thần sáng láng!

“Ông chủ Lý, thân thể vẫn cường tráng như vậy a! Nhưng Hoàng ương lục này lão Triệu tôi phải tranh với ông một phen! Tôi ra 450 vạn!”

“Lão Triệu a! Ông làm thuốc lá, giành nhiệt tình với tôi như vậy làm chi! 500 vạn!”

“Hắc hắc! Tôi đây không phải muốn tặng quà sinh nhật cho bà nhà tôi sao! Ông chủ Lý à, ông cũng đừng tranh với tôi nữa! Ông cũng biết đó, bà nhà tôi lợi hại thế nào!”

Triệu lão năm nay hơn 60, buồn bán trong ngành thuốc lá, ở bên ngoài phong quang vô hạn, nhưng ai cũng biết ông ta rất sợ vợ! Ông có tiếng là rất mực cưng chiều người bạn già kia!

“Cô gái nhỏ, Hoàng ương lục này tôi ra 600 vạn!”. Triệu lão trực tiếp thêm 100 vạn, mọi người náo động!

Hoàng ương lục phi thủy nếu có giá 500 vạn, chế thành vòng tay và trang sức bán qua tay vẫn có thể kiếm không ít tiền, nhưng nếu bỏ ra 600 vạn để mua, không chừng không thể kiếm được xu nào! Nhưng lão Triệu nói rõ là làm lễ vật cho người bạn già, vậy thì coi là chuyện khác!

Lý lão cười không tiếp tục ra giá, ông và Triệu lão quen biết đã lâu, đương nhiên biết được tính cách người bạn già của lão Triệu kia! Nếu là lễ vật ngày mừng thọ, vậy ông liền bỏ vật yêu thích rồi!

Đường Linh nhìn chăm chú Triệu lão một chút, trong lòng sáng tỏ, Triệu lão này chắc hẳn chính là Chủ tịch Triệu Chấn Đông của “Thuốc lá Hoa Hạ”!

Sau khi Đường Linh trưởng thành, Triệu Chấn Đông này đã hơn 70 tuổi, hẳn “Thuốc lá Hoa Hạ” sẽ do cháu của ông là Triệu Nguyên tiếp nhận, Triệu Nguyên này có thể nói là cao thủ kinh thương, lũng đoạn ngành nghề thuốc lá trong nước, mà “Thuốc lá Hoa Hạ” cũng lệ thuộc vào Cục độc quyền kinh doanh thuốc lá quốc gia, giống y như ngành nghề muối ăn, thuộc về nhất thể doanh nghiệp nhà nước, nói cách khác “Thuốc lá Hoa Hạ” là xí nghiệp quốc doanh, Cục độc quyền kinh doanh thuốc lá và ban lãnh đạo của “Thuốc lá Hoa Hạ” đều là cùng một nhóm người, Triệu Nguyên ngoài giữ chức Tổng giám đốc của “Thuốc lá Hoa Hạ”, anh ta còn là nhân viên chính phủ!

Ngành nghề thuốc lá Đường Linh cũng không muốn nhúng chàm, nghề này nước quá sâu, nếu muốn làm trong ngành thuốc lá chỉ có đi con đường buôn lậu này, giai đoạn hiện nay mà nói, cô vẫn chưa muốn mạo hiểm đối nghịch với quốc gia! Nhưng cái này cũng không ảnh hưởng đến việc cô muốn kết giao với một phần xã hội thượng lưu quyền quý!

“620 vạn!”. Phía ngoài nhóm người truyền đến một tiếng kêu giá!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 24: Đồ thạch (4)

Mọi người tự giác tránh ra một con đường, thì nhìn thấy Ngụy lão cùng phụ tá của ông là tiểu Trần đang từ phía ngoài bước vội đi đến!

Đường Linh hơi kinh ngạc, 620 vạn mua khối Hoàng ương lục này Ngụy lão thực sự có chút không lý trí, tuy rằng không lỗ được, nhưng tuyệt đối không kiếm được tiền!

Ngụy lão nhìn thấy trong tay Đường Linh đang cầm khối Hoàng ương lục kia, ông ngăn người dừng cước bộ, mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin!

Ông vừa nhận được tin tức, giải thạch bên này có người mở ra được Cao Băng chủng Hoàng ương lục, ông lập tức xông tới đây, ở ngoài đám người liền nghe thấy có người ra giá đến 600 vạn! Nhưng tuyệt đối không nghĩ tới chủ nhân Hoàng ương lục này thực ra là Đường Linh!

Con nhóc này là muốn kích thích chết ông sao!

Ông lớn tuổi rồi, chịu không nổi Đường Linh năm lần bảy lượt kích thích!

“Thì ra là Ngụy lão! Ngụy lão cũng có hứng thú với khối Hoàng ương lục này sao?”. Triệu Chấn Đông cũng không có vẻ không vui, chắc hẳn là cũng quen thân với Ngụy lão!

Ngụy lão nhìn về phía triệu Chấn Đông, sừng sốt một chút lập tức cười ha ha, “Thì ra là Triệu lão! Vừa nãy mới ra giá chính là lão sao!”

“Có thể không phải là bộ xương già tôi đây sao! Hẳn là Ngụy lão muốn cùng tôi tranh cướp Hoàng ương lục này?”. Khẩu khí của Triệu Chấn Đông mang theo ý đùa giỡn, trên mặt lộ ra ý cười!

Nguy lão không để ý cũng cười nói: “Triệu lão cũng biết tôi chính là làm nghề này, gặp phải vật liệu tốt đương nhiên muốn giành giật một phen! Nhưng không nghĩ ông vậy mà cũng coi trọng Hoàng ương lục này!”

Sóng mắt Đường Linh lưu chuyển ở giữa hai người, trong lòng đã có suy nghĩ, cười nhẹ nói: “Ông nội Nguy, Hoàng ương lục phi thúy này cháu đã quyết định bán cho vị ông nội Triệu này!”

Nguy lão khẽ nhủ mày, vẫn chưa mở miệng, cô gái nhỏ này đã có quyết định, ông cũng không tiện cưỡng cầu! Trong lòng Nguy lão biết được mình cho giá cao hơn với loại Hoàng ương lục phi thúy này! Cái này ông cũng là bắt đắc dĩ!

Triệu Chấn Đông hơi kinh ngạc! Nhìn điệu bộ xem ra cô gái nhỏ này và Nguy lão quen nhau, mà Nguy lão ra giá cao nhất, cô gái nhỏ này vậy mà không bán cho Nguy lão, trái lại còn bán cho ông! Triệu Chấn Đông nghĩ mãi không hiểu!

Nguy lão không có mở miệng, tiểu Trần đứng một bên cuống lên trước tiên! Gấp gấp mở miệng nói: “Phi thúy này của cháu là đầu giá, Ngụy tổng của chúng ta đã ra giá, sao cháu có thể đổi ý!”

Tiểu Trần có chút kích động, rõ ràng là Nguy lão dẫn theo Đường Linh tới đây, coi như là nể giao tình cũng được đáng lẽ nên bán cho bọn họ, huống chi Nguy lão ra giá vẫn là cao nhất! Vốn cảm thấy Đường Linh làm trẻ nãi hành trình của Nguy lão, bây giờ phi thúy còn chạy mất tiêu, tiểu Trần đối với Đường Linh ấn tượng càng kém! Đứa nhỏ này rất không đáng yêu!

Trên mặt Đường Linh vẫn như cũ nở nụ cười, không đáp lời với tiểu Trần, quay đầu hướng về phía Nguy lão nói: “Ông nội Nguy, phi thúy này cháu muốn bán cho ông nội Triệu là vì ý nghĩa khác nhau! So với tiền tài mà nói, cháu càng chú trọng ý nghĩa này!”

“Ồ? Ý nghĩa? Lời này của Tiểu Đường giải thích sao đây?”. Nguy lão nhìn Đường Linh, tựa là có chút khó hiểu!

Không chờ Đường Linh mở miệng, Triệu Chấn Đông đang đứng bên cạnh đã nghe hiểu, mở miệng nói: “Ha ha! Cô gái nhỏ này thông suốt, tôi thích!”

Triệu Chấn Đông lại hướng về phía Nguy lão cười nói: “Tôi mua phi thúy này cho bà bạn già nhà tôi làm lễ vật mừng thọ! Ý nghĩa đương nhiên khác nhau! Nguy lão sẽ không để tâm chứ!”.

Nguy lão nghe xong bỗng nhiên tỉnh ngộ, thì ra là như vậy! Ông và Triệu Chấn Đông cũng coi như quen biết lẫn nhau, người bạn già kia của Triệu Chấn Đông là mọi người đều biết, tuy rằng Nguy lão nóng lòng tìm phi thúy, nhưng quân tử không đoạt vật yêu thích của người khác, đã như vậy, ông cũng muốn giúp người đạt thành ý nguyện!

Tiểu Trần nhận ra Triệu Chấn Đông, quan hệ giữa Triệu Chấn Đông này và Nguy lão không tệ, anh ta thấy Nguy lão đã lên tiếng, thì không xen miệng vào nữa, chỉ không tiếng động trừng mắt với Đường Linh, nếu dùng ánh mắt có thể giết người, Đường Linh nhất định đã chết vài lần rồi ấy chứ!

Kỳ thực Cao Băng chừng Hoàng ương lục cũng không phải vật hiếm hoi, không hiểu sao người bạn già của Triệu Chấn Đông ông lại rất thích Hoàng ương lục, cho nên ông mới muốn ra giá cao để thu mua, không nghĩ tới Nguy lão vậy mà cũng chọn trúng khối phi thúy này, mà hơi bị giống trong kịch là Đường Linh không bán cho Nguy lão, mà ngược lại bán cho ông một ân tình!

“Cô gái nhỏ tên gì?” Triệu Chấn Đông đối cô nhóc này khá có cảm tình, nếu không phải vậy ông tuyệt đối sẽ không hứng thú với một đứa trẻ!

Đường Linh chưa kịp mở miệng, Nguy lão liền tỏ vẻ kiêu ngạo, như kiểu Đường Linh chính là cháu gái của ông vậy, “Cô nhóc này kêu Đường Linh, là bạn học của hai đứa cháu ngoại tôi, cô nhóc này ranh ma quý quái lắm!”. Trong ánh mắt dường như đang nói: “Ông cũng đừng có mà ghen tị a!”

Ai biết Triệu Chấn Đông trông thấy dáng vẻ Nguy lão kia kiêu ngạo, chẳng những không ghen tị, ngược lại còn cười ha ha, “Lão già ông chỉ thích khoe khoang không đúng lối! Cô nhóc này tôi cũng thích, bất quá cô nhóc đầu phải của nhà ông! Nếu như là của nhà ông, tôi phỏng chừng còn ghen tị chút!”. Hai người bọn họ chính là kiểu này, giao tình nhiều năm, mỗi lần gặp gỡ cứ mãi tranh cãi với nhau!

“Hừ! Nhất định phải khiến cháu ngoại của tôi theo đuổi bằng được Tiểu Đường, đến lúc đó chính là của nhà chúng tôi rồi!”. Nguy lão vừa nói vừa gật đầu, càng phát giác chủ ý này không tệ!

“Tôi thấy cháu trai nhà tôi càng có phần thắng! Đợi lúc cháu ngoại kia của lão vẫn đang mài dũa quần ở trường học, cháu trai nhà tôi sớm đã có sự nghiệp! So với cháu ngoại lão càng có sức quyến rũ!”. Triệu Chấn Đông lớn hơn Nguy lão vài tuổi, cháu trai của ông cũng lớn hơn anh em nhà Tư Đồ vài tuổi!

Nguy lão không phục, cười gian mở miệng nói, “Cháu ngoại tôi có hai đứa đây, đứa này không được đứa khác lên, huống chi, hắc hắc, nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng nha!”. Nguy lão cười híp mắt, lần đầu phát hiện hai anh em sinh đôi cháu ngoại kia rất hữu dụng đấy!

Hai anh em nhà Tư Đồ ở từ xa đồng thời hắt hơi một cái, xoa cái mũi, hai người nhìn nhau, bỗng dưng cảm giác hơi lạnh lạnh?

Triệu Chấn Đông hừ một tiếng rồi nói, “Già mà không đứng đắn!”

Đường Linh vỗ trán ngửa mặt lên trời, mặc dù biết hai ông lão tranh cãi cũng không phải thật sự, chỉ là thích đầu võ mồm mà thôi, thế nhưng đối tượng bị YY là cô đó! Lắc đầu một cái, thở dài nói, “Thế sự đổi thay a!”

Hai ông lão nghe mà sửng sốt, nhìn Đường Linh một chút, đưa mắt nhìn nhau, bật cười ha ha!

Cô nhóc này thú vị!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 25: Đồ thạch (5)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Cửa hàng đồ thạch nằm ngay sát bên ngân hàng Hoa Hạ, thông với ngân hàng Hoa Hạ bằng một cánh cổng nhỏ, mỗi khi đến ngày có đồ thạch, bèn mở cánh cửa đó ra, để thuận lợi cho mọi người giao dịch!

Lúc Đường Linh bước qua cửa nhỏ kia lại lần nữa quay lại cửa hàng đồ thạch, tài khoản trên thẻ vốn có 200 vạn nay lại tăng thêm 600 vạn!

Cô nhớ tới biểu tình của vị giám đốc ngân kia khi nhìn thấy cô chuyển khoản, giống như kiểu bị nuốt xuống quả trứng gà, khiến người ta cảm thấy buồn cười!

Hôm nay Triệu Chấn Đông đến nơi này với mục đích mua cho người bạn già nhà mình lễ vật mừng thọ, sau khi mua đến tay liền không cần thiết phải lưu lại nữa, ông cho Đường Linh một tấm danh thiếp, cười nói nếu Đường Linh gặp phải khó khăn gì thì cứ việc tìm ông! Đường Linh gật đầu nhận lấy rồi nói cảm ơn, nhìn Triệu Chấn Đông rồi đi!

Nhìn tấm danh thiếp trong tay, khóe miệng cô cong lên một nụ cười, phải biết rằng có thể có được danh thiếp đặc biệt của chủ tịch “Thuốc lá Hoa Hạ”, đều không phải người bình thường đâu!

Đường Linh biết được Ngụy lão nóng lòng tìm vật liệu tốt, bèn nói với Ngụy lão cô muốn qua bên giải thạch xem một chút, Ngụy lão biết rõ Đường Linh sợ làm trễ nãi chính sự của ông, liền dẫn tiêu Trần đi đến khu mao liệu!

Mới vừa đi tới khu giải thạch đã nghe thấy có người đang cãi vã, xuyên qua đám người đi vào, thì ra là Vương Bình và Lưu Triền Bằng hai người bọn họ, không cần nghĩ cũng đoán được nhất định là Vương Bình đang thúc giục Lưu Triền Bằng trả nợ!

“Lưu Triền Bằng nếu như ông lại không trả tiền, hôm nay đừng hòng mà bước qua khỏi cửa lớn này!”

Xem ra trước đó hai người đã cãi vã gần đủ rồi, Vương Bình cũng không nén nổi tính khí nữa, trực tiếp tung ra uy hiếp!

Sắc mặt Lưu Triền Bằng trắng bệch, chắc hẳn trước đó Vương Bình đã phun ra rất nhiều lời khó nghe, ông vừa muốn mở miệng, lại phát hiện có người kéo góc áo ông, cúi đầu vừa thấy, hóa ra là Đường Linh! Vừa này ông vốn muốn đi cùng Đường Linh, nào ngờ Vương Bình này cứ cuốn lấy ông, chính là không cho ông đi, vì vậy mới có tình cảnh trước mắt này!

“Chú này, vừa rồi cảm ơn chú giúp cháu giải thạch, cháu còn muốn mua mấy tảng đá, còn có thể mời chú giúp cháu giải thạch không?”

Giọng nói Đường Linh ngọt ngào khiến người ta nghe hết sức thoải mái! Mọi người sinh lòng hảo cảm với bé gái dễ thương này!

Trong lòng Lưu Triền Bằng có chút nghi hoặc, không nắm chắc được ý nghĩ của Đường Linh, hiện tại ông không chút nào hoài nghi Đường Linh có năng lực giúp ông hay không, chỉ bằng vào 600 vạn tiền bán phi thúy kia thì hoàn toàn có thể hóa giải khổ cảnh của ông! Ông chỉ là lo lắng Đường Linh có vui lòng giúp ông không mà thôi!

Nơi đồ thạch có cái quy định bất thành văn, không thể đang trong lúc đồ thạch phát sinh tranh chấp! Đường Linh mời Lưu Triền Bằng giải thạch, vậy Vương Bình hẳn quả thực cũng không tiện nhúng tay!

“Hừ! Được! Ở đây còn có quy định che chở được cho ông, đợi đi ra ngoài rồi ông sẽ biết tay!”. Ánh mắt Vương Bình tàn nhẫn, vẻ mặt u ám!

“Chú này, có thể đi rồi chưa?”

Trong lòng Đường Linh âm thầm cười gằn, trước hết cứ để cho hắn ta hung hãn, lúc nữa cho hắn đẹp mặt!

Trải qua một màn làm xáo trộn của Đường Linh, người xem náo nhiệt cũng giải tán rồi! Dưới tầm mắt u ám của Vương Bình, Đường Linh và Lưu Triền Bằng đi tới khu mao liệu khổng lồ, đi tới nơi này trong lòng Đường Linh có chút kích động, bởi vì cô nhìn thấy có vài khối mao liệu được vây quanh bởi lớp sương mù!

Nơi này mao liệu khổng lồ cũng không phải ít, liếc mắt nhìn sơ qua, thế nào cũng phải có 100 khối! Người lựa chọn cũng không ít, đều cầm kính lúp, đèn pin cầm tay loại nhỏ... Các loại công cụ khác đang cẩn thận quan sát trên mao liệu!

Đường Linh thì lại không nhanh không chậm đi lang thang, gặp phải lớp sương mù liền ngừng lại nhìn ngắm quan sát, những khối mao liệu có lớp sương

mù cũng coi như không thiếu, Đường Linh không nhìn thấy tình huống bên trong, chỉ có nhìn lớp sương mù để phán đoán! Đi rồi lại dừng, dừng rồi lại đi, cô cũng nhìn được không ít mao liệu!

Chỉ là Lư Triển Bằng có chút không quá rõ ràng, ông cảm thấy Đường Linh muốn lựa chọn mao liệu, chỉ là cách chọn giống như kiểu chọn rau cải trắng của cô, có thể chọn được mao liệu tốt mới là lạ! Thật không biết khối Hoàng ương lục vừa này cô nhóc này làm thế nào chọn được! Lư Triển Bằng không khỏi có chút e ngại!

Muốn mở miệng gọi Đường Linh, cũng không biết xưng hô như thế nào, ông chỉ biết vừa này Chủ tịch Ngụy Bác Đạt Ngụy lão của “Vinh Phúc Châu Bảo”, gọi cô nhóc này là “Nhóc Tiểu Đường”, vậy cô gái nhỏ này hẳn là họ Đường, không nghĩ tới cô gái nhỏ này vậy mà lại quen biết với đương gia của “Vinh Phúc Châu Bảo”! “Vinh Phúc Châu Bảo” này là nơi mà không phải “Trần Bảo Trai” của mình có thể sánh ngang!

“Đường tiểu thư, ngài đây là muốn lựa chọn mao liệu?”. Lư Triển Bằng hỏi có chút cẩn thận, ông quả thực không nắm chắc được ý nghĩ của Đường Linh!

Nghe thấy giọng điệu nói chuyện của Lư Triển Bằng cẩn thận, Đường Linh chỉ cười, “Chú Lư cứ gọi cháu là Tiểu Đường được rồi, không cần quá câu nệ!”

Lư Triển Bằng quan sát biểu tình Đường Linh, mới hơi thả lỏng một chút, nhưng vẫn như cũ kiên trì gọi Đường Linh là Đường tiểu thư!

Đường Linh thấy ông kiên trì, cũng không bắt buộc, nhìn chăm chú vào một khối mao liệu dăm chiêu, cau mày hướng về phía Lư Triển Bằng nói, “Chú Lư, lúc trước kia Vương Bình thiết kế ám hại chú thế nào?”. Có vài thứ cô cũng cũng muốn hỏi rõ!

Lư Triển Bằng vừa nghe thấy hai chữ Vương Bình, hơi thờ lập tức có chút dồn dập, bất quá rất nhanh đã ổn định tâm trạng xuống, sắp xếp lại một chút dòng suy nghĩ, mở miệng nói: “Hồi trước thành phố S có một trận “tư đồ”, Vương Bình đưa thiệp mời mời tôi đi tham gia, tôi bèn tham gia, trước đây tôi cũng sẽ tham gia một ít tư đồ, lại không nghĩ rằng tư đồ này hoàn toàn là do Vương Bình bố trí giăng bẫy đợi tôi!”

Ngữ điệu Lư Triển Bằng có chút không ổn định, ông liếc mắt nhìn Đường Linh, Đường Linh chỉ nhàn nhạt gật đầu, ra hiệu ông cứ tiếp tục, ông ngừng một chút rồi mới tiếp tục nói, “Lúc đó tôi nhìn trúng một khối mao liệu đã mài cạo sát ra một đầu, tranh giá với người ta, cuối cùng bị tôi thu được vào tay, vì là tư đồ nên không có cũng cấp máy giải thạch tại hiện trường, nên buộc phải đem về tự mình giải thạch, những thứ này người trong nghề đều biết, cũng không ngờ đến Vương Bình kia vậy mà lại đi thông đồng với người tổ chức, đánh tráo khối mao liệu tôi đã mua trước đó! Đợi lúc trở lại cửa hàng chuẩn bị giải thạch, tôi mới phát hiện chính bọn đã lên đánh tráo mao liệu rồi! Khối tôi mang về chỉ là một tảng đá mà thôi!”

Đường Linh chưa từng nghe qua tư đồ, đối với hình thức đồ thạch đó cũng không biết, bèn mở miệng hỏi: “Mao liệu này làm sao đánh tráo được?”

Cô cũng không cho rằng Lư Triển Bằng là một người câu thả, thế nào lại bị người ta đánh tráo hàng!

“Bình thường tư đồ thu về tay mao liệu đều là do người bán đem hàng vận chuyển tới tận nơi, người mua chỉ cần phụ trách đi theo xe vận chuyển trông chừng là được, chẳng qua là hôm đó vợ tôi điện thoại nói bị kẹt xe, tôi mới cho một tên thủ hạ thay tôi trông chừng, thật không ngờ tên thủ hạ đó cũng bị thu mua rồi!”

Lúc nhắc tới vợ ông, Đường Linh rõ ràng nhìn ra sự thất vọng nơi đáy mắt Lư Triển Bằng, tai vạ đến nơi ai lo phận nấy! Trong lòng ông nản lòng thất vọng nhưng cũng hiểu cho cách làm của vợ ông.

Đường Linh nghe chuyện đã xảy ra, trong lòng có tính toán, nhìn sự buồn bã của Lư Triển Bằng, suy đoán trong lòng vẫn quyết định chưa nói rõ cho ông biết!

Suy nghĩ một chút nói, “Tư đồ đó người tổ chức âm mưu hại chú như vậy, chẳng lẽ không sợ ảnh hưởng đến danh dự?”

Người có thể tổ chức tư đồ hẳn nên đặc biệt chú trọng tới danh dự mới đúng, không phải vậy thì tư đồ này đâu cách nào sinh tồn!

“Tôi sau này mới biết được, người tổ chức tư đồ hôm đó chính là em vợ của Vương Bình, em vợ hẳn ta chính là người chơi bài lêu lổng, làm sao đã từng làm người tổ chức, nhất định là Vương Bình kia đưa ra chủ ý cho hắn, hai người hợp lại đặt bẫy tôi!”. Về mặt Lư Triển Bằng phần hận, hận đến cực điểm đối với hai người kia!

Đường Linh nghe xong gật đầu, không nói gì, chỉ ngồi xỏm người xuống quan sát tỉ mỉ một khối mao liệu có biểu tượng rất tốt, “Chú Lư nhìn xem khối mao liệu này như thế nào?”

Lư Triển Bằng sững sờ, thay đổi đề tài cũng quá nhanh rồi!

Nhưng cũng lập tức ngồi xỏm xuống quan sát, khối mao liệu này ít nhất cũng phải bốn mươi đến năm mươi cân, ông nhìn trước và sau một hồi, cẩn thận mở miệng nói, “Biểu tượng khối mao liệu này không tệ, vô ngoài màu nâu đen, tay sờ cảm xúc cũng được xem là tốt, trên vỏ đá này có vài miếng nhỏ rêu, theo lý thuyết nên xuất lục! Bất quá điều này tôi cũng không nắm chắc!”

Lư Triển Bằng dù sao cũng là dân chơi ngọc thạch nhiều năm, về phương diện mao liệu và ngọc thạch vẫn có kinh nghiệm hết sức phong phú!

Đường Linh gật đầu, “Chú Lư, khối mao liệu này cháu muốn, chú chất lên xe đẩy đem đi!”. Như loại khối đá mao liệu lớn như vậy, đều là người mua chuẩn bị xe đẩy tay, dù sao mao liệu cũng quá nặng, không tiện cầm theo!

Rất nhanh Luru Triền Bằng đã đẩy cái xe đẩy tay tới, để ở một bên, đem khối mao liệu kia đặt vào bên trong, đi theo Đường Linh tiếp tục chọn mao liệu!

Đường Linh lại nhìn thêm mấy khối mao liệu nữa, cũng không có gì quá xuất sắc, đột nhiên phát hiện một khối mao liệu lớn có chút kỳ quái, Đường Linh đi lên phía trước muốn xem rõ ngọn ngành!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 26: Đồ thạch (6)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Khối mao liệu này cũng không hề có một chút sương mù, chỉ là dưới đáy có một tia sương mù kim sắc chọt ẩn chọt hiện, khối mao liệu này rất lớn, Đường Linh căn bản không xê dịch nổi, chỉ có thể đi đường vòng ra phía sau nó, ngồi xổm người xuống quan sát cẩn thận.

Nhiều mảy hương về Luru Triền Bằng đứng phía sau nói, “Chú Luru, chú có thể bê nổi khối mao liệu này không? Giúp cháu dịch chuyển nó sang bên cạnh chút!”

Luru Triền Bằng nghe thấy ngay lập tức tiến lên, Đường Linh nhường lối cho ông, Luru Triền Bằng tháo cúc tay áo, giang rộng hai chân ra, ôm khối mao liệu dùng sức dời nó sang bên cạnh, khối mao liệu này rất lớn, người bình thường khí lực lớn thế nào mới dời được nó, có thể thấy Luru Triền Bằng này vô cùng có sức lực!

Nhưng cho dù khí lực Luru Triền Bằng rất lớn đi nữa, dời khối mao liệu này cũng hao tổn không ít thời gian, chờ đến lúc ông dời được khối hàng này sang bên cạnh, trên trán đã vã đầy mồ hôi, mặt cũng có chút đỏ au!

“Chú Luru mệt nhọc rồi, trước tiên nghỉ ngơi một chút đi!”

Đường Linh nhìn Luru Triền Bằng đầu đầy mồ hôi, thân thể ông có chút mập ra, chắc là đã quen với cuộc sống nhàn nhã, nhưng hôm nay nhìn thấy tay nghề và sức lực của ông, có thể nhận ra ông ta cũng không phải loại người chỉ biết hưởng phúc thôi, ngày thường nhất định là không thiếu rèn luyện! Như kiểu người có tiền như ông, lại có vài người chịu để thân xác chịu khổ chứ, ai mà không nghĩ cách sai người dưới làm việc!.

Luru Triền Bằng gật đầu, xoa mồ hôi trên trán, tùy ý chọn một khối mao liệu, không câu nệ tiểu tiết trực tiếp ngồi lên trên nghỉ ngơi! Đường Linh nhìn một cái khối mao liệu kia, trong lòng cười thầm, nếu Luru Triền Bằng biết được, ông tùy tiện ngồi xuống, liền ngồi đứng lên khối phi thúy, sẽ có cảm giác thế nào đây!

Quay đầu lại, Đường Linh nhìn chăm chú các khối vụn lớn nhỏ mao liệu trên mặt đất, trong lòng có chút kích động, lớp sương mù của mao liệu này so với Hoàng ương lục vừa nãy còn nồng nặc hơn nhiều! gương mặt lộ vẻ vui mừng, ngồi xổm người xuống cầm mao liệu lên tay, vật liệu tốt bậc này thiếu chút nữa thì bị chôn vùi rồi!

Quả nhiên, là vàng sẽ có lúc phát quang! Chỉ có điều nó cũng không phải vàng, mà là phi thúy!

Luru Triền Bằng thấy Đường Linh cầm lên tay các khối vụn mao liệu, thấy thật sự khó hiểu! Lẽ nào cô gái nhỏ đó kêu ông đi dời khối mao liệu to kia ra, chính là vì khối vụn mao liệu này? Nhưng sao cô lại biết dưới khối mao liệu lớn kia đang chôn giấu một khối vụn mao liệu?

Càng theo chân Đường Linh, Luru Triền Bằng càng cảm thấy Đường Linh sâu không lường được, có lẽ đi theo cô, ông thật sự sẽ đồng sơn tái khởi (làm lại từ đầu)! Trong lòng ông chính là có thanh âm nói cho ông rằng, đi theo cô gái này là đúng!

Đường Linh không tiếp tục lựa chọn mao liệu, tuy rằng còn mấy khối đá cũng có luồng sương mù vây quanh, nhưng cô vẫn không muốn phô trương quá mức! Nếu cô lựa chọn ra hết những khối đá có phi thúy bên trong, nhất định sẽ gây ra sóng to gió lớn, cô chưa muốn nổi tiếng sớm vậy đâu!

Luru Triền Bằng đẩy xe mao liệu, đi thanh toán cùng Đường Linh, khối mao liệu lựa đầu tiên có biểu tượng đẹp kia nặng 46 cân, dựa theo giá mỗi cân 1000 đồng để tính, trả hết hai vạn ba đồng, mà Đường Linh từ phía dưới khối mao liệu lớn kia móc ra khối vụn đó, người bán chỉ coi như phế liệu để bán, kết quả khối vụn đó chỉ tính Đường Linh 100 đồng thôi, vậy hai khối đá lớn nhỏ tổng cộng là hai vạn ba lẻ một trăm đồng!

Sau khi trả xong tiền, thì đến khu giải thạch, 3 cái máy giải thạch đều bị người khác chiếm dùng, Đường Linh chờ một lúc, nhìn những người này giải thạch, cô cũng học hỏi được nhiều điều bổ ích!

Trái ngược với người giải thạch mà nói, những người vây xem ngược lại càng hưng phấn dị thường, con người mà thường là không cách nào tránh khỏi sự hiếu kỳ!

Máy giải thạch số 1 chính là trợ lý tiểu Trần của Ngụy lão đang dùng, từ thủ pháp giải thạch có thể nhìn ra, cũng là người thành thực trong ngành, Ngụy lão đứng cạnh nhìn giải thạch, không có chú ý tới Đường Linh bên này, thần sắc có chút nghiêm nghị!

Người ngồi ở trước máy giải thạch số 2, Đường Linh nhìn hơi kĩ, đây chính là người đàn ông vừa nãy hai chọn một, ném xuống khối mao liệu vỏ đen, tiện nghỉ cho Đường Linh mua được!

Khối mao liệu trên tay người đàn ông kia đã cắt ra một nửa, từ thủ pháp nhìn ra được, tay nghề còn cao hơn Lư Triển Bằng, phải biết danh hiệu đại vương ngọc thạch Lư Triển Bằng này cũng không phải là chỉ là hư danh, vô luận là về phương diện đồ thạch hay giải thạch để đánh giá, đều coi như có thành tựu nhỏ!

Khối mao liệu này chưa thấy xuất lục, người đàn ông hiển nhiên có chút nóng nảy, quệt mồ hôi trên đầu, nắm chặt dao giải thạch trong tay, do dự không biết xuống tay từ bên nào!

Đường Linh thấy lắc đầu cười khẽ một tiếng, thực sự là lãng phí một tay nghề kĩ thuật tốt của ông ta!

Chú ý tới tầm mắt Đường Linh, Lư Triển Bằng nhìn sang theo, người đàn ông đang giải thạch kia, thực ra là người quen!

“Đường tiểu thư quen biết người giải thạch kia?”

Đường Linh chỉ cười nói, “Chỉ là khi vừa nãy lựa chọn mao liệu có nhìn thấy anh ta, chú biết anh ta?”. Trong mắt mang theo chút dò hỏi.

Thấy Đường Linh cảm thấy hứng thú với người kia, Lư Triển Bằng gật đầu mở miệng nói, “Anh ta gọi là Khánh Hi, ngày trước là thợ điêu khắc ngọc thạch trong Trân Bảo Trai của tôi, giống như trước đây tôi mua ngọc thạch về, chế tác thành nữ trang đều là trải qua tay anh ta! Sau khi tôi bị người ta mưu hại, bị ép đóng cửa xưởng gia công châu báu, sau đó đã không gặp lại anh ta nữa, không nghĩ tới anh ta cũng bắt đầu chơi đồ thạch!”. Trò chơi đồ thạch mười lần đánh cuộc chín lần thua này, không có kinh nghiệm mà chơi đồ thạch, vậy thì chỉ như ném tiền qua cửa sổ!

“Ngọc thạch của chú có xưởng chuyên gia công?”. Đây là Đường Linh không biết, cô cứ nghĩ rằng ngọc thạch của bọn họ đều là tìm xưởng gia công hộ, không nghĩ tới còn có xưởng gia công riêng!

“Đương nhiên là có, các công ty châu báu có quy mô một chút đều sẽ xây dựng xưởng gia công riêng, như vậy chi phí gia công châu báu sẽ thấp hơn nhiều so với thuê bên khác làm!”. Lư Triển Bằng chậm rãi nói, “Nhưng loại xưởng gia công này không nhiều, các cửa hàng quy mô nhỏ đều là tìm người khác gia công!”

Đường Linh gật đầu, Lư Triển Bằng ăn cơm nghề châu báu này nhiều năm rồi, kinh nghiệm phong phú điểm ấy là không thể nghi ngờ!

Đội kia với Khánh Hi cắt xong toàn bộ mao liệu, sau đó thất hồn lạc phách rời đi, Đường Linh thấp giọng bên tai Lư Triển Bằng nói vài câu, về mặt Lư Triển Bằng khó hiểu, trông thấy biểu tình thần nhiên của Đường Linh, trầm tư một chút, cầm lấy khối vụn mao liệu mới dùng 100 tệ để mua kia, đi lên phía trước giải thạch.

Trần Triển Bằng vừa ngồi vào trước máy giải thạch, liền khiến cho mọi người chú ý tới, phải biết, vừa nãy Lư Triển Bằng mới giải ra Cao Băng chủng Hoàng ương lục kích cỡ bằng hai bàn tay! Phải biết chính bọn họ vậy xem một ngày, cũng chưa chắc có thể nhìn thấy mấy khối đá xuất lục! Mà bây giờ ông ta lại muốn giải thạch! Mọi người đương nhiên quan tâm! Rất nhiều người đều đang suy đoán, Lư Triển Bằng này có thể lần nữa xuất lục hay không! Tuy rằng Lư Triển Bằng đã phá sản, nhưng kĩ thuật đồ thạch của ông ta cũng đâu ‘Phá sản’!

Đang lúc mọi người sốt sắng quan tâm, Lư Triển Bằng ông lại đầu vào đẩy dùng khăn ướt lau xung quanh một vòng khối mao liệu đang cầm trên tay, dựa theo lời Đường Linh mới nói, tại đầu lòi ra kia cắt xuống một nhát dao thứ nhất!

Rào!

Một dao kia vừa cắt xuống, vết cắt lập tức lộ ra một màn hồng quang chói mắt!

“Xuất rồi! Lại xuất nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhãn Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 27: Kinh hiện Hồng phi

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

“Xuất rồi! Lại xuất nữa!”

“Con mẹ nó! Trước mắt đây là thế nào! Ông chủ Trương, hàng lần này của ông tốt như vậy!”

Ông chủ Trương từng tiếp đãi qua Đường Linh nghe được vừa mới cắt ra Hoàng ương lục, lập tức đến khu giải thạch, chỉ tiếc đã tới chậm một bước, Hoàng ương lục đã bị người đã mua mất, ông bèn ở luôn trong khu giải thạch nhìn người ta giải thạch! Không nghĩ tới rốt cuộc lại xuất lục rồi!

Ông chủ Trương cũng hết sức kích động, đảo con mắt, tâm tư linh hoạt, nhân tiện mở miệng nói, “Hàng lần này là loại hàng cực phẩm hổ cũi! Tôi đã hao hết khí lực mới cướp được những thứ này! Phải biết, đám hàng này được tính như loại hàng tốt nhất mà tôi từng cướp về tay được! Các ngài đây ra tay chậm, đành phải nhìn đỏ mắt người ta chứ biết sao!”

Mọi người thấy hàng của ông chủ Trương liên tục xuất lục, cộng thêm với lời kích động của ông ta, trong lòng ngứa ngáy, số người đứng ngoài luôn có ý định bâng quan đứng xem như đang xoa tay làm nóng người, đa số có ý định xuất thủ!

Ông chủ Trương nhìn ở trong mắt, trong bụng mừng thầm! Đống hàng này của ông xem ra không lo bán đâu!

“Con mẹ nó!” Một câu chửi bậy cắt ngang tâm tư lung lay của mọi người, lực chú ý lại chuyển đến khối mao liệu trên tay Luru Triển Bằng.

Vừa nhìn lại, có thể khiến mọi người kinh hãi không ngớt! Chính bọn họ... nhìn thấy gì!

Trời!

Nhất thời đều an tĩnh, ánh mắt nhìn chòng chọc vào mặt cắt khối mao liệu kia, sợ mình nhìn sai rồi!

Ngụy lão đứng bên đã sớm không nhìn khỏi đá trên tay tiểu Trần, đôi mắt trũng tròn vo, không dám tin nhìn vết cắt đỏ chảy ra rặng mây đỏ!

“Hong... Hong phi! Là cực phẩm Hong phi!”. Không biết là ai hô lên một câu như vậy, thức tỉnh mọi người!

“Thật... đúng là... cực phẩm Hong phi?”

Nếu như nói ông chủ Trương mới vừa rồi còn có ý lôi kéo mọi người đổ thạch, hiện tại ông đã hối hận phát điên! Hận không thể đánh mình mấy bạt tai! Khối mao liệu cực phẩm Hong phi kia sao có thể cứ coi nó thành phế liệu mà bán! Lỗi rồi! Lỗi nặng rồi! Nếu Hong phi đó do ông lựa chọn ra, cả đời này cũng không phải lo nữa rồi, còn một chết đi sống lại tổ chức mấy giao dịch đổ thạch này làm chi!

“Ông đây đời này cũng chưa từng thấy Hong phi a! Hôm nay vậy mà có thể may mắn nhìn thấy toàn bộ quá trình giải thạch Hong phi!”. Người đàn ông trung niên kích động không thôi, vành mắt đều đỏ lên!

“Không được! Một lúc nữa xem xong Hong phi này, tôi phải đi tới khu mao liệu nhỏ chọn mấy khối mới được!”

“Đúng đúng! Tôi một lúc cũng đi!”

Nếu nói người kích động nhất trong đám đông, không ai bằng Luru Triển Bằng người đang giải thạch kia! Ông là người biết lai lịch của khối mao liệu này a! Về mặt khiếp sợ nhìn Đường Linh bên này, quả thực kính nể cô vô cùng!

Tay Luru Triển Bằng cầm khối mao liệu hơi run, tuy rằng số ngọc thạch trải qua tay mình không phải ít, nhưng như loại cực phẩm Hong phi này, mình chưa từng thấy! Bây giờ loại phi thúy thượng hạng được chính ông cắt ra! Trong lòng cảm khái khó có thể dùng lời diễn tả được!

“Mọi người đừng âm ỉ! Để ông chủ Luru tiếp tục giải thạch!”. Không biết ai hô lên một câu, mọi người không tự chủ ngâm miệng lại, chính bọn họ cũng không muốn ảnh hưởng tới Luru Triển Bằng giải thạch! Khối mao liệu này chỉ mới cắt có một dao, ai biết bên trong là cái dạng gì!

Khu giải thạch này kinh ngạc xuất hiện Hong phi, tất cả mọi người đều đang trong tình trạng kinh hãi, dĩ nhiên không có người nào nhớ tới ra giá để đấu giá “bán mao liệu” (bán thành phẩm) này! Cái gọi là “bán mao liệu”, chính là chỉ khối mao liệu đã cắt ra phi thúy hoặc là mài ra một đầu xuất lục, rất nhiều người cũng đấu loại bán mao liệu này, khối mao liệu này chỉ với một nhát dao liền xuất lục rồi, cũng không có nghĩa là bên trong giống vậy, nếu không phải dám bắt chấp nguy hiểm, cũng có thể tiến hành đấu giá khối bán mao liệu này, mà giá cả bán ra cũng rất kinh người! Nói chung mặc kệ trong này có phi thúy hay không, chủ nhân khối mao liệu đó luôn là kiếm bọn không lỗ!

Luru Triển Bằng cường chế khiếp sợ trong lòng, nghe Đường Linh dặn dò, sao khi cắt xuống một dao, đổi dùng máy mài, bắt đầu mài trên lớp vỏ ngoài mao liệu, quá trình mài rất chậm, vô cùng mệt tinh thần! Tất cả mọi người nhìn càng ngày càng chăm chú, đều không muốn bỏ qua một chút nào trong quá trình cắt ra Hong phi!

Nếu nói là người bình tĩnh nhất trong đám đông, không gì bằng tiểu Trần trợ lý của Ngụy lão kia, ngay cả Đường Linh, trong lòng cũng kinh ngạc không thôi! Cô không nhìn thấy bên trong mao liệu, chỉ từ mức độ đậm đặc của sương mù để phán đoán tốt xấu, rặng mây đỏ kia đổ xuống trong nháy mắt, Đường Linh đã nhìn đến mê mẩn, cô vẫn chưa từng chân chính thấy qua Hong phi đâu! Lòng yêu thích cái đẹp của phụ nữ là không tuổi tác! Bằng không thì cũng sẽ không có nhiều người như vậy bởi vì một khối phi thúy mà tiêu tiền như nước!

Tiểu Trần lúc này trong lòng cũng hết sức buồn bực, anh ta cũng nghe được tiếng tán phục của mọi người, chỉ là khối mao liệu trong tay anh ta đang giải đến thời khắc mấu chốt, không cách nào phân tâm, chỉ có thể chuyển chú giải thạch!

“Mau nhìn! Lại xuất lục rồi!”

Lực chú ý của mọi người vây xem sớm đã bị khối Hong phi trên tay Luru Triển Bằng hấp dẫn lấy, ai còn chú ý đến cái khác nữa, nào biết chính là có một người có thần kinh dồi dào như thế, vừa nhìn chăm chăm Hong phi, còn vừa có thể nhìn tình huống khác!

“A! Đây không phải là mao liệu của Ngụy tổng sao!”. Kẻ có con mắt lợi hại đã sớm nhận ra người giải thạch kia là tiểu Trần trợ lý của Ngụy lão!

“Lại là Hoàng ương lục!”

“Ông chủ Trương, khi nào Hoàng ương lục đã trở thành rau cải trắng! Một ngày xuất liên tục hai khối!”

Ông chủ Trương sớm đã bị đá kích không chịu nổi nữa, hàng của ông bình thường chỉ giải ra chút Du thanh, Đậu lục những loại phi thủy thường gặp, không nghĩ tới lần này vậy mà giải thạch ra hai khối Hoàng ương lục, còn có một khối Hồng phi nữa!

“Ông chủ Ngụy khối Hoàng ương lục này chỉ là Băng chủng, khối vừa nãy lại là Cao Băng chủng!”

“Băng chủng quả thực giá không cao bằng loại Cao Băng chủng, nhưng Cao Băng chủng vừa nãy cũng chỉ lớn bằng hai bàn tay, khối mao liệu của Ngụy lão ít nhất cũng được hơn trăm cân, nếu như bên trong phi thủy có diện tích lớn, vậy giá trị có thể cao hơn Cao Băng chủng kia!”. Lý Duyên Khánh của Lục Phúc Châu Báu chậm rãi lên tiếng, ông chính là Lý lão, người đầu giá cùng Triệu Chấn Đông tranh giành khối Hoàng ương lục của Đường Linh lúc mới bắt đầu kia!

Ngụy lão nhìn thấy khối mao liệu của ông cắt ra Băng chủng Hoàng ương lục, trong bụng có chút thờ phào nhẹ nhõm, Đường Linh thấy có chút kỳ quái, theo lý mà nói Ngụy lão làm nhiều năm trong nghề châu báu, đối với loại vật liệu ngọc thạch không cần thiết phải lưu ý như vậy, chẳng lẽ ông nội Ngụy có nỗi niềm gì khó nói?

Sau khi Lưu Triền Bằng liên tục đánh bóng mấy lần, cầm lấy khăn ướt lau sạch mấy lần, một khối Hồng phi tỏa ra màu sắc diễm lệ, ngọc chất trong suốt bày ở trước mắt mọi người!

Lưu Triền Bằng quay đầu chỗ vừa cắt lại, đặt dưới ánh đèn nhìn một chút, trạng thái Hồng phi trong suốt, thể nước tốt, tạp chất ít, tính chất ôn hòa, là cực phẩm hiếm thấy! Phải biết rằng phi thủy có màu sắc, có khả năng đạt tới băng chủng là phi thường ít ỏi, thường bên trong sẽ có sỏi lớn tạp chất hoặc là vết rạn nứt! Mà loại Hồng phi này, rất được phái nữ yêu thích, rất nhiều phụ nữ xã hội thượng lưu, đều đeo trang sức phi thủy để chứng minh cho sự cao quý của mình!

“Là Băng chủng Hồng phi kìa!”

“Lúc sinh thời, may mắn nhìn thấy được Băng chủng Hồng phi, chết cũng không tiếc!”. Không ít người đều cảm thán!

“Hồng phi này anh có bán ra không?” Lý Duyên Khánh là người đầu tiên gấp gáp mở miệng nói, nếu như có thể có được Băng chủng Hồng phi này, đặt ở trong tiệm thời tuyệt đối hữu hiệu hơn bất kì loại tuyên truyền quảng cáo nào!

Lưu Triền Bằng sững sờ, đưa mắt trung cầu ý kiến nhìn về phía Đường Linh, bất tri bất giác, ông đã coi Đường Linh như người tâm phúc!

Đường Linh nhắc chân chậm rãi đi tới bên người Lưu Triền Bằng, tiếp nhận khối cực phẩm Hồng phi kia, tức khắc một trận lạnh lẽo xúc cảm truyền nhập vào lòng bàn tay, lạnh lẽo nhưng không thấu xương ngược lại có loại cảm giác ấm áp, mọi người thấy cô chơi đùa trong chốc lát, mới chậm rãi mở miệng nói, “Không biết ông chủ Lý ra giá bao nhiêu tiền?”

Lý Duyên Khánh nghe được theo bản năng nhìn phía Ngụy lão, trong ánh mắt tựa hồ đang hỏi thăm “Con nóc này rốt cuộc là ai?”

Ngụy lão cũng đầy mặt khiếp sợ, dĩ nhiên so với lúc ông giải ra được Hoàng ương lục còn chấn động hơn nhiều!

Lý Duyên Khánh thấy Ngụy lão cũng như thế, bèn áp xuống nghi vấn trong lòng, mở miệng nói, “Cực phẩm Hồng phi tuy rằng chỉ lớn chừng bàn tay, nhưng cũng đã thập phần hiếm gặp, 1400 vạn như thế nào?”

Đường Linh run lên trong lòng! 1400 vạn! Cô biết cực phẩm Hồng phi hiếm có, nhưng không nghĩ tới lại có giá trị như vậy!

Trong lòng chấn động, vẫn không thay đổi sắc mặt, hi vọng không lộ, Đường Linh hoàn toàn có thể làm được!

“Nóc con! Ông ra 1600 vạn!”. Ngụy lão tăng 200 vạn một lần, toàn trường náo động!

Đó là 1600 vạn! Chẳng phải 1600 đồng!

Mọi người nghe xong kinh hồn bạt vía!

Lý Duyên Khánh nhíu mày, nhất thời không lên tiếng, đáy lòng đang tính toán có nên nâng cao giá nữa hay không! Dù sao đây là một con số không nhỏ, luận thực lực, Lục Phúc Châu Báu không cách nào so sánh được với Vinh Phúc Châu Báu của Ngụy lão! Nếu ra giá quá cao, vốn lưu động của ông tất nhiên sẽ bị eo hẹp, suy nghĩ hồi lâu liền bỏ qua cạnh tranh!

Cuối cùng Ngụy lão dùng 1600 vạn, chiếm được cực phẩm Hồng phi kia, khiến Ngụy lão kích động không thôi! Lần đồ thạch này dẫn theo Đường Linh cô nóc này, quả nhiên không lầm! Chuyện của ông có thể coi như giải quyết được rồi!

Đầu giá Hồng phi thành công, mao liệu của Ngụy lão cũng đã giải xong, Băng chủng Hoàng ương lục, có kích cỡ tương đương bằng quả bóng rổ! Ngụy lão lần này có thể coi như thu hoạch khá dồi dào, trên mặt khó nén vẻ vui thích! Vô vai tiểu Trần đang thờ phào nhẹ nhõm kia, tiểu Trần thì vẫn đang vui mừng ngập mặt! Anh đã không khiến cho Ngụy lão thất vọng!

Thời điểm lại lần nữa nhìn về phía Đường Linh, trên mặt có chút ngưng ngừng, thấy Đường Linh nhìn mình, tức khắc sắc mặt có chút đỏ lên, trong lòng hẳn vẫn cho rằng dẫn theo Đường Linh nhất định sẽ chậm trễ chính sự, lại không nghĩ rằng cô nhóc mình nhìn không thuận mắt kia, vậy mà lại giúp Ngụy lão một đại sự!

Đường Linh không lưu ý biến hóa trong lòng tiểu Trần, kế tiếp cô còn có chuyện quan trọng phải làm!

Khỏe miệng hơi nhếch lên, nhìn kẻ sắc mặt bất định đứng trong đám đông là Vương Bình kia, ý tứ sâu xa!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 28: Đào hồ

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Lý Duyên Khánh có việc rời đi trước, Lục Phúc Châu Báu của Lý Duyên Khánh thiết lập tại tỉnh Thanh, lần này cố ý đến thành phố S tham gia đồ thạch, nhưng lại không ngờ đã uống công một chuyến, trước khi rời đi vẫn oán trách vài câu, hai khối phi thủy kia của Đường Linh ông đều không mua được, Đường Linh hứa hẹn có cơ hội lần sau nhất định bán cho ông trước tiên, lúc này Lý lão mới mặt mày hớn hờ, tán dương Đường Linh vài câu, chào hỏi Ngụy lão xong mới rời đi!

Ngụy lão mua được Hồng phi rồi vốn cũng muốn rời đi, nhưng Đường Linh nói với ông vài câu, ông liền không vội rời đi nữa, sau khi chuyển khoản thanh toán cho Đường Linh, vẫn ở lại khu giải thạch.

Lúc Lưu Triền Bằng đem khối mao liệu nặng 46 cân lên máy giải thạch, mọi người có chút không khống chế được! Đặc biệt là Vương Bình kia, sắc mặt có chút vặn vẹo, tuy rằng mao liệu chẳng phải của Lưu Triền Bằng, nhưng khi nhìn thấy ông ta là tiêu điểm của mọi người, trong lòng Vương Bình chính là khó chịu! Lưu Triền Bằng kia đều mất tất cả rồi, nên bị chà đạp ở dưới chân mới đúng!

Lưu Triền Bằng sau khi chuẩn bị xong, nhắm chuẩn một điểm giờ tay chém xuống, một nhát dao gọn gàng nhanh chóng! Dùng khăn ướt lau một chút, một mảnh lục sắc phá vỡ tràn ra!

“Mẹ nó! Lại xuất lục rồi! Nhìn bộ dáng là Thủy chúng!”

“Còn để cho người ta sống không hà trời! Tôi cắt nhiều mao liệu như vậy, không xuất lục nổi một lần! Lưu Triền Bằng kia cắt ba cái, mỗi cái đều xuất lục!”

“Ha ha! Nhìn ông đồ kị kia! Không thì lần tới giải thạch, ông cũng tìm Lưu Triền Bằng giải thạch giúp ông!”. Người đứng bên cạnh cười trên nói.

“Cô gái nhỏ, bán mao liệu này của cháu tôi ra 200 vạn!”. Có kinh nghiệm hai khối mao liệu vừa này, mọi người ở đây đều biết cô gái nhỏ này mới là chủ nhân của những khối mao liệu, Lưu Triền Bằng cũng chỉ giúp cô giải thạch mà thôi!

Đường Linh chỉ cười, không nói gì, trong mắt lóe sáng thần thái khác thường.

“Tôi ra 230 vạn!”. Tuy rằng mua “bán mao liệu” (bán thành phẩm) nguy hiểm rất lớn, nhưng cô gái này đã liên tục xuất lục hai khối phi thủy khiến mọi người nóng lòng muốn thử! Từ miệng vết cắt của bán mao liệu này có thể nhìn ra, mặc dù không tốt bằng hai khối phi thủy vừa này nhưng cũng là loại phi thủy tốt!

“250 vạn!”. Lại một người khác ra giá!

“270 vạn!”

....

“350 vạn!”. Người ra giá là Lưu Triền Bằng!

Vương Bình vốn còn do dự, lúc này thấy Lưu Triền Bằng vậy mà lại gọi giá 350 vạn! Trong lòng gấp gấp!

“Lưu Triền Bằng, ông có tiền đồ thạch, không có tiền trả nợ sao! Thực sự là một chút mặt mũi cũng không cần!”

Ai ngờ Lưu Triền Bằng cũng không nóng giận, chỉ tỏ vẻ mặc kệ, mở miệng nói, “Dù sao cũng thua rồi, đồ lần này nói không chừng tôi còn có cơ hội xoay người! Nếu tôi đồ thắng lần này, coi như Vương Bình ông không gặp may!”

“Hừ! ông muốn xoay người? Không dễ như vậy!”

Vương Bình cười gằn một tiếng, mình mới sẽ không cho hắn ta cơ hội xoay người! Khối mao liệu này biểu tượng vô cùng tốt, vô ngoài xám xanh, rêu trên biểu bì rất rõ ràng, mà một dao này chém xuống đã xuất lục rồi, đúng là khối mao liệu tốt!

“400 vạn!”. Vương Bình khinh thường nhìn Lưu Triền Bằng, muốn tranh với hắn sao? Nằm mơ đi!

Mấy người vừa nãy ra giá cũng biết ân oán giữa Lưu Triền Bằng và Vương Bình, nên không mong muốn tham dự vào, vội vã rời khỏi, chỉ còn dư lại hai người bọn họ đấu giá giành giật!

Sắc mặt Lưu Triền Bằng thật không tốt, trầm ngâm trong chốc lát, làm như hạ quyết tâm, mở miệng kêu lên, “420 vạn!”

Vương Bình khinh miệt nhìn Lưu Triền Bằng, nhếch mép lộ ra một nụ cười tàn khốc, kiểu như chơi đùa sùng vật, khinh bạc mở miệng gọi giá, “500 vạn!”

Lưu Triền Bằng bức bối tròn trừng nhìn Vương Bình, trong mắt bốc lửa, Vương Bình càng nhìn Lưu Triền Bằng tức giận càng cảm thấy hài lòng, dụng tâm âm thầm cạnh tranh nhiều năm với Lưu Triền Bằng như vậy, hiện tại mới cảm thấy xả ra được một cục tức!

Cuối cùng Lưu Triền Bằng thua trận, chán chường ngồi xuống, mọi người thấy có chút không nhìn được, Lưu Triền Bằng này không vậy vùng nổi nữa rồi!

Trông thấy dáng vẻ chán chường kia của Lưu Triền Bằng, Vương Bình có chút hả hê mở miệng nói, “Chỉ cần có Vương Bình này, đời này ông cũng đừng nghĩ xoay người!”

Bước thành thoi đi tới, với thái độ đắc ý! Đi đến trước mặt Đường Linh, một tay chìa ra một chi phiếu 500 vạn, loại phong phạm đắc ý mười phần!

Đường Linh nhìn tấm chi phiếu trước mặt, cũng không nhận, cũng không nói, mặt không cảm xúc đứng ở nơi đó.

Ngay thời điểm Vương Bình mắt kiên nhẫn, một cánh tay nhận lấy chi phiếu của Vương Bình, Vương Bình liếc mắt một cái, nhìn thấy người đến, vẻ đắc ý trên mặt thu lại!

Mọi người chứng kiến tình cảnh trước mắt này cũng không hiểu ra sao, Lưu Triền Bằng sao lại nhận lấy chi phiếu? Lại quan sát Lưu Triền Bằng lúc này, đâu còn dáng vẻ chán chường y như hồi nãy!

Chuyển biến cực lớn, Vương Bình có chút xoay trở không kịp! Trong đầu giống như xẹt qua cái gì đó, nhìn về phía Đường Linh, “Mày đây là ý gì?”

Đường Linh nhìn Vương Bình, vẻ mặt mê hoặc, không hiểu mở miệng nói, “Chú đưa cho cháu một tờ giấy làm gì?”

“Kia là chi phiếu!”

Vương Bình giật khóe miệng, nhìn Đường Linh một cách ghét bỏ, quả nhiên! Con nhóc này chỉ là vận khí tốt, đồ trẻ ranh mà thôi, cả chi phiếu cũng không biết!

“Lưu Triền Bằng, dù ông có thiếu tiền, cũng không đến mức cướp tiền của con nít chứ! Sao lại đổi nghề làm kẻ cướp rồi!” Vương Bình mở miệng ác độc nói.

Lưu Triền Bằng nhìn Đường Linh một cái, Đường Linh không có phản ứng, liền mở miệng nói, “Tiền này vốn là của tôi, sao đây, Vương Bình anh mua hàng không muốn trả tiền!”

Vương Bình sửng sốt, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Đường Linh, “Khối mao liệu này không phải của mày?”

Đường Linh lắc đầu một cái, “Không phải a! Tôi chỉ có 200 đồng, mua 2 khối mao liệu, chú này thấy tôi không biết giải thích, thấy tôi nhỏ tuổi mới giúp tôi thôi!” Đường Linh chỉ Lưu Triền Bằng một bên, ánh mắt tinh khiết nói.

Số tiền Lưu Triền Bằng nợ, Đường Linh không muốn thông qua tay cô trả, bằng thực lực của cô bây giờ, nhúng tay vào ân oán của người khác, phòng chừng cái chết sẽ đến rất nhanh với cô, cho nên số tiền này phải do chính “tự thân” Lưu Triền Bằng trả!

Lưu Triền Bằng nhìn vẻ mặt vô tội của Đường Linh, khóe môi run lên, cô nhóc này thật biết giả bộ a! Lối diễn tuyệt đối là phải thực lực!

“Vậy mày vừa nãy vì sao đồng ý để chúng tao đấu giá?”. Rốt cuộc là Lưu Triền Bằng cùng đứa nhỏ này liên hợp lại cho đặt bẫy mình, hay là chỉ có Lưu Triền Bằng đặt bẫy thôi?

Đường Linh nghe giọng nói hung hăng âm hiểm của Vương Bình, vẫn chưa sợ hãi, đáy lòng xẹt qua một nụ cười lạnh lùng, vẻ mặt đơn thuần nói làm bầm, “Cháu không hề nói gì a! Vật này không phải của cháu, mẹ cháu có dặn rồi không thể nói lung tung!”

Vương Bình tức muốn thổ huyết! Vẫn muốn hỏi gì đó, lại bị Ngụy lão đứng một bên cắt ngang, “Vương Bình, cậu làm gì vậy! Đồ thạch này tự cậu đồ, nhóc này từ đầu tới cuối một câu cũng không nói, sao bây giờ lại đổ phiên toái lên đầu cô nhóc này!”

Đường Linh vừa mới giữ Ngụy lão lại, chưa hề nghĩ tới để Ngụy lão giúp mình, chỉ nghĩ rằng có Ngụy lão ở đây, ít nhất an toàn của cô sẽ được bảo đảm, không nghĩ tới Ngụy lão ra mặt giúp cô! Phải biết bọn họ chính là những người làm ăn, kiêng kỵ nhất việc nhúng tay vào ân oán của người khác! Trong lòng cô âm thầm ghi nhớ “ân tình” của Ngụy lão!

Vương Bình thấy người nói chuyện là chủ tịch Vinh Phúc châu bảo, đó là đại nhân vật không phải người mà hắn có thể đắc tội nổi, lập tức khom người, cười xòa nói, “Ngụy tổng nói quá lời rồi, tôi đây đang tìm hiểu tình huống, không hề có nửa điểm ý tứ gây khó dễ với cô gái nhỏ này a!”

Sau đó bày ra vẻ mặt kèm nụ cười khó coi nói với Đường Linh, “Đúng không hà, cô gái nhỏ!”

Tâm tư Vương Bình chuyển động, cũng đứng!

Đứa nhỏ này mới bấy lớn chứ, làm sao có khả năng hợp sức cùng Lưu Triển Bằng đặt bẫy hắn! Huống chi thần tiên cũng khó chém ngọc, trên mao liệu là không thể động tay chân! Thế nhưng mình mua vào tay thật uất ức!

Đường Linh thì chậm rãi, hít sâu một hơi thật lớn, vỗ ngực một cái, nhỏ giọng than thở nói, “Làm cháu sợ muốn chết!”

Mặc dù là nhỏ giọng lắm bầm, nhưng vừa vặn để tất cả mọi người đều nghe được.

Vương Bình tức khắc xấu hổ dị thường, như nuốt phải quả trứng gà, ánh mắt mọi người nhìn Vương Bình lại càng khinh thường.

Lại có thêm một người nhiều chuyện nói: “Vay mà lại đi gây phiền toái cho trẻ nhỏ, nhìn xem dọa con bé sợ thế kia, cũng không dám nói chuyện lớn tiếng!”.

“Không phải sao! Đứa nhỏ này vừa nảy linh hoạt biết bao, giờ sợ đến nỗi đều không dám nói chuyện!”

“Người này thực sự là càng sống càng trẻ lại!”

Lưu Triển Bằng nhìn một chút Đường Linh “Oan ức”, lại nhìn một chút vẻ mặt táo bón của Vương Bình, nghe được mọi người nói mát, ông suýt chút nữa không kìm được cười! Từ sau khi ông bị phá sản, trong lòng chưa từng có loại cảm giác vui sướng như bây giờ!

Một chữ, sướng!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 29: Thu phục Lưu Triển Bằng

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Trong lòng Lưu Triển Bằng ngoại trừ vui sướng ra, đối với Đường Linh càng có cảm giác tín phục sâu sắc, từ khi ông giải thạch đến nay, ông hoàn toàn là theo chỉ thị của Đường Linh để làm, từ vị trí cắt một dao kia, đến kêu giá hấp dẫn Vương Bình mắc câu, rồi đến lúc ông rời khỏi tranh giá với nỗi chán chường, cuối cùng là tháo bỏ mối quan hệ giữa cô và ông, các mắt xích đều rất khớp, khiến ông không thể không khâm phục!

Ở trong mắt mọi người, là do chính Vương Bình không làm rõ chủ nhân của mao liệu, mà trên thực tế chỉ có ông biết, Đường Linh làm tất cả cũng là vì đặt “hố” Vương Bình mà thôi! Mặc kệ mục đích của Đường Linh là gì, trong lòng Lưu Triển Bằng là chán động, là cảm động!

Tuy rằng thủ đoạn không quá vẻ vang, nhưng so với Vương Bình lại chính phái rất nhiều, ông là ở trước mắt mọi người đặt bẫy Vương Bình! Đó là bản lĩnh của ông!

Duy nhất ông không hiểu là, vì sao một nhát dao kia rõ ràng là xuất lực rồi, Đường Linh khẳng định đó là đồng phế liệu đây?

“Lưu Triển Bằng! Mày lại hãm hại tao?”. Ánh mắt Vương Bình hung hãn trợn lên hết lên với Lưu Triển Bằng, bằng vào khối mao liệu của Lưu Triển Bằng hắn, vậy mà dám tự ra giá dẫn dụ hắn tranh giá!

“Hãm hại ông? Lời này vì sao lại nói thế, khối mao liệu này hàng thật giá thật bày ở đây, giá cũng do chính ông gọi, không ai ép buộc ông!”. Lưu Triển Bằng hừ lạnh một tiếng, lập tức lại cười nói, “Bất quá quả thực phải cảm ơn ông, tôi đang lo không có tiền trả lại cho ông đây, thì ông liền cho tôi 500 vạn!”

“Vương Bình, mao liệu này ông cũng mua rồi, không đi giải thạch, ở đây cãi vã có ý nghĩa sao?”. Người xưng lão Lục cũng chính là người vừa nãy không mua được khối mao liệu này, rất muốn nhìn xem rốt cuộc khối mao liệu này ra sao!

Vương Bình hung hăng gầm Lưu Triển Bằng một cái, xoay người hét lên với đám thuộc hạ, “Còn chưa rút qua đó giải thạch!”. Thủ hạ kia vội vàng chạy tới giải thạch!

Đường Linh chỉ là lẳng lặng đứng bên cạnh Ngụy lão, Lưu Triển Bằng từ cửa nhỏ đi qua ngân hàng đem tờ chi phiếu 500 vạn, gửi ngân hàng 300 vạn, lại mở một tấm chi phiếu 200 vạn, những điều này là lúc trước Đường Linh đã phân phó ông làm, thời điểm ông cầm tấm chi phiếu 500 vạn vào ngân hàng,

trong lòng có đủ mùi vị xen lẫn, Đường Linh chỉ gặp qua ông hai lần, không chỉ giúp ông trả nợ báo thù, bây giờ vẫn tin nhiệm ông như vậy đem khoản tiền kénh sù giao cho ông xử lý!

Lưu Triền Bằng quay trở lại cửa hàng đồ thạch, đem 200 vạn chi phiếu vứt cho Vương Bình, lấy được tờ giấy mượn nợ chỗ từ chỗ Vương Bình về, trong nháy mắt kia, ông suýt rơi lệ!

Món nợ của ông rốt cuộc đã trả sạch! Uất ức lâu như vậy, trước mắt cuối cùng đã nhìn thấy hy vọng!

Đương khi thủ hạ của Vương Bình, sau khi đã giải hết toàn bộ khối mao liệu đó, phát hiện cả một khối mao liệu, chỉ có mặt cắt kia một lớp mỏng manh! Một lớp mỏng kia có thể làm cái gì? Không làm được gì cả!

Những người vừa này không mua được mao liệu này âm thầm thở ra một hơi khoan khoái, may là bọn họ không mua được, bằng không thua lỗ đến chết mất!

Vương Bình đương trường liền hôn mê bất tỉnh, hắn ta bỏ ra 500 vạn, cũng chỉ để mua một tảng đá mà thôi!

Thời đại mà “Hộ vạn tệ” được coi là đại gia, thì với giá trị 500 vạn không cần nghĩ cũng biết!

Thủ hạ Vương Bình bận bịu vây quanh, Đường Linh đi theo Ngụy lão và Lưu Triền Bằng rời khỏi cửa hàng đồ thạch!

Trước khi đi Ngụy lão nhìn một chút Đường Linh cùng Lưu Triền Bằng với thâm ý đặc biệt, sau đó cười to nói một câu “Hậu sinh khả úy”!

“Đường tiểu thư, cô làm sao biết mao liệu đó bên trong trống không?”. Lúc đó khi Đường Linh kêu ông nhìn khối mao liệu đó, ngay cả ông cũng đều cho rằng đó là hàng tốt, mà Đường Linh lại kêu ông đem nó đi đâu giá “bán mao liệu”, trong lòng ông thập phần không hiểu!

Đường Linh chỉ cười, thuận miệng phun ra hai chữ, “Đoán thôi!”

Đúng vậy! Thật sự là suy đoán của cô!

Lúc cô nhìn vào nó đã cảm thấy kỳ quái, nguyên một khối lớn mao liệu chỉ có một đường sương mù mỏng, những nơi khác không hề có một tia vây quanh, cô đoán khối mao liệu này chính là khối mao liệu với bề ngoài tốt để lừa người!

Lưu Triền Bằng tuyệt không tin, nếu không phải cô có thể xác định đó là đồng phế liệu, sao có thể bỏ trí một loạt âm mưu chứ! Tầm mắt ông nhìn Đường Linh nhiều hơn một tia kính sợ!

Trên đường đi về hướng Trần Bảo Trai, Lưu Triền Bằng hỏi Đường Linh vì sao không trực tiếp trả cho Vương Bình 200 vạn, ngược lại đi dùng loại phương pháp này!

Đường Linh nhàn nhạt nói ra một câu “Tôi chưa bao giờ tiêu tiền oan uổng!”, đã khiến Lưu Triền Bằng trở mặt ngoác mồm, vì để không tiêu tiền oan uổng, Vương Bình này không những không lấy được tiền, ngược lại phải bỏ ra thêm cho Đường Linh 300 vạn!

Tâm kế mưu lược của cô, tính cách khí chất của cô, sự tin nhiệm khoan hồng của cô gái nhỏ này đều khắc sâu trong lòng Lưu Triền Bằng!

Nhìn bóng dáng bé nhỏ của Đường Linh, trong lòng ông vô cùng kiên định, từ hôm nay trở đi, Lưu Triền Bằng ông một mực đi theo Đường Linh!

Trở lại Trần Bảo Trai của Lưu Triền Bằng, không đợi Đường Linh nói chuyện, ông liền mở miệng nói ra suy nghĩ muốn đi theo Đường Linh! Nếu như mấy ngày trước ông còn không rõ ràng lắm Đường Linh muốn cái gì, trải qua mấy trận đồ thạch hôm nay, ông đương nhiên sáng tỏ, cô gái nhỏ này muốn đặt chân vào ngành nghề châu báu ngọc thạch!

Từ đáy lòng ông tin phục Đường Linh, cô gái này còn nhỏ tuổi đã có khả năng như thế, ngày sau tất nhiên sẽ rực rỡ hào quang! Đi theo cô, chuẩn xác vô cùng!

Đường Linh uống một hớp trà do Lưu Triền Bằng pha, nhàn nhạt nói, “Chú Lưu, nếu chú đã nguyện theo tôi, vậy tôi sẽ không bạc đãi chú, không cần nói Trần Bảo Trai này ngày sau phát triển thế nào, chú đều sẽ chiếm mười phần trăm cổ phần của Trần Bảo Trai này, Trần Bảo Trai vẫn sẽ do chú đứng ra quản lý, đối với bên ngoài chú vẫn là ông chủ của Trần Bảo Trai! Chẳng qua trong mắt tôi không cho phép một hạt cát, nếu chú chân tình đối đãi tôi, vậy tôi nhất định có chú một tiền đồ tương lai tươi đẹp!”

Đường Linh nhìn thẳng vào hai tròng mắt Lưu Triền Bằng, thành khẩn nói, câu nói kế tiếp không nói ra lời, Lưu Triền Bằng là một người thông minh, tự nhiên hiểu rõ ý tứ của Đường Linh!

Lưu Triền Bằng trầm ngâm trong chốc lát, ngẩng đầu lên, trong mắt gọn sóng dị thường, mở miệng nói, “Đường tiểu thư, tôi muốn biết vì sao lựa chọn tôi?”

Đường Linh nhìn chăm chú Lưu Triền Bằng, “Nhân phẩm và năng lực của chú!”

Cảm xúc trong mắt Lưu Triền Bằng mãnh liệt phun trào, “Được! Tất cả nghe theo Đường tiểu thư phân phó!”

Còn có điều gì so với công nhận năng lực của ông, tin tưởng nhân phẩm của ông lại càng có sức thuyết phục chứ! Huống chi ông đã quyết định đi theo

Đường Linh gầy dựng sự nghiệp một phen!

Đường Linh thấy ông như thế, cười gật đầu, “Chú Lưu, tên Trần Bảo Trai này tôi cũng không muốn thay đổi, nhưng với tình hình trước mắt mà nói, Trần Bảo Trai lấy châu báu ngọc thạch làm chủ, còn đồ cổ,” Đường Linh trầm ngâm một tiếng, “Đồ cổ chú cũng trước tiên chú ý một chút, sau này có cơ hội, giới đồ cổ chúng ta cũng cần đặt chân vào!”

Lưu Triền Bằng có chút kích động, không nghĩ tới Đường Linh vẫn bảo lưu tên Trần Bảo Trai! Trần Bảo Trai chính do một tay ông kiến tạo, đặc biệt có cảm tình!

Lưu Triền Bằng dùng sức gật đầu, “Ngành nghề đồ cổ ngọc thạch, tôi đều sẽ lưu ý, Trần Bảo Trai này Đường tiểu thư cứ yên tâm giao cho tôi xử lý, chẳng qua hiện nay Trần Bảo Trai đã trống rỗng rồi, nguồn cung cấp hàng tôi đều có thể liên lạc lại, chỉ là nguồn vốn khởi động lại sợ là cần không ít!”. Sắc mặt Lưu Triền Bằng có chút quần bách, một Trần Bảo Trai lớn như vậy đã bị hấn bán sạch sạch sành sanh!

Đường Linh chỉ nhìn thoáng qua Lưu Triền Bằng, không hồ là người hành nghề châu báu ngọc thạch lâu năm, đã nghĩ đến nguồn cung cấp và vấn đề vốn! Năng lực công tác rất mạnh! Đường Linh tin tưởng chỉ cần cho chú ấy cơ hội, chú ấy sẽ làm rất tốt!

Đường Linh để tấm thẻ có số tiền 300 vạn mà Lưu Triền Bằng vừa đưa lại cho mình bỏ lên trên bàn, “300 vạn này chú cầm trước làm nguồn vốn khởi động, trang hoàng lại Trần Bảo Trai, nguồn cung cấp châu báu chú cứ tự lo liệu, còn phương diện ngọc thạch, nếu có tin tức đồ thạch liên quan chú hãy cho tôi biết, chúng ta đi thử vận may!”

Vốn ý của Lưu Triền Bằng là trước năm mới lại khai trương lần nữa, trước năm mới là mùa tiêu thụ thịnh vượng của ngành châu báu ngọc thạch! Đường Linh không đồng ý, bây giờ cách Tết không tới một tháng, thời gian gấp rút, huống hồ cô vẫn phải đến trường, tuy rằng mọi chuyện không cần qua tay cô, nhưng quả thực không tiện lắm, huống chi Đường Linh vẫn cho rằng đồ vật tốt không cần lo chuyện bán ra, Trần Bảo Trai này của cô lúc đặt chân lại vào giới châu báu ngọc thạch, nhất định phải ra đòn phủ đầu!

Cuối cùng Đường Linh quyết định qua năm tìm ngày tháng tốt mới khai trương, Lưu Triền Bằng tuy rằng cảm thấy thời cơ không lý tưởng, nhưng cũng không phản đối! Không tới một tháng nữa khai trương, quả thực rất khó!

Kỳ thực Đường Linh có ý chậm lại thời gian khai trương, là muốn trong đoạn thời gian này có thể tham gia thêm đại hội đồ thạch! Trần Bảo Trai khai trương cần phải có một mảnh khỏe! Cô tin tưởng chỉ cần có đại hội đồ thạch, thủ đoạn mảnh lời của cô liền xếp đặt được!

Bàn bạc với Lưu Triền Bằng một chút về phương hướng phát triển Trần Bảo Trai sau này, các công việc về thuê nhân viên, dặn dò ông một số việc cần chú ý, mà Lưu Triền Bằng luôn có thể trên ý kiến của Đường Linh phát hiện suy nghĩ mới! Điểm ấy khiến Đường Linh thật vui mừng, Trần Bảo Trai này giao cho Lưu Triền Bằng quản lý, cô sẽ đỡ tốn không ít tâm tư!

Vừa bàn luận trong chốc lát, Đường Linh thấy sắc trời không còn sớm, liền đứng dậy rời đi.

Sau khi Đường Linh rời đi, Lưu Triền Bằng nhìn Trần Bảo Trai rộng lớn, sóng lòng sôi sục, con nhiệt huyết muốn xông pha gầy dựng cơ nghiệp lại lần nữa dấy lên trong tim ông!

Ông tin chắc, sự quét khỏi lần nữa của Trần Bảo Trai chắc chắn sẽ gây ra một trận phong ba trong ngành châu báu!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 30: Sự kiện ăn cắp tiền

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Đạp xe tới dưới lầu, đem xe đạp đậu ở nhà để xe, giờ tay nhìn đồng hồ đã 4 giờ rồi, không nghĩ tới thời gian đã muộn như thế!

Đường Linh để cho thuận tiện, tự mình đã đi đánh một chìa khóa cửa riêng, đi tới lầu bảy, Đường Linh chưa kịp vào nhà, liền nghe thấy trong phòng có người đang cãi vã, cô vội vàng móc chìa khóa từ trong túi áo ra, cắm chìa khóa vào ổ khóa, xoay một cái mở cửa ra!

Đẩy cửa vào, còn chưa nhìn thấy người, đã nghe thấy trong nhà có tiếng phụ nữ cãi vã!

“Trương Hoa, chị nói câu này là có ý gì! Đừng có mà mọi chuyện đều đổ lên người con cái tôi!”. Đường Linh nghe ra, tiếng nói chuyện là của thím ba – Văn Văn Chi!

Văn Văn Chi không phải là người hiền lành, lúc trước quen biết với chú ba Đường Quốc Hoa của Đường Linh tại xã Cờ Bài, hai người đều thích đồ (cờ bạc), rất nhanh có cảm tình liền ở chung một chỗ, Văn Văn Chi này chưa kết hôn mà bụng đã vượt mặt, mà Đường Quốc Hoa từ trước đến giờ luôn chơi bời lêu lổng, hơn 20 tuổi vẫn để cho cha mẹ nuôi sống, không có công việc chẳng có phòng ốc, cha mẹ quyết định để Đường Quốc Hoa sau khi kết hôn ở cùng với bọn họ, nhưng Văn Văn Chi kia chết cũng không chịu, nhất định phải ở riêng, nếu không sẽ bỏ đi đưa nhỏ trong bụng!

Bà nội Lý Hồng Cầm vừa nghe thấy liền nôn nóng, ngày thường bà cứng nhất là đứa con trai nhỏ này, bây giờ đứa con trai nhỏ có hậu, sao có thể bỏ đi đứa trẻ kia chứ! Vì thế bà đã khóc lóc nháo loạn trước mặt con trai lớn, cha của Đường Linh! Đường Quốc Bản thực sự không đành lòng nhìn mẫu thân như thế, đã đồng ý đem phòng ốc của ông đưa cho vợ chồng chú ba ở, mà ông thì cùng ở với cha mẹ, sau khi Văn Văn Chi vào nhà họ Đường, Trương Hoa còn chưa có vào, những điều này là sau khi Trương Hoa vào làm dâu nhà họ Đường thì nghe tiểu cô Đường Từ Kỳ nói lại!

Đừng nhìn Lý Hồng Cầm ngày thường đối với Trương Hoa rất nghiêm khắc, nhưng lúc đối mặt với cô con dâu nhỏ Văn Văn Chi lại hiền lành vô cùng, Văn Văn Chi là người nổi tiếng trong khu phố nhỏ này! Càn quấy cãi bướng, chua ngoa tàn nhẫn!

Ngay cả mẹ chồng Lý Hồng Cầm đều từng bị Văn Văn Chi chỉ vào mũi chửi qua! Nhưng Lý Hồng Cầm lại không nổi giận với Văn Văn Chi cho dù bị mắng cũng coi như không có chuyện gì! Còn khen Văn Văn Chi long trời lở đất với người bên ngoài, kỳ thực hàng xóm đều biết Lý Hồng Cầm là sợ Văn Văn Chi!

Có mấy người trời sinh đã da mặt dày dè tiện, dù có quát mắng sai khiến, bà ta cũng không dám há miệng, còn nếu tìm mọi cách hiểu thuận, bà ta lại khắp nơi gây khó để tìm mọi cách gây chuyện! Mà Lý Hồng Cầm chính là loại bất nạt kẻ yếu!

Sắc mặt Trương Hoa cũng có chút không tốt, gần đây chị thấy Đường Linh lớn nhanh, quần áo có chút không vừa vặn, tan tằm về đến nhà lục ngăn tủ đựng tiền ra, lại phát hiện tiền không thấy đâu nữa! Chị nhớ rõ ràng nơi đó có 400 đồng, sao đột nhiên lại không thấy đâu! Cẩn thận lục soát nhiều lần, chỗ khác cũng đã tìm, vẫn không tìm thấy!

Chị đành phải đi vào phòng mẹ chồng hỏi thăm một chút có ai đã tiến vào phòng mình hay không, kết quả bị người đến nhà chơi là Văn Văn Chi nghe thấy, lập tức trở mặt liên cãi nhau với Trương Hoa! Bên cạnh Văn Văn Chi là một đôi long phượng thai ngồi một bên không nói gì!

Vì thế có một màn Đường Linh đi vào nhìn thấy!

“Thím ba, chị cũng không nói là đứa nhỏ nhà em lấy tiền, chị chỉ hỏi mẹ có ai đã bước vào phòng anh chị hay không thôi!”. Trương Hoa bản tính thiện lương, không muốn cãi vã cùng người khác!

Văn Văn Chi hai tay chống nạnh, nghiêng chặt hàm răng do quanh năm hút thuốc mà ố vàng, kéo lớn giọng nói, “Đừng cho là tôi không biết tâm tư kia của chị! Kim Phượng Hi Phượng của tôi mới chưa từng bước vào phòng kia của chị, nói không chừng là Đường lão tam nhà chị tay chân không sạch sẽ, làm ra chuyện thất đức kia, đừng dỗi bỏ cứt lên đứa nhỏ nhà tôi!”

“Đúng đấy, con dâu cả, việc này con làm quá thiếu đạo đức rồi! Làm sao có thể gọi nước bẩn lên người của hai đứa cháu chúng ta! Đứa nhỏ này còn nhỏ tuổi, cũng không thể vì chị gọi thế mà bị phá hủy thanh danh!”. Bà nội Lý Hồng Cầm bĩu môi một cái, ánh mắt nhìn Trương Hoa lật qua lật lại, một bộ dáng ghét bỏ!

Lý Hồng Cầm không quen nghe người khác nói Kim Phượng Hi Phượng, hai đứa bé kia từ nhỏ được Lý Hồng Cầm nuôi dưỡng bên người, nên cực thiên vị! Còn con bé Đường Linh kia, bà chính là thấy ngứa mắt!

Trương Hoa tức đến mặt mũi trắng bệch! Chị chỉ hỏi một câu thôi, đã bị hai người họ bố trí thành dạng gì! Chiều cổ đến thanh danh hai đứa nhỏ song sinh kia, vậy thanh danh của khuê nữ nhà mình là có thể tùy tiện phá hủy?

“Mẹ! Mẹ sao có thể nói như vậy! Con chỉ hỏi có một câu, từ đầu tới cuối con đều không có nói là hai đứa nhỏ lấy tiền!”

Trương Hoa mặc dù là công nhân, thế nhưng giáo dưỡng rất tốt, chưa bao giờ biết mắng người, càng sẽ không cãi nhau với người khác! Trong lòng tức giận oan ức, lời ngoài miệng nói ra vẫn không có nửa phần khí thế!

“Tôi nói thế nào! Có kiểu giống chị nói chuyện với mẹ chồng như vậy sao! Họ Trương các người có giáo dưỡng không thể, vu hại đứa nhỏ nhà người ta xong, bây giờ còn muốn vu hại bà già như tôi đây sao!”. Lý Hồng Cầm đối phó với Trương Hoa xưa nay đều là vô duyên vô cớ, ăn nói ngụy biện!

“Các người...”. Trương Hoa tức đến độ vành mắt đỏ hoe, không biết nên nói cái gì!

“Hừ! Trương Hoa, mẹ kiếp, mày đừng thấy cho chút mặt mũi mà lên mặt! Ngày hôm nay nếu là người khác dám nói con nhà tao như thế, tao đã sớm xông ra quát nó rồi!”. Há cái miệng đầy răng ố vàng kia, con người tròn tròn, lời nói phát ra rất du côn!

Bà già Lý Hồng Cầm vụng trộm liếc Văn Văn Chi mắt một cái, sau đó lại đầy mặt khinh thường nhìn Trương Hoa với thần sắc kích động bên cạnh!

Hai anh em song sinh ngồi một bên, có chút dương dương đắc ý nhìn mẹ chúng Văn Văn Chi, lúc nhìn thấy bóng dáng Đường Linh, càng dùng ánh mắt khiêu khích liếc ngang Đường Linh một cái!

“Cho mặt mũi?”

Đường Linh bước vào trong nhà, tiện tay cài cửa lại, chậm rãi đi tới bên người mẹ, trong mắt xẹt qua một tia tàn nhẫn, trên mặt vẫn mang theo nụ cười nhàn nhạt, rõ ràng là khuôn mặt con gái nhà họ Trương, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác chèn ép!

“Thím ba cho mặt mũi thật đủ nhiều!”. Thanh âm mang theo một tia âm trầm, mẹ mình sống tại ngôi nhà này chịu đủ uất ức rồi, chấm dứt ở đây thôi!

Khí thế vừa nẩy của Đường Linh đã thật sự trấn trụ được ả, tỉnh táo lại, Văn Văn Chi đang nhìn Đường Linh, chẳng qua chỉ là con nhãi ranh đàn độn

thôi, “Mày một con nhãi con tránh qua một bên đi!”

Khóe miệng Đường Linh khẽ nhếch, nhìn chăm chăm vào hai con mắt Văn Vân Chi một vết hàn khí bắn ra bên ngoài, xuyên qua bắn thẳng vào trong đầu Văn Vân Chi, “Thím sinh ra mới gọi nhãi con, mà tôi là con người! Đây rồng sinh rồng phượng sinh phượng, thím ba đừng lẫn lộn!”

Chó sinh mới gọi nhãi con! Đây là đang biến hình mắng cô là chó!

Đầu óc Văn Vân Chi xoay chuyển cũng mau lẹ, nghe ra Đường Linh đây là đang mắng ả! Con lừa giận bùng lên, vén tay áo lên liền muốn tiến lên thu thập Đường Linh! Loại người như ả cả ngày lêu lổng ở trong xã hội, khi ra tay liền không phải dạng qua loa đâu!

“Mẹ kiếp! Hôm nay tao không giáo huấn mày, tao không họ Văn!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 31: Hồn chiến!

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Trương Hoa thấy Văn Vân Chi muốn đánh con, vội vàng kéo Đường Linh ra phía sau, lại không nghĩ rằng Đường Linh chỉ nhẹ nhàng gạt Trương Hoa qua một bên, chính diện đối mặt với Văn Vân Chi!

Văn Vân Chi đưa tay phải túm lấy tóc Đường Linh, đàn bà con gái đánh nhau luôn thích ra ám chiêu!

Trong lòng Đường Linh hừ lạnh một tiếng, tay phải nhanh chóng hướng lên túm lấy một cái, bẻ lấy ngón giữa của Văn Vân Chi, hung hăng hướng lên trên bẻ một cái, chân trái chuẩn xác hướng về huyết vị dưới đầu gối Văn Vân Chi đập một cái, Văn Vân Chi đương trường liền quỵ xuống đất, một tay còn lại của ả dùng sức quơ về phía sau, tiếc rằng tư thế quỵ khiến ả ta không có sức lực chống lại, chỉ gào khóc kêu đau! Đáng vẻ cực kỳ chật vật!

Hai anh em sinh đôi vừa nãy vẫn ngồi xem trò vui, vốn tưởng rằng sẽ thấy Đường Linh bị mẹ bọn chúng thu thập một trận, kết quả chỉ chớp mắt bà mẹ Văn Vân Chi của bọn chúng vậy mà ngã quỵ ở mặt đất, miệng kêu la ỉn ỏi, kêu bọn họ hỗ trợ!

Hai huynh muội nghe thấy liền vội vã tiến lên, hai anh em nhà này lớn hơn so với Đường Linh 3 tuổi, thể nhưng trở nã bình thường, thân hình chỉ gần như Đường Linh!

Trương Hoa phản ứng kịp muốn ngăn hai anh em họ lại, phải biết hai anh em nhà này tuy rằng gầy yếu, nhưng ở bên ngoài cũng thường khi gây sự đánh nhau, Trương Hoa chỉ lo con gái mình bị hai đứa nó gây thương tích!

Mà bà già kia lại sợ Trương Hoa gây thương tổn đến hai anh em chúng, lại ngăn cản Trương Hoa, hai anh em bọn chúng không cao, luôn qua người Trương Hoa, xông lên hướng về Đường Linh định ra tay! Tình cảnh thập phần hỗn loạn!

Đường Linh một tay bẻ ngón giữa của Văn Vân Chi, khinh thường liếc mắt nhìn bọn chúng, giờ chân lên nhắm trúng bụng hai đứa nó đập xuống, bịch bịch hai cước, đập văng bọn nó qua một bên, khiến hai anh em chúng nằm trên đất bò không nổi!

Văn Vân Chi thấy con mình bị đập, nảy sinh ác độc muốn dùng một tay túm lấy cổ Đường Linh, Đường Linh cười lạnh một tiếng, tay phải dùng sức, lập tức khiến Văn Vân Chi kêu rú lên oang oác, tay trái bóp lấy cổ Văn Vân Chi, hơi dùng lực, Văn Vân Chi liền có chút không thở nổi, trừng hai mắt không thể tin nhìn về mặt cười nhạt của Đường Linh!

“Mày... thả... buông tao ra!” Ánh mắt Văn Vân Chi hung tợn nhìn chăm chăm Đường Linh, nếu để cho ả đứng lên được, nhất định lột da nó mới được!

Đường Linh chẳng những không buông tay, lực tay liền tăng thêm chút khí lực, Văn Vân Chi khó thở, Đường Linh không ngừng co chặt tay lại khiến ánh mắt Văn Vân Chi lộ ra một tia sợ hãi!

Đường Linh tiến đến bên tai Văn Vân Chi, thanh âm trầm thấp phảng phất giống như u linh, “Nếu thím vẫn vui vẻ đến đây gây phiền phức, tôi không ngại tiến thím một đoạn đường!”

Văn Vân Chi chỉ cảm thấy bên tai ả một trận âm phong thổi qua, trong đầu như trúng một kích, trên người tức khắc nổi da gà, trên tay Đường Linh dùng thêm sức lực, khiến ả ta không có chút nào hoài nghi Đường Linh thật sự sẽ bóp chết ả!

Thoáng rời khỏi bên tai Văn Vân Chi, cô nhẹ nhàng mở miệng nói, “Đem tiền hôm nay thím trộm được giao ra đây, tôi sẽ tha cho thím một mạng!”

Mọi người sớm đã bị một màn trước mắt của Đường Linh làm cho sợ choáng váng, không nghĩ tới ngày thường Đường Linh hiền như cục đất vậy mà lại ra tay ác như vậy!

Ánh mắt bà già Lý Hồng Cẩm liếc nhìn Đường Linh đều có chút sợ hãi, cô con dâu nhỏ của bà nhiều lắm chỉ ngoài miệng hùng hùng hổ hổ, đối với bà cũng không dám ra tay, không nghĩ tới đứa trẻ Đường Linh bà luôn nhìn không thuận mắt kia, vậy mà dám đánh cô con dâu nhỏ đánh đá của bà!

Tâm tư Trương Hoa phức tạp, vừa cảm thấy hả giận, vừa sợ Văn Vân Chi ngày sau sẽ trả thù, chị ngược lại không sao, chỉ sợ con gái mình chịu ủy khuất!

Tay đau chân đau cổ đau Văn Vân Chi nghe thấy Đường Linh nói, có chút chột dạ nuốt nước miếng, tay Đường Linh lại dùng thêm chút sức, ả ta nóng nảy hướng về phía song bào thai nói, “Đường Hi Phụng, còn không mau móc tiền ra!”

Đường Hi Phụng bị đạp ngã xuống đất mắt choáng váng, nhìn thấy Đường Linh như nhìn thấy ma, đứa em gái nhỏ này của hần khi nào thì lợi hại như vậy! Không suy nghĩ nhiều nữa, chịu đựng con đau liên vội vàng cỡi giày ra, từ dưới đệm giày tón sức móc ra 4 tờ một trăm đồng, thận trọng nhìn Đường Linh, đem tiền ném lên trên khay trà, chỉ lo Đường Linh lại đạp hần mấy cú nữa!

Đường Linh đạp hai cú rất có chừng mực, làm cho bọn họ đau dữ dội, nhưng sẽ không thương tổn đến nội tạng, nhiều lắm là thịt bị đau mà thôi!

Lý Hồng Cẩm nhìn thấy 400 đồng trên khay bàn trà, trong lòng kinh ngạc không thôi! Tiền này vậy mà đúng là do hai đứa song bào thai trộm!

Trương Hoa nhìn 400 đồng kia, vành mắt đỏ lên một chút, có loại cảm giác oan ức được rửa sạch!

Đường Linh lạnh lùng liếc mắt nhìn Lý Hồng Cẩm, trong giọng nói kèm theo khí lạnh, “Thật đúng là đứa cháu ngoan do bà nội dạy dỗ ra!”

Lý Hồng Cẩm nghe được, hết sức khó xử, mặt nghẹn đến đỏ bừng, đây thật đúng là cho bà một cái tát trắng trợn! Hai đứa nhỏ này do bà dạy dỗ từ nhỏ, lại không ngờ làm ra loại chuyện tay chân không sạch sẽ này, còn bị Đường Linh bắt tại trận!

Đường Linh hất tay buông Văn Vân Chi ra, khoe miệng vênh lên nụ cười nhạt, trong miệng thốt ra một câu, “Cút!”

Ngón giữa Văn Vân Chi đau dữ dội, đầu gối phồng chùng cũng xanh tím một mảng như vậy, trong lòng không cam lòng, nhưng cũng biết hiện tại kiếm không được chút tiện nghi nào, ả run lấy bảy đứng lên, lôi kéo song bào thai rời khỏi nhà Đường Linh!

Hừ! Hôm nay coi như Văn Vân Chi ả bị thiệt thòi, hôm nào khác nhất định sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời!

Đường Linh không hề liếc nhìn Văn Vân Chi nữa mắt, phải biết lúc đại học Đường Linh do từng đụng phải sắc lang, sau đó đã ra sức học võ thuật, cô không học môn gì như kiểu Tae Kwon Do, những thứ đó không thực chiến được, trái lại chuyên môn đi học một số chiêu thức xảo quyết áp dụng trong thực chiến có thể đánh bất ngờ!

Phong diện võ thuật cô thật có thiên phú, chẳng qua là khi đó do tuổi tác quá lớn, học chậm chút, nhưng dùng để đối phó một ả như Văn Vân Chi thì dư xài!

Huống chi sau khi có Tiểu Bạch dung nhập vào, tình trạng thân thể của cô đạt đến trạng thái tốt nhất, khí lực mặc dù không đủ, nhưng thân thể lại hết sức linh xảo, trước đây học qua những chiêu số kia, vận dụng thuận buồm xuôi gió!

Văn Vân Chi đi rồi, Trương Hoa mới thờ phào nhẹ nhõm, Đường Linh thấy mẹ mình như thế, trong lòng ngập tràn đau lòng! Cô vẫn nhớ rõ đời trước, mẹ cũng không tìm được ra 400 đồng kia, bà nội càng đổ thêm dầu vào lửa cáo trạng với cha, cha và mẹ cãi nhau một trận, chuyện song bào thai trộm tiền, là lúc lần thứ hai lấy trộm tiền bị ông nội bắt gặp, mới bị bức hỏi ra!

Đường Linh tiến lên ôm lấy mẹ, nhẹ nhàng vỗ sau lưng mẹ, trong lòng chua xót nhẹ giọng nói, “Mẹ, đừng lo lắng, đều qua rồi! Sau này ai cũng không thể bắt nạt mẹ!”

Nước mắt Trương Hoa loạt xoạt rơi xuống, nghe thấy con gái đang an ủi mình, chị cảm thấy rất có lỗi với con, con gái vẫn còn nhỏ như thế, đang là lúc cần chị bảo vệ, lại không ngờ chị lại được con gái bảo vệ!

Ngắm cô con gái xinh xắn đáng yêu trong ngực, trong lòng Trương Hoa được an ủi rất nhiều, âm thầm hạ quyết tâm, chị nhất định phải trở nên mạnh mẽ, bảo hộ con gái mình!

Đường Linh ổn định cảm xúc của mẹ xong, mới nghiêng đầu lạnh lùng nhìn Lý Hồng Cẩm một cái, thân mình Lý Hồng Cẩm không tự chủ rúc về phía sau, Đường Linh thấy vậy không nói gì, chỉ lôi kéo mẫu thân quay về phòng!

Thấy Đường Linh rời đi, Lý Hồng Cẩm thờ phào nhẹ nhõm, trên mặt ngượng ngùng! Mà hôm nay càng là phá lệ không có kéo con trai cả về phòng bà “Nói chuyện”! Đường Linh cũng vui lòng!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 32: Hắc mã vườn trường

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Sáng sớm ngày hôm sau Đường Linh liền đi tới trường học, cô nằm trong đội thể dục của trường học, cho nên mỗi ngày đều phải đến trường học sớm để luyện tập!

Đường Linh vốn có suy nghĩ rời khỏi đội thể dục, thể nhưng trải qua chuyện ngày hôm qua, cô nhận ra mình cần phải rèn luyện tốt thể chất, có một nền móng vững chắc, mau chóng thành thạo sử dụng các chiêu thức đối trước học được! Hoặc là cô nên tìm một người thầy giỏi võ học đáng hoàng!

Đường Linh đến trường đối sớm, trong sân trường vẫn chưa có người nào, để cặp sách tại phòng sinh hoạt của đội thể dục, sau đó đi tới thao trường bắt đầu làm một ít động tác vận động kéo dãn.

Hồi tưởng đến chiêu số võ thuật, bên luyện tập ở trong góc thao trường, hiện tại tố chất thân thể cô khá tốt, những thứ đã học qua trước đây luyện tập lại một lần, có vẻ thuận tay hơn!

Thời điểm Đường Linh rèn luyện cũng gần xong, lần lượt bắt đầu có đội viên của đội thể dục đến rèn luyện! Đường Linh lại cùng các đội viên rèn luyện một vòng, thu thập một chút mới trở về phòng học, bất quá cô có chút tiếc nuối, bởi vì vừa mới nghe nói, Chu Nghị chuyển trường rồi!

Ngẫm lại Chu Nghị, giống như từ sau cuộc tranh tài chạy cự li dài kia liền không gặp lại cậu bạn ấy nữa, Chu Nghị lớn hơn Đường Linh hai lớp, năm nay học lớp năm, không nghĩ tới cậu bạn ấy vậy mà vô thanh vô tức chuyển trường!

Trong lòng có chút đáng tiếc, sau khi Đường Linh sống lại, điều thứ nhất nhìn thấy chính là một tên nhóc đầu đầy mồ hôi, thở hổn hển kéo cô chạy thực mạng, cũng chính là Chu Nghị, vậy mà chỉ thấy một lần thì cậu nhóc đó liền rời đi rồi, thế sự cũng thật là khó lường!

Trên thao trường, học sinh tận tình chơi đùa, phát thanh trong trường đang phát ca khúc, thời điểm mỗi khi tan học, trên thao trường luôn ngập tràn sức sống thanh xuân như thế!

Phòng làm việc của giáo viên

“Cô giáo Kim! Cô đi theo tôi một chút!”. Chủ nhiệm khoa từ bên ngoài đi vào, kêu tên cô giáo Kim Minh, rồi xoay người đi về hướng phòng hiệu trưởng!

Đầu óc cô giáo Kim mơ hồ, để cây viết trong tay xuống, dưới sự chăm chú nhìn vào của các thầy cô khác, cô vội đứng dậy đi bước lớn đuổi theo!

Cốc cốc cốc!

“Vào đi!”

Chủ nhiệm khoa nhẹ nhàng đẩy cửa ra, bàn tay đặt trên quả đấm cửa, cười tủm tỉm nói, “Hiệu trưởng, tôi đã kêu giáo viên chủ nhiệm lớp 3 cô Kim tới rồi!”

Hiệu trưởng chính là một người đàn ông trung niên chừng 40 tuổi, dáng người vừa phải, tóc hơi ít, có đeo kính mắt gọng màu vàng, mặc đồ Tây, giày da bóng lũng!

Nhìn thấy là chủ nhiệm khoa, mở miệng cười nói, “Vào đi!”

Chủ nhiệm khoa dẫn đầu bước vào phòng hiệu trưởng, cô giáo Kim ở phía sau ông, phải biết giáo viên giống như cô, bình thường căn bản là không gặp được hiệu trưởng!

Hiệu trưởng mở miệng kêu bọn họ ngồi xuống, cô giáo Kim có chút nghiêm túc lại câu nệ ngồi xuống, trong lòng tính toán hiệu trưởng vì sao muốn gặp cô?

Hiệu trưởng tươi cười mở miệng hỏi, “Cô giáo Kim, cô đến dạy được mấy năm rồi?”

Cô giáo Kim sững sờ, hiệu trưởng hỏi cái này làm gì?

“Hiệu trưởng Trần, tôi đến trường chúng ta dạy đã 5 năm rồi!”

Hiệu trưởng gật đầu, “Uhm, lớp học lần này cô giáo dẫn dắt rất khá, mầm non rất tốt! Cô nên bận tâm nhiều hơn nữa, tranh thủ làm về vang trường học a!”

“Dạ dạ!”. Cô giáo Kim liền vội vã gật đầu, lớp cô đang dẫn dắt, Tô Cảnh cùng anh em nhà Tư Đồ thành tích đều tốt vô cùng, cô đều biết!

“Cô giáo Kim, lớp cô có một em học sinh tên Đường Linh đúng không? Thành tích của em ấy như thế nào?”. Học sinh đặc biệt ưu tú của trường học, hiệu trưởng đều biết sơ qua, chỉ là em học sinh Đường Linh này ông không có một chút ấn tượng nào!

Cô giáo Kim vừa nghe hiệu trưởng hỏi tới Đường Linh, còn hỏi thành tích của con bé! Trong lòng có chút không chắc chắn, hiệu trưởng làm sao biết Đường Linh? Chẳng lẽ là cuộc thi toán học?

Đường Linh đưa cho cô một chiếc xe đạp, mà cô cho lại Đường Linh một suất tham gia, chẳng lẽ là con bé đó trong cuộc thi toán vừa qua thành tích quá kém cỏi, khiến hiệu trưởng để ý?

Trên mặt không biểu lộ, nhưng trong lòng sớm đã tá hỏa! Nên nói như thế nào đây!

“Cô giáo Kim! Hiệu trưởng hỏi cô đây! Ngần ngợ cái gì!”. Chủ nhiệm khoa trường hai mắt, có chút bất mãn nhìn trước cô giáo Kim!

“A? Dạ!”

Cô giáo Kim mau chóng thu nhập lại tâm tư, đoán đo mở miệng nói, “Đường Linh đúng là học sinh của lớp tôi, thành tích học tập cũng được! Không biết hiệu trưởng hỏi em ấy là...”. Cô giáo Kim có chút nghi hoặc hỏi.

Khi mà chưa làm rõ ý của hiệu trưởng, cô nói chuyện vẫn phải cẩn thận một chút, “Thành tích cũng được” nói như vậy tương đối an toàn!

“Cũng được?”. Hiệu trưởng Trần có chút ngờ vực, nhìn về phía cô giáo Kim nói, “Học sinh ưu tú như vậy sao cô giáo lại nói cũng được?”

Cô giáo Kim lập tức ngăn ngừa cả người, có chút không quá rõ ràng, thành tích Đường Linh quả thực rất bình thường!

Chủ nhiệm khoa chính là một người biết quan sát sắc mặt người khác, kích động há miệng nói, “Cô giáo Kim, bạn học Đường Linh trong cuộc thi toán lần này đã giành được hạng nhất toàn thành phố! Hơn nữa còn là xếp thứ nhất với số điểm tối đa! Mâm non tốt như vậy, lúc trước tại sao cô giáo Kim không cho em ấy tham gia thi đấu? Phải biết như loại hạt giống tốt này, đều phải báo lên cho trường học, đối với những học sinh này trường học phải trọng điểm bồi dưỡng! Cô làm chủ nhiệm lớp kiểu gì vậy?”

Oanh!

Thứ nhất? Điểm tối đa?

Đường Linh?

Cô giáo Kim tức khắc cảm thấy trong đầu trống rỗng!

Sau khi nhận một chiếc xe đạp Đường Linh tặng, khi cô lên lớp sẽ quan tâm kỹ càng Đường Linh hơn một chút, thế nhưng Đường Linh âm thầm tìm đến cô, yêu cầu cô không cần đặc biệt chăm sóc em ấy! Dần dà cô giáo Kim lên lớp cũng sẽ không quá quan tâm Đường Linh!

Hôm nay chủ nhiệm lại nói Đường Linh xếp thứ nhất cuộc thi toán toàn thành phố! Quả thực đã khiến cô mở rộng tầm mắt!

Làm sao có thể? Còn là đạt điểm tối đa!

Nhìn vẻ kinh sợ không thôi của cô giáo Kim, hiệu trưởng thoáng nghiêm túc mở miệng, “Cô giáo Kim, xem ra em học sinh này cô cũng không mấy chú ý, chúng ta phải làm gương cho các em, cũng không thể mai một học sinh tài hoa! Tuy rằng lớp của cô lần này làm về vang cho trường học, nhưng cô thân là giáo viên chủ nhiệm lớp vẫn có chút thất trách!”

Chủ nhiệm khoa nói tiếp, “Cô giáo Kim a, không phải tôi nói cô đâu, ngày thường cũng không thể chỉ nhìn chăm chăm vào mấy học sinh như vậy, những học sinh khác cũng không thể lơ là! Như Đường Linh một hạt giống ưu tú như vậy suýt nữa bị cô chậm trễ!”

Cô giáo Kim nghe mà trên mặt phát nhiệt, bị phê bình ở trước mặt hiệu trưởng, sau này cô sao có thể thắng chức a!

Hiệu trưởng nhìn thấy cô giáo Kim quần bách, vung tay, lời nói mang ý vị sâu xa, “Chủ nhiệm Lý cũng là vì tốt cho cô giáo Kim thôi, cô dù sao cũng còn trẻ, có một số việc xử lý không thỏa đáng, điểm ấy cô phải học hỏi nhiều một chút từ chủ nhiệm Lý! Đường Linh em học sinh này cô phải chú trọng đến, việc này đều kinh động đến lãnh đạo cục Giáo dục trong thành phố rồi!”

Chủ nhiệm Lý nghe thấy hiệu trưởng khen mình, tức khắc vui mừng như đơm mây, lưng và thắt lưng cũng ngồi thẳng dậy!

Cô giáo Kim nghe hiệu trưởng nói, trong lòng sớm đã khiếp sợ không thôi, lãnh đạo cục Giáo dục đều bị kinh động! Trong lòng cô có chút thấp thòm lại có chút kích động! Đây chính là học sinh do cô dạy dỗ nha!

Nhìn thần sắc bất định của cô giáo Kim, hiệu trưởng biết lời mới nói ra có chút nặng, đã tươi cười mở miệng nói, “Cô giáo Kim trong lòng không cần có gánh nặng, quay về làm tốt công tác là được, lần này làm về vang trường học của chúng ta, công lao của cô giáo Kim cũng không thể bỏ qua a!”

“Dạ! Hiệu trưởng! Tôi nhất định sẽ làm tốt công việc, xin ngài yên tâm!”

Cô giáo Kim đã quét sạch những sự phê bình quần bách mới ban nãy!

Rời khỏi phòng hiệu trưởng, trong lòng cô giáo Kim vẫn kích động không thôi! Trở lại phòng làm việc, nét vui mừng trên mặt cô giáo Kim không thể nghi ngờ, làm cho các giáo viên khác trong văn phòng sinh lòng nghi hoặc!

Cô giáo Kim bị chủ nhiệm gọi đi làm gì? Hồi đến vui vẻ như vậy!

Có một giáo viên hiếu kì cất lời hỏi, “Cô giáo Kim, chuyện gì vui thành như vậy? Nói với chúng tôi nghe nào!”

“Đúng vậy! Chủ nhiệm Lý cho cô chỗ tốt gì a!”

Sắc mặt vui mừng của Cô giáo Kim hơi bị che đi, nhẹ ho một tiếng, thần sắc có chút ngao ngễ nói, “Là hiệu trưởng Trần tìm tôi, Đường Linh học sinh lớp chúng tôi, trong lần thi toán học này giành được thành tích xếp thứ nhất với số điểm tối đa, được lãnh đạo cục Giáo dục coi trọng!”. Trên mặt kiều ngạo mừng vui thể hiện rõ qua lời nói, Đường Linh này thật tăng thể diện cho cô a!

“Cái gì? Xếp hạng nhất! Còn đạt điểm tối đa!”

Một thầy giáo bật kêu kinh ngạc, xếp thứ nhất của cuộc thi toán học có ý nghĩa như thế nào, bọn họ nhưng rất rõ ràng! Dù cho chính bọn đích thân giải đề toán cũng chưa chắc đạt được điểm tuyệt đối!

“Thật kỳ diệu! Cô giáo Kim, lớp của cô khi nào thì xuất hiện một thiên tài rồi!” Một cô giáo khác trong lòng rất không thăng bằng, bĩu môi hậm hực nói, “Một em học sinh tốt như thế sao toàn bị lớp các cô chiếm hết!”

“Đường Linh là em học sinh nào nhi? Trước đây sao không biết tới?”. Giọng của một thầy giáo cất lên thắc mắc, cũng không nhớ ra lớp có có một học sinh như thế.

“Đúng vậy a, trước đây không nghe cô giáo Kim đề cập tới?”. Cô giáo kia cũng nhú mày, nhớ không nổi có người học sinh này!

Cô giáo Kim ngưng ngưng mỉm cười, vung tay, “Em học sinh này lúc bình thường khá là thành thật, cho nên không quá khiến người khác chú ý!”

Người thầy giáo kia cười, “Chủ yếu vẫn là Cô giáo Kim dạy dỗ tốt! Em học sinh này rất có tiềm lực đó! Là một hắc mã! Ha ha!”

Đường Linh ngồi trong phòng học xem sách, hoàn toàn không biết bởi vì cô, phòng giáo vụ đang bị oanh tạc! Đều đang bàn luận về cô “Hắc mã vườn trường”!

Mà trong lúc giáo viên bàn luận, không biết thế nào truyền đến tai học sinh, tất cả học sinh đều không biết “Hắc mã vườn trường” là ai, đều ngầm suy đoán! Nhất thời cái danh xưng “Hắc mã vườn trường” này truyền khắp toàn bộ lớp 3!

Học sinh thi nhau suy đoán, đồng thời các bạn học sinh tham gia cuộc thi toán lần này, càng là tiêu điểm để mọi người bàn luận, có người đoán “Hắc mã” là Tô Cảnh, dù sao Tô Cảnh cũng được toàn thể học sinh công nhận là học giỏi, có người đoán là anh em nhà Tư Đồ, cũng có người đoán là Tôn Dật Phi, đủ loại suy đoán, mỗi người nói một kiểu!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 33: Cả lớp náo động

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

“Đường Đường, cậu nói xem hắc mã vườn trường là ai chứ?”

Trên sân tập thể dục giữa giờ, Lưu Hân với vẻ mặt hưng phấn hỏi Đường Linh, cô nhóc đều khâm phục muốn chết “Hắc mã vườn trường” kia! Điểm tối đa! Quả thực là điều cô nhóc không dám tưởng tượng!

Đường Linh nhìn vẻ mặt sùng bái của Lưu Hân, thuận miệng nói, “Nói không chừng chính là cậu!”

Lưu Hân sung mặt lên, hướng về Đường Linh làm cái mặt quỷ, “Đường Đường đáng ghét nhất!”

Nhìn Lưu Hân với dáng dấp đáng yêu muốn chết, Đường Linh chỉ cười, chậm rãi xoay người, nhìn lên bầu trời, tay phải hơi ngăn trở ánh dương quang chiếu thẳng xuống, con mắt hơi nheo lại!

Ánh dương quang này thật đúng là có chút chói mắt!

“Thực sự là không biết xấu hổ!”. Một giọng nói chói tai vang lên trong bầu không khí vui tươi trên thao trường, thập phần không hài hòa!

Đường Linh híp mắt liếc nhìn người tới, hơi có chút bó tay, Vương Tử Thông này đang theo dõi mình sao! Bám dai như đĩa a!

“Vương Tử Thông cậu nói ai hả!” Lưu Hân tức giận nói!

Vương Tử Thông hất cằm lên, “Nói chính hai cậu đó! Thật không biết xấu hổ, còn muốn làm hắc mã vườn trường cơ đấy! Các cậu không xứng!”

Mỗi lần tham gia thi đấu đều là cô đi, không nghĩ tới lần này vậy mà không có tên trong danh sách tham gia, ngược lại đúng là tiện nghi cho Đường Linh! Trong lòng không phục!

“Đúng vậy! Cứ nhìn thành tích của hai cậu đi, không nín chân thành tích chung của trường là tốt lắm rồi!”. Bên người Vương Tử Thông lại có thêm một tùy tùng – – Tề Duyệt!

Trong lòng Đường Linh cảm thấy buồn cười, Tề Phóng và Tề Duyệt là anh em con chú bác, quả nhiên là người một nhà, đều thích đi theo phía sau Vương Tử Thông làm cái đuôi!

“Vậy cũng mạnh hơn các cậu! Các cậu muốn tham gia cuộc thi toán học cũng đâu có ai cho đi!”

Lưu Hân cũng không phải người dễ chọc, đứng nhìn cô nhóc lúc bình thường đồ xử với ai cũng niềm nở hòa khí, đây không có nghĩa là cô nhóc không biết cáu kỉnh! Phải biết cô bạn này cũng không phải người dễ trêu vào!

“Cậu tham dự thì có thể làm gì! Còn không phải là một kẻ vương bận người khác! Có gì đặc biệt!”. Tề Duyệt liếc mắt xem thường, hừ! Ra về cái gì!

“Hừ! Nhất định là sau lưng cậu đã giờ thủ đoạn gì, nếu không thì cũng không đến lượt các cậu đi!”. Vương Tử Thông phát huy vô cùng nhuần nhuyễn tính tình kiêu căng hống hách!

“Cậu nói ai đấy hả! Chúng tớ mới không có! Là cô giáo lựa chọn chúng tớ đi!” Lưu Hân có chút nóng nảy!

Đường Linh kéo Lưu Hân đang có chút kích động lại, cô bạn này rất coi trọng cuộc thi lần này, đã muốn dùng thực lực để chứng minh bản thân, bỗng dưng bị người ta nói thành đi cửa sau, đương nhiên tức giận!

Chỉ là cô bạn này làm sao biết, hai suất tham gia cuộc thi toán học lần này là Đường Linh đi cửa sau mới có được!

Đường Linh nhìn Vương Tử Thông, đôi môi đỏ thắm cong lên, trong giọng nói mang theo ý cười nhạo, “Xem ra hôm nay cậu không ăn nhọ nha!”

Lưu Hân nghe được, phì cười một tiếng, trong lòng vô cùng hả giận!

Đường Linh lần trước thuận miệng nói ra câu mỉa mai Vương Tử Thông ghen tỵ, bị Tư Đồ Hạo truyền đi khắp nơi, thỉnh thoảng liền tiến lên trước trêu đùa Vương Tử Thông, hỏi cậu ta “Cậu hôm nay có ăn nhọ không?”

Lúc mới bắt đầu trong lớp nhiều người không hiểu, trải qua Tư Đồ Hạo ra sức tuyên truyền, người trong cả lớp đều biết đến điển cố này, vì thế luôn có thể nhìn thấy nam sinh dùng câu nói này để trêu đùa Vương Tử Thông, nhìn thấy bạn trong lớp cười nhạo mình, ở đáy lòng Vương Tử Thông hận Đường Linh muốn chết!

Lại lần nữa nghe được Đường Linh nói lời này, Vương Tử Thông hận nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn thấy sau lưng mình mọi người đều nín cười, sắc mặt cô cực kỳ khó coi!

Đường Linh chỉ khẽ cười một tiếng, kéo Lưu Hân bên cạnh ôm bụng cười to, rời khỏi nơi thị phi!

Lúc Cô giáo Kim tuyên bố “Hắc mã vườn trường” mà lúc chiều mới bàn tán kia, thực ra là Đường Linh, trong lớp như bị oanh tạc!

Thanh âm huyền ảo còn đưa đến tai thầy chủ nhiệm kho môn đạo đức chính trị, Cô giáo Kim xấu hổ giải thích với thầy chủ nhiệm nguyên do xong, mới khiến thầy chủ nhiệm rời đi!

Mọi người đều nhìn chòng chọc vào Đường Linh, như nhìn thấy quái vật! Trong lòng chấn động kinh ngạc không thua gì phản ứng của Cô giáo Kim khi mới biết được tin tức này!

Lưu Hân vận người nhìn chăm chú Đường Linh hai mắt tỏa sáng, nét sùng bái lộ rõ trên mặt! Kích động nói không ra lời!

Đoàn Ngọc há miệng tròn vo, một đôi mắt đào hoa đẹp trưng lớn thành mắt cá vàng, cầm lấy cánh tay Đường Linh, hồi lâu, về mặt kích động mở miệng, “Bạn cùng bàn a! Sau này mỗi cuộc thi đều nhờ cả vào cậu nha!”

Đường Linh triệt để im lặng!

Chỗ ngồi của anh em nhà Tư Đồ và Tô Cảnh cách khá xa chỗ ngồi của Đường Linh, cũng đều giật mình nhìn chăm chú Đường Linh, dường như muốn đục một cái lỗ trên người Đường Linh, bọn họ đều biết, Đường Linh chỉ dùng có vẻn vẹn 20 phút liền nộp bài thi ra khỏi trường thi!

Lúc đó Tô Cảnh vẫn lấy chuyện này để châm chọc Đường Linh, bây giờ suy nghĩ một chút, trên mặt Tô Cảnh cảm thấy nóng vô vùng! Cậu xưa nay đều được số đông công nhận hạng nhất, vậy mà lại bại bởi Đường Linh! Chuyện này đã kích thật sự rất lớn đối với cậu! Nếu người thắng là Tư Đồ Văn, cậu còn có thể chấp nhận, mà người nọ là Đường Linh, cậu thực sự khó mà chấp nhận nổi!

Trong lớp nhất thời thập phần hỗn loạn, nếu nói bị đá kích nhất, không gì bằng Vương Tử Thông! Khi cô giáo Kim tuyên bố tin tức này, quả thực chính là đã tát thẳng một bạt tai vào mặt cô!

Cô vừa mới cười nhạo Đường Linh xong, kết quả “hắc mã vườn trường” người ai ai cũng hâm mộ hiểu kì đó, thực ra là Đường Linh! Điều này khiến cô sao có thể chấp nhận được!

Lửa giận trong lòng như thiêu đốt, cơn giận khiến Vương Tử Thông muốn đập phá lung tung!

Sao có thể có chuyện đó! Tại sao có thể!

Tề Duyệt kẻ luôn theo đuôi có chút ừ ừ, nhìn Đường Linh có chút không dễ chịu, bĩu môi, dựa vào thành ghế không nói lời nào!

Cuối cùng vẫn là Cô giáo Kim đứng ra duy trì trật tự lớp học, dặn dò vài câu “Các em cần phải học tập giống như bạn học Đường Linh” ..., rồi công bố ra thành tích của mấy bạn khác, bắt đầu bố trí bài tập!

Khiến mọi người bất ngờ còn Lưu Hân nữa, thành tích của cô bạn không tồi, tiến vào bảng top 100, tuy rằng thấp, nhưng thành tích đã coi như vô cùng không tệ rồi, như Vương Tử Thông mấy người họ, chưa từng có người nào tiến vào bảng top 100, bỗng nhiên tất cả mọi người cảm thấy, lần này Cô giáo Kim tuyển chọn hai bạn ấy đi thi, thật sự là hành động sáng suốt!

Sau khi tan học Cô giáo Kim cố ý đi theo Đường Linh, đi tới nhà Đường Linh, thông báo thành tích Đường Linh đạt được trong đợt thi toán học vừa qua, người nhà họ Đường nghe được Đường Linh đạt được thành tích như vậy, đều hết sức cao hứng, cha mẹ Đường Linh còn nhiệt tình có lời mời Cô giáo Kim ở lại dùng cơm, Cô giáo Kim từ chối nói phải về nhà làm cơm cho mấy đứa nhỏ nhà cô, nên không thể ở lại!

Thầy giáo đi rồi, cha cô cao hứng bé Đường Linh giờ đến đỉnh đầu, khiến cô có chút ngượng ngùng, 30 mười tuổi đầu rồi chứ còn bé bỏng gì đâu, cũng thật không quen!

Ông nội Đường Nguyên Tông cười híp mắt vui mừng, phá lệ uống cùng cha Đường Quốc Bân một chút rượu đế, thân thể ông nội không tốt lắm, cho nên thường uống rất ít rượu, hôm nay quá cao hứng, mới uống một chút xíu!

Ngay cả bà nội Lý Hồng Cầm người vẫn luôn thích soi mói, cũng lộ ra sắc mặt vui mừng! Nhà họ Đường bọn họ ngoại trừ con cái của chú hai Đường Quốc Đồng học tập không tệ ra, còn lại đều không phải là người dành cho học tập! Hiện tại có thêm một Đường Linh, bà tự nhiên rất hãnh diện!

Đương nhiên con cái của hai cô con gái nhà bà, không thể coi là người của họ Đường!

Tối trước khi ngủ, Đường Linh như thường lệ tiến vào không gian, dứt thức ăn cho Tiểu Khôi và Tiểu Bạch, đùa bỡn với chúng nó một lúc, vẫn không xác định rõ chúng nó là vật gì, chớp mắt quay lại trên giường, ôm gối ngủ!

Mấy ngày kế tiếp, Đường Linh đi tới chỗ nào đều sẽ bị người khác chú ý, thực sự khiến cô có chút bất đắc dĩ, cho nên sau giờ cô liền tìm một góc vắng, trốn vào đó đọc những cuốn sách mượn ở thư viện lúc trước!

Buổi sáng ngày cuối tuần Đường Linh đi tới lớp học thêm, sau khi tan học liền đi đến Trần Bảo Trai, phần lớn công việc tại Trần Bảo Trai đều do Lưu Triển Bằng đang phụ trách, Đường Linh đối với nghề này hiểu biết không nhiều lắm, đi theo Lưu Triển Bằng học hỏi được cũng không ít!

Hôm nay Đường Linh từ Trần Bảo Trai đi ra, sắc trời dần dần tối sầm lại, lúc này mới nhớ tối sáng nay trước khi rời nhà, mẹ cô có căn dặn phải về nhà sớm, tối nay chú hai mở tiệc mời cả nhà!

Lúc Đường Linh về tới nhà, cha mẹ đã sớm chuẩn bị xong, bà nội Lý Hồng Cầm nhìn thấy Đường Linh vào cửa, sắc mặt có chút khó coi!

“Lão tam, chú hai cháu tối nay mời khách cháu có biết không hả! Hiện giờ đã mấy giờ rồi, cháu mới trở về! Để người lớn đợi một đứa bé như cháu vậy, như thế không hiểu chuyện!”

Đường Linh giương mắt nhìn bà Lý Hồng Cầm, sau hôm ấy, Lý Hồng Cầm đã yên tĩnh, ai biết hai ngày nay, lại khôi phục nguyên dạng, động một chút là tìm cớ làm khó dễ!

“Nói nhảm nhiều thế không biết! Biết chậm còn không mau đi!”

Ông nội Đường Nguyên Tông trừng mắt nhìn Lý Hồng Cầm một cái, sắc mặt Lý Hồng Cầm có chút bực bội, dùng ánh mắt liếc xéo Đường Linh một cái, ngậm miệng lại, không tiếp tục lên tiếng!

Cha mẹ Đường Linh không lên tiếng, lôi kéo Đường Linh nhanh đi xuống lầu, bắt một chiếc xe taxi, mau chóng lên xe!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 34: Gia yển

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Khách sạn Hoa Đăng tại trung tâm thành phố của thành phố S, ngay lúc ấy mà nói, xem như là khách sạn hạng sang, dân chúng bình thường không ai dám đi! Tới nơi này không phải lãnh đạo trong thành phố, thì là thương nhân giàu có!

Chú hai của Đường Linh chính là một doanh nhân giàu có, ở trong gia tộc, chú hai có quyền phát ngôn nhất! Chú hai tuy rằng không quá thân thiết đi lại với người trong nhà, thế nhưng đến ngày lễ tết vẫn sẽ cùng nhau gặp mặt!

Khi cả nhà Đường Linh tiến vào phòng bao, mấy nhà khác cũng đều đến đủ, nhưng bởi vì có hai ông bà còn chưa tới, nên mọi người đều ngồi tại chỗ chờ, mà từ thần thái của mọi người có thể nhận ra, hiển nhiên có mấy người đã đợi đến không kiên nhẫn!

“Anh cả, nhà các anh đến cũng đủ muộn!”. Trong giọng nói vô lại mười phần, nghiêm nhiên mang bộ dáng lưu manh!

“Chú ba, chú nói chuyện cẩn thận! Đừng âm dương quái khí!”. Người lên tiếng là cô lớn của Đường Linh, chị gái của cha cô — Đường Từ Ngọc!

Chú ba Đường Quốc Hoa cũng không tức giận, cười ha hả, lời nói ra vẫn mang chất lưu manh, “Chị cả, em đây không phải chỉ là nóng lòng chờ thôi! Biết hôm nay anh hai mời ăn cơm, em để dành bụng đói nguyên ngày nay đó! Bây giờ còn nói chuyện ra hơi là tốt lắm rồi!”

Cô lớn Đường Từ Ngọc nghe xong cười một tiếng, “Nhìn chút tiền đồ này của em kìa!”

Quay đầu nhìn về phía một nhà Đường Linh, trên mặt toát ra nét uy nghiêm, “Quốc Bản a, nếu đều là người trong nhà, tới trễ một chút cũng không sao, nhưng nếu là có người ngoài, chẳng phải là để người ta chê cười!”

Trên mặt cha Đường Quốc Bản có chút không nhịn được, dù sao cũng còn bậc con cháu đang có mặt nơi đây, ông một người lớn to xác đứng trước cửa bị người khác phê bình, mặt mũi biết để đâu!

“Được rồi, đều bớt tranh cãi đi, anh cả cùng cha mẹ mau mau ngồi vào vị trí đi! Đừng đứng nữa!”

Đường Linh liếc mắt người nói chuyện một cái, là chú hai Đường Quốc Đống của cô, Đường Quốc Đống một thân âu phục, toát lên dáng vẻ là con người rất sôi nổi, vừa nhìn biết ngay là một người làm ăn!

Thấy người lên tiếng là chú hai Đường Quốc Đống, cô lớn Đường Từ Ngọc đã không nói gì thêm!

Bên này vừa ngồi xuống, bên kia liền bắt đầu dọn thức ăn lên, xem ra món ăn đã sớm gọi sẵn, chỉ là người chưa tới đủ, cho nên đợi một chút!

Đường Linh không nói gì, lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, nghĩ đến kế hoạch lâu dài phát triển Trân Bảo Trai sau này.

“A! Hôm nay Đường lão tam sao lại yên tĩnh như vậy? Sao một câu một chữ cũng không dám nói!”

Mọi người nhìn người đang nói chuyện, là thím ba Văn Vân Chi của Đường Linh!

Chuyện ngày đó ngoại trừ mấy người các cô ra, những người khác đều không biết, Đường Linh sợ cha e ngại, không cho mẹ nói, mà bà Lý Hồng Cẩm thì vẫn bị Đường Linh hù dọa, tự nhiên cũng không dám nói với người khác!

Văn Vân Chi từ trước đến nay chính là một người cay cú, đương nhiên cũng sẽ không rêu rao với người ngoài, à vẫn nhớ kỹ chuyện đó, hôm nay đều có mặt nơi này, à cần phải dạy dỗ con nhai đó một trận!

“Chị dâu ba nói gì đó? Đường Đường vẫn luôn rất an tĩnh!”

Cô nhỏ Đường Từ Kỳ không ưa nhất chính là chị dâu thứ ba Văn Vân Chi này, luôn chỉ sợ thiên hạ không loạn!

Đường Linh ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn cô nhỏ Đường Từ Kỳ đang đút cho con trai ăn cơm, Đường Từ Kỳ năm nay 28 tuổi, là con gái út của Đường gia, kết hôn được một năm thì chồng cô nhỏ ngoài ý muốn qua đời, tuổi còn trẻ đã là quả phụ, dẫn theo đứa bé trai 5 tuổi ở bên ngoài sống một mình.

“Em biết cái gì mà nói! Cả ngày cứ loay hoay quanh con trai bảo bối của em! Đầu óc nó tối dạ, cũng không phải tàn tật, ăn một bữa cơm còn cần người đút cơm sao!”

Cô nhỏ Đường Từ Kỳ là người đáng thương, tuổi còn trẻ đã mất chồng, mà đứa con duy nhất chồng lưu lại cho mình, lại không phát triển đầy đủ trí lực, chính là một đứa đầu óc tối dạ!

Lời Văn Vân Chi nói ra không thể nghi ngờ đã chọc vào đúng nỗi đau của Đường Từ Kỳ! Trong lòng chua xót, nhưng không nói ra được phản bác! Vành mắt có chút đỏ hồng!

“Em dâu ba, nói chuyện không đâu vào đâu thì không cần nói nữa, đừng không có chuyện gì thì lại gây phiền toái không thoả mái!”. Chú hai Đường Quốc Đống cau mày lại, thanh âm trầm thấp, nghiêm mặt!

Chồng của Đường Từ Kỳ là do Đường Quốc Đống giới thiệu, lại không nghĩ rằng kết hôn không tới một năm đã qua đời ngoài ý muốn, trong lòng chú hai luôn có chút hổ thẹn đối với Đường Từ Kỳ, dù sao cũng là do ông tác hợp hai người, cho nên vẫn luôn giúp đỡ Đường Từ Kỳ hết khả năng!

Văn Vân Chi bĩu môi, không lên tiếng, trong nhà này ai à cũng không sợ, chỉ có sợ chú hai Đường Quốc Đống này, phải biết ở trong xã hội Đường Quốc Đống vẫn rất có địa vị!

Văn Vân Chi còn muốn, nhân dịp gia yến có mặt đầy đủ mọi người ở đây, sẽ sửa trị Đường Linh một trận tội bời! Ai biết miệng à như muốn đánh đòn, dắc tội cô nhỏ, nên bị Đường Quốc Đống trách cứ!

“Hôm nay con mời mọi người họp mặt, là hi vọng toàn thể gia đình ta có thể gặp gỡ nhiều hơn, bồi dưỡng cảm tình, những lời không ra hồn đừng có nói nữa!”

Đường Quốc Đống nhìn Văn Chi một cái, sau đó cười ha hả hướng về phía mọi người hỏi, “Anh cả, em ba hôm nay chúng ta uống chút vậy? Muốn uống gì?”

Cha Đường Linh Đường Quốc Bân nói sao cũng được, chú ba Đường Quốc Hoa la hét đòi uống rượu trắng, hấn gọi một chai rượu đế hàng hiệu mà hấn đã thêm uống từ lâu, rót đầy cốc cho ba anh em nhà họ và cả anh rể cả của hấn, rồi cầm của hấn lên trước uống ực một ngụm, hai mắt híp lại, khà một cái.

“Mụ nội nó, rượu này dất, chính là không giống a! Thơm, thật thơm a!”. Vừa nói vừa cầm lấy cốc lên uống cạn chén.

Cha Đường Linh cũng là người thích uống rượu, nhấp một hớp, trong lòng cũng là âm thầm khen tốt! Ông cũng chưa từng được uống qua loại rượu ngon như vậy!

Trên mặt chú hai Đường Quốc Đống tươi cười, hơi có chút khoe khoang khoát tay một cái, “Rượu này còn có thể uống một chút, nhưng chưa được gọi là rượu ngon!”

Rượu vào lời ra, trên bàn rượu cánh đàn ông liền bắt đầu nhắc tới đề tài của đàn ông!

Chủ đề chẳng qua là, ông bà quan chức lãnh đạo nào đó vừa tăng lên một cấp, ngày hôm qua còn dùng cơm chung với Đường Quốc Đống, hoặc là anh rể cả Ngô Quang Viễn, mới quen vị chủ nhiệm nào đó, là thân thích với lãnh đạo của cơ quan nơi Đường Quốc Bân đang làm!

Thấy đàn ông nhà mình tán gẫu, phụ nữ cũng dần dần buông lỏng, nhỏ giọng hàn huyên.

“Chị cả, Tiểu Phong chắc đang chuẩn bị tham gia thi trung khảo? Chuẩn bị thi trường nào a?”

Văn Vân Chi cười ha hả nói, tuy rằng à chưa ngoa, nhưng cũng biết ai dễ trêu vào, ai không dễ trêu!

Đường Từ Ngọc công tác tại xí nghiệp quốc doanh, còn là một chủ nhiệm, luôn cho người ta cảm giác thật uy nghiêm, cô còn gả cho một cảnh sát, như Văn Vân Chi một à du thủ du thực trong xã hội như vậy, điều kiêng kỵ nhất chính là cảnh sát!

Đường Từ Ngọc nghe thấy Văn Vân Chi hỏi đến con trai mình, trên mặt uy nghiêm phai nhạt xuống đôi chút, đổi lại vẻ mặt tự hào, trên mặt lại giả vờ như không thèm để ý nói, “Uhm, đúng vậy! Qua năm, tháng 6 sẽ phải thi! Chị với cha nó muốn cho nó thi lớp 10 của Nhất Trung ở thành phố Ninh!”

“Nhất Trung thành phố Ninh? Đó chính là ngôi trường danh tiếng nha! Tiểu Phong nhà chị học tập thật tốt a! Nào giống hai đứa trẻ nhà em! Viết bài tập về nhà một chút thôi mà như muốn mạng của chúng nó vậy!”

Trên mặt Văn Vân Chi ngượng ngùng, kèm thêm hành động trừng mắt với đôi song bào thai! Con à sinh ra, không có đứa nào được như con nhà người ta!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 35: Gia yến (2)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Đường Từ Ngọc nghe xong trên mặt chỉ nọ nự cười nhẹ nhàng, hai đứa con của Văn Vân Chi sao có thể so sánh với Tiểu Phong? Nhưng trên mặt cô lại không thể nói như vậy.

“Tiểu Phong đứa nhỏ này cũng coi như ngoan ngoãn, chuyện học tập cũng không cần anh chị phải bận tâm, điểm ấy anh chị cảm thấy rất vui mừng!”

Văn Vân Chi cười hùa theo, miệng lại nói, “Đúng thế, đúng thế! Còn không phải do chị và anh rề biết cách dạy con sao!”

Đường Tử Ngọc chỉ cười, thần sắc mang theo niềm kiêu ngạo! Quay đầu hướng về phía thím hai của Đường Linh cười nói, “Thím hai, chị nhớ ra cháu Mộng Trân nhà em năm nay cũng phải tham gia trung khảo mà! Thành tích Mộng Trân vẫn luôn tốt như vậy, lần này nhất định sẽ thi được vào một trường tốt!”

Thím hai của Đường Linh, tên là Không Kiều Vân, người nhà đều làm quan chức chính phủ, lại cùng nhau quản lý chuyện làm ăn với chồng, nghiêm nhiên có dáng vẻ của một mệnh phụ giàu có!

Không Kiều Vân nhẹ nhàng che miệng cười, sóng mắt lưu chuyển, chính là một người tâm tư linh hoạt, biết Đường Tử Ngọc đang nịnh bợ cô! Nhưng trên mặt cũng không biểu lộ chút nào!

“Mộng Trân đứa nhỏ nhà em, thành tích đúng là không tệ, nhưng tính cách nôn nóng một chút, con bé này đang có chủ ý, nói là muốn thi vào Nhị Trung của thành phố Ninh!”. Khuôn mặt tươi cười nhìn cô con gái, vẻ mặt cưng chiều!

“Nhị Trung?”

Văn Vân Chi kêu ra một tiếng, “Em nghe người ta nói, Nhị Trung là ngôi trường quý tộc, người bình thường không vào học được đâu! Nhất Trung so với Nhị Trung không cách nào so sánh được!”

Đường Tử Ngọc nghe thấy, liếc mắt Văn Vân Chi người còn đang kinh ngạc trở mắt kia một cái, cau mày lại, trong lòng có chút chán ghét! Văn Vân Chi còn không biết, ả ta vội vã nói lời nịnh hót kia, nhưng đã đắc tội với cô cả Đường Tử Ngọc! Lời nịnh nọt lúc trước coi như phí công rồi!

Thím hai Không Kiều Vân xông pha ở chốn quan trường và xã hội nhiều năm, đương nhiên biết Đường Tử Ngọc nghe thấy Văn Vân Chi nói thế, trong lòng sẽ không thoải mái, lập tức cười khiêm tốn!

“Cái gì tốt không tốt chứ, vẫn đều là ngôi trường danh tiếng đó thôi! Chi là Nhị Trung là trường tư thục, học phí đắt hơn một chút!”

Đường Tử Ngọc nghe Không Kiều Vân nói như vậy, sắc mặt mới khá hơn một chút, bèn mở miệng nói, “Nhị Trung là trường học quý tộc có tiếng, kinh tế nhà chúng em cũng tạm được, nhưng vẫn không gánh nổi mức học phí kia!”. Ý tứ là, thành tích của con trai cô là không có vấn đề, chỉ có điều học phí trường đó quá đắt, cho nên mới không thi Nhị Trung!

Trong lúc bọn họ nói chuyện Đường Linh và Trương Hoa mẹ của cô vẫn không có xen miệng vào, Trương Hoa chỉ là công nhân phổ thông, không giống Đường Tử Ngọc và Không Kiều Vân có thân phận hiển hách như vậy, càng không giống Văn Vân Chi a dua nịnh hót, vì thế chỉ cúi đầu dùng bữa!

Văn Vân Chi ngửa mặt nhìn Đường Linh đang dùng bữa, mở miệng nói ra những lời mỉa mai, “Nhà họ Đường a, cũng chỉ có đám trẻ nhà chị cả, chị dâu hai có tiền đồ! Còn lại đều là một đám không có tiền đồ!”

Mẹ Trương Hoa nghe được, bàn tay đặt dưới bàn nắm chặt lại, nhưng cũng không hề nói gì, gia giáo của chị khá tốt, không muốn gây chuyện tại bàn cơm!

Tay Đường Linh đang gấp thức ăn hơi ngừng lại, ngẩng đầu nhìn Văn Vân Chi, sau đó đặt đồ ăn đang kẹp giữ đũa để vào trong đĩa riêng, lấy hành băm trong thức ăn ra, sau đó đem món ăn bỏ vào trong miệng, chậm rãi nhai mới nuốt xuống, kế tiếp mới sâu kín mở miệng.

“Đừng không có chuyện gì thì lại gây phiền toái không thoải mái! Nguyên văn lời của chú hai!”

Không mặn không nhạt nói ra một câu, khiến Văn Vân Chi ghen ghét! Mà Không Kiều Vân bên cạnh đang quan sát, nếu ả mở miệng phản bác, chẳng phải là đánh ngay mặt người ta!

Đường Tử Kỳ đang cho con ăn cơm nghe thấy, liền bật cười ra tiếng, ở trước mặt mọi người, giơ ngón tay cái lên với Đường Linh!

Bữa cơm họp mặt gia đình này xem như hòa hợp, tuy rằng thành phần ganh đua lẫn nhau cũng hơi bị nhiều, nhưng bề ngoài vẫn xem như hòa khí!

Một bữa cơm vậy mà ăn hết 3800 đồng, thời điểm tính tiền dọa mọi người một trận! Chú ba Đường Quốc Hoa ồn ào la ó đã gặp phải hắc điểm, muốn tìm gặp quản lý nói chuyện!

Chú hai Đường Quốc Đống lại khoát tay một cái, chỉ nói hóa đơn này vẫn còn ít, mỗi lần tới đây tiêu tốn đều không dưới 5000 đồng! Rồi từ trong cặp da bóng lưỡng rút tiền ra thanh toán!

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người nhìn chú hai đều rất kinh ngạc! Đối với sự nhận thức về chú hai trực tiếp tặng vụn vụn vài tầng đẳng cấp!

Một bữa cơm không dưới 5000 đồng!

Nhà Đường Linh nửa năm không ăn không uống cũng chỉ có 5000 đồng, mà Đường Quốc Đống phất tay một cái, một bữa cơm bằng cả nửa năm tiền lương của nhà họ!

Thật khiến người ta tặc lưỡi!

Đường Quốc Đồng như kiểu rất hài lòng với ánh mắt mọi người nhìn ông, trước khi đi vẫn hứa hẹn lần sau sẽ dẫn bọn họ đi nơi tốt hơn!

Về đến nhà, bà nội Lý Hồng Cẩm vẫn còn la hét, những lời như là chỉ có đứa con trai thứ hai của bà là có tiền đồ thôi, có cơ hội đi đến khách sạn lớn, quen biết đủ kiểu lãnh đạo!

Đường Quốc Dân nghe vào tai, trong lòng không thoải mái, ông chỉ là một viên chức nhỏ của công ty tàu điện, mỗi ngày lái xe bus, ở những năm chín mươi cũng coi như kiếm được không ít, nhưng khi so sánh với người khác, thì thể hiện rõ thấp hơn người ta biết bao nhiêu lần!

Buổi tối lúc ngủ, Đường Quốc Dân lăn qua lộn lại ở trên giường mà không ngủ được, không biết đang suy nghĩ gì!

Đường Linh nghiêng đầu nhìn cha trong bóng tối, xem ra bữa gia yến hôm nay, coi như đã chôn xuống một hạt giống làm tiền đề cho ngày sau cha cô bỏ việc ra ngoài làm ăn riêng!

Nhắm hai mắt lại, Đường Linh cười cong miệng, nếu cha đã muốn làm kinh doanh, vậy thì giúp ông hoàn thành nguyện ước có sao!

Tháng ngày vui vẻ luôn trôi qua rất nhanh, thoáng cái đã nghênh đón đợt thi học kỳ!

Một ngày thời gian, ba môn toán văn ngoại ngữ đều thi xong trong ngày, đám học sinh cũng thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cũng bắt đầu kỳ vọng về kì nghỉ hè sắp tới.

“Đường Đường, tiệc liên hoan ngày kia, chúng ta có cần chuẩn bị tiết mục không nhỉ?”. Lưu Hân hưng phấn lôi kéo Đường Linh, rốt cục đã thi xong!

“Bạn cùng bàn a, các cậu chuẩn bị tiết mục gì? Cũng tính luôn tớ vào được không!”. Đoàn Ngọc nghe thấy Lưu Hân và Đường Linh thảo luận về tiết mục trong buổi liên hoan, cậu vội vàng tiến tới!

“Tránh tránh tránh! Chúng tớ đều là nữ sinh, cậu lại là nam sinh đòi tham gia cái gì!”. Lưu Hân ghét bỏ khoát tay!

Vậy mà Đoàn Ngọc nhìn thấy cũng không tức giận, chớp mắt với Đường Linh mấy cái, cười hắc hắc, “Nam nữ phối hợp, làm việc không mệt!”

Lưu Hân làm mặt quỷ với Đoàn Ngọc, “Nguy hiểm!”

Đường Linh bình tĩnh nhìn Đoàn Ngọc, trong ánh mắt khao khát của Đoàn Ngọc, hướng về phía Lưu Hân gật đầu, vô cùng tán thành lời Lưu Hân vừa nói!

Sau đó trong phòng học, nghe thấy một thanh âm bí ẩn!

“Bạn cùng bàn ơi! Đừng mà!”

Đường Linh nghỉ ngơi một ngày ở nhà, ngày thứ hai chính là bữa liên hoan trường tổ chức, Đường Linh đeo cặp sách, bên trong có chứa một ít đồ ăn vặt, đều là mẹ mua cho cô, nhìn một đồng đồ ăn vặt, Đường Linh có chút dờ khóc dờ cười! Đã lâu rồi cô không ăn đồ ăn vặt, hưởng hờ năm 92 quả thực không có mấy đồ ăn vặt để ăn!

Trong lớp trang hoàng ngập tràn khí sắc vui tươi, hoa giấy đủ loại màu sắc treo đầy phòng học, bàn ghế được sắp lại thành một vòng, trung tâm phòng học trống không, dành cho biểu diễn tiết mục!

Hôm nay Lưu Hân ăn mặc rất xinh đẹp, lôi kéo Đường Linh chiếm trước chỗ ngồi tốt, lấy từ trong túi xách ra đủ loại đồ ăn vặt, chồng chất lên bàn, không ngừng mời Đường Linh ăn, Đường Linh chỉ tươi cười nhận lấy, nhưng rất ít bỏ vào miệng ăn!

Bỏ đồ ăn vào miệng nhai nhóp nhép, Lưu Hân nhìn Đường Linh hỏi, “Đường Đường, hôm nay cậu chuẩn bị bao nhiêu thiệp chúc mừng năm mới?”

Thiệp chúc mừng năm mới?

Đường Linh ngẩn ra, cô đúng là đã quên mất vụ này!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 36: Buổi liên hoan

Nhiều năm qua không tặng thiệp chúc mừng năm mới, làm sao cô còn nhớ những thứ này!

Thấy trong mắt Đường Linh kinh ngạc, Lưu Hân buông đồ ăn vặt trong tay xuống, có chút khoa trương nói, “Trời! Cậu không phải đến một cái thiệp cũng không chuẩn bị chứ?”

Đường Linh xấu hổ cười, nhún vai, gạt đầu hướng về phía Luru Hân người đang lộ ra vẻ mặt kinh ngạc kia.

“Vậy một lát nữa tặng thiệp chúc mừng cậu phải làm sao? Nếu không tớ cho cậu mượn một ít nhá!”. Suy nghĩ một lát, Luru Hân lại lắc đầu, “Không được! Cửa tớ đều đã viết tên lên rồi! Làm sao bây giờ!”

“Vậy thì không tặng, không sao đâu.”. Đường Linh không để ý mở miệng nói.

Luru Hân tuy rằng cảm thấy như vậy không tốt, nhưng cũng không có biện pháp nào khác, cũng không thể lấy thiệp có viết tên của Luru Hân coi như là của Đường Linh tặng cho người ta được!

Bởi vì là buổi liên hoan của lớp, cho nên yêu cầu mỗi người đều phải chuẩn bị biểu diễn một tiết mục, có thể là tiết mục đơn, cũng có thể là tiết mục tập thể, cuối cùng còn đánh giá tiết mục của ai được hoan nghênh nhất, lớp có chuẩn bị phần thưởng!

Tất cả học sinh đều tích cực tham gia, cũng có một số người nhát gan, hoặc người có tính cách hướng nội, đi tới khu trung tâm sân khấu, cúi mặt xấu hổ kể câu truyện cười không ăn nhập nội dung, sau đó chán nản quay về chỗ ngồi trong tiếng cười của mọi người!

Ngồi ở phía dưới, trong lòng Đường Linh có chút cảm khái, cô bạn này chẳng phải đã từng là chính mình sao? Bên môi nở nụ cười yếu ớt bất đắc dĩ, khi còn bé thơ cô cũng không được mọi người chung quanh yêu thích!

Đến phiên Luru Hân, cô nhóc biểu diễn một điệu nhảy, vốn muốn cùng nhảy với Đường Linh, ai ngờ Đường Linh không biết khiêu vũ, cho nên buộc lòng cô bạn này phải biểu diễn một mình!

Kỳ thực Đường Linh cũng không phải là không biết khiêu vũ, chỉ là không biết nhảy kiểu học sinh tiểu học mà thôi! Sau khi trưởng thành cô từng đi bar, sân nhảy, đã tham gia nhiều tiệc rượu trên thương trường, mấy loại vũ đạo dành cho người lớn không cách nào nhảy trước mắt trẻ con được! Nếu Đường Linh nhảy một đoạn múa thoát y tại đây, phỏng chừng sẽ khiến toàn trường bị sét đánh chết!

Luru Hân học chuyên vũ đạo, nhảy một điệu nhảy dân tộc rất ra dáng, giành được không ít tiếng vỗ tay!

Vương Tử Thông lên sân khấu kéo một bản violon, thời này rất ít người học nhạc cụ, cho nên lúc Vương Tử Thông lấy đàn violon ra diễn tấu, thực sự khiến hầu hết các bạn trong lớp ước ao! Làm thỏa mãn trọn vẹn lòng hư vinh của Vương Tử Thông!

Chờ đến lúc Đoàn Ngọc lên sân khấu, thật nhiều nữ sinh đều vô cùng kỳ vọng, kết quả tên kia đang trong lúc mọi người chờ mong, hát vang một khúc, chớp mắt đã khiến mọi người té ngửa ghế! Cho đến về sau không còn có ai gây rối kêu Đoàn Ngọc lên hát! Sự nghiệp ca hát của Đoàn Ngọc đời này đã bị chôn sống từ giây phút này!

Hai anh em Tư Đồ, cùng đọc diễn cảm một bài thơ, hơn nữa còn dùng tiếng Anh đọc diễn cảm lần nữa, bạn học trong lớp đều hết sức sùng bái nhìn bọn họ, ngay cả ánh mắt cô giáo Kim nhìn bọn họ đều tràn đầy vẻ kích động!

Cuối cùng, lúc về lại chỗ ngồi, Tư Đồ Hạo còn háy mắt với Đường Linh, rất có dáng điệu ghẹo gái buổi ban sơ! Nhìn ra được tiềm năng đó của cậu bạn, trong lòng Đường Linh cười thầm không thôi!

Sau đó đến lượt Đường Linh, Đường Linh cau mày suy nghĩ, rời khỏi chỗ ngồi, đi thẳng tới vị trí trung tâm!

Khi Đường Linh đứng ở đó, trong phòng học có chút âm ỉ, nói chuyện lao nhao, cười đùa vui vẻ, chỉ có một số ít người là chăm chú nhìn Đường Linh, mong đợi tiết mục biểu diễn của cô!

“Tớ cần một tấm thiệp chúc mừng?”. Giọng nói thanh thúy chìm trong không gian ồn ào náo động.

Một số người nghe thấy Đường Linh nói, nhìn Đường Linh có chút chế giễu, đến thiệp chúc mừng còn phải mượn người khác?

Đoàn Ngọc chớp mắt mấy cái, thuận tay cầm lên tấm thiệp chúc mừng vừa mới nhận được, đưa cho Đường Linh, sau đó đặc biệt hào khí nói, “Cầm, tùy tiện dùng!”

Đường Linh tựa hồ nhìn thấy hình ảnh của Đoàn Ngọc sau khi lớn lên, cầm thẻ ngân hàng, vút cho người đẹp bên cạnh, sau đó cực kỳ tiêu sái nói, “Cầm, tùy tiện quẹt!”

Che dấu ý cười sâu trong mắt, nhìn thiệp chúc mừng trong tay một chút, thì ra là của Vương Tử Thông tặng? Ngẩng đầu lên nhìn về phía Đoàn Ngọc, cái tên này chỉ sợ thiên hạ không đại loạn!

Tay Đường Linh cầm thiệp chúc mừng, ánh mắt Vương Tử Thông như sắp phun ra lửa, cô vẫn thản nhiên đem tấm thiệp đặt ở trước mặt mọi người trước sau phô bày một chút, sau đó gấp lại thành nhiều lớp, đang lúc mọi người nghi hoặc trong mắt, hai tay xé một cái!

A!

Mọi người trở mắt nhìn Đường Linh, có nữ sinh bật ra tiếng kêu, đưa một bàn tay ra che miệng, tiếp đó cũng đang lúc mọi người kinh ngạc, khóe miệng Đường Linh nhếch lên, lại xé tiếp!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Vương Tử Thông như muốn phun ra lửa, Đoàn Ngọc có chút lo lắng nhìn Đường Linh, trong mắt xẹt qua một chút hối hận, cậu cố ý lấy tấm thiệp của Vương Tử Thông đưa cho cô, Đoàn Ngọc cũng không ngờ cô bạn cùng bàn sẽ trực tiếp xé tấm thiệp đó!

Xem ra bạn cùng bàn của cậu đã tự rước lấy phiền phức rồi!

“Đường Linh! Cậu xé thiệp của tôi!”. Vương Tử Thông hung hăng vỗ bàn một cái, đứng bật dậy, nhìn chòng chọc Đường Linh một cách hung dữ!

Cô giáo Kim ngăn người, nhanh chóng bước lên muốn giải hòa, trên tiệc liên hoan nếu có gây ra phiền toái gì, vậy mặt mũi của cô giáo cũng không biết để đâu!

Cô giáo Kim vẫn chưa kịp đi lên phía trước, đang lúc mọi người trong ngây người, hai tay của Đường Linh khẽ động, hướng về đồng thiệp bị xé vụn trong tay thoi một cái, hai tay hợp lại, lại chậm rãi mở ra, trên tay vẫn là một tấm thiệp với nhiều nếp gấp, hoàn hảo vô khuyết bày ra trước mắt mọi người!

Lớp học hoàn toàn tĩnh lặng!

Trời!

Sao có khả năng!

Chính bọn họ rõ ràng đã chính mắt nhìn thấy tấm thiệp kia bị xé thành những mảnh vụn nhỏ!

Vậy mà... lại ghép được! Hoàn hảo... vô khuyết!

Cô giáo Kim ngây người tại chỗ, không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào tấm thiệp chúc mừng trong tay Đường Linh, đi tới vài bước, rút tấm thiệp ra từ trong tay Đường Linh, cẩn thận lật xem tấm thiệp đó trên tay!

“Đúng là nguyên vẹn!”. Cô giáo Kim kinh ngạc lắm lắm nói.

“Oa! Đường Đường! Cậu quá tuyệt vời! Cậu sao làm được! Tớ trông thấy rõ ràng cậu xé nó mà! Tại sao lại còn nguyên vẹn!”. Lưu Hân hướng về phía Đường Linh kích động hét lên, ánh mắt phát sáng, Đường Đường thật lợi hại!

“Bạn ngồi cùng bàn a! Cậu mau dạy tớ chiêu này đi! Tớ cũng muốn bắt chước!”. Đoàn Ngọc với đôi mắt đào hoa trực tiếp bắn ra vô số hào quang lấp lánh, nhìn Đường Linh kèm theo ánh mắt vô cùng nóng bỏng! Chuyện này quả thật quá thần kỳ!

“Biểu diễn lại một lần! Lại biểu diễn lần nữa đi mà!”. Không biết là ai kêu lên một câu như vậy, bạn học trong lớp đều đồng loạt yêu cầu Đường Linh biểu diễn lại một lần!

Đường Linh chưa kịp mở miệng, vài bạn học chưa từng nói chuyện với cô trước đây cũng chạy tới, nhét vào trong tay Đường Linh một tấm thiệp thể hiện chút lấy lòng cô, chỉ chốc lát sau, trong tay Đường Linh chất đầy thiệp chúc mừng!

Dưới sự yêu cầu nhiệt tình của mọi người, Đường Linh lại biểu diễn một lần nữa màn ảo thuật, mọi người xem chăm chú không chớp mắt, chỉ lo bỏ lỡ một chi tiết nhỏ!

Cả lớp bởi vì trò ảo thuật đó của Đường Linh, bị oanh tạc!

“Muốn học không?”. Sóng mắt Đường Linh lưu chuyển, nhìn về mặt vô cùng hâm mộ của Đoàn Ngọc.

Đoàn Ngọc dùng sức gật đầu, Đường Linh lại biểu diễn cho cậu bạn xem một lần, sau đó bỏ lại một câu, “Tự mình từ từ luyện đi!”

Tên nhóc Đoàn Ngọc kia rất có lòng hiếu kỳ, cầm trong tay tấm thiệp của Vương Tử Thông, học theo cách Đường Linh dạy, gấp lại, sau đó xé một cái!

Tấm thiệp đó rốt cục đã hoàn thành sứ mạng của nó, bị Đoàn Ngọc xé thành mảnh nhỏ!

Ánh mắt Đường Linh cong cong, khoe miệng khẽ nhếch lên! Cô cũng thích xem náo nhiệt của người khác nha!

Vương Tử Thông cũng nhìn thấy, vành mắt đỏ lên tại chỗ, bật khóc oa oa! Làm cô giáo Kim luống cuống tay chân!

Phụ huynh của Vương Tử Thông này, thường xuyên chăm sóc gửi quà cho cô giáo Kim, nên đương nhiên cô không thể thiếu quan tâm Vương Tử Thông được!

Ngoài cô giáo Kim và mấy tùy tùng bảo vệ Vương Tử Thông kia ra, những bạn học khác đều vây quanh Đường Linh, bọn họ đều rất ngạc nhiên Đường Linh sao làm được trò ảo thuật đó, trong lớp liền xuất hiện bầu không khí như sau — Cô giáo Kim đã dành Vương Tử Thông đang khóc thét bên cạnh, một bên khác thì vui vẻ hòa thuận vây tại một chỗ thảo luận chủ đề ảo thuật!

Lúc bình chọn tiết mục được yêu thích nhất, trong lớp chín mươi phần trăm đều lựa chọn tiết mục của Đường Linh, giải thưởng lớn của lớp phát cho Đường Linh, điều này cũng làm cho cô hơi kinh ngạc!

Những năm chín mươi, ảo thuật còn chưa được phổ biến rộng rãi, cho nên tất cả mọi người đều cảm thấy rất thần kỳ, thực ra Đường Linh làm trò ảo thuật này chỉ là sơ cấp thôi, đời trước thời điểm ảo thuật được cả thế giới ưa chuộng, Đường Linh cảm thấy thú vị, cố ý tìm người học, không nghĩ tới hôm nay lại có đất dụng võ!

Bởi vì lúc trước tính cách Đường Linh khá yên lặng, mọi người tiếp xúc với cô không nhiều, cho nên lúc tặng nhau thiệp chúc mừng, Đường Linh chỉ nhận được mấy tấm, anh em Tư Đồ, Lưu Hân, Đoàn Ngọc, Lương Văn Thù.

Thời điểm Tô Cảnh tặng thiệp có chút buồn cười, cậu bạn cầm tấm thiệp trong tay, đưa cho Đường Linh, Đường Linh chỉ nói tiếng cảm ơn, liền để tấm thiệp đó qua một bên! Tô Cảnh nhưng không hề rời đi, nhìn chăm chăm Đường Linh, sau đó dưới ánh mắt nghi hoặc của Đường Linh, thốt ra một câu khiến Đường Linh không biết nói sao, “Cậu thì sao!”

“Không có!”. Đường Linh mặt không biểu cảm nói.

Sắc mặt Tô Cảnh có chút gượng gạo, với tay lấy lại tấm thiệp vừa tặng cho Đường Linh kia, trong giọng nói không được tự nhiên còn kèm theo chút ngạo khí, “Muốn thì đem cái của cậu để đổi!”

Nhìn Tô Cảnh quay người bước đi, Lưu Hân nhỏ giọng than thở nói, “Hẹp hòi! Ai muốn của cậu ta chứ!”

Đường Linh chỉ cười, nhún vai, không để ý! Vốn cô cũng không muốn có qua lại gì với Tô Cảnh! Đứa nhỏ khó tánh là khó trị nhất!

Tiệc liên hoan mọi người đều chơi rất vui vẻ, chỉ có Vương Tử Thông do bị Đoàn Ngọc xé nát tấm thiệp chúc mừng mà thương tâm vô cùng!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 37: Trần Bảo Trai khai trương

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Kỳ nghỉ đông thấm thoát trôi qua, trong lúc nghỉ đông Đường Linh và Lưu Triển Bằng lại đi đồ thạch, Đường Linh dựa vào “Quý nhân”, đã chọn ra không ít vật liệu tốt, Trần Bảo Trai khai trương là không thành vấn đề!

Hôm nay khai trương, người trong ngành không ít người nể mặt đến ủng hộ, bản thân Lưu Triển Bằng cũng rất có địa vị tại Thành phố S, tân khách do ông mời tới đương nhiên đều là người có máu mặt!

Điều Đường Linh không nghĩ tới là, Ngụy Bác Đạt Ngụy lão vậy mà cũng đích thân đến chúc mừng, “Thuốc lá Hoa Hạ” của Triệu Chấn Đông cũng phái người đưa tới lẵng hoa chúc mừng!

Hiển nhiên bọn họ cũng không đến đây vì Lưu Triển Bằng, mà là biết Trần Bảo Trai hiện tại là chuyện làm ăn của Đường Linh! Về phần hai người họ làm sao biết được, Đường Linh cũng không để tâm, nhân vật giống như Ngụy lão và Triệu lão vừa anh minh vừa có nhân mạch, tự nhiên sẽ biết được nội tình!

Sau khi Trần Bảo Trai được trang hoàng lại, phong cách rất khác với lúc trước, Đường Linh căn cứ vào phong cách thiết kế của hậu thế để tiến hành cải tu, kết hợp được rất nhiều yếu tố hiện đại, không gian Trần Bảo Trai hoành tráng hoa lệ và lộ ra nét thời thượng, ở một góc đại sảnh còn bố trí một phòng chờ khu nghỉ ngơi, tại đó có đặt bộ bàn ghế sofa trang hoàng vật dụng tiện cho thư giãn, trang hoàng theo phong cách phương tây, toát lên sự giàu có đặc sắc!

“Nhóc Tiểu Đường, thực sự là không đơn giản a! Cháu sao nghĩ ra được thiết kế một khu nghỉ ngơi tại đây?”

Hôm nay Ngụy lão vẫn dẫn theo trợ lý tiểu Trần, bây giờ ánh mắt tiểu Trần nhìn Đường Linh không còn sự ghét bỏ, ngược lại rất hiếu kỳ, khiếp sợ! Trần Bảo Trai vậy mà lại là của con bé! Khiến người ta rất kinh ngạc!

Đường Linh tươi cười, “Khách hàng là thượng đế, đương nhiên phải phục vụ chu đáo! Ngài nói có đúng không?”.

“Phục vụ này của cháu thật đúng là bỏ ra không ít tâm tư, khu nghỉ ngơi này chung quanh đều là tinh phẩm phi thủy, đem phi thủy đánh bóng chế tạo thành nhiều loại vật trang trí, có thể nói là chỉ cửa hàng của cháu mới có!”

Ngụy lão nhìn trang trí chung quanh hơi có chút lú lẫm! Dùng phi thủy làm vật trang trí, lá gan thật lớn, trong tay ông cầm chén phi thủy, uống một hớp trà, cười trên đùa, “Cháu đứa nhóc này, cả cái chén uống trà cũng làm từ phi thủy, cháu không sợ khách hàng không cẩn thận làm vỡ chén sao!”

“Ông nội Ngụy, đẳng cấp Trần Bảo Trai này nằm ở mức trung cao cấp trở lên, quý khách hàng tới nơi này tiêu xài, tổ chất sẽ không quá tệ, dùng chén phi thủy để uống trà, về thường thức hay thể diện đều đáp ứng đủ, vậy những doanh nhân thành công đều sẽ nguyện ý tới thôi!”

Những đồ vật phi thủy kia phần lớn đều làm từ loại phi thủy bình thường, đối với Đường Linh mà nói, giá vốn của nó cũng chỉ bằng giá tiền của mấy khối mao liệu, nhưng đối với tiệm châu báu khác mà nói, đây là cực kỳ xa xỉ! Dù cho là “Vinh Phúc Châu Bảo” của Ngụy lão cũng sẽ không xuống tay mạnh bạo chi tiền tài ở phương diện này! Nói vậy ngoài Đường Linh ra, người khác ai cũng không lấy phi thủy kiếm bọn tiền kia, làm thành đồ vật trang trí vô dụng!

Trong mắt Ngụy lão long lanh, “Nhóc này, thì ra chủ ý của cháu là muốn để cho người tầng lớp xã hội thượng lưu kia tuyên truyền giúp cháu chứ gì!”

Bị Ngụy lão vạch trần, Đường Linh chỉ nhún vai, tựa lưng vào ghế, bĩu môi nói, “Hết cách rồi ông nội Ngụy ơi, tiền quảng cáo quá đắt, có thể tiết kiệm liền tiết kiệm thôi!”

Ngụy lão nghe thấy tròn tròn mắt, vật trang trí bày biện nơi đây tùy tiện lấy ra một món, đã đủ cô nhóc làm ra một thương hiệu!

Đường Linh dùng phi thủy chế tạo thành vật trang trí, làm ấm trà ly trà, chú trọng đến hai chữ “phẩm vị”, càng là người có tiền bọn họ càng phổ trương kiểu cách, làm như vậy chắc chắn sẽ nâng cao danh tiếng và địa vị của Trân Bảo Trai lên tầm cao mới, có hàng loạt nhân sĩ thượng lưu quảng cáo tuyên truyền giúp Trân Bảo Trai, việc tốt như vậy sao lại không làm chứ!

Đang lúc Đường Linh và Ngụy lão nói chuyện cùng nhau vô cùng vui vẻ, bỗng bên ngoài có chút huyền ảo, thực ra là có người đến đập phá cửa tiệm! Đường Linh cùng Ngụy lão đồng loạt đứng dậy, đi tới cửa lớn Trân Bảo Trai!

“Phùng lão đại, hôm nay Trân Bảo Trai của tôi khai trương, chẳng lẽ anh lại tới đòi món nợ nào đó!”. Lưu Triền Bằng không có chút hảo cảm nào với Phùng Tam, lúc trước Phùng Tam đến đòi nợ là do Vương Bình sai khiến, Lưu Triền Bằng đương nhiên xếp Phùng Tam vào phe của Vương Bình!

“Trân Bảo Trai của anh khai trương, là mở cửa buôn bán, lẽ nào ông chủ Lưu còn muốn đuổi khách!”. Hôm nay Phùng Tam ăn mặc cũng coi như có thể diện, người không biết còn tưởng hắn là nhân sĩ thượng lưu!

“Đừng thế! Trân Bảo Trai các người mở cửa làm ăn còn lựa chọn khách hàng! Mau đến xem a! Trân Bảo Trai chủ lớn lán khách kìa!”

Tên lưu manh tóc vàng ngày trước đi theo Phùng Tam đòi nợ, hiện tại đang đứng tại cửa lớn Trân Bảo Trai, căng giọng kêu la, dẫn tới không ít người chú ý!

“Quả thực hồ đồ! Các người còn gây sự nữa, đừng trách tôi đuổi người!”. Lưu Triền Bằng ra hiệu một ánh mắt, lập tức đã xuất hiện vài nhân viên an ninh.

“Mọi người mau nghe một chút đi, Trân Bảo Trai này còn muốn đuổi người! Chúng tôi đến đây mua châu báu, vậy mà lại xem thường chúng tôi! Tất cả mọi người đừng đến đây mua châu báu, ông chủ nơi đây quá xem thường người khác!”

Tên lưu manh tóc vàng thấy trước cửa Trân Bảo Trai vây quanh không ít người, hắn liền mồm năm miệng mười rêu rao, đám đông nghe được, dần dần bắt đầu chỉ chỉ chỗ chỗ vào Trân Bảo Trai!

“Chú Lưu, nếu bọn họ đến đây để mua châu báu, thì mời bọn họ vào đi!”

Đường Linh đứng ở cửa, giọng nói mặc dù không lớn, nhưng có thể khiến người ta nghe rõ, sau đó lại tựa như nhớ tới cái gì đó, quay đầu có lòng tốt nhắc nhở, “À! Đúng rồi! Bên trong Trân Bảo Trai ngay cả cái ly trà đều làm từ phi thủy, lần này các anh cũng đừng vừa đánh vừa đập phá! Lần trước thật sự là quá dã man đi!”

“Ồ ~ thì ra những người này đến đây để gây chuyện!”. Quần chúng vây xem sau khi nghe thấy, bắt đầu xì xào bàn tán!

“Thật nhìn không ra, những người này ăn mặc đàng hoàng, thì ra là đám côn đồ a!”

“Đoán chừng là đồng ngành đồ kị nhau, nếu không sao mới ngày đầu khai trương đã có người đến đập phá tiệm!”

Phùng Tam nghe thấy mấy lời bàn tán kia, có chút không tự tại, đứng ở đó do dự có nên vào hay không, vốn định chụp mũ làm ô uế danh tiếng của Trân Bảo Trai, cố ý ăn mặc chỉnh tề, vốn tưởng rằng Lưu Triền Bằng e ngại mặt mũi, ở trước mặt mọi người không dám hé lộ chuyện xấu ngày trước hắn nợ tiền, chuyện bọn hắn là côn đồ liền không bị ai biết, nhưng không nghĩ tới con nhóc kia cũng ở đây, còn nói ra trước mặt mọi người!

Phùng Tam sắc mặt u ám, nhắc chân tiến vào Trân Bảo Trai trong sự nghị luận của mọi người, phía sau đi theo vài tên côn đồ!

“Các người nhìn kìa, đi vào rồi! Liệu có đánh nhau không?”

“Đánh cái gì chứ! Không thấy trước cửa Trân Bảo Trai nhiều bảo an như vậy sao! Chỉ có mấy tên đó, đang ban ngày ban mặt nào dám thật ra tay đánh nhau!”

“Các người có nghe không, vừa nãy cô gái nhỏ kia nói, bên trong Trân Bảo Trai ngay cả ly trà cũng đều làm từ phi thủy! Trời! Vậy nếu đập thì mất bao nhiêu tiền!”

“Xem trận thế này, Trân Bảo Trai muốn dẫn đầu thành phố S trong ngành đá quý mất! Nếu không phải cùng ngành cũng sẽ không tìm người đập tiệm người ta như thế!”

Gần như thời gian một đêm, tên Trần Bảo Trai đã truyền khắp thành phố S, Đường Linh không nghĩ tới, Phùng Tam đến đập phá quán không thành, ngược lại còn giúp Trần Bảo Trai làm tuyên truyền quảng cáo!

Đường Linh trực tiếp đưa Phùng Tam mấy người bọn hắn đến khu nghỉ ngơi, Ngay lão biết Đường Linh có lời muốn nói, bèn nói muốn đi nhìn chút ngọc thạch, để lại hai người Đường Linh cùng Lư Triển Bằng tại đây, còn có đám lưu manh đến quấy rối!

Phùng Tam cũng không phải loại người chưa từng thấy sự đời, vừa bước vào phòng khách trong lòng chợt cảm thấy chấn động! Trang hoàng cỡ này tuyệt đối là hạng nhất! Nhân viên tiếp tân đón khách người nào người nấy đều xinh đẹp cao ráo, khuôn mặt mỉm cười, phục vụ tinh tế, tức khắc cảm thấy giá trị con người mình tăng tiến gấp bội!

Lúc này ngồi trên sofa tại khu nghỉ ngơi, nhìn chung quanh đủ loại vật trang trí đều là phi thúy, nhìn ngắm thôi cũng rất đã mắt! Ngay cả hắn người thô lỗ tục tũu, đều cảm thấy trình độ bản thân giống như đã được nâng cấp!

Đường Linh tự tay rót ly trà, đặt tới trước mặt Phùng Tam, “Phùng lão đại uống một ngụm trà, thông cổ!”

Phùng Tam nhìn chăm chú lên cốc trà trước mắt, nhưng hắn nhớ lại lời Đường Linh từng nói, ly trà này được chế tác từ phi thúy! Không nghĩ tới Phùng Tam hắn còn có một ngày được dùng loại cốc phi thúy để uống trà!

Có chút cẩn thận cầm cái cốc lên, uống một hớp trà, cho dù hắn không hiểu trà, lúc này cũng cảm thấy vô cùng hương thụ!

“Phùng lão đại đi theo tôi thế nào?”. Đường Linh đột nhiên mở miệng!

Phùng Tam sắc lợi hại, trượt tay một cái, cái chén rơi xuống đất phát ra âm thanh, xoảng!

Nhìn chằm chằm Đường Linh, sừng sốt vài giây, Phùng Tam ho nhẹ một tiếng, nhưng sau lưng hắn tên lưu manh tóc vàng kia lại không trấn định, trừng mắt đôi mắt to tròn, lộ ra nét mặt hung thần ác sát!

“Mấy con mẹ nó đầu óc bị lừa đá sao! Kêu lão đại của chúng tao đi theo mày! Chưa đủ lòng đủ cánh, còn đòi học người ta làm lão đại!”

Đường Linh mí mắt hơi nheo lại, toát ra một tia nguy hiểm, gườm mắt một cái, tên tóc vàng tức khắc cảm thấy như có gai ở sau lưng, thật không thoải mái!

Đường Linh nhìn về phía Phùng Tam với sắc mặt âm u bất định, khóe miệng hơi nhếch lên, “Phùng lão đại quả nhiên có tiềm lực đứng trên kẻ khác, chén phi thúy hơn vạn đồng bị rơi vỡ, sắc mặt không thay đổi chút nào!”

Phùng Tam nghe thấy thế lông mày càng nhíu chặt lại, nhìn chằm chằm vào cái chén phi thúy vỡ dưới chân.

“Phùng lão đại sau này đi theo tôi vừa khéo!”

Đường Linh vừa trịnh trọng lập lại một câu, Phùng Tam ngẩng đầu đối mắt với Đường Linh, Đường Linh gần từng chữ, “Theo tôi không cần phải lo nghĩ chuyện âm mưu, không cần ở trước mặt mọi người không ngóc đầu lên được! Anh có thể đứng trên kẻ khác, tiến vào xã hội thượng lưu chân chính, không cần chỉ dựa vào quần áo giữ thể diện! Càng không cần chịu sự xui khiến của Vương Bình đi làm loại chuyện anh không muốn làm! Trọng yếu nhất, anh không cần lo lắng kẻ sinh nhai cho bọn đàn em!”

Phùng Tam nhìn chòng chọc vào mắt Đường Linh, hai mắt càng ngày càng tỏa sáng, sự kinh ngạc trong lòng lúc này đều lộ hết trên mặt, cô nhóc này... vậy mà đều biết! Biết hắn là vì kẻ sinh nhai, vì các anh em, bắt buộc dĩ mệnh mệnh làm việc cho Vương Bình! Cô nhóc còn biết bởi vì “chức nghiệp” của hắn, hắn ở trước mặt người khác không ngóc đầu lên được! Cô nhóc cũng biết, hắn luôn hướng về xã hội thượng lưu!

Nhưng, tất cả những điều cô nhóc nói làm sao có thể! Cô nhóc chỉ là một đứa trẻ mà thôi!

“Đừng hoài nghi năng lực của tôi, tôi có thể một lần nữa vực dậy một Lư Triển Bằng, thì sẽ có thể cho anh một cuộc sống như tôi vừa nói!”

Nhìn đôi mắt phượng lấp lánh ánh hào quang trước mắt, và nụ cười nhếch môi nhàn nhạt, trong lòng Phùng Tam vô cùng chấn động!

Lư Triển Bằng không hiểu vì sao Đường Linh muốn thu nhận đám người Phùng Tam, tuy rằng trong lòng không có hảo cảm với nhóm người này, nhưng cô chủ nhỏ đã quyết định, ông tất nhiên vâng theo!

Lúc này ngay cả tên tóc vàng vẫn luôn ồn ào kia cũng trầm mặc, Đường Linh nói câu này không chỉ chạm đến đáy lòng Phùng Tam, tương tự cũng nói đến tâm khảm của tên tóc vàng kia và cả đám người bọn họ nữa!

“Chúng ta dựa vào cái gì tin người!”. Tên tóc vàng tỉnh táo lại, buột miệng thốt ra một câu!

“Trần Bảo Trai chính là của Đường tổng, Lư Triển Bằng tôi chỉ tin phục một mình Đường tổng! Đường tổng đã có thể lôi tôi ra khỏi đáy vực, đương nhiên cũng có thể kéo các người ra khỏi đó!”. Sau khi Trần Bảo Trai khai trương, Lư Triển Bằng đã kiên trì gọi Đường Linh là Đường tổng, mặc dù có chút quái dị, Đường Linh cũng không có phản đối!

“Cơ hội chỉ có một lần!”

Phùng Tam quét mắt một vòng Trần Bảo Trai vô cùng hoa lệ này, cuối cùng tầm mắt dừng ở chỗ chén phi thủy vỡ kia, hồi lâu mới ngẩng phắt đầu lên, hai mắt nhìn trực diện Đường Linh, “Được! Sau này Phùng Tam tôi liền đi theo cô! Quyết không đổi ý!”

Đường Linh nhìn mấy người trước mặt, bên môi gọi ra nụ cười như có như không!

“Rất tốt!”

(Hết quyển I)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 1: Thời gian sáu năm

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

“Lão đại, người lão đại muốn tìm tìm được rồi, vậy mà lại trốn vào trong nhà tù, nếu không phải vừa vận đuổi kịp khi hấn ra tù, tìm tin tức về hấn e rằng còn phải phí chút thời gian!”

“Nhà tù?”

Một thiếu nữ với trang phục áo trắng quần jean ngồi trong xe, mí mắt hơi híp lại, hiện ra dáng vẻ lười biếng, môi đỏ mọng nhẹ nâng, “Để Chú Lưu liên hệ đi, gần đây công chuyện quá nhiều, các anh cũng mệt nhọc rồi, ngày mai các anh nghỉ một ngày xả hơi đi!”

“Hắc hắc! Làm việc cho lão đại làm sao thấy mệt được! Mấy thằng nhãi kia còn len lén hăm mộ em nữa kia!”

Thiếu nữ cong lên khoe miệng tươi cười, đầu chuyển hướng ra ngoài cửa sổ, nhìn đường phố chậm chậm lui về phía sau, có chút xuất thần!

Sáu năm, loáng một cái đã trôi qua sáu năm, Đường Linh năm nay 15 tuổi, học năm ba sơ trung, khoảng thời gian sáu năm này, Đường Linh mở rộng chỉ nhánh Trần Bảo Trai khắp khu vực phương Bắc, biến Trần Bảo Trai thành thương hiệu hàng đầu cho nhân sĩ thượng lưu lựa chọn khi nghĩ đến đá quý châu báu, có thể đeo trang sức châu báu của Trần Bảo Trai, đã trở thành tiêu chí của giới danh môn!

Công việc của Trần Bảo Trai, Đường Linh vẫn giao cho Lưu Triển Bằng một tay quản lý, lúc tên tuổi Trần Bảo Trai bao phủ thành phố S, Đường Linh còn đang ôm sách ngồi thành thoi trong sân trường!

Ngoại trừ Trần Bảo Trai, đám người Phùng Tam trước kia bị cô thu phục, bây giờ đi theo Đường Linh thành lập nên trung tâm giải trí thư giãn Đế Hào tại thành phố S, trung tâm giải trí này đã giao cho Phùng Tam quản lý, Đường Linh đặc biệt dùng lương cao mời về từ nước ngoài một giám đốc có nghiệp vụ chuyên môn cao, Phùng Tam chỉ cần trấn giữ là được!

Mà bây giờ mỗi ngày ở bên cạnh cô, là Lôi Tử —— chính là tên tóc vàng trước kia nhiều lần nhục mạ Đường Linh!

Lúc bắt đầu Phùng Tam quyết định dẫn theo thủ hạ đi theo Đường Linh, Lôi Tử vô cùng không tình nguyện, kết quả một lần ngoài ý muốn, Lôi Tử triệt để nhận định Đường Linh từ tận đáy lòng!

“Lôi Tử, em trai anh thế nào rồi?”. Nhớ tới điều này, Đường Linh thuận miệng hỏi.

Lôi Tử nghe thấy, sắc mặt có chút thay đổi, lão đại chính là một người như vậy, ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng vô cùng chiều cố thủ hạ!

“Nhờ phúc của lão đại, tiểu Vũ mới có cơ hội học đại học, nó cũng không chịu thua kém, thi đậu Kinh đại!”

Nói tới em trai, khuôn mặt Lôi Tử đầy vẻ tự hào, đời này của hấn may mắn nhất chính là đi theo Đường Linh, mà tự hào nhất là có một người em trai có ý chí!

“Kinh đại?”

Đường Linh khá kinh ngạc, cô từng nhìn thấy Lôi Vũ, sáu năm trước Lôi Vũ cùng bạn học xảy ra tranh chấp, cậu ta không cẩn thận đẩy bạn học từ ban công xuống, tuy rằng tính mệnh của người học sinh kia được cứu, nhưng lại bị thương không nhẹ! Bởi vì lúc đó vẫn còn là vị thành niên, cho nên phải vào sở quân giáo thiếu niên, hơn nữa còn phải bồi thường một khoản viện phí trị liệu rất lớn!

Biện pháp nào Lôi Tử cũng đã vận dụng hết rồi, rốt cuộc vẫn trở mặt nhìn em trai bị người ta dẫn vào cục cảnh sát, cha mẹ chết sớm trong nhà chỉ còn lại hấn và em trai, em trai luôn là trách nhiệm của hấn, là hy vọng của hấn! Đi tới bước đường cùng bí lối, Lôi Tử tìm tới Đường Linh!

Hấn cầm dao đi gặp Đường Linh, dọa mọi người sợ hãi muốn chết, cho rằng Lôi Tử sẽ đối với Đường Linh làm ra chuyện bất lợi, nào biết hấn đi tới

trước mặt Đường Linh, rầm một tiếng quỳ trên mặt đất, dập đầu thật mạnh mấy cái vang dội, nói ra những lời xuất phát từ tâm can, hi vọng Đường Linh có thể giúp hấn một tay, hấn trước đây miệng thối nói lung tung, chỉ cần Đường Linh giúp hấn, hấn đồng ý cắt đầu lưỡi, sau này bán mạng cho Đường Linh!

Cuối cùng Đường Linh vẫn giúp hấn, không muốn hấn cắt đầu lưỡi, chẳng phải cô là thánh mẫu chỉ biết thương người, mà cô cần loại người như Lôi Từ này!

Đường Linh để Lưu Triển Bằng đứng ra tìm người hòa giải, chỉ ra 20 vạn, gia đình học sinh kia lập tức đến cục cảnh sát lập hồ sơ, nói con nhà họ tự mình không cần thận bị té xuống, không quan hệ tới Lôi Vũ! Chẳng phải gia đình người kia tham tài, mà là 20 vạn kia thật sự khiến bọn họ choáng váng, ở những năm hộ vạn tệ được coi là đại gia, thì giá trị của hai mươi vạn có thể tưởng tượng được!

Sau đó, Lôi Từ vẫn đi theo bên cạnh Đường Linh, coi Đường Linh còn quan trọng hơn tính mạng của hấn! Vừa vặn qua sáu năm! Nếu như ban đầu là báo ân, còn hiện tại Lôi Từ là từ đáy lòng kính trọng Đường Linh! Chưa bao giờ nghĩ tới, Lôi Từ hấn còn có một khắc phong quang như thế!

“Lôi Từ, dừng xe! Còn lại một đoạn đường tự tôi đi qua đó! Lần này anh không cần theo tôi, lưu lại giúp anh ba quản lý Đề Hào, “Dạ Ưng” nơi đó lại có hành động rồi, thường xuyên cập nhật tình huống khắp nơi! Từ giờ trở đi tiến vào trạng thái chuẩn bị cấp một!”

“Vâng!”

Nghe được Đường Linh nhắc đến “Dạ Ưng”, Lôi Từ lập tức trở nên nghiêm túc, hai mắt hữu thần sáng ngời, hiện ra thần thái khác thường! Thân là một thành viên của “Dạ Ưng”, hấn vinh quang vô cùng!

Dừng xe ở một bên, Lôi Từ mới mở miệng nói, “Lão đại, hay là phải một người cùng chị qua đó?”

“Không cần, chú Lưu lần này cần đi thành phố Ninh bàn chuyện công việc, có chú ấy là được, anh cùng anh ba chú ý nhiều một chút, đừng gây rối gì đó biết chưa!”

“Lão đại yên tâm, bên này chúng tôi nhất định cẩn thận!”

Đường Linh gật đầu, mấy năm qua Lôi Từ và Phùng Tam trưởng thành cấp tốc, làm việc rất ổn thỏa, bên này Đường Linh cũng yên tâm giao cho bọn họ!

Mở cửa xe ra, Đường Linh xuống xe, thấy Đường Linh đi xa, Lôi Từ mới một lần nữa khởi động xe, quay đầu lái đi!

Chỗ rẽ cổng trường Nhất Danh, một chiếc Audi 100 nổi bật đậu ở chỗ này, Đường Linh nhìn lướt qua liền biết rõ, đó là xe công vụ của cục Giáo dục, sáu năm trước cô thành lập ra “Dạ Ưng”, bây giờ đã vô cùng lớn mạnh, vừa mới bắt đầu thành lập “Dạ Ưng” cũng chỉ là muốn thuận lợi cho việc mở rộng thương nghiệp thôi, không nghĩ tới phát triển đến nay, “Dạ Ưng” đã tạo thành quy mô, căn cơ trải rộng tỉnh Thanh, tạo thành một mạng lưới tin tức to lớn, tin tức thu nhập được toàn diện phong phú!

“Dạ Ưng” bề ngoài là đơn vị cổ vấn, trên thực tế làm công tác thu thập tin tức, mà hết thầy tới tức thu thập được, chỉ có Đường Linh một người biết được, Đường Linh xem xong thì sẽ tiêu hủy đi, không để lại một chút dấu vết!

Từ lúc Tiểu Bạch hòa nhập vào trong cơ thể cô, đại não Đường Linh không thể nghi ngờ là một quyền bách khoa toàn thư sống, đã gặp qua là không quên được cũng chỉ là việc còn con thôi!

Đường Linh còn chưa đi đến cổng trường học, cô giáo Hạ người đang đi qua đi lại trước cổng trường hồi lâu liền bước nhanh tới, trông thấy Đường Linh sắc mặt có chút không vui, nhưng cũng không nói gì, chỉ kéo tay Đường Linh, đi nhanh đến trước mặt hiệu trưởng!

“Hiệu trưởng Lý, em học sinh này đến rồi, có thể xuất phát!”

Vốn người được đi tham gia cuộc thi toán học tại thành phố Ninh là học sinh đặc ý nhất của cô, vậy mà học sinh đó trong tiết thể dục đá bóng bị thương ở chân, hết cách tham gia cuộc thi tỉnh lần này, mà Hiệu trưởng Lý vậy mà điểm danh yêu cầu Đường Linh tham gia thi đấu!

Cô giáo Hạ thực sự không hiểu, tại sao hiệu trưởng Lý muốn cho một em học sinh có thành tích bình thường Đường Linh tham gia thi đấu! Nhất Trung nhân tài đông đúc, xếp hàng cũng không đến lượt Đường Linh!

Hiệu trưởng Lý gật đầu, hướng về phía Đường Linh dặn dò, “Mau lên xe đi, vào trong xe chú ý lễ phép một chút, ngồi bên trong là lãnh đạo trong thành phố!”

Đường Linh chỉ khéo léo gật đầu, sau đó yên lặng mở cửa sau xe ra, chui vào!

Lúc ngồi vào chiếc xe Audi 100 do cục Giáo dục trang bị, cô mới phát hiện bên trong còn có một thiếu niên, từ miệng hiệu trưởng biết được thiếu niên cùng đi kia là con trai của trường khoa, cũng đại biểu thành phố S tham gia cuộc thi toàn tỉnh lần này, Đường Linh lễ phép gật đầu, thấy thiếu niên kia không muốn phản ứng, cô liền tìm chỗ thoải mái trên xe, nhắm mắt lại dưỡng thần.

Audi 100 tại thập kỷ 90 tiến vào thị trường Trung Quốc, là đại biểu cho dòng xe sang trọng đương thời, càng là nhảy một cái trở thành xe quan chức chính phủ! Lúc ấy mà nói, được coi như xe sang rồi! Đường Linh cấp cho Lôi Từ một chiếc xe sử dụng trong công việc cũng chính là loại này!

Nhắm mắt lại nhưng tâm tư xoay như chong chóng! “Phần cứng” trang bị của Cục giáo dục cũng thật khiến cô nhìn với con mắt khác!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 2: Khách sạn Hoa Hồng

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Thành phố Ninh!

Thành phố tỉnh hội của tỉnh Thanh, là khu vực nền tảng của công nghiệp nặng quốc gia, so với các tỉnh hội khác của phương bắc, thành phố Ninh không cần nói từ kiến thiết đô thị hay phát triển thành thị, cũng tốt hơn nhiều so với các tỉnh thành khác!

Xe vừa dừng lại cửa khách sạn, Đường Linh liền mở mắt, 6 năm qua chức năng của thân thể cô vẫn đang tăng cường, vừa mới dừng xe lại Đường Linh đã thanh tỉnh!

Trong mắt không có nửa dấu hiệu lờ mờ vừa tỉnh ngủ, kéo mở cửa xe, nhấc chân bước ra khỏi xe, kéo duỗi cánh tay, xoa nắn chiếc cổ có chút cứng ngắc.

Bởi vì là đại biểu thành phố S tham gia thi đấu, cho nên nơi ở không thể qua loa, Đường Linh nhìn khách sạn một chút, là khách sạn bốn sao, không khỏi tặc lưỡi!

Cuối năm 97 thành phố S còn chưa có khách sạn cấp sao, nhà lầu cũng kết cấu theo kiểu cũ, cũng không có khái niệm cao tầng, mà thành phố Ninh lại sớm đã xây lên tòa nhà cao tầng, tuy rằng nhà cao tầng không nhiều, nhưng đều đã có tính đại biểu, lại giống như khách sạn Hoa Hồng bốn sao trước mắt này, là một đại biểu trong đó!

Đường Linh sau khi tốt nghiệp có một đoạn thời gian công tác tại thành phố Ninh, có lúc vì công việc cần thường giao thiệp với các khách sạn lớn, cho nên khách sạn bốn sao, năm sao cô đều đi qua nhiều lần, trang hoàng nội thất và giá cả cô đương nhiên cũng biết, 6 năm qua làm mở rộng nghiệp vụ Trần Bảo Trai, Đường Linh có nhiều dịp đi tới đi lui các nơi, bởi vì nghiệp vụ đòi hỏi, cô đều lưu trú tại khách sạn cấp sao!

Khách sạn Hoa Hồng hiện nay là một khách sạn cấp sao duy nhất của thành phố Ninh, người tới ở chủ yếu đều là nhân viên thương vụ hay đi bên ngoài công tác! Không nghĩ tới cục Giáo dục lần này ra tay xa hoa như vậy!

“Mấy ngày này chúng ta ở nơi đây, trước tiên đi vào theo tôi!”

Trưởng khoa của cục Giáo dục nói với Hiệu trưởng Lý và Đường Linh, đi bên cạnh còn có một thiếu niên cao ngạo, thiếu niên kia về mặt kinh ngạc ngược đầu, về mặt chăm chú, nhìn bộ dáng như đang đếm khách sạn này cao bao nhiêu tầng!

Đường Linh nhìn thiếu niên kia trông có vẻ ngốc nghếch, không khỏi bật cười, như vậy mới đáng yêu! Không giống với vẻ vênh váo hung hăng khinh thường người khác ban nãy!

Thiếu niên nghe thấy tiếng cười của Đường Linh, không được tự nhiên quay mặt sang một bên, trừng mắt nhìn Đường Linh một cái, sau đó theo sát sau trưởng khoa đi trước mặt Đường Linh.

Đường Linh nhún vai, cất bước chậm rãi đuổi tới, thời điểm tiến vào cửa xoay, thiếu niên kia vẫn có chút sợ, cái cửa này sao tự nó động? Chi lo cửa sẽ đẩy cậu ra, không chú ý cha của cậu, không ngừng đi về phía trước chỗ có cửa kính kia!

Kết quả đứa nhỏ này khá bị kịch, đi theo cửa lượn quanh một vòng lại đi ra ngoài rồi! Nhìn thấy Đường Linh muốn vào cửa xoay, nhanh bước đi theo cô, ánh mắt ngược nhìn về hướng khác.

Đường Linh không để ý đến thiếu niên kia, cất bước tiến vào cửa xoay, mắt nhìn thẳng trực tiếp tiến vào trong khách sạn, vừa tiến vào đại sảnh khách sạn, Đường Linh đã ngẩng đầu nhìn chung quanh một vòng, quy cách quả thực không cách nào so sánh được với khách sạn cấp sao đời sau, thế nhưng đối với hiện tại mà nói, khách sạn Hoa Hồng có thể nói là cực kỳ xa hoa!

Cùng nhau tiến vào còn có thiếu niên kia và hiệu trưởng Lý, thiếu niên vừa vào cửa liền đảo mắt khắp chung quanh, nhìn thấy được cha cậu, vội vã đuổi sát tới!

Mà hiệu trưởng Lý hiển nhiên là bị chấn động, thành phố S không có khách sạn cấp sao, ông đương nhiên chưa từng thấy, vừa mới ở cửa nhìn thấy nhà lầu 20 mấy tầng ông không có kinh ngạc, thân là hiệu trưởng thỉnh thoảng cũng tới thành phố Ninh tham gia giao lưu hội nghị, ông đương nhiên có nhìn thấy nhà cao tầng tại thành phố Ninh! Mà sự trang hoàng của khách sạn Hoa Hồng lại khiến ông bị chấn động!

Đại sảnh của hai tầng lầu, mái nhà có treo một chiếc đèn treo thủy tinh, cầu thang lên lầu lượn quanh, lát đá cẩm thạch màu vàng nhạt khắp nơi trong đại

sánh, làm cho đại sảnh có vẻ vàng son lộng lẫy, cực hạn xa hoa! Một nữ nhân viên tiếp đãi nhiệt tình đi tới làm người dẫn đường cho hiệu trưởng Trần cùng Đường Linh!

Đường Linh hướng về nữ tiếp tân gật đầu, rất tự nhiên cất bước đi về phía trước, trường hợp này cô nhìn nhiều lắm rồi, trái lại hiệu trưởng Lý lại có chút câu nệ, đi đường có chút không dễ chịu! Điều này cũng không có thể trách ông, tuy rằng kiến thức của ông cũng không ít, thế nhưng loại khách sạn bốn sao này là lần đầu ông đến, thấy sự trang hoàng khí thế, tự nhiên có chút bước chân hơi nặng!

Đi tới trước quầy tiếp tân, Đường Linh tự nhiên nói tiếng cảm ơn với nữ tiếp tân, nữ tiếp tân kia hơi kinh ngạc, cô bé này nhìn tuổi tuy nhỏ, cũng rất lễ phép, liền tươi cười với Đường Linh!

Tài xế của trường khoa làm xong thủ tục nhận phòng, tổng cộng lấy bốn phòng, trường khoa và con trai của ông ở chung một phòng, hiệu trưởng Lý một phòng, tài xế kia một phòng, Đường Linh là con gái đương nhiên cũng phải lấy riêng một phòng!

Tài xế đưa thẻ mở cửa phòng phân cho mọi người, trường khoa kia trông vẻ hơi giống cấp trên nói, “Chúng ta mấy ngày nay ở nơi này, hiệu trưởng Lý chăm sóc nhiều chút đến học sinh của thầy, không nên chạy loạn, chiều mai mới có cuộc thi, hôm nay đã ngồi mấy tiếng đi xe rồi, mọi người cũng đều mệt mỏi, chúng ta trước tiên ăn cơm, sau đó ai về phòng nấy nghỉ ngơi đi!”

Nói xong vẫy tay, nữ tiếp tân kia lại đi tới, trường khoa bảo là muốn đi ăn cơm, nữ tiếp tân liền tươi cười dẫn mấy người họ qua phòng ăn của khách sạn! Tuy rằng thiếu niên kia đã không còn câu nệ, đằng hoàng đi theo bên cạnh cha cậu, nhưng bước chân nhanh nhẹn của cậu, đã bán đứng cậu nhìn thấy sự vật mới lạ nảy sinh sự hiếu kì!

Dùng bữa xong, mọi người đều trở về phòng mình nghỉ ngơi, giữa lúc đó gặp phải chuyện lúng túng, hiệu trưởng Lý sau khi vào cửa, bật đèn nhưng phát hiện không có điện, ra ngoài gọi nhân viên phục vụ tới, thấy nhân viên phục vụ cắm thẻ vào chỗ tiếp nối nguồn điện, sắc mặt hiệu trưởng Lý có chút xấu hổ!

Nghĩ đến Đường Linh cũng ở một mình, hiệu trưởng Lý kêu nhân viên phục vụ gõ vang cửa phòng của Đường Linh, Đường Linh mở cửa phòng ra, thấy hai người bọn họ hơi kinh ngạc, “Thầy hiệu trưởng, có chuyện gì không ạ?”

“Em chưa ở qua khách sạn, thầy sợ em...”

“Năm gần đây, kinh tế nước ta phát triển nhanh chóng...”

Lời nói trong miệng hiệu trưởng Lý còn chưa nói xong, đã nghe được giọng nam trầm thấp truyền tới từ Tivi trong phòng, ông vội nghiêng đầu nhìn về phía chỗ tiếp nhận thẻ kia, ông nhìn thấy thẻ cửa phòng lẳng lặng cắm tại chỗ đó, ông vội vàng xoay người kinh ngạc nhìn Đường Linh, cô nhóc này vậy mà tự mình biết cách bật điện!

Hiệu trưởng Lý có chút xấu hổ nhẹ ho một tiếng, mới mở miệng nói, “Em một cô nhóc ở một mình, thầy không yên lòng, qua đây nhìn một chút, có việc thì cứ đến sát vách tìm thầy là được, nghỉ sớm một chút đi!”

Đường Linh thấy vẻ mặt xấu hổ của hiệu trưởng Lý, quay đầu lại nhìn theo tầm mắt vừa nảy của ông, bèn cười thầm trong lòng. Hiệu trưởng Lý này cũng thật là coi thường cô, nhưng được cái vẫn quan tâm tới cô!

Thấy hiệu trưởng Lý vội vã đóng lại cửa phòng của ông, Đường Linh tươi cười gật đầu với nhân viên phục vụ, lễ phép đóng cửa phòng, đi tới trước điện thoại bàn, dò tìm số điện thoại quầy tiếp tân, cầm điện thoại lên bấm số!

“Xin chào quý khách, quầy tiếp tân xin nghe, có thể hỗ trợ ngài điều gì ạ?”. Giọng nói ngọt ngào từ trong điện thoại truyền đến.

“Xin chào, tôi gọi Đường Linh, ở phòng số 1206, tôi muốn biết có vị khách nào tên Lưu Triển Bằng hôm nay cũng đến khách sạn đăng ký nhận phòng hay không!”

Lưu Triển Bằng xuất phát sớm hơn cô, chắc hẳn cũng đã đến rồi.

“Được, ngài chờ chút!”. Đợi trong chốc lát, thanh âm ngọt ngào trong điện thoại lại vang lên lần nữa, “Xin chào ngài, ông Lưu Triển Bằng hôm nay có đến lưu trú tại khách sạn chúng tôi!”

“Có tiện nói cho tôi biết số phòng của ông ấy không?”

“Thật không tiện thưa cô, khách sạn chúng tôi không tiện tiết lộ tin tức cá nhân của khách, xin ngài thứ lỗi!”

Đường Linh ngẩn người, trên mặt cười gượng. cô vậy mà quên mất quy định của khách sạn cấp sao này! “Không sao, như vậy đi, chị vui lòng giúp tôi gọi điện thoại tới phòng ông ấy, nói có cô gái tên Đường Linh ở số 1206 là được!”

“Dạ được, thưa cô! Tôi sẽ giúp ngài truyền đạt! Xin hỏi còn có điều gì có thể giúp ngài nữa không?”

“Không có, cảm ơn chị!”. Đường Linh bỏ xuống điện thoại, nhìn chăm chăm vào máy điện thoại bàn, sắc mặt có chút buồn bực, không có điện thoại di động, liên hệ thật sự là bất tiện mà!

Cuối năm 97 mặc dù có di động, nhưng đều là loại máy mô phỏng, chỉ có số ít thành thị cấp một mới có mạng lưới dây truyền tín hiệu điện thoại, cho nên

dù có mua điện thoại di động đi nữa, tại thành phố S cô cũng không thể dùng!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 3: Người đàn ông vạm vỡ

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Bỏ xuống điện thoại chỉ chốc lát sau, cửa phòng Đường Linh đã bị vang lên, mở cửa phòng ra, Luru Triền Bằng với một thân trang phục nhẹ nhàng khoan khoái đứng trước cửa, nhìn thấy Đường Linh, trên mặt lộ ra nụ cười, mở miệng gọi Đường Linh một tiếng: “Đường tổng!”

Đường Linh gật đầu, mời Luru Triền Bằng vào phòng, đi tới một bên sofa ngồi xuống, Luru Triền Bằng tiện tay khép cửa phòng lại, đi tới gần Đường Linh, kéo qua một cái ghế, ngồi ở phía đối diện Đường Linh.

“Đường tổng, phố đồ cổ thành phố Ninh gần đây phải đi dời, nếu chúng ta đi thu mua, chắc hẳn sẽ thu được không ít hàng!”

Luru Triền Bằng liên tục nghe ngóng về tin tức đồ cổ và ngọc thạch, cơ hội lần này hiếm có, chính phủ phá dỡ, có một bộ phận thương hộ nhất định là muốn đóng cửa không kinh doanh nữa, cho nên bây giờ thu mua đồ cổ, không chỉ giá thấp, hơn nữa còn có thể thu mua được không ít chính phẩm!

Đường Linh nhíu mày nhẹ một cái, trong lòng suy xét xong, gật đầu nói, “Cũng tốt, bây giờ Trần Bảo Trai châu báu đã đứng vững gót chân, đồ cổ cũng nên đặt chân vào rồi! Cơ hội hiếm có, nếu đã có số lớn đồ cổ có thể thu mua, vậy cứ thu mua để dự trữ đi!”

Bây giờ Trần Bảo Trai châu báu đã có tên tuổi ở trong giới châu báu ngọc thạch, thế phát triển vững mạnh, tiền vốn quay vòng không thành vấn đề, chừng hai năm nữa nghề chơi đồ cổ cũng sẽ từ từ hưng khởi, lúc này đang là cơ hội rất tốt!

Xác định được mục tiêu, cô bèn cùng với Luru Triền Bằng ngồi xe đi tới phố đồ cổ nơi đang phải đi dời kia, trước khi đi cô đã căn dặn quây tiếp tân, nếu người cùng đến đây với cô có hỏi đến, thì nói giúp chú của cô tới dẫn cô ra ngoài ăn cơm rồi, buổi tối sẽ quay về!

Phố đồ cổ cách khách sạn không tính là xa, thế nhưng đón xe cũng mất hơn 20 phút mới tới, nếu chỉ nói đến diện tích thôi thì thành phố S cũng chỉ bằng một khu lớn của thành phố Ninh! Năm 97 tại thành phố Ninh đã xuất hiện xe taxi, nhưng lượng xe không nhiều, người dân bình thường ít gọi taxi.

Không phải giờ cao điểm đi làm hay tan ca, rất nhanh Đường Linh cùng Luru Triền Bằng đã đi tới phố đồ cổ của thành phố Ninh, phố đồ cổ nơi này có khác chút với thành phố S, chính là một con đường lớn, hai bên đường san sát các cửa hàng nhỏ, trong cửa hàng đều có bán đồ cổ, kiểu như sạp bán vỉa hè tại chợ đồ cổ của thành phố S, nơi này không có.

Nhà cửa của cửa tiệm đều là kiểu nhà trệt mái bằng xưa cũ, bởi vì trên con đường này đều bán đồ cổ, cho nên chính phủ vẫn luôn không động tới, nhưng vị thị trường mới nhậm chức đốc sức khai phá xây dựng thành thị, chính phủ thành phố Ninh phải đem một khu với nhiều ngôi nhà trệt này phá dỡ đi, trùng kiến xây dựng nhà lầu.

Nhìn từ tình huống kinh doanh của cửa hàng để thấy, trước đây có một số cửa hàng đã đem đồ cổ bên trong, hoặc là chuyển nhượng hoặc là mang đi! Cửa hàng còn lại, ở trước cửa có dán tờ giấy trắng, trên đó có viết hai chữ chuyển nhượng!

Đứng ở ven đường, Đường Linh quét mắt một vòng nhìn qua một lượt cửa tiệm có viết hai chữ chuyển nhượng kia, trong lòng có tính toán, liền cùng Luru Triền Bằng đi tới một cửa tiệm cách bọn họ gần nhất.

Đối với nơi này Luru Triền Bằng hết sức quen thuộc, quen thuộc đến nỗi biết hết tên ông chủ của mỗi cửa hàng nơi đây, bên trong cửa hàng có món đồ cổ nào là đồ thật! Vừa đi, Luru Triền Bằng vừa truyền đạt tin tức ông biết cho Đường Linh nghe!

Đi đến cửa, liền nghe được bên trong có người đang đàm luận về giá cả thu mua lại đồ cổ, Đường Linh khá hứng thú đứng ở một bên nghe, đối với đồ cổ, cô tiếp xúc không nhiều, hiểu rõ một phần tri thức đều là do Ngụy lão nói cho cô nghe, đối với giá cả đồ cổ, cô thật sự không có manh mối!

“Vừa nãy xem qua mấy cái tôi đều muốn, ông xem bao nhiêu thì thích hợp?”

Một người đàn ông trung niên ăn mặc thông thường lưng đối diện cửa, cầm lên cái giá bút bằng sứ đặt trên chiếc bàn gỗ hoa lê bên cạnh, lật chuyển xoay quanh nhìn một hồi, hướng về phía chủ quán nói.

Chủ quán hơi nhíu mày tính toán trong chốc lát, kéo tay người đàn ông trung niên qua, ở dưới tay áo bóp mấy cái, hai mắt sáng quắc nhìn người đàn ông trung niên kia.

Người đàn ông trung niên suy nghĩ trong chốc lát, không có lên tiếng, nhếch miệng, lắc đầu nói, “Giá tiền này cao rồi, ông xem cái giá này thế nào?”. Kéo tay chủ quán qua, bóp một hồi.

Chủ quán ra sức lắc đầu xua tay, “Không được không được, ông muốn mấy cái này có đến vài cái là hàng tốt, ông đưa giá tiền này không thể được!”

Cái gọi là hàng tốt là thuật ngữ ngành nghề đồ cổ, là chỉ đồ được cất giữ (survive) khá tinh xảo, thường là chỉ đồ sứ.

Người đàn ông trung niên cảm thấy quá đắt, lại lúi lúi kéo kéo chủ quán thương lượng giá nhiều lần.

Đường Linh nhìn bọn họ bóp qua bóp lại, thực sự có chút nghi hoặc, Lư Triển Bằng vốn là người khôn khéo, nhìn ra sự nghi hoặc của Đường Linh, mở miệng nhỏ giọng giảng giải cho Đường Linh nghe về một ít thuật ngữ và quy củ buôn bán trong ngành đồ cổ.

Đường Linh nghe một cách nghiêm túc, rốt cục đã biết người đàn ông trung niên kia và chủ quán đang nói cái gì, lúc buôn bán đồ cổ, hai bên nói giá cả đều là bóp tay lẫn nhau để ra giá, cái này gọi là buôn bán trong tay áo, giá thành giao đều quyết định ở trong tay áo.

Tìm hiểu rõ quy củ đàm phán giá rồi, Đường Linh đã hiểu, chủ tiệm kia khởi đầu chào giá là 10 vạn, mà người đàn ông trung niên đó trả giá xuống 6 vạn! Đường Linh trong lòng có nhận định, xem ra giá cả không cao lắm!

“Như vậy đi, số này! Không thể thấp hơn nữa đâu!”

Chủ quán muốn kéo tay người đàn ông trung niên kia, lại bóp tay nhau một hồi, tám vạn hai, Đường Linh mỉm cười, cô có loại năng lực này, người khác bàn luận giá cô hoàn toàn có thể hiểu rõ, ưu thế bức này thật hiếm có!

Lúc người đàn ông đang do dự, ngoài cửa liền xuất hiện vài người đàn ông vạm vỡ, đi qua người Đường Linh và Lư Triển Bằng, tiến vào bên trong phòng, nhìn thấy chủ quán rồi nhìn lướt qua người đàn ông trung niên đang muốn mua đồ cổ kia, lớn tiếng nói, “Những cổ vật này tôi ra 3 vạn, ông chủ Thích thấy thế nào?”

Người đàn ông trung niên ngẩn người, nhìn mấy người đàn ông cao lớn trước mắt, trong ánh mắt có một chút do dự, không mở miệng, chủ quán thấy mấy người này vào cửa đã gọi giá, gương mặt run rẩy, có chút kích động nói, “Các người vừa tới đã quấy rối! Có tuân thủ luật lệ trong ngành không thế! Cứ như thế làm hỏng chuyện làm ăn của người khác, Vương Chí Viễn hẳn không cần mặt mũi nữa hả!”

Người đàn ông vạm vỡ kia cười nhạo một tiếng, tiện tay lấy cái giá bút từ trên tay người đàn ông trung niên kia, cầm ở trong tay thường thức, “Vương Chí Viễn là ai? Mấy anh đây không quen biết, chúng tôi đến đây để mua đồ cổ, cũng không có quan hệ gì với Vương Chí Viễn kia!”

Người đàn ông dẫn đầu quăng ánh mắt cho mấy người bên cạnh, mấy người đó lập tức mở miệng nói, “Đúng vậy, đúng vậy! Chúng ta chính là xem trọng đồ cổ của tiệm ông, Anh Mạnh nhà chúng ta chơi đồ cổ lâu năm rồi, nhân lực tuyệt đối không thể chê! 3 vạn đồng chỉ nhiều chứ không ít!”

Chuyện này mấy người bọn hắn làm nhiều rồi, tự nhiên biết lúc này nên nói gì!

Chủ quán vừa nghe, âm thầm cảm tức đến cực điểm! Sắc mặt u ám, lạnh lùng mở miệng nói, “Các người tới chậm! Những cổ vật này đã bán xong giá, anh Mạnh các anh chơi đồ cổ đã nhiều năm, chắc là biết quy củ! Đây phải tuân theo tuân tự tới trước tới sau!”

Ngành đồ cổ có một quy củ, thời điểm người khác nói giá, không thể mở miệng cướp hàng, phải tuân thủ tuân tự tới trước tới sau! Mà người đàn ông vạm vỡ này tại thời điểm người ta ra giá với nhau, lại mở miệng ra giá rẻ nhất, ở trong giới mà nói không nghi ngờ gì là hành vi trơ trẽn! Loại hành vi này đa số dễ quấy phá gây rối người cùng ngành, cho thủ hạ ra ám chiêu ngăn chặn đối thủ!

“Tới trước tới sau?”

Người đàn ông vạm vỡ hừ lạnh một tiếng, xoay người nhìn về phía người đàn ông trung niên, trong mắt mang theo ý uy hiếp, “Thật trùng hợp quá, người anh em này nhìn trùng thứ mà Mạnh gia tôi coi trọng, thật là có duyên a!”

Hai chữ “có duyên” kia được rít từ ra kẽ răng, mang theo hàn ý lạnh băng!

Mấy người đàn ông bên cạnh hắn cùng nhau phát ra áp lực vô hình, trừng mắt nhìn người đàn ông trung niên kia, ông lập tức cảm thấy trong phòng có chút nhỏ hẹp, không khí ít ỏi!

Thần sắc người đàn ông trung niên khẽ biến, nếu vừa nãy vẫn ôm ấp, hoài nghi chủ quán ra giá cao cho hắn, có tư tưởng muốn đắn đo lại giá cả, hiện tại xem như sáng tỏ, mặc kệ giá cao giá thấp, những đồ này hôm nay ông nhất định không mang ra khỏi cửa tiệm được rồi!

“Ha ha, anh Mạnh xin mời ngài xem trước, hôm nay tôi chỉ đến quan sát!”

Người đàn ông trung niên cố kéo ra nụ cười trên mặt, sau đó lại có chút ngượng ngùng nhìn về phía chủ quán, “Những đồ này hôm khác tôi sẽ quay lại xem, hôm nay còn có việc, xin đi trước!”

Nói xong người đàn ông trung niên nhìn cũng không nhìn chủ quán lần nào nữa, bước đi có chút vội vã lướt qua người Đường Linh, ra khỏi cửa!

Chủ tiệm thấy người đàn ông đó rời đi, lửa giận trong lòng bùng cháy! Đây đã là người thứ mấy rồi! Quả thực không cho người ta con đường sống!

Trên mặt do dự xuống con phần nộ mà biểu tình hết sức vụn vặt, hít một hơi thật sâu, giọng nói của ông mang theo chút trào phúng, “Anh Mạnh đây là tới lần thứ mấy rồi nhỉ? Cũng thật chiều cổ chuyện làm ăn của tôi!”

Người đàn ông vạm vỡ nghe vậy cũng không tức giận, ngược lại còn cười thập phần vô lại, có chút cả phất cả phơ nói, “Ý của ông chủ Thích đóng đồ này muốn bán cho tôi rồi hả? Mấy anh em đầu móc tiền ra thanh toán, chúng ta lấy hàng rồi đi!”

Giọng nói chủ quán có chút nóng nảy, “Họ Mạnh kia, anh đừng khinh người quá đáng!”

Người đàn ông vạm vỡ không để ý tới lời chủ quán, quăng một ánh mắt cho mấy người thuộc hạ, đám người đó liền ba chân bốn cẳng bắt đầu ra tay cầm lên đồ vật!

Chủ quán vừa nhìn liền gấp gáp, mở miệng nói, “Các anh cho cái giá đó có khác gì đang đi cướp! Tôi không làm ăn với các người! Mời các anh rời đi cho, bằng không tôi lập tức báo cảnh sát!”

“Báo cảnh sát? Ông chủ định kiện chúng tôi cái gì? Tôi không trộm không cướp, tiền cũng để trên bàn trả cho ông rồi!”. Người đàn ông vạm vỡ nói một cách vô lại, tiện tay ném qua một bên cái giá bút vừa này còn cầm trong tay đùa chơi.

“Anh đây là ép bán! Mấy người các anh mau đem đồ vật để xuống cho tôi! Mau để xuống!”

Chủ tiệm thấy khuôn mặt căng cứng vô lại của người đàn ông vạm vỡ kia, bèn đi lên cướp lại đồ vật trên tay mấy người bọn họ, lại lo lắng đứng hồng chúng, tay đưa ra cũng không được thụt vào cũng không xong!

Đường Linh chỉ thản nhiên nhìn một màn trước mắt, không lên tiếng, cảm thấy người đàn ông vạm vỡ kia rất thú vị, rõ ràng sở hữu một khuôn mặt thật thà phúc hậu, nhưng bản tính lại không khác gì đám lưu manh du côn, cứ như vậy kết hợp lại, khiến người ta cảm thấy rất kì cục, cũng không cảm thấy chán ghét!

Trái với sự bình tĩnh của Đường Linh, tâm tình Lưu Triền Bằng có chút chấn động, chỉ là bây giờ ông làm việc cho Đường Linh, đương nhiên phải nghe theo chỉ thị của cô!

Chủ tiệm kia chỉ có một người, sao địch nổi mấy người đàn ông kia, không mất nhiều thời gian đồ kia bị khoáng hết một lần, họ Mạnh kia thấy thủ hạ của mình tay chân mau lẹ gọn gàng, bèn vỗ vai một người trong đó, gật đầu khen, “Không tệ! Xem ra gần đây mấy anh huấn luyện cho chú mày không tệ, sau này cứ làm thế, làm xong sớm kết thúc sớm! Đi thôi!”

Người đàn ông vạm vỡ phất tay lên, nghênh ngang dẫn bọn thủ hạ bước ra ngoài, chủ quán túm được một người trong số đó, kết quả bị người ta đá cho một cước té văng, ngã trên mặt đất chỉ biết trơ mắt nhìn bọn chúng mất to, “Bọn cường đạo chúng mày! Làm tay sai cho Vương Chí Viễn sẽ không được chết từ tế! Mụ nội nó! Dồn người ta tới chết! Muốn dồn tao vào chỗ chết ư? Tao sắp chết cũng sẽ khiến bọn chúng mày phải chôn cùng!”

Chủ quán ngồi dưới đất, gào thét lung tung, nhìn có chút thê thảm, thấy những người kia đi xa rồi, Lưu Triền Bằng tiến lên vài bước, ngồi xổm xuống muốn đỡ chủ tiệm dậy, chủ quán có chút kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lưu Triền Bằng, vẻ kinh ngạc càng sâu!

“Anh Lưu?”. Ánh mắt sáng ngời, không tự chủ bật thốt lên, “Anh đến thành phố Ninh rồi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 4: Mua hết toàn bộ

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Lưu Triền Bằng gật đầu, đỡ chủ quán dậy, sau khi đứng vững mới kêu, “A Bình!”

Đứng vững vàng thân mình, Thích Khải Bình vuốt mặt một cái, phui bụi trên người xuống, nhìn Lưu Triền Bằng ánh mắt có chút phức tạp, mắt hồi lâu mới thờ dài nói, “Anh Lưu, em...”

Lưu Triền Bằng cũng thờ ra một hơi thật dài, rồi vỗ vai Thích Khải Bình, “Người do Vương Chí Viễn phái đến?”

Thích Khải Bình gật đầu, vẻ mặt đau khổ không nói gì.

Lưu Triền Bằng nhìn Thích Khải Bình với vẻ mặt chán nản ù rũ kia, trong lòng cũng không dễ chịu gì, nhớ tới tình cảnh bản thân ông cũng gấp phải trước đây, trong lòng có chút cảm khái!

Vẫn may thời điểm ông suy sụp đã gặp được Đường Linh!

Đúng! Đường Linh!

Lưu Triền Bằng mới nhớ tới người vừa cùng ông chứng kiến một màn cướp đoạt trắng trợn của người đàn ông vạm vỡ kia, trong lòng ông có chút ngờ

vực, lúc trước ông bị Phùng Tam đập cửa tiệm đòi nợ, vẫn là Đường Linh đứng ra giải quyết, hôm nay cô cũng chứng kiến được màn này sao lại không có chút phản ứng nào?

Thấy Lưu Triền Bằng có chút hồ nghi nhìn cô, trong lòng Đường Linh bật cười, chẳng lẽ cô là thánh mẫu sao? Gặp chuyện bất bình liền muốn rút đao tương trợ?

Không! Cô không phải thánh mẫu!

Huống chi có một số việc không cần rút đao, vẫn có thể giải quyết như nhau!

Đường Linh đi đến bên cạnh bàn gỗ Hoàng hoa lê, tiện tay từ trên bàn cầm lấy ba xấp dày cộm tiền chặn 100 tệ, đi tới trước mặt Thích Khải Bình, kéo lên cánh tay hắn đang rũ xuống, bịch một tiếng, đặt xấp tiền đặt trong tay hắn.

Lưu Triền Bằng có chút nghi hoặc nhìn hành động của Đường Linh, đi theo Đường Linh gần sáu năm rồi, trong lòng tình huống Đường Linh làm việc rất có chừng mực, ông vẫn lẳng lặng chờ Đường Linh nói chuyện.

Thích Khải Bình nhìn thấy Đường Linh ngẩn người, lại nhìn tiền trong tay mình, ánh mắt có chút phẫn hận! Đồng hàng bọn chúng cướp đi có giá trị gần 5 đến 6 vạn đồng! Ông tức giận đến nỗi muốn quăng tiền trong tay xuống, nhưng cũng không nỡ, nhất thời trên mặt ông vô cùng rầu rĩ!

Đường Linh thấy vậy cười nói, “Tiền này đâu có thù với anh, cầm trong tay chẳng lẽ sợ nó đâm tay mình!”

Thích Khải Bình nghe thấy, trên mặt quần bách, nhìn Đường Linh với ánh mắt có chút kỳ quái! Thiếu nữ này nói chuyện thật đúng khiến người ta uất nghẹn! Nhưng quả thực đúng như thế, cô vật bị cầm đi rồi, trả tiền còn đỡ hơn không trả! Nhưng lời kẻ tiếp của Đường Linh, tức khắc khiến huyết áp Thích Khải Bình tăng cao, có loại cảm giác muốn thổ huyết!

“Chuyện làm ăn đồ cổ này cũng thật dễ kiếm, một đồng chai chai lọ lọ liền có thể bán được mấy vạn! Chuyện làm ăn này không tệ!”. Đường Linh gạt đầu độc thoại, giống như rất tán thành lời cô vừa nói!

Đúng vậy, đồng hàng người đàn ông vạm vỡ kia vừa lấy đi không có một món chính phẩm, ngược lại cái giá bút hắn ném đi kia, lại là đồ cổ thứ thiệt!

Thật không có ánh mắt a! Trong lòng Đường Linh thầm than!

Đường Linh biết những thứ kia là hàng nhái, nhưng Thích Khải Bình lại không cho là như thế, đây đều là hắn thu được, mặc kệ là thật hay giả, đều là tiền hắn bỏ ra mua về!

“Chai chai lọ lọ?”

Thích Khải Bình kêu lên sợ hãi, quay đầu nhìn về phía Lưu Triền Bằng khóe miệng co giật, dùng ánh mắt hỏi hắn, đứa nhỏ này là gì của anh?

Lưu Triền Bằng cười bất đắc dĩ, cho hắn một ánh mắt ngụ ý tự cầu phúc đi!

Chú em, chú coi như nhẹ rồi đó, nhớ lúc đầu Phùng Tam dẫn theo thủ hạ muốn đòi nợ, thời điểm đe dọa muốn mạng của ông, cô nhóc này còn ‘hảo tâm’ giúp Phùng Tam phân tích việc ‘vứt xác’ không có lợi thế nào!

Thấy Lưu Triền Bằng không hề trả lời hắn, Thích Khải Bình hỏi, “Anh Lưu, cô bé này là gì của anh?”

Lưu Triền Bằng cười mở miệng, lại bị Đường Linh cắt ngang, “Ông chủ Thích, đám người này mỗi ngày đều tới sao?”

Thích Khải Bình theo bản năng bức tức nói, “Đầu chỉ mỗi ngày đều đến! Có lúc một ngày đến nhiều lần! Quả thực đúng là vô lại! Du côn! Lưu manh!”. Càng nói càng tức giận, thanh âm cao lên theo từng cấp!

Bị Đường Linh cứ thế cắt ngang, hắn cũng quên hỏi thân phận Đường Linh, Lưu Triền Bằng biết được ý tứ của Đường Linh, đã mở miệng hỏi nguyên do, Thích Khải Bình vốn uất ức đầy bụng, thấy Lưu Triền Bằng hỏi đến đã kể lại một mạch.

Phố đồ cổ này trước đây cạnh tranh kịch liệt nhưng cũng đều là cạnh tranh lành mạnh, đột nhiên chính phủ thành phố Ninh muốn phá dỡ khu phố này, nhiều cửa hàng nơi phố đồ cổ này đã ra ngoài tìm mặt bằng khác, còn lại số ít cửa hàng bởi vì đủ loại nguyên nhân, đã không định làm tiếp nghề đồ cổ này nữa, bán ra hết cổ vật với giá rẻ!

Sắp tới thời gian phá dỡ, cửa hàng đồ cổ có chút thực lực liền đi nơi khác kinh doanh tiếp, một phần nhỏ cửa hàng đều lần lượt bán phá giá đồ cổ, hi vọng trước khi bị di dời thanh lý hết đồng hàng tồn kho, Vương Chí Viễn người cùng ngành đồ cổ với bọn họ, của cải của hắn vẫn được xem như sung túc, không biết sao, lại đi coi trọng cửa hàng nhỏ của bọn họ, vì thế bắt đầu thu mua đồ cổ trong tay bọn họ với giá rẻ, hắn ta đưa giá thấp hơn nhiều so với giá thị trường, nhóm người thương hộ đương nhiên không đồng ý, Vương Chí Viễn này bắt đầu giờ thủ đoạn đê tiện, không biết từ đâu thuê một nhóm lưu manh, mỗi ngày đều đến cửa tiệm của bọn họ quấy rối, hoặc là đánh đuổi khách hàng, hoặc là lấy giá rẻ quăng tiền lấy hàng đi!

Những cửa hàng nhỏ này, hàng hóa hoặc là không bán đi được, hoặc là trả tiền ít cướp hàng đi, trong lòng họ đều phẫn hận không thôi!

Nhưng vẫn không có biện pháp, đám người đó đến cửa hàng cũng không đánh nhau gây sự, cũng không đe dọa uy hiếp, người ta vào trong cửa hàng, mình sao có thể thể đuổi ra ngoài! Báo cảnh sát? Cảnh sát nếu có đến thì biết kiện bọn họ cái gì? Vào trong cửa tiệm mua đồ thì phạm pháp sao? Huống

chi cục phó của cảnh sát khu Nam có quan hệ thân thích với Vương Chí Viễn, đối với những chuyện này hoàn toàn là mắt nhắm mắt mở!

Nói đúng vào chỗ kích động, Thích Khải Bình cắn răng văng tục.

Nghe Thích Khải Bình nói xong, Đường Linh xem như đã hiểu, chính bọn họ bị chơi ám chiêu quá chừng!

“Giống trường hợp cửa tiệm của anh có bao nhiêu nhà?”. Đường Linh ngẩng đầu nhìn Thích Khải Bình!

“Hơn mười cửa tiệm, đại khái tình huống gần giống tôi!”

Đường Linh gật đầu, nhìn chung quanh một vòng hỏi, “Trong tiệm của anh đồ cổ đều ở nơi này sao?”

Thích Khải Bình sững sờ, không hiểu một đứa bé hỏi cái này làm gì, nhưng cũng gật đầu đáp, “Cơ bản đều ở nơi này!”

Suy nghĩ trong chốc lát, Đường Linh mới chậm rãi nói, “Mua lại tất cả đồ cổ trong tiệm của anh, mất khoảng bao nhiêu tiền?”

Thích Khải Bình khiếp sợ nhìn chòng chọc Đường Linh, há hốc miệng, nhưng lại không biết phải nói cái gì, Lưu Triền Bằng trông về Thích Khải Bình trọn mắt há mồm, không khỏi nghĩ đến ngày trước, ông cũng từng bị Đường Linh gây sốc!

“Khải Bình, cậu đánh giá tổng giá trị một chút, đừng suy nghĩ làm giá ảo mất công, cứ đưa ra mức giá thực!”. Lưu Triền Bằng biết Thích Khải Bình nhất định không coi Đường Linh vào đâu hết, mở miệng bồi thêm một câu.

Đường Linh nhìn Lưu Triền Bằng một chút, trong mắt xẹt qua một tia tán thưởng! Đầu óc Lưu Triền Bằng rất nhạy, làm việc ôn hòa, có một cấp dưới như vậy ở bên cạnh, cô bớt lo được không ít việc!

“Chuyện này...”

Lưu Triền Bằng thấy Thích Khải Bình nhìn mình với ánh mắt ngờ vực, ông không tính toán mỉm cười, “Địa vị Trần Bảo Trai hiện tại chắc cậu cũng biết, cho nên không cần lo lắng!”

Lúc trước thời điểm Lưu Triền Bằng suy sụp, Thích Khải Bình giúp ông không ít, trong lòng ông vẫn rất cảm kích, cho nên hôm nay chứng kiến cảnh cậu ta gặp phải phiền phức, tâm tình ông mới bị dao động, có chút nóng nảy!

Thích Khải Bình gật đầu, sau đó mở miệng nói, “Nếu tính hết đồ cổ trong tiệm của tôi, gộp lại ít nhất phải 100 vạn, cửa hàng của tôi không lớn, đồ cất giữ có hạn!”. Ngẫm nghĩ gì đó lại bồi thêm một câu, “Mười mấy cửa tiệm khác cũng không khác gì chỗ tôi là mấy!”

Đường Linh cười gật đầu, vốn muốn hỏi dò tình huống những nhà khác, hiện tại không cần hỏi nữa! Sau khi Đường Linh bảo muốn đi các nhà khác nhìn một chút, Thích Khải Bình bởi vì được gặp lại Lưu Triền Bằng, nên muốn dẫn đường cho bọn họ, rất nhanh Đường Linh và Lưu Triền Bằng đi xem hết một vòng các cửa tiệm có ý định bán “phá giá” đồ cổ!

Tại một gian cuối cùng trong cửa hàng đi ra, Đường Linh xoay người, khoe miệng cong lên một nụ cười mỉm chỉ nghiêng ngả, hướng về phía Lưu Triền Bằng phân phó nói, “Chú Lưu, những cửa tiệm này không tệ, đều mua lại hết!”

Vù!

Ánh mắt Thích Khải Bình tròn xoe, nhìn Đường Linh như nhìn quái vật! Trong đầu vẫn vang vọng câu nói hết sức thần nhiên kia của Đường Linh!

Đều mua lại hết!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 5: Thiếu niên chảy máu

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Đường Linh phân phó Lưu Triền Bằng vài câu, nhìn trên mặt Lưu Triền Bằng nín cười được một lúc rồi, sao đó lại là biểu tình cứng ngắc, khoe miệng co giật! Thích Khải Bình nhìn thấy mà vô cùng khó hiểu!

Đường Linh giao phó xong tất cả, từ trong túi áo móc ra một thẻ ngân hàng Hoa Hạ, giao cho Lưu Triền Bằng, rồi một mình rời đi! Nên làm như thế nào, cô đều giao phó rồi, chuyện còn lại, thì phải nhờ vào Lưu Triền Bằng rồi!

Đi theo Đường Linh sáu năm, nhiều lần từ trong tay Đường Linh tiếp quản lượng lớn tiền tài, nhưng ông vẫn không nhận được cảm khái trong lòng, cô chủ

nhỏ của ông thật sự tín nhiệm ông! Sự tín nhiệm không hề hoài nghi này, như một dòng nước ấm, làm ấm áp thân thể ông, làm cảm động trái tim ông!

Chuyện thu mua, không cần Đường Linh đứng ra, cô tin tưởng Lưu Triển Bằng sẽ làm tốt! Trong mấy năm nay danh tiếng của Trần Bảo Trai vang danh khắp phương bắc, chuyện lớn chuyện nhỏ đều do Lưu Triển Bằng tiếp quản, Đường Linh chỉ quyết định hướng đi lớn và chọn mua ngọc thạch, thời gian của cô có hạn, dù sao cô vẫn là một học sinh năm ba sơ trung!

Sau khi tốt nghiệp Đường Linh từng làm việc tại thành phố Ninh, cũng coi như rất quen thuộc nơi đây, cho nên quyết định tự mình đi về, nhưng khi nhìn từng cái hẻm nhỏ trước mắt kia, Đường Linh khóc cười không nổi!

Vỗ trán! Thất sách a!

Thời điểm cô làm việc tại thành phố Ninh là sự việc mười năm sau, thời gian mười năm, thành phố Ninh đã sớm phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất! Đâu còn là nơi cô quen thuộc!

Ngay khi cô tự hỏi đi con đường nào, đột nhiên ngửi được một mùi máu tanh, trong đầu xẹt qua hai chữ “nguy hiểm”, định theo phản xạ xoay người, thì nhìn thấy một người có mái tóc rối loạn, máu tươi đầy người, chạy nhanh tới bên này, người tới nhìn thấy Đường Linh đột nhiên xoay người, đầu tiên là sững sờ, lập tức nhanh chóng ra tay, Đường Linh còn chưa phản ứng kịp, liền phát hiện cô bị người ta đè lên, miệng bị người ta che lại, ép sát giấu mình vào góc tường!

Trong lòng khiếp sợ!

Những năm này cô đã tìm người chuyên nghiệp huấn luyện bản thân, sáu năm kiên trì cộng thêm Tiểu Bạch giúp cơ thể tẩy tủy, thân thủ cho dù không ngăn nổi bộ đội đặc chủng, nhưng cũng coi như nhanh nhẹn, người bình thường căn bản là không tới gần được thân thể cô! Mà giờ khắc này vậy mà không hề có nửa phần sức phản kháng bị người ta áp đảo!

Tốc độ của người này và lực bộc phát nhanh bao nhiêu?

Hai tay cô bị người ta dùng một tay khóa sau lưng, miệng bị bịt chặt lại, cơ hồ như quỳ gối tại mặt đất, dùng không được một chút sức lực!

Đường Linh ổn định xong tâm trạng mới có chút bối rối, ánh mắt sáng ngời dưới tóc mái quan sát người trước mặt, càng nhìn càng hoảng sợ!

Đây là một người con trai khoảng 20 tuổi, sợi tóc có chút rối loạn, tóc mái thật dài gần như che hết mắt, trên mặt loang lổ vết máu, đang mím chặt đôi môi mỏng đỏ phơn phớt yêu dị, từ đường nét không khó nhìn ra là một soái ca!

Trên mặt anh ta cũng không có vết thương, có thể thấy máu này không phải của anh ta! Nhưng những giọt máu rơi tí tách trên đất, đúng là từ trên thân thể anh ta chảy xuống!

Thương thể của anh ta không nhẹ!

Người con trai tựa hồ cảm thấy thiếu nữ trong ngực an tĩnh dị thường, nhìn chằm chằm phía ngoài hai con mắt rũ xuống, đập vào tầm mắt là một đôi con mắt trong veo lại sâu không thấy đáy! Trong ánh mắt có nghi hoặc, có thương thức, có hờ hững, nhưng chỉ không có sợ hãi khủng hoảng!

Nhếch lên môi mỏng, con ngươi khẽ nhúc nhích, chỗ sâu trong con ngươi hơi co lại, lông mày có chút anh khí hơi nhíu một chút, người con trai nhìn vào mắt Đường Linh, mang theo khí tức nguy hiểm, nhiều hơn một chút tìm tòi nghiên cứu!

Người con trai đó lại không biết, mâu quang kia đột nhiên chiếu vào trong mắt đã làm rung động trái tim Đường Linh!

Đó là một đôi mắt dạng nào!

Đường Linh không biết hình dung thể nào, chỉ cảm giác bản thân ngẩn ngơ một chút, ở tận sâu linh hồn như phảng phất có điều gì đó dừng mảnh lao ra, loại cảm giác khác thường đó cô chưa bao giờ có!

Người con trai này cho người khác cảm giác ngoài lạnh lẽo ra, vẫn là lạnh lẽo! Nhưng Đường Linh cũng không sợ hãi!

Đường Linh không hiểu, vì sao loại ánh mắt lãnh khốc sắc bén, tràn đầy khí sát phạt này, sẽ xuất hiện trên người một thanh niên 20 tuổi! Thanh niên này chắc là đã trải qua chuyện thể nào mới thành ra như vậy!

“Con mẹ nó! Vậy mà bị nó chạy mất!”. Bên ngoài nhân số dường như không ít, xem ra đều đến đây vì người con trai này!

“Chúng mày lũ phế vật! Đồng người như vậy, lại vẫn có thể để thằng đó chạy thoát! Con mẹ chúng mày đều ăn phân lớn lên!”. Kẻ dẫn đầu đập người bên cạnh một cước, nhổ ngụm nước bọt, hùng hùng hổ hổ quát!

“Lão đại, chúng ta làm sao bây giờ?”

“Làm sao bây giờ! Đương nhiên là tìm! Đây còn cần tao dạy! Cút mẹ mày đi!”. Bên trên đã nói rồi, bắt được người này, bất kể là ai thắng liền 3 cấp! Đào sâu ba thước cũng phải tìm ra người cho tao!

“Vâng!”

Nhóm người được chỉ thị xuống, nhanh chóng hành động, bởi vì đây là ngõ hẻm cổ xưa, chỗ có thể ẩn thân rất nhiều, mọi người bắt đầu xen kẽ mỗi con ngõ, động tĩnh rất lớn!

Người thanh niên vẫn luôn quan sát tình hình bên ngoài, cho dù nhìn thấy nhiều người như vậy tìm anh ta, trên mặt cũng chưa từng lộ ra vẻ kinh hoảng, sắc mặt vẫn lạnh lùng, con người không có nửa tia chấn động!

Thần tình đó khiến Đường Linh hoài nghi, có phải cô nhìn lầm rồi ư, vừa nãy ánh mắt gọn sóng chấp chôn kia là ảo giác của cô?

Lục soát gắng co thật lâu... , mãi đến tận khi cư dân trong ngõ hẻm báo cảnh sát, sau khi cảnh sát đến, đám tụ tập lưu manh mới bỏ đi với sắc mặt không cam lòng, vừa đi vẫn vừa hùng hùng hổ hổ!

“Mẹ nó! Vậy mà chạy thoát được!”

“Chó! Con bà nó phí công cả ngày! Chạy cả người mùi mồ hôi!”

“Vẫn còn mạng sống coi như mạng may cứng rắn rồi! Tên Cầu Từ kia một đao bị người đó chém chết! Nếu may thật tìm được hắn, nói không chừng vào lúc này chúng tao đang nâng thi thể của may đó!”

“Con bà nó!”

Thanh âm dần dần đi xa, cảnh sát trấn an cư dân một lúc, mới lái xe cảnh sát bỏ đi! Các gia đình đi ra xem náo nhiệt, thấy cảnh sát và lưu manh đều bỏ đi hết, nên không còn hứng thú đều tản ra về nhà!

Chung quanh vừa khôi phục yên tĩnh, chỉ là người con trai đang đè Đường Linh vẫn không buông lỏng, vẫn cảnh giác quan sát bốn phía, đại khái lại qua nửa giờ, thời điểm Đường Linh cảm giác mình không phải là bị ngạt chết, chính là bị đè chết, trên người đột nhiên bị đè nặng xuống, người con trai nhẹ buông tay, hoàn toàn đè lên trên người Đường Linh!

Hai thân thể dán khít vào nhau, hơi thở người con trai hơi yếu phun tại căn cổ Đường Linh, khí tức ảm áp kia làm ngửa ngáy thần kinh Đường Linh!

Đường Linh cử động thân thể, căn cổ man mát, đồng tử màu đen co rút nhanh, trên người căng thẳng, căn cổ lạnh lạnh, lại có cảm giác tê tê nháy mắt truyền khắp toàn thân, đôi môi đỏ mọng yêu dị của người con trai kia kề sát bên cổ Đường Linh, hơi thở mập mờ quanh quẩn ở giữa hai người!

Thân thể Đường Linh cứng ngắc, không dám tùy tiện cử động, hướng chỉ người con trai này sống chết đè cô không buông, hiện tại chỉ có cái đầu còn có thể động, rướn cổ ra, hết khả năng kéo dài khoảng cách với đôi môi đỏ mọng của người con trai kia ra!

“Mẹ nó!”

Đường Linh không nhịn được văng tục! Từ lúc thiếu niên kia đè lên cô tới giờ, tới thiểu nhất đã mất 2 giờ!

2 giờ một tư thế, nửa người cô đã sớm tê mủi, cánh tay cũng y chang! Hiện tại thiếu niên đó trực tiếp đè khổng chế cô, quả thực là muốn mạng của cô mà!

Nếu vừa rồi trong lòng đối với anh ta còn có chút thương tiếc, hiện tại Đường Linh đặc biệt chỉ muốn đạp cho anh ta mấy phát! Để phát tiết cảm phẫn!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 6: Ân đền oán trả

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Lúc Đường Linh làm thử nghiệm lần thứ 38, thành công leo ra từ dưới thân thiếu niên kia, cô đã kiệt sức, cũng không gấp gấp đứng dậy, cả người xụi lơ nằm bên cạnh thiếu niên!

Chỉ chốc lát sau thân thể đã khôi phục như cũ, tốc độ khôi phục khiến Đường Linh lú lờ! Nghiêng đầu nhìn đến thiếu niên nằm sấp lên người cô trước đó, hòa khí tăng lên! Cô chưa từng bị chặt vật nhẵn nhụi như vậy!

Cô đứng dậy, nhắm đến cái mông của thiếu niên kia, nhấc chân phải lên, vô cùng lưu loát đạp xuống hai cái, nhìn thấy trên quần màu trắng của anh ta, chỗ mông có hai dấu chân, tức khắc trong lòng cực kỳ vui sướng!

Bất nạt bà chị đây, vậy thì phải trả giá thật lớn!

Đạp hai cái, thiếu niên kia không có bất cứ động tĩnh gì, mặt nền tràn đầy bụi đất bị dòng máu nhuộm dần, thiếu niên kia chỉ lẳng lẳng nằm nơi đó, ngay cả ngón tay cũng chưa từng động đậy một cái!

Đường Linh khẽ nhủ mày, ánh mắt nhìn chăm chú thiếu niên kia, không phải là chết rồi chứ?

Một ý niệm vừa từ trong đầu xẹt qua, giống như sấm sét san bằng, trong đầu kêu ong ong một tiếng, trong lòng có chút không thoải mái, giống như bị cái gì bóp chặt lại, loại cảm giác kia rất kỳ quái!

Hai mắt chăm chú nhìn thiếu niên kia, hồi lâu thờ dài một hơi, ngồi xồm người xuống!

Cô chưa bao giờ là thánh mẫu, luôn làm theo nguyên tắc việc không liên quan không can dự vào, giúp Lưu Triển Bằng là vì thành lập sản nghiệp của chính mình, thu mua cửa hàng đồ cổ này cũng giống vậy, đối với cô chuyện không có lợi ích, cô chưa bao giờ quan tâm!

Chỉ có thiếu niên này! Rõ ràng không quen không biết, anh ta vừa nãy còn “bắt cóc” mình, vốn muốn bỏ đi cho xong, nhưng... chính là không nhắc nổi bước chân!

Thực sự là thiếu nợ anh ta mà!

Kết hợp hai tay và chân dùng sức lật người thiếu niên kia lại, nằm trên đất chính diện hướng lên trên!

Cặp mắt thiếu niên nhắm chặt, vết máu trên mặt đã khô, đôi môi mỏng đỏ hồng yếu dị lúc trước cũng mất đi huyết sắc, thoạt nhìn không còn sức sống!

“Đòi trước thực sự là nợ anh rồi!”

Đường Linh một bên thở hổn hển, một bên xé áo thiếu niên đang mặc ra, tay vừa mới sờ lên trên áo khoác, ẩm ướt, mở tay ra vừa nhìn, đồ thấm một mảng!

Đường Linh cả kinh! Anh ta rốt cuộc đã chảy bao nhiêu máu!

Động tác trên tay tăng nhanh, xé toạc áo thiếu niên ra, trong lòng kinh hoàng không thôi!

Ồi!

Có chút không dám tin vào điều trước mắt nhìn thấy, bả vai và phần eo của anh ta chính là hai cái lỗ máu, cứ chốc chốc lại rướm máu ra, da thịt lật ra ngoài, chỗ vết thương da thịt cháy sém, tuy rằng Đường Linh chưa từng thấy, nhưng có thể nghĩ ra, vết thương hai nơi này là vết thương trúng đạn!

Mà ngoại trừ nơi hai vết thương do súng gây ra kia, trên người anh ta còn có vết thương lớn nhỏ do dao gây ra!

Anh ta bị thương nặng như vậy, lại vẫn có thể đề kháng chế cô hơn 2 tiếng đồng hồ!

Trời! Nếu 2 tiếng đồng hồ này suýt chút nữa muốn mạng Đường Linh, còn anh ta làm sao kiên trì nổi!

Đột nhiên, Đường Linh lo lắng! Thương nặng như vậy, chảy nhiều máu như vậy! Anh ta còn sống không?

Ổn định lại tâm trạng, vươn ngón trở ra, chậm rãi đưa đến chỗ hơi thở của thiếu niên!

Vù vù!

Cũng may!

Thấy vậy mới an tâm chút! Nhưng bây giờ phải làm gì?

Đi bệnh viện?

Cảm thấy không thích hợp, nếu anh ta chỉ có vết dao cũng còn tốt, mà vết thương do bị bắn, lại kinh động đến đồn cảnh sát! Cô không biết thân phận của anh ta là gì, nhưng bị thương do súng bắn, khẳng định không phải người bình thường, nếu kinh động đến cảnh sát, nói không chừng mới thật sự hại anh ta!

Phòng khám bệnh tư nhân?

Đây là thành phố Ninh, cô còn bị lạc đường nữa là, còn tìm phòng khám bệnh thế nào! Cho dù có thể tìm được! Người ta cũng chưa chắc chịu chữa trị!

Tức khắc cảm thấy bất lực một cách sâu sắc! Nếu cô biết y thuật thì tốt rồi!

Bỗng nhiên không gian khẽ động, tựa hồ cảm giác được khát vọng trong lòng Đường Linh! Tiểu Bạch trong cơ thể từ trên người Tiểu Khôi phi thân bay ra, vọt ra khỏi không gian, bay thẳng đến trên tay Đường Linh, luồng hào quang nhàn nhạt bảy màu quanh quần tại tay phải Đường Linh, cô tức khắc cảm thấy thân thể vô cùng thoải mái, sự bứt rứt mệt mỏi trên người trong nháy mắt liền biến mất, cả người như mới hồi sinh!

Đường Linh nhìn chăm chăm vào Tiểu Bạch tảng đá trong tay, có một suy đoán xẹt qua trong đầu!

Hạ quyết tâm, tay phải Đường Linh cầm Tiểu Bạch, đưa nó nhẹ nhàng đặt tới vết thương trên vai thiếu niên, nhắm mắt lại, trong lòng hi vọng Tiểu Bạch có thể chữa khỏi, không biết qua bao lâu, Đường Linh có chút mệt mỏi mở mắt ra, không khỏi trợn to hai mắt, không sao tin được, cô đã chứng kiến một màn!

Thật sự... khỏi rồi?

Không chỉ vết thương trên vai lành rồi, mà các loại vết thương trên toàn thân đều khỏi rồi! Vết thương do bị dao đâm đã kết vảy, còn vết thương do bị súng bắn tuy rằng chưa khỏi, thế nhưng viên đạn nằm trong vết thương đã tự đi ra! Vết thương cũng không chảy máu tiếp nữa!

Trong lòng kinh ngạc quan sát kỹ Tiểu Bạch, Tiểu Bạch dường như cảm thấy Đường Linh nhìn nó không dời mắt, hào quang bảy màu lấp lóe, giống như đang giành công lao với Đường Linh, Đường Linh thấy vậy vội vàng thu hồi Tiểu Bạch vào không gian, nếu bị người khác thấy một màn như vậy, nhất định sẽ rắc rối phiền phức!

Ép sự kinh ngạc cùng khiếp sợ tận sâu trong lòng, ngẩng đầu lên nhìn về phía thiếu niên kia!

Trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, tuy rằng những vết bị thương ngoài da đã chữa khỏi rồi, nhưng dù sao bị chảy nhiều máu như vậy, thật sự có thể tiếp tục kiên trì?

Đường Linh đang nhìn thiếu niên xuất thần, hai con mắt thiếu niên đột nhiên mở ra, bắn ra một loại khí chất lạnh lùng nghiêm nghị! Hai mắt Đường Linh vừa vận đẩu đấu với đôi mắt quang âm chứa chút sát khí, trong lòng sửng sốt một chút, lập tức an tâm thở phào nhẹ nhõm!

Cũng còn tốt!

Thiếu niên nhìn vào đôi mắt sáng lấp lánh của Đường Linh, đồng tử màu hổ phách của anh co rút lại một chút, mãi đến tận lúc nghe thấy Đường Linh thở phào nhẹ nhõm, sát khí trong mắt mới dần dần tiêu giảm, thần sắc có chút phức tạp!

“Anh...”

Lời của Đường Linh còn chưa thoát khỏi miệng, thiếu niên gờ tay chém xuống, chém vào sau gáy cô, thời khắc té xỉu kia, đáy lòng Đường Linh xỏ một câu “Mụ nội nó!”

Thiếu niên ôm Đường Linh trong ngực, nhìn chăm chú vào đôi mắt đã nhắm chặt kia, hồi lâu mới đặt cô nằm trên đất, anh lại cúi đầu nhìn vết thương trên người một chút, trong mắt xẹt qua một tia khác lạ!

Cất bước muốn rời khỏi, nhưng nghĩ đến cái gì đó nên dừng lại một chút, quay đầu lại nhìn Đường Linh đang nằm trên đất, trong con ngươi đen lóe lên xẹt qua một sắc màu âm, anh lưu loát cởi áo khoác xuống, vo thành một cục, nhẹ nhàng đặt dưới đầu Đường Linh!

Hai mắt hơi híp lại nhìn chăm chăm vào hai chân Đường Linh, nhếch đôi môi đỏ mọng tạo nên một độ cong xinh đẹp, còi giày chân phải của Đường Linh ra cầm trong tay, nhìn thật sâu Đường Linh một cái, mới đứng dậy rời đi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Quyển 2 - Chương 7: Ôm cây đọt thỏ

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Đường Linh nằm trong phòng khách sạn, trong lòng không ngừng nguyên rủa thiếu niên kia lần thứ một trăm hai mươi tám! Nắm chặt áo khoác của thiếu niên kia trong tay, trông thấy nơi ông tay áo dùng sợi vàng tuyến thêu chữ “Thập Nhất”, khẽ cau mày một cái, trong miệng lầm bầm nói, “Thập Nhất...”

Cô bị đánh ngất xỉu tỉnh lại, đã là chuyện sau nửa giờ! Đường Linh xoa sau gáy chậm rãi đứng dậy, nhớ tới một khắc kia bị thiếu niên chém ngất, Đường Linh cảm thấy muốn đập thêm anh ta vài cái nữa, thật sự tiện lợi cho anh ta quá rồi!

Lúc nhìn thấy dưới đầu cô là áo khoác của tên kia làm gối cho mình, trong lòng cô có đủ mùi vị lẫn lộn, vẫn xem như có chút nhân tính! Nhưng để cô một mình nằm trên đất giữa mùa đông hơn nửa canh giờ! Lừa gạt của cô rất khó tiêu a!

Mà lúc nhìn thấy chân phải trợ trụ, cô tức khắc nổi nóng! Anh ta không những đánh ngất cô, còn lấy đi giày của cô! Ngất thành như vậy, vẫn còn biết cô đập anh ta! Đây tính là gì? Cô đập anh ta, anh ta lấy đi giày của cô coi như bồi thường?

Thời điểm quay trở về khách sạn, nhân viên phục vụ tại đại sảnh lộ vẻ mặt quái dị nhìn cô! Làm cho cô có chút nén giận, một thân dơ dáy bẩn thỉu, què quặt mùa cực mực, nếu không phải nhân viên phục vụ kia đã từng gặp qua Đường Linh, thật không dám cho cô bước vào khách sạn.

Trở về phòng, vọt vào phòng tắm tắm trước một cái, sau đó gọi điện thoại cho quầy tiếp tân, muốn họ hỗ trợ nói máy đến phòng Lư Triển Bằng, nhưng đáng tiếc phòng của chú Lư không có ai, Đường Linh gác máy, xem ra Lư Triển Bằng còn đang bận thu mua cửa hàng đồ cổ, vẫn chưa về!

Đường Linh suy nghĩ, nằm ở trên giường, chuẩn bị nghỉ ngơi!

Cộc cộc cộc! Một tràng tiếng gõ cửa!

“Đường Linh! Tôi là thầy hiệu trưởng Lý, nên đi phòng ăn ăn cơm tối rồi!”

Đường Linh đứng dậy, đi ra mở cửa, cửa mở ra, nhìn thấy hiệu trưởng Lý đang đứng ở cửa, “Đi xuống ăn cơm thôi, trường khoa Mã đã ở phòng ăn đợi rồi!”

Bị giầy vò nguyên một ngày cô quả thực cũng đói bụng rồi, rút thẻ từ trong phòng ra, tiện tay đóng cửa, theo hiệu trưởng Lý cùng đi xuống lầu!

“Hiệu trưởng, cuộc thi ngày mai địa điểm thi ở đâu ạ?”

“Ngày mai thi tại Nhị Trung của thành phố Ninh, em thi tại trường thi số 5, hai giờ rưỡi chiều bắt đầu cuộc thi! Cuộc thi ngày mai chớ có khẩn trương, nghiêm túc làm bài, phát huy như ngày thường là được!”

Hiệu trưởng Lý dặn dò vài câu, ngẫm nghĩ lại mở miệng nói, “Thầy biết lúc ở tiểu học em đã từng đạt được hạng nhất với số điểm tuyệt đối, lần tranh tài này nếu như có thể giành được xếp hạng thứ nhất, danh ngạch được nhà trường cử đi học khẳng định sẽ có một chỉ tiêu cho em, em phải biết quý trọng!”

Đường Linh gật đầu, “Hiệu trưởng Lý, ngày mai buổi sáng chú của em muốn dẫn em dạo, cuộc thi buổi chiều để chú em đưa đi là được ạ!”

Sáng ngày mai cô còn có rất nhiều chuyện phải làm, đi cùng hiệu trưởng Lý bọn họ đến Nhị Trung, chỉ sợ là không kịp!

“Chú? Em có chú ở tại thành phố Ninh?”

“Dạ, chú ấy đến thành phố Ninh công tác, thuận tiện dẫn em đi dạo.”

Hiệu trưởng Lý cau mày suy tư hồi lâu, vẫn không yên lòng, ông không phải e ngại an toàn của Đường Linh, mà là lo lắng cô làm trễ nãi cuộc thi, “Hay là chờ em thi xong sẽ đi ra ngoài chơi với chú! Cuộc thi quan trọng hơn!”

Đường Linh chỉ cười, bộ dáng khéo léo nói, “Hiệu trưởng yên tâm, sẽ không chậm trễ cuộc thi!”

“Không được, cuộc thi lần này cũng không thể có sai lầm! Thành phố rất coi trọng cuộc thi lần này, hơn nữa trường khoa Mã cũng không thể đồng ý!”

Đường Linh nghe xong cũng không phản bác, hiệu trưởng không làm chủ được, cô trực tiếp nói với thầy trưởng khoa Mã, tránh nói nhiều!

Món ăn của khách sạn mùi vị cũng ổn, lúc ăn cơm, Đường Linh đem yêu cầu của cô nói với trưởng khoa Mã, hiển nhiên trưởng khoa Mã cũng không đồng ý! Cuối cùng Đường Linh phải dùng chiêu với lý do “ra ngoài đi dạo là phương thức giảm áp lực của cô, trước khi thi áp lực quá lớn sẽ ảnh hưởng đến phong độ phát huy”, thành công đạt được mục đích!

Dùng cơm xong, Đường Linh nói cần nghỉ ngơi, không để ý mọi người, trở về phòng sớm!

Lúc gần mười giờ, cửa phòng Đường Linh có tiếng gõ cửa, cô biết Lư Triển Bằng đã trở lại, mở cửa mời Lư Triển Bằng vào phòng, ông nhìn Đường Linh với vẻ mặt hưng phấn.

Đường Linh thấy Lư Triển Bằng như vậy, tươi cười, đầu tiên đi qua bàn rót cho chú ấy một cốc nước, Lư Triển Bằng nhận lấy, uống một hơi cạn sạch, sau đó tự mình đi rót thêm cốc nữa, sau khi uống xong mới ngồi vào một bên trên ghế sofa

“Đường tổng, mười ba cửa hàng đồ cổ đều đẹp xong xuôi, tiêu tốn vừa phải, tổng cộng 800 vạn!”

“800 vạn?” Đường Linh gật đầu, “Quả thực không đắt! Chú Lư, còn chuyện kia làm thế nào rồi?”

Lư Triển Bằng tươi cười, “Đường tổng yên tâm, đều làm xong xuôi, không xài bao nhiêu tiền, tôi đều có chút không đợi nổi ngày mai làm một trận lớn!”

Trong lòng Lư Triển Bằng vạn phần mong đợi ngày mai đến! Nghĩ tới kế hoạch của cô chủ nhỏ, ông liền thấy hưng phấn! Thi ra sự tình còn có thể giải quyết như thế!

Âm hiểm a! Thật quá âm hiểm!

Con mắt liếc Đường Linh, trong lòng cảm thán! Mấy năm qua đi theo Đường Linh, càng phát giác xông pha trong sự nghiệp, cũng có thể là một chuyện lạc thú!

Ngày hôm sau lúc trời còn sớm, Lư Triển Bằng đã gõ vang cửa phòng Đường Linh, Đường Linh có chút bật cười, lúc này mới mấy giờ?

Mở cửa trông thấy vẻ mặt hứng thú nôn nóng của Luru Triễn Bằng, khóe miệng co giật!

Đón xe đến phố đồ cổ, Đường Linh và Luru Triễn Bằng trước tiên phải đi tới cửa hàng của Thích Khải Bình, tiến vào cửa hàng Đường Linh mới phát hiện, cô đến thật sự không tính là sớm!

Trong phòng đứng đầy người, đợi Đường Linh và Luru Triễn Bằng tiến vào cửa hàng, Thích Khải Bình liền đem cửa cuốn kéo xuống, thuận tiện bật đèn trong phòng lên.

Lúc này Đường Linh mới nhìn rõ người trong phòng, không tính Đường Linh cùng Luru Triễn Bằng, tổng cộng có 11 người, vốn Đường Linh đã mua 13 cửa hàng đồ cổ, chỉ là kế hoạch kế tiếp, có hai cửa hàng không đồng ý gia nhập, vội vã đem toàn bộ đồ cổ trong cửa hàng bán cho Đường Linh, vì để tránh việc để lộ tin tức, đêm ấy họ liền rời đi!

Còn lại 10 cửa hàng cộng thêm cửa hàng của Thích Khải Bình nữa, đều hận thấu xương tên Vương Chí Viễn kia, nên đồng ý phối hợp kế hoạch tiếp theo, chẳng qua là người luôn liên lạc bàn bạc với họ là Luru Triễn Bằng, chính bọn họ cũng không biết người sau lưng Luru Triễn Bằng, lại chính là thiếu nữ nhìn có vẻ thập phần xinh xắn trước mắt họ đây!

“Ông chủ Luru, chúng ta đều chuẩn bị xong hết rồi, trước mắt liền bắt đầu sao?”

Trong đó một ông già lớn tuổi mở miệng trước nói, ông lớn tuổi nhất trong đám người này, cũng được mọi người kính trọng, cho nên ông liền trở thành đại biểu cho mọi người.

“Đúng! Hôm nay liền bắt đầu!”

Luru Triễn Bằng hướng về phía lão nhân gật đầu, “Mọi người chỉ cần như bình thường, đừng để bọn chúng hoài nghi!”

Mọi người gật đầu dồn dập, người ở đây ai cũng cảm kích Luru Triễn Bằng, Luru Triễn Bằng vừa ra tay, liền tiếp nhận toàn bộ đồ cổ trong tay bọn họ đang nóng lòng muốn bán đi, giá cả mặc dù không bằng giá thị trường, thế nhưng so với bọn họ “phá giá”

thì cao hơn rất nhiều, phải biết Vương Chí Viễn kia giờ thủ đoạn, đồ cổ của bọn họ vẫn luôn không bán ra được, Luru Triễn Bằng một lượt mua sang tay hết, đây đối với bọn họ mà nói quả thực chính là lúc hạn hán gặp mưa rào!

Luru Triễn Bằng đưa ra yêu cầu chính là, hi vọng bọn họ buôn bán bình thường, coi như không có chuyện hán đã mua hết đồ cổ rồi!

Luru Triễn Bằng nhìn mọi người một chút, lại dặn dò vài câu, rồi kêu bọn họ đều đi về, mọi người rời khỏi cửa hàng của Thích Khải Bình, chỉ trong chốc lát, người trong cửa hàng tất cả đã giải tán hết, chỉ còn lại Đường Linh, Luru Triễn Bằng cùng Thích Khải Bình ba người!

Đường Linh tìm cái ghế ngồi xuống, Thích Khải Bình nhìn cô một cái, quay đầu hỏi Luru Triễn Bằng, “Anh Luru, chúng ta bây giờ làm gì?”

Luru Triễn Bằng không nói gì, ánh mắt xin ý kiến nhìn về phía Đường Linh, chỉ thấy một đôi môi đỏ mọng khẽ mở, trong mắt kèm theo vẻ dăm chiêu, nhàn nhạt phun ra bốn chữ, “ôm cây đợi thỏ!”

Luru Triễn Bằng nghe thấy, khuôn mặt vui vẻ kèm theo chút gian xảo cũng tìm cái ghế ngồi bên cạnh Đường Linh.

Thích Khải Bình vốn cũng là một người thông minh, từ hôm qua hán liền nhìn ra, chẳng phải thiếu nữ này đi theo Luru Triễn Bằng, mà là Luru Triễn Bằng đi theo cô!

Tuy rằng cảm thấy khó mà tin nổi, nhưng sự thực đúng là thế! Năm trước, Trần Bảo Trai của Luru Triễn Bằng trong vòng một đêm bật dậy tại thành phố S, mấy năm qua phát triển càng như thể chẻ tre! Hán biết chuyện Luru Triễn Bằng trước kia phá sản, đột nhiên không những giải quyết được chuyện phá sản kia, còn nâng cao phát triển một bậc! Nhất định là có quý nhân giúp đỡ!

Cho nên...

Thích Khải Bình nhìn về thiếu nữ ngồi trên ghế, đang đùa chơi với cái giá bút kia!

Lại lịch của thiếu nữ này nhất định là không cạn!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 8: Vương Chí Viễn

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Ánh dương quang rực rỡ, ánh nắng ấm áp trong ngày mùa đông len lỏi qua cửa sổ vào nhà, cho người ta một loại cảm giác vừa lười biếng vừa thư thái!

Chỉ là nguyên một buổi trưa, phố đồ cổ có thể nói là náo nhiệt lạ thường!

Người đàn ông vạm vỡ cứ liên tục ra vào các cửa tiệm đồ cổ, lúc bước ra từ chỗ đó thì tay xách nách mang, chiếc xe tải đậu ở ngoài, chất đầy vật phẩm!

Vì thế liên xuất hiện tình trạng người đàn ông vạm vỡ kia cứ qua qua lại lại hai bên ngân hàng và các cửa hàng đồ cổ!

Xe tải chở đồ chạy khá nhiều chuyến, rốt cục chuyến này cũng đã đưa tới người trước nay chưa từng xuất hiện chính là Vương Chí Viễn!

Lúc nhìn thấy một người đàn ông bước xuống từ trên xe tải, Đường Linh nhếch miệng cười đầy ẩn ý!

Đến rồi!

Người đàn ông vạm vỡ kia nhìn thấy, đầu tiên là bỏ vật phẩm vừa mua xong đang cầm trong tay để vào trong xe, sau đó đi phía sau Vương Chí Viễn, trông vẻ như muốn công!

Vương Chí Viễn không đi các cửa hàng khác, đi thẳng tới cửa hàng của Thích Khai Bình!

Cánh cửa bị đẩy ra, đã nghe được loáng thoáng thanh âm trầm thấp truyền vào!

“Ông chủ Thích, dạo gần đây việc làm ăn vẫn tốt nhỉ?”. Vương Chí Viễn xuất hiện như tinh tú giáng xuống trần!

Thích Khai Bình nhìn Vương Chí Viễn với đôi mắt lạnh lẽo, chằm chọc nói, “Ít nhiều cũng được ông chủ Vương chiếu cố! Chuyện làm ăn chỗ này của tôi cũng thật là trôi chảy!”. Vài chữ cuối câu cơ hồ như rít qua kẽ răng phun ra!

Con mắt Vương Chí Viễn cười đến híp cả lại, vừa xua tay vừa nói, “Nói hay lắm! Đều là đồng ngành, đương nhiên phải chiếu cố đến mọi người một chút chứ!”

Ánh mắt chú mục vào Thích Khai Bình từ khi vào bây giờ, bỗng di chuyển rơi xuống trên người đang ngồi bên cạnh, hần khê cau mày, có chút cảnh giác nhìn Lưu Triền Bằng nói, “O kìa! Vị này không phải là Lưu Triền Bằng ông chủ Lưu sao! Hôm nay sao rảnh rồi thế này, đến thành phố Ninh xem đồ cổ ư?”

Lưu Triền Bằng tươi cười đứng dậy, tiến lên bắt tay với Vương Chí Viễn, hàn huyên vài câu, xem bộ dạng ra vẻ như quen thân lắm!

Đường Linh cong khóe miệng, Lưu Triền Bằng quả nhiên là tay lão luyện, đôi mắt với đối thủ vẫn có thể cư xử như với bạn bè, chuyện trò vui vẻ! Mấy năm nay tôi luyện quả nhiên không có uống phí!

Nếu như Đường Linh đoán không sai, Vương Chí Viễn này và tên Vương Bình kia chắc hẳn là thân thích! Cô nhớ tới hôm qua lúc Thích Khai Bình nhắc đến Vương Chí Viễn, cảm xúc của Lưu Triền Bằng có chút dao động, khi đó cô chỉ hoài nghi, mà hôm nay khi nhìn thấy Vương Chí Viễn, cô có thể khẳng định!

Vương Chí Viễn và Vương Bình có vẻ ngoài giống nhau đến mấy phần, vóc người tầm trung, bộ dáng đều khiến người ta chán ghét, bất đồng duy nhất là, Vương Bình làm người hung hãn tàn nhẫn, mà Vương Chí Viễn thì trên mặt luôn cười ha hả, kì thực âm hiểm狡詐, chính là kẻ khẩu Phật tâm xà!

“Ông chủ Lưu hôm nay tới nơi này là...”. Vương Chí Viễn cười tùm tùm nhìn Lưu Triền Bằng, trong mắt loé ra hàn ý!

Người khác không biết, Vương Chí Viễn lại rất rõ ràng!

Vương Bình em họ hần năm đó bị thua thiệt lớn dưới tay Lưu Triền Bằng! Vốn định mưu hại Lưu Triền Bằng không ngóc đầu lên nổi, ai ngờ Vương Bình bị Lưu Triền Bằng gài bẫy ngược lại ở phương diện đồ thạch!

Không chỉ không thu hồi tiền về được, còn bị chung thêm 300 vạn đồ xuống sông xuống biển! 300 vạn đối với Vương Bình mà nói cũng không là con số nhỏ, vốn lưu động của hàng cũng chỉ có thế, đột nhiên tổn thất 300 vạn, nhất thời vốn quay vòng gặp khó khăn, tuy rằng gắng gượng vượt qua, nhưng lúc tên tuổi Trần Bảo Trai lại lần nữa nổi như cồn tại thành phố S, chuyện làm ăn của Vương Bình cũng càng ngày càng khó làm, ngay cả đám người phải đi đập phá quán cũng đều phản bội lại! Cuối cùng Vương Bình buộc phải đem sản nghiệp chuyển đến thành phố Ninh, đầu phục Vương Chí Viễn!

Mà giờ khắc này khi Vương Chí Viễn đang chuẩn bị thu phục những cửa hàng nhỏ còn trong phố đồ cổ này, Lưu Triền Bằng đột ngột xuất hiện ở đây, không thể không khiến Vương Chí Viễn đa tâm phòng bị!

Ánh mắt Vương Chí Viễn nhìn chằm chằm Lưu Triền Bằng, trong lòng đủ loại ý nghĩ hiện lên, trên mặt lại vẫn thủy chung mang theo nụ cười!

Lẽ nào Lưu Triền Bằng cũng muốn chia phần miếng thịt béo bở này?

Hừ! Hẳn không phải là Vương Bình tên oắt con vô dụng, đồ vật hần muốn, ai cũng đừng nghĩ dây máu ăn phần!

Lưu Triền Bằng tươi cười nói, “Tôi nghe nói ông chủ Thích muốn bán ra lượng lớn đồ cổ, tôi đến đây cũng không ngoài điều này!”

Trong lòng Vương Chí Viễn tối lại, quả nhiên như thế!

“Lúc nào bàn tay ông chủ Lưu cũng muốn vươn tới ngành đồ cổ rồi? Hay là đã không còn đất dung thân tại thành phố S, muốn đến thành phố Ninh kiếm sống?”. Giọng nói mang theo hàn ý lạnh lẽo, nếu biết Lưu Triền Bằng đến đây có ý đồ khác, vậy thì đừng trách hắn vô tình!

Lưu Triền Bằng vẫn không vì lời nói của Vương Chí Viễn mà tức giận, ngược lại giọng điệu còn mang chút trêu ghẹo tự nói, “Làm ăn buôn bán lớn đương nhiên phải mở rộng, những thứ này ông chủ Vương sợ là không có cơ hội lãnh hội được!”

Giương mặt Vương Chí Viễn cứng đờ cười gằn, nhìn chằm chằm Lưu Triền Bằng, nói một cách âm hiểm lạnh lẽo, “Lúc trước Vương Bình, đưa em trong nhà bị ông chủ Lưu kiểm lỗi bọn tiền, ‘ vận khí ‘ của ông chủ Lưu thực sự không tồi!”

Người tình tường ai cũng biết, Vương Bình kia là bị Lưu Triền Bằng gài bẫy!

Lưu Triền Bằng cười nhạo một tiếng!

“Vừa học vừa làm mà thôi, cái này vẫn là tôi học được từ chỗ Vương Bình! Chỉ có điều tôi thực hành có hơi chút quang minh!”. Hàm ý, thủ đoạn của Vương Bình không thấy được ánh sáng!

Người trong nghề đều biết ân oán giữa hai người bọn họ, đối với cách làm của Vương Bình rất dè bủ coi thường, trái lại cho rằng thủ đoạn Lưu Triền Bằng tính toán với Vương Bình, cao minh hơn rất nhiều so với Vương Bình!

Trên mặt Vương Chí Viễn vẫn lộ ý cười lạnh lẽo âm u, không tiếp tục đề ý tới Lưu Triền Bằng nữa, nhìn về phía Thích Khải Bình nói, “Ông chủ Thích, khu vực này sắp tháo dỡ rồi, những vật phẩm này ông không định sang tay sao?”. Hắn dùng ánh mắt quét một vòng bên trong tiệm đồ cổ, giọng nói mang theo chút uy hiếp!

Sắc mặt Thích Khải Bình hết sức khó coi, ánh mắt nhìn Vương Chí Viễn tràn đầy lửa giận!

“Vẫn không dám để ông chủ Vương phải nhọc lòng!”

“Ha ha! Nếu tôi không nhọc lòng, e là những vật phẩm này sẽ phải kẹt trong tay ông thôi!”

“Hừ! Ông chủ Vương thật biết nói giỡn! Phải biết những vật phẩm này, không phải chỉ có ông nhìn vừa mắt!”. Thích Khải Bình vừa nói, chuyển mắt về hướng Lưu Triền Bằng!

Ngụ ý sáng tỏ! Các món đồ trong tiệm của ông cho dù không bán cho Vương Chí Viễn, cũng có người sẽ thu mua!

Nụ cười trên mặt Vương Chí Viễn chợt tắt, ánh mắt âm trầm, giọng điệu lạnh lẽo phun ra, “Thích Khải Bình! Đừng thấy cho chút mặt mũi mà lên mặt! Đồ vật trong tiệm của ông, ngược lại ta rất muốn xem ngoài ta ra còn ai dám muốn chúng!”

Dứt lời Vương Chí Viễn nhìn về phía Lưu Triền Bằng, nét mặt tuy cười nhưng lạnh băng, giọng điệu ngầm có ý uy hiếp, “Chắc hẳn ông chủ Lưu cũng đồng quan điểm với cách nói của tôi chứ.!”

Lưu Triền Bằng cau mày, nhất thời trầm mặc không nói, trong phòng yên tĩnh, ánh mắt của mọi người đều chăm chú rơi trên người Lưu Triền Bằng!

“Chú Lưu!”

Một tham âm lạnh lạnh cắt đứt không khí sốt sắng trong phòng!

Mọi người mới hồi tỉnh tìm kiếm chỗ phát ra âm thanh này, khi nhìn thấy một thiếu nữ ngồi bên kia một tay đang chống cằm, một tay chơi đùa với giá bút, Vương Chí Viễn cau mày lại, trong phòng khi nào thì xuất hiện thêm một thiếu nữ?

Bọn họ đương nhiên không chú ý tới Đường Linh, cô chỉ lẳng lặng ngồi một bên, bọn họ sao để cô trong mắt được!

Lưu Triền Bằng nghiêng đầu nhìn Đường Linh, ánh mắt sáng trong, cô chủ nhỏ của ông muốn ra tay rồi! Trong lòng có chút mong mỏi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 9: Gậy ông đập lưng ông

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Nào biết Đường Linh chỉ cười, kéo cánh tay Lư Triển Bằng, phun ra một câu khiến ông dờ khóc dờ cười nói, “Cháu đói bụng!”

Ý nói, bọn họ giải quyết nhanh lên, sau đó đi ăn cơm!

Sắc mặt Lư Triển Bằng có chút quái dị, vốn ông muốn xem náo nhiệt, kết quả cô chủ nhỏ bán cái lại cho ông!

Khóe miệng run rẩy, ông mắt tự nhiên ho ra một tiếng, sau đó nói với về mắt tự nhiên nói, “Uhm! Sự việc xong xuôi liền dẫn cháu đi ăn cơm!”

Vương Chí Viễn nhìn Lư Triển Bằng như thế, tựa tiểu phi tiểu nói, “A! Ông chủ Lư còn phải tranh thủ thời gian đưa con về nhà sao! Nơi như thế này thực sự không thích hợp với ông đâu!”

Lư Triển Bằng không đối đáp với hắn, trực tiếp đi thẳng tới Thích Khai Bình nói, “Ông chủ Thích, ông cũng biết, Trần Bảo Trai vốn chuyên buôn bán đồ cổ ngọc thạch, những năm này chỉ toàn biết đầu tư vào phương diện châu báu, bây giờ cũng muốn thử sức với ngành đồ cổ này rồi! Không biết những vật phẩm trong tiệm ông bán thế nào?”

Vương Chí Viễn vừa nghe, sắc mặt tức khắc như đóng băng, Lư Triển Bằng vậy mà không thèm bận tâm tới lời uy hiếp của hắn, trực tiếp hỏi giá! Coi hắn là người chết sao!

Thích Khai Bình không nhìn về mặt đóng băng của Vương Chí Viễn, chỉ suy nghĩ một lúc mới mở miệng, “Nếu ông chủ Lư muốn những vật phẩm này, 100 vạn, tôi không lừa gạt nâng giá làm chi, trong tiệm này của tôi vẫn không thiếu hàng tốt!”

Lư Triển Bằng nghe xong cau mày trầm tư không nói, Thích Khai Bình thấy ông như thế, đã lại mở miệng, “Ông chủ Lư cảm thấy giá cao ư?”

Lư Triển Bằng gật đầu, “Trần Bảo Trai giai đoạn gần đây còn muốn mở thêm mấy chi nhánh, cho nên vốn lưu động trong tay cũng cần dự bị thêm chút!”

Thích Khai Bình nghe xong, trên mặt lộ vẻ thất vọng, Vương Chí Viễn chứng kiến màn này, nụ cười trên mặt tái hiện, đắc ý nói, “Ông chủ Lư thật đúng là mới mẻ, không có tiền còn dám tới mua đồ cổ? Tôi thấy ông chủ Thích à, ông cũng đừng vùng vẫy gây chết làm gì! Cửa hàng này của ông ngoài tôi ra, không ai muốn nổi!”

“Không có tiền chơi đồ cổ? Về nhà chơi với con nít đi!”. Người đàn ông vạm vỡ vẫn luôn đứng sau lưng Vương Chí Viễn bỗng chen vào một câu như vậy, miệng hắn độc, đã thành quen!

Vương Chí Viễn tán thưởng nhìn hắn, người đàn ông vạm vỡ kia lập tức chân chó cười nịnh nọt với Vương Chí Viễn! Cũng nhìn ra sự khoát trá trong lòng Vương Chí Viễn! Nhưng Vương Chí Viễn lại chưa phát hiện nơi đây mắt người đàn ông vạm vỡ kia xẹt qua tia chán ghét!

Quan sát tỉ mỉ người đàn ông vạm vỡ kia, khóe miệng Đường Linh vênh lên, trong mắt xẹt qua tia sáng, thật là thú vị!

Hắn dường như cảm giác được có người đang theo dõi hắn, vừa nghiêng đầu, đã trông thấy về mặt Đường Linh nhìn hắn với vẻ nghiền ngẫm, thật khiến người ta thấy quý dị không thôi!

Thời điểm Đường Linh và người đàn ông vạm vỡ dùng ánh mắt “thâm tình nhìn nhau”, Vương Chí Viễn giờ ra hết thủ đoạn chèn ép, rốt cục ấn định mua lại đồ cổ của Thích Khai Bình với giá 80 vạn!

Về mặt Thích Khai Bình vẫn không cam lòng! Nhưng cũng không thể làm khác! Nhắm mắt làm ngơ, cầm lấy chi phiếu của Vương Chí Viễn, kí thỏa thuận xong, tức giận đùng đùng phát tay bỏ đi!

Thích Khai Bình cũng rời khỏi đó, Lư Triển Bằng đã không cần phải lưu lại, Vương Chí Viễn tựa tiểu phi tiểu mở miệng, “Ông chủ Lư, theo tôi thấy Trần Bảo Trai của anh vẫn nên ngoan ngoãn buôn bán châu báu ngọc thạch thôi, mấy thứ đồ cổ này vẫn ít đụng vào thì tốt hơn, đừng đánh mất dưa hấu mà nhạt vùng, đến lúc chết cũng không biết chết như thế nào!”

Tiếp sau đó lại cười nhạo một tiếng, “Nhưng mà nếu như ông chủ Lư nhất định phải lợi vào vũng nước đục này, ngày nào đó nếu như không thể làm tiếp được nữa, nhớ tới tìm Vương Chí Viễn tôi đây, Trần Bảo Trai của ông tôi liền chịu thiệt một chút thu mua giúp!”. Sau đó hắn liếc nhìn cười ha ha!

Lư Triển Bằng khinh bỉ nhìn hắn bằng nửa con mắt, cười gằn một tiếng, “Tôi thấy ông chủ Vương vẫn nên tự cầu phúc đi! Chuyện của tôi không mượn anh lo lắng! Muốn nuốt chừng Trần Bảo Trai, anh cũng nên nhìn lại bụng anh lớn cỡ nào!”

Nói xong kéo Đường Linh, quay người rời đi, Đường Linh miễn cưỡng đứng dậy, trong tay vẫn cầm giá bút kia, vẫy tay, ngọt ngào hướng về người đàn ông vạm vỡ kia cười!

“Em bé lớn, anh sắp thất nghiệp rồi!”

Sau đó rất có thâm ý nhìn về phía Vương Chí Viễn đang lộ vẻ mặt đắc ý, cười quý dị! Muốn tính toán người khác sao, cuối cùng chẳng phải bị người ta gây ông đập lưng ông!

Ra khỏi cửa hàng, đi xa chút, Lư Triển Bằng rốt cục nhìn không được, đứng ở giữa đường bật cười lớn!

Thức sự quá đã! Ngọn lửa trong mắt ông nhìn Đường Linh càng cháy hừng hực! Cô chủ nhỏ của ông thật âm hiểm! Quá âm hiểm!

Đường Linh thấy Luru Triển Bằng không hề che giấu chút nào thần sắc, nhún vai không thèm để ý sờ mũi một cái, “Hắn cứ muốn ép mua, vậy thì vất cho hắn!”

Ngày hôm qua Đường Linh xem hết toàn bộ đồ cổ của 13 cửa hàng, những món chính phẩm bị Luru Triển Bằng vận chuyển đi ngay trong đêm, những vật phẩm người đàn ông vạm vỡ kia khuôn ra, không có một món là chính phẩm!

Càng độc hơn là, hôm qua Đường Linh phân phó Luru Triển Bằng, đi chợ đồ cũ giá rẻ thu gom những mặt hàng cũ nát như đồng chai lọ, bàn ghế cũ mềm, chia ra trộn lẫn với đám đồng đồ nhái trong cửa hàng Thích Khải Bình, gom một đồng bán hết cho Vương Chí Viễn!

Vương Chí Viễn kia cứ thích ép bán cho bằng được, vậy thì chuẩn bị thêm cho hắn một phần!

Vương Chí Viễn làm sao ngờ rằng, hắn bỏ ra 80 vạn mua lại những thứ rách nát mà Luru Triển Bằng chỉ bỏ ra có 200 đồng để mua! Đội hắn phát hiện ra, tất cả đã trễ!

Đối với lần buôn bán này, Đường Linh vẫn tương đối thoả mãn, tuy rằng 13 cửa hàng kia cô phải bỏ ra 800 vạn, chẳng qua sau khi buôn bán một vỏ, lừa gạt được trên tay Vương Chí Viễn hơn một trăm vạn, tuy rằng thủ đoạn nham hiểm, nhưng hiệu quả coi như không tệ!

Luru Triển Bằng dẫn Đường Linh đi tới một quán ăn trang hoàng không tẻ, trực tiếp đi về phòng VIP! Mới vừa vào phòng, trong phòng đã ngồi đầy người, Đường Linh nở nụ cười mỉm chỉ, động tác của những người này cũng khá nhanh chóng đây!

Về mặt Thích Khải Bình kích động, trông thấy Luru Triển Bằng cùng Đường Linh, hắn vọt thẳng tới, trong tay cầm một tấm thẻ ngân hàng, kích động mở miệng: “Tôi sợ hắn đồng băng chỉ phiếu, nên lập tức đi ngân hàng đổi tiền, trong thẻ này là 80 vạn! Anh Luru! Sau đó chúng ta làm sao bây giờ?”

Phải biết chính bọn họ kết hợp lại đặt bẫy Vương Chí Viễn, một khi bị hắn ta phát hiện, chính bọn họ sẽ gặp nguy hiểm! Tại Thành phố Ninh, Vương Chí Viễn có quan hệ mật thiết với hắc đạo!

“Những thứ đó đều là hắn chèn ép người ta mua về! Không ai có thể ép hắn mua! Cho dù phát hiện bị ám hại, cũng không dám nói nhiều ra bên ngoài!”

Luru Triển Bằng phân tích, sau đó có chút bận tâm nói, “Chỉ sợ hắn ngấm ngầm mưu hại! Hắn ở thành phố Ninh này vẫn có chút thế lực!”

Thích Khải Bình vừa nghe, trong lòng cả kinh, liếc mắt nhìn mọi người trên mặt cũng đầy vẻ lo lắng như hắn, vội vã mở miệng nói, “Vậy làm sao bây giờ?”

Luru Triển Bằng cau mày lại, nhìn mọi người một cái, “Mọi người sau này có dự tính gì không?”. Chuyện thứ nhất hắn đã xử lý xong xuôi, tiếp theo là việc này, cũng là việc thứ hai mà cô chủ nhỏ đã phân phó!

“Có dự định gì không?”

Thích Khải Bình có chút do dự, nói thật hắn quả thực chưa nghĩ ra, có ông lão đang ngồi một bên, người đó gọi là ông lão Triệu Phi, trầm ngâm một chút nói, “Tôi đã lớn tuổi, vốn đã muốn bán xong đám đồ cổ đi, về chỗ con gái hưởng phúc tuổi già, chỗ con gái tôi ở tỉnh Thanh, vé máy bay tôi đã mua xong rồi, đêm nay liền rời khỏi thành phố Ninh!”

Mọi người thấy Triệu Phi muốn rời khỏi, có mấy người cũng có cùng ý nghĩ, tuy rằng ám hại Vương Chí Viễn một hồi, trong lòng cảm thấy cực kỳ khoái trá, nhưng tên Vương Chí Viễn kia lại có chút thế lực tại thành phố Ninh, đắc tội với hắn ta rồi, vẫn nên chạy là thượng sách!

Vì thế trong 11 người có 8 người quyết định rời đi, một số trong bọn họ vốn là người từ tỉnh khác tới, đến Thành phố Ninh chỉ vì chuyện làm ăn, hiện tại chuyện làm ăn kết thúc rồi, đương nhiên phải về nhà!

Tám người họ suy nghĩ một lát, cũng không có lưu lại ăn cơm, lần lượt rời đi!

Trong phòng chỉ còn dư lại Đường Linh, Luru Triển Bằng và 3 người còn lại!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 10: Gây phiền phức

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Còn dư lại ba người, trừ Thích Khải Bình ra, còn có một người gọi là Luru Đông, một người tên là Chu Hồng Vũ, bọn họ đều không có chỗ để đi!

Thích Khải Bình mở cửa hàng đồ cổ, vốn là do Luru Triển Bằng dẫn hắn xuất đạo, lúc hạ quyết tâm đi theo Luru Triển Bằng làm ăn, hắn biết Luru Triển

Bảng chuẩn bị đưa thêm ngành đồ cổ vào Trần Bảo Trai, thù nghệ khác hẳn không rành rẽ, không bằng vẫn làm tiếp nghề cũ!

Lưu Đông năm nay 28 tuổi, học chuyên ngành kế toán hội đại học, luôn làm công việc kế toán, đầu năm nay sau khi cha hắn qua đời, hắn mới tiếp nhận cửa hàng này, cửa hàng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ, hắn thực sự không am hiểu việc làm ăn, hiện tại kinh doanh không nổi nữa! Trong nhà chỉ còn lại một mình hắn, bây giờ thành phố Ninh không ở nổi nữa, hắn còn chưa nghĩ ra sau này phải làm sao!

Về phần Chu Hồng Vũ, tuổi gần bằng Lưu Triển Bằng, chính là một kẻ say mê đồ cổ, hiện tại cửa hàng không còn nữa, trong lòng luôn tiếc nhớ! Nghe thấy Thích Khai Bình nói muốn đi theo Lưu Triển Bằng làm ăn, hắn cũng lập tức tỏ ý muốn đi theo.

Nghe xong suy nghĩ của ba người họ, trong lòng Đường Linh cũng có tính toán, nhìn về phía Lưu Đông mở miệng nói, “Anh Lưu có hứng thú đến Trần Bảo Trai làm kế toán không?”

Lưu Đông sửng sốt, nghi hoặc nhìn Đường Linh, sau đó nhìn về hướng Lưu Triển Bằng, trong mắt mang theo chút dò xét!

Đồng dạng sửng sốt còn có Chu Hồng Vũ, chỉ có Thích Khai Bình vẫn xem như bình thường nhất, hắn sớm đã nhìn ra, Lưu Triển Bằng nghe theo lời thiếu nữ này, chỉ là đến cùng thiếu nữ này có thân phận gì, hắn còn chưa rõ ràng lắm, nhưng nhất định là có một đại gia tộc đứng phía sau làm hậu thuẫn!

Lưu Đông thấy Lưu Triển Bằng không nói gì, bất giác lại nhìn về phía Đường Linh, trên mặt Đường Linh vẫn thản nhiên, như kiểu đang chờ hắn trả lời!

Lưu Đông cúi đầu suy tư một hồi, hiện tại thành phố Ninh hắn không thể lưu lại, hắn lại không có chỗ khác có thể đi, đến Trần Bảo Trai cũng không phải là không thể!

Ngẩng đầu lên, hắn mở miệng nói, “Được! Nếu như ông chủ Lưu không chê, Lưu Đông tôi sẽ đi Trần Bảo Trai làm việc!”

Bên môi Đường Linh nhô ra ý cười, chuyện thứ hai của hôm nay cũng đã giải quyết!

Trần Bảo Trai muốn tiến quân đến ngành đồ cổ, chỉ dựa vào một mình Lưu Triển Bằng là không thể, cho nên suốt đêm qua cô để “Dạ Ưng” điều tra cấp bách tư liệu của những người này, hôm nay để bọn họ phối hợp với Lưu Triển Bằng gài bẫy Vương Chí Viễn, kỳ thực chính là vô hình trung đưa bọn họ kéo về phe cánh của mình, để cô sử dụng!

Ánh nắng mặt trời sau trưa có chút gay gắt, lúc Đường Linh đến Nhị Trung, đã là hai giờ hai mươi phút, khi đó sắc mặt âm trầm của khoa trưởng Mã cùng với vẻ mặt lo lắng của hiệu trưởng Lý, nhìn thấy Đường Linh kẻ tới trễ kia cuối cùng cũng đã xuất hiện, họ mới thở phào nhẹ nhõm!

Hai người bọn họ sợ ảnh hưởng đến tinh thần thi cử của Đường Linh, nên cố nén lửa giận trong lòng xuống, thúc giục Đường Linh tiến vào trường thi!

Cuộc thi vẫn là 60 phút, nhưng đề thi lại khó hơn lần trước gấp nhiều lần, rút kinh nghiệm lần trước, lần này Đường Linh không nộp bài thi sớm, dù sao hiệu trưởng cùng khoa trưởng đều ở bên ngoài trường thi! Kiểm tra xong đề thi mới được phát, thật quá vô vị, vì sáng sớm đã phải thức dậy, hai tay cô bầy một tư thế thoải mái, gục xuống bàn bắt đầu ngủ!

Đường Linh nhớ tới 6 năm trước, tin tức cô đạt điểm tối đa truyền như điên ở trường, không biết là ai đã tiết lộ thông tin, nói Đường Linh chỉ dùng có hai mươi phút để giải đề toán liền rời khỏi trường thi!

Điều này không chỉ khiến cả lớp nổ như pháo, ngay cả ban giáo vụ của trường cũng đều điên cuồng! Không có việc gì cũng tìm cớ ghé qua lớp cô chơi, cái cớ rõ hay là giao lưu, trên thực tế đều chạy tới nhìn Đường Linh cho biết!

Còn có thầy cô giáo chạy tới lôi kéo, hỏi cô có muốn chuyển lớp hay không! Cô giáo Kim sau khi nhận được tin tức, còn gây với vị thầy giáo kia một trận to, cuối cùng vẫn do thầy hiệu trưởng đứng ra giải hòa!

Nhất thời tên tuổi Đường Linh vang danh khắp trường học!

Rốt cuộc đã đến lúc nộp bài thi, khi giáo viên đến thu bài làm ở bàn của cô, vị giáo viên đó kêu lên một tiếng sợ hãi, “Là em! Chính là em học sinh chỉ làm bài 20 phút mà giành được giải nhất với số điểm tuyệt đối!”

Đường Linh ngẩn người, nhìn về phía vị giáo viên đang kinh ngạc kia, khoe miệng giựt giựt, “Thật trùng hợp quá! Lại là thầy à!”. Thời gian đã qua 6 năm vẫn nhớ rõ cô!

Vị giáo viên thu bài thi kích động không thôi!

Vừa mới phát hiện có học sinh không giải bài thi, gục xuống bàn ngủ, không nghĩ tới lại là em học sinh nữ khi đó!

Dưới ánh mắt kích động của vị giáo viên đó, Đường Linh đi nhanh ra khỏi trường thi! Ra khỏi trường thi ngẩng đầu nhìn trời, thầm than một tiếng!

Giống như... không cẩn thận lại kiêu căng mất rồi!

Trên đường về khách sạn, Đường Linh bị trưởng khoa Mã và thầy hiệu trưởng Lý nghiêm túc phê bình một trận! Vừa mới bắt đầu Đường Linh còn ráng nở khuôn mặt tươi cười, sau đó thấy nét mặt thầy hiệu trưởng Lý quá hắc ám, Đường Linh dứt khoát ngồi trong xe, nhấp mắt lại thư giãn!

Con trai của trưởng khoa Mã, nhìn thấy Đường Linh bị hai người họ phê bình, ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn Đường Linh, trong lòng cảm thấy Đường

Linh có chút đáng thương! Sau đó còn chủ động tới an ủi cô!

Điều này làm cho Đường Linh có chút dở khóc dở cười!

Sáng sớm hôm sau Đường Linh theo thầy hiệu trưởng về thành phố S, tại thời điểm Đường Linh đang thi, Lưu Triển Bằng đã liên lạc với nhà cung ứng châu báu, bàn bạc xong số lượng cùng chủng loại cung cấp, đến chi nhánh Trần Bảo Trai tại thành phố Ninh dò xét một vòng xong, Lưu Triển Bằng liền dẫn nhóm người Thích Khải Bình trở về thành phố S!

Về đến nhà, cha mẹ vậy mà đã chuẩn bị một bàn thức ăn phong phú, hai người bọn họ phá lệ xin nghỉ việc một ngày ở cơ quan, để ăn mừng con gái về nhà!

Bản thân bọn họ bằng cấp có hạn, việc học tập của con gái chưa bao giờ khiến bọn họ bận lòng, con bé còn thi đậu Nhất Trung của thành phố S! Tuy rằng không thể so sánh được với mấy đứa nhỏ ưu tú của Đường gia kia, nhưng cũng đã rất tốt rồi! Bây giờ con gái mình còn đại biểu cho thành phố S đi tham gia cuộc thi tỉnh, quả thực làm cho bọn họ vui mừng hơn hớn!

Hôm sau là cuối tuần, Đường Linh thức dậy trễ hơn thường ngày, thu thập một chút chuẩn bị đi đến lớp học thêm, tuy rằng cô căn bản không cần học thêm, nhưng vẫn kiên trì mỗi cuối tuần tới nơi này, trải qua mấy năm này quan sát, Đường Linh rất hài lòng với mấy giáo viên nơi đây!

Đường Linh vừa bước vào lớp học thêm, phát hiện có cái gì không đúng, hôm nay là cuối tuần, học sinh đến học thêm đều đi đâu hết rồi? Nghe thấy phòng trong có người nói chuyện, cô bèn cất bước đi vào nhà!

Đẩy cửa bước vào, nhìn thấy một người phụ nữ ăn mặc thời thượng, trong tay lôi kéo một cô gái nhỏ, cô gái nhỏ cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì!

“Hôm nay không giải thích, thì đừng hòng rời đi!”. Giọng nói của người phụ nữ thời thượng đó có chút kích động!

Đường Linh nhìn về phía Cố Vũ San, vừa vặn cô cũng ngẩng đầu lên nhìn Đường Linh, lui về sau hai bước, hướng về phía Đường Linh đi tới, kéo Đường Linh qua một bên, nhỏ giọng nói, “Buổi học hôm nay đổi thành ngày mai, ngày mai em quay lại lớp nhé!”

Nếu là em học sinh khác thấy, nhất định sẽ ngoan ngoãn nghe lời giáo viên bỏ đi, mà Đường Linh không phải là trẻ con, làm sao có thể dễ dàng rời đi!

Nhìn tình hình một chút, cô ngẩng đầu hướng về phía Cố Vũ San, chỉ vào người phụ nữ thời thượng hỏi, “Sao lại thế này?”

Cố Vũ San khò sở nhìn về phía bên kia, há miệng muốn nói lại thôi, nét mặt do dự!

Đường Linh tùy ý cười, nhỏ giọng nói, “Không phải là con riêng tìm đến cửa chứ à?”

Thường là có người phụ nữ dẫn theo đứa trẻ tìm đến cửa, yêu cầu phải có câu trả lời, không phải là...

Cô thừa nhận cô có chút hơi ác! Nhưng cô có thể nhận ra không phải là tình huống đó!

Cố Vũ San kinh ngạc suýt bật ra tiếng kêu, hai tay vội vàng bịt kín miệng mình, mở to hai mắt, vẻ mặt khó tin nhìn Đường Linh!

Đường Linh chỉ nhún vai cười, vừa định nói thêm gì nữa, kết quả bị bàn tay đang bịt miệng Cố Vũ San chuyển đến miệng mình, bịt thật chặt miệng Đường Linh lại! Rất sợ cô lại nói ra những lời nói kinh hãi quỷ thần!

Cố Vũ San hơi chột dạ nhìn bên kia, thấy không ai chú ý, trong lòng mới nhẹ nhàng thở ra! Có chút oán hận trừng mắt nhìn Đường Linh! Không có nửa điểm uy nghiêm, ngược lại có chút đáng yêu!

Đường Linh chỉ vào bàn tay trên mặt mình, Cố Vũ San có chút ngượng ngùng rút tay lại, cười một cách xấu hổ!

Đường Linh khoanh hai tay trước ngực, dựa người trên khung cửa, trong mắt mang theo ý cười, thấp giọng nói, “Chẳng phải con riêng, vậy đây là đang diễn trò gì?”

Cố Vũ San thấy không thể nói qua loa với Đường Linh được, lại sợ cô bé lại nói lung tung, cúi đầu nhẹ giọng nói, “Là tới gây phiền toái cho lớp học thêm chúng ta!”

Gây phiền phức?

Mắt sáng rực lên, cô thích nhất đó!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 11: Người phụ nữ thời thượng

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Bầu không khí trong phòng có chút căng thẳng, người phụ nữ thời thượng lôi kéo cô gái nhỏ đứng ở trước bàn, trước mặt là ba giáo viên, trong đó một nam một nữ là bộ đôi thầy cô giáo kia, mà thầy giáo ngồi đối diện người phụ nữ thời thượng kia chính là Dương Phong!

Dương Phong ngồi trên ghế dựa, một thân quần áo thể dục sạch sẽ, trên mặt trước sau đều mang theo ý cười nhẹ nhàng, ánh mắt thẳng thắn vô tư, đối mặt với lời chất vấn của người phụ nữ thời thượng, anh không có chút nào tỏ ra căng thẳng, đưa tay chỉ vào chiếc ghế bên cạnh, nở nụ cười thân thiện nói, “Bà Hoắc xin mời ngồi xuống trước, chúng ta từ từ nói chuyện!”

Trên mặt người phụ nữ thời thượng kia vẫn lộ vẻ ngạo mạn, kéo cái ghế qua một bên, mở miệng hừ một tiếng, “Được! Tôi ngược lại thật muốn nghe xem anh giải thích thế nào!”

Chiếc ví da đang cầm trên tay đập bốp lên bàn, bàn tay với những móng tay được sơn đỏ thắm càng nổi bật một cách rõ nét! Cô bé gái vẫn cúi đầu như cũ, không nói tiếng nào ngồi bên cạnh người phụ nữ thời thượng!

Dương Phong nhìn cô bé một chút, cô bé như cảm giác được, ngẩng đầu lên đối mặt với đôi mắt hiền hòa của Dương Phong, đôi mắt nhỏ tinh khiết lóe ra một chút phức tạp, nghĩ gì đó lại tiếp tục cúi đầu thật sâu!

Dương Phong giấu đi ánh mắt phức tạp, đổi thành vẻ mặt kèm theo nụ cười thân thiết, giọng nói êm dịu nhẹ nhàng khiến người nghe rất thoải mái, “Bà Hoắc, liên quan tới chuyện thành tích của Tiểu Viện bị thụt lùi, tôi cũng phải gánh một phần trách nhiệm, nhưng thành tích giảm sút của học sinh không phải chỉ là vấn đề của giáo viên, không biết là bà Hoắc có nói chuyện với Tiểu Viện hay chưa?”

Người phụ nữ thời thượng vừa nghe xong đã phát hỏa!

“Cái gì gọi là không chỉ là vấn đề của giáo viên! Tôi bỏ tiền ra cho con nhà tôi đến đây học thêm, thành tích giảm sút đi không phải là vấn đề của thầy, lẽ nào lại là vấn đề của tôi!”

Người phụ nữ thời thượng dùng sức đập bàn một cái, gây chấn động đến mức nước trong chén sánh ra mặt bàn, dọa cô gái nhỏ giật thót mình!

Người phụ nữ thời thượng hiển nhiên không chú ý tới con gái, âm điệu đề cao gấp mấy lần, “Nếu như thầy không có khả năng, lúc trước cũng đừng khoe khoang khoác lác! Ngay cả một chương trình tiểu học cũng dạy không tốt, còn dám đi ra ngoài giả danh lừa bịp!”

Người phụ nữ thời thượng thập phần phách lối quét mắt một vòng, trên mặt cười lạnh một tiếng, “Loại trung tâm dạy thêm như kiểu của các người, hoàn toàn không cần thiết tồn tại! Hôm nay cho người đóng cửa chỗ mấy người, tránh cho mấy người còn hại thêm người khác!”

Mấy giáo viên nghe thấy, sắc mặt đều biến đổi, hơi chút khần trương nhìn Dương Phong! Dương Phong là người phụ trách trung tâm dạy thêm ở đây, ai cũng đều tin phục anh, hết thầy quyết định đều nghe theo Dương Phong!

Lúc này sắc mặt Dương Phong cũng có hơi chút biến đổi, các giáo viên khác có lẽ không biết, còn anh thì rất rõ nội tình của người phụ nữ thời thượng này! Bà ta có thể nói ra được lời này, thì thật sự có thể làm được!

Nhìn thấy thần sắc mọi người có chút hốt hoảng, người phụ nữ thời thượng cười khinh thường một tiếng, cô gọi người đàn ông của cô tới đây, lúc đó sẽ cho bọn họ đẹp mặt!

“Bà Hoắc, tuy rằng tôi dạy thêm cho Tiểu Viện hiệu quả không cao, nhưng cũng không đến mức liên quan đến toàn thể trung tâm, hay là tôi xin được hoàn trả lại học phí, ngài thấy thế nào?”

Nếu không phải cần dùng tiền gấp, anh cũng sẽ không nhận dạy trường hợp này, nay ra nông nỗi này, thực sự khiến anh có chút ứng phó không kịp!

“Trả lại tiền?”

Người phụ nữ thời thượng với vẻ mặt ghét bỏ, “Tôi mà thiếu số tiền học phí còn con kia hả! Tiền tôi bỏ ra sơn móng tay còn nhiều hơn một tháng lương anh dạy thêm!”

Dứt lời, vươn tay, để ở trước mắt ngắm nghía một chút, năm 97 vẫn thật ít người biết sơn móng tay, những người sơn móng tay, đều là những người theo đuổi nét đẹp thời thượng!

Nghịch móng tay đỏ rực như lửa, hừ! Muốn trả tiền để xong việc? Không có cửa đâu!

“Chúng tôi đều đã nói sẽ trả lại tiền cho bà, bà còn muốn thế nào?”

Vương Chí Bằng người dạy môn toán thấy người phụ nữ thời thượng kia không chịu hòa giải, có chút tức giận!

Người đàn bà này quả thực quá khinh người! Bên mình đã chịu trả học phí, bà ta còn muốn thế nào!

Dương Phong kéo Vương Chí Bằng lại, vỗ bả vai Vương Chí Bằng mang tính xoa dịu, rồi quay đầu hướng về phía người phụ nữ kia nói, “Bà Hoắc, có yêu cầu gì ngài có thể nói với chúng tôi, nhóm người chúng tôi tận sức phối hợp, dù sao đây là chuyện nhỏ, không cần thiết phải làm lớn ra, ngài thấy thế nào?”

“Chuyện nhỏ?”

Người phụ nữ thời thượng thanh âm sắc nhọn, “Chuyện của con gái tôi là chuyện nhỏ? Ở trong mắt tôi, đóng cửa trung tâm dạy thêm của mấy người mới là chuyện nhỏ!”

Người đàn ông của cô là cục trưởng cục giáo dục, đừng nói loại lớp học thêm nhỏ này, dù cho là trường danh tiếng cũng phải nể mặt chồng cô ba phần, nếu không phải cô nghe người ta đồn, trình độ dạy học của Dương Phong đặc biệt cao, học sinh được hẳn ta dạy thêm cho thành tích sẽ tăng lên rất nhiều, cô mới sẽ không tới loại địa phương nhỏ này! Sao xứng với thân phận của cô!

Cố Vũ San đứng ở cửa, khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đến đỏ bừng! Dương Phong là người cô kính nể nhất, bị một người đàn bà như thế làm khó dễ, trong lòng cô thực khó chịu!

Người đàn bà này quả thực càn quấy! Không nói đạo lý!

Đường Linh đưa tay kéo lại bàn tay đang siết chặt thành nắm đấm, ngăn cản Cố Vũ San chuẩn bị tiến lên lý luận, làm ra động tác lắc đầu hướng về phía cô giáo, ra hiệu bằng ánh mắt để cô giáo hãy yên tâm!

Cố Vũ San bức bối nhìn bên kia một chút, không có lên tiếng! Cô cũng biết, cãi nhau chỉ tăng thêm phiền toái cho Dương Phong!

“Bà có biết đạo lý không hả! Sáng sớm đã đến đây náo loạn một trận, các em học sinh đều bị bà đuổi đi hết! Hiệu quả dạy thêm bà không hài lòng, chúng tôi cũng hứa trả lại tiền cho bà! Bà còn muốn thế nào nữa!”. Vương Chí Bằng thống hận nhất chính là loại ý thế hiếp người kiểu này! Thanh âm có chút kích động!

Người phụ nữ thời thượng vừa nghe được, tức khắc nổi khùng!

Sắc mặt có chút vặn vẹo! Như kiểu bọn họ là loại người hạ đẳng, quả thực thô bỉ không thể thô bỉ hơn, lại dám hô to gọi nhỏ với bà!

“Tôi không biết đạo lý? Lẽ nào kiểu giáo viên giả danh như các người lại biết đạo lý? Loại giáo viên như các người chỉ lừa gạt được phụ nữ trẻ em vô tri thời, muốn lừa gạt tiền của tôi hả? Đừng có mà mơ!”

Chính bọn họ đều là người dạy học, lại bị người ta nói là kiểu giáo viên giả danh, là kẻ lừa đảo! Đây đối với bọn họ quả thực là chuyện sỉ nhục! Tức khắc Vương Chí Bằng không kiềm chế được, lại âm ỉ một trận với người đàn bà kia!

Cô gái nhỏ thấy mẹ mình cãi vã với thấy cô, vành mắt đỏ hoe, khóc òa lên thành tiếng!

Cô giáo tên Từ Khiết luôn im lặng đứng một bên thấy vậy, không đành lòng nhìn liền kéo cô bé qua, dỗ dành! Nhìn người đàn bà kia còn đang cãi vã với Vương Chí Bằng, Từ Khiết lắc đầu than nhỏ một cái, cô bé này rất ngoan ngoãn, nhưng đáng tiếc có người mẹ như vậy, không biết về sau sẽ bị giáo dục thành kiểu người gì!

Đang lúc hai người âm ỉ căng thẳng, phịch một tiếng, cửa lớn bị người ta dùng lực mạnh mở toang ra, tiếng bước chân dồn dập truyền đến!

Người phụ nữ thời thượng nghe thấy, trong bụng hớn hở, trừng mắt khiêu khích Vương Chí Bằng, người đàn ông của cô đến rồi, lần này sẽ cho bọn họ biết tay!

“Đây có chuyện gì thế hả!” Một giọng nam trầm thấp cắt ngang trận cãi vã trong nhà!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhãn Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 12: Quan uy thật lớn

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Người phụ nữ thời thượng thấy người đã tới, quay người chạy nhanh qua đó, vừa định kéo cánh tay của anh ta, ai ngờ người đàn ông đó hành động trước, cất bước đi tới chỗ cô giáo Từ Khiết đang vỗ về cô bé gái trong lòng, một tay kéo cô bé qua, ôm vào ngực, ôn nhu dỗ dành, “Tiểu Viện ngoan, đừng khóc đừng khóc, papa ở đây!”

Trong phòng bỗng yên tĩnh lại, chỉ nghe thấy âm thanh người đàn ông dỗ con gái, cô bé gái khóc trong chốc lát, dần dần ngừng lại.

Người đàn ông lúc này mới đứng người dậy, cau mày hướng về phía người phụ nữ thời thượng trầm giọng hỏi, “Văn Hà, đã xảy ra chuyện gì?”

Hoắc Văn Hà thấy giọng điệu của người đàn ông không tốt, lập tức bày ra vẻ yếu đuối, tiến lên khoác cánh tay người đàn ông, chỉ vào Dương Phong với vẻ mặt oan ức!

“Còn không phải là vì tên giáo viên giả danh này! Vốn muốn anh ta dạy thêm cho Viên Viên nhà chúng ta để nâng cao thành tích, nào ngờ thành tích của Viên Viên giảm sút trầm trọng! Hơn nữa gần đây cũng không thích nói chuyện! Em chỉ qua đây kêu bọn họ giải thích, kết quả chính bọn họ còn nói em không biết đạo lý, còn tranh cãi gay gắt với em!”

Vừa nói còn vừa bĩu môi, giống như thật sự đã bị người khác khi dễ, “Em chỉ là một người phụ nữ dắt theo trẻ con, đương nhiên không tranh cãi được với bọn họ! Văn Đào, anh nhất định phải giúp con gái có một lời giải thích chính đáng nha!”

Người đàn ông vừa nghe đến chuyện liên quan đến con gái, vẻ mặt lập tức lạnh băng, nghiêm mặt nhìn Dương Phong, “Thầy Dương, tôi mời anh tới dạy thêm cho con gái tôi, sao thành tích lại giảm sút như thế?”

Dương Phong còn chưa kịp mở miệng, Vương Chí Bằng đứng bên cạnh đang bốc hỏa mở miệng nói, “Thành tích giảm sút, cũng không thể đổ tất cả trách nhiệm lên giáo viên dạy kèm! Chúng tôi đều chấp nhận hoàn trả học phí, còn muốn bắt chúng tôi thế nào nữa!”

Người đàn ông nghiêm nghị nhìn Vương Chí Bằng, hừ lạnh một tiếng, “Tôi không hỏi anh!”

Vương Chí Bằng nghe xong sững sờ, vẫn rất khí thế muốn mở miệng, lại bị Từ Khiết kéo lại!

Dương Phong khẽ cau mày, nhìn tới cô bé đứng cạnh người đàn ông, mới mở miệng nói, “Liên quan tới thành tích giảm sút của Tiểu Viện, tôi có một bộ phận trách nhiệm, tôi đồng ý hoàn trả học phí, anh xem như vậy được không?”

Sắc mặt người đàn ông không đổi, trong giọng nói mang theo sự uy nghiêm, “Học phí là thứ yếu, tôi chỉ muốn biết nguyên nhân vì sao thành tích của con bé bị giảm sút! Thành tích trước đây của con bé luôn xuất sắc, sao đột nhiên lại sa sút trầm trọng như thế!”

“Tôi dạy thêm cho Tiểu Viện cũng được một đoạn thời gian rồi, đến thời gian gần đây thành tích của em ấy mới bị giảm sút, nguyên nhân cụ thể tôi cũng không rõ ràng, hai vị thân là phụ huynh, nên nói chuyện với em ấy nhiều hơn! Mà không phải trực tiếp chạy tới đây hỏi tôi!”

Ánh mắt Dương Phong và của người đàn ông chạm nhau, trên thân người đàn ông phát sự áp bức vô hình nhưng cũng không ảnh hưởng đến hắn!

Người đàn ông cau mày, cúi đầu nhìn cô con gái yêu trong lòng, đáy mắt xẹt qua một chút nghi ngờ, anh làm công tác giáo dục nhiều năm, đương nhiên biết rõ vấn đề thành tích, trình độ hay khóa học của giáo viên dạy kèm cũng chỉ là một phần, mà quan trọng hơn lại là vấn đề của chính học sinh đó!

“Văn Đào, anh đừng nghe anh ta ngụy biện! Trước đây khi anh ta chưa dạy Viên Viên, con gái vẫn bình thường, sau khi anh ta đến dạy thì thành tích của con gái bỗng trượt dốc!”

Hoắc Văn Hà trùng mắt với Dương Phong và Vương Chí Bằng, đã đắc tội với cô, cũng đừng mong được sống tốt!

“Ái! Văn Đào, anh nói xem có khả năng hay không, anh ta thừa dịp chúng ta không ở bên cạnh, đã làm gì Viên Viên rồi!”. Vẻ mặt kinh sợ, cánh tay cô vội vã kéo căng cánh tay người đàn ông!

Lời này vừa nói ra, cả đám người ngay cả người luôn giữ bình tĩnh như Dương Phong, sắc mặt đều trầm xuống!

“Cô nói nhăng cuội gì đó! Thầy Dương của chúng tôi là đại biểu thầy giáo ưu tú! Sao có khả năng làm gì con gái cô há! Cô không nên ăn nói lung tung!”

Cố Vũ San đang đứng cạnh cửa với Đường Linh rốt cục cũng không nhịn nổi nữa, vọt tới trước mặt Hoắc Văn Hà, vẻ mặt tức giận!

Người đàn bà này sao có thể mở to mắt mà nói dối!

“Đại biểu thầy giáo ưu tú?”

Hoắc Văn Hà cười phì ra tiếng, “Các người mà tính cái gì đại biểu thầy giáo ưu tú? Các người có giấy chứng nhận tư cách không? Các người nơi này có giấy phép đăng ký kinh doanh không? Không có bất cứ chứng nhận gì, mà vẫn dám bày ra hại học sinh! Văn Đào, anh phải xử lý thật nghiêm khắc trường hợp của bọn họ nha!”

Đàn ông sờ môi, chau mày, loại lớp học thêm kiểu này vừa mới hình thành, không có bất kì giấy tờ thủ tục nào, nếu muốn gây hại cho học trò thì vô cùng dễ dàng, xem ra anh cần phải báo lên trên, chính đồn đảng hoàng mới được!

Nhìn thấy vẻ mặt trầm tư của người đàn ông, Hoắc Văn Hà biết được mục đích đã đạt được!

“Người phụ trách nơi này là ai?” Người đàn ông ngẩng đầu lên cất giọng trầm thấp hỏi.

“Chính là tôi!”. Dương Phong nói với nét mặt nghiêm túc.

“Nhanh chóng đóng cửa chỗ này đi, loại kinh doanh không giấy phép này là phạm pháp, nếu đợi người bên trên đích thân xuống kiểm tra, sẽ không chỉ

vậy đâu!”

Hôm nay về hấn sẽ soạn thảo văn bản, nói không chừng bên trên còn sẽ khen ngợi hấn! Phải biết rằng nếu hấn là người đầu tiên đưa ra được cơ chế chính đồn việc học thêm, nếu thành công, đây được xem như công trạng!

“Đóng cửa?”

Trong lòng Dương Phong khẩn trương, anh chỉ là nghe nói người đàn ông này là người của cục Giáo dục, không nghĩ tới dám kêu anh đóng cửa!

“Vị tiền sinh này, tôi chỉ là lập lên một lớp học thêm dạy bù cho học sinh, cũng là suy nghĩ cho các em, bởi vì chuyện của con gái anh, mà anh bắt chúng tôi đóng cửa, có phải có hơi quá rồi không!”

Người đàn ông tay vẫy một cái, “Không cần nói nhiều, chờ đóng cửa đi!”

Trong lòng hấn đã quyết định, đây đã không chỉ là vấn đề thành tích của con gái, càng là việc quan hệ đến công lao thành tích của hấn, đương nhiên không thể nhượng tay!

Lời này vừa nói ra, ngay cả Vương Chí Bằng người tích tụ một đồng lửa giận cũng hoảng rồi, lớp học thêm đóng cửa, vậy cuộc sống của bọn họ sẽ thế nào đây!

Hoắc Văn Hà nghe thấy, khuôn mặt lộ ra nụ cười chiến thắng, khinh miệt nhìn mấy người họ, hừ! Muốn đấu với cô! Sẽ cho mấy người chết thảm!

Lúc đó bầu không khí trong phòng thập phần khẩn trương!

Một giọng nói trong trẻo dễ nghe cất lên, còn mang theo chút biếng nhác, phá tan không khí sốt sắng trong phòng, truyền tới trong tai mỗi người!

“Trưởng khoa Mã, quả nhiên quan uy thật lớn!”

Mọi người đều kinh ngạc nhìn về phía cửa, chỉ thấy Đường Linh hai tay khoanh trước ngực, dựa trên khung cửa, sắc mặt mang theo ý cười nhàn nhạt, ánh mắt nhìn chằm chằm trưởng khoa Mã, hiển nhiên là đứng đó đã lâu!

Rõ ràng như thế, câu nói kia xuất từ miệng Đường Linh!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thuương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 13: Độc quyền

Trong ngôi nhà không lớn, đứng đầy người, có vẻ hơi chen chúc, mọi người đều kinh ngạc nhìn người đang đứng cạnh cửa!

Đường Linh chỉ nhìn chằm chằm Mã Văn Đào, khuôn mặt mang theo ý cười, khiến người ta khó hiểu!

Mã Văn Đào kinh ngạc nhìn Đường Linh, cau mày lại, tại sao cô gái này lại ở đây?

Nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Mã Văn Đào, ý cười trên mặt Đường Linh càng sâu, dưới sự nghi hoặc của mọi người, cô thân nhiên mở miệng, lại nói ra một câu chẳng ăn nhập gì.

“Con gái trưởng khoa Mã... thật đáng yêu!”

Mã Văn Đào biến sắc mặt, con người co rút lại, thần sắc trong mắt bất định, trong lòng không tự chủ tăng thêm một chút bối rối!

Con bé... có ý tứ gì?

Chẳng lẽ?

Sẽ không!

Mã Văn Đào ổn định tinh thần lại, đề xuống sự suy nghĩ hỗn loạn trong đầu, âm thầm phủ định dự đoán của mình, đứa nhỏ này mới bây lớn? Hấn là sẽ không biết gì đâu!

Mã Văn Đào rất nhanh bình phục tâm tình, gương mặt toát lên nụ cười, cười nói với Đường Linh, “Thì ra là bạn học Đường Linh! Sao em lại ở đây?”

Đường Linh nhìn chằm chú Mã Văn Đào, để lộ ra nụ cười với ý thâm trường, hồi lâu sau mới chậm rãi mở miệng nói, “Em tới đây để học!”

“Em tới đây học?”. Mã Văn Đào hơi kinh ngạc!

Đường Linh chỉ gật đầu, không nói gì.

Hoắc Văn Hà đánh giá Đường Linh một thân quần áo bình thường, nghiêng đầu hướng về phía Mã Văn Đào hỏi, “Văn Đào, anh quen biết sao?”

“Em ấy chính là học sinh đi thành phố Ninh cùng anh tham gia cuộc thi toán!”

“Cái gì?”

Hoắc Văn Hà kinh ngạc nhìn Mã Văn Đào, một ngón tay chỉ Đường Linh, “Con bé đó chính là người anh nói, là học sinh trước kia tại cuộc thi toán toàn thành phố S, đạt giải nhất toàn cuộc thi với số điểm tuyệt đối!”

Con bé là học sinh ở đây?

Mấy giáo viên kinh ngạc đến cực điểm! mấy năm qua bọn họ và Đường Linh đã rất quen thuộc, nói chuyện với cô rất thoải mái, hoàn toàn không có khoảng cách, mấy người họ đều thích cô! Không nghĩ tới Đường Linh lại là tiểu thần đồng năm đó!

Ngược lại với sự ngạc nhiên của mọi người, Đường Linh lại vẫn mang vẻ mặt cười như cũ, chỉ nhìn mỗi Mã Văn Đào!

Mã Văn Đào có chút quái dị, hần công tác ở cơ quan nhà nước, giỏi nhất chính là nhìn sắc mặt kẻ khác, nhưng lúc này nhìn Đường Linh, lại khiến hần đoán không ra!

“Con gái ‘của trường khoa Mã cũng đi học ở đây sao?’”

Mã Văn Đào nhìn Đường Linh, chỉ mấy câu ngắn ngủi, nhưng cô đã nhắc đến con gái của hần hai lần! Ánh mắt Đường Linh giống như hiểu rõ hết thảy, khiến trong lòng Mã Văn Đào không yên!

Từ ngôn ngữ đến biểu cảm của Đường Linh, tất cả đều đang truyền tải cho hần một tin tức — cô biết!

Con người Mã Văn Đào khẽ co rút lại, làm sao có khả năng?

“Em...”. Hai mắt Mã Văn Đào nhìn chằm chằm Đường Linh, muốn tìm tòi hư thực!

Đường Linh khẽ gật đầu một cái, mắt chứa ý cười nhìn lại hần! Đôi môi đỏ mọng khẽ mở, chỉ là thản nhiên nói, “Tạm thời mà nói, em vẫn muốn đi học ở chỗ này!”

Mã Văn Đào nhú chặt lông mày, tâm tư xoay chuyển qua lại vài cái, hồi lâu mới ngẩng đầu lên, trầm giọng nói với Hoắc Văn Hà, “Mang con gái về trước đi!”

Hoắc Văn Hà nghe vậy sững sốt, cô ta hiểu rất rõ Mã Văn Đào, mỗi khi hần dùng loại giọng điệu này nói chuyện, tức là không muốn cô phản bác! Suy nghĩ chút, dù sao mục đích hôm nay đã đạt được, cô liền kéo tay Mã Văn Đào cô bé vành mắt đỏ hoe kia, vênh vao hồng hách trừng mắt nhìn mọi người một cái xong, mới xoay người bỏ đi!

Lúc đi qua người Đường Linh, Đường Linh nhàn nhạt nói, “Trong son móng tay có chứa một lượng lớn thuốc nhuộm hóa học, ảnh hưởng nghiêm trọng tới trí lực phát dục trẻ em!”

Hoắc Văn Hà sững sờ, thấy Mã Văn Đào nhìn chòng chọc vào bàn tay đang dắt con gái, màu đỏ tươi đẹp đặc biệt bắt mắt! Lạnh lùng phun ra vài chữ!

“Khi về tẩy sạch đi! Sau này không được son nữa!”

Sắc mặt Hoắc Văn Hà cứng đờ, quát mắng với Đường Linh, từ trong lỗ mũi phun ra một chữ, “Uhm!”

Trông thấy vẻ mặt cam chịu của Hoắc Văn Hà, Cố Vũ San nín cười, âm thầm giơ ngón tay cái lên với Đường Linh!

Đường Linh nhún vai, sau đó hướng về phía mọi người nói, “Em muốn nói chuyện riêng với trường khoa Mã được không!”

Mấy giáo viên đều ngạc nhiên, hiển nhiên hai người họ quen biết, họ liếc nhìn nhau, gật đầu, đi ra ngoài, tiện tay đóng cửa phòng kín lại!

Trong phòng, chỉ còn dư lại hai người Đường Linh cùng Mã Văn Đào!

Đường Linh đi tới phía trước bàn, kéo cái ghế dựa vừa nãy Dương Phong đã ngồi qua liền ngồi xuống, sau đó thản nhiên nhìn về phía Mã Văn Đào, “Trường khoa Mã mời ngồi!”

Mã Văn Đào đánh giá Đường Linh chút, sau đó giống Đường Linh, kéo ghế ngồi xuống!

Đường Linh không nói gì, trên mặt chỉ một mực mang theo ý cười, Mã Văn Đào khẽ cau mày, cũng không mở miệng trước, không khí quỷ dị được hình

thành giữa hai người!

Hồi lâu, Mã Văn Đào mở miệng trước, “Em muốn nói với tôi cái gì?”

Cô gái này nói muốn nói chuyện riêng với hần, kết quả không nói câu nào, chỉ là mỉm cười nhìn hần!

Đường Linh thu lại ý cười, nhìn thẳng Mã Văn Đào nghiêm mặt nói, “Trường khoa Mã muốn chinh đồn cơ cấu học thêm?”

“Làm sao em biết?”

Con người thu nhỏ lại!

Nếu nói vừa này Mã Văn Đào chỉ kinh ngạc thôi, vậy thì hiện tại hần lại là khiếp sợ không thôi! Hần vừa mới nổi lên ý đồ, thiếu nữ này sao có thể biết được! Cô mới bấy lớn? Cùng lắm chỉ 15, 16 tuổi mà thôi!

Đường Linh tươi cười, “Từ trong mắt trường khoa Mã!”

Trong mắt? Làm sao có thể!

Đường Linh không để ý đến tâm tình Mã Văn Đào, tiếp tục nói, “Nếu chỉ vì mỗi thành tích của con gái, trường khoa Mã sẽ không đến nỗi muốn đóng cửa nơi này! Thế nhưng nếu có thể đưa ra kiến nghị chỉnh đốn, vậy công lao thành tích của ngài tự nhiên sẽ tăng thêm một bậc!”

Có lúc Đường Linh cũng sẽ giao thiệp với với một phần quan viên chính phủ, tự nhiên biết suy nghĩ trong lòng bọn họ, cho nên chỉ một ánh mắt gọn sóng của Mã Văn Đào, Đường Linh đã đoán được suy nghĩ trong lòng hần!

Lúc này Mã Văn Đào hoàn toàn đối đãi với Đường Linh như người trưởng thành, đám người Dương Phong kia đều không nhìn ra nguyên nhân, Đường Linh chỉ cần liếc mắt một cái liền nhìn ra, đó phải có tâm tư nhanh nhẹn bậc nào!

“Em đến cùng muốn nói cái gì!”

“Em vừa mới nói rồi đó, tạm thời mà nói, em muốn đi học ở đây!”. Đem lời nói lặp lại một lần.

“Nếu tôi không đồng ý thì sao?”. Ánh mắt Mã Văn Đào xám xuống.

Đường Linh không ngại vẫn cười, “Con người em có cái thói xấu, không hợp ý em, miệng của em liền không nghe lời em!”

“Có ý tứ gì?”. Sắc mặt Mã Văn Đào âm trầm, cả người tản ra lãnh khí âm u!

Đường Linh thu hồi nét cười đùa, nghiêm mặt nói, “Vốn tưởng rằng trường khoa Mã là một người thông minh, không cần phải phơi bày toàn bộ mọi chuyện rõ ràng như vậy! Nếu trường khoa Mã không hiểu, vậy tôi đơn giản nói trắng ra, thân làm nhân viên công vụ nhà nước, sợ nhất chính là danh dự bị ô uế, đối với kiểu người ‘con trai con gái đều có’ như trường khoa Mã mà nói, càng phải cẩn thận nhiều hơn mới đúng!”

“Hừ! Cứ cho tôi có hai con đi, vậy thì có thể làm gì! Tuy rằng chính sách quốc gia không cho phép, nhưng cũng có trường hợp đặc biệt!”

Đường Linh tựa lưng vào ghế ngồi, khẽ cười một tiếng, “Xem ra tôi vẫn chưa có nói rõ ràng! Hai đứa bé là chuyện nhỏ, nhưng...”

Đường Linh nhìn Mã Văn Đào với ý vị thâm trường, trong mắt xẹt qua ánh mắt làm lòng người run sợ, chậm rãi nói, “Hai bà vợ, không biết chính sách quốc gia có trường hợp đặc biệt hay không?”

Mã Văn Đào nắm chặt song quyền, âm trầm như muốn đục thủng người Đường Linh, nhưng trong lòng thì òa vỡ từng dòng lũ! Cô gái này thật sự biết!

Đường Linh chỉ thản nhiên ngồi ở chỗ đó, không tiếp tục lên tiếng, để lại một mình Mã Văn Đào kia với sắc mặt âm dương bất định!

Cô biết những thứ này, còn nhờ vào Mã Tư Triết, con trai Mã Văn Đào! Vào cái ngày thấy Đường Linh bị hiệu trưởng và trường khoa phê bình, cảm thấy cô thật đáng thương, đã nói rất nhiều chuyện với cô, thao thao bất tuyệt trong đó có nhắc tới mẹ cậu ta, mẹ của cậu ta họ Diệp, hiển nhiên không phải Hoắc Văn Hà hôm nay!

Mãi hồi lâu, Mã Văn Đào thờ dãi một hơi thật sâu, ngẩng đầu nhìn Đường Linh, quyết tâm lắm mới nói ra, “Được! Chuyện ngày hôm nay coi như chưa từng xảy ra! Vậy dự thảo cơ cấu học thêm kia tôi cũng không đề xuất!”

Đường Linh cười khẽ một tiếng, lắc đầu nói, “Em đâu có nói không cho thầy đưa ra dự thảo đó! Thầy không chỉ phải đưa ra! Hơn nữa còn phải làm tốt đề án chuẩn bị, đưa ra một cách nghiêm túc!”

Mã Văn Đào vốn cứ nghĩ rằng công lao thành tích coi như đi tong, lại không nghĩ rằng Đường Linh vậy mà nói hần cứ đưa ra dự thảo! Còn phải chuẩn bị đề án thật tốt! Cô gái đó rốt cuộc là ý gì?

“Em muốn gì?”

Hắn tham chính nhiều năm, đương nhiên biết không bao giờ có chuyện từ trên trời rơi xuống. “Lợi ích” hai chữ này là chân lý vĩnh viễn không đổi!

Đôi môi hồng thắm của Đường Linh hơi cong lên, nhìn Mã Văn Đà với hai con mắt lóe sáng rực rỡ, cô khẽ mở đôi môi xinh!

“Em muốn độc quyền!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 14: Đánh một trận thả sức

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Khi Mã Văn Đà rời đi mang theo vẻ mặt hưng phấn, đã là chuyện của hai giờ sau rồi, nhìn Mã Văn Đà trước và sau như hai người khác biệt, giáo viên có mặt khi này ai cũng ngạc nhiên nhìn nhau!

“Lão đại, người đàn ông kia thực sự là trưởng khoa của cục Giáo dục?”. Vương Chí Bằng nghi ngờ mở miệng hỏi Dương Phong.

Dương Phong suy tư một chút, gật đầu, “Chắc không sai đâu!”

“Mọi người đoán xem Đường Linh nói cái gì với trưởng khoa Mã?”. Vương Chí Bằng tò mò hỏi.

“Thầy giáo Vương muốn biết, sao không hỏi em?”. Đường Linh đi ra từ gian phòng bên trong, liền nghe thấy Vương Chí Bằng đang hỏi mấy người khác.

Trông thấy Đường Linh đi ra, Vương Chí Bằng liền đi tới trước mặt cô, nhìn Đường Linh với vẻ mặt tò mò, “Em nói gì với anh ta thế? Sao anh ta cao hứng như vậy?”

Đường Linh cười rất thần bí, làm động tác vẫy tay với Vương Chí Bằng, Vương Chí Bằng cúi người xuống!

“Bí mật!”

Hả?

Vương Chí Bằng toát ra vẻ mặt như bị táo bón nhìn chằm chằm Đường Linh, biết ngay mà cô gái nhỏ này rất khó trị! Mỗi lần đều thích lấy mình ra pha trò!

“Đường Đường, sao anh ta chịu bỏ đi? Không niệm phông lớp học của chúng ta?”

Cố Vũ San bước nhanh tới, đẩy Vương Chí Bằng ra, có chút nóng nảy hỏi.

Vương Chí Bằng nghe cũng vậy quỳnh lên, khẩn trương nhìn Đường Linh, chờ Đường Linh nói chuyện.

“Trước khi trả lời vấn đề này, em có một vấn đề muốn hỏi các thầy cô trước!”

Đường Linh kéo Cố Vũ San qua, tìm chỗ ngồi ngồi xuống, mọi người thấy vậy, cũng lần lượt ngồi xuống, bọn họ đứng ngoài cửa đi qua đi lại khá lâu, trong lòng sốt ruột, đều giương mắt nhìn cửa phòng không rời mắt, đầu còn lòng nào nghĩ đến chuyện ngồi xuống nghỉ ngơi!

Thấy tất cả mọi người đều đã ngồi xuống, Đường Linh nghiêm nghị nhìn mọi người, “Em muốn hỏi các vị thầy cô một chút, lớp học thêm này thời gian tới có dự định gì không?”

Nghe Đường Linh hỏi như thế, thần sắc mọi người cũng nghiêm túc hẳn lên, Cố Vũ San mấy người bọn họ đã quen với sự chững chạc của Đường Linh, đã sớm không coi cô như trẻ con!

Hồi lâu, Vương Chí Bằng mở miệng trước, “Tôi thật lòng thích dạy học, có thể tôi không vào được trường học chính quy dạy, chỉ có thể dạy bù thêm cho học sinh ở bên ngoài!”

“Đúng vậy a, tôi cũng giống như Chí Bằng, đây cũng là chuyện không có cách giải quyết!”. Bạn gái của Vương Chí Bằng là Từ Khiết thở dài!

Cố Vũ San chỉ gật đầu, không nói gì.

“Lão đại, lúc trước chúng tôi nghe anh, bây giờ cũng giống như vậy!”

Vương Chí Bằng chăm chú nhìn Dương Phong! Nếu không có Dương Phong, hiện tại anh và Từ Khiết chắc phải về nhà trồng ruộng rồi, sao có thể ở lại

thành phố S!

Kỳ thực trong lòng Vương Chí Bằng luôn muốn có cơ hội vươn lên! Không muốn sống ở nông thôn cả đời! Nhưng hôm nay...

Haiz!

Bị cục Giáo dục đê ý tới, bọn họ đâu còn biện pháp! Từ nông thôn đi tới thành thị, hẳn mới hiểu được hiện thực trong xã hội! Ở đây, nhóm người bọn họ không cách nào chống lại được hai chữ ‘quyền thế’!

Dương Phong nhìn một vòng hết mọi người, ánh mắt Vương Chí Bằng bọn họ nhìn anh với sự khao khát, ánh mắt của anh cũng rất phức tạp, cả nhóm cộng sự với nhau cũng đã lâu rồi, tất cả mọi người trong lòng đều tình nguyện, sống qua ngày là ý nghĩ lúc mới thành lập nên lớp học thêm này, dần dần mọi người đều thật sự muốn làm ra chút thành tựu sự nghiệp! Hơn nữa lớp học thêm này kinh doanh cũng nhiều năm rồi, đều là tâm huyết của bọn họ!

“Chuyện của con gái trường khoa Mã, tôi lại đi nói chuyện với bọn họ lần nữa, hi vọng bọn họ có thể hạ thủ lưu tình, buông tha cho lớp học thêm của chúng ta, mọi người yên tâm, việc này cứ để tôi giải quyết!”

“Giải quyết thế nào? Lão đại, người ta chính là trường khoa của cục Giáo dục!” Trương Chí Bằng không quá tán thành, từ xưa tới nay dân không đầu lại quan, sự việc chắc chắn khó giải quyết!

Dương Phong mở miệng định nói, nhưng lại không biết nói gì, kỳ thực anh cũng không biết giải quyết như thế nào, chỉ là không muốn bỏ cuộc!

“Đường Đường, em có quen biết với trường khoa kia sao? Có thể giúp chúng tôi cầu xin anh ta không, đừng đóng cửa nơi này của chúng tôi!”. Trong mắt Cố Vũ San chất chứa lo lắng nhìn Đường Linh, hi vọng Đường Linh có thể giúp bọn họ!

Về mặt Từ Khiết cũng vậy khao khát nhìn Đường Linh, chính bọn họ bây giờ chỉ có thể dựa vào Đường Linh!

Đường Linh nhìn mọi người một chút, bình tĩnh vươn một ngón tay, “Một điều kiện!”

Mọi người ngẩn người, kinh ngạc nhìn Đường Linh!

“Điều kiện gì?”

Dương Phong nhìn Đường Linh trước mắt, tuy còn nhỏ tuổi, nhưng lại có khả năng làm cho người ta tin phục!

“Em muốn cả bốn vị thầy cô!”

“Bốn người chúng tôi?”

Vương Chí Bằng kinh ngạc chỉ bản thân hắn, hoàn toàn mù mờ! Muốn bọn họ có tác dụng gì?

Đường Linh nhếch miệng lên cười như có như không, khẽ hé mở đôi môi đỏ thắm.

“Đúng! Bốn vị đây!”

Vương Chí Bằng đỡ đầu không nói gì, Dương Phong tỉnh hồn lại sự sự kinh ngạc, đối diện với đôi mắt Đường Linh, trong mắt anh xẹt qua vẻ nghi hoặc, “Em muốn là lớp học thêm này?”

Đường Linh ngậm tán thưởng, đang lúc trong ánh mắt mọi người đầy áp sự kinh ngạc, cô nhẹ nhàng gật đầu!

“Chính xác mà nói, em muốn chính là sự tài hoa và năng lực của bốn vị thầy cô!”

Trầm tư hồi lâu, Dương Phong mới mở miệng lần nữa, “Lớp học thêm có thể cho em, nhưng em phải bảo đảm chúng tôi vẫn có thể ở đây lên lớp!”. Anh có trách nhiệm phải bảo vệ bát cơm của mấy người bọn họ!

Đường Linh chỉ lắc đầu một cái, kiên định nói, “Điều em muốn là chính bốn vị thầy cô các người, sau này chỉ đi theo một mình em!”

Điều cô muốn từ trước đến giờ không phải là lớp học thêm này!

Đối diện với ánh mắt mọi người, ánh mắt cô tỏa ra ánh sáng chói lọi không gì sánh được, phảng phất có thể đẩy lên ngọn lửa hùng hực, khiến lòng người tràn đầy hi vọng!

Thanh âm cảm động vẫn đang vang lên bên tai!

“Theo em, em đảm bảo tương lai các thầy cô sau này sẽ là những danh sư được người người tung hô! Cái gọi là giáo viên chính thức, chỉ có thể ước ao nhìn từ xa mọi người! Loại như chính khách quan chức, chỉ có thể đến tận cửa mời mọi người! Dạy học không còn là việc làm miễn cưỡng sống tạm bợ, mà sẽ trở thành vinh quang cả đời của bốn vị!”

Thanh âm thanh thúy, nhưng đều chui tọt vào tai! Giống như chiếc chùy đồng, đập xuống trái tim của bọn họ! Dấy lên nhiệt huyết trong tim họ!

Ai không muốn nổi bật hơn mọi người! Ai không muốn có một cuộc sống thà sức vùng vẫy!

Trong lòng mỗi người bọn họ đều có một giấc mộng! Mà Đường Linh lại chính là người cho bọn họ cơ hội!

Trong lòng rung động! Đúng hơn là kích động!

Nhưng bọn họ đều là người có lý trí, dù cho tinh thần hướng về đó, cũng sẽ không lạc mất phương hướng!

“Tiểu Đường, em nói xác thực rất khiến chúng tôi động tâm, làm cho chúng tôi tràn ngập chờ mong! Thế nhưng sao có thể có chuyện đó? Chúng tôi ngay cả một lớp học thêm nho nhỏ cũng không bảo vệ được!”

Từ Khiết mở miệng, cô thật sự động tâm rồi!

“Hình thức lớp học thêm này sớm muộn gì cũng sẽ bị bọn họ sờ gáy tới! Chỉ là vấn đề thời gian! Như kiểu hình thức lớp học thêm này sớm muộn cũng sẽ bị người khác chen ép! Đến lúc đó, mấy vị chỉ có thể đứng từ xa, rất xa hâm mộ người khác!”

Dương Phong nhủ chặt lông mày, Đường Linh nói rất đúng! Quy mô kiểu lớp học thêm này của bọn họ sớm muộn cũng sẽ bị loại bỏ! Thật đến lúc đó, bọn họ lại biết làm sao bây giờ?

Bốn vị thầy cô đều cúi đầu không nói, những lời Đường Linh vừa nói, đem lại cho bọn họ quá nhiều chấn động! Bọn họ cần thời gian để tiêu hóa!

Đường Linh đứng lên, “Nơi này tạm thời sẽ không bị đóng cửa, nhưng sau này thì khó nói! Em hi vọng bốn thầy cô suy nghĩ cho kỹ!”

Lúc Đường Linh đứng dậy rồi đi, Dương Phong sau khi đấu tranh dữ dội bỗng ngẩng phát đầu lên, anh đứng dậy, áp xuống con vũ bão cuộn cuộn trong mắt, trầm giọng nói, “Những điều em nói, thật có thể làm được?”

Đường Linh không quay đầu lại, bình tĩnh đứng ở nơi đó, tuy rằng đơn bạc, trong thân thể lại tản ra khí tức làm cho người khác tin phục!

“Chỉ sẽ tốt hơn!”

Không có lời dư thừa, chỉ để lại một câu tương lai tốt đẹp!

“Được! Chúng tôi chấp nhận điều kiện này!”. Dương Phong kiên định mở miệng! Việc đã như vậy rồi, không bằng đánh một trận thà sức!

“Được! Từ hôm nay trở đi, nhóm chúng tôi sẽ theo em!”. Vương Chí Bằng siết chặt nắm tay, trong mắt dấy lên ngọn lửa hùng hục! Liều mạng mới không có tiếc nuối!

Đường Linh quay đầu nhìn mọi người đối diện mình, trong mắt cô tinh quang xẹt qua, khóe miệng nhếch lên độ cong đẹp mắt!

Thật tốt!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 16: Bị người ghét bỏ

Edit: Heidi-Nhược Vũ Các

Nữ nhân viên bán hàng nhìn hai người bọn họ có chút ghét bỏ, mở miệng nói ra những lời chanh chua, khiến người ta nghe không thoải mái!

Lôi Từ cau mày, nhìn chằm chằm nữ nhân viên bán hàng, rồi lên nhìn qua Đường Linh, thấy Đường Linh đang chăm chú xem tạp chí kinh tế tài chính trong tay không để tâm tới, hần phất tay một cái với nữ nhân viên bán hàng, “Chúng tôi đang chờ người, cô không cần phục vụ ở đây!”

Người đi theo Đường Linh đều biết, Trần Bảo Trai tuy rằng người quản lý là Lưu Triển Bằng, trên thực tế, toàn bộ Trần Bảo Trai trên địa bàn phương bắc người nắm giữ đằng sau chính là Đường Linh!

Bởi vì ngay tại trong cửa tiệm của mình, Lôi Từ mặc dù không thích nghe giọng điệu của nữ nhân viên bán hàng kia, nhưng hần cũng không trách cứ, phải biết Lôi Từ đã không còn là kẻ không có tiếng tăm gì năm đó! Bây giờ Lôi Minh hần cũng là nhân vật có máu mặt tại Thành phố S này!

Đi qua Đế Hào mọi người đều biết, tại Đế Hào ngoài anh Ba Phùng Tam ra, thì lời nói của Lôi Minh hần là có trọng lượng nhất!

Nữ nhân viên bán hàng nghe thấy Lôi Từ nói, không chỉ không rời đi, còn mở miệng nói, “Chúng ta đây là tiệm châu báu, các người nếu không mua đồ,

thì xin mời đi cho!”

Nhìn bộ dạng nghèo túng của bọn họ kia, làm sao có thể là kiểu người mua được châu báu! Chờ người? Sợ là chưa từng thấy châu báu, tới đây để nhìn cho biết thì có!

“Trần Bảo Trai chúng tôi là cửa tiệm lâu đời! Trong cửa hàng một món đồ bất kì đều có giá trị không nhỏ! Chén trà kia cũng làm từ phi thúy, các người đừng hòng sẽ không đền nổi đó!”

Đường Linh nhìn chén phi thúy trong tay, bây giờ nếu không phải là cực phẩm phi thúy, sợ là rất khó lọt vào mắt cô!

Lôi Tử nghe thấy nữ nhân viên bán hàng kia nói, chợt nhớ lại 6 năm trước, hắn đi cùng anh Ba đến gây sự, anh Ba bởi vì khiếp sợ mà làm rơi vỡ một cái chén phi thúy! Năm đó trong mắt Đường Linh không có nửa phần tiếc của!

Sau này lúc hắn biết được toàn bộ Trần Bảo Trai đều là của Đường Linh, trong lòng càng khiếp sợ vô cùng! Cái chén nếu như không phải của cô, cô không thèm để ý là chuyện rất bình thường, nhưng nó là của chính cô, hơn nữa giá trị cái chén kia cô cũng biết rất rõ, vậy mà, cô thật sự không thèm để ý!

Thấy hai người đều không lên tiếng, nữ nhân viên bán hàng tự cho là bọn họ đang chột dạ, nói chuyện càng trắng trợn không chút kiêng dè, “Không có tiền cũng đừng đến đây giả vờ là người có tiền, muốn giả bộ làm người có tiền trước tiên cũng nên tự soi gương, nhìn xem bản thân mình có cái tướng đó không mới được! Được rồi, đi nhanh lên đi, đừng có mà ở lì mãi đây không chịu đi!”

Lôi Tử nghe mà ráng nén giận, nếu như chỉ nói hắn thì cũng thôi đi, hắn không nhịn được chính là có người sỉ nhục lão đại của hắn! Nhưng tại địa bàn của chính mình, vẫn không nên tự gây lên xung đột! Lưu Triển Bằng mắc chứng gì, tìm đâu ra con nhỏ độc dữ vậy!

Bầu không khí tại khu phòng chờ có chút không đúng, mấy người khách khác cũng chú ý tới bên này, tình huống tại đây đã kinh động đến cửa hàng trưởng của tiệm!

Vừa mới đi WC có mấy phút, trở lại liền phát hiện bầu không khí bên này có chút không bình thường, Tiểu Cẩm là cháu gái của chị, thật vất vả mới đưa được cháu gái này vào Trần Bảo Trai làm nhân viên bán hàng, đi làm mới được một vài ngày thôi, khách hàng đến Trần Bảo Trai đều không phải người bình thường, tốt nhất đừng có mà gây ra họa gì!

“Tiểu Cẩm, sao lại thế này?”

Nữ nhân viên bán hàng thấy cửa hàng trưởng tới, lập tức như có ý tranh công nhanh miệng nói, “Dạ cửa hàng trưởng, đây có hai người, chẳng phải đến mua châu báu, ngồi đây hơn nửa ngày rồi! Ảnh hưởng đến khách hàng khác!”

Cô ruột đã dặn kỹ rồi, không thể để lộ quan hệ của hai người cho người ngoài biết, nhân viên trong Trần Bảo Trai không thu nhận người quan hệ thân thuộc với nhau cùng làm, cô mới đến làm được hai ngày, đương nhiên muốn làm chút chuyện, biểu lộ ra năng lực làm việc của cô!

Cửa hàng trưởng nhìn dáng vẻ cô cháu gái, nhú mày nhưng không lộ rõ nét cau có, nếu không phải do bà chị gái tới ngày lại nhai bên tai, chị cũng sẽ không giới thiệu Tiểu Cẩm tới nơi này làm việc, chị không cho rằng tiểu Cẩm có thể đảm nhiệm được công việc nơi đây!

“Không nên nói chuyện lung tung! Tới nơi này đều là khách cũ của chúng ta, nội quy nhân viên cô đã học thế nào hả!”

Cửa hàng trưởng Hứa là nhân viên kì cựu nơi đây, ai cũng biết chị ngày thường làm việc nghiêm cẩn, đối đãi với cấp dưới càng vô cùng nghiêm ngặt!

Nữ nhân viên bán hàng nghe thấy mà vẫn bủn rủn, không lên tiếng, cửa hàng trưởng Hứa xoay người nhìn về phía Đường Linh bên này, trong bụng lo lắng! Vội vàng tiến lên, về mặt tôn kính đứng sang một bên.

“Cô Đường, anh Lôi!”

Ngoài Đường Linh và Phùng Tam ra, Lôi Tử đối với những người khác đều rất lạnh nhạt, hắn chỉ cau mày nhìn cửa hàng trưởng một cái rồi lặng thinh!

“Cửa hàng trưởng Hứa!”. Đường Linh buông cuốn tạp chí kinh tế tài chính trong tay xuống, ngã người ra sau ghế, nghiêng đầu nhìn về phía chị ta, “Chú Lưu đã đi bao lâu rồi?”

Cửa hàng trưởng Hứa hơi cung kính nói, “Lưu tổng sáng sớm đã rời đi, có dẫn theo kế toán Lưu cùng đi!”

Đường Linh gật đầu, xem ra đã dẫn theo Lưu Đồng đi rồi, hắn là đi cực Công thương, nghĩ một hồi cô mới nói, “Hai người mới tới Thích Khải Bình và Chu Hồng Vũ có ở đây không? Nếu có, kêu họ ra đây chút!”

Từ lúc quay về từ Thành phố Ninh, Đường Linh vẫn chưa sắp xếp công việc cho bọn họ, hôm nay vừa vặn có thời gian qua đây, vậy thì bắt đầu sắp xếp cho họ thôi!

“Hai người họ đều có ở đây, tôi đi gọi bọn họ tới, cô Đường xin chờ chút!”

Cửa hàng trưởng Hứa mỉm cười xoay người, vừa vặn đối diện với Tiểu Cẩm, về mặt cô ta kinh ngạc nhìn người cô ruột, cô hiểu rõ người cô ruột của mình cứng nhắc nghiêm khắc thế nào!

Nghe cô ruột nói chuyện với cô gái kia, cô ta đây bụng nghi ngờ, lại nhìn hai người Đường Linh và Lôi Tử, lẽ nào cô mình quen họ? Nhìn dáng vẻ cô ruột mình khiêm nhường cung kính, ngoài đứng trước Lưu tổng ra, cô mình có bao giờ đối xử với người khác để lộ ra bộ dáng như thế!

Người kia là ai a! Không phải chỉ là một con nhóc thôi sao? Cô mình cần thiết phải có thái độ đó sao! Chẳng lẽ làm đến chức cửa hàng trưởng đều ngu hết rồi?

Cửa hàng trưởng Hứa đương nhiên biết cháu gái mình đang suy nghĩ gì, nhưng hiện tại cũng không biết phải mở miệng nói cái gì, có chút khó xử xoay người, thận trọng mở miệng nói, “Cô Đường, ngài xem vừa nãy có phải có chút hiểu lầm hay không? Tiểu Cẩm là nhân viên mới tới, không hiểu quy củ, nếu có gì làm không đúng, xin ngài tha thứ và thông cảm cho!”

“Tha thứ?” Lôi Tử hừ lạnh một tiếng “Cũng phải nhìn cô ta có tư cách đó hay không!”

Cửa hàng trưởng Hứa có chút xấu hổ, Lôi tiên sinh này cô là biết, có lúc cả mặt mũi Lưu tổng cũng không nể mặt, hai người cứ gặp mặt là tranh cãi, nhưng xưa nay chưa hề trở mặt, nhiều năm như vậy, nhân viên kỷ cựu các cô cũng đã quen rồi, đều suy đoán sau lưng, không lẽ hai người đó đều là bạn bè lâu năm, rất thích phương thức giao lưu như vậy?

Nhân viên bán hàng nữ nghe thấy vậy, mặt mày tức khắc tối sầm lại, trừng mắt muốn mở miệng phản kích, lại phát hiện cửa hàng trưởng Hứa lén lút ra hiệu bằng mắt cho cô ta, cô ta muốn há miệng nhưng lại phải ngậm miệng, nuốt trở lại những lời định nói!

Sóng mắt Đường Linh lưu chuyển, thu lại ánh mắt rồi cười nói, “Cửa hàng trưởng Hứa, chị bận thì đi trước đi, để nhân viên bán hàng kia pha trà đem tới!”

Cửa hàng trưởng Hứa ngẩn ra, sau đó gật đầu, lên tiếng trả lời, “Vâng!”

Vội vàng lôi kéo nữ nhân viên bán hàng kiêu căng, bước nhanh rời khỏi khu nghỉ ngơi, nữ nhân viên bán hàng giận dữ quay đầu, trừng mắt nhìn Đường Linh một cái!

Hừ! Các người cứ chờ xem!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 17: Sa thải

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Trong chốc lát Thích Khải Bình và Chu Hồng Vũ cùng vội vã đi tới, trông thấy Đường Linh ánh mắt đều sáng rực, lúc Lưu Triền Bằng dẫn bọn họ tới đây, liền nói rõ thân phận Đường Linh cho bọn họ nghe, dù sao cuối cùng vẫn phải góp sức dưới trướng Đường Linh, đương nhiên hai người họ nên biết ông chủ thực sự của họ là ai!

Đương nhiên, khi hai người họ biết Đường Linh mới đúng người nắm giữ Trần Bảo Trai, thì khiếp sợ bật thốt thành lời! Sao có thể chứ!

Trần Bảo Trai khai trương lại lần nữa là chuyện sáu năm trước, sáu năm trước Đường Linh mới bấy lớn? Tiểu học? Sao có thể có chuyện đó! Hơn nữa cô chỉ sinh ra trong một gia đình bình thường, căn bản không có gia tộc cường đại làm hậu thuẫn! Trời! Dù đã qua thật nhiều ngày, họ vẫn bị khiếp sợ mãi không thôi!

Thích Khải Bình nhìn Đường Linh muốn mở miệng nói chuyện nhưng lại không biết xưng hô thế nào cho thích hợp.

Đường Linh mỉm cười, “Chú Bình và chú Vũ xin ngồi xuống trước đã, cứ gọi tôi là Tiểu Đường đi!”

Thích Khải Bình lắc đầu một cái, ngồi xuống, “Vây cũng không được! Sao có thể cứ xưng hô như vậy, sau này chúng tôi sẽ giống anh Lưu, gọi ngài là Đường tổng!”

Đường Linh nhún vai, “Vây tùy các chú, hôm nay tôi gọi các chú tới là muốn bàn về sự nghiệp kinh doanh đồ cổ! Tuy rằng tôi chuẩn bị đặt chân vào ngành đồ cổ, thế nhưng cũng không muốn đem hạng mục này đặt dưới tên Trần Bảo Trai mà là muốn xây dựng một hạng mục độc lập!”

Đường Linh suy tính rất lâu, Trần Bảo Trai bây giờ đã phát triển được sáu năm, chỉ nhắc đến ba chữ đó thôi người ta liền nghĩ tới thương hiệu của châu báu, đột nhiên thêm vào ngành nghề đồ cổ, định vị ngành nghề liền không giống trước, như kiểu ngành nghề đồ cổ và châu báu ngọc thạch, muốn làm thì phải làm chuyên nghiệp, không thể kiêm nhiệm! Vì vậy cô mới quyết định ngành đồ cổ phải làm độc lập, xây dựng một doanh nghiệp mới!

Chu Hồng Vũ nghe xong gật đầu, “Đường tổng nói rất đúng, đồ cổ và châu báu ngọc thạch quả thực không thể để cùng một nơi, đồ cổ ưa tĩnh, mà châu báu ưa hoan hi! Đặt ở cùng một chỗ quả thực không ra ngô ra khoai!”

Trong ba người này tuổi của Chu Hồng Vũ lớn nhất, có hiểu biết khá sâu trong lĩnh vực đồ cổ, lúc trước ông quyết định đi theo Lưu Triển Bằng, cũng là không muốn bỏ nghề chơi đồ cổ!

Đường Linh gật đầu, “Các chú cũng biết chợ đồ cổ của thành phố S chứ?”

Hai người gật đầu cùng lúc, làm đồ cổ nhiều năm như vậy, tự nhiên biết thị trường đồ cổ các nơi.

“Đường tổng muốn mở cửa tiệm ở nơi đó?”

Thích Khải Bình đương nhiên biết nơi đó, hiện nay trụ sở chính của Trần Bảo Trai vẫn còn đặt tại chợ đồ cổ, mà nơi đây chỉ là chi nhánh Trần Bảo Trai, bởi vì mặt tiền vị trí đường lộ tốt, cho nên từng bước chuyển trung tâm đến nơi này!

Đường Linh lắc đầu một cái, nhìn thẳng hai người họ rồi nói, “Không phải mở cửa tiệm, mà là thu mua!”

“Thu mua?”

Hai người liếc nhìn nhau, nhìn thấy sự nghi hoặc trong mắt đối phương!

“Đúng vậy! Thu mua! Thành lập xây dựng lên dãy phố đồ cổ!”

Đường Linh nhớ lại lúc trước nguyên một con phố đồ cổ được tạo ra bởi một xí nghiệp nổi danh ở Hong Kong, sau đó lại trở thành điểm du lịch trứ danh của thành phố S, đẩy mạnh ngành du lịch thành phố S tăng mạnh!

Thích Khải Bình và Chu Hồng Vũ nghe thấy kế hoạch Đường Linh, trong lòng chấn động không thôi! Một dãy phố đồ cổ! Không phải chỉ một cửa hàng, mà là một con phố tràn ngập đồ cổ! Trời! Đó cần phải thực lực vững mạnh thế nào! Cô thật sự có năng lực tạo dựng nên một con phố như vậy sao!

Lôi Tử vẫn không xen miệng vào, thực lực của lão đại hần chưa bao giờ hoài nghi, hần chỉ biết, nghe lão đại, đi theo lão đại, đó là chuẩn không cần chỉnh!

Thuận tay cầm lên ấm trà phi thủy rót trà cho mấy người họ, kết quả cái chén vậy mà bị nứt ra, âm thanh thanh thủy đặc biệt rõ ràng, nước vẩy ra mặt bàn!

“Á! Làm sao cô dám làm hỏng nó hả! Đây chính là chén phi thủy, một cái phải hơn một vạn tệ đó biết không!”

Đường Linh nhú mày, cô đang cùng hai người họ nói tới chỗ mấu chốt, cô bé nhân viên bán hàng vừa nãy lại tới đây quấy rối!

“Đã dặn mấy người không nên đụng lung tung rồi, lần này thì hay chưa kia, đừng hỏng rồi! Phải bồi thường!”

Cửa hàng trưởng Hứa vội vã chạy tới, sắc mặt khó coi nhìn Tiểu Cầm, trong lòng thầm mắng “Cái đồ không làm nên trò trống gì!” vừa mới có một khách hàng lớn đến, cô vội vã đi tiếp đón, chưa kịp căn dặn Tiểu Cầm, không ngờ con bé đó chạy đi gây họa tiếp!

“Cô Đường, thật ngại quá! Nhân viên này mới tới, tôi lát nữa sẽ nghiêm khắc phê bình cô ta!”. Cửa hàng trưởng Hứa lộ ra khuôn mặt bồi tội, tuy rằng chị không biết thân phận Đường Linh, thế nhưng cả Lưu tổng mỗi khi thấy Đường Linh, đều cung kính dị thường, cô nào dám đắc tội!

“Còn không mau xin lỗi!” Mặt cửa hàng trưởng Hứa phát lạnh, hướng về phía nữ nhân viên bán hàng trầm giọng nói.

“Xin lỗi? Cửa hàng trưởng, rõ ràng là chính bọn họ làm hư chén, tôi vì sao phải nói xin lỗi?”. Về mặt cô ta không thể tin, cô ruột mình hôm nay bị sao vậy? Đối phương cũng chỉ là con nhóc thôi, có cần phải khom lưng nịnh bợ vậy không!

Cửa hàng trưởng Hứa nghe thấy cái chén bị hư rồi, trong bụng không khỏi lo sợ! Một cái chén phi thủy có giá một vạn đồng. Chuyện này động tĩnh quá lớn!

Nhân viên bán hàng thấy cửa hàng trưởng Hứa nhìn chăm chăm vào cái chén hư với sắc mặt có chút khó coi, cô ta bèn đắc ý hất cằm nhìn Đường Linh, hừ! Cho cô già bộ đó! Đền chết cô luôn!

“Chuyện này...” cửa hàng trưởng Hứa khổ sở nhìn về phía Đường Linh, đồ vật có giá hơn vạn đồng, chị không thể làm chủ được, muốn bắt họ đền cũng không phải, không bắt đền thì chị biết làm sao, món đồ này một vạn đồng đó, ai sẽ chịu trách nhiệm đền?

Đường Linh phát tay một cái, “Cái chén này coi như tính cho tôi, chị dẫn nhân viên đó đi làm việc đi!”

Chẳng phải Đường Linh dễ nói chuyện, mà là cô đang bàn chính sự, không muốn tốn nước miếng cho chuyện vặt vãnh! Hiện giờ không rảnh để thu nhập ba chuyện linh tinh này!

Cửa hàng trưởng Hứa vừa nghe xong, vui như mở cờ trong bụng, có người phụ trách là được rồi, quan hệ giữa Đường Linh và Lưu Triển Bằng thân thiết, tính cho cô ấy cũng chỉ là chuyện đơn giản thôi!

Cửa hàng trưởng Hứa cao hứng, nhưng có kẻ lại không cho phép không chịu buông tha, “Tính cho cô hả? Vậy bây giờ cô đền luôn đi, nếu lỡ cô chạy

mất tiêu, chúng tôi biết đi đâu tìm cô hả!”

Thích Khải Bình cũng là người minh mẫn, nhìn ra được manh mối, ông ngờ người nhìn nữ nhân viên bán hàng, cô gái này đầu óc bị lừa đá sao? Vậy mà dám bảo ông chủ chân chính của Trần Bảo Trai bội thường? Uống lộn thuốc rồi hả! Ai thuê đến làm!

Đường Linh có chút không vui, nhìn về phía nhân viên bán hàng, “Đầu óc ngốc không phải lỗi của cô! Nhưng liên tiếp bị người ta lợi dụng thì đó chính là ngu xuẩn!”

Nhân viên bán hàng vừa định cãi lại, lại bị Đường Linh cắt lời, ‘Cửa hàng trưởng Hứa, đi gọi Vương Lệ đến phòng Tài vụ cho cô ta ba tháng tiền lương, ngày mai không cần đến làm nữa! Còn nữa,’ Đường Linh dừng một chút, có thâm ý khác mà nhìn về phía cửa hàng trưởng, ‘Trần Bảo Trai có văn bản quy định rõ ràng, thân thích thì không thể cùng làm việc ở tại Trần Bảo Trai, niệm tình chị vi phạm lần đầu, lại là công nhân viên kỳ cựu của Trần Bảo Trai, liền phạt tiền thưởng cuối năm của chị giáng xuống cấp ba!’”

Nhân viên bán hàng kia có chút mơ hồ, đuổi Vương Lệ?

Cô đầu óc không thông minh cũng bắt đầu có phản ứng, Vương Lệ không phải là người vừa rồi ủng hộ việc cô đi đuổi người sao? Bị người ta lợi dụng? Nhân viên bán hàng cảm thấy tình huống không đúng lắm, đôi mắt nhìn Vương Lệ ở xa! Lẽ nào Vương Lệ cố ý?

Trong lòng cửa hàng trưởng Hứa đủ mùi vị lẫn lộn, cô đương nhiên biết Đường Linh nói sa thải ai thì người đó nhất định sẽ phải đi, cô từng có lúc vô tình nghe được Đường Linh và Lưu Triển Bằng nói chuyện sa thải nhân viên, kết quả xé chiều hôm đó người đó liền bị đuổi, đây cũng là nguyên nhân cô không muốn đắc tội với Đường Linh!

Mà bây giờ chuyện cô “đi cửa sau” cũng đã bị phát hiện rồi, chỉ phạt tiền thưởng cuối năm, cũng xem như xử phạt khoan hồng!

“Ngài yên tâm, tôi lập tức sa thải Vương Lệ, còn đứa cháu gái Tiểu Cẩm này của tôi, tôi lập tức dẫn về nhà, sẽ không dám lấy của công ty một đồng nào đâu!”

Tiểu Cẩm khó tin trùng to mắt, sa thải?

Dựa vào cái gì để sa thải cô!

“Cô cho rằng cô là ai hả? Dựa vào cái gì mà dám sa thải tôi! Cô có quyền gì mà sa thải tôi!”

Tiểu Cẩm trùng to mắt, lớn tiếng la lối, cô rất vất vả mới cầu cạnh được cô ruột mình dẫn cô vào Trần Bảo Trai làm việc, nơi này tiền lương cao, được tiếp xúc với nhiều người có thể diện, cô vẫn muốn được kết bạn với nhiều người có tiền ở chỗ này! Cơ hội tốt như vậy, cô nhất định không rời khỏi Trần Bảo Trai!

Cửa hàng trưởng Hứa cả kinh, dùng sức lôi Tiểu Cẩm đi, một tay bịt thật chặt miệng Tiểu Cẩm lại, cơ hồ như phải lôi kéo đi mới được, vẫn cứ đem tiểu Cẩm lôi đi ra ngoài! Có thể thấy được hứa điểm trưởng là làm cho bao nhiêu sức lực!

Tiểu Cẩm vừa gây ra họa đã khiến tiền thưởng cuối năm của chị giáng cấp rồi, nếu lại để con bé gây vạ, có thể đến công việc của chị cũng khó giữ được!

Kết quả không mất bao lâu thời gian, Vương Lệ và Tiểu Cẩm dưới sự chứng kiến của nhiều người, bị bảo an “dẫn ra” Trần Bảo Trai, Tiểu Cẩm trong quá trình giãy dụa, bị rút mất một chiếc giày, tóc tai bị tuột một bên, cuối cùng bảo an phải rất vất vả mới đưa Tiểu Cẩm kẻ đang giương nanh múa vuốt kia, ném qua một bên, với dáng vẻ cực kỳ chật vật! Các nhân viên bán hàng của Trần Bảo Trai đều cẩn thận trước Đường Linh bên này, xì xào bàn tán!

“Lão đại, làm sao chị biết được Vương Lệ xúi giục cô ta? Còn cả chuyện cô ấy và cửa hàng trưởng Hứa là quan hệ thân thích?”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 18: Tiệc sinh nhật

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Lôi Tử là một người thông minh, nghe Đường Linh câu nói đó, liền đại khái đoán được, nhất định là cô nhân viên tên Vương Lệ kia xúi giục sau lưng nhân viên bán hàng Tiểu Cẩm làm mấy chuyện xấu, biết rõ quan hệ Đường Linh cùng Lưu Triển Bằng, nhưng xúi giục Tiểu Cẩm đắc tội với Đường Linh! Tiểu Cẩm ngu ngốc, bị người ta gạt bầy! Nhưng lão đại làm sao biết được những chuyện này?

Đường Linh nhìn Lôi Tử, thấy ba người bọn họ đều bày ra vẻ mặt vô cùng khó hiểu, “Vừa lúc tiến vào vừa vặn nhìn thấy Vương Lệ nói gì đó với Tiểu Cẩm, sau đó cô ta liền đến gây sự, mà việc làm hư cái chén, tôi nhớ lại mấy tháng trước chú Lưu không cần thận làm nứt, Tiểu Cẩm chỉ là nhân viên mới thôi, không có ai chỉ dẫn làm sao biết được cái chén kia để đâu?”

Thuận tay cô cầm cái chén lên, nhấp ngụm trà, lại nói, “Cửa hàng trường Hứa từ trước đến giờ bị nhân viên cửa hàng đặt biệt hiệu là hắc diện thần, một nhân viên mới liên tục gây sự, chị ấy nói đỡ hộ không ít lời, đã là điều không bình thường, mà ánh mắt Tiểu Cẩm nhìn chị ta, không phải là ánh mắt nhìn cấp trên của mình! Hai người đó nếu không phải là quan hệ thân thích, tôi thật không biết còn có quan hệ gì!”

Ba người nghe Đường Linh phân tích, trong lòng dâng lên vô hạn khâm phục, chỉ cần dựa vào một phần chi tiết nhỏ có thể suy ra ngọn nguồn, lòng của người này phải cẩn thận đến cỡ nào?

Không để ý đến tâm tư của mấy người họ, cô tiếp tục thương lượng những công việc liên quan đến phát triển hạng mục đồ cổ với Thích Khải Bình bọn họ xong, Lưu Triển Bằng cũng chưa trở về, cô không đợi tiếp nữa, Lôi Tử bèn lái xe đưa Đường Linh về nhà!

Lúc Đường Linh vẫn còn bận tới mảy mòi mặt với hạng mục tạo dựng phổ đồ cổ, cũng là thời khắc phải nghênh đón kỳ thi học kỳ, thi học kỳ xong, liền bắt đầu kỳ nghỉ đông!

Kết quả vừa mới được nghỉ đông, Lưu Hân liền tìm tới cửa, thì ra là sinh nhật của cô bạn, cô bạn muốn mời bạn học đến nhà chúc mừng sinh nhật!

Lưu Hân nhìn thấy Đường Linh lập tức nhào tới ôm một cái! Bây giờ Lưu Hân càng ngày càng đáng yêu, cặp mắt to long lanh trong veo như nước!

Đường Linh nhìn thấy Lưu Hân thực sự rất vui, lúc học lên lớp sáu, Đường Linh bởi vì chuyện đoạt giải nhất cuộc thi toán kia, đã được trường Nhất Trung tuyển thẳng, mà Lưu Hân và anh em Tư Đồ cũng rời khỏi thành phố S, đi trung tâm tỉnh Thanh học sơ trung, chỉ về khi được nghỉ học, cho nên đặc biệt quý trọng lẫn nhau!

Tháng ngày trôi qua rất nhanh, đảo mắt liền tới sinh nhật Lưu Hân, sáng sớm Đường Linh đi đến lớp học thêm, thấy mấy người Dương Phong, lớp học thêm đã ngừng dạy học, mấy người giáo viên đều liếc mắt nghiên cứu nội dung Đường Linh viết ra, không chỉ vì do Đường Linh yêu cầu, mà chính bọn họ cũng bị những phương pháp giáo dục này mê hoặc sâu đậm!

Mấy vị giáo viên vô cùng dụng tâm, hiệu quả thực sự rõ rệt, loại phương pháp ghi nhớ cấp tốc đã nâng cao tốc độ học tập của họ, trong lòng họ đều cực kích động! Phương pháp ghi nhớ này rất có hiệu quả!

Nếu có thể nắm bắt thấu triệt những thứ này, bọn họ sao có thể giống như trước đây, vì việc chiêu sinh mà phát sầu!

Nhưng bọn họ làm sao biết được, điều Đường Linh muốn không phải là chuyện không lo chiêu sinh! Mà là học sinh phải nghĩ trăm phương ngàn kế, tranh nhau xin đăng ký đến học!

Đường Linh vốn muốn đi cùng Cố Vũ San đến nhà Lưu Hân, nhưng Cố Vũ San kiên trì phải tiếp tục nghiên cứu kế hoạch dạy học, buổi tối mới về, Đường Linh chỉ đành đi đến nhà Lưu Hân một mình!

Không cho Lôi Tử đưa đi, Đường Linh bắt một chiếc xe, nói địa chỉ cho bác tài, rất nhanh được chở tới chỗ cần đến, trả tiền xuống xe, trước mặt là nhiều ngôi nhà lầu được xây dựng theo phong cách châu Âu, loại biệt thự hai tầng!

Còn nhớ lúc Lưu Hân nói cho Đường Linh biết địa chỉ, quả thực đã khiến Đường Linh ngạc nhiên, cô cũng không nghĩ tới, bình thường Lưu Hân rất giản dị, vậy mà lại là một cô tiểu thư nhà giàu, nhớ lại hồi còn tiểu học, cô bạn nhìn thấy 28 tệ tiền tiêu vặt của Đoàn Ngọc, còn tỏ ra rất hâm mộ, thực sự không giống một tiểu thư nhà giàu!

Vừa đi đến ngoài cửa bảo vệ, sau lưng xuất hiện tiếng còi xe, Đường Linh quay đầu lại, trong cửa sổ xe liền lộ ra một cái đầu, ngoác tay với Đường Linh.

“Bé Hồ lô! Cậu đến rồi hả? Mau lên xe, chúng ta cùng nhau vào!”

Thằng nhãi Tư Đồ Hạo này từ nhỏ luôn thích đặt biệt hiệu cho người ta, trước kia vì Đường Linh không thích nói chuyện, cảm thấy cô như hũ nút, vì thế mới đặt biệt hiệu cho cô là “Bé Hồ lô”!

Đường Linh nhìn Tư Đồ Hạo, cũng không kiêu cách, khu biệt thự này cũng không nhỏ, đi vào quả thực rất tốn sức lực, Đường Linh đi đến trước xe, Tư Đồ Hạo đã mở cửa xe ra, Đường Linh hơi cúi thấp đầu, ngồi lên xe!

Lái xe nói với bảo vệ canh gác vài câu, cửa đã được mở, cho xe bọn họ vào cổng!

Đường Linh quan sát, ngoại trừ lái xe chỉ còn lại ba người bọn họ, sớm biết thế này cô ngồi vào ghế phụ cho rồi!

Thấy Đường Linh ngồi vào trong xe, Tư Đồ Văn gật đầu với Đường Linh cười rất ôn nhu, tựa như một vương tử quý tộc!

Loáng một cái thời gian đã sáu năm, hai người bọn họ càng thêm đẹp trai, bây giờ hai người đều cao đến một mét tám! Dáng vẻ bề ngoài rất giống nhau, chẳng qua là một người điềm đạm, một người âm áp như ánh mặt trời, rất dễ phân biệt! Tư Đồ Văn đối với ai cũng đều hòa nhã, bởi vì liên quan đến Tư Đồ Hạo, Tư Đồ Văn và Đường Linh cũng đi lại gần gũi! Mà Tư Đồ Hạo vẫn như hồi còn tiểu học, hề thấy Đường Linh là tỏ ra thân thiết!

Đường Linh chỉ cười lại với Tư Đồ Văn nhưng không hề lên tiếng, cô luôn luôn như vậy, Tư Đồ Văn cũng không để ý, ngược lại Tư Đồ Hạo lôi kéo Đường Linh, nói huyền thoại không dứt! Ba năm sơ trung bọn họ không được học cùng trường, Tư Đồ Hạo có rất nhiều lời muốn nói với Đường Linh!

Tiến vào khu biệt thự không lâu liền tới nhà Luru Hân, Luru Hân hẳn là nhận được điện thoại của bảo vệ, sớm đã đứng ở ngoài cửa nhà trông ngóng, trông thấy Đường Linh và anh em Tư Đồ cùng nhau từ trên xe bước xuống, cô bạn nhiệt tình xông lên, kéo tay Đường Linh, chào hỏi anh em Tư Đồ, liền mời mọi người vào nhà!

“Đường Đường, trước tiên tớ dẫn cậu đi gặp ba mẹ tớ nha! Ba mẹ tớ rất muốn được gặp cậu lâu rồi!”

Luru Hân mặc chiếc váy công chúa, toát lên vẻ nhỏ nhắn xinh xắn! Mặc dù là mùa đông, nhưng không bước khỏi phòng, cũng sẽ không cảm thấy lạnh!

Đường Linh tươi cười đến bên cạnh Luru Hân, thuận tiện quan sát một chút biệt thự, hôm nay khách tới rất nhiều, trong biệt thự cũng được trang hoàng ngập tràn không khí vui mừng, không nghĩ tới tiệc sinh nhật mười lăm tuổi, vậy mà lại tổ chức long trọng như thế!

“Ba mẹ! Đường Đường tới rồi!”. Luru Hân vui mừng lôi kéo Đường Linh, chạy về phía mọi người đang tán gẫu!

“Thì ra là bạn tốt của con gái bảo bối tớ ư, mau tới, đến chỗ đi!”

Một người phụ nữ nhìn còn rất trẻ, cười ha hả ngoắc tay về phía Đường Linh, ánh mắt chan chứa vẻ ôn nhu!

Đường Linh nở nụ cười với mẹ Luru, giương mắt lại nhìn thấy một người, cô ngăn người, trong lòng chấn động!

Cha Luru Hân!

Đĩ nhiên... Chính là người đó?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 19: Đại án Tàn Hạ

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Trong đại sảnh đông người có cả người lớn lẫn trẻ con, người lớn trò chuyện, còn trẻ con thì tụ tập một góc tán gẫu, vô cùng náo nhiệt!

Mẹ Luru Hân lôi kéo Đường Linh, ngồi trên sofa, vẻ mặt hòa ái trò chuyện với Đường Linh! Bà biết đứa con gái bảo bối của bà quý mến nhất chính là cô gái nhỏ bên cạnh đây, đương nhiên bà cũng thấy vô cùng thân thiết!

Khuôn mặt Đường Linh luôn niềm nở tươi cười, mỗi khi mẹ Luru Hân đặt câu hỏi, cô chỉ trả lời đơn giản, nhất thời bầu không khí khá hòa hợp!

Chỉ là bọn họ không sao biết được, trên mặt Đường Linh tuy rằng tươi cười, nhưng trong lòng chấn động không gì sánh nổi! Trong lúc nói chuyện, Đường Linh thỉnh thoảng đưa tầm mắt quan sát, đến chỗ cha Luru người luôn im lặng bên cạnh kia!

Đường Linh luôn không giải thích được, vì sao trước kia Luru Hân không học xong trung học, liền vội vã bỏ học, sau này càng bất vô âm tín! Một khắc kia khi nhìn thấy cha Luru, cô rốt cuộc đã hiểu rõ!

Đường Linh tuyệt đối không ngờ rằng, cha Luru Hân lại chính là người đó!

Một năm sau khi xảy ra chuyện, huyền náo cả thành phố Ninh gió tanh mưa máu, nhiều vô kể quan chức rút đài vì người này, đại ca xã hội đen —— Luru Học Dững!

Ông ta lại chính là cha của cô bạn nhỏ có thần kinh thô sơ, thiện lương khả ái Luru Hân?

Nhìn thấy Luru Học Dững, trong lòng Đường Linh có chút phức tạp, trước kia Luru Học Dững bị tóm, Đường Linh mới vừa tốt nghiệp trung học, chỉ biết là “Đại án Tàn Hạ” đã gây chấn động cả thành phố Ninh một thời, hình như có liên quan mật thiết đến người hắc đạo, làm sao cô ngờ được, người hắc đạo này lại là cha Luru Hân!

Đường Linh nhìn Luru Hân đang đầy mặt vui mừng, cha cậu ấy là đại ca xã hội đen, cậu ấy biết không?

Chắc là không biết!

“Mẹ, mẹ đừng chỉ biết nói chuyện mãi với một mình Đường Đường a! Đường Đường, chúng ta cùng nhau ra ngoài chơi đi! Luru Hân chỉ vào một chỗ đang tụ tập những người bạn nhỏ, rồi nói với Đường Linh!

“Mình à, để bọn nhỏ đi chơi đi, người lớn chúng ta cũng đừng xen vào nữa!” Luru Học Dững ôn nhu nhìn bà xã Hạ Chí Hân, rồi chuyển ánh mắt cung chiêu nhìn Luru Hân!

Lưu Học Dũng hẳn đời này may mắn nhất, chính là có một người vợ huê chất lan tâm cùng cô con gái bảo bối đáng yêu này!

Hạ Chí Hân giận yêu ông xã Lưu Học Dũng, sau đó vỗ lên mũi tay Đường Linh, sau đó giữ tay Lưu Hân đứng lại, giúp cô con gái củng cố lại bộ váy công chúa có chút lệch, mới mở miệng nói, “Biết ngay con nhóc này ngồi không yên mà, đi đi! Tiếp bạn con thật vui nha!”

Khuôn mặt Lưu Hân cười toét miệng, kéo Đường Linh đi, vội vã cất lời chào ba mẹ, “Vây chúng con đi chơi đây ạ!” rồi bước thật nhanh về phía Tư Đồ Hạo bọn họ!

Đường Linh bị Lưu Hân lôi đi về phía trước, cô quay đầu lại, nhìn thấy hình ảnh Lưu Học Dũng đang rất ôn nhu nói chuyện với vợ, đột nhiên cô có cảm giác, rất đẹp!

Đường Linh dề xuống về phức tạp trong mắt, quay đầu nở nụ cười thật tươi nhìn Lưu Hân phía trước, hôm nay là sinh nhật của cô bạn, mình cứ tận tình chơi đùa cùng bạn ấy thôi!

Mới bắt đầu rất nhiều bạn học đều có chút câu nệ, vốn tưởng rằng Lưu Hân mời bọn họ tham gia tiệc sinh nhật, chỉ đơn giản mở tiệc sinh nhật tại nhà mà thôi, không nghĩ tới vừa bước vào cửa, đã bị sự trang hoàng hoa lệ của ngôi biệt thự lớn dọa sợ rồi! Ánh mắt nhìn Lưu Hân đều có chút quái dị, không nghĩ tới nhà Lưu Hân có tiền như thế! Bọn họ hiện tại đã học sơ trung năm ba rồi, có nhận thức về chuyện giàu nghèo, lòng hư vinh cũng bắt đầu nhen nhúm ở đáy lòng, cho nên có mấy người cũng bắt đầu nảy sinh suy nghĩ muốn lấy lòng Lưu Hân! Lưu Hân cũng đều cười cho qua!

“Lưu Hân, sao bạn không mời Vương Tử Thông?”

Đoàn Ngọc người vừa mới vui chơi đang ngồi nghỉ mệt ở sofa, vươn qua chỗ cái đĩa đặt trên bàn trà, cầm một quả táo lên, bắt đầu ăn!

Đoàn Ngọc càng lớn càng yêu nghiệt, đôi mắt đào hoa kia luôn lộ ra thần thái cuốn hút, ngũ quan xinh xắn, làm mê một rất nhiều thiếu nữ đang hoài xuân!

“Không chơi được cùng nhau, tại sao phải mời cậu ta tới?”. Lưu Hân dựa người lên ghế sofa, chu cái miệng nhỏ ra, hơi trẻ con nói!

“Ha ha, hôm nay là sinh nhật Lưu Hân, đương nhiên bạn ấy muốn mời ai thì mời nha! Đoàn Ngọc chẳng lẽ không nhìn thấy Vương Tử Thông bạn liền nhớ cậu ta sao?” Một thiếu nữ xinh đẹp rất giống búp bê, có chút dí dỏm cất lời!

“Hắc hắc, tớ sao nhớ cậu ta được, có muốn nhớ thì cũng phải nhớ Viên Nhạc cậu chứ!”. Cặp mắt đào hoa của Đoàn Ngọc chớp chớp, lập tức phát điện chung quanh các nữ sinh!

Viên Nhạc nghe thấy, trên mặt lộ vẻ vẻ thẹn thùng, cúi đầu mặt có chút đỏ, có một số bạn nam nhìn thấy, liền bắt đầu ồn ào hân lên!

Đường Linh liếc mắt nhìn Viên Nhạc, nở nụ cười, không nói gì!

Tuy rằng Viên Nhạc và Lương Văn Thủ năm đó được cả lớp bầu làm hoa khôi của lớp, nhưng cá nhân Đường Linh thì thường thức Lương Văn Thủ phóng khoáng không làm bộ hơn! Viên Nhạc là kiểu con gái yếu điệu điển hình, luôn có thể khiến người khác muốn bảo hộ!

Lưu Hân thấy thế bĩu môi, chuyển mắt đi nơi khác, nhỏ giọng nói giận nói bên tai Đường Linh, “Luôn thích gây chú ý để người khác đều xoay quanh cậu ta!”

Đường Linh cười, trêu ghẹo cười nói bên tai Lưu Hân, “Ai ui! Thì ra là tiểu thọ tinh của chúng ta đang ghen tị hử!”

Lưu Hân nghe xong, trên mặt đỏ au, phản ứng kịp Đường Linh đang trêu ghẹo cô, giả bộ tức giận cù lét Đường Linh, Đường Linh bị cô đuổi chạy loạn khắp nơi, được một lúc Lưu Hân đã vui vẻ trở lại cười rộ lên!

Đường Linh thấy cô bạn nở nụ cười, trên mặt cũng rất cao hứng, Lưu Hân là kiểu người có thể đem lại cho người khác niềm vui, vậy thì cô bạn phải nên sống thật vui vẻ mới đúng!

Đang lúc hai người chơi đùa đầy ắp tiếng cười, cha Lưu Hân gọi cô, kêu Lưu Hân cùng ông đi đón khách, Lưu Hân ngoan ngoãn đi theo.

Còn chưa đi tới cửa, liền nghe thấy một giọng nam truyền đến, đám trẻ con đang chơi đùa cũng đều dừng lại, nhìn về phía cửa, vẻ mặt rất hiếu kỳ!

“Ha ha! Anh hai Lưu, tôi đây không mời mà tới, anh sẽ không trách tội tôi chứ!”

Lưu Học Dũng thấy vậy, trên mặt cũng cười ha ha, đưa tay ra bắt tay với người đó, “Ông chủ Vương nói đùa, hôm nay sinh nhật của con gái, tôi cũng không tổ chức lớn, chỉ là mời nhóm bạn học của con bé mà thôi, lại không nghĩ rằng ông chủ Vương lại vẫn nhớ đến!”

Ông chủ Vương gật đầu cười, kéo bé gái đứng bên cạnh nói, “Tôi cũng dẫn con gái đến đây, nghĩ rằng tuổi chúng bằng nhau, chắc có thể chơi cùng được!”

Sau đó nói với con gái, “Còn không mau chào hỏi, đây là chú Lưu!”

“Cháu chào chú Lưu!”

Bé gái cười ngọt ngào, cất giọng nũng nịu, sau đó nhìn thấy Luru Hân đứng sau lưng Luru Học Dũng, nhướn mắt nhìn, vẻ mặt kinh ngạc kêu lên, “A! Luru Hân? Sao bạn lại ở đây?”

Ông chủ Vương cùng Luru Học Dũng kinh ngạc nhìn hai đứa bé, Luru Học Dũng nhìn Luru Hân hỏi, “Hân Hân, hai con quen nhau?”

Luru Hân sắc mặt bí xị, gật đầu một cái nói, “Cậu ấy là bạn học con!”

“Bạn học?”

Luru Học Dũng ngăn người nhìn cô con gái yêu, trong lòng đã tỏ, con gái yêu và bé gái trước mặt này quan hệ không ra sao, bằng không thì hôm nay có mời nhiều người như vậy, cũng không mời bé gái này!

Nhưng ông chủ Vương người ta tự mình tới cửa, hai đứa bé còn là bạn học với nhau, vừa nãy ông còn nói là khách mời chỉ toàn là bạn học của con gái, khó tránh khỏi sẽ khiến người ta mất mặt!

Ông chủ Vương cũng là một người thông minh, ngay lập tức liền hiểu được nguyên do, cười ha ha, cũng không nói thẳng ra, vỗ vai con gái là Vương Tử Thông nói “Nếu là bạn học, thì cùng đi chơi đi, ba ba và chú Luru con có chuyện nói với nhau!”

Vương Tử Thông thấy Luru Hân, trong lòng đã kinh ngạc muốn chết rồi! Gia thế nhà Luru Hân lớn hơn nhà cô rất nhiều! Thì ra nhà Luru Hân có tiền như thế! Cha cô còn phải đích thân tới cửa chúc mừng sinh nhật Luru Hân!

Sắc mặt hai đứa bé đều không vui, nhưng cũng không hề nói gì, xoay người đi về hướng nhóm người Đường Linh!

Nhìn thấy Vương Tử Thông, tất cả mọi người hơi kinh ngạc! Vừa mới còn nhắc đến cô bạn này, ai ngờ xuất hiện liền! Đường Linh nhìn Viên Nhạc một cái, Viên Nhạc nhìn thấy Vương Tử Thông kinh ngạc một chút, ánh mắt lóe sáng, sau đó liền đổi thành vẻ mặt tươi cười hướng về phía Vương Tử Thông ngoắc tay.

“Tử Thông, bên này!”

Thời điểm Vương Tử Thông đi qua Đường Linh, khinh miệt nhìn cô một cái, sau đó đi đến chỗ Viên Nhạc.

Tất cả mọi người đều là bạn học, một lúc đã nói nói cười cười vui đùa cùng nhau, Luru Hân mặc dù không cao hứng, nhưng cũng biết cha Vương Tử Thông và cha cô quen biết nhau, đặc biệt đến chúc mừng sinh nhật cho cô, tự nhiên không thể khiến khách mất mặt được.

“Đường Đường, chúng ta cũng đi chơi đi!”. Luru Hân kéo Đường Linh đang ngăn người bên cạnh, rầu rĩ nói.

Đường Linh khẽ nhủ mảy, nhìn ông chủ Vương bên đó, thoáng chút dăm chiêu, vậy mà cũng khéo quá đi?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 20: Nghe trộm

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Luru Học Dũng cùng ông chủ Vương tựa như có việc riêng, hai người lên lầu, đi đến thư phòng bàn bạc, mẹ của Luru Hân muốn đích thân đi nhà bếp làm điểm tâm ngọt để tiếp đãi mọi người.

Đường Linh liếc mắt nhìn lầu hai, kéo Luru Hân, nói là muốn đi tham quan phòng của cô bạn, Luru Hân nhìn Vương Tử Thông vốn cũng không hài lòng, nghe thấy Đường Linh muốn tham quan phòng của cô, liền kéo Đường Linh lên lầu hai.

Thời điểm đi qua thư phòng, Đường Linh dừng lại cước bộ, nhìn thoáng qua cửa thư phòng với thâm ý khác, tiếp tục đi theo Luru Hân về phòng của cô bạn.

Không nghĩ tới cha Vương Tử Thông lại là Vương Bình, kẻ đã gài bẫy Luru Triển Bằng, trước đây từng làm hại Luru Triển Bằng táng gia bại sản!

Trong lòng có chút muốn cười, hoặc là chỉ có Vương Bình loại người âm hiểm xảo trá này, mới có thể giáo dục ra kiểu con gái điều ngoa tùy hứng không tước Vương Tử Thông mà thôi!

Tùy tiện tìm một lý do để Luru Hân tạm dời đi, Đường Linh nhẹ nhàng đi tới cửa thư phòng, cũng còn may thời điểm này thành phố S chưa có camera theo dõi gì đó, nếu không Đường Linh cũng không dám đánh bạo nghe lén!

Sau khi có Tiểu Bạch, thế trạng Đường Linh vẫn đang thay đổi, ngũ quan hết sức nhạy bén, gần cách một cánh cửa, có thể nghe được rành mạch cuộc

nói chuyện bên trong phòng!

“Anh Hai, việc này anh có thể phải giúp đỡ tôi a!”

“Vương Bình, cậu coi tôi là gì hả! Cậu tưởng muốn làm cái gì thì làm cái đó sao?” Giọng nói âm trầm không giận mà tự uy nghiêm, so với lúc ở dưới lầu vừa nãy hoàn toàn khác nhau!

“Anh... anh Hai! Anh cũng biết, trước kia Lưu Triển Bằng đặt bẫy tôi, làm hại tôi mất toi 500 vạn, cửa hàng suýt chút nữa bị đóng cửa, bây giờ hắn lại liên hiệp với tiệm châu báu khác chèn ép tôi, tôi đây nào có thể chịu được nữa!”. Vương Bình luôn là kẻ hung tàn, chỉ đáng tiếc đứng trước mặt Lưu Học Dũng, nói chuyện đều phải thật cẩn thận, chỉ lo chọc phải Lưu Học Dũng!

“Hừ! Đừng tưởng rằng cậu làm những chuyện kia tôi không biết! Loại chuyện nhỏ này, còn không đáng được Thanh bang nhúng tay vào!”

“Anh Hai, tuy rằng tôi không phải người Thanh bang, nhưng nhiều năm như vậy cũng giúp Thanh bang làm không ít chuyện, không có công lao cũng đừng có khổ lao, ngài xem có thể xem nể mặt mũi xưa nay, giúp người anh em như tôi đây một lần?”

Lưu Học Dũng khoát tay áo một cái, “Không cần nói nữa, tôi khuyên cậu gần đây cũng nên yên tĩnh chút, thành phố Ninh hiện tại đã đủ loạn, anh họ cậu vì chuyện đồ cổ, bị ăn một trận thiệt thòi lớn cũng chỉ biết ngậm bồ hòn làm ngọt, còn chưa dám mở miệng kêu Thanh bang đứng ra giải quyết, vậy mà hôm nay cậu lại dám tìm tới cửa!” Giọng nói có chút âm lãnh, so với lời vừa nãy lại trầm thấp hơn một phần!

Vương Bình vừa nghe, tâm thần phát hoảng, hắn đã nghe ra ý cảnh cáo trong lời nói của Lưu Học Dũng, tuy rằng Vương Bình ở trong xã hội thích giờ thủ đoạn, nhưng khi chân chính đối mặt với người trong hắc đạo, hắn lại sợ muốn chết, vốn định thừa dịp sinh nhật của con gái Lưu Học Dũng, hắn bày tỏ một chút tâm ý, nói không chừng Lưu Học Dũng nhất thời cao hứng liền thuận tay giúp hắn một lần, nào có biết lại gặp phải rắc rối!

Nhưng Vương Bình làm sao biết được, nếu không phải bởi vì hôm nay là sinh nhật Lưu Hân, Lưu Học Dũng đã sớm kêu người ném Vương Bình ra ngoài, đâu để hắn nói lời vô nghĩa như hiện tại!

Ngoài thư phòng Đường Linh khẽ mỉm cười, xoay người rời khỏi cửa thư phòng, hành lang yên tĩnh như tờ, phẳng phất như chưa có ai từng xuất hiện!

Vương Bình chán nản rời khỏi, Lưu Học Dũng còn ở trong thư phòng, gọi một cuộc điện thoại, sau khi cúp điện thoại, mới kéo cánh cửa phòng ra, nghiêng đầu phát hiện Đường Linh vừa vặn đi ra từ gian phòng của Lưu Hân!

Chẳng phải trùng hợp, là Đường Linh một mực chờ hắn!

Trông thấy Đường Linh, nét lạnh lẽo trên mặt Lưu Học Dũng đã giảm đi chút, hắn biết cô là bạn tốt của Hân Hân, mở miệng hỏi, “Sao không ở cùng với Hân Hân nhà chú?”

Đường Linh cười nói cô vừa mới đi WC, Lưu Hân xuống lầu trước, Lưu Học Dũng gạt đầu, không nói gì, xoay người chuẩn bị xuống lầu, lại bị Đường Linh gọi lại.

“Chú Lưu, cháu có thể xin ngài giúp một chuyện được không?”. Giọng nói trong trẻo, khiến người ta nghe thực thoải mái.

Lưu Học Dũng xoay người, Đường Linh đã đi tới, đi cùng Lưu Học Dũng xuống lầu dưới.

“Chú Lưu, màu đen, màu trắng, màu xám, màu nào chú thích nhất?”

Lưu Học Dũng ngăn ra, Đường Linh để hắn giúp cô chọn một màu sắc? Trắng đen xám, hắn thích cái nào đây?

Đường Linh tươi cười, giống như căn bản không hỏi Lưu Học Dũng gì hết, tự nhiên nói, “Cháu nghĩ rằng trắng đen đều không tốt, quá chói mắt, ngược lại màu xám thì tốt hơn rất nhiều, không nổi bật nhưng nhìn khá thoải mái! Chú Lưu ngài nói có đúng không?”

Chớp mắt mấy cái, nhìn Lưu Học Dũng tươi cười, thấy Lưu Học Dũng đứng tại chỗ không biết đang suy nghĩ gì, cô liền không quấy rầy hắn, yên lặng đi xuống lầu.

Có mấy lời không thể nói quá rõ, hi vọng sau khi Lưu Học Dũng nghe xong có thể có điều thông suốt, làm việc quá trắng hoặc quá đen, đều không phải chuyện tốt, phải biết cứng quá dễ gãy, làm người làm việc màu xám một chút, biết điều một chút, cũng không phải là chuyện xấu!

Từ khi Tiểu Bạch nhận chủ lần đó, dung lượng não bộ của cô cũng chột tăng rất nhiều, chỉ cần là thứ cô đã tiếp xúc qua, bao gồm cả những sự việc chưa bao giờ cô đề trong lòng, đều nhớ rõ ràng! Lưu Học Dũng trước kia cũng là bởi vì làm việc quá mức kiêu căng, trở thành người hy sinh cho chính phủ!

Đường Linh ở dưới lầu cùng nhau chơi đùa với bạn học, trong đầu lại cân nhắc chuyện Vương Bình mới nói với Lưu Học Dũng, tuy rằng cuối cùng Lưu Học Dũng không giúp hắn, nhưng Đường Linh cũng nhận ra Vương Bình chính là một kẻ không dễ dàng buông tha!

Xem ra còn phải thông báo cho Lưu Triển Bằng, đề phòng tên Vương Bình kia mới được!

Một bữa tiệc sinh nhật tổ chức rất ấm cúng vui vẻ, nhìn ra được vợ chồng Lưu Học Dũng vô cùng yêu chiều Lưu Hân, thời điểm tặng quà, xuất hiện một

khúc dạo ngắn ngoài lề.

Vương Tử Thông đi cùng với cha cô là Vương Bình tới dự sinh nhật, cho nên lễ vật tự nhiên do Vương Bình đã chuẩn bị trước, là một đôi vòng ngọc, Đường Linh vô cùng hiểu rõ ngọc thạch, chỉ cần liếc mắt một cái đã nhìn ra ngọc kia là phi thúy Phù Dung chủng, tuy rằng không tính là vật liệu tốt, nhưng tặng cho một thiếu nữ mười lăm tuổi, cũng coi như một món lễ lớn!

Phi thúy Phù Dung chủng rất được các cô gái yêu thích, màu hồng nhạt, rất có hơi thở thiếu nữ, cho nên khi Vương Bình đưa ra cặp vòng ngọc làm quà tặng, rất nhiều cô gái đều không ngừng hâm mộ! Lúc tên Tư Đồ Hạo kia nói giá trị đôi vòng tay này phải hơn mười ngàn đồng, lại gây lên một trận náo động lớn!

Vương Tử Thông thấy thế, dương dương đắc ý nhìn mọi người, vòng tay hơn vạn đồng kia chính là của cha cô tặng!

Vương Tử Thông nổi bật, tự nhiên không muốn buông tha cho Đường Linh!

Đánh giá Đường Linh một thân nghèo kiết xác, Vương Tử Thông khiêu khích hất cằm về phía Đường Linh.

“Đường Linh, cậu bình thường thân nhất với Lưu Hân, cậu tặng bạn ấy cái gì thế?”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 21: Quà sinh nhật

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Mọi người nghe Vương Tử Thông hỏi, cũng rất hiếu kỳ, đều dồn ánh mắt về phía Đường Linh!

Đường Linh nhìn mọi người một chút, sau đó bày ra vẻ mặt áy náy nói với Lưu Hân, “Xin lỗi Tiểu Hân, hôm nào tớ bù nhé!”

Về mặt Lưu Hân ngược lại không thêm để ý, nhưng Vương Tử Thông lại không chịu buông tha, tiếp tục cười nhạo nói, “A ~ không thể nào, Lưu Hân thân với cậu như vậy mà cậu lại không chuẩn bị lễ vật tặng bạn ấy ư? Tính là bạn tốt gì chứ!”

Đường Linh sao lại không có chuẩn bị, chỉ là bây giờ tình huống có chút phức tạp, những người này ở đây, Lưu Học Dũng, Vương Bình, còn có cái tên Tư Đồ Hạo kia rất có hứng thú với mấy loại đồ cổ ngọc thạch, có kiến giải khá sâu về lĩnh vực ngọc thạch, Đường Linh kêu Lưu Triển Bằng chuẩn bị khâu chuỗi, bây giờ thật không thể lấy ra được!

Lúc trước Ngụy lão mua lại khối hồng phi, Đường Linh giữ lại mấy khối liệu vụn, ngày hôm qua kêu Lưu Triển Bằng suốt đêm điêu khắc làm thành khâu chuỗi!

Nếu giờ mà đem khâu chuỗi hồng phi lấy ra, nhất định sẽ khiến nơi đây náo động một phen!

“Đường Đường!”

Một giọng con gái thật ôn nhu từ nơi cửa truyền đến! Cô gái đó bước nhanh chân, đi thẳng đến chỗ Đường Linh!

“Hân Hân, sinh nhật vui vẻ!”. Cô gái trước tiên nửa ngồi nửa quỳ người xuống, ôm lấy Lưu Hân, sau đó trước mắt bao người, hôn lên khuôn mặt nhỏ của Lưu Hân!

Lưu Hân hơi dẫu môi, giả bộ tức giận nó “Biết người ta sinh nhật, còn tới trễ như thế!”

Cô gái néo gương mặt Lưu Hân “Còn phải chuẩn bị quà tặng cho tiểu công chúa Hân Hân mới đến chậm nha!”

Lúc này Lưu Hân mới lộ sắc mặt vui mừng, “Được rồi, tha thứ cho đi đó~”

“Đường Đường, cô gặp phải chút vấn đề, em mau đi theo cô!”

Cố Vũ San đỡ dành xong Lưu Hân, rồi nhìn về phía Đường Linh, lúc cô đang nghiên cứu phương pháp ghi nhớ cấp tốc của Đường Linh, gặp chút vấn đề, trông thấy Đường Linh liền vội muốn hỏi rõ!

Đường Linh gật đầu, vừa muốn đi theo Cố Vũ San rồi đi, Vương Tử Thông vừa mở miệng, giọng nói có chút chanh chua, “Thật không có giáo dục!”

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mọi người khác nhau, Lưu Hân tức giận nói với Vương Tử Thông, “Vương Tử Thông, Đường Đường là bạn của tôi, tôi không cho cậu mắng bạn ấy!”

Lông mày Lư Học Dững cũng cau lại rồi, nhưng không lên tiếng, dù sao cũng không thể so đo với con nít!

“Đúng vậy a, Từ Thông, tuy rằng Đường Linh không có chuẩn bị lễ vật, là bạn ấy không đúng, nhưng hôm nay là sinh nhật Lư Hân, nên vui vẻ chút! Cũng đừng so đo!”

Viên Nhạc ở một bên điềm điềm nói, ngay cả Cố Vũ San nghe xong, cũng đều thương thức nhìn Viên Nhạc, cảm thấy cô bé này là một cô bé thiện lương!

Đường Linh chỉ cúi đầu cười, bởi vì một món lễ vật, bản thân và Vương Từ Thông đều bị người ta chê cười, Viên Nhạc lại có được hết tiếng thơm!

Là tâm cơ cậu ta quá sâu? Hay cậu ta chính là kiểu người thiện lương rộng lượng?

“Đường Đường là bạn của tôi, không cần cậu khích bác ly gián! Hơn nữa bạn ấy cũng đã nói sau này sẽ bù cho tôi!”. Lư Hân đứng trước người Đường Linh, trông vẻ như gà mẹ che chở gà con!

“Bù sau?” Vương Từ Thông khinh miệt liếc mắt nhìn Đường Linh, “Hừ! bù thế nào đi nữa, cũng không so được với chiếc vòng tay ba tôi tặng! Đây phải hơn mười ngàn đồng mới mua được đó!”

Vương Bình khẽ hất cằm, hân tặng vòng tay này mục đích để bày tỏ tâm ý với Lư Học Dững, vòng tay của hân thành tiêu điềm, đương nhiên mặt mũi về vang! Chỉ tiếc lúc hân dương dương tự đắc, vẫn chưa chú ý tới lông mày Lư Học Dững nhăn lại!

Vừa nãy Đường Linh có nói mấy câu, mặc dù chỉ là vấn đề lựa chọn màu sắc, nhưng suy nghĩ sâu xa, thì lại phát hiện sự thâm ảo bên trong, Lư Học Dững mặc dù không cho là Đường Linh cố ý nói cho hân nghe, thế nhưng quả thực bởi vì lời nói kia của Đường Linh, đã giải được nỗi lo âu trong lòng hân!

“Bạn học này, còn nhỏ tuổi mà có tâm tư ganh đua nặng nề đến vậy, đây không phải chuyện tốt gì hết! Người lớn trong nhà đều không quản em sao?”. Cố Vũ San xem như hiểu rõ, thì ra là có người đang làm khó dễ Đường Linh!

Người khác không biết, nhưng Cố Vũ San lại biết, Đường Linh vừa ra tay liền cho Dương Phong năm vạn đồng, mắt cũng chưa nháy một cái, càng không đi khắp nơi khoe khoang, đứng nhìn Đường Linh nhỏ tuổi hơn cô, từ đáy lòng Cố Vũ San kính phục Đường Linh!

Vương Từ Thông bị Cố Vũ San dạy dỗ một câu, trong lòng khó chịu, nhìn về phía cha Vương Bình, trong đôi mắt tràn đầy oan ức!

Vương Bình thấy vậy, trừng mắt một cái với Cố Vũ San, lạnh lùng nói, “Con cái nhà tôi còn chưa tới phiên người ngoài giáo huấn!”

Cố Vũ San thấy vẻ mặt Vương Bình u ám, hân vẫn đứng bên cạnh Lư Học Dững, Cố Vũ San cũng đoán được, người đàn ông này hân là có quen biết với Lư Học Dững, cô bèn không đáp trả, sau đó bày ra vẻ có chút tức giận nói với Lư Học Dững, “Anh rể, em tìm Đường Đường có chút việc, một lúc nữa sẽ quay lại!”

Nói xong thì lôi kéo Đường Linh đi lên lầu hai, Vương Bình nghe thấy liền sững sờ, nhìn bóng lưng Cố Vũ San rời đi, tức khắc trong lòng hối tiếc không thôi!

Cô gái này là em vợ của anh Hai!

Nhìn sắc mặt Lư Học Dững bên cạnh có chút khó chịu, ngay lập tức Vương Bình cũng có cảm giác run chân! Hân đắc tội với em vợ của anh Hai rồi!

Vương Bình còn tưởng rằng cô gái này là thân thích gì đó của Đường Linh, không ngờ tới, lại là em vợ của anh Hai!

Cơ mặt có chút co giật, Vương Bình nhếch miệng, khuôn mặt cười ngây ngô bởi tội mấy lần về phía Lư Học Dững, “Thì ra là em vợ của anh Hai, tôi nói sao lại xinh đẹp như vậy cơ chứ!”

Lư Học Dững không để ý tí nào đến Vương Bình, hướng về phía Lư Hân cười, rồi nói với hết tất cả các bạn học của Lư Hân, “Được rồi, thời gian cũng tới rồi, đi ăn bánh kem nào!”

Dù sao tuổi nhỏ, sẽ không để ý nhiều như vậy, đám nhỏ đều cao hứng đến phòng ăn đợi ăn bánh kem! Anh em Tư Đồ cũng không buồn để ý đến Vương Từ Thông, Đoàn Ngọc đối xử Vương Từ Thông càng lộ vẻ mặt không ưa, đối với người bạn cùng bàn Đường Linh này, hân luôn vô cùng bảo vệ!

Vương Bình ngược ngàng đứng một bên, cảm giác có chút bất ngờ, cuối cùng nhận ra rằng bản thân mình thật dư thừa, tìm một cái cớ, dẫn theo Vương Từ Thông đang đây về không cam lòng ra về trước!

Sau khi Vương Từ Thông bỏ đi, tiệc sinh nhật làm rất náo nhiệt, tất cả mọi người đều rất vui vẻ, Đường Linh giải quyết vấn đề của Cố Vũ San xong, bèn kéo tiểu thọ tinh Lư Hân đi ra một chỗ, âm thầm tặng xâu chuỗi hồng phi cho cô bạn!

Khi Lư Hân nhìn thấy lễ vật Đường Linh tặng, tưởng chừng phần khởi muốn chết, cầm xâu chuỗi yêu thích không buông tay, xâu chuỗi kia thực ra là một cái Q bán của Lư Hân! Vành mắt Lư Hân đỏ hồng, nói thẳng Đường Linh quá đáng ghét đi, rõ ràng chuẩn bị lễ vật tốt như vậy lại không lấy ra, còn bị Vương Từ Thông cười nhạo!

Đường Linh dỗ dành Lưu Hân nói là muốn cho cô bạn một niềm vui bất ngờ, cô bạn có dây thần kinh thô sơ kia liền tin, cuối cùng Đường Linh kêu Lưu Hân bảo mật, cô hi vọng xấu chuối này được xem như bí mật giữa hai người các cô!

Lưu Hân vừa nghe, lập tức đồng ý ngay, lứa tuổi này đối với mấy thứ giống như bí mật gì đó là mẫn cảm nhất, bỗng nhiên cảm giác chính mình có bí mật rồi, tự nhiên thích thú!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 22: Chuyển đi Đảng Việt

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Sau khi tiệc sinh nhật kết thúc, Đường Linh đi Trần Bảo Trai, bên trong Trần Bảo Trai chỉ có Lưu Triền Bằng cùng Lưu Đông, Lưu Đông chính là một trong ba người đi theo Lưu Triền Bằng, cũng chính là người vốn làm trong ngành kế toán, sau này mới đổi nghề thành kinh doanh tiệm bán đồ cổ!

Thích Khải Bình bởi vì đi theo Lưu Triền Bằng thời gian dài, nên cũng vô cùng hiểu rõ thành phố S, khoảng thời gian này Lưu Triền Bằng vẫn dẫn theo hần chạy khắp nơi, dần dà Thích Khải Bình cũng có thể một mình chống đỡ một phương! Từ từ công chuyện của tiệm bán đồ cổ cũng chuyển giao cho hần quản lý! Hiện tại Thích Khải Bình đang dùng cơm với một chủ biên tòa soạn báo, sẵn tiện bàn chuyện hạng mục tuyên truyền quảng cáo của tiệm đồ cổ!

Trải qua nhiều lần đắn đo, Đường Linh quyết định mở một cửa hàng đồ cổ tại chợ đồ cổ, sau đó sẽ thực thi kế hoạch thu mua!

Vốn đêm nay Lưu Triền Bằng muốn dẫn theo Lưu Đông, đi tiếp lãnh đạo của bộ Công thương trong thành phố, thế nhưng lãnh đạo có việc bận, hủy bỏ đột xuất, nếu không phải vậy dù Đường Linh có đến đây, cũng không thể gặp được!

“Tại sao lại hủy bỏ đột xuất?”

Đường Linh tìm một chỗ ngồi xuống, giờ giấc này Trần Bảo Trai đã đóng cửa, chỉ có mấy người bọn họ ở đây, Lưu Triền Bằng cũng ngồi xuống, “Tôi cũng không rõ lắm, hình như là có hội nghị gấp trong thành phố!”

Đường Linh nhú mày, lập tức gật đầu, “Chú Lưu, quãng thời gian trước chuyện chúng ta thuê tóm cửa hàng châu báu của Vương Bình, Vương Bình nói đó đã xuất hiện tình trạng tiền vốn eo hẹp, xem dạng này chắc không kiên trì được bao lâu, gần đây nên chú ý nhiều một chút, để phòng hần chó cùng dút gậy!”

Lưu Triền Bằng gật đầu liên tục, Trần Bảo Trai cho tới nay đều đi theo đường lối tầng lớp cao, khách hàng đều là nhân sĩ thượng lưu, trước đây không lâu Đường Linh quyết định xây dựng một hạng mục châu báu tầng lớp thấp, cuối năm 97, mức sống của người dân từng bước được nâng cao, nhu cầu đối với châu báu cũng tăng gấp bội, lúc này xây dựng ra một hạng mục châu báu dành cho người có thu nhập hạng vừa, chính là thời cơ tốt!

Bởi vì lúc trước Trần Bảo Trai đi theo đường lối cao cấp, cho nên đối với những tiệm châu báu khác cũng không ảnh hưởng quá lớn, bây giờ muốn chiếm trước thị trường châu báu hạng thấp này, chuyện làm ăn của Vương Bình bị đứng mũi chịu sào!

“Đường tổng yên tâm, bên này sẽ cẩn thận! Ngoài sáng tôi không sợ, chỉ sợ Vương Bình kia am hiểu nhất chính là âm mưu!”

Lưu Triền Bằng biết rõ Vương Bình nham hiểm, chẳng qua hiện nay ông đã có một cô chủ nhỏ âm hiểm hại người không cần đền mạng rồi, sao còn sợ tên trình độ tiểu học Vương Bình kia nữa!

“Anh Lưu, tới mỗi cuối năm, thuế vụ công thương đều điều tra gặt gao, hiện tại hần hần là đang nghĩ biện pháp gom góp tài chính, anh nói xem hôm nay lãnh đạo cục Công thương có phải bị Vương Bình mời đi rồi hay không?”

Lưu Đông là người trẻ tuổi, tính tình trầm ổn, nhưng rất minh mẫn, bằng không thì cũng sẽ không làm trong ngành nghề kế toán!

Đường Linh giương mắt nhìn Lưu Đông, trong mắt loé ra một tia tán thưởng, anh chàng này kinh doanh đồ cổ không được, những phương diện khác ngược lại khá ổn!

Cô quay đầu hướng về phía Lưu Triền Bằng nói, “Chú Lưu, chỉ cần Vương Bình hần không đến gây sự, chỗ của hần trước hết cứ để đó đi, nếu hần không có mặt, nhất định phải đâm đầu vào con đường chết...”. Đường Linh gọi lên một nụ cười tàn khốc, “Vậy hãy để cho hần một đi không trở lại!”

Lưu Triền Bằng đi theo Đường Linh lâu như vậy, đương nhiên từng chứng kiến thủ đoạn của cô, đắc tội với cô? Cho nguoi chết mà không biết lí do!

Đường Linh không thể trở về nhà quá muộn, ngồi trong chốc lát, bàn giao với Lưu Triền Bằng vài câu, liền rời đi, trước khi rời đi, Lưu Triền Bằng mới nhớ tới nói với Đường Linh, trước khi hết năm, chỗ giao hội huyện Đảng Việt là nơi gặp giữa Trung Quốc và Miền Điện, có một buổi đấu giá ngọc thạch

quy mô trong nước!

Đường Linh kêu Lưu Triển Bằng đặt vé máy bay, chuẩn bị trước năm mới đi một chuyến đến huyện Đằng Việt, hy vọng có thể tìm về nguồn nguyên liệu ngọc thạch!

Nghỉ đông được có mấy ngày, Mã Văn Đào lại tìm đến lớp học thêm, sau khi vào cửa, Đường Linh và Dương Phong đang nghiên cứu công tác tuyên truyền “giáo dục Hoa Đà” giai đoạn đầu, Dương Phong trông thấy Mã Văn Đào vẫn còn có chút e ngại, tuy rằng lần trước thấy Mã Văn Đào rời đi với vẻ mặt vui sướng, tuy vậy anh vẫn thấy e ngại!

Thấy Đường Linh cùng Mã Văn Đào có việc muốn nói, Dương Phong liền thức thời tránh mặt, nhường không gian để cho hai người.

“Đề án tôi đã soạn xong rồi, giấy hành nghề sư phạm của mấy giáo viên kia cũng đã làm xong, còn giấy cấp phép mở trường học thì phải đợi cơ sở vật chất phần cứng của em được xây dựng toàn diện xong, bên trên mới có thể phê duyệt!”. Hiệu suất làm việc của Mã Văn Đào cũng mau chóng, không mất thời gian bao lâu, Đường Linh giao phó những chuyện này hẳn đều hoàn thành hết!

Đường Linh gật đầu, “Trưởng khoa Mã, hiệu suất làm việc của thầy quả nhiên nhanh chóng, ‘giáo dục Hoa Đà’ việc này làm xong, em đoán chừng trường khoa Mã cũng sắp được lên chức!”

Trưởng khoa Mã nghe thấy vậy, trên mặt cũng vậy lộ ra nét vui mừng! Nếu việc này làm tốt, dùng tư cách và sự từng trải của hắn, thêm vào công lao “giáo dục Hoa Đà”, thăng chức là chuyện tất nhiên!

“Trưởng khoa Mã, bộ ngành Công thương thầy có người quen trong đó không?”. Không có người không dễ xử lý công việc, Đường Linh biết rõ điểm ấy, bây giờ chỉ có thể ra tay từ chỗ trưởng khoa Mã này!

“Bộ ngành Công thương?”, trưởng khoa Mã trầm ngâm một chút, “Tôi thật ra có một bạn học làm việc tại bộ ngành công thương, cũng là trưởng khoa, nhưng anh bạn đó không dễ nói chuyện à!”

“Không sao, chỉ cần trưởng khoa Mã làm trung gian nối liên lạc giúp là được, chuyện còn lại trưởng khoa Mã xin đừng bận tâm!”. Có “Dạ Ưng” ở đây, người không dễ nói chuyện cũng sẽ biến thành dễ nói chuyện!

“Vậy được, ta liên lạc trước, bất quá, đến thời điểm đó tôi chỉ đơn thuần cùng ‘bạn học’ ăn cơm, chuyện giữa các người, tôi cũng không nhúng tay vào! Cũng không biết các người đã nói những gì!”. Trưởng khoa Mã là lão làng trong quan trường, tự nhiên đoán được Đường Linh đang muốn làm gì!

Đường Linh chỉ cười gật đầu, trong mắt xét qua vẻ giả hoạt, bây giờ muốn giữ sạch bản thân? Có phải hơi trễ rồi hay không? Từ trước đến giờ chỉ có cô giữ bỏ người ta, nếu cô không muốn giữ bỏ, thì dù có giữ thế nào cũng không đứt ra nổi đâu!

Ngày tháng trôi qua nhanh chóng, không tới mấy ngày đã đến ngày phải đi Đằng Việt, Đường Linh nói với người nhà rằng Lưu Hán mời cô đến nhà Lưu Hán ở chơi mấy ngày, người trong nhà đồng ý, một mực dặn dò Đường Linh đại loại như phải hiểu quy củ, đi làm khách nhà người ta phải biết lễ phép! Đường Linh đều cười gật đầu tán đồng, người nhà cũng biết cô hiểu chuyện, nên cũng không nói gì thêm nữa!

Đường Linh thừa dịp cha mẹ không chú ý, nhét cuốn sổ hộ khẩu đang đặt ở dưới đáy tủ vào trong túi áo mình, sau đó ngồi cùng chuyến bay với Lưu Triển Bằng đi Đằng Việt!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 23: Hạt Phụ ưu

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Huyện Đằng Việt nằm ở biên giới tỉnh Vân Trung Quốc, từ xưa có danh hiệu “Cực biên đệ nhất thành”, là chỗ then chốt mậu dịch của song phương Trung Quốc và Miến Điện, là căn cứ tập trung dân tộc thiểu số, khắp nơi tràn ngập nét văn hóa đặc trưng riêng biệt!

Máy bay hạ cánh, chuyện đầu tiên Đường Linh làm là đi mua ngay một bộ quần áo mỏng, thành phố S đã vào ngày đông giá rét, mà huyện Đằng Việt nơi đây lại như thành phố mùa xuân!

Lần này đến Đằng Việt chỉ có hai người Đường Linh và Lưu Triển Bằng, bàn giao lại hết công việc của Trần Bảo Trai giao cho Thích Khải Bình ba người họ, tin tưởng có ba người bọn họ, cũng sẽ không xảy ra chuyện gì!

Đế Hào bên kia có Phùng Tam trông coi, “Dạ Ưng” cũng có Lôi Tử coi chừng, lớp học thêm nơi đó lại càng không cần Đường Linh bận tâm tới, Dương Phong là người rất có năng lực lãnh đạo!

Lưu Triển Bằng đã tới huyện Đằng Việt mấy lần rồi, nên hiểu khá rõ về tình huống của nơi này, ông bèn nói với Đường Linh cần phải chú ý một số chi tiết

nhỏ, dẫn theo Đường Linh ngồi lên xe đưa rước, đi về hướng căn cứ ngọc thạch Đằng Việt!

Tôi đón rước là một người đàn ông trung niên ngoài ba mươi, nhìn ra được Lưu Triển Bằng có quan hệ không tệ với anh ta, bằng không thì cũng sẽ không tự mình đến đón máy bay!

“Anh Lưu, nơi ở tôi đã sắp xếp xong xuôi, chỉ là anh cũng biết đấy, hàng năm cứ vào lúc có buổi đấu giá ngọc thạch Đằng Việt, nơi này phòng ở đều chật kín, hơn nữa khu vực xung quanh sân đấu giá điều kiện ở có hạn, anh Lưu đừng ghét bỏ là được!”

“A Lục, lời nói này khách khí rồi, anh chú đâu phải loại người kén cá chọn canh! Chú mày cũng không phải không biết!”

Lục Tùng cười hi hi, “Em đây không phải thấy lần này anh Lưu có dẫn theo đứa bé đến mà! Sợ trẻ con ở không quen a! Phải biết loại nhà trọ ở gần sân đấu giá, đều là phong cách dân tộc, sợ ở không quen!”

“Chú Lục yên tâm, cháu ở đâu cũng quen hết, không có thói quen lạ giường!”

Đường Linh cười ngọt, phong tục tập quán của dân tộc tỉnh Vân rất nặng tình, cô rất rõ ràng, kiếp trước cũng đã tới tỉnh Vân du lịch, luôn cảm thấy loại trại này thật có phong tình dị tộc, Đường Linh thực thích!

Lục Tùng vừa nghe, nhìn Đường Linh thích thú, “Anh Lưu, đứa nhỏ này không tệ!”

Lưu Triển Bằng nghe thế, nhìn vẻ mặt ngây thơ của Đường Linh, trong lòng chỉ biết nhận thua, cô chủ nhỏ của ông thật là...

Đường Linh nhìn ngoài cửa sổ, thưởng thức phong cảnh bên ngoài thoáng qua, gọi lên nụ cười thương thức!

Lục Tùng tìm nơi ở cho họ mặc dù không giống khách sạn lớn, nhưng đầy vẻ phong tình, là loại khách sạn cổ đại, hai tầng lầu bằng trúc, trong sân không có trồng hoa cỏ, mà là rừng lớn toàn là trúc, còn có một ít cỏ dại thoạt nhìn không bắt mắt, rất có hơi thở thời cổ đại!

Nơi này bởi vì phòng ốc có hạn, cho nên khách trọ cũng chỉ có bấy nhiêu, nơi ở cũng coi như thanh tịnh! Đường Linh khá vừa lòng!

Lưu Triển Bằng và Lục Tùng đi ra ngoài làm việc, Đường Linh bèn tự mình lưu lại, ngồi ở khung cửa sổ trên lầu hai, hít lấy không khí mát lành!

“Mẹ! Em gái vừa chảy máu!” Một bé trai mặc quần áo phục sức dân tộc, vội vã kêu gọi bà chủ khách sạn!

Bà chủ không trở về phòng ngay, ngược lại chạy đến rừng trúc bên cạnh, từ trong đồng cỏ dại tầm thường kia, thuần thục nhổ lên mấy cây cỏ dại, sau đó mới vội vã chạy về phòng!

Đường Linh hít mất lại, đang lúc nhàm chán nảy sinh sự hiếu kỳ, từ trên khung cửa sổ lưu loát nhảy xuống, phui tay, đi xuống cầu thang, một nhà bà chủ kia sống ở lầu một phía đông, khi đi tới cửa, Đường Linh cau mày, rất nặng mùi máu tanh nha!

Đứa bé trai kia nói em gái của nó vừa chảy máu, lại không ngờ sẽ chảy nhiều như vậy! Ngũ quan Đường Linh được Tiểu Bạch tẩy dịch qua nên dị thường nhạy bén, tự nhiên ngửi thấy được mùi máu tanh nồng đậm, đây cũng không phải loại mùi vị kiểu như mất máu bình thường!

“Mẹ, cuối cùng cũng ngừng chảy máu rồi! Vù vù! Lần này thật là nghiêm trọng, cầm máu hồi lâu mới ngừng!”

“A Tang Cách, con đi nấu chút nước đường đỏ, bên trong bỏ chút bột xay của hạt Phụ Uú, cho em gái con uống!” Bà chủ rút cục thờ phào nhẹ nhõm, giơ tay lên lau mồ hôi trên trán!

“Dạ ~ con đi ngay đây!” A Tang Cách đáp một tiếng, chạy mau đi pha nước!

Bà chủ thu dọn giường loáng một cái, ngồi trước giường, vẻ mặt buồn thiu nhìn bé gái trên giường, vuốt ve gò má cô bé, lâu sau chảy xuống một giọt nước mắt!

A Ny Na của bà là một đứa nhỏ số khổ mà!

Lau nước mắt, bà chủ ngẩng đầu, bê chậu nước đỏ lôm bên cạnh lên, đi ra ngoài!

“Cháu...”. Bà chủ nhìn Đường Linh đứng ở cửa, có chút ngoài ý muốn, hoảng một chút mới nhớ tới, thiếu nữ này chính là khách mới đến ở vào buổi sáng!

Đường gạt đầu với bà chủ, lễ phép cười cong khóe miệng!

“Cháu là vị khách sáng mới tới ở sao?”

“Bà chủ, chào ngài, cháu gọi Đường Linh! Gọi cháu Tiểu Đường cho tiện ạ!” Đường Linh lễ phép mở miệng.

Bà chủ nặn ra một nụ cười, gạt đầu, “Tiểu Đường tới nơi này là tìm đi sao? Có cần gì không?”

Đường Linh lắc đầu một cái, “Chú đến đây với cháu đi ra ngoài rồi, một mình cháu hơi chán, cho nên đi chung quanh thôi ạ! Bà chủ đây là muốn làm

gi?” Cô chỉ vào chậu nước trong tay bà chủ!

Bà chủ rút tay một cái, “Không có gì, như vậy, di kêu A Tang Cách chơi với cháu một chút nhé, nó là con trai của dì, rất quen thuộc nơi này!”

“Mẹ!” A Tang Cách hai tay bung nước đường đỏ, đã đi tới.

“A Tang Cách, đây là khách mới tới của chúng ta, con tiếp cô bé đi dạo khắp nơi đi, em gái cứ để mẹ chăm sóc cho!”

“Con không muốn! Con còn phải bảo vệ em gái!”. A Tang Cách lắc đầu một cái, không hề liếc mắt nhìn Đường Linh, bung nước đường đỏ vào phòng.

Bà chủ nhìn Đường Linh có chút xấu hổ, Đường Linh cũng không để ý, chỉ là vung tay lên, “Bà chủ không cần lo lắng, tự cháu đi dạo chơi cũng được, một lúc nữa chú cháu trở về! Ngài xin cứ đi làm việc đi ạ!”

Bà chủ suy nghĩ, gạt đầu, bung chậu nước đỏ au rời đi.

Trong phòng A Tang Cách cầm cái thìa, đút cho bé gái nằm trên giường uống nước, thủ pháp rất nhuần nhuyễn, có thể thấy được thằng bé thường xuyên làm việc này!

Đường Linh đưa mắt nhìn, không có ở lại, đi tới rừng trúc bên cạnh, ngồi xổm người xuống dùng tay đụng vào đồng cỏ dại kia, vật này gọi “hạt Phụ ưu”?

Tiện tay nhổ mấy cây, thả vào trong không gian, cũng may không gian Tiểu Hôi có thể gửi vào vật sống, cho nên cho dù bỏ hạt Phụ ưu vào không gian thì nó cũng không bị héo úa!

“Ý? Tiểu Đường đang làm gì?”

Đường Linh nghe vậy ngừng đầu, thì ra là Lục Tùng và Lưu Triển Bằng làm xong việc đã trở lại!

Đường Linh tươi cười, “Đi dạo chung quanh!”

“Ha ha! Cô nhóc nhầm chán chứ gì? Đi thôi, chú Lục dẫn cháu đi ăn món ăn vật chính gốc của tỉnh Vân! Nhất định cháu chưa từng ăn qua!”. Lục Tùng cười ha hả lôi kéo Đường Linh, gọi cả Lưu Triển Bằng, cùng sai bước đi ra ngoài!

Món ăn vật ở tỉnh Vân quả nhiên khác biệt, Đường Linh món nào cũng chưa từng được ăn nên cô ăn cũng thực vui vẻ, lúc ăn cơm nghe Lục Tùng cùng Lưu Triển Bằng nói chuyện, hình như là Lục Tùng gặp chút phiền phức, nhờ Lưu Triển Bằng nghĩ kế giúp!

Đường Linh từ trong đoạn hội thoại giữa Lục Tùng cùng Lưu Triển Bằng, đoán được thân phận Lục Tùng, anh chàng Lục Tùng này là nhà vận chuyển ngọc thạch địa phương, cái gọi là nhà vận chuyển ngọc thạch, chính là phụ trách giúp người ta vận tải ngọc thạch, làm trong ngành vận tải, ngọc thạch này không thể so với thứ khác, quý giá vô cùng, cho nên lúc vận tải vấn đề an toàn là hết sức quan trọng!

Đường Linh đánh giá một phen Lục Tùng, phải biết có thể làm được ngành nghề vận chuyển ngọc thạch, chứng minh anh ta có thể lực riêng nhất định tại địa phương, nếu không làm sao bảo đảm được vấn đề an toàn trong vận tải ngọc thạch!

Xem dạng này ngành nghề vận chuyển ngọc thạch của Lục Tùng có chút phiền toái nhỏ!

“Anh Lưu, trước tiên không nói chuyện này của em làm gì, trước mắt buổi đấu giá ngọc thạch chuẩn bị bắt đầu, phải đi tìm ngọc thạch trước mới được! Chuyện của em để sau nói tiếp!”

Lưu Triển Bằng đưa mắt nhìn Đường Linh, rồi gạt đầu với Lục Tùng nói, “Cũng tốt, ngày mai sẽ là buổi đấu giá ngày đầu tiên, chúng ta cũng nên chuẩn bị cẩn thận mới được!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhãn Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 24: Buổi đấu giá ngọc thạch

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Buổi đấu giá ngọc thạch của Đảng Việt, tổ chức ngay tại chỗ căn cứ ngọc thạch địa phương, có thể tưởng tượng được, buổi đấu giá này long trọng biết bao!

Tuy rằng Đường Linh đã có chuẩn bị sẵn tâm lý, nhưng khi đi tới buổi đấu giá này vẫn không khỏi kinh ngạc trong lòng! So với buổi đấu giá của Đảng Việt này, giao dịch đồ thạch của thành phố S quả thực giống bán via hè, không thể đem khoe khoang nổi!

“Anh Luru, buổi đấu giá lần này so với năm rồi có chút không giống, năm rồi buổi đấu giá này phải kéo dài mất mười mấy ngày, lần này lại chỉ tổ chức trong ba ngày!”

“Trong ba ngày?”. Luru Triển Bằng nghe vậy cũng sờ “Sao vội vã như vậy?”

Lục Tùng cười hi hi, “Đó không phải vì muốn bắt kịp hội giao lưu các dân tộc thiểu số của tỉnh Vân sao, cho nên buổi đấu giá ngọc thạch liền dời thành trong ba ngày!”

“Hội giao lưu các dân tộc?”. Đường Linh không hiểu nhìn Lục Tùng, cô đứng là chưa từng nghe nói!

Lục Tùng cúi đầu, cười giải thích, “Hội giao lưu các dân tộc này là do các dân tộc thiểu số ở tỉnh Vân tổ chức tự phát, cách mỗi năm năm thì có một lần, không phải người của tỉnh Vân thì đúng là có rất ít người biết đến, bình thường thôi! Nhưng tuy nói là tự phát tổ chức, nhưng chính phủ địa phương cũng vô cùng coi trọng! Phải biết phương châm lớn của quốc gia chúng ta, là có thể hy vọng các dân tộc đoàn kết lại với nhau, tỉnh Vân lại là khu tập trung của dân tộc thiểu số, hội giao lưu vừa vặn hợp với chính sách của quốc gia!”

Luru Triển Bằng gật đầu, “Trách không được cả buổi đấu giá ngọc thạch này cũng phải nhường lối! Xem ra ảnh hưởng của hội giao lưu cũng thật không nhỏ!”

“Đó là tự nhiên, tỉnh Vân nơi này không giống những tỉnh khác, dân tộc thiểu số cấu thành khá phức tạp, phương thức quản lý của quốc gia đương nhiên khác biệt!”

Thấy Luru Triển Bằng gật đầu như ngô ra vấn đề, Lục Tùng cười nói, “Đừng nói cái này nữa, nhóm người chúng ta vẫn nên vào sớm đi, hội đấu giá lần này thời gian có hạn, anh Luru phải tranh thủ thời gian mới được!”

Đường Linh và Luru Triển Bằng được Lục Tùng dẫn lối tiến vào buổi đấu giá, buổi đấu giá này tổ chức lộ thiên, nghe Lục Tùng nói, mỗi lần mao liệu từ Miến Điện chở tới đây, toàn đặt ở căn cứ ngọc thạch này, lựa chọn tổ chức buổi đấu giá ở đây, cũng là vì tiện lợi lựa chọn mua bán mao liệu!

Tiến vào căn cứ ngọc thạch này, Đường Linh bị từng tảng mao liệu trước mắt làm cho kinh ngạc không thôi, không hổ là căn cứ ngọc thạch! Mao liệu chất thành từng ngọn núi nhỏ, nhìn không thấy cuối đầu bên kia!

Người tới nơi đây nhiều vô cùng, không ít người trong tay cầm công cụ giám định ngọc thạch, đặt trên từng tảng mao liệu soi xét, cũng đã bắt đầu lựa chọn mao liệu rồi!

“Buổi đấu giá lần này chia làm ba ngày tiến hành, hai ngày trước là tự do lựa chọn mao liệu, chỉ cần nhìn trúng có thể mua bán, mà ngày thứ ba sẽ diễn ra bán đấu giá mao liệu, những mao liệu được bán đấu giá đều đã được mài ra lỗ hờ, phần lớn đều là vật liệu tốt! Mà thời gian tổ chức lần này ngắn, cho nên sự cạnh tranh chắc chắn sẽ phi thường kịch liệt!”. Lục Tùng vừa đi, nói cho Luru Triển Bằng nghe nội dung tổ chức buổi đấu giá ngọc thạch lần này!

Lục Tùng vẫn có chút lo lắng thay cho Luru Triển Bằng, lần này thời gian ngắn như vậy, Luru Triển Bằng chỉ có một mình đến lựa hàng, sợ là bị luống cuống tay chân! Trong mắt Lục Tùng, Đường Linh chỉ là trẻ nhỏ Luru Triển Bằng dẫn theo du ngoạn mà thôi, không chỉ không giúp được gì, có thể còn làm chậm trễ công chuyện, cho nên lúc nghe thấy Luru Triển Bằng nói phải dẫn Đường Linh đến buổi đấu giá ngọc thạch, hẳn không tán thành mấy!

Luru Triển Bằng nghe vậy, trong lòng quả thật cũng có chút sốt ruột, lần này thời gian có hạn, thật có chút làm rối loạn kế hoạch! Xem ra phải tranh thủ thời gian lựa hàng mới được!

Đường Linh vừa đi, vừa ngắm từng ngọn “núi nhỏ” kia, bên môi lộ ra một tia nụ cười như có như không, bảo bối nơi này tốt hơn nhiều so với thành phố S đây! Xem ra Trần Bảo Trai lần này lại sắp đưa tới một trận náo động rồi!

“Chú Lục, mao liệu nơi này cũng có thể mua chứ?”. Vẫn phải hỏi rõ ràng quy củ nơi này mới được!

Lục Tùng liếc mắt nhìn Đường Linh một cách quái dị, cũng không có nghĩ nhiều, mở miệng nói, “Chúng ta bây giờ nhìn thấy những thứ mao liệu này, đều có thể trực tiếp mua, mao liệu bán đấu giá ngày thứ ba, đương nhiên sẽ không ở đây!”

Đường Linh gật đầu, đã có thể trực tiếp mua, vậy cũng không cần cố kỵ!

Lục Tùng dẫn theo Luru Triển Bằng cùng Đường Linh đi tới một gian phòng nghỉ ngơi riêng, ngoài phòng treo một bảng biển ghi ba chữ “Luru Triển Bằng”, là chuẩn bị riêng cho Luru Triển Bằng! Bây giờ Trần Bảo Trai triển khai toàn khu vực phương bắc, mà Luru Triển Bằng lại là “lão tổng” đương nhiên rất được tôn trọng!

Vừa định đẩy cửa đi vào, sau người truyền tới một trận náo động!

“Các người đều tránh ra cho tôi!” một thiếu nữ hoạt náo nhìn khoảng 20 tuổi, xảy ra tranh chấp với nhân viên an ninh bên cạnh gian phòng nghỉ ngơi!

“Quý cô này, phòng nghỉ ngơi của ngài không phải gian phòng này, đại hội của chúng tôi không cho phép lén xông vào phòng nghỉ ngơi người khác, quý cô xin vui lòng quay về chỗ của mình!”

Thiếu nữ thấy hai nhân viên an ninh ngăn cản mình, bỏ qua không giẫy dụa nữa, đề xuống lửa giận nói, “Được! Tôi không vào nữa! Vậy anh kêu người ở bên trong đi ra!”

“Quý cô, tiền sinh bên trong không muốn gặp ngài, ngài vẫn nên trở về đi!”

“Không muốn gặp tôi?”. Thiếu nữ đó bật thốt rất cường điệu, “Không có khả năng! Các người tránh ra! Tôi hôm nay nhất định phải gặp anh ấy mới được!”

“Quý cô, ngài đừng làm khó dễ chúng tôi, nếu như ngài tiếp tục náo loạn, chúng tôi buộc phải phải người mời ngài đi ra ngoài!”. Một nhân viên bảo an lạnh lùng nói!

Mỗi lần đại hội đấu giá ngọc thạch, đều sẽ gặp phải đủ các loại người đủ các loại tình huống, người muốn lén xông vào khu nghỉ ngơi của người khác cũng không ít, phải biết người có thể đến nơi này đấu giá ngọc thạch, cũng đều là người có giá trị bản thân rất cao, trong mắt nhân viên an ninh, thiếu nữ này nhất định là muốn thấy người sang bắt quàng làm họ!

Thiếu nữ đó vẫn không nghe khuyên bảo, mấy lần muốn xông vào, cuối cùng bị vài nhân viên bảo an dẫn ra ngoài, khu nghỉ ngơi này cũng coi như an tĩnh lại!

Trải qua một chút náo động nhỏ, Đường Linh cũng không muốn nghỉ ngơi nữa, không bằng trước tiên đi quan sát mao liệu, bởi vì còn có một chút thủ tục cần làm, Lưu Triển Bằng ở lại trong phòng nghỉ!

Đường Linh một mình đi tới khu vực tự lựa chọn mao liệu khi này, nơi này có rất nhiều người bán, mao liệu đều chất đống trên mặt đất, nhìn trùng khối nào, chỉ cần đưa ra tấm thẻ có ghi rõ thân phận, sẽ có người đem mao liệu đưa đến tận phòng nghỉ ngơi, mà người mua chỉ cần đi đến nơi thanh toán quét một cái tấm thẻ bài đó, liền có thể thanh toán!

Nếu không cần giải thạch tại hiện trường, như vậy Đường Linh cũng không cần lo lắng quá mức rêu rao, nghe ngóng giá cả một lượt, liền bắt đầu hoá tốc quét hàng!

Tuy rằng hiện tại giá trị bản thân cô hơn trăm triệu, nhưng muốn kinh doanh Trân Bảo Trai, lại mở thêm cửa hàng đồ cổ, còn giáo dục Hoa Đà nữa, đương nhiên phải tiết kiệm dùng, cho nên Đường Linh chọn mao liệu đều là loại giá rẻ, nhưng bên trong đều cần khôn! Những thứ “hàng giá rẻ” được Đường Linh dùng giá tiền cực thấp mua về! Trong bụng vui như mở cờ!

Thời gian đến giữa trưa, mao liệu lớn nhỏ đều không ngừng đưa đến chỗ phòng nghỉ ngơi của Lưu Triển Bằng, Lưu Triển Bằng bận bịu phân thân không nổi, trong lòng sốt ruột, cô chủ nhỏ của ông cũng hơi quá gấp rồi! Chỉ trong chốc lát vậy mà mua nhiều mao liệu như vậy, cho ông thời gian ba ngày, chưa chắc ông đã chọn ra được nhiều khối mao liệu thế này a!

Lục Tùng nhìn trận thế trước mắt này, sợ đến gào thét lên!

“Anh Lưu! Anh mau đi xem con bé nhà anh đi, chuyện này... Chuyện này quả thật là hồ đồ mà!”. Lục Tùng đi tới đi lui ở trong phòng nghỉ, gấp đến độ giậm chân!

Buổi đấu giá ngọc thạch này hẳn từng tham gia quá nhiều lần, nào có người mua như thế cơ chứ! Đứa nhỏ này cũng quá hồ đồ rồi, biết ngay mà dẫn theo trẻ con chỉ có bị cản trở thôi! Không nghĩ tới đứa nhỏ này gan to như vậy! Bao nhiêu tiền tài cũng sẽ bị con bé đồ sông đổ biển trôi!

“Anh Lưu, em trông chừng giúp cho, anh mau đi lôi con bé nhà anh về ngay đi!”

Lưu Triển Bằng suy nghĩ, nhìn mao liệu khắp phòng, lắc đầu một cái, nếu cô chủ nhỏ của ông đã mua những khối mao liệu này, tất nhiên có đạo lý của cô! Ông vẫn còn nhớ phong thái đồ thạch của Đường Linh tại thành phố S! Lựa một cái chuẩn một cái! Ông nên có lòng tin với Đường Linh mới đúng!

Lục Tùng thấy Lưu Triển Bằng lắc đầu, chợt cảm thấy khó mà tin nổi!

“Anh không đi em đi!”, Lưu Triển Bằng cũng không kịp gọi lại hắn, Lục Tùng đã vô cùng lo lắng chạy ra ngoài phòng nghỉ ngơi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhãn Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 25: Sự cướp đoạt của cực phẩm nữ

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Đường Linh quét không ít hàng tốt, mặc dù không có gặp phải loại phi thủy thượng hạng, nhưng so với khối Hoàng ương lục lúc trước thì tốt rất nhiều!

Số lượng đã có rồi, phi thủy thượng hạng cũng không thể bỏ qua!

Xác định được chủ ý rồi, Đường Linh phóng tầm mắt nhìn, tìm kiếm phi thủy thượng hạng, bỗng nhiên trước mắt sáng ngời!

Khỏe miệng Đường Linh khề nhếch, có rồi!

Nơi quầy hàng có một thanh niên trẻ tuổi đang nói giá với người mua, Đường Linh đi tới quầy hàng, tự mình xem xét mao liệu!

Ngồi xồm người xuống, Đường Linh vỗ tay trên khối mao liệu đang hiện ra kim quang nồng nặc, trong lòng kích động không thôi! Cô nhìn suốt mao liệu này giờ, vẫn chưa từng gặp loại khí tức nồng đậm đến vậy!

Bất kể thế nào, cũng phải bắt được khối mao liệu này về tay!

“Xin hỏi, mao liệu này bán thế nào?”

Chủ quầy và người mua đang bận trả giá nghe thấy giọng nói của Đường Linh, đều sửng sốt, không nghĩ tới người hỏi giá lại là một thiếu nữ mười lăm mười sáu tuổi! Nhưng chủ quầy rất nhanh đã phản ứng lại, tham gia buổi đấu giá cũng sẽ có người dẫn theo trẻ con đến, cũng là vì muốn bồi dưỡng đời kế tiếp, dẫn đi trải nghiệm!

“Khối nhỏ hai trăm một khối, khối lớn thì 500 một kg!”

Khối lớn mao liệu đặt trên mỗi khối đều khắc lên nhãn mác, ghi rõ trọng lượng, Đường Linh nhìn trúng khối mao liệu này đặt trên ghi rõ 120 kg, cũng chính là 6 vạn đồng, giá thấp hơn nhiều so với thành phố S!

Đường Linh ngay lập tức liền quyết định mua, đưa thẻ bài cho chủ quầy, chủ quầy ngây ngốc tiếp nhận, hấn cho rằng Đường Linh chỉ tùy tiện hỏi một chút thôi, không quyết được, không nghĩ tới ngay cả nhìn cũng không nhìn, trực tiếp mua luôn!

Hắn hành nghề lâu năm như vậy, vẫn chưa từng thấy người ta mua như thế bao giờ! Ai trước khi mua chẳng phải xem đi xem lại, soi xét kỹ càng, chỉ lo đồ khóa thua hết!

Người mua đứng này giờ thấy vậy, đem lời nói còn muốn trả giá nuốt trở vào, nhìn Đường Linh một chút, sắc mặt có chút quái lạ! Một thiếu nữ tiêu 6 vạn đồng, ánh mắt cũng không thèm nháy lấy một cái, mao liệu của hắn có mấy ngàn đồng, thực sự mở miệng không nổi! Vợ vả trả tiền bỏ đi!

Chủ quầy rất nhanh làm xong thủ tục, đưa thẻ bài trả lại cho Đường Linh, phía sau liền có nhân viên chuyên phụ trách vận chuyển, khối mao liệu này có trọng lượng 120 kg, hai người có thể bê được!

“Chậm đã!”. Một giọng nữ mở miệng ngăn cản.

Đường Linh nhìn người vừa phát ra lời nói, là một thiếu nữ trên dưới 20 tuổi, trên người mặc chiếc váy liền thân màu hồng phấn, tóc hơi uốn cong, bộ dáng rất xinh đẹp, như một cô công chúa!

Thiếu nữ bước nhanh, đi tới quầy hàng, không hề liếc mắt nhìn Đường Linh, vành mặt hất hàm sai khiến hướng về phía chủ quầy nói, “Bọn họ khiêng khối mao liệu này tôi muốn rồi!”

Thiếu nữ đưa thẻ bài tiện tay ném ra một cái, chủ quầy vội vàng tiếp được, sau đó mới khò sở mở miệng, “Vị quý khách này, món hàng này đã vừa mới bán rồi, hay là cô xin chọn món khác được không?”

“Bán rồi?”. Sắc mặt thiếu nữ có chút khó coi, “Tôi không biết! Tôi nhìn trúng chính là của tôi! Anh đem khối mao liệu này trực tiếp chuyển tới phòng nghỉ ngơi của tôi!”

Sắc mặt chủ quầy khò sở mở miệng nói, “Đây e là không thích hợp, hàng đã bán rồi, nào có đạo lý chuyển đồ vật của người khác đến chỗ của cô! Không được, không được!”. Chủ quầy khoát tay lia lịa!

Thiếu nữ nghe xong sắc mặt có chút không kiên nhẫn, “Chớ nói nhảm nhiều như vậy, ai mua, tôi đích thân nói!”

Chủ quầy thận trọng liếc mắt nhìn Đường Linh, trong lòng có chút e ngại Đường Linh, hắn cũng lăn lộn ở trong xã hội nhiều năm như vậy, nhãn lực đương nhiên không kém! Cô gái kia vừa nhìn liền biết không phải người dễ trêu chọc!

Thiếu nữ đó nhìn hiểu ánh mắt của chủ quầy, không kiên nhẫn nhìn Đường Linh này giờ từ đầu đến cuối chưa nói câu nào, thấy đáng về cô chỉ khoảng mười lăm mười sáu tuổi, ăn mặc bình thường, căn bản không để vào mắt!

“Món hàng này tôi muốn, cô chọn khác đi!”. Giọng điệu ra lệnh, vừa nhìn thì biết ngay là thiên kim tiểu thư nhà ai đó!

“Thiên Nguyệt, sao lại thế này?”

Đường Linh ngẩng đầu nhìn tới, tức khắc cảm thấy trước mắt sáng ngời, ánh mắt người thiếu niên thâm thúy hữu thần, mũi cao thẳng, môi mỏng, áo sơ mi trắng cổ áo hơi mở rộng, ông tay áo bằng phẳng! Nhìn đáng về tuổi tác không lớn, vừa hồn nhiên lại tản ra khí tức trầm ổn!

“Anh Nguyên!”

Phùng Thiên Nguyệt hướng về phía thiếu niên kia cười ngọt lịm, một ngón tay chỉ vào món hàng Đường Linh vừa mua, “Anh Nguyên, anh xem, đó là khối mao liệu em nhìn trúng trước, chuẩn bị đưa tới cho anh!”

“Em vội vã tới muốn thẻ bài trong tay, chính là vì món hàng này?”. Thiếu niên kia khá hứng thú nhìn khối mao liệu đó!

“Đương nhiên!”. Phùng Thiển Nguyệt giương cằm lên, hướng về phía chủ quầy nói, “Còn không mau chuyển nó đến phòng nghỉ ngơi của tôi!”

“Chuyện này...”. Về mặt chủ quầy khó sở nhìn hai người Đường Linh và Phùng Thiển Nguyệt.

Đường Linh nhìn Phùng Thiển Nguyệt giống như nhìn kẻ ngu ngốc một cái, sau đó đi tới một bên nơi thu khoản, đưa lên thẻ bài và tấm thẻ VIP ngân hàng Hoa Đà, nhân viên ở đó ngăn người, cấp bậc VIP? Nhưng nhân viên thu khoản rất nhanh phục hồi tinh thần lại, hai tay thuần thục nhận lấy thẻ bài cùng thẻ ngân hàng, quẹt thẻ, hoàn trả thẻ bài, làm liền một mạch, giao dịch xong!

Trong khi nhân viên giao dịch len lén đánh giá, Đường Linh nhận về tấm thẻ bài, cất thẻ ngân hàng cẩn thận, đi tới trước mặt quầy hàng, đưa thẻ bài cho hai người công nhân viên khiêng hàng nhìn rồi nói, “Làm phiền hai anh chuyển giúp đến phòng nghỉ ngơi của tôi, cảm ơn!”

Trong lúc đó hoàn toàn không thèm để ý đến đám người Phùng Thiển Nguyệt, chủ quầy âm thầm lo lắng cho Đường Linh, lá gan cô bé này thật lớn, những người đi theo sau lưng thiếu niên kia, đều không phải người bình thường, vừa nhìn là biết đám người có từng trải qua huấn luyện!

Chờ Phùng Thiển Nguyệt tỉnh táo lại, ngăn cản Đường Linh, cau mày trầm giọng nói, “Cô bị điếc sao? Không nghe thấy lời của tôi mới nói hả! Món hàng này là của tôi!”

Đường Linh nhú mày, “Chủ quầy cũng đã nói món hàng này đã bán rồi, cô bị điếc sao?”

“Mày...”

Phùng Thiển Nguyệt giận quá chừng, nhìn Đường Linh tuổi không lớn lắm, không nghĩ tới lại độc miệng như vậy! Không chịu ăn chút thiệt thòi nào!

Trong mắt chứa sự thâm độc nhìn chằm chằm Đường Linh, lại dám cướp đoạt với tôi! Chấn sống!

“Trời ạ! Tiểu tử tông a, tôi có thể coi là tìm được cháu rồi!”. Lục Tùng tìm Đường Linh đã lâu, rốt cuộc đã tìm được!

Nhìn thiếu niên đứng một bên, Lục Tùng ngăn người, chờ khi phản ứng lại, hướng về phía thiếu niên đó có chút nhún nhường nói, “Triệu tông đến đây lúc nào?”

Thiếu niên còn chưa mở miệng, Phùng Thiển Nguyệt nhìn Lục Tùng, tay chỉ Đường Linh, mở miệng trước nói “Con cái nhà chú?”

Phùng Thiển Nguyệt thấy được biểu tình Lục Tùng nhìn anh Nguyên, thì biết rõ Lục Tùng nhất định là biết thân phận của anh Nguyên, nhìn bộ dáng hấn nhún nhường trông thấy!

“Con cái nhà chú cướp đoạt mao liệu của bốn tiểu thư, đó chính là tôi muốn tặng cho anh Nguyên! Chú quản giáo con cái thế nào hả!”

“Cái gì?”

Lục Tùng kì quái bật kêu, có chút kích động lại bất đắc dĩ nhìn Đường Linh, “Chú nói tiểu tử tông, cháu lại mua! Cháu cũng mua đầy một phòng rồi! Nào có ai mua đồ như vậy, tiền của anh Lưu cháu cũng không thể gieo tai vạ như thế a!”

Những năm này Lưu Triển Bằng đem Trần Bảo Trai khuếch trương lên, Lục Tùng có biết đến, thật vất vả mới xây dựng lại gia nghiệp, Đường Linh cứ làm bừa như thế, còn ra thể thống gì nữa!

Thiếu niên có chút kinh ngạc nhìn chằm chằm Đường Linh, thiếu nữ này vậy mà mua nhiều mao liệu như vậy!

Một phòng?

“Hừ! Tôi biết ngay là cô làm loạn! Được rồi, đem trả lại khối mao liệu cô vừa cướp trả lại cho bốn tiểu thư, tôi liền không tính toán với cô nữa!”

Phùng Thiển Nguyệt không kiên nhẫn phát tay một cái, bày ra bộ dáng lười quản mấy người!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 26: Buổi đấu giá ngọc thạch, Đế Vương Lục

“Chuyện này...”

Lục Tùng có chút khó khăn, tuy rằng hắn và anh Lưu cùng đi nơi này, thế nhưng mao liệu Đường Linh đều đã mua đến tay, lúc này nhường lại cho người ta, sợ là không thích hợp, dù sao đồ thạch kiêng kỳ nhất chính là cần người “Phát tài”, hắn tới đây chẳng qua là muốn lôi Đường Linh về, mà Phùng Thiển Nguyệt lại muốn cướp mao liệu từ trong tay Đường Linh, việc này hắn cũng không thể nhúng tay!

Phùng Thiển Nguyệt bĩu môi, khinh miệt liếc nhìn Lục Tùng, “Yên tâm, tiền mao liệu như thường trả lại cho chủ!”

Phùng Thiển Nguyệt hoàn toàn không để mắt đến Đường Linh, ở trong mắt cô, Đường Linh phải nghe Lục Tùng!

“Cái này tôi không làm chủ được!”. Lục Tùng nhìn về phía Đường Linh, “Tiểu Đường à, cháu...”

Đôi lông mày Đường Linh nhíu lại, khóe môi hơi giương lên, lần đầu tiên nhìn thẳng vào Phùng Thiển Nguyệt, trong giọng nói mang theo vẻ căm tức, “Muốn?”

Phùng Thiển Nguyệt cau mày, khinh miệt nhìn Đường Linh, “Nói đi, bao nhiêu cô mới bằng lòng buông tay!”

Ở trong mắt cô, Đường Linh cũng chỉ là muốn chiếm tiện nghi, muốn ăn thêm nhiều chút thôi! Đây đều là món tiền nhỏ, vì khiến anh Nguyên thích, đương nhiên sẽ không để tâm chút tiền này! Coi như cho kẻ ăn mày đi!

“Không nhiều, năm tỷ!”

Giống như năm trăm triệu kia chỉ là con số vậy, tùy ý phun ra!

“Năm... Năm tỷ?”

Lục Tùng nhìn Đường Linh như nhìn thấy ma, con bé này cũng quá dám nói! Năm tỷ! Cô biết năm tỷ là bao nhiêu tiền không!

Điên rồi! Quả thực là điên rồi!

Chủ quầy như bị trật khớp cảm vậy, vẫn không khép lại, tình huống này là kiểu gì vậy trời?

Ngay cả thiếu niên trăm ôn kia, cũng vì lời Đường Linh nói mà bộc lộ cảm xúc! Ánh mắt nhìn Đường Linh nhiều hơn một tia tìm tòi nghiên cứu!

Sắc mặt Phùng Thiển Nguyệt hết sức khó coi, năm tỷ? Cô ta còn thật dám mở miệng!

“Cô muốn tiền muốn điên rồi sao! Năm tỷ? Tiền chôn theo người chết cô muốn không!”. Phùng Thiển Nguyệt có chút nói không biết lựa lời, tất cả đều là bị Đường Linh chọc tức!

Đường Linh nhìn Phùng Thiển Nguyệt một cái, lạnh lạnh mở miệng nói!

“Chính cô muốn giữ lại dùng sao?”

Phốc!

Hai người công nhân viên phụ trách khuôn hàng, nhịn không được cười lên! Cô bé này miệng thật độc! Một khối nguyên liệu thô bán người ta năm trăm triệu! Vừa nghe đã biết cô bé đó không muốn nhường lại, cố ý thét giá kinh người! Cô gái kia bị người ta trêu đùa rồi!

“Mày!” Phùng Thiển Nguyệt âm ngoan trừng mắt với Đường Linh, dám đùa giỡn cô! Không biết trời cao đất rộng!

“Các người!”. Phùng Thiển Nguyệt chỉ vào vài tên đi theo sau lưng, “Món hàng kia bản tiểu thư hôm nay nhất định phải muốn, mấy người các người không trở về cho tôi!”

Vài tên đi theo không nhúc nhích, đưa mắt hỏi ý kiến thiếu niên, thiếu niên kia không ra lệnh, bọn họ vẫn đứng yên không nhúc nhích!

“Không mau chuyển hàng đi, bị người đoạt mất phải bồi thường năm tỷ đó!” Đường Linh khoanh tay trước ngực, hảo tâm nhắc nhở hai người công nhân bốc vác!

Công nhân bốc vác sững sờ, liếc nhau một cái, sau đó tay chân lạnh lẽo khiêng hàng mang đi!

“Không được!”

Phùng Thiển Nguyệt thấy người đi theo không nghe cô....., không suy nghĩ, vội vã chạy lên, hai tay giữ chặt khối mao liệu, hai người công nhân bốc vác tức khắc luống cuống tay chân, chỉ sợ làm rớt hàng xuống đất, có chút không biết làm sao nhìn Đường Linh!

Chính bọn họ còn chưa từng gặp tình huống đương trường cướp đoạt trắng trợn thế này bao giờ!

Đường Linh nhìn thiếu niên kia với ánh mắt thâm ý, thiếu niên kia không chút biến sắc, không đứng ra ra ngăn cản, dường như tất cả không có quan hệ gì

với hân! bên môi Đường Linh gọi lên một vệt ý cười, ánh mắt nheo lại, thú vị!

“Buổi đầu giá có quy củ riêng, các anh cứ làm theo quy củ, tự nhiên không cần lo lắng cái khác!”. Trong toàn quá trình Đường Linh đều ôm tâm thái xem náo nhiệt, náo nhiệt xem xong rồi, đương nhiên phải thu dọn!

Hai công nhân bốc vác nhìn đối phương, một người trong đó có mang theo mấy bộ đàm, liền gọi nhân viên an ninh tới!

Nhân viên an ninh thật không phải người bình thường, vài đường cơ bản đã tóm lấy Phùng Thiên Nguyệt, hai người không chế được Phùng Thiên Nguyệt xong, khi Phùng Thiên Nguyệt lớn tiếng la lên, trực tiếp ném cô ta ra khỏi hội trường! Không hề có nửa điểm thương hoa tiếc ngọc!

Người chứng kiến một màn này, đều lần lượt lắc đầu, lại một kẻ đến gây chuyện!

Quy củ buổi đầu giá — nếu có người ác ý quấy rối, nhất loạt ném ra bên ngoài, bắt luận thân phận!

Thiếu nữ có tướng mạo ngọt ngào kia, cứ như vậy bị mấy bảo an to lớn thô lỗ — ném ra ngoài!

Người quấy rối không còn, công nhân bốc vác liền vội vàng đem hàng đi giao, chỉ lo lại xuất hiện điều gì ngoài ý muốn!

Hài kịch xem xong rồi, đã không cần phải lưu lại, Đường Linh xoay người liền muốn đi.

“Như thế nào? Ném người của tôi, cứ đi như thế?”. Thiếu niên nhìn Đường Linh, mặt không biến sắc, ý tứ không rõ!

Lục Tùng thấy trong lòng căng thẳng, hân biết rõ nội tình của tiểu thiếu gia này, toàn bộ thuốc lá của tỉnh Vân đều nắm giữ ở trong tay anh ta, giống như nắm chặt toàn bộ mạch máu kinh tế của tỉnh Vân! Ngay cả chính phủ bản địa đều phải sợ hân ba phần!

Trước mắt Đường Linh đặc tội tiểu thiếu gia này rồi, sự việc thật có chút khó giải quyết!

“Nguyên thiếu, con bé này còn nhỏ tuổi, ngài đừng chấp nhặt với nó!”. Lục Tùng cười theo, trong giọng nói mang theo chút ý tứ lấy lòng.

Đường Linh liếc mắt nhìn thiếu niên, không nghĩ tới thiếu niên này khiến Lục Tùng kính sợ như vậy, dĩ nhiên dùng tới chữ “Ngài”!

Thiếu niên không nhìn Lục Tùng, chỉ nhìn chằm chằm Đường Linh với hứng thú dạt dào, ngược lại hân muốn nhìn một chút cô bé này đến cùng sẽ giải quyết như thế nào!

Hân tự nhận mình đã gặp qua không ít sinh vật nữ tính, lại không thấy hứng thú với bất kì người nào! Trái lại cô nhóc này rất thú vị!

“Nói xin lỗi thì không cần, bất quá, một câu cảm ơn tôi vẫn nhận nổi!”

Không quan tâm đến ánh mắt kinh ngạc của mọi người, về mặt Đường Linh như không chuyện gì, thản nhiên nhìn hân!

Mọi người nhìn Đường Linh như nhìn kẻ ngu ngốc, chủ quầy cứ lắc đầu, đứa nhỏ này đầu óc chỉ sợ là không dùng được!

Thiếu niên nghe thấy vậy đôi mày kiếm xếch lên, khóe môi hơi giương lên, cứ như vậy đối mắt với Đường Linh, hồi lâu mới nhếch môi lên một nụ cười tà khí, con ngươi nheo lại, “Tên cô là gì?”

Đường Linh khoanh hai tay, trong mắt mang theo ý tứ cười nhạo, “Ngại phụ nữ phiền phức, vẫn là bớt trêu chọc thì hơn!”

Lục Tùng xưng hô anh ta là “Triệu tổng”, lại gọi hân “Nguyên thiếu”, Đường Linh đã đoán ra được thân phận người thiếu niên này — chủ nhân tương lai của thuốc lá Hoa Đà, Triệu Nguyên! Cũng là cháu trai của Triệu Chấn Đông Triệu lão!

Tỉnh Vân là trọng địa thuốc lá, địa vị Triệu Nguyên ở chỗ này tuyệt không thấp hơn với địa vị của một tỉnh trưởng, dặm chân một cái, tỉnh Vân đều phải chấn động ba phần, bằng năng lực của hân, chẳng lẽ sẽ không gánh nổi một Phùng Thiên Nguyệt!

Trong lòng Đường Linh bật cười một tiếng, hân cũng thật giáo hoạt, mượn tay cô đuổi Phùng Thiên Nguyệt đi rồi, vừa nãy mượn tay bảo an, đuổi một cô gái ra khỏi khu nghỉ ngơi của hân! Nếu không phải Đường Linh đi qua chỗ phòng của hân, nhìn thấy trên cửa viết hai chữ “Triệu Nguyên”, cô còn không phát hiện ra Triệu Nguyên sẽ giáo hoạt như vậy!

Người xấu đều để cho người khác làm, hân lại đóng vai quân tử khiêm tốn! Cái này thật không giống lòng dạ của một người 20 mấy tuổi có thể có! Khó trách hân còn nhỏ tuổi đã có thể tiếp quản nổi thuốc lá Hoa Đà!

“Phụ nữ?”

Triệu Nguyên cười nhạo một tiếng, đôi mắt phượng thật đẹp hài hước nhìn chằm chằm lên bộ ngực hơi gồ lên của Đường Linh, “‘Lông’ cũng chưa mọc đủ, vẫn dám tự xưng là phụ nữ!”

Không đợi đến sự tức giận cùng e thẹn trong tưởng tượng, Đường Linh chỉ nhú nhú mày, hai tay ôm ngực, tương tự hài hước nhìn chằm chằm hạ thân Triệu Nguyên, đôi môi đỏ mọng hơi vênh lên, “‘Lông’ của anh, cũng chưa chắc có đủ bao nhiêu à!”

Nụ cười bên môi Triệu Nguyên cứng đờ, sắc mặt cổ quái nhìn chằm chằm Đường Linh, hồi lâu bên môi gợi lên một vết ý cười nghiền ngẫm, đôi phượng nhãn nhìn chằm chằm Đường Linh kia hiện ra thần thái khác thường!

Tốt lắm!

Không nghĩ tới hẳn đường đường là tổng giám đốc của thuốc lá Hoa Đà, lại bị một thiếu nữ vị thành niên đùa giỡm!

Trong hai ngày Đường Linh mua không dưới trăm khối nguyên liệu thô, Lục Tùng là đã dùng hết phương pháp xử lý ngăn Đường Linh lại, tiếc rằng Lưu Triền Bằng một chút động tĩnh cũng không có, ngược lại còn đi theo Đường Linh, Đường Linh xem trọng khối kia, ông còn tự tay lựa ra!

Lục Tùng ở một bên giương mắt nhìn rồi rầm muốn chết, không nghĩ tới anh Lưu cũng đi theo Đường Linh làm loạn!

Nếu nói Đường Linh, Lục Tùng thực sự khó có thể lý giải được, đứa nhỏ này bình thường nhìn đáng tin thế mà, sao toàn làm chuyện hồ đồ!

Mua bấy bọ mao liệu không nói, còn dám đắc tội với tiểu thiếu gia Triệu gia rồi, hẳn có còn nhớ rõ dáng vẻ của tiểu thiếu gia Triệu gia ngày hôm trước, hẳn có việc làm ăn lui tới với Triệu Nguyên, tự nhiên biết rõ tính cách Triệu Nguyên! Triệu Nguyên nhất định sẽ nhớ kỹ Đường Linh!

“Chú Lưu, chú nói là mỗi lần buổi đấu giá kết thúc, còn có thể trực tiếp giải thạch tại hiện trường bán đấu giá phi thúy?”

Nếu là như vậy, muốn gây tiếng vang cho thương hiệu Trần Bảo Trai ở trong giới ngọc thạch, không cần phải lo nữa rồi! Phải biết Trần Bảo Trai chỉ đang thịnh hành ở tỉnh Thanh, lần này đúng lúc là một cơ hội để gia tăng danh tiếng trong giới bảo thạch!

“Uhm, không chỉ như vậy, trong lúc đang tách đá còn có thể đặt cược tư đồ (đặt cược riêng), đồ ai giải ra ngọc thạch có giá trị cao nhất!”

Lưu Triền Bằng cũng không phải là mù quáng nghe theo chỉ thị của Đường Linh, Đường Linh mua về mao liệu, hẳn có nhìn kỹ, có một số mao liệu quả thực là loại tốt!

Còn có thể tư đồ? Tâm tư Đường Linh xoay chuyển một cái, trong mắt xẹt qua một tia giáo hoạt, xem ra lần này tiêu tốn số tiền vào mua mao liệu, có chỗ hốt lại rồi!

Lưu Triền Bằng nhìn thần sắc Đường Linh, thì biết rõ cô chủ nhỏ của ông dường như lại có ý đồ gì đó! Trong lòng có chút hưng phấn!

“Chúng ta cũng tham gia lần giải thạch này!”

Hai ngày nay Đường Linh đã nhìn hết một lượt mao liệu nơi đây, khối có lớp sương mù nồng nặc nhất sớm đã bị cô lựa chọn mất rồi, nếu kế tiếp trên hội đấu giá gặp phải hàng tốt, lại tranh thủ một chút là ok!

Buổi đấu giá đặt tại trong đại sảnh ở căn cứ ngọc thạch, phòng khách rất lớn, có sức chứa hơn trăm người, là phòng bán đấu giá ngọc thạch lớn nhất quốc nội, vì lần này đại hội chỉ diễn ra trong ba ngày, cho nên người tới đây nhiều vô cùng, chỗ ngồi trong đại sảnh gần như kín chỗ, mấy người Đường Linh ngồi tại vị trí giữa, cách bàn đấu giá vẫn tính tương đối gần!

Chủ trì buổi đấu giá thật biết điều tiết bầu không khí, đưa lên khối mao liệu đầu tiên đã dẫn tới náo nhiệt không nhỏ, cuối cùng được bán ra với mức giá 30 vạn, coi như là một sự mở hàng may mắn!

Mao liệu được đưa lên đài không thiếu hàng tốt, nhưng vẫn chưa lọt vào mắt Đường Linh, như loại hàng này mao liệu Đường Linh đã mua trong đó cũng có, giá cả còn thấp hơn bao nhiêu lần so với giá bán đấu giá!

Bán đấu giá tiến hành dưới bầu không khí hừng hực, khả năng do nguyên nhân lần này thời gian tốc chức ngắn, mao liệu đem lên sàn đấu giá đều bị người ta mua hết, có thể nói là tỷ lệ thành giao dẫn đầu từ trước tới nay!

“Sau đây là khối mao liệu hổ mới Miến Điện, sinh ra từ Mục Loạn Can, ngọc này không có da, nước tốt đáy tốt, nặng chừng 70 kg, giá khởi điểm 30 vạn, mỗi lần ra giá không ít hơn 1 vạn, hiện tại bắt đầu ra giá!”

Trong lúc nhất thời cả hội trường vô cùng yên tĩnh, không ai ra giá, ai cũng đang tự định giá trị của ngọc thạch này, người chủ trì có chút gấp, vật này nếu có thể thuận lợi bán ra, hẳn sẽ có tiền huê hồng! Đều trách người chủ bán món hàng này, thấy phòng đấu giá hôm nay giá thị trường tốt bèn muốn nâng giá!

Tuy rằng ngọc thạch này không có da, phi thủy liệu, trọng lượng ròng 70 kg, nước tốt, đáy cũng tốt, nhưng biểu bì vết rạn nứt nhiều, loại này chế thành vòng ngọc hao hụt rất lớn, bởi vì vết rạn nứt nhiều, lúc đánh bóng rất dễ dàng vỡ nát, cho nên một tảng lớn ngọc thạch cũng không nhất định biết đánh ra được một đôi vòng ngọc, hơn nữa cho dù đánh ra được vòng ngọc, vết rạn nứt quá nhiều cũng bán không được giá tốt! Chủ yếu nhất là, giá khởi điểm khối mao liệu này rất cao, căn bản không đáng số tiền kia!

Cần nhắc xuất phát từ các mặt, không người nào nguyện ý ra giá mua một khối ngọc thạch không đáng đầu tư kia, hội trường hoàn toàn yên tĩnh!

“30 vạn!”

Người chủ trì vốn tưởng rằng khối ngọc thạch Mục Loạn Can này sẽ rút sần, không nghĩ tới vậy mà có người kêu giá, mặc dù là giá quy định, dù sao cũng tốt hơn ngừng đấu giá!

Đang lúc mọi người vẫn không tìm được nơi phát ra âm thanh, người chủ trì bận rộn lo lắng gõ chày thành giao! Chỉ lo người mua hối hận, đương nhiên kêu giá là không thể hối hận!

“Được! Khối ngọc thạch Mộc Loạn Can này do số 128 đấu giá thành công mua được, dưới đây chúng ta tiến hành bán đấu giá khối mao liệu tiếp theo!”

Dùng 30 vạn giá cao để mua khối ngọc thạch Mộc Loạn Can kia, không ít người đều cảm thấy đầu óc người đó bị chập mạch! Mỗi lần buổi đấu giá đều sẽ có mấy kẻ không hiểu biết như vậy, trong nhà có vài đồng tiền, đến đây cố làm ra vẻ ta đây!

Mọi người thăm mắng trong lòng tên số 128 ngớ ngẩn, tức khắc quay về tập trung lực chú ý đến vật đấu giá tiếp theo!

Đa đầu Lư Triển Bằng cũng hơi tê tê, ông căn bản không xem trọng khối ngọc thạch Mộc Loạn Can kia, sao Đường Linh lại ra hiệu kêu ông đấu giá, cho dù ông không tình nguyện cũng phải giờ bâng!

Lục Tùng đối với chuyện Đường Linh làm xằng làm bậy, Lư Triển Bằng mù quáng làm theo, hoàn toàn không ôm ấp hi vọng gì nữa rồi, xem ra vấn đề của hắn không trông cậy nổi anh Lư được nữa!

Một cuộc bán đấu giá kéo dài từ sáng sớm đến chiều, không có một món hàng sót sần, tất cả mọi người đều hoan hỉ!

Kế tiếp chính là đồ thạch, hoạt động này không phải người nào cũng có thể tham gia, là dựa theo sức mua trong thời gian diễn ra buổi đấu giá ngọc thạch để quyết định, tuy rằng Đường Linh chỉ bỏ ra 30 vạn, nhưng mấy ngày nay lại mua không ít mao liệu, cũng coi như miễn cưỡng được tham gia đồ thạch!

Đồ thạch phân làm 3 khối mao liệu, cuối cùng tính tổng giá trị ba khối mao liệu, giá trị cao nhất sẽ thắng, mà người thắng trận cuối cùng, có thể trở thành thành viên của “Tổng hội ngọc thạch quốc gia”!

Phải biết có thể đi vào “Tổng hội ngọc thạch quốc gia” đó là chuyện có cầu cũng không cầu được! Cho dù đạt thứ hạng thứ nhất, cũng không nhất định được “Tổng hội ngọc thạch quốc gia” nhìn trúng! Từ trước tới nay, người dựa vào đồ thạch đạt giải nhất để tiến vào “Tổng hội ngọc thạch quốc gia” cũng chỉ có hai người mà thôi!

Bởi vì tham gia phải đem thẻ bài đi báo danh, ba người Đường Linh đi báo danh, nhưng đụng phải chút phiền phức!

“Ồ! Đây không phải ông chủ Lục sao! Tới đây báo danh đồ thạch sao?”

Một tên với bộ dáng có chút thô bỉ quan sát Đường Linh cùng Lư Triển Bằng, Đường Linh hẳn tự nhiên là không để vào mắt, nhìn thấy Lư Triển Bằng sắc mặt ngược lại có chút thay đổi, nhưng rất nhanh trung ra vẻ tươi cười, “Ta nói ông chủ Lục thế nào tới nơi này, thì ra là có ông chủ Lư làm chỗ dựa a!”

Sắc mặt Lục Tùng cũng không tốt, “Ăn cơm nghề này đương nhiên phải tới đây thôi, xem ra ông chủ Đặng là người mới đối với chuyện này vẫn không hiểu rõ lắm!”

Sắc mặt ông chủ Đặng nhất thời khó coi, “Lão luyện thì lại làm sao, còn không phải cũng bị người mới chúng ta đè xuống! Ông chủ Lục đã lớn tuổi rồi, như loại công việc cần sức lực này, sợ là không thích hợp nữa!”

“Tôi thấy ông chủ Đặng trước tiên đứng cho vững trước đã rồi mới nói lời đao to búa lớn!”. Lục Tùng hừ lạnh một tiếng.

Ông chủ Đặng nghe xong cười kiêu ngạo, “Điểm ấy không làm phiền ông chủ Lục lo lắng! Vị Vương tổng bên cạnh ta đây, có thể nói là người dẫn đầu của nghề nghiệp ngọc thạch nơi kinh thành, lần này đồ thạch nhất định là quán quân! Nếu như bị tôi giành được công việc vận chuyển ngọc thạch của quán quân đồ thạch, chắc hẳn sau này ngành nghề vận chuyển ngọc thạch tại tỉnh Vân, sẽ không còn chuyện một nhà các người độc quyền nữa rồi!”

Sau khi nghe xong, vị Vương tổng kia vung tay nhìn về rất đạo đức giả, ngoài miệng chỉ tự nhận vận khí mình tốt chút, nhưng thần sắc lại ra vẻ tự đắc!

Nhìn thấy vị Vương tổng bên cạnh ông chủ Đặng, thần sắc Lục Tùng cứng đờ, vừa nãy có mấy khối mao liệu có lớp biểu bì tốt đều bị vị Vương tổng này đấu giá được, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, người giành chiến thắng rất có thể là hắn!

Ông chủ Đặng khinh miệt nhìn Đường Linh và Lư Triển Bằng bằng nửa con mắt, bật cười ra tiếng, “Hắn là ông chủ Lục sa sút quá rồi mới đi nhờ một đứa nhãi ranh còn chưa dứt sữa, cùng ông chủ nhỏ nhen của Trần Bảo Trai? Ha ha, xem dạng này ông chủ Lục thực sự sa vào bước đường cùng rồi!”

Trần Bảo Trai tại phương bắc tuy rằng phát triển không tệ, nhưng không có tiến vào thị trường phương nam, dưới ngành nghề quốc nội ngọc thạch mà nói, chỉ có thể tính là trung đẳng!

Thấy Lục Tùng hơi trầm xuống mặt, ông chủ Đặng lại bật cười ha ha, Vương tổng bên cạnh cũng đầy mặt khinh thường, những mao liệu hắn giành về trong tay, đều bỏ ra số tiền rất lớn để mua lại, ai còn có thể so với hắn! Hắn là muốn thừa dịp cơ hội lần này, tiến vào “Tổng hội ngọc thạch quốc gia”!

Cười nhạo Lục Tùng một trận xong, ông chủ Đặng cảm thấy sáng khoái cả người, cùng Vương tổng vừa đi vừa cười khoái trá! Để lại vẻ mặt nén giận của Lục Tùng!

Suốt đường đi sắc mặt Lục Tùng khó coi đi theo hai người Đường Linh đăng ký đồ thạch, Đường Linh cầm thẻ bài, nhờ Lư Triển Bằng quay về phòng nghỉ lấy hai khối mao liệu cô đã làm kí hiệu sẵn đến đây, Lục Tùng đi đến khu giải thạch chờ trước, còn cô thì đi qua bên tư đồ!

Bởi vì đồ thạch chẳng phải ai cũng có thể tham gia, cho nên đại hội còn chuẩn bị tư đồ, chính là đồ xem cuối cùng ai sẽ giành được chức quán quân!

Đường Linh nắm được quy tắc tư đồ rồi, nhìn tình huống đặt cược một chút, cầm thẻ bài đặt cược, sau đó ở dưới mắt mọi người, đường hoàng đi ra ngoài!

“Bé gái kia đặt cược đồ ai thắng?”. Tính nhiều chuyện không chỉ giới hạn ở đàn bà con gái, có lúc tính nhiều chuyện của đàn ông con trai còn mạnh hơn họ!

“Tôi nhìn thấy, là số 128!”. Người có thể ra vào nơi này đều có thẻ bài, mà trên thẻ bài chính là dãy số trong buổi đấu giá!

“Số 128? Sao có chút quen tại?”

“Hình như là có chút quen tại! Quán nó làm chi! Nhanh đi đặt cược, tôi nhìn thấy số 36 không tệ, không thiếu mao liệu tốt đều bị ông ta đấu giá mua về!”

“Uhm, đi thôi, đặt cược đi!”

Khi Đường Linh tìm gặp được Lưu Triền Bằng bọn họ, hai người họ đã an vị ngồi chờ ở khu tách đá, người không đông như trong buổi đấu giá lúc này, nhưng cũng không chiếm thiếu số!

Ông chủ Đặng kia và Vương tổng liền ngồi ở chỗ bên cạnh Lục Tùng, lời nói vẫn mang theo vẻ mỉa mai, sắc mặt Lục Tùng vẫn không tốt lắm!

Lúc Đường Linh trở lại chỗ ngồi, giải thạch cũng vừa lúc bắt đầu, Đường Linh phái Lưu Triền Bằng đi giải thạch, bản thân cô lại thành thoi ngồi quan sát, người giải thạch cũng không có nhiều, đại khái khoảng mười mấy người, phần lớn người lưu lại, đều muốn xem náo nhiệt, nếu có phi thúy thượng hạng xuất hiện, vậy cần phải nhìn một lần cho thỏa mong!

Rất không khéo là, máy giải thạch của Lưu Triền Bằng và Vương tổng ở liền chỗ nhau, thời điểm giải thạch bầu không khí có chút căng thẳng!

Lục Tùng và ông chủ Đặng trừng mắt lẫn nhau, Vương tổng dứt khoát không để Lưu Triền Bằng vào mắt, ông chủ Đặng cũng chỉ đang lo sợ không đâu mà thôi, lần này người đoạt quán quân nhất định là chính hần!

Giờ phút này Lưu Triền Bằng giải thạch là một khối mao liệu mà Đường Linh cho rằng coi như không tệ, khối mao liệu nhỏ, chỉ bằng hai nắm đấm bàn tay cộng lại lớp sương mù không tệ, chắc hẳn sẽ là loại phi thúy không đến nỗi!

“Theo tôi thấy, ông chủ Lục vẫn đừng nên lãng phí thời gian ở chỗ này! Vương tổng đã đáp ứng đem công việc vận chuyển ngọc thạch của ông ấy cho tôi làm, phần ngạch lớn nhất của ngành vận chuyển ngọc thạch năm nay, ông chủ Lục sợ là vô duyên rồi!”

Ngành vận chuyển ngọc thạch của tỉnh Vân vẫn do Lục Tùng nắm giữ, bây giờ Đặng Vũ hần nhúng tay vào ngành nghề vận chuyển ngọc thạch, mặc kệ lúc trước lão đại của tỉnh Vân là ai, hiện tại cũng nên do hần định đoạt rồi!

“Bây giờ thắng bại chưa phân, ông chủ Đặng nói trước vẫn còn quá sớm!”. Lục Tùng hừ lạnh một tiếng, nhưng sức lực trong lòng không đủ!

Khối mao liệu này của Lưu Triền Bằng chỉ chốc lát sau liền được giải ra, ông dựa theo Đường Linh nói, từ một đầu bỏ xuống một nhát dao, lục quang xanh biếc ào ào tuôn ra, Lưu Triền Bằng tăng nhanh tốc độ tay, dùng máy đánh bóng mài bỏ đi lớp vỏ ngoài, rất nhanh khối phi thúy có kích cỡ chừng một quả đấm bày ra ở trước mắt mọi người!

Trong lục sắc nhàn nhạt bay lơ lửng vài đóa hoa nhỏ, tại trên nền khối băng phi thúy như phiêu đăng màu xanh biếc nhàn nhạt, êm dịu nhã nhặn, thông thấu vô khuyết, thanh tân thoát tục! Dưới ánh đèn, bông hoa phiêu lãng trên nền lam lục sắc như đón gió tung bay, tràn đầy sắc màu êm dịu!

“Xuất! Bên kia xuất lục rồi!”. Nghe thấy có người hô lên xuất lục, Lưu Triền Bằng bên này lập tức kinh động đến sự chú ý của mọi người!

Khi bọn họ nhìn thấy khối phi thúy Lưu Triền Bằng đang bung trong tay, dần dần đều vây lại chung quanh.

“Là loại phi thúy băng chừng phiêu hoa lan! Là Lam lục hoa!”. Một người kêu ra tiếng!

“Thế nước phi thúy này phần đáy tốt, phiêu hoa thoát ần thoát hiện, thật sự là hiếm có a!”

“Phiêu hoa phi thúy mặc dù có tạp chất, nhưng băng chừng phiêu hoa lan này lại là thượng phẩm khó có được! Có giá trị không nhỏ!”. Một ông lão bình luận đúng trọng tâm, thoáng gật đầu, vuốt cằm râu.

“Quả thật không tệ, nhưng đáng tiếc hơi nhỏ chút, khối phi thúy này giá thị trường gần như trên dưới năm trăm vạn!”. Một vị khác gọi nhân viên tới, báo lên giá trị phi thúy!

“Hai vị lớn tuổi kia là ai?”. Một người mới tò mò hỏi người bên cạnh.

“Không phải chứ! Chơi ngọc thạch vậy mà không biết đến Dương lão và Bạch lão của “Tổng hội ngọc thạch quốc gia”? Tôi thấy anh vẫn nên về nhà chơi gạch đi!”. Người đứng bên cạnh phi thường khinh thường đối với người cất lời hỏi kia!

“Nói với anh ta nhiều như vậy làm gì! Chính sự quan trọng hơn!”

Sắc mặt của người hỏi cứng đờ một lúc, đảo con ngươi, hướng về phía Lư Triền Bằng mở miệng nói, “Ông chủ, bằng chừng phiêu hoa lan bán không? Vừa nãy Bạch lão nói bằng chừng phiêu hoa lan này giá thị trường năm trăm vạn, tôi liền ra 500 vạn! Ông chủ Lư anh thấy thế nào?”

Lư Triền Bằng vừa thấy người nói chuyện, ngẩn người, nhìn kỹ một chút, sau đó đứng dậy sai bước đi qua, trực tiếp ôm lấy người vừa nói chuyện!

“A Quảng! Sao chú lại ở đây!”. Lư Triền Bằng khó nén vẻ kích động, người đàn ông bị Lư Triền Bằng gọi là A Quảng cũng thoải mái ôm lấy Lư Triền Bằng!

“Anh Triền! Không nghĩ tôi còn có thể gặp được anh! Bao nhiêu năm rồi! Em còn tưởng đời này liền trôi qua như vậy!”. Trong mắt A Quảng chứa lệ, vậy mà lại chảy nước mắt xúc động ở trước mặt mọi người!

Mọi người nhìn nhau, tình huống thế nào? Tiết mục nhận người thân?

Đường Linh cũng có chút ngoài ý muốn, người này lại khiến Lư Triền Bằng kích động như thế, không buồn để tâm, thả xuống khối phi thủy đang cầm trong tay, vội vọt tới! Đứng dậy, Đường Linh cũng đi qua!

“Anh Triền, bây giờ em cũng vậy đang làm mua bán ngọc thạch, đến nơi này muốn thử vận may, không nghĩ tới gặp được anh!”

“Chú cũng làm ngọc thạch?”. Lư Triền Bằng hiển nhiên hơi kinh ngạc, nhưng cũng vui mừng thay cho A Quảng, A Quảng có thể theo ngành ngọc thạch, chứng minh cuộc sống bây giờ của cậu ta phải rất khá!

“Đúng vậy anh Triền! Em gia nhập ngành này mới có mấy năm, nghe nói tỉnh Vân có buổi đấu giá ngọc thạch, liền đến đây xem náo nhiệt, nếu gặp phải phi thủy tốt, tranh thủ mua về cửa tiệm!”

A Quảng tươi cười, nhìn khối bằng chừng phiêu hoa lan phi thủy của Lư Triền Bằng, trong mắt phát sáng, “Anh Triền, anh xem phi thủy bằng chừng phiêu hoa lan này của anh, có thể bán cho em hay không?”

Lư Triền Bằng suy nghĩ, đưa mắt nhìn về phía Đường Linh, trước khi giải thạch Đường Linh đã nói qua, khối thứ nhất cắt ra phi thủy có thể bán đấu giá, cho nên phi thủy này bán cho A Quảng cũng được, nhưng phương diện giá tiền...

Phi thủy này giá thị trường 500 vạn không sai, nhưng nếu tiến hành bán đấu giá sẽ được giá cao hơn nhiều! Phi thủy này dù sao cũng là của Đường Linh, Lư Triền Bằng không thể tự quyết!

“Tôi nói ông chủ Lư, phi thủy này đương nhiên phải đưa ra đấu giá, người trả giá cao giành được, sao có thể chen ngang!”

Người bên cạnh có lời oán hận, kẻ chen ngang này chẳng phải người mới khi nãy, hỏi hân thân phận Dương lão và Bạch đó thôi! Người mới này cũng thật không hiểu quy củ!

“Chuyện này...”

Sắc mặt Lư Triền Bằng khó xử, A Quảng làm thế quả thực không hợp quy củ, nhưng cậu ta dù sao cũng là ân nhân của ông thời thơ ấu, đây nên làm thế nào cho phải!

“Anh Triền, em thật sự cần phi thủy này, anh xem có thể giúp một chút người em này hay không?”. A Quảng mặt buồn rười rượi, lôi kéo Lư Triền Bằng, trong mắt tràn đầy sự khẩn cầu!

Lư Triền Bằng vẫn chú ý đến Đường Linh, Đường Linh nhìn A Quảng, giấu dưới mí mắt, hồi lâu, gật đầu về phía Lư Triền Bằng!

Lư Triền Bằng tức khắc cười tươi như hoa, ngay lập tức quyết định bán cho A Quảng bằng khối bằng chừng phiêu hoa lan bằng nắm đấm tay kia, Lư Triền Bằng làm việc cũng coi như khéo đưa đẩy, chỉ bằng mấy câu nói đã trấn an được vài người muốn ra giá!

“Xuất lục rồi! Lại xuất nữa!”

“Mau nhìn, nơi Vương tổng bên cạnh cũng xuất lục rồi!”

Không tới một khắc, khối mao liệu của Vương tổng cũng được giải ra, đừng thấy nó nặng đến mấy chục kg, phi thủy bên trong cũng không lớn!

Một khối phi thủy chừng bằng trái banh bóng rổ, trong suốt như nước, lại cùng một chủng loại với ngọc thạch Lư Triền Bằng giải ra! Phiêu hoa lan bằng chừng phi thủy! Chỉ có điều lớn hơn rất nhiều so với khối Lư Triền Bằng đã cắt ra!

“Vậy mà cũng xuất ra được khối bằng chừng phiêu hoa lan! Hai khối liên tục!”

“Còn tưởng rằng có kinh hi chứ! Mất nửa ngày lại ra khối cùng chủng loại! Phiêu hoa cũng không đẹp mắt bằng khối thứ nhất! Nhưng kích cỡ lại gấp mấy lần khối kia!”

Cuối cùng Bạch lão cho người thống kê báo giá lên 2000 vạn, bởi vì trước đó khối bằng chừng phiêu hoa lan của Lư Triền Bằng đã bán ra với giá 500

vạn, dẫn đến phí thúy của Vương tổng cũng không bán được giá tiền cao, chỉ bán được 2200 vạn, sắc mặt Vương tổng hơi khó coi! Phải biết khối mao liệu này hần đã ném ra 1800 vạn!

Nếu hần biết khối mao liệu đó của Đường Linh chỉ tốn 200 đồng, phỏng chừng lúc này chắc chắn sẽ thổ huyết!

Khối mao liệu thứ nhất mười mấy người đều giải xong, đa số đều cắt ra phí thúy, có mấy cái không xuất lục, tự động bỏ quyền, trận đấu quy định, ba khối mao liệu nhất định phải đều phải ra phí thúy, sau đó tính tổng giá trị ba khối phí thúy.

Trong mấy người này, phí thúy của Vương tổng có giá trị cao nhất, 2200 vạn, còn có một người cắt ra bằng chừng vô sắc phí thúy, tuy rằng chỉ vền vện một khối nhỏ, nhưng giá trị 1900 vạn, tạm dẫn vị trí thứ hai, cái khác phần lớn chỉ trị giá vài trăm vạn, khối bằng chừng phiêu hoa lan của Đường Linh vẫn không có chỗ xếp hạng.

Ông chủ Đặng lòng vui rạo rực, nhìn Lục Tùng với vẻ mặt đắc ý, lần tranh tài này Vương tổng thắng chắc! Chuyện làm ăn vận chuyển ngọc thạch Lục Tùng đừng hòng độc quyền!

Vòng thứ hai giải thạch bắt đầu, hai người Lư Triển Bằng và Lục Tùng cùng nhau chuyển ra khối mao liệu nặng mấy chục cân, khối mao liệu này chính là khối mao liệu mà mấy ngày trước Phùng Thiên Nguyệt muốn cướp của Đường Linh, Lục Tùng liếc mắt một cái liền nhận ra!

Khối mao liệu khá lớn, giải ra nó khá là phí thời gian, Đường Linh đứng bên cạnh Lư Triển Bằng, chỉ đạo Lư Triển Bằng ra tay từ nơi nào, Lư Triển Bằng chặn ngang một dao chém xuống, một mảng trắng xóa không có bất kỳ lục sắc, người đứng một bên quan sát đều mờ to hai mắt nhìn, chỉ lo bị bỏ lỡ, phải biết như kiểu cách làm một dao chặn ngang này, là cách làm rất tay ngang, rất nhiều phí thúy đều được thai nghén tại chỗ trung tâm của mao liệu, loại chặn ngang một dao này, nếu có phí thúy, đó chính là phá hủy phí thúy một cách trực tiếp nhất!

Lư Triển Bằng xuống một dao vẫn chưa thấy lục, người xem náo nhiệt có chút thất vọng, xem ra khối mao liệu này đồ khóa rồi, mọi người đồn dập đồn lục chú ý đến trên người Vương tổng bên cạnh, rất nhiều người tư đồ đặt cược, đặt cược chính là số 36 Vương tổng!

Không để ý tới người khác, tại một đầu khác khối mao liệu, Đường Linh để Lư Triển Bằng lại cắt một dao, tuy rằng trong lòng Lư Triển Bằng do dự, nhưng trên tay vẫn dựa theo chỉ thị của Đường Linh để làm, nhiều năm như vậy đi theo bên cạnh cô chủ nhỏ, cô chủ nhỏ chưa có một lần sai lầm! Ông tự nhiên tin cô!

Lư Triển Bằng tin Đường Linh, nhưng Lục Tùng bên cạnh lại không tin, tuy rằng hần chưa giải thạch bao giờ, nhưng cũng biết chặn ngang một dao chính là kiêng kỵ!

“Anh Lư! Con bé chỉ là một đứa trẻ nào biết cái gì, lại cắt tiếp một dao nữa, dù mao liệu có tốt đến mấy cũng bị phá hủy mất!”

Lư Triển Bằng nghe xong, dao chuẩn bị hạ xuống dừng một chút, sau đó lại giơ tay chém xuống, nhanh chóng bỏ xuống một dao, trắng xóa một mảng y chang vừa này không có nửa điểm lục sắc.

Nét mặt Lục Tùng khi đó biến sắc! Tiêu đời! Khóa rồi!

Đường Linh mặt không biến sắc, “Chú Lư, đôi tay đánh bóng đi, từ chỗ sát cạnh nhất bắt đầu, nhớ kỹ phải chậm!”

Lư Triển Bằng gật đầu, đôi tay dùng máy đánh bóng, dựa theo lời giải thích của Đường Linh, từ từ đánh bóng, mỗi lần đánh bóng một lần đều dùng khăn lau ẩm lau qua một lượt, vừa lúc đánh bóng lần thứ hai, một tia lục sắc ào ào tràn ra ngoài!

“Xuất!”. Lư Triển Bằng có chút kích động thốt ra tiếng, khiến cho mọi người bên cạnh vây xem!

“Mau nhìn đi! Thật sự xuất lục!”

“Chút xíu lúc đó vẫn không nhìn ra cái gì, Ông chủ Lư nhanh mở ra!”

Lư Triển Bằng tiếp tục di chuyển máy đánh bóng, mài rớt vòng ngoài của thạch liệu xuống, đánh bóng từng chút từng chút một, càng mài trong lòng càng kinh hãi! Cứ như thế mài tiếp, thể tích phí thúy này không nhỏ a! Tối thiểu có 10 kg!

Mài ra một khoảng lớn, dùng khăn ướt lau qua một lần, lục sắc trong suốt sáng óng ánh như pha lê, không một chút tạp chất, màu sắc thuần khiết, xanh biếc ướt át, linh khí bức người!

Tay Lư Triển Bằng cầm mao liệu có chút run, thực ra là... Thực ra là...

“Đế Vương Lục!”

Không biết trong đám người ai kêu ra một câu, tức khắc người trong đại sảnh như bùng nổ, tất cả người đang giải thạch đều dừng lại công việc trong tay, Dương lão và Bạch lão nghe thấy có người gọi Đế Vương Lục, không chú ý tới tuổi tác, đứng lên nhanh chân chạy vội tới, chỉ lo bỏ lỡ!

Hai ông lão đẩy đám người ra, đi tới chỗ Lư Triển Bằng, nhìn vào chỗ phí thúy trong khoảng được mài ra, dĩ nhiên ngồi xổm người xuống, quan sát cẩn thận, bộ dáng vừa kỳ vọng vừa thận trọng kia, thực có chút buồn cười!

“Mau! Mau!” Bạch lão kích động mở miệng, “Mau giải hết ra!”

Lưu Triển Bằng ổn định lại hai tay phát run kia, dưới ánh mắt trông đợi của mọi người, càng cẩn thận thực hiện thao tác đánh bóng, qua hồi lâu, lâu đến nỗi khối mao liệu thứ hai của những người khác đều giải ra hết rồi, Lưu Triển Bằng nơi này vẫn còn sót lại một phần nhỏ chưa mài xong.

Có “Đế Vương Lục” của Lưu Triển Bằng, đám đông sao còn tâm trạng xem cái khác chứ!

Đế Vương Lục a! Cực phẩm trong phi thủy đó! Phải biết hiện nay trên thế giới Đế Vương Lục đều ít đến mức đáng thương, đó là cực phẩm được trưng bày đặt ở phòng triển lãm!

Trần Lưu Triển Bằng đã vã đầy mồ hôi, giải thạch cũng là một chuyện vô cùng tiêu hao thể lực, một giọt mồ hôi từ trên trán nhỏ xuống, Lưu Triển Bằng hoàn thành một lần cuối cùng đánh bóng, phi thủy cuối cùng cũng được thấy ánh mặt trời!

“Thủy Tinh chúng Đế Vương Lục! Trời ạ! Tôi sắp chết rồi!”

“Là Thủy Tinh chúng hồ cũ! Tôi có phải đang nằm mơ hay không? Một khối lớn như vậy! Trọng lượng phải nặng 10 kg! Phát! Phát thật rồi!”

“Mẹ! Mày kích động cầu vėjo ông mày cái gì hả!”

“Con bà nó! Là ai giẫm chân ông đây hả!”

Hiện trường có chút hỗn loạn, một đám người bởi vì Thủy Tinh Chúng Đế Vương Lục hồ cũ mà điên cuồng!

Dương lão dè dặt vuốt lên khối “Đế Vương Lục” này, khuôn mặt si mê, ông sinh thời dĩ nhiên có thể nhìn thấy toàn bộ quá trình giải thạch “Đế Vương Lục”! Quả thực không uổng đời này!

“Vị ông chủ này, Đế Vương Lục của anh có đầu giá không? Tổng hội ngọc thạch chúng tôi đồng ý trả giá cao thu mua!”

Bạch lão vội vàng hỏi, người có địa vị như hai ông, sao nhớ được nhân vật nhỏ như Lưu Triển Bằng vậy, suy nghĩ hồi lâu, cũng không biết được Lưu Triển Bằng là ai!

“Đúng đúng! Tổng hội ngọc thạch chúng tôi rất muốn mua lại! Anh cứ ra giá đi!” Phản ứng lại Dương lão vội vàng phụ họa nói.

Nếu như có thể mang về Thủy Tinh Chúng Đế Vương Lục hồ cũ, địa vị của bọn họ lập tức khác liền!

“Khối Đế Vương Lục này, nhóm tổng hội ngọc thạch chúng tôi đồng ý ra 2 tỷ!”. Bạch lão trực tiếp báo ra giá cả!

“2... tỷ?”

Mọi người lại nhón nha nhón nháo! Có một ít người trái tim không chịu nổi đã xụi lơ ở ngồi xuống đất!

Vừa mới dựa vào quan hệ mua được của Lưu Triển Bằng khối phi thủy thứ nhất là A Quảng, ngây ngốc nhìn Lưu Triển Bằng, sắc mặt quái lạ!

2 tỷ!

Sắc mặt biến hóa liên tục, không biết đang suy nghĩ gì!

“3 tỷ!”

Giọng nói mang theo chút biếng nhác từ trong đám người truyền đến, giọng nói thản nhiên không mang theo vẻ kích động kia, có vẻ đặc biệt gây chú ý!

Đám đông tự giác nhường ra một con đường, một thanh niên trẻ tuổi cùng đi theo anh ta có vài tùy tùng bỗng nhiên xuất hiện giữa đám người, chậm rãi đi về phía Đường Linh!

“Là Nguyên thiếu gia! Thực là đi đâu cũng dẫn theo một đám bảo tiêu, như kiểu ai cũng muốn hại hắn vậy!”

“Xuy! Nhỏ giọng một chút! Người nào không biết tính cách Nguyên thiếu gia không tốt, cẩn thận đừng đụng vào chỗ chết!”

“Lại nói, tại sao Nguyên thiếu gia mỗi lần đều dẫn theo nhiều người như vậy?”

“Còn có thể vì sao sao! Giá trị bản thân người ta đó, đương nhiên phải tìm thêm vài người bảo vệ! Nhưng nghe nói anh ta đã từng bị bắt cóc, có thể có bóng ma ám ảnh!” Ánh mắt như nhìn kẻ ngu ngốc nhìn người vừa hỏi.

Nhĩ lực Đường Linh rất tốt, tự nhiên nghe được toàn bộ đám đông thảo luận, ánh mắt nhìn Triệu Nguyên mang theo một tia hứng thú, bắt cóc? Cô cũng không nhớ rõ chuyện Triệu Nguyên từng bị người ta bắt cóc, quả nhiên tin tức không thể tin a!

Dương lão cùng Bạch lão thấy người tới, không hề tức giận ngược lại cười híp mắt nói, “Thì ra là cháu trai của lão Triệu đến đây! Ha ha! Tôi đang nghĩ ai mà ra tay hào phóng như vậy chứ! Thì ra là cháu!”

Triệu Nguyên không nhanh không chậm đã đi tới, dừng lại cước bộ, cũng không nhanh không chậm mở miệng nói, “Ông nội Dương, ông nội Bạch!”

Hai ông lão nghe thấy, cười như nở hoa, Đường Linh thấy có chút kỳ quái, Triệu Nguyên lại có khả năng này, gần như không hề nói gì, có thể đồ hai ông lão này cười tươi như hoa!

Ngay sau đó Bạch lão lại sùng sộ lên, giả bộ có chút giận dữ ý nói, “Thằng nhóc này chạy tới đây làm gì! Cực phẩm Đế Vương Lục này cháu cũng muốn đánh vào làm gì hả!”

Dương lão nghe thấy cũng vội vàng thu lại khuôn mặt cười, che ở trước mặt phỉ thúy, rất sợ Triệu Nguyên đoạt đi!

Triệu Nguyên tươi cười, đôi mắt phượng xinh đẹp chớp một cái, để tầm mắt đến trên người Đường Linh, mang theo một tia ý tứ không rõ! Đường Linh giương mắt, chỉ nhân nhật đón lấy ánh mắt của Triệu Nguyên.

Hai người cứ như thế nhìn nhau, lâu đến nỗi mọi người vừa định thuận theo tầm mắt Triệu Nguyên nhìn qua, Triệu Nguyên mới miễn cưỡng mở miệng nói, “Khối phi thúy này có duyên với cháu, hiếm gặp phải loại phi thúy ‘hữu duyên’ như thế, đương nhiên phải thu về môn hạ!”

Đường Linh nghe thấy chỉ nhẹ nhàng nhếch miệng, thu về môn hạ? Cũng tốt, vừa này có tổng hội ngọc thạch ra giá cao thu mua, hiện tại lại có thêm ông chủ nhỏ của thuốc lá Hoa Đà, cũng muốn đem phi thúy thu về môn hạ, có lẽ khối Đế Vương Lục này sẽ còn gây ra một phen sóng gió!

Nghiêng đầu đến bên tai Lưu Triền Bằng phân phó vài câu, Lưu Triền Bằng càng nghe trông mắt càng sáng! Quả nhiên vẫn là hần cô chủ nhỏ của ông khôn khéo!

Hắng giọng một cái, Lưu Triền Bằng lớn tiếng nói, “Các vị! Khối Thủy Tinh Chúng Đế Vương Lục hổ cữu này hiện tại không bán! Trần Bảo Trai chúng tôi sẽ đem Đế Vương Lục này làm triển lãm ngọc thạch, đến lúc đó sẽ tiến hành bán đấu giá! Nếu có hứng thú, đến lúc đó hoan nghênh các vị tới!”

Lời này vừa nói ra, mọi người đều thất thần, khuôn mặt Dương lão và Bạch lão đau khổ, Đế Vương Lục a! Trơ mắt để nó bị đưa đi! Đau a! Thịt đau!

Nhưng cũng còn may, nếu sau này có triển lãm ra, vậy liền còn có cơ hội, trở lại còn có thể xin chỉ thị bên trên, đến lúc đó sẽ chuẩn bị đầy đủ lại tranh cướp về khối Đế Vương Lục này!

“Trần Bảo Trai? Sao chưa từng nghe tới! Ở nơi nào?”

“Tôi biết! Trần Bảo Trai kia ở phương bắc khá nổi tiếng, thành lập mấy năm trước, đi theo phương hướng cao cấp xa hoa!”

“Chà chà! Ghé gồm thật! Lần này Trần Bảo Trai kia có thể sẽ nổi danh đấy!”

“Có Đế Vương Lục này tọa trấn, tên tuổi Trần Bảo Trai lại thêm vang dội!”

Nghe mọi người lên tiếng bàn luận, trong lòng Lưu Triền Bằng vui mừng không thôi! Vốn thời gian sáng lập Trần Bảo Trai khá ngắn, chỉ đặt chi nhánh ở khu vực phương bắc, căn bản chen không lên vị trí cửa hàng nổi danh! Cô chủ nhỏ của ông làm thành như vậy, Trần Bảo Trai chắc sẽ nổi danh thôi!

Đối mặt với vài tỷ, mắt không nhắm tim không đập mạnh, còn có thể nghĩ ra phương thức tuyên truyền bậc này, quả nhiên vẫn là cô chủ nhỏ khôn khéo!

“Được được! Triển lãm ngọc thạch của Trần Bảo Trai, phải phát thiệp mời cho tổng hội ngọc thạch chúng tôi đó! Đến lúc đó chúng tôi khẳng định sẽ tới!”. Bạch lão hiện tại đã bắt đầu mong đợi!

“Hai vị xin yên tâm, đến lúc đó Trần Bảo Trai chúng tôi nhất định sẽ phát thiệp mời rộng rãi, mời chư vị tới tham gia triển lãm!”. Lưu Triền Bằng có nhiều năm kinh nghiệm, tự nhiên biết lúc này nên nói cái gì!

“Đến lúc đó cũng đừng quên bổn thiếu gia! Tân gia của bổn thiếu gia còn thiếu một vật trang trí!”. Triệu Nguyên lười biếng nói, nhìn ra được anh ta đối với Đế Vương Lục cũng không có hứng thú, nhưng chẳng biết vì sao nhất định phải giành lấy Đế Vương Lục này!

“Nhất định nhất định, nào dám quên Nguyên thiếu! Đến lúc đó mong rằng Nguyên thiếu có thể nể mặt đến tham gia!”. Lưu Triền Bằng cười theo, đương gia tương lai của thuốc lá Hoa Đà, không phải ai cũng mời nổi!

Cánh môi mỏng đỏ tươi của Triệu Nguyên gọi lên một đường cong, không lên tiếng, một đôi con ngươi xẹt qua tinh quang, như chú báo đang tập trung săn con mồi nhìn Đường Linh!

Cảm giác trên người bị ánh mắt kia đánh giá sâu kín, Đường Linh nhắc con mắt nhú mày nghiêng kích! Tức khắc hai luồng ánh mắt vô hình lóe sáng nhiều vô kể tia lửa gặp gỡ trên không trung! Đường như muốn đo sức, không ai nhường ai!

Lục Tùng ở một bên đã sớm ngẩn ngang! Chuyện này quả thật là nghịch chuyển lớn a! Bây giờ hần vẫn rơi vào trong sương mù!

Đây là tình huống thế nào?

Vừa này hần cho rằng khối mao liệu sẽ khóa, dĩ nhiên giải ra hổ cữu Thủy Tinh Chúng Đế Vương Lục! Mà khối mao liệu này chính là món hàng ngày đó Đường Linh cùng Phùng Thiên Nguyệt tranh đoạt với nhau! Lúc đó hần còn muốn ngăn cản Đường Linh mua nó!

Ngắm lại liền một thân mồ hôi lạnh, may lúc đó không ngăn cản, đây chính là chuyện làm ăn mấy trăm triệu đó!

Xuất ra được Thủy Tinh Chủng Đế Vương Lục hồ cũ, còn là một khối lớn như vậy, quán quân không cần nói cũng biết! Mao liệu của Vương tổng tuy rằng cũng cắt ra phi thủy, còn là một Cao Băng chủng Mãn Lục phi thủy, nhưng gặp phải Thủy Tinh chủng Đế Vương Lục, quả thực không đáng chú ý!

Tuy rằng Đế Vương Lục đã định vị trí thứ nhất, quy trình vẫn phải thực hiện nốt, dưới tình huống mọi người đang lúc hưng phấn dị thường, bắt đầu công việc giải thạch khối mao liệu thứ ba!

Lúc này tất cả ánh mắt của mọi người đều dừng ở chỗ Lưu Triển Bằng, trong bụng hưng phấn, đều đang mong đợi còn có thể cắt ra loại phi thủy thượng hạng nào nữa!

Lúc Lưu Triển Bằng chuyển ra một khối mao liệu cuối cùng, mọi người có loại cảm giác mở rộng tầm mắt!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 27: Tử Tinh Linh, Thanh bang gây sự

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

“Má! Đây không phải là số 128 tên đàn độn kia vừa mới đấu giá được đó!”

“Đúng! Chính là khối Mộc Loạn Can này, tôi nhớ lúc ấy giá quy định là 30 vạn!”

“Không thể nào! Dĩ nhiên cầm cái này đến trận đấu! Đây vốn là xem như ngọc thạch rồi, căn bản không cần giải thạch, trực tiếp đánh bóng làm đồ trang sức ngọc là được!”

“Anh biết cái gì! Cuộc so tài này yêu cầu ba khối mao liệu nhất định phải đều xuất lục mới được, khối thứ hai của ông ta liền định ra được vị trí quán quân, khối cuối cùng tại sao phải bắt chấp nguy hiểm, Mộc Loạn Can đương nhiên bảo đảm nhất! Nhưng cũng có chút đầu cơ trục lợi!”

Lưu Triển Bằng nghe thấy mọi người nghị luận, mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, cô chủ nhỏ của ông tại sao nhất định phải ra giá mua khối ngọc thạch không đáng giá tiền này, thì ra là đang đợi thời cơ!

“Chú Lưu, chú cứ nghỉ ngơi một chút đi, khối này tôi làm cho!”

Đường Linh chơi ngọc thạch nhiều năm như vậy, giải thạch sớm đã không thành vấn đề, hai khối mao liệu trước Lưu Triển Bằng đã tiêu hao hết tâm sức, khối này đương nhiên phải do cô làm!

Bởi vì dù cho Mộc Loạn Can không có vỏ ngoài, lại cũng muốn đem lớp phế liệu ngoài cùng kia bỏ đi, Lưu Triển Bằng cắt ra Đế Vương Lục quả thực cảm giác thấy mệt là người, mà trình tự bỏ đi lớp vỏ ngoài rất đơn giản, liền giao cho Đường Linh!

Đường Linh ngồi trước mặt máy giải thạch, cầm lên con dao cắt đá bên cạnh lên, tìm đúng phương hướng, giơ tay chém xuống, vài dao chém xuống, một khối ngọc thạch Mộc Loạn Can biến thành mấy khối!

Người quan sát tròn mắt ngoác mồm, nhìn Đường Linh như nhìn kẻ ngu ngốc! Bạch lão và Dương lão cũng kinh ngạc không thôi, bọn họ không hiểu, Lưu Triển Bằng sao lại để cô bé kia giải thạch?

Mọi người có chút không sao hiểu nổi, cả một khối Mộc Loạn Can này mài giữa cẩn thận vẫn đáng giá chút tiền, bị Đường Linh làm thành như vậy, chỉ sợ là phải lỗ vốn rồi!

Đường Linh không để ý mọi người nghị luận, về mặt thành thật đem từng khối mao liệu vừa cắt ra để ở một bên, cầm lấy một khối trong đó, đặt lên máy đánh bóng, bắt đầu chuyển động tay đánh bóng!

Như loại ngọc thạch không da này, chỉ cần nhẹ nhàng đánh bóng phía ngoài và vỏ là được rồi, vậy mà Đường Linh lại tập trung đánh bóng tại một chỗ, trực tiếp mài bằng phẳng ngọc thạch, mài đến độ dày nhất định, dùng khăn lau thấm ướt lau qua, lộ ra màu tím nhàn nhạt, khỏe miệng hơi vênh lên, coi như mài ra rồi!

“Áy?”. Bạch lão vẫn ở một bên cau mày, nhìn chăm chăm ngọc thạch trong tay Đường Linh, cúi người xuống nhìn cẩn thận.

“Kỳ quái! Thực sự là kỳ quái!”. Bạch lão lẩm bẩm, ánh mắt lại không rời được miếng ngọc thạch trong tay Đường Linh, Mộc Loạn Can này rõ ràng là vô sắc, làm sao có thể xuất ra màu tím?

Đường Linh tiếp tục công việc trên tay, sau khi mài ra một mảng trên ngọc thạch, tốc độ giải thạch liền nhanh tay hơn, giải ra càng nhiều, thân sắc trên

mặt Bạch lão càng kích động, bởi vì Bạch lão hoàn toàn dùng thân người che chắn khối mao liệu đó, cho nên những người khác không thể nhìn thấy.

Lúc Đường Linh giải ra hoàn chỉnh khối phi thúy, trong lòng thật hưng phấn! Nếu như cô không đoán sai, đây chính là ngọc tủy! Ngọc trong ngọc trong truyền thuyết!

Cái gọi là ngọc tủy, tức là chỉ nằm trong phi thúy, bởi vì năm tháng lâu dài, hấp thu lượng lớn tinh hoa, mà lần nữa sinh ra phi thúy, cũng chính là ngọc sinh ngọc, mà không phải mọi người thường gặp thạch sinh ngọc!

Ngọc tủy bất đồng với phi thúy thường gặp, ngọc tủy là tinh hoa của phi thúy, do phi thúy cung cấp tinh hoa để ôn dưỡng, hình thành nên ngọc tủy trong bóng như ngọc, giống như một giọt ả chứa bọt nước trong suốt của màu sắc tự nhiên nhỏ ở trước mặt bạn! Nếu bàn về thể nước, còn mạnh hơn Thủy Tinh Chúng phi thúy!

Nhìn chăm chăm ngọc tủy trong tay, càng nhìn càng thích, cảm giác trong suốt kia giống như đang kêu gọi linh hồn của con người, như kiểu tình lọc tâm linh!

Quả nhiên khác biệt!

“Chuyện này... Đây là...”. Bạch lão nhìn chăm chăm ngọc tủy màu tím nhạt trong tay Đường Linh, đưa tay sờ sờ ngọc tủy một cách khó tin, kinh ngạc nói, “Từ Tinh Linh! Thật sự là Từ Tinh Linh!”

Từ Tinh Linh?

Đường Linh khẽ cau mày, vẫn là lần đầu nghe thấy Từ Tinh Linh, đây không phải ngọc tủy sao?

“Cái gì? Bạch lão, cái gì Từ Tinh Linh?”. Một bên Dương lão nghe thấy Bạch lão nói, vội vàng chen chúc tới.

“Áy?” Dương lão vội vã ngồi xổm xuống, trước sau đánh giá khối ngọc tủy Đường Linh đang nâng trong tay!

“Đây...”. Dương lão đánh giá một phen, nhiều lần sờ vuốt ngọc tủy, cau mày, khuôn mặt xoắn xuýt “Lẽ nào thật sự là Từ Tinh Linh trong truyền thuyết?”

“Từ Tinh Linh?”. Lưu Triển Bằng hoàn toàn biến sắc, “Đó phải hơn mười ngàn năm mới có thể thai nghén ra được! Đối với thân thể thai nghén yêu cầu thực sự cao, nhưng đây chỉ là Miễn Điện hồ mới Mục Loạn Can! Làm sao có thể thai nghén ra chứ!”

Sự khác thường của ba người này đưa tới mọi người chú ý, khi bọn họ nhìn thấy ngọc tủy màu tím nhạt trong tay Đường Linh, đều bị linh khí ngọc tủy này hấp dẫn, dường như thật sự có công hiệu tẩy sạch linh hồn người ta vậy, chờ mọi người phản ứng lại, đều liên tục thấy kì diệu không thôi! Bọn họ còn chưa từng gặp qua trong phi thúy còn thai nghén ra phi thúy!

Nghe thấy Bạch lão bọn họ nhắc đến Từ Tinh Linh, tất cả mọi người rất hiếu kỳ không thôi!

Bạch lão chậm rãi nói hết ra những kiến thức ông biết, thì ra trong tay Đường Linh quả thực chẳng phải ngọc tủy! Mà là phi thúy chi linh! Ngọc tủy cùng phi thúy chi linh đều do phi thúy thai nghén mà sinh ra, sự khác nhau chính là ngọc tủy và phi thúy một cái là lạnh còn phi thúy chi linh là ấm!

Phi thúy chi linh trong tay Đường Linh chính là ấm! Đây là điều mà phi thúy và ngọc tủy không thể có!

Ngay cả Triệu Nguyên người chẳng có hứng thú gì với ngọc thạch, đôi mắt tinh sáng lúc này cũng đang tập trung trên Từ Tinh Linh, hứng thú dạt dào!

Phi thúy hần đã thấy rất nhiều, dù là Đế Vương Lục phi thúy trân quý như vậy, hần cũng chưa từng để mắt đến! Có thể do Từ Tinh Linh hần lần đầu nghe nói tới! Hơn nữa vừa này lúc nhìn vào Từ Tinh Linh, cảm giác tâm tình thư thái chính hần chưa từng trải qua bao giờ!

“Trời ơi! Đây phải có trị giá bao nhiêu tiền?”

Về mặt tất cả mọi người mờ mịt, bọn họ cũng chưa từng nghe nói qua Từ Tinh Linh, trên vạn năm mới có thể hình thành một cái, đây tuyệt đối là đồ vật vô giá!

Trần Bảo Trai này thực sự quá khiến người ta chấn động rồi! Tâm tình chợt lên chợt xuống thật là khiến người ta hưng phấn không thôi! Nghịch chuyển a! Nghịch chuyển lớn!

Lúc bán đấu giá mọi người cũng không coi trọng Mục Loạn Can này, vậy mà đã xuất ra phi thúy chi linh! Vừa này bọn họ vẫn cảm thấy số 128 chính là một kẻ điên, hiện tại ai cũng hận không thể bán thân mình chính là kẻ điên ấy!

Cơ hội tốt như vậy sao để tuột mất trong tay! Mao liệu đó mới bao nhiêu tiền? 30 vạn mà thôi, hối hận a! Làm sao lại không đấu giá cơ chứ!

“Ông chủ Lưu, Từ Tinh Linh này Trần Bảo Trai của ông sau này có định đem triển lãm không?”. Như loại bảo vật vô giá dạng này, bọn họ làm sao có đủ tài lực mua lại, sinh thời có thể thấy được, đã là phúc khí tu luyện kiếp trước để lại rồi!

Lưu Triển Bằng kích động trong lòng không thôi, lời nói ra đều có chút run rẩy, “Từ Tinh Linh sẽ là vật trưng bày trọng yếu nhất của Trần Bảo Trai chúng tôi!”. Ông dường như thấy được khung cảnh ngày mai cực kỳ huy hoàng của Trần Bảo Trai!

“ Ông chủ Luru khi làm triển lãm, nhất định nhớ phát thiệp mời cho tôi đó! Hội triển lãm trọng đại như vậy, không thể bỏ qua a!”

“ Còn có tôi, ông chủ Luru cũng đừng quên!”. Dứt lời, vội vàng móc danh thiệp trong ngực ra, rồi lại vội vã nhét vào trong tay Luru Triển Bằng!

Không thiếu người thấy vậy, đều học theo răm rắp, chỉ trong chốc lát, trong tay Luru Triển Bằng liền nhiều hơn một xấp danh thiệp!

Ông chủ Đặng nơi đó sớm đã hóa đá, ánh mắt phần hận nhìn Lục Tùng, sao có khả năng! Chỉ một con nhóc chưa dứt sữa và một ông chủ nhỏ Trần Bảo Trai, làm sao có khả năng đánh bại được Vương tổng ở kinh đô! Lục Tùng tên này tại sao mỗi lần đều may mắn đến thế!

Ánh mắt của mọi người đều bị thu hút bởi khối Tử Tinh Linh này, ngay cả Đế Vương Lục phi thúy chi vương, đều hứng chịu cảnh bị ngó lơ, đây tuyệt đối là tình huống chưa từng có!

Kết quả tranh tài không cần nói cũng biết, Trần Bảo Trai giành được quán quân, Bạch lão cùng Dương lão nhiệt tình mời Luru Triển Bằng trở thành một thành viên của Tổng hội ngọc thạch quốc gia, Luru Triển Bằng lại không dùng danh nghĩa cá nhân gia nhập, chỉ nói danh ngạch này thuộc về người chủ sự Trần Bảo Trai, dưới con mắt của người ngoài ông chính là người chủ sự, tự nhiên cũng không nhiều lời!

Đường Linh đương nhiên biết suy nghĩ trong lòng Luru Triển Bằng, ông đang chờ một ngày kia người chủ sự đằng sau màn được vén lên!

Bị Đường Linh cắt ra kia mấy khối mao liệu nhỏ còn lại, Đường Linh kêu Luru Triển Bằng cắt đi, cũng dặn phải cẩn thận giữ gìn, Luru Triển Bằng vừa nghe, tức khắc ánh mắt sáng rực lên, tràn ngập khao khát nhìn Đường Linh, Đường Linh nhẹ nhàng nhếch môi, ý cười từ trong mắt truyền đạt, nhẹ gật đầu.

Luru Triển Bằng kích động nhìn còn phế liệu sót lại, trên mặt cũng không dám biểu lộ, trước mắt hai khối phi thúy thượng hạng liên tục được giải ra, bọn họ đã bị chú ý tới, nếu những mao liệu còn dư lại toàn bộ mở ra hết, vấn đề an toàn vận chuyển liền khó bảo toàn!

Lục Tùng đương nhiên tiếp nhận công việc vận chuyển ngọc thạch, không nghĩ tới nguy cơ của hắn cứ như vậy được giải quyết! Ngày đó quả thực giống như ngồi chơi tàu lượn siêu tốc, quá kích thích!

Mà lần tư đồ này, lại có thêm người khiến người khác mở rộng tầm mắt! Một đèn một, số 36 không chiến thắng, mà một đèn mười số 128 lại giành được quán quân!

Đường Linh cắt tám thẻ ngân hàng với số tiền 5000 vạn vào trong túi áo, lặng lẽ trở về khu nghỉ ngơi!

Nhìn gian phòng chất đầy mao liệu, cùng tám thẻ ngân hàng trong túi, trong lòng thoải mái! Lần này cuối cùng đã không uổng công, không chỉ vơ vét không ít nguyên thạch phi thúy, còn không duyên cớ đồ thắng 5000 vạn!

Hai tay duỗi ra, chậm rãi vận người, tiền này quả nhiên dễ kiếm!

Trên máy bay trở về thành phố S, gặp chút ngoài ý muốn!

Bởi vì khoang phổ thông đã đầy, cho nên Đường Linh và Luru Triển Bằng buộc lòng phải mua vé máy bay khoang hạng nhất, kết quả tất cả khoang hạng nhất chỉ có ba người, Đường Linh, Luru Triển Bằng, còn có một tên kiểu cách muốn chết là Triệu Nguyên kia!

Còn chuyện vì sao phải nói hắn kiểu cách, phòng chừng hễ ai nhìn thấy hắn, giờ khắc này trong lòng đều sẽ ám chửi một câu “Quái đản”!

Trên một khoang máy bay rộng lớn, trên bàn phủ gấm vóc hoa lệ, tại nơi bàn dùng bữa, được bày một chai rượu vang với kiểu dáng ưu mỹ, mà bên cạnh chai rượu có bày sẵn một chiếc ly, chạm trổ tinh tế, hai con rồng dài chiếm giữ trên chén dạ quang, Đường Linh liếc mắt một cái đã nhận ra đó là phi thúy!

Đế Vương Lục!

Đường Linh không khỏi tắc lưỡi, cô nói Triệu Nguyên nhìn thấy Đế Vương Lục sao lại không kinh sợ, thì ra cái chén người ta dùng để uống rượu được làm từ cực phẩm phi thúy Đế Vương Lục!

Dù là Đường Linh cũng đều không ngờ dùng phi thúy Đế Vương Lục làm ly rượu, cô nhiều lắm chỉ lấy loại phi thúy Đậu thanh Du Thanh chừng làm chén trà! Không hổ là ông chủ nhỏ của thuốc lá Hoa Đà, chà chà! Thật sự vô cùng xa xỉ!

“La romane-conti 85, uống một ly?”

Triệu Nguyên đứng đưa chén phi thúy trong tay, híp đôi mắt phượng hồ ly, nhếch miệng lên với độ cong như có như không, nghiêng đầu dựa trên ghế sofa, trong giọng nói phát ra sự dụ hoặc khó cưỡng!

La romane-conti 85?

Con người thu nhỏ lại, cái tên này quả thật không phải xa xỉ bình thường!

Tuy rằng Đường Linh chưa uống qua, thế nhưng cũng từng nghe nói qua, rượu La romane-conti 85 được xưng là loại rượu của đại gia triệu phú uống,

cũng chỉ có đại gia triệu phú mới có thể uống được! Tuyệt đối không phải loại Lafite 82 có thể sánh ngang!

Cô nhớ tới quãng thời gian trước báo chí có đưa tin, trên một cuộc đấu giá tại Pháp, La romanee-contin năm 1985 một bộ bảy chai methuselah's, đấu giá mất hơn 500 vạn, nói cách khác một chai rượu đáng giá hơn 70 vạn!

Đường Linh nhìn chăm chăm đường nét duyên dáng trên bình rượu kia, càng nhìn càng cảm thấy nhìn quen mắt, khóe miệng có chút run rẩy, không phải là chai này chứ?

Triệu Nguyên làm như rất hài lòng với phản ứng của Đường Linh, ý cười trên khóe miệng không ngừng tăng lên, sau đó tựa như nghĩ đến điều gì đó, nhìn Đường Linh với vẻ rất đáng thương, đôi môi khẽ mở, mang theo chút chế nhạo tiếc hận nói “A ~ tôi đã quên, cô còn... vị thành niên!”

Híp đôi mắt phượng mang theo chút khiêu khích nhìn chăm chăm ngực Đường Linh, nếu là những nữ nhân khác thấy vẻ phong tình của hân lúc này, có lẽ sẽ thẹn thùng, có lẽ sẽ si mê, Đường Linh lại chỉ nhàn nhạt liếc mắt nhìn hân, chậm rãi phun ra từ trong miệng hai chữ, “Ngớ ngẩn!”

Sau đó nghiêng đầu qua chỗ khác, đeo lên cái tràm mắt, tìm vị trí thoải mái, làm tổ ở trong ghế sofa, đến gặp Chu công giải mộng!

Triệu Nguyên nhìn Đường Linh từ đầu đến cuối chưa từng dời mắt khỏi cô, hồi lâu sau khóe miệng tràn ra một nụ cười như trăm hoa đua nở, nhấp một ngụm methuselah's trong ly, dường như cảm nhận được một ý nghĩ ngọt ngào!

Con người hơi mờ, kính ngạc nhìn ly rượu đỏ trong tay, lại uống một hớp lớn, nuốt xuống, ngón cái quẹt qua khóe miệng mang theo chút giễu cợt, rũ mắt, tiện tay đem chiếc ly bỏ qua một bên, trong cặp mắt dán chặt lên người Đường Linh kia, dường như nhiều hơn một chút gì đó!

Máy bay hạ cánh, Đường Linh phát hiện phía sau Triệu Nguyên lại nhiều thêm rất nhiều bảo tiêu, sao vừa nãy lại không gặp những người này?

Lắc đầu, cô còn có rất nhiều chuyện bận bịu, bây giờ không có thời gian suy nghĩ đến mấy chuyện không đâu, bởi vì thành phố S không có chuyến máy bay đáp thẳng tới tỉnh Vân, cho nên phải quá cảnh trước ở thành phố Ninh, lúc này Đường Linh cùng Lư Triển Bằng đã ngồi trên xe trở về thành phố S!

Một chỗ nào đó ở sân bay.

“Đi thăm dò Trần Bảo Trai và người phụ nữ kia!”

“Phụ nữ?”

Đến đón là bạn tốt Hạ Văn Dịch kính ngạc nhìn hân, đó có thể coi như “phụ nữ” sao? Theo hân thấy chỉ là một học sinh nữ cấp ba! Tuy rằng đáng vẻ có chút thanh tú, nhưng dùng đến hai chữ “phụ nữ” thì có vẻ không thích hợp!

“Ta nói Nguyên thiếu, nhiều mỹ nữ như vậy cậu không đi điều tra, nhất định phải điều tra một nữ học sinh, chà chà! Cũng bắt đầu gây họa cho nụ hoa tổ quốc rồi! Quả nhiên là một kẻ không biết tiết chế!”

Hạ Văn Dịch cười trừ nói, “phụ nữ” có thể khiến cho Nguyên thiếu chú ý đến, hân thấy rất hiếu kỳ! Nhiều năm như vậy, phụ nữ theo đuổi tán tỉnh Nguyên thiếu, đếm không xuể, không thấy có ai khiến người bạn thân của hân cảm thấy hứng thú, không nghĩ đến một nữ sinh cấp ba lại khơi dậy hứng thú của cậu ta!

“Nụ hoa?”

Triệu Nguyên cười với hàm xúc khó hiểu, nhìn vẻ phương hướng đã không còn hình bóng ai đó, nói một cách nghiêng ngả, “Nói không chừng là bông hoa ăn thịt người!”

Ngồi máy tiếng đi xe, rốt cục cũng về tới thành phố S, Đường Linh cùng Lư Triển Bằng trở về Trần Bảo Trai, phần lớn mao liễu mua được trong buổi đấu giá đã giao lại cho Lục Tùng vận chuyển, còn khối Đế Vương Lục và Tử Tinh Linh cùng với mấy miếng Mộc Loạn Can chưa giải ra kia, đều bị Đường Linh bỏ vào không gian mang theo người, trên hội đấu giá giải ra được Tử Tinh Linh loại phi thủy kính thể kia, những người để ý tới cũng không phải ít, đương nhiên không thể qua loa! Nhưng những điều này, Lư Triển Bằng cũng không biết, chú ấy còn tưởng tất cả hàng hóa đều do Lục Tùng áp giải!

Rời đi mấy ngày này tất cả đều rất thuận lợi, chợ đồ cổ bên kia, đám người Thích Khải Bình đã chuẩn bị gần xong, chỉ chờ Đường Linh quyết định thời gian khai trương, nhưng cũng có hạng mục tuyên truyền gặp phải chút phiền toái nhỏ, lần trước Thích Khải Bình dùng com với chủ biên của một tòa soạn báo, vốn đã bàn bạc xong việc tuyên truyền quảng cáo, kết quả chủ biên kia đột nhiên thay đổi chủ ý, không chịu làm tuyên truyền cho cửa hàng đồ cổ!

Thích Khải Bình bọn họ dù sao cũng không phải dân địa phương tại thành phố S, trong giao tiếp cũng bị hạn chế, cũng đã dùng không ít biện pháp xử lý, vẫn không được, buộc lòng phải kéo dài thời gian đợi Đường Linh và Lư Triển Bằng trở lại, quyết định giúp bọn họ!

“Mảng tuyên truyền này cứ giao cho Lôi Tử, công việc tiệm bán đồ cổ nhờ các anh vẫn tiếp tục vất vả, đợi Lôi Tử bên này chốt lại, lập tức khai trương!”

Đường Linh ra hiệu bằng mắt với Lôi Tử, Lôi Tử lập tức hiểu ngay, cũng gật đầu đáp lại Đường Linh, để cô yên tâm!

Chuyện của “Dạ Ưng” ngay cả Lư Triển Bằng cũng không biết đến, phải biết loại tổ chức thu thập tình báo này, càng nhiều người biết sẽ càng nguy hiểm, thử nghĩ xem có ai đó biết toàn bộ về anh, anh còn có thể sống an ổn không?

Tất nhiên sẽ không!

Cho nên “Dạ Ưng” càng ít người biết càng an toàn, Luru Triền Bằng vẫn nghĩ Lôi Từ đi theo Phùng Tam đang quản lý “Đế Hào”, cũng không biết hắn còn mảng công việc khác phải làm!

“Chú Luru, chuyện Trần Bảo Trai làm triển lãm ngọc thạch không vội, sau này tôi có tính toán khác, lần trước nhờ chú liên lạc thế nào rồi?”

“Vu Khánh Hi tôi đã qua gặp hắn, haiz! Người này đạo gần đây gây đến nỗi thành da bọc xương, tinh thần cũng khá uể oải, xem ra cuộc sống ở trong tù nhất định là chịu không ít khổ sở!”. Luru Triền Bằng có chút sâu não, trước kia Vu Khánh Hi đi theo Luru Triền Bằng tranh đấu giành thiên hạ, một tay nghề chạm trổ không tệ, bây giờ...

Aiz!

Nếu không phải cô chủ nhỏ nói cho ông hay, ông còn không biết chuyện Vu Khánh Hi đã ngồi tù, gần đây mới được thả ra!

Đường Linh gật đầu, trước kia khối Cao Bằng chừng Hoàng ương lục, chính là khối mao liệu Vu Khánh Hi bỏ lại sau khi hai chọn một! Nếu lúc đó hắn lựa chọn chính là khối Hoàng ương lục kia, có thể vận mệnh đã khác đi!

“Chú Luru, chú nói cho anh ta, chỉ cần thủ nghệ của anh ta không mất, muốn giành lấy cuộc sống mới, Trần Bảo Trai sẽ cho anh ta một cơ hội!”

Lúc trước khi tham gia tư đồ, Đường Linh nhìn trúng thủ nghệ tinh xảo của Vu Khánh Hi, mà lúc trước khối Hoàng ương lục cũng coi như gián tiếp đoạt được từ trong tay hắn, cho nên Đường Linh đồng ý dành cho hắn một cơ hội!

Luru Triền Bằng nghe thấy mà vô cùng mừng rỡ, người từng đi tù trở ra rất khó sinh tồn, nếu như cô chủ nhỏ đồng ý cho Vu Khánh Hi trở về làm, đó là chuyện không thể tốt hơn! Ngay lập tức ông liền ôm lấy chuyện kêu Vu Khánh Hi quay lại làm!

Giao phó xong xuôi mọi chuyện, Đường Linh về nhà, cô rời nhà đi mấy ngày này, tuy đã nói dối người nhà rằng cô đến làm khách ở nhà Luru Hân, cũng khó tránh khỏi người nhà cô vẫn sẽ lo lắng!

Vừa về đến nhà, liền cảm thấy bầu không khí không có chút đúng, sắc mặt cha mẹ đều không tốt, vẻ lo lắng đầy mặt, như gặp phải khó khăn gì đó!

Thấy Đường Linh quay về, trên mặt thoáng hiện lên nụ cười, trong cuộc nói chuyện của cha mẹ, Đường Linh biết được, thì ra công xưởng nơi mẹ làm việc sắp tới sẽ có biến đổi lớn về nhân sự, Đường Linh suy nghĩ, đầu năm 98 không phải là năm sẽ xuất hiện hàng loạt công chức thất nghiệp sao, mẹ cô cũng sẽ thất nghiệp vào năm này!

Nhớ tới chuyện mẹ cô sau khi bị thất nghiệp, bà nội Lý Hồng Cẩm càng trắng trợn không kiêng dè, hễ tìm được cớ là quở trách mẹ cô ngay, mẹ cô ở nhà chịu không ít ủy khuất!

Quả nhiên, không cần biết niên đại nào, phụ nữ cũng không thể không có công ăn việc làm! Nếu như vậy, không bằng để mẹ cô tìm chút chuyện để làm, cũng là để có thể đứng thẳng lưng trong nhà.

Lại qua vài ngày, gần tới tết, Đường Linh quyết định mời nhóm quản lý cấp cao ở Trần Bảo Trai đi Đế Hào vui chơi xả stress, coi như tiệc liên hoan cuối năm của công ty!

Trần Bảo Trai tuy không chen nổi thứ hạng trong phạm vi cả nước, nhưng ở tỉnh Thanh lại là lão đại trong giới ngọc thạch, đại đa số người đều lấy chuyện có thể làm việc tại Trần Bảo Trai làm vinh quang!

Quản lý cấp cao của bộ phận chức năng cùng bộ phận kinh doanh của các khu vực đều đến đông đủ, khoảng chừng mấy chục người, các cửa hàng trưởng của các khu vực chiếm hơn phân nửa, Luru Triền Bằng với thân phận tổng giám đốc là không thể nghỉ ngơi, Đường Linh chỉ đi theo bên cạnh Luru Triền Bằng.

Kỳ thực cô vốn không cần phải tới, nhưng nhớ tới chuyện của cửa hàng trưởng Hứa lúc trước, cô cảm thấy cần phải đến quan sát một chút tổ chức của toàn thể công nhân viên dưới quyền cô! Sau này Trần Bảo Trai muốn mở rộng, nhân viên quản lý cấp cao nhất định không thể buông lỏng!

Đế Hào không chỉ có giải trí, còn có hội trường tổ chức tiệc xa hoa lộng lẫy, hôm nay cán bộ quản lý cấp cao của Trần Bảo Trai họp mặt cuối năm tại sảnh yến hội của Đế Hào!

Cả gian đại sảnh bố trí vàng son lộng lẫy, xa hoa phóng khoáng, không khoáng khắc nào không hiển lộ rõ vị trí đầu rông của Trần Bảo Trai!

Trong bữa tiệc từ trước đến nay Đường Linh đều cùng Luru Triền Bằng ngồi ở bàn chủ vị, ngoại trừ cửa hàng trưởng Hứa và mấy người bộ phận chức năng khác đều từng gặp qua Đường Linh, những người khác đều chưa từng gặp cô, cho nên đều đang suy đoán thân phận của Đường Linh, có người hoài nghi thiếu nữ này có thể là con gái của Luru tổng!

Thân phận của Luru Triền Bằng công bố ra ngoài là tổng giám đốc của Trần Bảo Trai, trước khi dùng bữa có phát biểu những lời cổ vũ công nhân viên, đám nhân viên quản lý cấp cao từng người một đều ngồi nghe rất nghiêm túc, Luru Triền Bằng phát biểu xong liền tuyên bố nhập tiệc, tiết mục uống rượu xã giao không thể tránh được, Luru Triền Bằng ngược lại cũng uống không ít!

Những nhân viên cấp cao này Đường Linh hôm nay cũng coi như gặp mặt được, cô nói nhỏ vào tai Luru Triển Bằng vài câu, rồi rời khỏi phòng yến hội.

Vừa ra khỏi phòng yến hội, liền nhìn thấy vài nhân viên phục vụ vội vã đi lên lầu hai, Đê Hào tuyển chọn nhân viên rất khắt khe, bình thường sẽ không hoảng loạn như thế, xem ra lầu hai đã xảy ra chuyện rồi!

Đường Linh nhắc chân đi theo, vừa lên lầu hai, liền nhìn thấy ngoài cửa một gian phòng VIP vây quanh không ít người, đang vụng trộm đánh giá, không dám tiến lên!

Đường Linh đang muốn tiến lên, lại nhìn thấy Lôi Tử hấp tấp chạy tới, nhìn thấy Đường Linh, hẩn ngẩn người, biểu tình có chút quái dị đi tới bên cạnh Đường Linh!

“Sao lại thế này?”.Giọng nói Đường Linh có chút trầm thấp.

Lôi Tử do dự một chút, mới dần dõ mở miệng nói,“ Có mấy người uống nhiều rồi gây sự, đánh một tên tiểu đội trưởng của đại đội hình cảnh, tôi vừa nghe được tin liền tức tốc qua đây, anh Ba cũng đã ở bên trong! Bất quá tên đội trưởng kia hẳn đã gọi người tới, phòng chừng lập tức đến ngay!”

“Biết nguyên nhân?”

“Ách...”. Lôi Tử có chút xấu hổ nhìn Đường Linh,“ Hình như là vì một cô gái ngồi sofa!”

Bên trong “Đê Hào” quả thật có gái ngồi sofa, nhưng coi như tương đối sạch sẽ, chỉ ngồi sofa không ra sân khấu, nhưng nếu mấy em gái ngồi sofa đồng ý, sau khi tan việc, “Đê Hào” không quản họ, nói trắng ra, “Đê Hào” chỉ cho họ một sân khấu thôi!

Đường Linh gật đầu,“Người đội trưởng nào? Kẻ gây chuyện là ai?”. Nhìn thấy bộ dạng Lôi Tử ấp a ập úng kia, trong lòng Đường Linh đã có suy đoán, chỉ là muốn xác nhận một chút!

Nhìn thấy cái nhìn mình mẫn của lão đại, Lôi Tử đã biết trong lòng lão đại đã sáng tỏ rồi, cũng không do dự nữa, lập tức nói,“Là đội trưởng phân đội Đông Thành, Ngô Quang Viễn!”

Trong mắt Đường Linh xẹt qua tinh quang, quả nhiên!

Cân nhắc một chút, phân phó nói,“ Gọi điện thoại cho cục trưởng phân cục Đông thành, kêu anh ta đến mà nhận người! Kẻ gây chuyện trước tiên nhốt lại, sau đó để cục trưởng dẫn đi cùng!”

“Dạ! Lão đại!”. Lôi Tử nghiêm mặt nói,“Nhưng, lão đại, mấy tên gây chuyện hình như là thù hạ của Luru Học Dững!”

Luru Học Dững lại là đầu lĩnh hắc đạo của thành phố S, đắc tội với hắn, phiền phức không nhỏ đâu!

Đường Linh cau mày, suy nghĩ hồi lâu, lông mày giãn ra, bên môi mang theo tiểu ý rõ rệt, “Nhót! Gần đây đúng là lúc tình hình đang gay cấn, lần trước tôi đã ám chỉ với ông ta, Luru Học Dững là người thông minh như vậy, tự nhiên sẽ phân phó người bên dưới an phận một chút, nói vậy chuyện ngày hôm nay, là có người khác sai khiến!”

Cách “đại án Tàn Hạ” thời gian càng ngày càng gần, bây giờ là đầu năm 98, còn thời gian hơn một năm nữa, “đại án Tàn Hạ ” Luru Học Dững bị tóm được coi là dây dẫn lửa, sau đó một năm chắc chắn sẽ không bình yên!

Vốn Đường Linh còn muốn tránh hiềm nghi, nhưng bây giờ liên lụy đến Luru Học Dững, cô không thể như nguyên!

Đường Linh cùng Lôi Tử cùng đến phòng VIP, Lôi Tử phân phó nhân viên phục vụ mời khách nhân quay về phòng của mình, chỉ chốc lát sau trước cửa chỉ còn lại hai người bọn họ!

Đẩy cửa đi vào, khắp nơi trong phòng bừa bộn, bình rượu vỡ tan nát dưới đất, bên trong chướng khí mù mịt, Ngô Quang Viễn cùng mấy người cùng phe hắn ngồi xuống một bên, trên đầu chắc đã bị thương, bị chảy máu! Trong tay vẫn lôi kéo một cô gái với dáng dấp thanh tú!

Một bên khác vài tên đến gây chuyện bị Phùng Tam sai người trấn áp ở một bên khác, trong miệng còn đang hùng hổ!

“Mẹ mày! Con mẹ chúng mày không muốn lẫn lộn giang hồ nữa phải không! Đắc tội Thanh bang chúng tao, ngày mai liền cho chúng mày đều thấy quan tài!”

“Con mẹ mày Phùng Tam! Đừng tưởng thắng chó như mày mở được Đê Hào thì coi như giỏi giang! Lúc trước mày không phải cũng từng chui qua phía dưới đứng quân ông mày đấy! Nói cho mày biết, đắc tội Thanh bang chúng tao rồi, sẽ cho chúng mày chết cũng không biết lý do!”

Mấy thằng đến gây chuyện chửi bới, Phùng Tam nghe xong sắc mặt trầm lại! Chuyện nhục nhã năm xưa là nút thắt trong lòng hắn! Tuy rằng những năm này phong quang vô hạn, nhưng trong lòng luôn không thể bằng phẳng!

Lôi Tử nghe chưa hết đã kích động đi tới hung hăng đạp thẳng kia mấy phát, đạp xong như chưa hết hận, cầm bình rượu bên cạnh lên, giơ lên đầu đập xuống!

Đường Linh không ngăn cản, cô biết khúc mắc của Phùng Tam cùng Lôi Tử, trước kia Lôi Tử tuổi còn nhỏ đi theo Phùng Tam, Phùng Tam làm người

rất trọng nghĩa, vẫn luôn chiều cô Lôi Tử, thời điểm vừa ra ngoài lẫn lộn, Lôi Tử bởi vì đắc tội người ta, có người muốn chặt tay hắn, ban đầu là Phùng Tam giúp đỡ giải quyết, đánh đổi thành phải chui qua đống quần người ta!

Từ đó về sau, Lôi Tử thay đổi hẳn, ngoài miệng xưa nay đều vắng tục không ngừng, cũng không còn ngây ngô như năm đó, cực kì bảo vệ Phùng Tam, trước kia càng là bởi vì Phùng Tam, mấy lần mạo phạm Đường Linh, tuy rằng lúc đó hắn cũng cực kỳ không thích Đường Linh, thế nhưng khi Phùng Tam quyết định đi theo Đường Linh, hắn cũng không phản đối, đi theo Phùng Tam đầu nhập dưới môn hạ của Đường Linh!

Sau đó tiếp xúc nhiều với Đường Linh, mới thay đổi cách nhìn trước đây, hắn đối với Phùng Tam là cảm kích, mà đối với Đường Linh ngoài cảm kích ra, còn thêm sự kính phục sâu sắc nữa!

Người bị đánh kia, cũng mạnh mẽ, vẫn la hét ồm ồm, “Đồ chó! Đánh chết ông mày đi, mày con mẹ mày cũng từng chui qua đống quần ông đây! Mẹ! Đánh! Đến đây! Mày có gan đánh, có giỏi thì đánh chết tao đi thằng chó!”

Phùng Tam thấy Lôi Tử có chút điên cuồng, liền vội vàng kéo Lôi Tử lại, sợ đánh chết người thật, nếu là người khác thì cũng không đáng bận tâm, nhưng người của Thanh bang chết rồi, sợ là sẽ gây phiền toái cho lão đại!

“Lôi Tử, thiên!”

Cái gì?

Cả phòng dồn chú ý quay phắt về phía Đường Linh, ngay cả kẻ lưu manh vẫn đang hùng hổ chửi bậy kia, lúc này đều im bất! Nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Đường Linh, cảm giác sờn tóc gáy!

Lôi Tử phản ứng lại, vẻ mặt kích động, từ bên hông rút ra một thanh chủy thủ ngắn, đang lúc mọi người còn chưa kịp phản ứng, nhắm vào giữa háng thẳng đó hung hăng đâm một nhát!

Gọn gàng nhanh chóng!

“A!”

Tiếng gào thét thống khổ chấn động đến mức màng tai đau nhói, tiếng kêu thê thảm kia chạm thẳng tới đáy lòng, đám đàn ông ở đây đều theo bản năng khép hai chân lại, cô gái sofa kia thì thét chói tai nép sát vào trong lòng Ngô Quang Viễn, rét run không dám thò đầu ra!

Trong lòng Ngô Quang Viễn khiếp sợ dị thường. Đây... Đây không phải là...

Đường Linh?

Con bé tại sao lại ở đây?

Nhìn thấy máu trên chủy thủ, tên côn đồ đang đau lẫn lộn trên đất, trong lòng Lôi Tử đủ mùi vị lẫn lộn, Phùng Tam giữ chặt Lôi Tử, con mắt đỏ ngầu, hắn biết thẳng đệ này của hắn trong lòng giống như hắn đều có khúc mắc, bây giờ Đường Linh cho bọn hắn cơ hội! Cái nút thắt này đến đây chấm dứt!

Chuyện nhục nhã chui qua háng người ta? Người không có háng, nhục nhã chính là người!

Kẻ từng khiến ta phải chịu nhục nhã, ta sẽ khiến cho kẻ đó không có háng để mà chui qua!

Tàn nhẫn! Thật ác độc!

Trong lòng Phùng Tam chưa xót nhìn Đường Linh, trước kia bởi một lần kích động quyết định đi theo Đường Linh, đó lại là quyết định sáng suốt nhất hắn đã làm trong kiếp này! Lão đại của hắn tuy rằng ngoài miệng không nói, trong lòng lại vô cùng có tính tự bênh người của mình! Bây giờ thành phố S thế lực hỗn loạn, lão đại vẫn liều lĩnh cuốn vào hắc đạo nguy hiểm lựa chọn che chở thuộc hạ, đi theo một người như vậy, sao không phục, sao không tự hào!

Tên lưu manh bị Lôi Tử thiên kia, lúc này đã ngất đi, mấy người bên cạnh trông thấy đồng bọn trong nháy mắt thành hoạn quan, sợ đến nỗi đều ngậm miệng lại, không dám nói lời nào, chỉ sợ mình sẽ là đối tượng tiếp theo! Bọn chúng không sợ bị người ta chém, nhưng lại sợ không thể tiếp tục làm đàn ông!

“Lôi Tử, đi làm rõ, Thanh bang tới cửa gây sự, là ý của anh Hai, hay là ý tứ của chính bọn nó?”. Lưu Học Dũng mặc dù là lão đại Thanh bang, lại chỉ xưng mình là “Nhị ca”, người giang hồ đều hiểu kỳ, cũng không ai dám hỏi!

Vài tên lưu manh biến sắc, bên trên đã cảnh báo xuống gần đây phải khiêm tốn, không thể gây sự, nếu để cho bên trên biết được, chẳng phải sẽ va vào họng súng sao?

Tìm hai người kéo tên lưu manh bị thiên kia xuống, trong chốc lát, cửa phòng bị một lực mạnh đá văng!

“Àm!”

Dùng sức quá mạnh, cánh cửa phòng lắc lư rung chuyển mấy lần mới dừng lại!

“Đội trưởng Ngô!”

Người mới tới đi thẳng đến chỗ Ngô Quang Viễn, phía sau theo không ít người mặc cảnh phục, trong tay cầm gậy điện, nhìn khí thế hùng hổ!

Mấy tên hình cảnh ngồi trên đất lúc trước hiện tại nhìn thấy người tới, tức khắc trong lòng thấy có chỗ dựa, hậu thuẫn của bọn hắn đã đến! Dám động đến nhóm người phân cục, thì phải gánh nổi hậu quả!

“Ai chịu trách nhiệm ở đây?”. Một hình cảnh với thể trạng cường tráng lạnh lùng nói!

Phùng Tam liếc mắt nhìn Đường Linh, sau đó tiến lên một bước, đối diện người hỏi, “Tôi là người phụ trách Đệ Hào, Phùng Tam!”

“Được! Anh, còn những người ở trong phòng này nữa, đều theo tôi trở về cục, lại dám đánh đập nhân viên cảnh vụ, ai cho các người lá gan đó hả?”. Người hình cảnh đó chỉ tay, đáng vẻ làm quan nhất loạt ra lệnh!

Nhìn lướt qua tình huống trong phòng, phát hiện có hai người là con gái, một người đang rúc sâu trong lòng đội trưởng Ngô, một người khác lẳng lặng đứng ở một bên, giống như những chuyện này đều không có quan gì đến cô!

Ai cũng biết, bên trong sàn giải trí các cô gái sofa đều là quân chủ lực, vì thế rất tự nhiên coi Đường Linh là loại gái đó!

Đường Linh tuy rằng đã lên cao trung năm ba, thân cao đã 165cm, chỉ là dáng vẻ quá thanh thuần, vừa nhìn liền biết ngay còn vị thành niên, cảnh sát đó coi như đã tìm được nguyên cớ, một ngón tay chỉ Đường Linh, nhều mày nói, “Cô chính là gái sofa ở đây? Thiếu nữ sofa vị thành niên, lá gan mấy người thật đúng là lớn! Dẫn đi!”

Nói một câu với mấy nhân viên đằng sau, bọn họ đi lên muốn bắt Đường Linh, Phùng Tam thấy chúng làm càn như thế sắc mặt phát lạnh, trực tiếp xông tới, đối mặt cùng vài tên hình cảnh kia!

Tình cảnh giống như chỉ cần nhúc nhích một cái liền bạo động!

Ngô Quang Viễn sớm đã được người khác đỡ lên, ngồi trên ghế sofa, thần sắc trên mặt bất định, tâm tư chuyển động, hướng về phía đồng đội hô, “Lâm Từ, dừng tay!”

Lâm Từ chính là tên cảnh sát vừa rồi muốn dẫn Đường Linh về cục, hắn quay đầu lại nhìn về phía Ngô Quang Viễn, hơi nghi hoặc một chút! Đội trưởng Ngô tại sao lại bảo hắn dừng tay?

Kỳ thực Ngô Quang Viễn cũng suy nghĩ rất nhiều, cuối cùng mới quyết định hô lên!

Bây giờ tình cảnh có chút phức tạp, bị cháu gái mình nhìn thấy hắn tới nơi này, lại vì một cô gái sofa đánh nhau với người ta, nếu sự việc truyền đến tai vợ hắn ở nhà, vậy thì phiền toái!

Hắn không phải không nghĩ tới để Đường Linh bị chụp mũ làm loại gái sofa thanh danh ô uế, dựa theo tình huống vừa rồi để thấy, thân phận cháu gái nhỏ này của hắn không đơn giản như vậy, hắn vẫn không dám manh động!

Nếu thật sự đem đứa cháu gái này mang tới cục cảnh sát, chuyện hôm nay chỉ sợ không thể che giấu! Kỳ thực hắn hoàn toàn có thể nói hôm nay tới đây để chấp hành nhiệm vụ, có lẽ do bị Đường Linh vừa mới ra lệnh cho Lôi từ làm giật mình, lúc này nơi đứng quân hắn vẫn thấy hơi mát lạnh, cho nên trước mắt việc này, vẫn không nên kéo con bé vào!

“Không có liên quan đến cô bé đó, cô ta đi ngang qua!”. Ngô Quang Viễn nói xong đều cảm thấy khóe miệng co rút, đi ngang qua? Phòng chừng không ai tin!

Trong bụng Đường Linh thấy thật mắc cười, cô vậy mà thành đứa nhỏ đi mua xì dầu!

Lâm Từ sững sờ, khóe miệng run rẩy, hướng về đám người sau lưng phát tay một cái, sau đó hướng về phía Ngô Quang Viễn hỏi, “Đội trưởng Ngô, trừ cô bé này ra, những người khác đều mang về?”

“Mang về!”

Vốn Đường Linh cũng chẳng liên quan đến chuyện này, thả cô và mấy anh em chỗ này cũng không vấn đề, nhưng đám cảnh sát này lại không tha bất kì ai ở đây! Tuy rằng gây chuyện là đám người Thanh bang, nhưng thời điểm Phùng Tam tới can ngăn, hai bên cũng có động thủ đánh nhau!

Lâm Từ nhận được chỉ thị, đưa mắt ra hiệu vười đám hình cảnh phía sau, mấy người đó lập tức chuyển động, xông về phía Phùng Tam giờ gậy điện lên đánh liền!

Đám người Phùng Tam phản ứng cũng mau, nhưng chịu thiệt ở gậy điện trên tay bọn họ, vừa mới đánh nhau một trận, trên người ai nấy cũng có chút vết thương hiện lại bị ăn vài gậy, nhưng không một người nào kêu đau, ai cũng là một thân hảo hán!

Nhưng dù sao người ta có chuẩn bị mà đến, rất nhanh đám người Phùng Tam rơi vào thế yếu, trong đôi mắt đen sâu của Đường Linh nổi lên khí tức nguy hiểm, sáu năm qua cô chưa từng lười biếng qua một lần, thân thủ của cô mặc dù không tệ, nhưng đối mặt với nhiều người như vậy, nếu cô động thủ, sẽ

không chiếm được nửa phần tiện nghi!

Huống chi vừa nãy Phùng Tam đứng ra nói bản thân hắn là đương gia của Để Hào, không muốn tiết lộ thân phận của Đường Linh, thành phố S bây giờ tình hình lúc nào cũng có thể tức nước vỡ bờ, nhiều thế lực đan xen, để cho cô một con nhóc chưa thành niên xuất đầu tóa trấn, Để Hào thật khó tiếp tục kinh doanh!

Nhìn xem tình thế hỗn loạn trước mặt, khóe miệng Đường Linh gọi ra một độ cong quái dị!

Tốt lắm!

Động đến người của tôi, các người phải trả giá thật lớn!

Giờ tay nhìn đồng hồ, 8:40, người nên đến chắc cũng sắp đến rồi!

“Àm!”

Cửa phòng lại lần nữa bị đá văng, bị liên tiếp đập hai lần, cửa vẫn hết sức vững chắc, có thể thấy phần cứng của Để Hào được làm tốt bao nhiêu!

“Tất cả dừng tay cho ta!”

Tình cảnh quá hỗn loạn, căn bản không người nghe thấy, do ngũ quan nhạy bén, Đường Linh đương nhiên nghe được!

Tròng mắt màu đen xẹt qua tinh quang, khóe môi giương lên!

Đến rồi!

“Tất cả dừng tay cho tôi!”

Người vừa tới liền gào lên một tiếng! Mọi người đang đánh đấm khí thế ngất trời, nào ai nghe thấy!

Sắc mặt người đàn ông đó rất khó coi, nhìn lướt qua gian phòng, cầm lên một bình rượu, ném về phía chiếc TV màn hình lớn!

Xoảng!

Tất cả mọi người bỗng như bị đứng hình, quay người tới chỗ phát ra tiếng vang cực lớn kia, màn hình bị đập hiện ra một lỗ thủng, dễ thấy khí lực dùng đến lớn bao nhiêu!

“Đánh a! Sao không đánh tiếp?”. Người đàn ông lạnh lùng quát!

“Cục trưởng Thẩm?”

Lâm Từ ngăn người nhìn cục trưởng Thẩm, trong tay hắn vẫn cầm gậy điện, trên mặt cũng bị thương, một thân cảnh phục xốc xếch, mấy người còn lại cũng gần giống thế!

Đội cảnh sát phản ứng lại, lập tức đứng thẳng người, hướng về phía cục trưởng Thẩm kính chào một cách tiêu chuẩn! Cảnh sát quen như bọn họ, ngày thường nào có cơ hội nhìn thấy cục trưởng, đối với vị cục trưởng này bọn họ nảy sinh cảm giác vừa kính trọng vừa sợ hãi!

“Hừ! Các người còn biết bản thân là cảnh sát! Tự nhìn lại đi, đáng về hiện tại thế nào! Xứng đáng với bộ cảnh phục này!”

Cục trưởng Thẩm nhận được điện thoại của Lô Từ gọi tới, vội vàng phân phó người trong cục rồi chạy tới đây ngay, nào biết vừa bước vào phòng, thấy tình huống người chấp hành luật pháp lại đang ra tay đánh người! Đây nếu như bị truyền ra ngoài ngày mai hắn còn được mặc vào bộ cảnh phục này hay không!

Cũng may người của Để Hào trực tiếp liên lạc với hắn, nếu không thật không biết phải thu thập tàn cục ra sao!

“Đội trưởng Ngô, chuyện gì thế này? Tiểu phân đội của mấy anh sao lại chạy hết tới đây?”. Phó cục Từ lạnh lùng hỏi, hắn đi theo cục trưởng Thẩm từ xưa đến nay, vẫn chưa từng thấy ông ta nổi giận lớn như vậy!

“Chuyện này...”

Ngô Quang Viễn đã sớm mất hồn, chuyện này vậy mà kinh động đến phó cục và cục trưởng, chuyện hắn gây ra cũng không nhỏ à! Vốn cho rằng bọn họ là nhân viên cảnh vụ, tới đây trực tiếp mang người đi, rồi tùy tiện đổ cho một tội trạng nào đó, trước đây bên trong cục đều làm như thế, coi như quy củ cũ! Lại không nghĩ rằng đưa tới sự chú ý của cục trưởng!

Lâm Từ cũng là người có tâm tư nhạy bén, hướng về phía phó cục Từ và cục trưởng Thẩm chào một tiếng, nghiêm túc đáp, “Thưa cục trưởng Thẩm, phó cục Từ, chúng tôi tới đây để phá án!”

Lý do thường dùng nhất, cũng tiện dụng nhất!

“Phá án?”. Cục trưởng Thẩm hừ lạnh một tiếng “Phá án nào?”

Lâm Từ xấu hổ một chút, thường ngày nói như vậy đều để lừa gạt cho qua, trước mắt sao lại không dùng được! Tâm tư chuyển động, liếc về hai cô gái ở đây, lập tức nói, “Thưa cục trưởng, đội chúng ta nghỉ ngơi Đệ Hào ép buộc thiếu nữ vị thành niên làm gái sofa, hôm nay đến ngầm điều tra!”

Trưởng cục Thẩm xong tức giận phát hỏa, dĩ nhiên lừa gạt đến trên đầu hấn!

Ngô Quang Viễn nghe xong trong lòng hồi hộp một tiếng, tin cảnh hỗn loạn, không biết sao hấn luôn cảm thấy sự việc giống như bị lệch khỏi quỹ đạo! Tại sao việc này có quan hệ với Đường Linh, tình huống lại trở lên khác?

“Hừ!” cục trưởng Thẩm cười gằn một tiếng, “Điều tra ngầm? Ai ra lệnh?”

“Chuyện này...”

Ánh mắt Lâm Từ né tránh, cúi đầu, hấn thật sự không gạt nổi ai được nữa, bên trong cục phá án đều có truyền đạt nhiệm vụ xuống dưới, hơn nữa trước khi làm nhiệm vụ cũng có ghi chép lại, trước mắt căn bản là không có nhiệm vụ!

“Cục trưởng Thẩm, việc hôm nay tất cả do tôi gây nên, nhóm anh em cũng vì chuyện của tôi mới ra tay, ngài muốn phạt thì xin phạt một mình tôi, không liên quan đến các anh em trong đội!”

Ngô Quang Viễn chống cạnh ghế sofa, có chút như đứng không vững, xuất ngôn mấy câu vô cùng hào khí, vết thương trên đầu khiến người ta không đành lòng, khoanh mắt ẩn chứa nước mắt, như kiêu lập tức sẽ trào ra, rồi lại bị đè nén xuống!

Nhóm người Lâm Từ vừa nghe xong, tức khắc lộ ra vẻ mặt cảm kích nhìn Ngô Quang Viễn, thần sắc mỗi người đều kích động, Lâm Từ không kiềm chế được lại nói, “Cục trưởng! Hôm nay đội trưởng Ngô là người bị hại, thân là nhân viên cảnh vụ lại bị một đám lưu manh đánh, mấy người chúng tôi thấy quá đáng mới ra tay, ngài cũng không thể phạt đội trưởng Ngô a!”

“Đúng! Cục trưởng Thẩm! Đội trưởng Ngô không kêu chúng tôi đánh nhau, là chúng tôi thực sự thấy ngứa mắt! Nói như thế nào chúng ta cũng là cảnh sát! Sao có thể bị một đám lưu manh đánh đập!”

“Đúng vậy! Đúng vậy!”

Giọng nói Ngô Quang Viễn nóng nảy, cộng thêm có Lâm Từ dẫn đầu cầu xin, kéo theo cảm xúc của mấy cảnh sát khác!

Cục trưởng Thẩm cau mày, không biết đang suy nghĩ cái gì, cục phó Từ đánh giá cục trưởng, thử mở miệng nói, “Thưa cục trưởng, bọn họ nói cũng không phải không có đạo lý, đánh đập nhân viên cảnh vụ đúng là phạm pháp, quả thực không thể khuyến khích loại hành vi này!”

Đây chính là quan trường, mặc kệ có lỗi hay không có lỗi, đầu tiên phải bảo vệ luôn là người trong nhà!

“Ồ! Thực sự là buồn cười!”

Đường Linh vẫn dựa lên cạnh tường, hai tay khoanh trước ngực, khoe miệng nhếch lên mĩa mai, giọng nói nhẹ nhàng, nhưng cực kỳ gây chú ý!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 28: Bạo lực chấp pháp, tự vệ

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Cục phó Từ cau mày, ánh mắt hơi trầm xuống, bất mãn nhìn Đường Linh, “Cô cười cái gì?”

Lông mày Đường Linh hơi nhíu lại, “Anh ta mới vừa nói có một đám lưu manh ra tay đánh đội trưởng Ngô đúng không?”. Ngón tay cô chỉ về phía Lâm Từ, trong ánh mắt mang theo một tia không đáng!

“Đúng vậy!” Lâm Từ nghiêm mặt, nghiêm túc nói!

Thu hồi ý cười trên môi, Đường Linh xoay đầu hướng về bên khác, ngón tay đảo qua chỗ khác, “Anh đang nói những tên côn đồ kia, bây giờ đều đang ngồi ở góc tường, các anh không bắt bọn hấn, ngược lại đánh người của Đệ Hào, đây rốt cuộc có ý tứ gì?”

Cục phó Từ cũng ngăn người, nhìn về phía có một hàng lưu manh ngồi cạnh góc tường, đưa mắt nghi ngờ nhìn về phía Lâm Từ, rốt cuộc chuyện này thế nào? Chẳng phải đánh lưu manh sao? Sao lại đổi thành đánh người của Đệ Hào?

Lâm Từ hóa đá, không biết nói gì cho phải, đúng vậy! Hắn đúng thật đánh hồ đồ rồi, đám người hắn đánh vừa nãy đúng là người của Đế Hào!

“Thân là nhân viên cảnh vụ vậy mà không phân rõ địch hay ta, không hỏi nguyên do đã đánh liền, đây không phải " bạo lực chấp pháp " thì là gì?”. Đường Linh giờ ngón trở khề vồ nhẹ cánh môi đỏ mọng, thoát nhìn giống như đang suy tư gì đó!

Cục phó Từ chấn động, đây quả thật là phiền toái, nếu chỉ đánh đám lưu manh thôi, còn dễ nói chuyện, còn đây không hỏi nguyên do đánh người của Đế Hào, vậy thì khó rồi! Phải biết Đế Hào có thể đứng vững chân tại thành phố S, nhất định là có bệ đỡ!

Hướng chỉ vị thị trưởng kia mới tiền nhiệm, đang là thời kỳ nhạy cảm, quan mới nhậm chức trong lòng có vài phần nhiệt huyết, nếu dùng nguyên có “Bạo lực chấp pháp”, đồ tội trên đầu bọn họ, vậy thì không hay ho rồi!

“Các anh đã làm cái gì hã! Đầu chỉ để cho lừa đá thôi sao? Tôi thật hoài nghi nhiều năm như vậy, các anh phá án kiểu gì?”. phó cục Từ mắng.

Tình huống hiện tại chỉ có thể an ủi người của Đế Hào thôi, dạy dỗ đám người Lâm Từ một chút, để trong lòng đám người Đế Hào thoải mái chút! Miễn cho gây sự!

“Uhm! Tôi cũng hoài nghi vậy đó! Không chừng gây ra bao nhiêu án oan đó chứ!” Đường Linh gật đầu, vô cùng tán thành!

phó cục Từ nghe thấy trên mặt nóng ran, sắc mặt cũng có chút chịu không được nữa, mặt cục trưởng Thẩm lạnh lẽo, vẫn không lên tiếng!

“Các anh ở đây ai là người chịu trách nhiệm?”. phó cục Từ chuyển hướng nhìn đám người Phùng Tam hỏi.

Phùng Tam cũng nén giận, ngồi ở trên sofa cũng không dậy nổi, trên mặt chảy máu, “Là tôi! Giờ sao? Lại muốn " bạo lực chấp pháp "?”

Phùng Tam học nhanh thực hành nhanh! Mới nãy nghe Đường Linh nói “Bạo lực chấp pháp”, lập tức vận dụng một cách hợp lý!

Khỏe miệng phó cục Từ giật giật, hít sâu một hơi nói, “Hôm nay phân đội nhân viên cảnh sát chúng tôi có chút sai sót, đám lưu manh kia chúng tôi dẫn về đồn, Đế Hào nơi này bị tổn thất chúng tôi sẽ bồi thường!”

“Bồi thường?” Phùng Tam cười lạnh một tiếng, “Vậy xin hỏi các anh định bồi thường thế nào? Ý Cục phó Từ là gì, người của Đế Hào chúng tôi cứ thế bị đánh oan?”

phó cục Từ có chút tức giận, bản thân là cục phó phân cục, mình đã nhường nhịn chịu bồi thường còn chưa biết đủ, thật sự coi hắn là kẻ bất tài ư?

“Chẳng lẽ các ngươi còn muốn đánh lại? Hừ! Đừng quên, vết thương của mấy anh em chúng tôi cũng do mấy người gây ra!”. Ngực khí cục phó bất thiện, vẫn thật cho là bọn họ không dám động tới mấy người Đế Hào sao?

“Chúng tôi đây gọi là phòng vệ chính đáng!” Lôi Từ khoanh tay trước ngực, nói ra một câu lưu manh, câu này cũng nghe được từ chỗ lão đại, dùng ở trường hợp này khá hợp lý!

“Hừ! Mấy người đừng có mà giờ thói lòng tham không đáy! Xin lỗi bồi thường là sự nhượng bộ lớn nhất của chúng tôi, cái khác đừng hòng!” phó cục Từ là một người tính tình nóng nảy nổi danh, hiện tại có thể như vậy đã là hiếm có!

Đường Linh liên tục quan sát cục trưởng Thẩm, ông ta vẫn không lên tiếng, e là đang cân nhắc hơn thiệt, nghe được phó cục Từ nói, cục trưởng Thẩm có lời lòng tinh thần, Đường Linh tự nhiên bất được!

Nhìn như không đếm xỉa tới chỉ nói lảm bảm, “Vừa nãy lúc tới đây, hình như có nhìn thấy vài chủ biên tòa soạn báo liên hoan tại đây, không biết đã ăn xong chưa? Aiz! Khứu giác mấy người này quá nhạy cảm a ~”

Cục trưởng Thẩm chấn động, ngẩng đầu nhìn về phía Đường Linh bên này, ông và Đường Linh qua lại mấy lần, ông cũng không nắm chắc được thân phận của Đường Linh, không phải là không điều tra ra, kết quả điều tra chỉ đơn giản là một học sinh sơ trung năm ba, cha mẹ là công nhân bình thường, duy nhất khiến hắn bất ngờ chính là, Ngô Quang Viễn là dượng của cô gái này!

Mà những tin tức ông muốn biết, lại không hề có một chút tin tức!

Nghe thấy có nhân viên truyền thông ở đây, phó cục Từ cũng trầm mặc, chuyện thế này sợ nhất là làm lớn ra, chuyện này chỉ xảy ra trong phòng còn được, nếu bị người ngoài biết, e là tình huống không hay! Mà đám người truyền thông từ trước đến giờ luôn là một quần thể nhạy cảm!

Nhất thời trong phòng trầm mặc khác thường, Lâm Từ không chịu nổi nữa, mở miệng nói chuyện trước tiên!

“Người do chúng tôi đánh, chuyện ngày hôm nay do chúng tôi hiểu lầm, cùng lắm để mấy người đánh lại! Các anh đây không phải loại người gánh không nổi trách nhiệm này! Việc này không liên quan đến phân cục chúng tôi, chỉ là hành vi cá nhân!”

Kết quả Phùng Tam mời cục trưởng và phó cục đi ra ngoài, trong phòng truyền ra từng trận thanh âm ầm ầm! Chỉ chốc lát sau đám người Lâm Từ đi ra, trên mặt đều không bị gì, trên người thì không đoán được!

Đám người Phùng Tam cũng buồn hãn, đối với khí phách của Lâm Từ cũng coi như khâm phục, từ xưa tới nay nào có cảnh sát tự nguyện để cho người

khắc đánh! Ngô Quang Viễn kia nói rõ hay, nhưng đó chỉ là võ miệng, mục đích tranh thủ đồng tình thôi! Chính đám người Lâm Từ chịu đòn, Ngô Quang Viễn lại không tham dự vào! Từ lúc nhóm người Thẩm cục trưởng ra khỏi phòng, hấn cũng đi ra theo!

Đám anh em Phùng Tam hạ thủ lưu tình, không xuống tay ác độc, mấy người Lâm Từ cũng biết, cho nên trận đánh này, song phương chẳng những không kết thù, ngược lại có chút thương thức lẫn nhau!

Thừa dịp không ai chú ý, Lôi Từ vẫn hỏi mấy tên lưu manh của Thanh bang, hỏi được thứ hấn muốn hỏi, mới để cảnh sát mang người đi!

Toàn bộ sự việc cứ như vậy sống chết mặc bay, Ngô Quang Viễn chắc sẽ bị xử phạt, dù sao sự việc do hấn đưa tới, không bị khai trừ là nể mặt hấn nhiều năm công tác trong ngành, nhưng giáng cấp là điều khó tránh, ngược lại Lâm Từ được thăng làm đội trưởng! Đây là điều ai cũng không nghĩ tới!

Lôi Từ moi tin từ đám lưu manh bị bắt, đúng là đám người Thanh bang tới quấy rối, nhưng không phải nhắm vào Đế Hào, mà là muốn đụng tới Trần Bảo Trai, bọn chúng nghe nói Trần Bảo Trai tổ chức tiệc cuối năm tại Đế Hào, bọn chúng mãi mới có cơ hội đến chơi một lần, vốn muốn chơi cho đã trước mới đi gây phiền phức cho Trần Bảo Trai, ai ngờ lại đụng phải đám người phân đội cảnh sát đánh nhau vì một gái sofa!

Đoán chừng do Đường Linh thiên đồng bọn hấn có tác dụng trấn áp, những tên côn đồ kia nói ra, kẻ đầu sỏ chỉ đạo là Vương Bình! Bọn chúng chỉ là tầng dưới chót nhất của Thanh bang, chỉ có thể coi là thành viên trên danh nghĩa, mà Vương Bình thoát nhìn rất có địa vị ở Thanh bang, cho nên Vương Bình giao việc cho bọn hấn làm, bọn họ muốn nịnh nọt hấn nên đáp ứng, lại không nghĩ rằng tạo nên cục diện này!

Đường Linh nghe xong chỉ cười nhạo một tiếng, Vương Bình tên này vẫn không từ bỏ ý định, lần trước Vương Bình đi tìm Lưu Học Dũng giúp đỡ, đã bị cự tuyệt, hôm nay cư nhiên vẫn dám sử dụng người của Thanh bang đến gây sự!

“Lão đại, tên Vương Bình kia chúng ta có cần giải quyết?” Ân oán giữa Trần Bảo Trai và Vương Bình, Phùng Tam cũng hiểu rất rõ, lúc trước ngay cả chính bọn họ cũng được Vương Bình thuê đến gây sự!

“Không cần, anh Ba, anh chỉ cần đem chuyện này truyền đến tai đầu não Thanh bang, người của Thanh bang tự nhiên sẽ giải quyết! Nhớ kỹ, nhóm chúng ta không làm chuyện mua bán lỗ vốn!”

“Được tôi biết phải làm thế nào!” Phùng Tam gật đầu, nhiều năm như vậy, hấn cũng coi như phần nào đó hiểu được con người Đường Linh, đừng thấy cô chủ tuổi nhỏ, nhưng đầu óc tính toán thì không đùa được đâu!

“Lão đại, hôm nay có chủ biên tòa soạn nào đến Đế Hào liên hoan? Sao tôi không biết?” Lôi Từ nói một cách nghi hoặc, đến Đế Hào đều phải đặt trước, hấn không nhớ hôm nay có chủ biên tòa soạn báo nào đã đặt chỗ!

Đường Linh chớp ánh mắt vô tội, nhún vai nói, “Tôi nói là hình như, chứ đâu nói nhất định là!”

Phốc!

Lôi Từ bó tay nhìn Đường Linh, hấn biết, đám người này bị lão đại đùa chơi rồi!

Phùng Tam đã sớm thành thói quen, tính cách lão đại hấn đã thích ứng kịp, bây giờ nghĩ lại cuộc sống trước kia, cảm thấy như đã sống uống phí! Làm việc trông trước trông sau, nào có thoải mái như hiện tại, đi theo lão đại làm gian thương, quả nhiên khoái hoạt như thần tiên!

Đường Linh nhìn thấy trên mặt hai người họ xây xát, tuy rằng đã được đánh trả đòn, nhưng trong lòng vẫn khó dần uất ức! Con đường sau này còn dài, cũng không thể mỗi lần đều hao binh tổn tướng! Xem ra cô còn phải mưu tính một phen!

“Lão đại! Đừng buồn bực! Vết thương trên người chúng tôi chỉ bị nhẹ thôi, vài ngày nữa là khỏi rồi! Chẳng phải chúng ta cũng được phân đòn rồi ư!” Lôi Từ vừa nhìn biểu tình của Đường Linh liền biết ngay cô đang lo lắng cho thương thể của bọn họ!

Đường Linh chỉ gật đầu, phản phó Phùng Tam, “Anh Ba, đêm nay đám người anh em chúng ta bị đánh mỗi người phát năm vạn tiền thuốc thang, cho bọn họ nghỉ phép mấy ngày, đợi vết thương lành lại mới đi làm!”

“Vâng, lão đại!”

Tuy rằng lão đại là “Gian thương”, nhưng là đối với thủ hạ lại rất hào phóng! Đêm nay có mười mấy anh em bị thương, tiền trợ cấp cũng phải mấy trăm vạn. Đường Linh mắt cũng không thèm chớp cái nào!

Đường Linh nói với người nhà tối nay học bù, thấy thời gian cũng không còn sớm, liền rời Đế Hào! Lúc gần đi Đường Linh căn dặn Phùng Tam kiểm kê lại một chút tổn thất, ngày mai trực tiếp đi phân cục Đông Thành đòi bồi thường!

Phùng Tam cười hi hi, trong mắt hiện lên sắc mặt giả dối, hơi có chút phong thái của Đường Linh! Lão đại quả nhiên hiểu hấn! Tính sổ là sở trường của hấn rồi!

Sáng sớm hôm sau, Phùng Tam cầm danh sách, hấp tấp chạy tới cửa phân cục Đông Thành, gặp được đám người Lâm Từ, lại vẫn thân thiết chào hỏi, có thể đây là trường hợp người ta thường nói không đánh không quen biết!

Lúc cục trưởng Thẩm cầm trong tay danh sách, sắc mặt kia muốn bao nhiêu khó coi có bao nhiêu khó coi!

Một chai rượu đỏ 2 vạn? Một cái TV màn hình tinh thể lỏng 12 vạn? Làm rách một bộ y phục 5800, một cái đồng hồ đeo tay một vạn hai? Bàn trà thủy tinh ba vạn rưỡi?

....

Nhìn từng cái một, mặt cục trưởng đen như đất nòi, không tính tiền thuốc thang, chỉ tính tiền bồi thường đã gần hơn 60 vạn, dùng lời của Phùng Tam để nói, đây vẫn là giảm giá hữu nghị!

Cục trưởng làm sao cũng không nghĩ tới, tới hôm qua đập có một cái, liền đập phá tới 14 vạn! Tức khắc cảm thấy thịt đau!

“Chúng tôi nói là bồi thường, không phải bị các người chém!” Sắc mặt cục trưởng Thẩm có chút âm trầm, một số tiền lớn như vậy, bọn họ căn bản đều không thể nào đền nổi!

Phùng Tam nghe thấy, kiên nhẫn nói, “Cục trưởng Thẩm có thể không biết, chai rượu đỏ kia là chai Bordeaux năm 96, giá mua vào đã mất hai vạn mốt! Chiếc TV màn hình tinh thể lỏng kia được nhập khẩu từ nước Đức, không tính phí vận chuyển đã mất 12 vạn! Tôi dám nói Đế Hào tuyệt đối là sản phẩm duy nhất trong nước ta có sử dụng loại thiết bị này! Cho dù là quần áo đồng hồ, ngài cũng biết, làm nghề của chúng tôi, mặc trang phục nhất định phải thời thượng, cho nên đồ dùng mua sắm cho mấy anh em đều là hàng hiệu quốc tế, về giá cả hơi cao chút!”

Nhìn sắc mặt cục trưởng Thẩm tâm tình bất định, Phùng Tam biết rõ, món nợ hôm nay sợ là không thể đòi về ngay được! Nhưng không sao, vốn cũng không thật sự muốn đòi!

Phùng Tam lại cười hắc hắc “Mặc dù do Thanh bang gây chuyện, nhưng dù sao chuyện cũng xảy ra tại Đế Hào, để tỏ lòng thành ý của Đế Hào chúng tôi, khoản tiền bồi thường này coi như là chút chi phí trấn an vài nhân viên cảnh vụ trong đội ngài!”

Nghe thấy không cần bồi thường, cục trưởng Thẩm thở phào nhẹ nhõm, nhưng nghe đến đoạn Phùng Tam nói khoản tiền hơn sáu mươi vạn làm phí trấn an, trong lòng vẫn có chút tính toán! Đây không phải món tiền nhỏ, cục trưởng Thẩm nghe hiểu, đây là Đế Hào đang lấy lòng phân đội Đồng Thành!

Bọn họ bây giờ giống như cười hổ khó xuống, hơn sáu mươi vạn này, bồi thường không nổi, không bồi thường, vậy thì cứ coi như đứng về phía trận doanh của Đế Hào!

Đây là ví dụ đứng cùng trận tuyến kì lạ nhất lịch sử từ trước đến nay!

Mục đích đến hôm nay đạt được, Phùng Tam cũng không ở lâu, nhưng trước khi đi, có vẻ như vô tình nói xen vào một câu, “Ngày hôm qua người dẫn đầu anh em đánh chúng tôi quả thực không tệ, đáng mặt đàn ông! Thời điểm có chuyện biết gánh vác trách nhiệm! Có tiền đồ!”

Lâm Từ sau này mới biết, lúc đầu hần phạm lỗi còn có thể thăng chức làm đội trưởng, chính là dựa vào một câu nói kia của Phùng Tam! Có lúc cuộc đời bạn xảy ra bước chuyển ngoặt, chỉ vì một câu nói của người khác mà thôi!

Chờ tới lúc hần lĩnh hội được điểm ấy, thì đã leo lên địa vị cao rồi, địa vị cao đến nỗi hần chưa từng dám mơ!

Sáng sớm Đường Linh đã đi đến lớp học thêm, trùng hợp gặp được khoa trưởng Mã cũng đến tìm cô, để lại một gian phòng cho hai người họ, nhóm người Dương Phong vẫn tiếp tục nghiên cứu kế hoạch giáo dục!

Khoa trưởng Mã lần này đến, chủ yếu là muốn nói cho cô biết, người bạn bên bộ phận trong bộ công thương đã liên hệ xong xuôi cuối tuần này Đường Linh có thể đi cùng bọn họ ăn một bữa cơm!

Chọn xong thời gian địa điểm, khoa trưởng Mã liền vội vã bỏ đi, nói là còn có việc, nhưng từ vết cào xước trên cổ tay của khoa trưởng Mã, Đường Linh biết, nhất định là chuyện có liên quan đến phụ nữ, chỉ là không biết người phụ nữ nào mà thôi!

Bàn giao với nhóm người Dương Phong vài câu xong, Đường Linh lại cùng Lôi Từ đi đến trụ sở chính của giáo dục Hoa Đà trong tương lai, chính là tòa lầu lớn gần khu quảng trường thành phố!

Nghe Lôi Từ báo cáo tiến độ công việc, vào thời điểm tựu trường học kỳ sau, giáo dục Hoa Đà liền có thể chính thức khai trương, điểm ấy làm cho cô rất hài lòng, học kỳ sau khai giảng chính là thời gian chuẩn bị đối mặt với cuộc thi đại học, giáo dục Hoa Đà liền có thể tận dụng thời cơ này gây dựng tên tuổi!

Bởi vì lúc trước định xây bệnh viện trên mảnh đất này, cho nên cầu thang đã hoàn tất xong xuôi, chỉ cần sửa đổi trang hoàng bên trong một chút, liền có thể đưa vào sử dụng!

Phòng khách còn chưa bắt đầu trang trí, trước tiên cần trang hoàng phòng làm việc và phòng dạy học, diện tích phòng khách khá rộng rãi, rất thích hợp làm nơi tiếp nhận tư vấn đăng kí học viên, nhìn đại khái một chút những thiết kế của các căn phòng, Đường Linh rất hài lòng.

“Mọi người có nghe nói không, nhà nước ra chính sách mới, có nhiều công nhân bị thôi việc, bát com công nhân viên chức nhà nước trước kia giờ không còn nữa!” Trong giờ cơm trưa, một đám thợ sửa chữa tụ lại cùng nhau ăn cơm trưa, lập tức có ngay đề tài tán gẫu, vừa lúc bị Đường Linh ngang qua nghe được.

“Con người có thời thế, trước đây tôi vẫn hâm mộ người thành phố được làm công nhân viên chức, không lo đến bát com, nếu như bát com không còn, phỏng chừng cuộc sống trôi qua cũng không bằng tôi đâu!”

“Đúng vậy, tôi hiểu chúng ta cũng coi như công nhân có tay nghề, có việc làm tôi liền không chết đói, nhưng người thành phố thì thảm, không tay nghề sau này biết làm sao a!”

“Nghĩ nhiều thế làm gì! Có liên quan đến chúng ta sao, chúng ta cũng không phải cán bộ lãnh đạo, còn phải lo nghĩ cho người khác nữa à! Ngược lại chúng ta vẫn đi lo thân mình thì hơn!”

Đường Linh không tự chủ dừng lại cước bộ, nghe mấy người thợ sửa chữa nói chuyện phiếm, Lôi Tử có chút kỳ quái, “Lão đại, làm sao vậy?”

Thu hồi tâm tư, Đường Linh lắc đầu một cái, “Tra một chút chính sách thất nghiệp lúc nào chính thức chấp hành, phải nắm chặt!”

Đây có thể là cơ hội rất tốt, thành phố S nơi đây nhiều thế lực rắc rối phức tạp, sau “đại án Tần Hạ ” không lâu, tầm ảnh hưởng của nó rất rộng, cô muốn trước khi xảy ra đi đầu trong công tác chuẩn bị mới đúng!

“Vâng!” Lôi Tử nghiêm túc nói.

Thấy lão đại không phản phò gì khác, Lôi Tử ngẫm nghĩ, mở miệng nói, “Lão đại, chị kêu tôi đi điều tra tư liệu về cô gái kia, đã tra xong!”

Đường Linh ngẩng đầu nhìn Lôi Tử, gật đầu, ra hiệu hẩn tiếp tục.

“Cô gái ngồi sofa hôm qua gọi là Phương Tinh Tinh, người huyện Thanh, năm nay 22 tuổi, xuất thân từ gia đình đơn thân, từ nhỏ sống cùng với mẹ, lúc 18 tuổi mẹ ruột qua đời, một mình đi tới thành phố S cố gắng làm việc, làm tại chỗ chúng ta được hai năm rồi, vẫn luôn nghe lời, không trêu chọc gây chuyện bao giờ, hôm qua đội trưởng Ngô chỉ định cô ta, lại bị đám người Thanh bang nhìn trúng, vì vậy mới nổi lên xung đột!”

Lôi Tử báo cáo hết với Đường Linh tư liệu điều tra hôm qua, “Nhưng có một điều rất thú vị, đội trưởng Ngô cùng mẹ Phương Tinh Tinh từ nhỏ là thanh mai trúc mã với nhau, kết quả lại không thể đến được với nhau!”

Đường Linh sau khi nghe xong, nhíu mày, xem ra hai người bọn họ thực quen biết, về sau này cô và chú luôn cãi nhau, thì ra là vì chuyện chú có con riêng bên ngoài! Không nghĩ tới trùng sinh một lần, lại khiến cho Đường Linh, Ngô Quang Viễn cùng Phương Tinh Tinh có cơ hội đụng mặt nhau!

Thấy Đường Linh trầm mặc, Lôi Tử cho rằng Đường Linh không thích, mở miệng nói, “Lão đại, nếu không thích thì đuổi Phương Tinh Tinh đi!”

Bởi vì tiếp nhận công việc của “Dạ Ưng”, khắp mọi mặt Lôi Tử có không ít phương pháp, muốn vô thanh vô tức làm biến mất một người, việc còn con!

“Không cần, để sau đã, Phương Tinh Tinh bên kia anh tìm một người để ý kĩ cô ta, có gì không ổn báo lên tôi!”

Đường Linh sờ dĩ không đồng ý cách làm của Lôi Tử, không phải bởi vì cô là thánh mẫu, mà là cô căn bản không muốn tham gia vào chuyện phân tranh gia đình người khác, quan trọng hơn là, cô muốn nhìn một chút, việc trùng sinh của mình có thể gây ra hiệu ứng hỗ điệp hay không!

“Lão đại yên tâm, tôi đã phái người theo dõi cô ta rồi!”

Đường Linh gật đầu, Lôi Tử làm việc có chừng mực, thực sự ổn thỏa, rất được việc!

“Đi thôi! Đi chợ đồ cổ nhìn chút!”

Năm 98, chợ đồ cổ đã khác biệt nhiều so với sáu năm trước, trước đây đến chợ đồ cổ chỉ có số ít người ham mê yêu thích, mà năm 98, người chơi đồ cổ bắt đầu tăng lên, người bán đồ cổ nhiều, người mua cũng nhiều lên, con đường chợ lồi lõm cũng được tân trang lại, trước kia cả con đường chỉ có một nửa là bán đồ cổ, hiện tại nguyên con đường đều dày đặc cửa hiệu bán đồ cổ!

Cửa hàng đồ cổ giao cho Thích Khải Bình bọn họ quản lý có vị trí nằm hơi chếch đối diện Trần Bảo Trai, chỗ đoạn đường tốt, quy mô cửa hàng cũng lớn, trên dưới ba tầng, so với Trần Bảo Trai cao hơn một tầng!

Toàn bộ trang hoàng đi theo phong cách cổ điển, khí chất trầm ổn, làm cho người ta có cảm giác cổ kính! Nhìn phong cách trang hoàng này, Đường Linh nở nụ cười, công chuyện của tiệm bán đồ cổ cô vẫn luôn giao cho Thích Khải Bình và Chu Hồng Vũ hai người họ, có rất ít khi hỏi han tới, không nghĩ tới bọn họ lại làm tốt như vậy!

Lôi Tử lái xe chở Đường Linh tới, hai người bọn họ vẫn chưa kịp vào cửa hàng, đã bị người cửa hàng bên cạnh tới ngăn lại.

“Muốn mua đồ cổ sao? Qua cửa tiệm chúng tôi nhìn một chút, chúng tôi tự hào là cửa tiệm lâu năm, bán đều là hàng chính phẩm!” Một người con trai khoảng chừng hai mươi tuổi, ngăn hai người Đường Linh lại, mặt đầy tươi cười!

Đường Linh cùng Lôi Tử dừng lại bước chân, lại bị chặn lại! Hai người không để tâm đến tên nhóc kia, vượt qua hẩn bước đi.

Tên đó vẫn còn không chịu bỏ qua, thấy hai người đi về hướng tiệm bên cạnh, con mắt hơi chuyển động, lại đi lên ngăn lại nói, “Tôi thấy hai vị lạ mặt, lần đầu tiên tới sao! Nghề chơi đồ cổ này, vùng nước rất sâu đấy, muốn mua đồ cổ vẫn nên đi tới cửa hiệu lâu năm, như loại cửa tiệm mới mở kiểu này, không thể có vật nào tốt được! Hai người chó đẻ bị lừa bởi cách trang hoàng của nó!”

Tên đó bày ra vẻ mặt căm ghét nhìn cửa tiệm bên cạnh, cửa hàng kia vẫn chưa chính thức kinh doanh, hiện tại đang trong giai đoạn thử kinh doanh, về

trang hoàng bề ngoài đã đoạt đi không ít khách hàng! Nếu không phải vậy ông chủ hẳn cũng đâu kêu hẳn ra ngoài lôi kéo khách!

Đường Linh cau mày lại, tiệm bán đồ cổ này vẫn chưa chính thức khai trương, liền bắt đầu chịu sự đả kích xa lánh của người cùng ngành? Lao cả ra đường chặn khách rồi!

Thấy Đường Linh dừng cước bộ, trong lòng tên đó vui mừng, có hi vọng!

“Tôi nói với hai người nha! Như kiểu cửa tiệm đó chỉ biết dựa vào bề ngoài, dựa vào bề trang hoàng cửa hàng, đều không có hàng tốt gì, nếu mua hàng ở đó, sau này các người sẽ hối hận! Mua phải hàng giả cũng chỉ biết ngậm đắng nuốt cay thôi!”

Tên đó càng nói càng hăng: “Như cửa tiệm của chúng tôi đây, mua qua một lần, sau này chắc chắn sẽ quay lại! Vì sao? Bởi vì đồ cổ mua là thật a! Khách hàng quen tự nhiên nhiều! Không tin hai người cứ đi cùng tôi vào trong cửa hàng nhìn một cái, nhất định sẽ có món hai người thích!”

Người này không làm tiêu thụ thật sự đáng tiếc!

Đường Linh mỉm cười, sóng mắt lưu chuyển, mở miệng nói, “Tốt lắm, liền đi qua cửa tiệm nhà anh nhìn chút!”

Lôi Tử thương hại liếc mắt nhìn tên đó, tên này đàn độn rồi hả? Cướp khách hàng của người ta lại cướp ngay trên đầu ông chủ! Bị lão đại chúng ta để ý tới, coi như người không gặp may!

Tên đó vui vẻ dẫn hai người Đường Linh tới cửa hàng hẳn, Đường Linh tiến vào cửa hàng, phát hiện khách trong tiệm cũng không ít! Bên cạnh mỗi người đều có theo sát một nhân viên cửa hàng như người bên cạnh cô đây!

Tình hình thế này, làm cô nhớ tới phương pháp marketing của một số studio chụp ảnh cưới, đơn giản chính là kiếm khách ngay ngoài đường cái, lôi kéo thuyết phục để người ta đi vào tiệm.....! Thời điểm Đường Linh và bạn đi dạo phố, liền thường xuyên bị lôi vào, không nghĩ tới lại thấy được mô hình đó ở đây!

Đường Linh quét một vòng trong cửa hàng đồ cổ, âm thầm gật đầu, tiệm bán đồ cổ này quả thật có không ít món đồ tốt, cũng trách không được nhân viên cửa hàng dám khoe khoang khoác lác nói đồ cổ trong tiệm đều là hàng thật!

“Vừa nhìn là biết hai người lần đầu tiên tới mua đồ cổ, tôi sẽ giới thiệu cho hai người vài món!” Tên nhân viên cửa hàng thấy Đường Linh vẫn đang quan sát cả cửa hàng, cứ nghĩ là cô lần đầu thấy đồ cổ, chưa trải qua cảnh đời, cho nên mới nói như vậy!

Đường Linh cười cười, “Được!”

Cô ngược lại muốn biết, gã nhân viên cửa hàng này sẽ giới thiệu cho cô cái gì!

“Bên này!”

Tên nhân viên cửa hàng dẫn Đường Linh cùng Lôi Tử, đi tới một bên khác, nơi này trưng bày đều là đồ sứ, dựa vào kinh nghiệm của hẳn, loại đồ sứ này được quan tâm nhất, đặc biệt này là người chưa chơi qua đồ cổ, khi nhìn thấy đồ sứ luôn sẽ bị hấp dẫn bởi sự chạm trổ và hình thức của nó!

Đường Linh liếc mắt nhìn, trong lòng âm thầm lắc đầu, mấy mặt hàng khác còn tốt, chỉ có đồ sứ này không có một món nào là thật!

Tên nhân viên kia rất chuyên nghiệp đeo vào bao tay trắng, dè dặt cầm lấy một cái chén trà chạm trổ hoa văn, đem qua chỗ bật đèn lên, cầm cái chén đặt dưới ngọn đèn soi rọi, mới nói với Đường Linh “Ngài nhìn xem chén sứ hoa văn long phụng đời nhà Thanh, đây chính là đồ sứ chính tông Quan Diêu, ở cổ đại, hoa văn long phụng chỉ có thể dùng trong hoàng gia, dân chúng nếu có một cái, ngay lúc ấy sẽ phạm tội tru di cửu tộc!”

“Quan Diêu?” Nhân viên này thật đúng là dám nói.

“Đương nhiên! Đây chính là sứ Thanh Hoa trong thời kỳ Khang Hi, Quan Diêu lưu truyền xuống không có bao nhiêu, tôi dám nói trên cả con đường này, cũng tìm không ra món thứ hai Quan Diêu trong thời kỳ Khang Hi!”

Lôi Tử không hiểu đồ cổ, ở trong mắt hẳn cái chén này cũng chỉ giống cái chén cũ thôi, sao so được với chén trà phi thủy của Trần Bảo Trai!

Nhân viên cửa hàng thấy hai người Đường Linh đều không có hứng thú, liền đảo con ngươi, “Hai vị thích loại hình nào? Tôi sẽ giới thiệu cho hai người!”

Đường Linh nhìn chung quanh một chút, chỉ ra ngón tay, “Bên kia là cái gì?”

Nhân viên cửa hàng theo ngón tay nhìn lại, cười nói, “Đó là tranh chữ cô! Ngài cảm thấy hứng thú với tranh chữ? Được được, chúng ta đi qua bên kia nhìn xem, xem có món nào ngài thích hay không!”

Đường Linh nhìn trái nhìn phải, nửa ngày mới từ trên bàn cầm lấy một trục cuộn tranh, “Bức họa này bán thế nào?”

Nhân viên cửa hàng vừa nhìn, thì ra là hàng nhái trong tiệm, thầm nhủ trong lòng, quả nhiên không hiểu đồ cổ, để cô xem nhiều chính phẩm như vậy, nhưng chỉ nhìn trúng một món hàng nhái!

“Tranh này là một món hàng nhái, những bức treo trên tường mới là bút tích thực những quyền trục trên bàn này, đều là loại mô phỏng vẽ lại, nhưng mặc

dù là hàng nhái, nhưng thủ pháp vẽ và màu sắc sử dụng cũng là cực phẩm khó có được a! Giá cả cũng không đắt, 800 một bộ, cô nhìn xem còn món khác nào mình thích không, cùng nhau lựa ra?” Mặc kệ bán ra món hàng nào, hần đều có tiền huê hồng!

Nhìn một chút những thứ đồ khác, vẫn thật không có món nào hợp mắt cô, cửa hàng này chính phẩm có không ít, thế nhưng có thể xưng tụng là cực phẩm, ngoại trừ “bức họa mô phỏng” trong tay, thực cũng chưa tìm ra món thứ hai!

Bên này vừa trả tiền, liền nghe được bên cạnh có chút âm ỹ, hình như là khách hàng cùng nhân viên cửa hàng cãi nhau!

“Tôi mặc kệ, tôi đã tìm người làm giám định rồi, nghiên mực này là giả! Lúc trước tôi bỏ ra 3 vạn đồng để mua món này, mau làm thủ tục trả hàng cho tôi ngay! Nếu không tôi sẽ báo cảnh sát, đi kiện các người!”

“Có chuyện gì? Âm ỉ như vậy?”

Nơi thang lầu xuất hiện một người đàn ông trung niên đáng vẻ có chút mập mạp đứng ở đó, hần là ông chủ cửa hàng này!

Đi về phía đang cãi vã, nhìn mấy người đang cãi vã, cau mày hỏi, “Vị quý cô này, cô đang nghi ngờ tiệm đồ cổ của chúng tôi?”

“Đúng vậy! Mấy ngày trước tôi mua một cái nghiên mực ở chỗ mấy người, nói là đồ cổ Minh triều, nhưng tôi đã đi tìm người giám định rồi, người ta nói cho tôi biết đây là hàng giả! Căn bản không phải là Minh triều! Tôi muốn trả hàng ngay lập tức!”

“Nghe đồ cổ của chúng tôi, cũng không có chuyện trả hàng!” Ông chủ lắc đầu một cái, không thể trả!

“Thế nào không thể trả! Ông lấy một cái nghiên mực giả có thể tìm mua ở bất kì nơi đâu nói thành đời nhà Minh, các người rõ ràng chính là lừa gạt!”

“Vị quý cô này xin chớ nói lung tung, cửa tiệm đồ cổ chỗ chúng tôi các món hàng đều là đồ cổ hàng thật giá thật! Ai biết cô có phải sau khi mua về rồi đánh tráo, lại quay về đây lừa tiền! Hơn nữa nghe đồ cổ này, dựa vào chính là nhãn lực, lúc trước cô đồng ý bỏ tiền ra mua, vậy đã nói rõ cô cũng cho là nghiên mực này là đồ thật, nếu mỗi người khách đều giống như cô, mua xong rồi thay món hàng khác, chạy tới trả hàng, vậy cửa hàng đồ cổ còn kinh doanh nổi sao!”

“Làm sao ông có thể oan uổng người khác thế hả! Tôi đánh tráo lừa tiền? Tôi thấy kẻ làm ra loại hành vi đó chính là cửa tiệm các người đó! Lấy một đồng hàng giả, cho nhân viên ra đường dụ dỗ khách đi vào mua! Lừa người ta còn không chịu thừa nhận, đã vậy còn muốn đổ tội trên đầu khách hàng! Mọi người đừng ai mua đồ ở đây! Cửa tiệm này chính là gạt người!”

Người phụ nữ đó tức giận đến nổi lớn tiếng kêu la, khách trong cửa hàng đều vây quanh xem, có mấy người muốn mua đồ cổ, cũng do dự có nên mua ở đây không, giá đồ không rẻ, mua phải hàng giả liền mất nhiều hơn được!

Đường Linh cũng không muốn ở lâu thêm, vòng qua đám người, vẫn còn đang cãi vã, ra khỏi cửa hàng!

Lôi Từ liếc mắt nhìn nhân viên kia, giữu cột nói một câu, “Khách hàng quen? A! Quả nhiên có khách hàng quen!”

Dưới thần sắc ngại ngần không thôi của tên nhân viên đó, Lôi Từ nghênh ngang đi ra cửa hàng!

“Lão đại! Chúng ta cứ đi như thế? Cứ vậy mua một món hàng nhái?” Mới ra cửa hàng, Lôi Từ liền không nhịn được tò mò hỏi.

Theo lý thuyết lão đại sẽ không mua loại hàng mô phỏng này, cửa hàng của hần ta cướp khách trắng trợn như thế, lão đại lại đi tiêu tiền cho cửa hàng của hần.

Đường Linh vung vẩy trục cuộn tranh trong tay, trong mắt xẹt qua tinh quang, “Cực phẩm của tiệm nhà hần đã bị tôi đào về tay, không đi chờ hần hỏi hận à?”

“Bức tranh nát này á? Cực phẩm?”

Lôi Từ mặc dù không hiểu đồ cổ, thế nhưng cũng biết người ta xem đồ cổ đều là lật qua lật lại xem một hồi, mới chịu tiêu tiền để mua, lão đại chỉ nhìn lướt qua, liền mua một món cực phẩm?

Lôi Từ xưa nay chưa từng đi theo Đường Linh mua mao liệu ngọc thạch, tự nhiên không có thấy qua “nhãn lực” của Đường Linh! Lúc này nếu có Lưu Triển Bằng ở đây, khẳng định sẽ vội vã trở về giám định bảo vật!

Đường Linh chú mục nhìn bức họa trong tay, cười một cách nghiền ngẫm, “Không chừng có thể trở thành bảo vật tọa trấn của tiệm chúng ta ấy chứ!”

Sắc mặt Lôi Từ cổ quái nhìn Đường Linh, bảo vật tọa trấn? Bức tranh tầm thường kia? Còn vừa được mua! Tệ tay mua một bức tranh chữ có thể làm bảo vật tọa trấn?

Tiết mục xen giữa cứ thế qua đi, Lôi Từ không để ở trong lòng, đi tới lối vào cửa hàng, Đường Linh mới phân phó nói, “Lôi Từ, anh đi tra một chút, người phụ nữ hỏi này là hét đòi trả hàng đó!”

“Vâng, lão đại!” Lôi Từ có chút không hiểu, nhưng lão đại đã phân phó, hần nhất định làm theo!

Cửa hàng đồ cổ đang kinh doanh thử, cho nên cũng không nhiều người, bởi vì chỗ bộ Công thương bên đó chưa giải quyết xong, chỉ mới làm được giấy phép kinh doanh, cuối tuần này Đường Linh quyết định tự mình giải quyết việc này!

Thấy Đường Linh ới, Thích Khải Bình vội vã nghênh đón, “Đường tổng, ngài đã tới!”

Đường Linh cười gật đầu, “Chú Bình, hai ngày nay kinh doanh thử nghiệm thế nào?”

Thích Khải Bình vừa dẫn Đường Linh đi vào trong, vừa nói, “Kinh doanh hai ngày nay, ngược lại có không ít khách đến, nhưng thành giao lại không có mấy người, dù sao đồ cổ trong tiệm chúng ta giá cả cũng khá cao!”

“Cao không vấn đề, chỉ cần là đồ thật, giá cao hơn nữa cũng có người mua, điểm ấy không cần lo lắng!”

Thích Khải Bình gật đầu, “Uhm, cửa tiệm chúng ta quảng cáo chính là “giả một đèn mười”, giá cả tuy cao, nhưng cũng không cần lo lắng khách hàng! Bất quá nghề đồ cổ này ai cũng không thể trăm phần trăm nhắm chuẩn, chúng ta phải thận trọng đối với nguồn hàng cung cấp!”

“Giả một đèn mười” không phải chuyện giỡn chơi, một món đồ cổ đều có giá trị không nhỏ, nếu chọn sai, tiền bồi thường sẽ cực lớn! Lúc trước khi Đường Linh quyết định làm tuyên truyền với nội dung như trên, bọn họ không quá tán thành, dù sao mối nguy của ngành đồ cổ này quá lớn, không có một cửa hàng đồ cổ nào dám lớn lối như thế!

“Về nguồn cung cấp các anh cứ đi tìm, mỗi lần nhập hàng phải thông qua tôi mới được!” Có “Quý nhân” ở đây, tự nhiên không cần lo lắng vấn đề hàng giả!

“Chú Bình, cửa tiệm chúng ta mở ở đây, đồng ngành có phản ứng gì?”

Thích Khải Bình cau mày nói, “Cửa tiệm khác cũng không thấy phản ứng rõ rệt, nhưng cửa tiệm bên cạnh chúng ta giống như có địch ý rất lớn! Tìm không ít người đứng ở cửa thu hút khách, ảnh hưởng không nhỏ đến việc buôn bán! Chúng ta vẫn đang trong giai đoạn kinh doanh thử, tôi cũng không quá để ý!”

“Hừ! Vừa nảy tôi với lão đại còn bị kéo đi! Chưa chính thức mở cửa làm ăn đã bị cướp khách như vậy rồi, lúc khai trương còn thế nào nữa!” Lôi Tử có chút bất mãn.

“Chuyện này... Đường tổng, nếu không tôi đi gặp chọn chúng nói chuyện?” Sắc mặt Thích Khải Bình có chút quần bách, tiệm bán đồ cổ này giao cho hắn và Chu Hồng Vũ quản lý, chút chuyện này cũng không giải quyết tốt!

“Không cần!” Đường Linh vung vung tay, “Kệ họ thích làm gì thì làm, nghề đồ cổ này đặc thù, đâu thể cứ giờ phút thủ đoạn cạnh tranh là được, chỉ cần là chính phẩm, còn sợ bán không được sao? Huống chi mục đích của chúng ta không phải là mở cửa hàng đồ cổ, mà là kiến tạo lại toàn bộ phổ đồ cổ này, chuyện vật này, không cần phân tán quá nhiều lực chú ý! Làm tốt chính công việc của mình là được!”

Thích Khải Bình sững sờ, đứng vậy! Đạo gần đây bận bịu chuyện cửa tiệm, dĩ nhiên đã quên mất mục đích của Đường Linh toàn bộ con phổ đồ cổ, mở cửa hàng đồ cổ chỉ là miếng đá lót chân để tiền quân mà thôi! Trong lòng Thích Khải Bình tức khắc cảm khái, đừng thấy Đường Linh nhỏ tuổi, nhưng có tầm nhìn xa trông rộng! Hắn thực sự tự thẹn không bằng a!

“Chú Chu có ở đây không? Chúng ta cùng nhau nhìn một chút bức tranh chữ mới mua này!” Đường Linh mặc dù có “Quý nhân”, có thể phát hiện ra đồ cổ, nhưng về phương diện tri thức đồ cổ vẫn có hạn, mà phương diện này, Chu Hồng Vũ có thể nói là kinh nghiệm phong phú, hắn là một kẻ si mê đồ cổ!

“Ông anh kia à!” Thích Khải Bình cảm thán một tiếng, “Phòng chừng lại chạy đi vui đùa trong đồng đồ cổ nghiên cứu rồi!”

Đường Linh cười, như vậy rất tốt, Thích Khải Bình thích hợp đối nhân xử thế, mà Chu Hồng Vũ si mê nghiên cứu đồ cổ, hai người họ vừa vặn bổ sung cho nhau!

Trong cửa hàng chỉ trưng bày một phần đồ cổ, số còn lại đều đặt trong kho hàng phía sau, mà Chu Hồng Vũ lúc này đang ở trong thương khó nghiên cứu hoa văn rồng gốm sứ triều Thanh, nghiên cứu mê mẩn, nên nhóm người Đường Linh đi vào, hắn cũng không phát hiện ra!

Lôi Tử vừa muốn mở miệng gọi hắn, Đường Linh ngăn lại, lúc này nếu như bị Lôi Tử rống một tiếng, phòng chừng món hàng trên tay Chu Hồng Vũ cứ thế đi đời nhà ma!

Cứ thế dò xét thêm một hồi lâu, Chu Hồng Vũ mới dừng lại, để món sứ Thanh triều qua một bên, lấy kính mắt xuống, miệng lầm bầm nói, “Chẳng lẽ là thật?”

“Cái gì là thật?” Thích Khải Bình ngắt lời, đối mặt Chu Hồng Vũ hắn đã cạn lời, cái tên này lúc nghiên cứu đồ cổ, thường quên hết mọi thứ chung quanh! Cũng khó trách cửa hàng đồ cổ nhà hắn kinh doanh không nổi nữa!

Chu Hồng Vũ nghe thấy tiếng nói chuyện, vội vã quay người lại, nhìn thấy ba người Đường Linh có chút ngạc nhiên, “A, Đường tổng đến đây lúc nào?”

Thích Khải Bình liếc mắt xem thường, “Tối hơn nửa ngày rồi!”

Chu Hồng Vũ sững sờ, vỗ trán vài cái, vội vàng nói, “Mọi người nhìn tôi này bệnh cũ lại tái phát, Tiểu Bình, sao không gọi tôi?”

Thích Khai Bình nghe được Chu Hồng Vũ gọi hân “Tiểu Bình”, tóc gáy dựng hết cả lên! Hân chịu không nổi nhất chính là Chu Hồng Vũ gọi hân “Tiểu Bình”, Thích Khai Bình đã hơn 30 tuổi đầu rồi, Chu Hồng Vũ xưng hô với hân mang theo giọng điệu “hiền từ” đó, thực sự khiến hân không tiếp thu được!

“Nhanh tới đây nhìn xem cuộn tranh trong tay Đường tổng, mới thu vào tay!” Khi nãy vừa đi vừa nói, mới biết Đường tổng không chỉ bị người ta kéo đi đến cửa hàng đồ cổ bên cạnh, còn mua thêm một cuộn tranh đem về!

“Cuộn tranh? Mau đem tới đây tôi nhìn cho!”

Vừa nghe thấy có đồ cổ cần giám định, Chu Hồng Vũ lập tức tỉnh táo tinh thần lại, tiếp nhận một cuộn tranh từ trong tay Đường Linh, đem qua bàn bên cạnh trải rộng ra!

Mấy người Đường Linh đều vây quanh, Chu Hồng Vũ lại đeo lên kính mắt, quan sát cẩn thận bức họa, ngoài Lôi Tử ra, ba người họ đều quan sát tỉ mỉ, mắt hồi lâu sắc mặt Thích Khai Bình cổ quái nhìn về phía Đường Linh, “Đường tổng, đây là món hàng nhái chứ?”

Giấy này nhìn có chút niên đại, nhìn giống cuối Thanh đầu Dân quốc, nhưng bức họa vẽ này lại rất bình thường, bất kể là nét vẽ hay là tô màu, đều có chút trúc trắc, trong giới hàng mô phỏng cũng không đáng gọi là thượng phẩm!

Chu Hồng Vũ không lên tiếng, vẫn nghiên cứu tiếp, cảm thấy chưa đủ ánh sáng, lại cầm ngọn đèn tới, chiếu sáng lên cuộn tranh, từ họa tiết đến đề chữ, rồi soi tiếp đến chữ kí tên, từng tác từng tác soi kỹ, nhìn đến chỗ ghi tên, Chu Hồng Vũ cau mày lại, như phát hiện ra điều gì đó, chưa vững tin nên lại nhìn kỹ một chút!

“Đã phát hiện được gì?” Đường Linh hỏi.

Chu Hồng Vũ hơi đắn đo gật đầu, lại lắc đầu, Thích Khai Bình thấy vậy, liếc mắt một cái xem thường, “Ta nói ông anh này, anh gật đầu rồi lại lắc đầu là có ý gì? Định chơi trò bí hiểm với chúng tôi à?”

Chu Hồng Vũ vẫn không lên tiếng, nhìn ra được Thích Khai Bình liên tục thở dài! Hết cách, một người tính gấp gáp, một người tính chậm chạp!

“Chú Chu, có phải có cái gì kỳ lạ?”

Kỳ thực Đường Linh cũng không nắm chắc được, cuộn tranh này sương mù rất nồng nặc, nhưng cũng vô cùng quái dị, rõ ràng rất nồng nặc, lại rất mỏng lung, thật mâu thuẫn!

“Tranh này bút pháp không tinh, đề chữ cũng bình thường, nhìn vào màu sắc, xem như tác phẩm mới, nhiều lắm cũng như tác phẩm thời kỳ dân quốc, nhưng phần chu sa ấn tín của lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ) có chút kỳ quái!” Chu Hồng Vũ chỉ một ngón tay tên chỗ lạc khoản, một bên cầm kính phóng đại soi!

“Chu sa ấn tín này phỏng chừng lúc trước đã bị nước làm loang lổ, sau đó lại được làm khô lại!” Chu Hồng Vũ lắc đầu một cái, đây quả thật là làm khó hân!

“Ồ?” Đường Linh tiến lên một bước, cẩn thận nhìn chỗ chu sa ấn tín, Chu Hồng Vũ chỉ tay cho cô nhìn.

“Nhìn chỗ này đi, ở vị trí này chất giấy rõ ràng mỏng hơn mấy chỗ khác, nếu giờ cuộn tranh này lên xem, nơi này vốn hân là chu sa ấn tín màu đỏ, mà bây giờ lại mờ hồ lộ ra hơi đen! Chẳng lẽ là bị chà xát chỗ nào rồi?”

Đường Linh tiếp nhận cuộn tranh, “Quý nhân” quan sát hồi lâu, phát hiện lớp khí sương mù tại chỗ lạc khoản là rõ nét nhất! Sờ sờ mặt giấy, đem cuộn tranh bỏ lên trên bàn!

“Chú Chu, dùng dao rọc một đường trên mặt giấy!”

“Rọc ra?” Ba người Lôi Tử cùng kêu lên.

Đường Linh gật đầu, hướng về phía Chu Hồng Vũ nói, “Tìm dao chuyên môn rọc giấy, lúc rọc giấy động tác nhẹ chút, nhớ kỹ dùng rọc thùng giấy!”

“Ý Đường tổng là, hoài nghi bên trong đây giấu càn khôn?” Chu Hồng Vũ nghe thấy Đường Linh, đã hiểu ra ý của Đường Linh!

Như loại tiết mục bên trong giấu càn khôn kiểu này hân cũng biết tới, nhưng chưa từng được thấy, dù sao cũng không có mấy người có dũng cảm như thế, đối mặt với khả năng hủy hoại bức vẽ, đi câu một phần ngàn vạn cơ hội kia!

Chu Hồng Vũ rất mau tìm đến đây một con dao rọc giấy, nhìn cuộn tranh trước mặt, khoa tay nửa ngày, cũng không xuống tay, phải biết giấy vẽ mỏng như thế, chỉ cần tay run một chút, liền trực tiếp rọc thủng!

“Tôi nói ông anh, anh rút cuộc có rọc hay không đây? Không làm thì tôi làm!” Thích Khai Bình trông thấy Chu Hồng Vũ do dự, thật muốn thay hân làm!

“Xéo xéo! Cậu thì biết cái gì! Người khác tách khai lớp giấy bên ngoài, đều có thiệt bị chuyên môn, tôi cầm một con dao rọc giấy, có thể tùy tiện liền

xuống tay hả!” Chu Hồng Vũ chậm rãi nói.

Thích Khải Bình nghe xong cũng không tức giận, hình thức hai người họ ở chung đã thành hình, cũng đều hiểu biết tính cách lẫn nhau!

“Đường tông, tôi rọc từ chỗ lạc khoản này kéo xuống được không, rọc thành một ô, nếu thật bên trong có giấu càn khôn, thì rạch hết cả cuộn tranh cũng không muộn!”

Đường Linh gật đầu đồng ý, Chu Hồng Vũ liền bắt đầu công việc trên tay! Nhẹ nhàng rạch vài đường xung quanh chỗ lạc khoản, bột giấy đỏ sậm dần dập rơi xuống, ông thôi đi bột giấy, lại tiếp tục rạch xuống mấy cái nữa!

Ô rạch càng lớn, trong lòng Chu Hồng Vũ càng kích động, đây quả nhiên có kỳ lạ! Tăng nhanh động tác trên tay, men theo những vết dao đã rạch cạo ra một lỗ hổng, dùng dao rọc giấy cắt ra!

Hì!

“Chuyện này...” Thích Khải Bình trợn mắt, khó tin nhìn cuộn tranh trước mắt, day day mắt mấy cái, “Thật, chẳng lẽ bên trong giấu càn khôn? Trời! Đây chính là tuyệt kỹ trong truyền thuyết!”

Tay Chu Hồng Vũ đã phát run, hẳn không phải sợ hãi, mà là kích động, kích động a! Hắn nghiên cứu đồ cổ nhiều năm, xưa nay chỉ nghe nói tới bên trong cuộn tranh giấu càn khôn, không nghĩ tới hiện tại hắn có thể tự tay tách lớp vỏ ngoài ấy!

Hắn có thể không kích động sao! Coi như là đại sư tiếng tăm đương thời, đều không có cơ hội trải nghiệm, hôm nay hắn lại may mắn đạt được kì duyên! Hơn nữa bên trong thật sự giấu càn khôn! Hắn suýt chút nữa lệ rơi đầy mặt!

Bởi vì sợ thười gian đã lâu, trực tiếp lấy bức tranh từ bên trong ra sẽ gây ra tổn hại, cho nên Chu Hồng Vũ không trực tiếp rút bức tranh ra, mà thận trọng tiếp tục dùng dao rạch bốn phía ngoài cuộn tranh ra, chỉ rạch thôi cũng mất gần hai giờ, mới rạch hết được bốn phía cuộn tranh ra!

Trên đầu Chu Hồng Vũ đã vã đầy mồ hôi, rạch xuống một nhát cuối cùng, một đến nỗi ngồi phịch xuống cái ghế bên cạnh, thở sâu hỏn hển mấy cái!

Không tới nửa phút, liền vội vàng đứng lên, phối hợp với Thích Khải Bình, cùng nhau nhẹ nhàng từng chút từng chút tách lớp giấy trên cùng ra!

“Cũng là một bức họa! Nhưng nhìn không giống giấy a!” Lôi Từ cũng cảm thấy rất hứng thú, trong họa có họa hẳn chưa từng thấy qua!

“Là tờ lụa!” Thích Khải Bình vừa xăm soi, vừa giải thích. Kiểu bức họa bên trong giấu càn khôn, hẳn cũng lần đầu chứng kiến, cảm thấy mới mẻ cực kì!

“Chú Chu, có thể nhìn ra tác phẩm của niên đại nào không?” Những năm này ở phương diện ngọc thạch, Đường Linh hiểu biết rất nhiều, nhưng phương diện đồ cổ thì lại biết rất ít!

“Đây hẳn là tác phẩm thuộc triều Tống, tranh lụa này không có lạc khoản, thời nhà Tống, lạc khoản mới bắt đầu lưu hành, cho nên bức họa này có lẽ là tác phẩm trước đó!”

Chu Hồng Vũ liếc mắt một cái liền có kết luận, “Bất quá chỉ nhìn thủ pháp vẽ thôi, tuyệt đối là cực phẩm a! Tôi gặp qua không ít danh họa, cũng không sánh nổi bức này! Nhìn bức tranh này đi tinh tế và sinh động biết bao! Thậm chí ngay cả giá cầm nền đều vẽ tinh xảo đến thế!” Chu Hồng Vũ càng chiêm ngưỡng càng kích động, nhìn đến chỗ nào, là không ngớt thôn thứ! Đây tuyệt đối xuất từ tay nghề của bậc đại sư thư họa!

“Trời!”

Chu Hồng Vũ vội vàng đi vài bước, cầm một góc bức họa giờ lên, giọng nói có chút kích động, “Ai hả! Đây! Chuyện này quả thật chà đạp đồ cổ!”

Đường Linh bước tới xem, tranh này cuối cùng lại bị xé bỏ! Phía cuối của bức tranh lụa bị xé hủy, tranh lụa không giống tranh chất liệu giấy, tranh lụa phải cần loại công cụ sắc bén mới có thể xé đứt, cho nên lỗ hổng cao thấp không đều kia, nhất định là có người cố ý hủy hoại!

“Xem ra đây không phải là một bức hoàn chỉnh họa! Chú Bình, chú đi phát thiệp mời cho những người si mê đồ cổ chơi đồ cổ lâu năm, chúng ta sẽ tổ chức làm triển lãm giám định, tổ chức trước khi chính thức khai trương! Tiện thể làm luôn công tác tuyên truyền cho cửa hàng chúng ta!”

Nhìn đồ cổ của nhiều năm trước bị hủy như thế, trong lòng Đường Linh cũng khó chịu, việc cấp bách, là muốn biết rõ ràng, tranh này là cái gì!

Bất quá từ thủ pháp bảo tồn bức tranh mà nói, giá trị bức tranh này tất nhiên không nhỏ!

“Được! Hôm nay tôi bắt tay vào làm liền!” Thích Khải Bình cũng biết, nếu đồ cổ giám định ra lai lịch, vậy lúc khai trương nhất định sẽ là một trợ lực cực lớn!

Cửa hàng bán đồ cổ của bọn họ sắp thịnh vượng rồi!

“Thời gian chót lại vào cuối tuần này! Tuần này cũng tranh thủ thu phục Công thương bên kia!” Lưu Triển Bằng dẫn theo Thích Khải Bình đi mấy lần qua bên đó rồi, những đều bị cản lại, vốn là chuyện rất đơn giản, ngược lại trở nên hơi khó giải quyết!

Đường Linh nhìn chăm chú bức tranh lụa tinh xảo phi phàm trước mắt, tâm tư ngổn ngang, bên chính phủ không có người của mình, quả nhiên không dễ

xử lý mọi chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 29: Lại gặp Nguyên thiếu

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Làm hết công việc ở cửa hàng đồ cổ mới về nhà, cô nhìn thấy cả nhà cô lớn đến chơi, mang theo không ít quà, chắc là đến thăm ông bà nội!

Ngô Quang Viễn nhìn thấy Đường Linh đi vào, lực chú ý lập tức tập trung đến trên người, thỉnh thoảng Đường Linh luôn bắt được ánh mắt dán lên người mình!

Thần sắc Đường Linh vẫn vậy, chỉ mở miệng chào một tiếng, rồi ngồi xuống bên cạnh, vô cùng yên tĩnh!

“Lão tam sao bữa nay về trễ vậy? Nhà trường mới cho nghỉ đã đi chơi lung tung rồi, chuyện này không tốt đâu!”

Cô lớn Đường Tử Ngọc vừa nhìn thấy Đường Linh, đã trưng ra vẻ mặt nghiêm túc dạy dỗ, cô vốn là chủ nhiệm của một xí nghiệp quốc doanh, khi nói chuyện luôn toát ra vẻ lãnh đạo!

Mẹ Trương Hoa nghe xong, vội vã giải thích, “Đường Đường nhà chúng tôi không phải đi chơi, con bé vừa mới đi học thêm về!”

Đường Tử Ngọc thần nhiên liếc Trương Hoa một cái, vẫn nghiêm nghị nói, “Học thêm là chuyện tốt, nhưng trẻ nhỏ ở lứa tuổi này đang phản nghịch, phải quản quản giáo cho chặt vào! Tôi nhớ là lão tam năm nay cũng phải thi lên trung học rồi? Phải cố thi cho tốt vào, tuy rằng may mắn được học ở Nhất Trung, thế nhưng nếu thành tích không theo kịp, cũng vô dụng!”

Cứ nhìn vào đôi long phượng thai Đường Kim Phượng, Đường Hi Phượng kia đi, còn nhỏ tuổi đã không lo học, học xong sơ trung là không chịu học nữa, giờ chỉ biết cả ngày lặn lội ngoài đời.

Đường Tử Ngọc nhìn về phía đứa trẻ nhà cô, trên mặt tỏa ra ngao khí, “Lão tam cháu nên học tập anh chị họ của cháu, thành phố S dù sao cũng là địa phương nhỏ, trường học cho dù tốt cũng chưa là gì hết! Giống anh chị cháu đó, lên trung học đều học ở Nhất Trung tại thành phố Ninh! Tỷ lệ lên lớp của ngôi trường đó là trăm phần trăm! Chỉ cần có thể tiến vào Nhất Trung thành phố Ninh, ngưỡng cửa đại học coi như đã bước được một chân vào rồi!”

Đường Linh nghe thấy chỉ cười, vào trường trung học nào, cô vẫn chưa nghĩ xong, đợi đến lúc đó rồi tính! Hiện tại không vội!

Mẹ Trương Hoa tươi cười, “Thành tích của Đường Đường cũng không tệ, trên phương diện học tập chưa bao giờ để chúng em phải bận lòng!”

“Chuyện thi trung học sao có thể qua loa đại khái được! Cũng không biết em làm phụ huynh kiểu gì vậy! Em cứ nhìn Tiểu Phong và Nhiên Nhiên nhà anh chị đi, có đứa nào không phải chị quan tâm đâu! Hiện tại đều học ở trường danh tiếng đó!”

Đường Tử Ngọc nhìn Trương Hoa một cách khinh thường, cô không có cảm tình gì với Trương Hoa, mẹ cô bà Lý Hồng Cầm lần nào nhắc đến cũng oán hận, nào là con dâu thế này nào là con dâu thế nọ, lâu dần thành tự nhiên, Đường Tử Ngọc không có hảo cảm với Trương Hoa!

Sắc mặt Trương Hoa có chút không nhịn được nữa, ngoài miệng cũng không nói gì!

“Đường Đường, em chuẩn bị ghi danh thi trường trung học nào a?”

Chị họ Ngô Tĩnh Nhiên cũng rất có phong thái giống cô lớn Đường Tử Ngọc, năm nay năm cuối trung học, khi nói chuyện cũng có nề nếp y chang cô lớn, Đường Linh nhớ tới lúc nhỏ, người chị họ này là một cô gái vui tươi hoạt bát, không nghĩ tới mới có mấy năm thôi, vậy mà đã mất đi tính cách hoạt bát đó rồi!

“Còn chưa nghĩ ra, đến lúc đó tính sau, không vội!”

Đường Linh thần nhiên nói, “Chị Nhiên nhiên năm nay sắp thi đại học rồi chứ nhỉ? Đã suy nghĩ thi vào trường nào chưa?” Thấy Ngô Tĩnh Nhiên còn muốn hỏi tiếp, Đường Linh trực tiếp ngắt lời, ném vấn đề sang chị ta!

“Đương nhiên thi trường đại học ngoại ngữ ở kinh đô rồi, đó là ngôi trường chị hướng tới đã lâu! Chị mới không giống anh trai đâu, thi đại học ở thành phố S! Luôn không thể thoát khỏi nơi một mẫu ba phân đất này!” Vừa nói còn vừa dẫu môi về phía Ngô Phong anh trai cô!

Đường Tử Ngọc lại quét mắt về phía Ngô Tĩnh Nhiên một cái, “Không biết lớn nhỏ!”

Ngô Tĩnh Nhiên thè lưỡi, nhún vai, không nói gì thêm!

Đường Linh nhìn Ngô Phong một chút, Ngô Phong chỉ là lẳng lặng ngồi ở đó, đeo mắt kính, ánh mắt có chút rã rời, cả người nhìn như rất khô khan!

Ngô Phong năm nay học đại học năm ba, tại đại học sư phạm thành phố S, vốn thành tích của Ngô Phong rất tốt, có thể do lúc thi tốt nghiệp trung học phát huy thật thường, cuối cùng chỉ có thể đậu trường sư phạm thành phố S, nhưng ở những năm này có thể học lên đại học đã không tệ rồi!

“Lão tam, cháu học tập anh chị họ cháu một chút đi, đừng chỉ nghĩ đến chuyện suốt ngày chạy ra ngoài, ngày nào cũng nói học thêm, cũng không thấy thành tích của cháu nâng cao bao nhiêu! Chỉ lãng phí tiền thôi!” Bà nội Lý Hồng Cầm chen miệng nói.

Đường Linh bình thường đi học đi sớm về trễ, sau khi tan học lại đi học thêm không thấy bóng người, ai biết con bé có phải dựa vào danh nghĩa “học thêm” để chơi bời lêu lổng hay không!

“Mẹ, Đường Đường nhà chúng ta đi học thêm cũng vì muốn có thành tích tốt, Nhất Trung là ngôi trường danh giá, Đường Đường có thể đến đó học, điều đó chứng minh thành tích của con bé không tệ!”

Sau sự kiện trộm tiền của 6 năm trước, Trương Hoa đã không còn yếu đuối giống như trước kia, chị luôn đứng ra bảo vệ con gái bảo bối của mình!

“Lớn tiếng như vậy làm gì! Lỗ tai của tôi có bị điếc đâu!” Lý Hồng Cầm tròn trĩnh mắt với Trương Hoa, nói mấy câu chanh chua!

Đường Tử Ngọc trừng mắt nhìn Trương Hoa một cái, trên mặt Trương Hoa có chút không nhịn được! Chị nào có nói chuyện to tiếng? Đây rõ ràng là gây sự!

Ngô Quang Viễn làm như vô tình mở miệng nói, “Lập tức sẽ thi lên cấp rồi, luôn chạy ra ngoài quả thực không tốt lắm!”

Đường Linh giương mắt nhìn Ngô Quang Viễn một chút, trong mắt xẹt qua tinh quang, giống như kinh ngạc nói, “Dượng lớn, đầu của dượng làm sao vậy?”

“Đúng vậy! Anh rể, anh bị sao vậy?” Nãy giờ Trương Hoa cũng thấy trên đầu anh rể bị thương, vừa định hỏi, thì Đường Linh bước vào cửa, giờ mới mở miệng hỏi được!

Ngô Quang Viễn ngại ngùng xấu hổ, che miệng nhẹ ho một tiếng, ánh mắt đảo về phía Đường Linh bên này, thấy vẻ mặt cười nhạt của Đường Linh, khoe mắt co giật một cái, sau đó trả lời qua loa, “Không có gì, khi làm nhiệm vụ không cẩn thận bị thương, chỉ là vết thương nhỏ, không cần lo lắng!”

“Công tác của dượng thường gặp nguy hiểm, dượng nên thường xuyên chú ý ‘an toàn’ một chút!” Đường Linh nhếch miệng lên, Ngô Quang Viễn đối diện với ánh mắt của Đường Linh, tức khắc cảm thấy trong đó có ý cảnh cáo!

“Đúng vậy! Anh rể nên chú ý nhiều một chút về an toàn!” Trương Hoa từ trước đến nay luôn nhiệt tình, nhìn thấy anh rể bị thương, không quên quan tâm vài câu!

Đường Tử Ngọc nghe được Đường Linh và Trương Hoa nói chuyện, sự lo âu trong lòng lại trào dâng! Hôm qua thời điểm chạy tới bệnh viện, chị ta sợ vỡ mặt, vết thương trên đầu đã băng bó kỹ, nhưng quần áo trên người dính đầy máu tươi, khiến Đường Tử Ngọc lo lắng không thôi!

“Ba ba! Tôi hôm qua tội phạm đã bị bắt chưa?”

Ngô Tĩnh Nhiên có chút tò mò, suy nghĩ một chút liền thấy phiếu lưu kích thích! Từ nhỏ mẫu thân cũng rất nghiêm khắc, mặc dù bây giờ tác phong cô đã có chút nề nếp, nhưng vẫn là một thiếu nữ mới lớn, đối với loại mạo hiểm kích thích gì đó luôn tràn ngập hiếu kỳ!

Ngô Quang Viễn nói một cách qua loa lấy lệ, “Bắt được, bắt được rồi! Con đó, con gái hỏi nhiều như vậy làm gì!”

Ngô Tĩnh Nhiên bĩu môi, trong mắt ánh hào quang nhạt xuống, không lên tiếng!

Đường Linh âm thầm lắc đầu, tuổi ấu thơ của hai người Ngô Phong cùng Ngô Tĩnh Nhiên này đều bị cha mẹ họ bóp chết rồi! Cô nhớ tới, sau này Ngô Phong bởi vì tính tình khô khan chất phác, hơn 30 tuổi cũng không tìm được đối tượng, còn Ngô Tĩnh Nhiên nghiêm nhiên là bản sao của Đường Tử Ngọc, nghiêm túc cứng nhắc, không biết thông cảm với người khác!

Hoặc là bọn họ cũng không muốn trở thành người như vậy, chỉ là tiếp thu sự ảnh hưởng của giáo dục gia đình, lúc lớn lên lại càng không biết phải làm chính mình thế nào!

Ngô Quang Viễn vốn là muốn thăm dò Đường Linh một chút, kết quả Đường Linh trực tiếp đâm vào nỗi đau của hắn, hắn quả thực có chút kiêng kỵ, trong lòng buồn bực, tìm đại một lý do dẫn theo vợ con, cơm cũng không ăn liền vội vã bỏ đi!

Khoảng thời gian này, Đường Linh chạy qua lại giữa hai nơi là cửa hàng đồ cổ và lớp học thêm, Thích Khai Bình đã phát ra thiệp mời triển lãm giám định đồ cổ, bận rộn lựa chọn mấy món đồ cổ dùng trong buổi giám định đồ cổ!

Mà chỗ lớp học thêm kia, mấy thầy cô bên đó đã nắm chắc hầu hết phương pháp dạy học mà Đường Linh đưa, mà Dương Phong cũng bắt đầu tuyển chọn các giáo viên thích hợp!

Thời gian trôi qua nhanh chóng, đảo mắt đã tới cuối tuần, cô có hẹn với khoa trường Mã tại nhà hàng khách sạn Hoa Đăng dùng cơm!

Đường Linh chỉ dẫn theo Lôi Tử, đặt phòng riêng, Đường Linh không cho Lôi Tử đi vào cùng, mà để Lôi Tử ở đại sảnh chờ, cô và khoa trưởng Mã cùng nhau tiến vào phòng riêng!

Chỉ chớp lát, người bạn học của khoa trưởng Mã liền tới, vừa đẩy cửa ra, trông thấy khoa trưởng Mã, liền đưa tay ra bắt tay nhiệt tình!

Nói vài câu hàn huyên, liền mời khách ngồi vào vị trí, gọi món, rất nhanh đồ ăn đã được mang lên!

“Lão Liên, con nhóc này là một thanh thiếu niên đầy hứa hẹn tôi mới quen biết, tôi muốn để cô bé va chạm xã hội một chút, nên mới tới đây, Lão Liên sẽ không để tâm chứ!”

Lão Liên có thâm ý khác quét nhìn Đường Linh, thấy cô chỉ là một cô gái nhỏ 15, 16 tuổi, nên chỉ cười nói, “Nhìn xem anh nói gì thế này, thật giống như tôi không thấu tình đạt lý vậy!”

Cũng không có hồi lai lịch của Đường Linh, nhìn Đường Linh nói, “Cháu gái thích ăn gì, tự mình gọi đi đừng khách khí!”

Nhìn thái độ bình dị gần gũi kia, rất khó tưởng tượng hẳn chính là người không dễ nói chuyện như lời khoa trưởng Mã nói kia!

Đường Linh gật đầu, khéo léo gấp thức ăn trên bàn, không lên tiếng nói chuyện!

Khoa trưởng Mã thấy cũng đến lúc rồi, bèn xin phép đi vệ sinh, đứng dậy rời khỏi phòng riêng, trong căn phòng chỉ để lại hai người họ!

Bởi vì cảm thấy Đường Linh nhỏ tuổi, Lão Liên luôn kêu Đường Linh ăn nhiều đồ ăn chút! Cũng không thấy vẻ quan uy thường thấy!

“Tiểu Đường năm nay học năm mấy rồi?” Nghe khoa trưởng Mã gọi Đường Linh như vậy, hẳn cũng bắt chước gọi theo.

Đường Linh tươi cười, giương mắt, trong mắt đã không còn vẻ ngoan ngoãn nghe lời như ban nãy, nhìn Lão Liên, chậm rãi mở miệng nói, “Khoa trưởng Liên, hôm nay tôi đến, nhưng thật ra là có chuyện muốn nhờ ngài giúp một tay!”

Lời vừa nói ra khỏi miệng, Liên Tuyền ngẩn người, sau đó bày ra vẻ mặt nghiêm túc mở miệng, “Nếu như là chuyện làm ăn, vậy không cần mở miệng!”

Đâu còn vẻ mặt hòa ái ban nãy nữa, hiện có nhiều hơn mấy phần ác liệt, Đường Linh mở miệng gọi hẳn là “khoa trưởng Liên”, vậy dĩ nhiên nội dung liên quan sẽ là chuyện liên quan đến công tác của hẳn.

Giọng lạnh như băng cũng không làm cứng họng Đường Linh được, Đường Linh chỉ cười, “Đều nói trường khoa Liên làm người nghiêm túc, trong công việc không luận tình người, quả nhiên danh bất hư truyền!”

Liên Tuyền nhìn chằm chằm Đường Linh, âm thầm đánh giá, cô gái nhỏ này tuổi không lớn lắm, nói ra những lời lại rất thành thực!

Thấy Liên Tuyền không tiếp lời, Đường Linh tiếp tục nói, “Vẫn chưa nghe tôi nói xin nhờ ngài giúp chuyện gì, ngài lại cự tuyệt nhanh như vậy, thực sự có chút vô đoán!”

Lấy ra một cái túi hồ sơ màu nâu, bỏ lên trên bàn, đẩy đến trước mặt Liên Tuyền, “Khoa trưởng Liên không bằng nhìn trước nội dung bên trong túi hồ sơ này trước đã, rồi quyết định có muốn nghe lời kế tiếp của tôi hay không!”

Liên Tuyền mày kiếm hơi nhíu, đánh giá Đường Linh, sau đó lại chuyển mắt lên túi hồ sơ, hồi lâu mới mở túi hồ sơ trên bàn ra, từ trong đó lấy ra một xấp văn kiện!

Nhìn văn kiện trước mắt, sự khiếp sợ trong lòng càng lúc càng lớn! Lòng mày nhăn nhúm một chỗ, mím chặt môi, ánh mắt lướt nhanh xem nội dung hồ sơ!

Mãi lâu sau mới buông xấp hồ sơ trong tay xuống, nhìn Đường Linh dăm dăm, tinh quang trong mắt lấp lánh bất định, “Cô đây là có ý gì?”

Đường Linh khẽ mỉm cười, “Thành ý của tôi!”

Ngón tay trắng mịn, lại lấy ra một cái túi hồ sơ từ trong túi xách ra, khe khẽ đẩy đến trước mặt Liên Tuyền, “Nếu như ngài thấy thành ý của tôi vẫn chưa đủ, không bằng nhìn xem tôi muốn làm gì!”

Liên Tuyền nhìn túi hồ sơ được đẩy tới trước mắt hẳn, do dự một chút, cầm lấy túi hồ sơ, nhìn đồ vật trong túi hồ sơ đó, lần này hẳn đọc thật cẩn thận, qua một lúc lâu, mới ngẩng đầu lên trong mắt ánh lên vẻ nghi ngờ, trong giọng nói mang theo vẻ không dám tin, “Cũng chỉ như vậy?”

Trong túi hồ sơ cũng không phải cái gì phạm pháp, chỉ là một phần hồ sơ, thủ tục chuẩn bị đã rất đầy đủ, chẳng qua là muốn làm giấy phép kinh doanh của cửa hàng đồ cổ và một ngôi trường cơ cấu giáo dục mà thôi! Những thứ này làm theo lưu trình bình thường cũng được, tuy rằng mất thời gian hơi lâu, nhưng cũng đơn giản!

“Cũng chỉ như vậy! Không biết khoa trưởng Liên có vui lòng giúp tôi việc này hay không!” Đường Linh gật đầu, giọng nói làm người ta cảm thấy rất thoải mái!

Liên Tuyền im lặng không vội lên tiếng, nhìn xấp hồ sơ trong túi thứ nhất, do dự, có chút do dự!

“Đương nhiên, mặc kệ chuyện ngày hôm nay thành hoặc không, đồ trong túi hồ sơ kia đều là của chú! Chú có thể yên tâm, hồ sơ chỉ có một phần duy nhất, tuyệt đối sẽ không có phần thứ hai xuất hiện!”

Khi biết người bạn của khoa trưởng Mã là Liên Tuyền, Đường Linh liền phân phó “Dạ Ứng”, điều tra tất cả các thông tin liên quan đến hắn, mà trong túi hồ sơ kia, chính là vết nhơ đời này của hắn!

Nói tóm lại, Liên Tuyền coi như là một quan chức liêm khiết, 20 năm trước sau khi hắn tốt nghiệp đại học, tiến vào bộ công thương làm việc, bây giờ mới làm chức khoa trưởng, cũng là bởi vì hắn làm người không đũa “Linh hoạt”!

Mấy năm trước, vợ hắn bị người ta thiết kế, nợ một món tiền lớn với lãi suất cao, ngay lúc đó chủ nợ đã dùng điều này bức bách hắn, làm chuyện trái pháp luật, mà những tài liệu này đúng là vết nhơ trong đời hắn! Từng cái từng cái tất cả đều ghi lại trong danh sách, mỗi lần giúp bọn họ làm một chuyện, liền giảm đi một phần nợ nần, mà mỗi lần giúp bọn họ một lần, trong lòng Liên Tuyền lại nhiều hơn một phần lo lắng!

Vừa nãy khi hắn nhìn thấy xấp hồ sơ đó, hắn cứ tưởng chuyện của mình đã bại lộ! Trong lòng phức tạp, chuyện hắn lo lắng đã lâu, vẫn bị phát hiện rồi! Mà khi hắn cho rằng Đường Linh sẽ lấy cái này ra để uy hiếp hắn, giúp cô làm chút chuyện phạm pháp, Đường Linh thế mà lại nói, những thứ đó thuộc về hắn!

Trên mặt hắn không có biểu hiện gì, nhưng trong lòng lại quay cuồng dữ dội!

Những thứ này, đã quấy nhiễu hắn lâu lắm rồi, bây giờ hắn đã lấy về tay? Sau này không cần vì nó mà lo lắng mất ngủ hàng đêm! Sau này không cần tiếp tục phải lo lắng có người bức bách hắn làm chuyện trái pháp luật nữa!

Hắn không hiểu! Thật không hiểu!

Làm quan nhiều năm như vậy, đương nhiên biết một ít cửa ngõ trong quan trường, Đường Linh đem vật trọng yếu như vậy đưa lại cho hắn, liền chỉ vì muốn làm một cái giấy phép kinh doanh?

Phải biết, Đường Linh có những hồ sơ này, cho dù bức bách hắn làm chuyện trái pháp luật, hắn cũng chỉ có thể bị ép nghe theo!

Nhìn về mặt Đường Linh chân thành, trong lòng Liên Tuyền đột nhiên nổi lên một thanh âm, thanh âm kia nói cho hắn, cô ấy không thêm sử dụng loại thủ đoạn hèn hạ này!

“Cô chỉ muốn tôi giúp cô làm nhanh giấy phép kinh doanh?” Liên Tuyền vẫn là cẩn thận hỏi một câu!

Đường Linh tươi cười, “Tôi nghĩ chút việc nhỏ này, không làm khó được trưởng khoa Liên! Thủ tục bên tôi đều có đầy đủ hết, mà chỗ ngài chỉ cần hỗ trợ làm nhanh, cũng theo luật mà làm việc, những người khác muốn bởi móc cũng không ra! Nếu không phải do lúc làm thủ tục, gặp phải tiểu nhân chặn đường, cũng không đến mức đến nay cũng chưa làm xong!”

Nói đến việc xin giấy phép, quả thực đã làm khó Đường Linh, mỗi khi cuối năm, thuế vụ công thương đều tắc nghẽn một chỗ! Chỉ có tiền, không có cửa ngõ cũng không được! Cho nên Đường Linh có suy nghĩ lôi kéo người nhà nước!

“Được! Những việc này tôi sẽ theo dõi, bên Công thương cô có khó khăn gì có thể tìm tôi, nhưng tiền đề là ‘tất cả hợp pháp’!”

Nếu như tất cả việc Đường Linh muốn đều hợp pháp, chỉ vèn vẹn yêu cầu hắn hỗ trợ thuận tiện chút, vậy thì hắn đồng ý hỗ trợ! Nhưng nếu như dính đến loại chuyện vi phạm pháp luật, hắn sẽ ngăn cản không nghe theo! Hắn đã từng có vết nhơ, thật vất vả có cơ hội “Rửa sạch”, đương nhiên sẽ không dễ dàng lại nhảy xuống!

Đường Linh chỉ cười nói, “Chú Liên, năm nay cháu học sơ trung năm cuối, nửa cuối năm nay sẽ thi lên trung học!”

Nghe thấy Đường Linh đột nhiên nói sang chuyện khác, Liên Tuyền hơi ngẩn người, nhưng tâm tư cũng chuyển rất nhanh, nét mặt thoáng cái đã thay đổi, cười nói, “Thi trung học? Đã suy nghĩ muốn thi trường nào chưa? Lựa chọn trường thi là rất quan trọng!”

“Còn chưa nghĩ ra, đến đó mới tính ạ!”

Đường Linh vừa dứt lời, khoa trưởng Mã đã mở cửa đi vào, liếc mắt nhìn thần thái hai người, cười ha hả ngồi xuống, “Đang nói chuyện thi trung học à! Ha ha! Lão Liên, anh không biết chứ, cô gái nhỏ này lợi hại lắm đó! Lần trước đi thành phố Ninh tham gia cuộc thi toán cấp tỉnh, đại biểu cho thành phố S chính là cô gái này đây!”

Liên Tuyền nghe xong khá kinh ngạc, bất quá thử ngấm lại một phen nói chuyện vừa nãy với Đường Linh, liền cảm thấy thành tích của cô gái nhỏ này như vậy là điều đương nhiên!

Nhưng hắn đã xem qua hồ sơ xin cấp giấy phép rồi, một cái cửa hàng đồ cổ, một cơ quan giáo dục tư nhân, cái nào cũng không dễ dàng có thể gánh vác được, nếu nói những thứ đó là sản nghiệp của Đường Linh, có đánh chết hắn cũng không tin, nhưng nếu cô gái nhỏ này chỉ là người đại diện, ai sẽ mời một học sinh sơ trung vẫn chưa tốt nghiệp, đảm nhận việc trọng đại như vậy!

Cho dù hắn thông minh hơn người, quan sát nhạy bén, cũng khó có thể đoán được nguyên do trong đó!

Nhưng bất kể thế nào, trước mắt đã giải quyết được một chuyện quấy nhiễu ở trong lòng hắn đã lâu! Hắn vẫn hết sức cảm kích Đường Linh! Cô đã đem “vết nơ” trả lại cho hắn, nhưng không hề ép bức hắn tiếp tục sa đà vào những chuyện phạm pháp đó!

Ân tình này Liên Tuyền hắn sẽ ghi nhớ trong lòng!

Đường Linh muốn chính là hiệu quả này, cưỡng ép hắn, thả dề cho hắn cảm kích mình còn hơn! Từ thông tin điều tra thấy được, Liên Tuyền làm người nghiêm túc, là một quan thanh liêm, hắn cũng là người trọng ân tình!

Mà chính bởi vì hắn trọng ân tình, Đường Linh mới quyết định dùng phần hồ sơ kia khiến hắn cảm động, mà không phải uy hiếp hắn, hiển nhiên, hiệu quả cũng không tệ lắm!

Bữa cơm về cuối tương đối nhẹ nhàng, nhưng trước khi về lại gặp phải một chút tình huống!

Lúc ba người họ đi ra, trùng hợp gặp chú hai Đường Quốc Đống cũng mời lãnh đạo đến đây dùng cơm, gặp được Đường Linh tại đây, Đường Quốc Đống rất kinh ngạc!

Lại nhìn tới sau lưng Đường Linh là Liên Tuyền, trên mặt tỏ ra rất kinh ngạc, Đường Quốc Đống bước nhanh tới, đi tới trước mặt Liên Tuyền, cười ha hả nói, “Khoa trường Liên, trùng hợp quá, anh cũng ăn cơm ở đây!”

Liên Tuyền hiển nhiên cũng quen biết Đường Quốc Đống, gật đầu cười, vươn tay ra bắt tay chào hỏi, chỉ nói hôm nay đến đây dùng cơm với bạn học!

Đường Quốc Đống nói một ít lời khách sáo xong, sau đó mới dời lực chú ý đến Đường Linh, đảo con mắt “Đây không phải lão tam nhà chúng ta sao? Sao cháu tới đây?”

Liên Tuyền và khoa trưởng Mã cũng sờ, Đường Quốc Đống vậy mà quen biết Đường Linh! Liên Tuyền nhìn về phía Đường Linh trong mắt có chút kỳ quái, trong lòng suy nghĩ, lẽ nào người sau lưng Đường Linh là Đường Quốc Đống? Nhưng quan sát tình hình này cũng không giống lắm!

Đường Linh chỉ ngây ngốc ngẩng đầu lên, nhìn Đường Quốc Đống, rất quy củ kêu ra một tiếng, “Chú hai!”

Tâm tư Đường Quốc Đống chuyển động, sau đó cười ha hả mở miệng nói, “Thì ra trường khoa Liên biết cháu gái nhà chúng ta à!”

“Ai là khoa trưởng Liên cơ?” Đường Linh xen miệng nói.

Nụ cười Đường Quốc Đống cứng đờ, sau đó lại nhếch miệng, “Nhìn cháu kia! Vị này không phải là khoa trưởng Liên thì là ai! Khoa trưởng Liên chớ để ý, con bé này nhà tôi không hiểu chuyện!”

Đường Linh gật đầu, “À!”

Sau đó nhìn Đường Quốc Đống mở miệng nói, “Nhưng cháu không quen biết chú ấy!”

Đường Quốc Đống nghe thấy liền sững sờ, có chút ngây ra nhìn Đường Linh, lại nhìn Liên Tuyền, có chút không hiểu nổi tình huống!

“Cháu...” Đường Quốc Đống sắp xếp lời nói một chút, “Cháu không phải đến đây cùng hai người họ sao?”

“Hôm nay nhóm bạn học của cháu có liên hoan, vừa đi toilet xong quay lại, liền gặp được chú hai!” Đường Linh chỉ tay tới phòng vệ sinh cách đó không xa!

Khoa trưởng Mã và Liên Tuyền nghe xong khước miệng rút gân, con bé này công phu mở to mắt nói dối thực sự là không thường đâu, bọn họ vừa cơm nước xong, lại bị cô nói thành từ nhà vệ sinh đi ra, thật sự là có chút...

Đường Quốc Đống vừa nghe, tức khắc thấy khó xử, vốn định mượn Đường Linh, để kết chút giao tình với khoa trưởng Liên, ai biết hắn làm rồi! Hắn biết mà, Đường Linh sao có thể quen được lãnh đạo lớn như thế! Thực sự là thất sách!

Nhìn về mặt Đường Quốc Đống vừa ngại ngần vừa hối tiếc, khoa trưởng Mã và Liên Tuyền cũng biết, Đường Quốc Đống người này có chủ ý muốn kết giao tình! Liên Tuyền nhìn Đường Linh một cách sâu sắc, trong lòng lại lần nữa bị tâm tư linh hoạt của Đường Linh làm cho khâm phục!

Liên Tuyền có ấn tượng rất sâu sắc với Đường Quốc Đống, Đường Quốc Đống có đi tìm hắn mấy lần, đều bị hắn từ chối, Đường Quốc Đống khá nổi danh ở trong giới, không phải vì thân phận hắn cao, mà bởi vì hắn là doanh nhân, cha mẹ vợ đều làm quan, cho nên người trong giới, đều khá nể mặt hắn, cũng tạo điều kiện trong công việc rất nhiều!

Dưới tâm trạng Đường Quốc Đống vạn phần xấu hổ, Đường Linh nói lời từ biệt xong, mới rời đi, hai người khoa trưởng Mã và Liên Tuyền cũng không ở lại lâu, lần lượt rời đi, tận đến khi không thấy bóng dáng ai nữa, trên mặt Đường Quốc Đống vẫn còn ngượng ngùng, không biết do uống rượu hay xấu hổ!

Cái gọi là có người trong nhà nước dễ làm việc, giấy phép kinh doanh trước đó mãi không làm được, nay giao cho Liên Tuyền, hai ngày sau đã giải quyết xong xuôi, sức mạnh của quyền lực quả nhiên không thể khinh thường!

Cửa hàng đồ cổ rốt cuộc đã được cấp phép, chỉ cần treo lên bảng hiệu, rồi đợi chính thức khai trương!

Thích Khải Bình và Lưu Triển Bằng phát thiệp mời rộng rãi, tổ chức buổi triển lãm giám định đồ cổ có không danh gia nhận lời mời đến tham dự, mà khoảng thời gian này, nghe Lôi Từ báo cáo, vốn dựng lớn Ngô Quang Viễn có tìm tới Phương Tình Tình, ông ta muốn Phương Tình Tình rời khỏi Đế Hào, Phương Tình Tình không biết xuất phát từ suy nghĩ gì, đã cự tuyệt Ngô Quang Viễn! Điều này khiến Đường Linh kinh ngạc!

Đường Linh cũng không rảnh nhúng tay việc nhà người khác, chỉ cần không ảnh hưởng đến gia đình cô, cô sẽ không động tới! Chỉ đáng tiếc hai đứa bé nhà họ Ngô kia!

Buổi triển lãm giám định đồ cổ tổ chức hôm nay, quả nhiên đến tham gia không ít người trong nghề, để tiện cho công tác giám định, Đường Linh chọn địa điểm tổ chức tại khách sạn Hoa Đăng, cô kêu Thích Khải Bình bao nguyên cả khách sạn Hoa Đăng, đại sảnh của nó làm phòng triển lãm giám định!

Lôi Từ chờ Đường Linh đến tận cửa khách sạn Hoa Đăng, liền vội vã đến trung tâm giáo dục Hoa Đà, hôm qua đang lúc thi công có công nhân bị tai nạn khi lao động, suốt đêm hôm qua đã đưa người đi bệnh viện, sáng nay Lôi Từ qua sớm để giải quyết việc này!

Hôm nay Đường Linh mặc một thân áo nhung trắng, buộc tóc đuôi ngựa cao, để lộ mười phần đáng đáp học sinh, lúc Đường Linh chuẩn bị tiến vào khách sạn, lại bị nhân viên tiếp đón ở cửa ngăn lại!

Lý do là — cô không có thiệp!

Vì thế cô đã bị người ta cho đứng ngoài cửa!

Đang lúc Đường Linh nghĩ cách vào cổng, một chiếc xe thể thao màu xám bạc tràn đầy mã lực, vọt thẳng tới, một cú cắt đuôi rất soái, đậu ở trước cửa khách sạn!

Lực chú ý của mọi người đều tập trung trên chiếc xe thể thao này, ngay cả Đường Linh cũng thế! Những người khác vì chưa từng thấy chiếc xe này, mà Đường Linh đã từng thấy nó rồi nên mới khiếp sợ!

Đôi mắt trong veo như nước, đồng tử hơi phóng to, đây... đó là siêu xe trong truyền thuyết Koenigsegg!

Con xe đó được xưng là siêu xe nhanh nhất thế giới “Linh hồn Bắc Âu”!

Sản xuất ở Thụy Điển, giá trị của nó hơn ngàn vạn giá cao nhất trên thế giới!

Đường Linh từng đã tham gia một buổi triển lãm xe cấp thế giới, lúc đó chỉ biết nhìn ngắm nó từ xa! Ngoại hình như báo săn, hiển lộ ra hơi thở của sức mạnh! Đường nét tinh xảo, hấp dẫn vô số ánh mắt! Đây là con siêu xe mà chỉ cần nhìn một cái thôi, sẽ biết ngay là con xe đua siêu đẳng cấp!

Cửa xe được mở lên trên với góc vuông 90 độ, một đôi giày da bóng lưỡng đập vào mắt người ta trước tiên, người thanh niên mặc một thân âu phục màu đen, nơi cổ áo khê mở, trong tay cầm tấm thiệp mời màu đỏ sẫm, cặp mắt phượng câu hồn ngay lập tức bắt được dáng hình Đường Linh, đôi môi mỉm cười hơi nhếch lên, tâm tình nhìn như không tệ!

Sau đó liên tiếp mấy chiếc xe sang trọng dồn dập dừng lại trước cửa khách sạn, từ trên xe bước xuống mấy người, bước nhanh chạy tới, đứng ngay ở phía sau lưng người thanh niên kia!

Đường Linh nhìn một chút, trong lòng âm thầm tắc lưỡi, tên Triệu Nguyên này quả nhiên là xa xỉ vô độ!

Mà người thanh niên áo trắng bước xuống từ một chiếc xe thể thao khác cũng đã đi tới! Đi đến bên cạnh Triệu Nguyên, rút ra chi phiếu và cây bút, múa bút một cái, viết xuống một chuỗi số “0” rất dài, xé chi phiếu ra, một tay đưa cho Triệu Nguyên.

“Đầu tôi bị vô nước rồi, mới đi mua xe với cậu!” Hạ Văn Dịch cười lắc đầu một cái, nhìn chiếc siêu xe đậu bên cạnh, vẻ cuồng nhiệt trong mắt không hề che giấu chút nào!

Hai ngón tay Triệu Nguyên tay kẹp lấy tấm chi phiếu, liếc nhìn con số trên đó, ngón tay búng ra mấy cái, nhìn về phía Đường Linh, bên môi gợi lên một ý cười, “Cho cậu một cơ hội chuyển bại thành thắng, thế nào?”

Hạ Văn Dịch cười nói, “Ồ? Nguyên thiếu vừa nghĩ tới trò gì vui đây?”

Về mặt Triệu Nguyên cười đến xán lạn, cặp mắt phượng không chút kiêng kỵ nhắm vào Đường Linh, Hạ Văn Dịch thấy thế thì rất hiếu kỳ, cũng nhìn theo hướng đó, nhìn thấy Đường Linh, ánh mắt hân sáng như đèn pha, cười rất gian trá!

Đây không phải “Nụ hoa” Nguyên thiếu muốn điều tra sao? Trùng hợp quá đi!

Hạ Văn Dịch cũng hứng thú, trước đó hẳn có cho người điều tra Đường Linh, gia cảnh trong sạch, thành tích không tệ, bất quá lại có quan hệ chẳng chặt với Trần Bảo Trai, 6 năm trước trên một buổi đồ thạch, liên tiếp đồ thắng hai khối mao liệu, làm quen với Lưu Triển Bằng, mà Lưu Triển Bằng ngay trong đêm đó quật khỏi, mà tên tuổi Trần Bảo Trai cũng vang dội từ đó!

Từ mọi phương diện dấu hiệu để đánh giá, chuyện Trần Bảo Trai quật khỏi, chắc chắn có quan hệ chặt chẽ với Đường Linh, thậm chí hẳn hoài nghi, người chân chính nắm giữ Trần Bảo Trai này, chính là nữ học sinh trung học với tướng mạo thanh tú, gia cảnh bình thường này!

Suy đoán này đều khiến Triệu Nguyên và Hạ Văn Dịch đều khiếp sợ không thôi! Lão đại đứng sau Trần Bảo Trai mới 15 tuổi! Điều này có ý nghĩa gì?

Trần Bảo Trai quật khởi tại 6 năm trước, 6 năm trước Đường Linh bao lớn? Vẫn chưa tới 10 tuổi! Một đứa trẻ chưa tới 10 tuổi, chèo chống nổi cả một cửa tiệm châu báu to lớn ư! Sao có thể có chuyện đó!

Hay là chính bọn họ đã đoán sai rồi! Cô gái ấy và Lưu Triển Bằng chỉ là quen biết thôi!

Chưa đến 10 tuổi, đã đồ thắng hai khối mao liệu, điều này cũng đủ làm cho bọn họ khiếp sợ! Phải biết một khối trong đó là Hoàng ương lục đã bán cho ông nội của Triệu Nguyên – Triệu Chấn Đông!

Nghĩ đến đây, khoe miệng Triệu Nguyên đã không tự chủ hơi nhếch lên, cặp mắt phượng nhìn chăm chăm Đường Linh, thần thái phát sáng như sao, không nghĩ tới Đường Linh và bọn họ cũng thật là “Hữu duyên”!

“Đánh cuộc gì mới vui đây?” Triệu Nguyên nhủ mảy, như đang nghiêm túc suy nghĩ, hồi lâu ánh mắt mới sáng lên, “Không bằng cược đêm nay ai có thể mời cô nhóc đó làm bạn nhảy!”

Giọng nói mang theo vẻ hững hờ, nhưng không ảnh hưởng chút nào đến khí độ cao quý sẵn có của hắn!

Hạ Văn Dịch hít một hơi tươi cười, “Được! Nhưng nếu ai cũng không mời được thì sao?” Bọn họ thường xuyên chơi đùa, cho nên đối với trò chơi này cũng không xa lạ gì!

“Đều không mời được?” Triệu Nguyên cười không so đo, “Vậy tám chi phiếu này liền quyền cho buổi triển lãm giám định hôm nay!”

Tiền, hắn không thiếu! Cuộc sống quá vô vị, hắn thiếu chính là lạc thú!

Đừng nhìn Triệu Nguyên mặc sức vùng vẫy trong chốn thương trường, thương nhân trong giới không người nào không phục, nhưng ngoài công việc ra, hắn lại nổi tiếng là kẻ trác táng bất kham, phong lưu vô đối!

“Thành giao!” Hạ Văn Dịch nhẹ nhàng phun ra hai chữ, giọng nói hơi có chút ngả ngớn!

Tuy rằng Đường Linh khiến họ nhìn với con mắt khác, nhưng ở trong mắt bọn họ, Đường Linh chung quy chỉ là một cô gái mà thôi! Thắng ở mới mẻ, thắng ở sức sống thanh xuân!

Đường Linh cách đó không xa, đề xuống con sóng ngầm trong mắt, bên môi hơi nhẹ cong lên, thỉnh lực của cô rất tốt, mặc dù cách khá xa, nhưng cuộc trò chuyện của họ, lại không thoát khỏi lỗ tai của cô!

Coi cô là món đồ chơi? Tốt lắm! Vậy thì chơi đùa cùng các anh một chút cũng được!

“Cô Đường cũng đến tham gia triển lãm giám định?” Triệu Nguyên bước tới, đến gần nói chuyện như rất đúng rồi, như kiểu hai người quen biết đã lâu!

Đường Linh cười ngọt ngào, nhún vai, liếc nhìn tám biển triển lãm bày ở cửa chính khách sạn, trên biển triển lãm ghi vài chữ vô cùng rõ ràng “Triển lãm giám định đồ cổ”!

“Đương nhiên!”

Triệu Nguyên cười rất tao nhã, ánh mắt lại lưu chuyển giữa Đường Linh và nhân viên tiếp tân, hắn cúi đầu cười khẽ một tiếng, trong mắt lộ ra vẻ đã hiểu!

Giơ tay lên, vung vẩy tám thiệp mời màu đỏ sẫm trong tay: “Tôi cũng đến tham gia buổi triển lãm, cô Đường nếu có hứng thú thì xin mời cùng vào!”

“Được a!” Khoe miệng Đường Linh vẽ ra độ cong thật đẹp, nhẹ nhàng gạt đầu!

Lúc Đường Linh và Triệu Nguyên cùng nhau vào cửa, nhân viên tiếp đón khinh miệt liếc mắt nhìn Đường Linh, không nghĩ tới cô gái này bề ngoài thanh thuần, lại rất biết quyến rũ đàn ông! Một người đàn ông cực phẩm như vậy lại bị cô ta cám dỗ được!

Vào cửa, Triệu Nguyên ra hiệu bằng mắt về phía Hạ Văn Dịch, ý tứ khiêu khích rõ rệt! Hạ Văn Dịch cười mang chút tà khí, dùng khẩu hình đáp lại với ý tứ “Thắng bại chưa phân”, tức khắc khiến các cô gái tại đại sảnh bị hắn phóng điện mê muội!

Mới này Triệu Nguyên có bạn gái đi cùng, còn Hạ Văn Dịch không có! Mặc dù không phong quang như Triệu Nguyên, nhưng hắn cũng là một người đàn ông lịch thiệp đẹp trai!

Thời điểm nữ nhân viên tiếp đón kiểm tra thiệp mời, ánh mắt thỉnh thoảng tung bay ở trên người Hạ Văn Dịch, có chút tâm ý quyến rũ ngầm, ngay cả động tác trên tay cũng chậm lại vài phần!

Hạ Văn Dịch là người thế nào, suốt ngày đắm mình trong đám gái đẹp, tự nhiên hiểu rõ ý tứ, thấy cô gái đó đáng đáp không tẻ, nói vài câu khê khàng ở bên tai hắn, cô gái đó lập tức cười đến run rẩy cả người, vẻ mặt e thẹn, gạt đầu liên tục!

Đường Linh đã đi xa, khoe môi cong lên, trong mắt xẹt qua một vệt hào quang, cô cần phải suy nghĩ cẩn thận, làm cách nào để “chơi đùa” vui vẻ với

bọn đây!

Khách sạn Hoa Đăng cũng coi như loại khách sạn tốt nhất thành phố S, phòng khách rộng rãi bài trí xa hoa, hiện trường do Thích Khải Bình chỉ đạo bố trí, còn Chu Hồng Vũ sẽ phụ trách lựa chọn đồ cổ, Đường Linh đích thân lựa chọn vài món trong đám đồ cổ trong cửa tiệm để làm vật phẩm giám định hôm nay!

Lần này có rất nhiều người trong nghề đến tham gia, ngoại trừ do mối quan hệ nhân mạch của họ rộng, quan trọng nhất chính là triển lãm giám định lần này, tất cả người tham gia cũng có thể đem đồ cổ của riêng mình đến giám định, đây cũng giống như buổi giao lưu!

Tôi tham gia triển lãm giám định lần này, đa số là người có độ tuổi cao, cho nên Đường Linh, Triệu Nguyên cùng Hạ Văn Dịch ba người họ xuất hiện, đưa tôi không ít người chú ý!

Bởi vì đều là người có địa vị ở tỉnh Thanh, cho nên không ít người nhận ra Triệu Nguyên cùng Hạ Văn Dịch, một người thừa kế thuốc lá Hoa Đà, một người là con trưởng bất kham của phó thị trưởng thành phố! Đương nhiên bọn họ không biết, Hạ Văn Dịch là ông chủ đằng sau của “sòng bạc dưới đất”!

Mà ngược lại là Đường Linh, một cô gái bình thường, đáng vẻ thanh tú chút xíu, ngắm nhìn thấy khá dễ chịu, những vẫn rất bình thường!

Mặc dù đại đa số đều là người có tuổi, nhìn thấy Triệu Nguyên đều có ý tiến lên bắt chuyện vài câu!

“Đây không phải thiếu gia của Triệu gia sao! Ha ha! Còn nhớ rõ bộ xương già này không!”

Triệu Nguyên tươi cười rạng rỡ, nhìn về phía người nói chuyện, khẽ vuốt cằm nói, “Cháu thấy thân thể ông Tường rất cường tráng, sắc mặt càng hồng hào, không lẽ trong nhà có chuyện vui?”

Tường Khâu Cát cười lớn một tiếng, “Tên nhóc này, chỉ biết trêu ghẹo người già như ông đây! Quả thật việc vui có một chuyện! Đứa cháu trai không ra gì của ông, sắp thành gia lập thất rồi! Không uổng công ông chờ mong nhiều năm như vậy! Thằng cháu kia cũng coi hoàn thành ước mong có cháu dẫu của ông!”

Cặp lông mày xinh đẹp của Triệu Nguyên hơi nhíu lại, “Ồ? Tên nhóc Tường Dương kia sao lại nghĩ không thông như thế? Chà chà! Còn trẻ như vậy đã nhảy xuống hầm mộ hôn nhân rồi! Thực sự là đáng tiếc!”

Mấy câu nói ra rất du côn, Tường Khâu Cát không so đo, Triệu Nguyên nói chuyện xưa nay vẫn vậy, cho dù đối với Triệu Chấn Đông, hắn cũng vậy nói như vậy, tất cả mọi người biết hắn đều không thấy lạ nữa!

“Cháu tên nhóc này! Sớm muộn cũng sẽ có người trị!”

Tường Khâu Cát cười ha hả, Triệu gia nổi tiếng về sự si tình, từ già đến trẻ, loại si tình được gọi là độc! Cứ nhìn Triệu Chấn Đông là biết, sủng ái người bạn đời của ông vô bờ bến, người không biết còn tưởng họ đang tân hôn kia!

Không hiểu sao, Triệu Nguyên nghe thấy câu nói kia của Tường Khâu Cát, lại không tự chủ đưa mắt dừng trên người Đường Linh, trong mắt xẹt qua một tia âm áp, bất quá chỉ trong nháy mắt đã biến mất vô ảnh vô tung!

“Triệu gia đã có quá nhiều kẻ si tình rồi, không thiếu một kẻ như tôi đâu!” Triệu Nguyên nói ra một cách thờ ơ, “Tường Dương tổ chức đám cưới ngày nào? Thiếu gia tôi sẽ tặng một phần đại lễ cho cậu ta!”

Tường Khâu Cát nghe thấy sắc mặt liền lộ vẻ vui mừng, mới hàn huyên với Triệu Nguyên có vài câu, cuối cùng Triệu Nguyên đã hứa tặng cho họ mấy loại thuốc lá đặc trưng, Tường Khâu Cát tươi cười mừng rỡ còn hơn đứa cháu sắp kết hôn của ông!

Đường Linh trầm lắng đầu, khóe miệng khẽ nhếch lên, cô coi như đã hiểu vì sao nhiều người đều muốn đến bắt chuyện vài câu với anh ta, thì ra đều vì độc quyền cung cấp thuốc lá!

“Tiểu công tử Hạ gia cũng tới rồi! Không nghĩ tới anh chàng Thích Khải Bình kia, mặt mũi cũng lớn quá, vậy mà mời được cả hai vị anh tài kiệt xuất của tỉnh Thanh chúng ta đến dự.” Lại có một ông lão cũng đi tới, gia nhập vào đội quân bắt chuyện!

“Đồ cổ tại tỉnh Thanh chúng ta có lịch sử lâu đời, đương nhiên phải ủng hộ nhiều hơn!”

Hạ Văn Dịch không còn vẻ ngả ngón mới nãy, lúc này lại chừng chạc đằng hoàng, giọng nhấc chân đều lộ vẻ khí độ tao nhã!

Kỳ thực hắn đâu muốn tham gia giám định đồ cổ gì đó, còn không phải bị tên Triệu Nguyên kia lôi tới đây sao! Bất quá cũng không thể trách Triệu Nguyên, ông nội của Triệu Nguyên Triệu Chấn Đông muốn cùng bà nội của hắn đi du lịch nước ngoài, ông nội quảng thiếp mời cho Triệu Nguyên, kêu Triệu Nguyên thay ông tham gia!

Kết quả Hạ Văn Dịch cũng bị lôi đi theo! Những vẫn còn tốt chán, nghe nói Đế Hào của thành phố S suốt hai năm qua phát triển không tệ, buổi tối tiện dịp có thể đi chơi một chút!

Thời điểm Triệu Nguyên và Hạ Văn Dịch bị một đám ông lão vây quanh, Đường Linh liền rời khỏi, đi thẳng đến khu làm việc!

Thích Khải Bình nhìn thấy Đường Linh, vội vã đi tới, đi theo tới còn có cả Lưu Triển Bằng. “Đường tổng, cô rút cuộc cũng tới rồi!”

Đường Linh gật đầu, nhìn chung quanh đại sảnh, “Chú Bình, chuẩn bị đến đâu rồi?”

Thích Khải Bình nghiêm mặt nói, “Đều chuẩn bị gần xong, đã chuẩn bị xong mười món vật phẩm dùng trong giám định hôm nay, danh gia đến tham dự cũng cảm không ít đồ cổ tới, xem ra hứng thú của bọn họ không hề nhỏ chút nào! Có mấy vị chơi đồ cổ thâm niên còn âm thầm tìm hiểu vật triển lãm hôm nay!”

“Hôm nay tới đây tham gia triển lãm có không ít người đều là chuyên gia trong ngành, nhất định không thể chậm trễ họ, trước đây tên của cửa hàng còn chưa đặt, hiện tại đặt luôn đi, cứ gọi là ‘Trần Bảo Các’!”

“Trần Bảo Các? Đường tổng có ý muốn tuyên bố Trần Bảo Trai và Trần Bảo Các là cùng một nhà?” Lưu Triển Bằng hỏi với vẻ nghi ngờ.

Đường Linh cười nhẹ, hai con mắt lóe ra tia sáng giao hoạt, “Tôi đâu nói như vậy! Nhưng nếu người khác suy đoán thế nào là chuyện của họ, thỉnh thoảng phóng ra chút tin tức, ‘Trần Bảo Các’ sẽ nhanh chóng nổi tiếng thôi!”

Lưu Triển Bằng và Thích Khải Bình bỗng nhiên tỉnh ngộ! Đúng vậy! Trên thân con người ta cái gì nặng nhất? Lòng hiếu kỳ đó thôi! Bây giờ Trần Bảo Trai thế như chẻ tre, nếu trực tiếp nói rõ Trần Bảo Các là sản nghiệp thuộc về Trần Bảo Trai, vậy Trần Bảo Các liền bị thể của Trần Bảo Trai ép xuống! Còn nếu như lững lờ không nói rõ, tên của hai cửa hàng, đủ khiến cho các giới đoán già đoán non, sẽ càng có nhiều sự tập trung hơn về phía Trần Bảo Các, mà sẽ không đối xử với nói như kiểu cửa hàng con của Trần Bảo Trai!

Mà thỉnh thoảng thả chút tin tức ra ngoài, khiến cho người ta sinh lòng hiếu kỳ, Trần Bảo Các không muốn nổi tiếng cũng khó!

Thích Khải Bình nghĩ thông suốt cách thức trong đó, nhìn Đường Linh với ánh mắt càng thêm hùng hực, cao minh a! Làm sao hẳn lại không nghĩ tới chứ!

Đường Linh chỉ cười không lên tiếng, phương pháp này chính hậu thế sau này người ta gọi là chiêu trò quảng bá! Chủ yếu dùng ở trong ngành giải trí, ngôi sao muốn hot, biện pháp nhanh nhất chính là tìm người khác phái, đồn thổi ra sự ám muội! Mà Đường Linh hơi thay đổi một chút thủ đoạn, xem ra hiệu quả cũng sẽ không quá kém!

Do Thích Khải Bình còn phải chịu trách nhiệm buổi triển lãm hôm nay, Đường Linh để hắn đi làm việc, nên chỉ còn lại Lưu Triển Bằng và Đường Linh!

“Chú Lưu, ngọc thạch của Việt Đăng đã vận chuyển hết đến chưa?” Tính toán thời gian cũng đã lâu rồi, bởi vì cô mua quá nhiều ngọc thạch, vận chuyển phải chia ra từng lô để chở, cho nên thời gian mất lâu hơn một chút!

“Phần lớn đều chờ tới rồi, chỉ còn lô cuối nữa thôi, chắc cũng sắp tới!” Lưu Triển Bằng suy nghĩ, lại nói, “Đường tổng, lần này mua không ít mao liệu, là muốn mở hết ra một lần, hay là chia nhỏ từng đợt.”

Đường Linh suy tư một chút, “Trước tiên mở ra một phần trước! Theo quy tắc cũ, tách được một phần liền thả ra tin tức! Nhưng chuyện này không vội, chú Lưu, gần đây chú giúp tôi lưu ý một chút, tìm một người địa phương thích hợp, đây đúng thời điểm xây dựng xưởng gia công ngọc thạch rồi!”

Bây giờ Trần Bảo Trai càng mở càng lớn, cần phải có xưởng chế tác riêng! Đừng xem thường xưởng gia công này, có xưởng gia công riêng, chi phí chế tác ngọc thạch sẽ được tiết kiệm không ít, tích tiểu thành đại, đó cũng là một món tiền lớn! Huống hồ, mở xưởng gia công Đường Linh còn có ý định khác nữa!

“Được! Đợi lô mao liệu cuối cùng tới, tôi sẽ bắt đầu bắt tay vào làm! Sau này cửa hàng mình cũng có xưởng gia công rồi!” Lưu Triển Bằng nhiệt tình mười phần, đi theo Đường Linh mấy năm qua, có cảm giác bản thân ông càng làm càng lên tinh thần!

Đường Linh nhìn Lưu Triển Bằng như vậy, trong lòng cảm khái, trước kia lần đầu gặp Lưu Triển Bằng trong lúc chú ấy đang tuột dốc, rõ ràng mới hơn 30 tuổi mà nhìn cứ như hơn 40 tuổi ấy, mà bây giờ Lưu Triển Bằng hơn 40 tuổi, thoát nhìn lại như một người đàn ông mới hơn 30 tuổi!

Duy nhất có chút tiếc nuối là, Lưu Triển Bằng những năm này vẫn không tìm được đối tượng, có thể vì nguyên do trước kia vợ chú ấy bỏ chú ấy đi trong lúc sa cơ nghèo túng đã tạo thành bóng ma trong lòng chú ấy, nói chung những năm này Lưu Triển Bằng vẫn dốc sức bận bịu giúp Đường Linh làm sự nghiệp, về tình cảm lại bỏ bê, mới hơn 40 tuổi, không có vợ, không con cái, Đường Linh chắc chắn rằng đây cũng là tâm bệnh của Lưu Triển Bằng!

Mọi người tự có phúc riêng của mỗi người, hoặc là nhân duyên của chú ấy chưa tới, nhân sinh đa dạng như vậy, ai biết được sau một khắc không chừng sẽ gặp được nửa kia thuộc về mình!

Thời điểm Đường Linh đang xuất thần, thanh âm chủ trì trên sân khấu lời suy nghĩ của cô trở lại!

Triển lãm giám định đồ cổ chính thức bắt đầu!

Bởi vì hôm nay là Hội triển lãm giám định đồ cổ, cho nên phong cách của người dẫn chương trình cũng khá là truyền thống, cũng không bày nhiều chiêu trò mới, đơn giản chủ trì vài câu, rồi giới thiệu Thích Khải Bình lên đài đọc diễn văn!

Thích Khải Bình một thân trang phục trang trọng, nhìn rất có tinh thần, đứng thẳng tắp trên sân khấu, nhìn mọi người, chậm rãi mở miệng nói, “Hoan nghênh các quý vị tiền bối lâu năm trong giới đồ cổ đến tham dự Hội triển lãm giám định đồ cổ hôm nay, Hội triển lãm giám định đồ cổ lần này, với mục đích giao lưu học thuật, hy vọng có thể khiến cho những thứ còn đang ẩn giấu ở trong góc đồ cổ lại thấy được ánh mặt trời, còn có thể bảo vệ di tích văn hóa của quốc gia chúng ta! ‘Trần Bảo Các’ chúng tôi lần này đem đến hội triển lãm mười vật phẩm đồ cổ để tiến hành giám định, đồng thời những chính

phẩm này sẽ được tiến hành bán đấu giá tại buổi khai trương ‘Trần Bảo Các’ cuối tuần này! Hội triển lãm giám định cổ hôm nay xin được phép bắt đầu, kính mong các vị có một buổi giám định đầy bất ngờ và vui vẻ!”

Thích Khải Bình phát biểu xong, liền đi xuống, cho người đem hết các đồ vật cần giám định hôm nay lên sân khấu, giám định lần này được chia theo từng nhóm, Thích Khải Bình sắp xếp đồ cổ cần giám định của “Trần Bảo Các” để tới nhóm cuối cùng!

Đồ cổ vừa ra sân, mọi người phía dưới đã rục rà rục rịch! Ngon lửa nhiệt tình với đồ cổ đã được đốt lên! Như kiểu triển lãm giám định đầy tính chuyên môn kiểu này được tổ chức không nhiều, trước mắt có thể có cơ hội tham gia Hội triển lãm giám định, tất cả mọi người đều rất chờ mong!

Một lần xuất ra mười món đồ cổ, mọi người có thể giám định từng món, mấy vị chơi đồ cổ thâm niên, đã sớm không nhìn được muốn đi lên giám định!

Đường Linh cũng tiến lên theo, những đồ này, cô chỉ cần quét mắt một vòng, liền biết rõ món nào là thật món nào là giả, cô đi theo lên, là muốn học kinh nghiệm, loại học thuật giao lưu kiểu này rất hiếm có, người đến tham dự đều là những người có kiến thức uyên bác về đồ cổ, lắng nghe những lời giải thích của họ, có thể học được không ít kiến thức trên sách vở không dạy!

Đường Linh ở một bên nghe hăng say, Triệu Nguyên lại nhủ mày, “Văn Dịch! Cậu thấy cô ấy không?”

Chỉ trong thoáng chốc, Đường Linh liền không thấy bóng dáng đâu, hai người họ phải ứng phó một lúc mới thoát ra khỏi đám người lớn tuổi đó, liền phát hiện Đường Linh đã không thấy đâu!

Hạ Văn Dịch đứng đó, ngó nghiêng chung quanh, “Không nhìn thấy, cô ấy cũng thật nhanh chân!” Anh chàng đó lập tức tươi cười ngay, “Xem ra tám chi phiếu phải quyền góp cho buổi giám định hôm nay rồi!”

Triệu Nguyên nhìn chăm chú vào bóng dáng màu trắng trong đám người trên sân khấu kia, cặp lông mày đang nhíu chặt từ từ giãn ra, khóe môi hơi giương lên, cặp mắt đen sáng rục rộc ra ánh sáng hứng thú!

“Vậy thì chưa chắc!”

Bước lên sân khấu, xuyên qua đám người, liền nhìn thấy Đường Linh với vẻ mặt nghiêm túc, lắng nghe mấy ông lão lớn tuổi đang giảng giải! Nhìn thấy Đường Linh như vậy, Triệu Nguyên dừng bước chân một chút, nhíu mày ngẫm nghĩ, không quấy rầy cô, mà đứng ở phía sau cô, cùng nhau lắng nghe!

Phải biết hẳn cũng không có hứng thú gì đối với đồ cổ, nếu không phải ông nội nhất định bắt hẳn tới tham gia, hẳn cũng không đi tới nơi nhàm chán này!

Nhưng bây giờ xem ra, hẳn ngược lại có chút vui mừng vì bản thân đã tới đây! Không thì làm sao gặp được “Nụ hoa” khiến người ta cảm thấy hứng thú kia!

Nghĩ như thế, nghe bọn họ bàn luận về đồ cổ, dường như cũng không thấy khô khan lắm!

“Đây là đồ cổ dạng nào? Nhìn giống như cây lược gỗ!”

“Chế tác trái lại rất tinh xảo, chỉ là không biết là thật hay giả!”

“Tôi lại thấy vật này không thật!” Một ông lão tóc hoa râm vuốt râu mép, chậm rãi nói.

“Ồ? Hồ đại sư có kiến giải khác biệt gì, không ngại nói cho chúng tôi nghe một chút!”

Hôm nay những người có mặt nơi đây, địa vị của Hồ Hưng Học khá cao, Diệp Hoàng Nghi đại sư trong giới chơi đồ cổ cấp quốc gia, chính là sư bá của Hồ Hưng Học, cũng chính là đệ tử của sư đệ Diệp Hoàng Nghi!

Nhắc đến Diệp Hoàng Nghi, giới chơi đồ cổ không ai là không nghe tiếng, đây chính là nhân vật cấp bậc đại sư! Ngay cả viện trưởng của viện bảo tàng quốc gia cũng sẽ tôn kính kêu ông bằng đại sư, nếu như có thể mời được Diệp Hoàng Nghi đến giám định đồ cổ, đây chính là chuyện náo động trong giới! Bởi vậy có thể thấy được, Diệp Hoàng Nghi Diệp đại sư có sức ảnh hưởng lớn bao nhiêu!

Hồ Hưng Học sờ râu mép, trên xương sống mũi có khung kính mắt bằng kim loại, cầm lấy vật quan sát hồi lâu mới mở miệng nói, “Hiện tồn tại loại lược lưng ngọc đều là cổ vật thời kỳ Đường triều, có một câu trong sách cổ ‘ngọc thiên kim tước ba tầng sấp, thúy kế cao từng lục tấn hư. Vũ xử xuân phong xuy lạc địa, quy lai biệt tứ nhất đầu sơ.’ miêu tả chính là trang sức tóc của phụ nữ Đường triều! Lược lưng ngọc chẳng phải lược, mà là vật trang sức tóc!”

Trong tay cầm lược lưng ngọc, Hồ Hưng Học nói một cách chân thành.

Có người không biết về lược lưng ngọc, cũng liên tục gật đầu, quả nhiên vẫn là Hồ đại sư có học thức uyên thâm, nếu Hồ đại sư không nói ra, chính bọn họ còn tưởng rằng đây chỉ là một cây lược gỗ chải đầu! Không nghĩ tới đó lại là vật trang sức cài tóc!

Đường Linh sớm biết vật này là giả, chỉ là không biết chính xác nó là vật gì, bây giờ nghe Hồ Hưng Học giảng giải, tri thức đã tăng thêm một phần!

“Hồ đại sư làm thế nào nhận ra là đồ giả? Tôi thấy chế tác ngược lại vô cùng tinh tế, hơn nữa loại đồ vật ít được quan tâm này, còn có người làm giả sao?”

Đồ cổ làm giả cũng có học vấn, đồ nào dễ bán, làm giả cũng sẽ nghiên cứu cái đó, trên thị trường chuyên làm giả phần lớn đều là đồ sứ cùng tranh chữ! Bởi vì có nhiều người yêu thích đồ vật thuộc hai dạng này, mà như kiểu chiếc lược lưng ngọc này, rất ít người có thể biết đó là vật giả, cho nên tiêu tốn rất nhiều thời gian, đi tạo ra một cái lược lưng ngọc không biết có thể bán đi được hay không, không bằng tạo ra chút đồ sứ cổ, dù sao mục đích làm giả cũng chính là kiếm tiền!

“Bởi vì lược lưng ngọc là đồ trang sức, cho nên ngoại trừ hoa văn chạm khắc tinh tế, cùng đường nét tạo hình nhu mỹ ra, quan trọng nhất chính là phiến ngọc phải thật mỏng, tính chất phải hoàn mỹ, mặt ngoài không thể có quá nhiều biến hóa gập ghềnh, mà lược lưng ngọc này, chạm trổ và đường nét cũng không tệ, mà mặt ngoài sử dụng kỹ thuật là Dương chạm!”

Người chơi đồ cổ đều là người hiểu biết, vừa nghe Hồ Hưng Học nói, trong lòng đã sáng tỏ! Mà Đường Linh lại ít tiếp xúc với đồ cổ, mở miệng hỏi, “Dương chạm là cái gì?”

Hồ Hưng Học ngẩn người, nhìn về phía Đường Linh, thấy dáng vẻ cô khoảng chừng mười lăm, mười sáu tuổi, trong lòng nghi ngờ, nhỏ như vậy đã tới đây? Rất ít thấy!

Ông tươi cười, cũng không ngại giảng giải cho Đường Linh, “Thủ pháp chạm khắc chia làm âm chạm cùng dương chạm, cách thức chạm trổ dương chạm, thông thường đều để lộ đồ án hoa văn ra mặt ngoài, mặt ngoài có cảm giác lồi lõm, lược lưng ngọc chân chính, đồ án khắc hoạ được dùng là âm chạm, đường nét thẳng mà dày đặc, dùng làm trang sức tóc, đương nhiên phải dùng âm chạm, không thì động một cái sẽ mắc vào tóc, phụ nữ Đường triều chẳng phải sẽ rất khổ thân sao!”

Khơi dậy hứng thú, Hồ Hưng Học còn đùa giỡn! Mọi người nghe xong đều cười ha ha, Hồ Hưng Học mặc dù là nhân vật cấp đại sư, cũng không nôn nóng kiêu ngạo, là một ông lão rất hiền lành!

Đường Linh nghe xong liền gật đầu, cười ngọt ngào, “Cháu hiểu rồi ạ, cảm ơn ngài!”

Phải biết loại học thuật này, không tùy tiện dạy cho người khác! Hồ Hưng Học dạy cho cô mấy thứ này, cô tất nhiên phải cảm kích!

Hồ Hưng Học nhìn thấy Đường Linh tuổi nhỏ như thế, mà rất nhiệt tình với đồ cổ, trong lòng cũng cao hứng! Phải biết người trẻ tuổi có thể tĩnh tâm lại nghiên cứu đồ cổ, thật sự rất ít, ngay cả đứa cháu trai không chịu phần đầu kia của ông, vì bị ông ép buộc mới chịu từ từ nghiên cứu đồ cổ!

Như Đường Linh tuổi trẻ như vậy, thật sự là khó có được! Nếu không phải do Hồ Hưng Học thường thức Đường Linh, vừa nảy căn bản sẽ không nói cho cô nghe tri thức đồ cổ nhập môn mà người chơi đồ cổ cần biết!

Cùng lúc Hồ Hưng Học thường thức Đường Linh, Đường Linh cũng âm thầm thường thức Hồ Hưng Học, không tệ! Xem ra Hội triển lãm giám định hôm nay sẽ rất thành công đây, nói vậy bộ trục tranh cuộn bằng lụa kia, vị đại sư Hồ Hưng Học này nhất định có thể nhìn ra được một hai điều!

Thời gian sau đó, Đường Linh vẫn đi theo đám người Hồ Hưng Học, giám định từng món từng món đồ cổ, có thật có giả, trong đó không thiếu một ít đồ cổ có niên đại lâu đời, cũng dậy lên từng lớp sóng rầm rộ!

Triệu Nguyên lần đầu tiên đi theo đám người này, nghe toàn bộ kiến giải của họ về từng kiện đồ vật, Hạ Văn Dịch thì không thể chịu nổi nữa, đã sớm đi về khu nghỉ ngơi để tán gái!

Triệu Nguyên đứng cạnh cô, Đường Linh đã sớm biết, nhưng cô không cho hắn cơ hội bắt chuyện, nếu hắn muốn đi theo thì cứ để hắn theo! Xem hắn có thể đi theo tới khi nào!

Sau đó Hồ Hưng Học lại bình phẩm vài món đồ cổ, thấy Đường Linh nghe rất nghiêm túc, ông lại nói nhiều thêm chút, Đường Linh thu hoạch được không ít thứ tốt! Mà mọi người càng dưng đứng lố tai lên để nghe, cơ hội hiếm có bức này, đương nhiên không thể bỏ qua!

Mấy tốp đồ cổ đều đã giám định qua, then chốt cuối cùng, là do nhà tổ chức triển lãm giám định đồ cổ lần này là “Trần Bảo Các” cung cấp, đem nhóm đồ cổ cuối cùng của ngày hôm nay lên sân khấu, có số ít người lớn tuổi đã hơi mệt chút, một nhóm người đi đến khu nghỉ ngơi, cho nên người giám định không nhiều như khi mới bắt đầu!

Bất quá những thứ này Đường Linh cũng không để ý, cô tổ chức buổi triển lãm giám định này, ngoài ý định muốn quảng bá cho thương hiệu “Trần Bảo Các” ra, quan trọng nhất là đang tìm người có khả năng giám định trục tranh cuộn tơ lụa chứa càn khôn kia! Có Hồ Hưng Học vị đại sư trong giới đồ cổ ở đây, tự nhiên không cần phải lo lắng!

Mười vật phẩm triển lãm này đều do đích thân Đường Linh chọn lựa ra, từng món đều là đồ cổ thứ thiệt, chỉ là Đường Linh cũng không lựa ra những loại có lớp sương mù đặc biệt nồng nặc lấy ra, cho nên tại đây ngoài trục tranh cuộn chứa càn khôn và một món đồ gốm sứ là cực phẩm ra, thì những cái khác đều là đồ cổ tương đối thông thường!

Thấy Đường Linh vẫn muốn đi theo giám định, Triệu Nguyên bên cạnh rốt cục đã không chịu nổi nữa, có chút phiền não lôi kéo Đường Linh lại, “Tôi mệt rồi, theo tôi qua đó nghỉ ngơi một lúc!”

Đường Linh cong môi tươi cười: “Lão gia ngài thân thể quý báu, tôi không thể sánh được, xin ngài hãy tự mình nghỉ ngơi đi!”

Sắc mặt Triệu Nguyên trầm xuống, vừa muốn mở miệng, lại bị Hồ Hưng Học đại sư cắt ngang, “Tiểu Đường, mau tới xem cái này một chút!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 30: Nửa bức bút tích thực (1/3)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Chỉ trong chốc lát, Đường Linh cùng với Hồ Hưng Học như đã thân quen, Hồ Hưng Học cũng vậy cứ gọi “Nhóc Tiểu Đường, Tiểu Đường” luôn miệng, mọi người bên cạnh không ngừng hâm mộ! Cô gái nhỏ này vậy mà được Hồ Hưng Học đại sư ưu ái, mệnh tốt quá mức!

Đường Linh không để ý đến sắc mặt có chút âm trầm của Triệu Nguyên, vội vàng đuổi tới, mà Triệu Nguyên đứng đó, sóng ngầm trong mắt phun trào, cuối cùng đành bước xuống sân khấu, đi đến khu nghỉ ngơi.

Vừa tới khu nghỉ ngơi, liền phát hiện không ít nhân viên nữ vây quanh Hạ Văn Dịch, vừa nói vừa cười vui vẻ, sắc mặt hắn càng thêm dọa người!

Hạ Văn Dịch nhìn thấy mặt cậu bạn nặng như chì, hắn đang ngồi trong lòng đám mỹ nữ vây quanh, cười trêu ghẹo nói, “A! Đây là thế nào? Chẳng lẽ nếm mùi thất bại rồi?”

Triệu Nguyên nhìn Hạ Văn Dịch một cái, thân hắn tản ra khí tức lạnh lẽo, khiến Hạ Văn Dịch thu hồi lại ngay sự trêu đùa ban nãy, hắn lắc đầu một cái cười nói, “Tôi nói Nguyên thiếu, cậu còn tự làm khó mình trà trộn vào nhóm ông cụ kia, nghe bọn họ thao thao bất tuyệt? Tôi nhớ rõ cậu và thái thượng hoàng nhà cậu mỗi lần tham gia triển lãm đồ cổ, đều không vượt qua được mười phút! Chà chà!”

Hạ Văn Dịch ưu nhã giơ cánh tay lên, nhìn đồng hồ tay một chút, cười rất đáng đánh đòn, “Lần này thế mà rông rã mất ba tiếng! Cô gái nhỏ kia sức quyến rũ cũng thật không nhỏ đâu!”

Xem ra hắn đã hơi coi thường Đường Linh cô gái này rồi, vậy mà có thể khiến cho Nguyên thiếu cam tâm bị hành hạ hơn ba tiếng đồng hồ! Không biết nên nói sức quyến rũ của Đường Linh lớn, hay sự kiên nhẫn của Nguyên thiếu đã nâng cao một bước?

Triệu Nguyên ngồi người về phía sau, dựa vào trên ghế sofa, trong sự lười nhác đan xét khí chất tao nhã! Sắc mặt u ám như được rũ bỏ hết, bên môi mang theo một ý nghiền ngẫm.

“Mới vừa nãy trò chuyện với đám người cha chú rất vui vẻ, không cần thận đưa phần thuốc lá đặc biệt vốn cho cậu cho người khác rồi, nói vậy Dịch thiếu gia sẽ không trách tôi chứ?”

“Cái gì?”

Hạ Văn Dịch kinh hô một tiếng, đứng lên, đám mỹ nữ vây quanh hắn bị hoảng sợ, cuống cuồng lùi về phía sau mấy bước!

“Tôi nói Nguyên thiếu, không thể đùa giỡn với người khác vậy đâu! Mấy cái vụ thuốc lá đặc biệt đó tết năm ngoái tôi đã lên kế hoạch đầu vào đó hết cả rồi, đây chính là tôi muốn hiếu kính lão gia nhà tôi làm quà năm mới! Cậu đừng đùa giỡn kiểu này được không hả! Đây không phải là muốn mạng của tôi sao?”

Hạ Văn Dịch xù lông lên, tròng mắt tròn xoe, vừa tức giận lại vẫn mang theo một chút đáng thương!

Triệu Nguyên liếc Hạ Văn Dịch một cái, lấy ra từ trong ngực ra một bao thuốc màu trắng, trên bao màu trắng đó không có bất kì chữ gì, mở bao ra, rút ra một điếu rồi châm lên, tiện tay quăng bao thuốc lên bàn tròn bên cạnh, hai ngón tay kẹp điếu thuốc một cách ưu nhã, đưa đến bên môi, môi mỏng khẽ động, hít một hơi thật sâu, nhẹ nhàng phun ra khói thuốc.

“Chỉ còn hộp này thôi, lấy về cho có đi!”

Hạ Văn Dịch có chút không phản ứng kịp, nhìn chằm chằm bao thuốc nằm đó, bao thuốc thiếu một điếu, mất nửa ngày, hắn như xù lông lên nói, “Khôn! Không phải chứ! Chỉ có một hộp cuối cùng, cậu còn trêu chọc tôi! Cậu chơi ông đây hả!”. Đầu lòng nhìn gói thuốc lá đã bị bóc tem kia, vẻ mặt đáng thương, sao còn phong thái tao nhã như hồi nãy nữa!

Triệu Nguyên giương mắt, mang theo chút lười biếng mở miệng, “Vừa vặn, thái thượng hoàng nhà tôi còn chưa được thử đâu!”

Lời vừa nói ra khỏi miệng, Hạ Văn Dịch nhanh tay lẹ mắt, một tay vót liền hộp thuốc lá, trực tiếp nhét vào túi áo, hai tay ôm lấy túi áo, rất sợ Triệu Nguyên sẽ tới cướp, tốc độ kia như gió!

“Nguyên thiếu, hai tháng nữa sinh nhật cậu, tôi dẫn theo ‘nụ hoa’ đó đi tham dự sinh nhật cậu, thế nào?”. Con người Hạ Văn Dịch chuyển động, dụ dỗ, “Chỉ cần tôi có thể dẫn cô ấy đến tham gia, đến tết mấy loại thuốc đặc chủng kia vẫn như thường lệ, thấy sao?”

Triệu Nguyên khẽ cười một tiếng, chậm rãi phun ra một làn sương mù màu trắng, lắc đầu một cái, “Thuốc của tôi cực kì đáng giá tiền, cô ấy cũng đâu đến giá trị đó!”

Hạ Văn Dịch nhìn Triệu Nguyên với ánh mắt hồ nghi, hẳn không phải coi trọng cô gái nhỏ kia sao? Còn tưởng rằng Đường Linh đối với hắn có lẽ có chút khác biệt! Thì ra cũng chỉ là chơi bời mà thôi!

Hạ Văn Dịch thờ dài một hơi thật sâu, ngồi lên ghế sofa, và mặt có chút bất đắc dĩ nói, “Điều kiện gì, nói đi!”

Hắn đã nhìn ra, sắc mặt kia của Triệu Nguyên đâu phải là bị Đường Linh trêu chọc, rõ ràng chính là diễn cho hắn nhìn, hắn lại không biết sống chết mà dăm đầu vào! Chính là không biết lần này Nguyên thiếu lại định làm gì!

“Gần đây kinh tế của thành phố S phát triển không tệ, trong tỉnh cũng là lúc xin một tổ chuyên án, tiến hành khảo sát tình hình của thành phố S mới đúng!” Triệu Nguyên nghiêm trang phân tích.

Tổ chuyên án?

Hạ Văn Dịch khẽ cau mày một cái, hắn biết ngay mà điều kiện không đơn giản! Bây giờ cục diện chính trị thành phố S có chút loạn, hiện tại xin một tổ chuyên án, sợ rằng cũng không thích hợp!

Hạ Văn Dịch quay đầu hướng về phía nhóm mỹ nữ tiếp tân, “Các vị mỹ nữ, nơi này không cần gì nữa, các vị nhanh đi nghỉ ngơi thôi, nếu cứ đứng lâu chân mỏi, thiếu gia tôi đây sẽ rất đau lòng đó!”

Mấy cô nhân viên tiếp tân cười chúm chím, anh đẹp trai này nói chuyện rất hài hước, các cô đều là người hiểu chuyện, biết bọn họ có việc muốn nói, liền xoay người đều lui xuống!

Thấy người đều đã đi, Hạ Văn Dịch mới thu hồi về đùa giỡn, nhìn Triệu Nguyên nghiêm mặt nói, “Nguyên thiếu, thời điểm này cậu mới đến thành phố S, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy! Thị trường mới lên không lâu, thế lực thành phố S hỗn loạn, cậu ở trong kinh đang ngon lành, đến nơi địa phương nhỏ này làm cái gì, thực sự không phải hành động sáng suốt! Không hiểu nổi!”

Triệu Nguyên nhếch môi cười, “Cậu chỉ cần chuyển lời là được, tới nơi này đương nhiên có mục đích của tôi, nhưng có thể nói cho ông cụ nhà cậu yên tâm, tôi không có ý định dính vào vũng nước đục thành phố S này!”

Hạ Văn Dịch nhíu mày nhìn chăm chú vào Triệu Nguyên, suy nghĩ trong chốc lát, mãi sau mới lắc đầu một cái, chấp nhận thờ dài nói, “Được! Khi về tôi sẽ chuyển lời cho ông cụ, nhưng có thể thành hay không, thì tôi không nắm chắc! Cậu cũng biết đấy, ông cụ đâu phải người dễ thuyết phục!”

Con mắt Hạ Văn Dịch đảo như bị, nụ cười có chút gian trá, “Nhưng nếu là cậu có thể cấp thêm chút thuốc lá đặc biệt, nói không chừng ông cụ thật sự gật đầu ngay!”

Triệu Nguyên cười, không nói gì thêm, yên lặng hút điếu thuốc đặc biệt trong tay, có chút buồn bực nhìn đăm đăm về hướng Đường Linh, cái hội triển lãm chết tiệt này, rốt cuộc khi nào mới kết thúc!

“Mười món đồ sưu tầm xuất ra đợt cuối thật không tệ a! Vài món đầu tiên đều là đồ thật, ‘Trần Bảo Các’ chẳng phải mới xuất hiện sao? Chính phẩm cũng không ít! Thực sự là đầu tư lớn a!”

“‘Trần Bảo Các’? Và ‘Trần Bảo Trai’ có phải một nhà? Thấy có vẻ như một nhà!”

“Không thể sao, một nhà làm đồ cổ, một nhà làm châu báu ngọc thạch, hơn nữa ông chủ của hai nhà này cũng không phải một người!”

“Tôi thấy chưa hẳn, tôi vừa mới nhìn thấy ông chủ Trần Bảo Trai Lưu Triển Bằng đến đây!”

“Vậy có thể nói rõ điều gì! Tôi thấy không thiếu người chơi đồ cổ ở tỉnh Thanh đều tới, Lưu Triển Bằng cũng thích chơi đồ cổ, đến đây cũng không kì lạ!”

Mấy năm qua Lưu Triển Bằng kinh doanh Trần Bảo Trai phát triển không tệ, hiện tại không ít người đều biết ông chính là ông chủ của Trần Bảo Trai! Lặng lặng nghe mọi người nghị luận, trong lòng Đường Linh hiểu rõ, xem ray phương pháp này vẫn hiệu quả!

Mà khi Hồ Hưng Học đại sư giám định ra, chiếc bình Vân Long Văn Mai không mấy bắt mắt kia, lại là Nguyên Thanh Hoa rất hiếm thấy, toàn trường rung động! Người người đều sôi trào!

Nguyên Thanh Hoa!

Đó là cái khái niệm gì! Mọi người chơi đồ cổ đều biết đến, giá trị của Nguyên Thanh Hoa lớn cỡ nào!

Nguyên Thanh Hoa đó là một sản phẩm gốm sứ kì diệu của Trung Quốc, trấn Cảnh Đức nhảy vọt một bước trở thành trung tâm của ngành gốm sứ, cũng do công lao của Nguyên Thanh Hoa, mà trong dòng lịch sử lớn của đất nước, triều đại nhà Nguyên chỉ ngắn ngủi không đến trăm năm, lưu truyền xuống Nguyên Thanh Hoa đã ít lại càng ít, cho nên giá trị Nguyên Thanh Hoa có thể tưởng tượng được!

Nhóm lão học giả vừa mới đi qua khu nghỉ ngơi, nghe có người kêu “Nguyên Thanh Hoa”, lập tức kích động đứng lên, tăng nhanh cước bộ chạy về phía sân khấu, rất sợ đi chậm sẽ không được chiêm ngưỡng nó! Trên mặt đầu còn vẻ mặt vừa này!

Triệu Nguyên cùng Hạ Văn Dịch nhìn thấy bên này có động tĩnh, liền dúi đầu thuốc, cũng đều chạy tới!

“Nguyên Thanh Hoa? Thực sự là Nguyên Thanh Hoa?”

“Trời! Đồ tốt đó! Giá trị liền thành a!”

“Lần này đến thành phố S thật không uống công, không chỉ nhìn thấy được Hồ Hưng Học Hồ đại sư, còn có thể tận mắt nhìn thấy Nguyên Thanh Hoa quý trọng như vậy!”

“Ông chủ Thích, Nguyên Thanh Hoa của ông bán thế nào?”

Lập tức có người hỏi Thích Khải Bình về giá bán, Thích Khải Bình cũng chấn động cực kì, cái bình long phụng văn mai luôn cất trong kho không ai chú ý đến vậy mà lại là Nguyên Thanh Hoa! Thật không thể ngờ được!

Nhưng dù bị làm cho khiếp sợ thế nào thì Thích Khải Bình vẫn coi như tỉnh táo, lập tức đáp, “Đồ cổ sau khi được giám định tại lần triển lãm này, sẽ được đem bán đấu giá tại ngày ‘Trần Bảo Các’ khai trương! Nếu các vị có hứng thú, xin mời chủ nhật tuần sau đến ‘Trần Bảo Các’!”

Đây đều là điều Đường Linh đã phân phó trước, tất cả sản phẩm triển lãm hôm nay chỉ giới hạn triển lãm, nếu muốn mua, vậy thì cứ chờ đến lúc khai trương Trần Bảo Các, ngày đó sẽ tiến hành bán đấu giá! Người trả giá cao mua được! Đây không thể nghi ngờ là phương thức tuyên truyền tốt nhất cho Trần Bảo Các trong dịp khai trương!

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều nóng lòng, phải biết những người có mặt nơi này, giá trị bản thân đều không nhỏ! Không thiếu người quyết định chủ nhật tuần sau nhất định phải đi Trần Bảo Các!

“Tôi thấy Nguyên Thanh Hoa này, ít nhất phải hơn trăm triệu!”

Hồ Hưng Học hưng phấn nhìn chằm chằm chiếc bình long phụng văn mai, thực sự là càng nhìn càng xinh đẹp! Hắn nhớ tới sư thúc Diệp Hoàng Nghi có một chiếc Nguyên Thanh Hoa, không nghĩ tới ở đây, hắn được gặp bảo bối này!

Hơn trăm triệu?

Trong lòng mọi người đều là run lên!

Nguyên Thanh Hoa quả nhiên giá trị liền thành!

Tuy rằng trong lòng mọi người đều muốn mua lại, nhưng người chân chính có thể ra được giá mua thì không có mấy người! Mấy triệu, thậm chí mấy chục triệu chính bọn họ đều không coi là đắt, nhưng hơn trăm triệu, đối một số người đến đây mà nói, quả thật là giá trên trời!

Quả nhiên Nguyên Thanh Hoa không phải người nào cũng có thể sở hữu!

Thích Khải Bình nhìn dòm mắt chiếc bình long phụng văn mai, trong lòng không ngớt kích động! Có Nguyên Thanh Hoa, Trần Bảo Các bọn họ tuyệt đối sẽ nổi danh! Sau khi cảm thán xong, không khỏi kính phục Đường Linh, những món hàng đem ra triển lãm hôm nay đều do cô tự tay lựa ra, không nghĩ tới mỗi món đều đồ thật, mà hôm nay cư nhiên còn có một món chỉ bảo như Nguyên Thanh Hoa! Cho đến giờ phút này, hắn mới phục Đường Linh từ đáy lòng!

Sự nhiệt tình của mọi người đối với Nguyên Thanh Hoa quá mức tăng lên, dẫn đến cao trào buổi giám định! Đối với món đồ cổ cuối cùng trong buổi giám định hôm nay, vậy mà không ai nhớ đến muốn đi giám định nó! Mọi người đều vây quanh chiếc bình long phụng văn mai cẩn thận quan sát, thỉnh thoảng kinh than tán thưởng vài tiếng!

Đường Linh khẽ cau mày, màn kịch quan trọng hôm nay còn chưa lên sàn, cũng không thể kết thúc như vậy! Âm thầm ra hiệu bằng mắt cho Thích Khải Bình, Thích Khải Bình liền vội mở miệng nói, “Mọi người xin hãy bình tĩnh đừng nóng vội, lần triển lãm giám định này còn có một vật phẩm còn chưa được giám định, không bằng chúng ta cùng nhau nhìn một chút vật phẩm cuối cùng kia!”

Hồ Hưng Học đại sư nhìn lưu luyến chiếc bình long phụng văn mai, nhưng hôm nay nếu đã tới hội triển lãm giám định rồi, thì phải giám định hết mới được, cũng coi như viên mãn! Mau chóng giám định cho xong vật phẩm cuối cùng kia, ông còn phải chiêm ngưỡng kĩ càng hơn Nguyên Thanh Hoa lần nữa mới được!

Hồ Hưng Học đi đến trước mặt vật phẩm cuối cùng, chỉ có Đường Linh ở bên cạnh ông, những người khác sớm đã bị Nguyên Thanh Hoa quyến rũ mất rồi, bọn họ mới không để ý lời Thích Khải Bình nói! Cơ hội được chiêm ngưỡng Nguyên Thanh Hoa này có thể coi như ngàn năm một thuở, đương nhiên không thể bỏ qua!

Ánh mắt Triệu Nguyên vẫn đang trên người Đường Linh, cho dù nghe được Nguyên Thanh Hoa giá trị trên trăm triệu, hắn vẫn không đổi sắc!

Nhìn vật phẩm triển lãm trước mắt, Hồ Hưng Học nhíu mày, đây là cái gì? Một đồng giấy rách nát, đặt lộn xộn nơi đó, phía dưới dường như còn bị đè ép vật gì đó!

Vươn tay, lấy ra đồng giấy vụn bên trên, bức họa tơ lụa màu vàng sẫm, cứ như vậy lẳng lặng hiện ra trước mắt!

Hồ Hưng Học đầu tiên là sững sờ, ông không nhìn bức họa tơ lụa trước tiên, mà là cảm lấy giấy vụn, cẩn thận nhìn chung quanh, vết cắt bốn phía đều do Chu Hồng Vũ cắt, bởi vì dùng loại dao rọc giấy, cho nên có chút lồi lõm!

Nhìn một chút giấy vụn, lại nhìn bức họa tơ lụa phía dưới, ánh mắt Hồ Hưng Học phát sáng, chòm râu xám trắng đều run lên, vội vàng thả đồng giấy vụn xuống, nhìn lên bức họa tơ lụa!

Một bên cúi đầu nhìn tranh, một bên kích động hướng về chỗ Thích Khải Bình hỏi, “Bức họa tơ lụa này được giấu trong giấy họa này?”

“Đúng vậy! Hồ đại sư ánh mắt quả nhiên độc đáo! Bức họa tơ lụa này đúng là được lấy ra từ bên trong quyển trục này! Chẳng qua tôi lại không nhìn ra được lai lịch của nó, cho nên mới nghĩ đến tổ chức buổi triển lãm giám định hôm nay, muốn nhờ mọi người đến giám định giúp một chút!” Thích Khải Bình chậm rãi nói!

Hồ Hưng Học gật đầu, cẩn thận dùng tay sờ lên bức họa tơ lụa, xúc cảm tơ lụa, đúng là thượng phẩm khó gặp! Phải biết thời cổ có thể sử dụng tơ lụa vẽ tranh, đây chính là chuyện cực kỳ xa xỉ! Bình thường chỉ có gia đình Đế vương, mới có thực lực thế này!

“Không biết Hồ đại sư có phải đã nhìn ra gì đó hay không?”

Thích Khải Bình vội vàng hỏi, trong lòng hẩn rất tò mò! Có thể bị người tà dùng tài nghệ cao minh bậc này để giấu trong bức vẽ, vật ấy tất nhiên không tầm thường!

Hồ Hưng Học chưa kịp nói, Đường Linh liền thấy Chu Hồng Vũ đi nhanh như bay hướng về phía này, tốc độ nhanh chóng đến kinh ngạc, Đường Linh rất sợ ông ta đến đây phanh không kịp!

Dù sao Chu Hồng Vũ tuổi đã khá lớn, vừa thờ phỉ phò vừa oán hận Thích Khải Bình nói, “Tôi nói Tiểu Bình! Cậu cũng quá không hiền hậu! Hội triển lãm đã bắt đầu vậy mà cậu lại không gọi tôi!”

“Tôi đã gọi anh mười mấy lần rồi, là chính anh hoàn toàn cách biệt với thế gian! Tôi lại không có năng lực kéo anh trở lại địa cầu!”

Thích Khải Bình có chút bó tay, cái tên này chỉ cần là động đến mấy thứ đồ cổ, tuyệt đối sẽ tự phong bế mình lại!

Chu Hồng Vũ nghe xong có chút ngượng ngùng, cười hi hi, nhìn Hồ Hưng Học đang đứng trước bức họa, thờ phào nhẹ nhõm, “Cũng còn may vẫn tới kịp! Hồ đại sư có thể nhìn ra điều gì không? Bức này tôi chỉ nhận ra nó thuộc về trước Tống triều, nhưng không nhìn ra được nó được chế tác từ bàn tay của danh gia nào!”

Hồ Hưng Học đang tỉ mỉ quan sát, trong lòng bỗng nảy thốt một cái!

Ông nói thế nào có chút quen mắt, bức họa này và bức họa trong viện bảo tàng ở kinh thành kia, bất kể là kĩ xảo hội họa hay bút phong nét mực, đều cực kì tương tự! Chẳng lẽ thực sự là một bức?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 30-2: Nửa bức bút tích thực (2/3)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Nhìn Hồ Hưng Học càng ngày càng đắm chiêu, Đường Linh liền biết được, ông ấy nhất định là đã nhìn ra!

“Tôi thấy bức họa tơ lụa này, tinh tế nắn nót, đường nét mịn nhẵn tròn trịa, mà cách phối màu vừa sắc nét vừa vững vàng, nội dung trong bức tranh vẽ ra vừa nhìn liền biết là cảnh ca vũ dạ yến, nét vẽ sống động như thật!”

Đường Linh nói một tràng dài, Triệu Nguyên nhìn về phía Đường Linh, cặp mắt phượng phát sáng, nhiều hơn một chút thương thức! Không nghĩ tới cô nhóc này thật có chút bản lĩnh, những lời này nghe vào liền biết không phải là người mới, tuy rằng hẳn không thích chơi đồ cổ, nhưng đi theo thái thượng hoàng từng tham gia không ít triển lãm đồ cổ, ít nhiều vẫn hiểu được phần nào!

Hồ Hưng Học ngẩng đầu lên, nhìn Đường Linh tươi cười gật đầu, cô nhóc này quả nhiên có chút bản sự!

“Bức này quả thực miêu tả dạ yến, toàn thể đường nét mượt mà, tinh xảo linh động, lực biểu hiện rất rõ nét, thiết kế màu sắc xinh đẹp tao nhã, hấp dẫn độc đáo! Vừa nhìn liền biết xuất phát từ bàn tay của bậc đại danh gia! Thật sự là tác phẩm xuất sắc khó có được a!”

“Ý?”

Hồ Hưng Học rốt cục thấy được chỗ cuối bức họa, khi nhìn thấy vết cắt bằng kéo lồi lõm không đều kia, thần tình kích động, đến nói chuyện cũng

không vững vàng!

“Chuyện này... làm sao có thể! Chẳng lẽ là thật? Trời! Thật không thể tin được!”

Hồ Hưng Học đứng tại chỗ nói lầm nhảm, lập tức đưa tới không ít người chú ý, rất hiếm khi thấy Hồ đại sư kích động như thế, coi như vừa nãy mới phát hiện ra Nguyên Thanh Hoa, hẳn cũng chỉ mừng rỡ dị thường, tuy rằng trong lòng lưu luyến, nhưng cũng kiên trì phải giám định nốt món hàng cuối cùng hôm nay!

Mọi người dồn dập đưa mắt lên vật triển lãm cuối cùng trong ngày, thì ra là bức họa tơ lụa, rốt cuộc là kiểu họa tơ lụa nào, có thể khiến cho Hồ đại sư kích động như thế!

Có người có ánh mắt lợi hại, nhìn thấy một đồng giấy vụn và bức họa tơ lụa màu vàng sậm, do dự nhìn về phía Thích Khai Bình hỏi, “Ông chủ Thích, bức họa tơ lụa này, chẳng lẽ là từ bên trong đồng giấy vẽ này lấy ra?”

Cái gì?

Bức họa tơ lụa là từ trong bức tranh giấy lấy ra? Vậy khẳng định không phải vật phạm a! Không phải vậy thì ai sẽ dụng tâm tốn sức cất giấu một bức họa vô dụng chứ?

“Đương nhiên! Đây chính là do tôi lấy ra!” về mặt Chu Hồng Vũ tự hào, phải biết đương thời có thể lấy ra bức họa từ trong bức họa chứa càn khôn, sợ là không có mấy người!

“Vị này chính là?”

“Là đối tác của tôi, cũng là ông chủ của Trần Bảo Các, Chu Hồng Vũ ông chủ Chu!”

Thích Khai Bình giới thiệu cho mọi người, bởi vì mạng đối ngoại tiếp đón đều là Thích Khai Bình phụ trách, cho nên có rất ít người biết đến “Trần Bảo Các” còn có một ông chủ, Chu Hồng Vũ!

Chu Hồng Vũ cũng không tính toán, vung tay, “Cái gì ông chủ không ông chủ, tôi chỉ thích đồ cổ, chỉ cần có đồ cổ, ông chủ hay không ông chủ, không đáng kể!”

Mọi người nghe Chu Hồng Vũ nói, đều cười ha ha! Ông chủ Chu này làm người cũng không tệ, đều là chủ nhưng nửa điểm lại không để ý danh phận!

“Điều yên lặng nào, chúng ta nghe một chút Hồ đại sư nói thế nào! Tôi đã nghiên cứu bức tranh này đã mấy ngày nay, cũng không nghiên cứu ra chút manh mối nào!” Chu Hồng Vũ nhìn Hồ Hưng Học bằng ánh mắt nóng rực, vẻ lo lắng đầy mặt!

“Chuyện này...” Hồ Hưng Học vẫn có chút khó có thể tin, “Đây hình như là ‘Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ’!”

Cái gì?

Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ?

Mọi người anh nhìn tôi, tôi nhìn anh! Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ này chẳng phải được đặt trong viện bảo tàng ở kinh thành sao? Làm sao có khả năng xuất hiện ở đây? Không phải đã nhìn lầm rồi chứ!

“Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ?” Chu Hồng Vũ kinh hô một tiếng, hung hăng vỗ trán một cái, “Tôi nhớ ra rồi, cứ bảo sao nhìn quen mắt, bút pháp và phối màu, quả thực giống như đúc bức ‘Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ’ trong viện bảo tàng ở kinh thành y hệt!”

“Vậy rốt cuộc cái nào mới là bút tích thực? Trong viện bảo tàng tại kinh thành không thể là giả! Tôi thấy tám phần mười đây là phông chế!”

“Vậy cũng chưa chắc, nếu đây không phải bút tích thực, làm sao lại bị người ta phí hết tâm tư, dùng tài nghệ tuyệt truyền này, đem bức tranh này giấu trong tranh? Nói không chừng chính là thật!”

“Lẽ nào trong viện bảo tàng lại là hàng nhái?”

“Không đúng không đúng! Bức Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ tại viện bảo tàng kinh thành, tôi từng nhìn thấy, tuy rằng bút pháp và phối màu tương đồng, nhưng nội dung vẽ khác nhau! Theo tôi thấy càng giống như một cụm tranh!”

Tường Khâu Cát đứng bên cạnh mở miệng nói, ông cũng là nhà chơi và sưu tầm đồ cổ lâu năm, đam mê đồ cổ, mà bức Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ, ông từng nghiên cứu qua!

Trong đầu Đường Linh tinh quang chớp lóe, nhìn chỗ cuối của bức họa tơ lụa, nhẹ nhàng mở miệng nói, “Có khả năng hay không, hai bức họa này thật ra là một bức! Phần cuối cùng của bức này, rất rõ rệt là bị người ta xé ra, chỉ là không biết, bức họa ở nơi viện bảo tàng kinh thành kia, có phải cũng như thế hay không?”

Ánh mắt Chu Hồng Vũ sáng lên, “Đúng vậy! Nếu Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ ở kinh thành kia cũng bị người xé, vậy rất có thể, hai bức họa này vốn chính là một bức!”

Mọi người đều bị chấn động! Nếu thật sự như thế, nửa bức Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ này chính là bảo vật vô giá a!

Mọi người đều biết, Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ là một tác phẩm ở thời kỳ Ngũ Đại, đây chính là cho Đường Hậu Chủ Lý Dục về!

Thời kỳ Ngũ Đại, triều đại của mười nước thay đổi rất nhanh, cho nên mỗi triều đại trong lịch sử đều là phù dung chớp mắt, bây giờ có thể có một món đồ cổ thời kỳ ngũ đại, đây chính là so với chuyện sở hữu Nguyên Thanh Hoa còn khó hơn nhiều!

Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ được đặt tại phòng triển lãm cao cấp nhất của viện bảo tàng kinh thành, cũng là bởi vì nó chính là tác phẩm truyền thế của thời đại đó! Chứng minh thời kỳ văn hóa lịch sử Ngũ Đại! Bức họa này trên ý nghĩa lịch sử là hết sức quan trọng!

“Nếu như tôi đoán không lầm! Đây... Đây chính là nửa kia của bức Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ!”

Hồ Hưng Học rốt cục vẫn kích động nói ra lời! Viên mắt khô khốc, lúc này cũng bị nước mắt thấm ướt, ông may mắn biết bao!

May mắn cỡ nào a!

Chuyện bức Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ chỉ là nửa bức tác phẩm, ông biết được điều này từ chỗ sư bá Diệp Hoàng Nghi, bây giờ Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ trong viện bảo tàng đã trải qua xử lý hiện đại, che giấu hết chỗ lồi lõm không bằng phẳng đi rồi, chỉ số ít người mới biết, kỳ thực bức Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ trưng bày tại viện bảo tàng đó chỉ là nửa bức!

Oanh!

Mọi người nhốn nháo!

Đây chính là bí mật động trời, Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ trong viện bảo tàng kinh thành, thực ra chỉ là nửa bức? Mà “Trần Bảo Cầm” xuất ra kiện đồ cổ này, thực ra là nửa bức khác?

“Trần Bảo Cầm” muốn nổi danh đây!

Những người lúc trước không coi trọng “Trần Bảo Cầm”, đều lên la lên lút đánh giá Thích Khải Bình, “Trần Bảo Cầm” liên tiếp xuất ra hai món đồ cổ cực phẩm, chỉ lấy ra một cái thôi, cũng đủ để chấn động giới chơi đồ cổ, xem ra một tuần lễ sau vào cái ngày “Trần Bảo Cầm” khai trương, chắc chắn sẽ có một phen long tranh hổ đấu!

“Tôi phải nhanh chóng báo cho Bộ văn hóa biết, viện bảo tàng kinh thành nhất định phải giành được vào tay nửa bức còn lại này! Đó là một bức vẽ hoàn chỉnh cũng chính là một tác phẩm của thời kỳ Ngũ Đại truyền lại đời sau!”

Cả người Hồ Hưng Học chìm đắm trong trạng thái phấn khởi, kích động tiến lên kéo Thích Khải Bình lại, dặn hẩn phải bảo tồn nửa bức họa này như thế nào, Chu Hồng Vũ đứng ở một bên nghe say mê, sau đó còn nói rất nhiều chuyện với Hồ Hưng Học!

Trong toàn bộ quá trình, Đường Linh đều thần nhiên nhìn tất cả, hơi nhếch lên khóe miệng, đã chứng minh giờ khắc này cô tâm tình không tệ!

Nhìn đôi mắt phượng toát ra quang mang lóng lánh, khóe môi hơi giương lên, Triệu Nguyên có loại cảm giác, mục đích hôm nay cô đến đây chính là bức Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ kia.

Cặp mắt phượng tuyệt đẹp của Triệu Nguyên neho lại, trong đầu dường như có cái gì xẹt qua, nhanh hơn tia chớp khiến người ta tóm không được! Đường Linh ngẩng đầu lên, đụng ngay phải đôi mắt ngập tràn hứng thú kia đang nhìn cô!

“Đêm nay một buổi yến hội, tôi có thể vinh hạnh được mời cô làm bạn gái hay không?” Thanh âm tao nhã mê người khiến người ta mê đắm.

Đường Linh ngẩng mắt lên, nhìn đôi mắt phượng mê người này, ánh mắt cô cũng tỏa ra ánh sáng trong veo, khóe miệng vẽ ra nụ cười như hoa chớp mắt, “Được a!”

Triệu Nguyên ngẩn người, không nghĩ tới cô đáp ứng nhanh chóng như vậy, vốn hẩn còn chuẩn bị một phần lí do, kết quả không cần dùng đến!

“Vậy tối nay năm giờ tôi đi đón cô!” Triệu Nguyên rất phong độ mở miệng.

Đường Linh gật đầu, “Ngay tại cửa Trần Bảo Trai nha! Năm giờ, không gấp không về!”

Nhìn bóng lưng Đường Linh xoay người rời đi, một vệt ý cười dần lan tỏa trên khóe môi Triệu Nguyên! Đổi lại thành vẻ mặt lười nhác, hẩn nhàn nhạt nhìn người bên cạnh.

“Thắng bại đã phân!”

Hạ Văn Dịch nhún vai tỏ vẻ không để tâm, “Tự thẹn không bằng! May quá vừa nãy có tìm thêm nhiều tài nguyên dự bị!”

Hẩn coi như bội phục Triệu Nguyên, vì muốn thắng được cá cược, vậy mà có thể nghe mấy ông lão già cả kia la nhai vài giờ, nếu phải như vậy mới mời được Đường Linh, hẩn thà bỏ nhiều thời gian hơn ở bên cô gái khác! Con nhóc con loại này, không phải sở thích của hẩn!

Thành phố S về đêm, Đệ Hào là một biểu tượng, một nơi tốt để tiêu khiển giải trí! Một địa phương với đèn màu xanh đỏ rực rỡ, ăn chơi trác táng giải sầu phát tiết nổi cơ đơn!

Trong căn phòng xa hoa, nam nữ cười đùa ngả ngón, ánh đèn sắc màu mờ ảo tạo bầu không khí vui vẻ, mọi người tận tình chơi đùa, chỉ có người đàn ông kia tựa lưng trên ghế sofa, cả người tản ra hơi thở lạnh lẽo, dường như hoàn toàn không hợp với bầu không khí trong phòng, cô gái đang ngồi cạnh, e dè len lén liếc người đàn ông tuần dật phi phàm, do dự không biết nên tiến lên hay lùi xa ra!

“Tôi nói Nguyên thiếu, oán khí của cậu định phát tiết tới khi nào? Nhiều mỹ nữ làm bạn như vậy, còn nghĩ đến con nhóc con kia sao!”

Trong lòng Hạ Văn Dịch ôm một cô gái đang thẹn thùng, uống một hớp rượu từ miệng của cô gái đút cho hắn, liếc mắt đưa tình với cô ta, cô gái đó lập tức cười đến run cả người!

Triệu Nguyên nhìn Hạ Văn Dịch đang tâm hoan hưởng lạc, nghiêng đầu liếc về cô gái bên cạnh! Trong mắt hàn quang lóe lên, như vậy cũng gọi là mỹ nữ? Quả thực vũ nhục ánh mắt của hắn!

“Tôi nói Nguyên thiếu hiện tại cậu bị sao vậy? Hỏa khí không nhỏ a! Đến đây, cô gái này chương mắt, tôi giúp cậu chọn người khác!”

Tần Phở Dương cười ha hả mở miệng, ánh mắt tha thiết nhìn Triệu Nguyên, khi nghe nói Triệu Nguyên lúc tối phải tham gia một bữa tiệc, hắn cố ý lấy cho được thiệp mời, kết quả Triệu Nguyên lại bất ngờ quyết định không đi, hắn phất người đi theo, mới biết Triệu Nguyên đã đến nơi này, vì thế vội vàng giả bộ ngẫu nhiên gặp gỡ, mời Triệu Nguyên cùng Hạ Văn Dịch cùng nhau vui chơi!

Thấy Triệu Nguyên không lên tiếng, Tần Phở Dương vội vàng nháy mắt với người bên cạnh, người đó vội bước ra khỏi phòng!

Đốt một điếu thuốc, Triệu Nguyên hút vài hơi, hồi tưởng lại buổi tối hắn với bộ trang phục dự tiệc đứng chờ cả buổi trước cửa “Trần Bảo Trai”, bị người khác coi như khi đùa cợt, hai con mắt hắn tối sầm u ám!

Giời lắm!

Không nghĩ tới hắn lại bị Đường Linh đùa bỡn! Cho hắn leo cây? Không tệ nha!

Hạ Văn Dịch vỗ nhẹ cô gái bên cạnh, cô gái kia thức thòi đứng dậy lui qua một bên, Hạ Văn Dịch nhích người qua, nhìn về mặt âm trầm của Triệu Nguyên, trên ghẹo nói, “Nhưng nói đi phải nói lại, con nhóc kia ngược lại rất có gan, nhìn như đoá hoa bách hợp nhỏ, lại chuyên làm chuyện lớn mật!”

Triệu Nguyên liếc xéo Hạ Văn Dịch một cái, hắn có thấy nhưng cũng bỏ qua, tiếp tục cười nói, “Không bằng cậu suy nghĩ một về đề nghị của tôi hôm nay đi, trao đổi điều kiện kia thế nào?”

So với chuyện tổ chuyên án, hắn ngược lại cảm thấy thu phục “Nụ hoa” kia càng đơn giản hơn chút!

Triệu Nguyên thờ ơ nhìn Hạ Văn Dịch, nhẹ nhàng phun ra một làn khói, đôi môi khẽ mờ, “Đừng hòng mơ tới!”

Hạ Văn Dịch thất vọng lắc đầu một cái, kết quả lời kế tiếp của Triệu Nguyên, lại làm cho trên mặt Hạ Văn Dịch xuất hiện cảm giác táo bón.

“Bắt quá đề nghị của cậu tôi miễn cưỡng tiếp thu, coi như điều kiện tặng thêm!”

Ý là, hắn không chỉ muốn chuyện tổ chuyên án của ông cụ nhà mình, bây giờ còn muốn thu phục Đường Linh, dẫn cô gái đó đến tiệc sinh nhật của Triệu Nguyên!

Hắn làm sao đã quên rồi, thằng nhóc thối Triệu Nguyên kia giỏi nhất là tính toán, lúc nào thì bị chịu thiệt qua!

Lỗi! Lỗi to rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 30-3: Nửa bức bút tích thực (3/3)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

“Nụ hoa” kia đến cả Nguyên thiếu đều bị đùa giỡn, tuyệt đối là một con nhóc khó trị!

Hạ Văn Dịch áp hắn lưng trên sofa, thở dài, trộm gà không được còn mất nắm gạo, tiền mất tật mang, có phải chính là đang hình dung tình hình hắn bây giờ không!

Trong phòng làm việc tầng cao nhất của Đế Hào

“Lão đại, vụ người công nhân kia bị tai nạn tạm thời được đề xuống rồi, đã bồi thường chút tiền, hẳn là sẽ không làm lớn chuyện lên!”. Lôi Tử hôm nay chạy tới chạy lui tất bật suốt một ngày, bỏ ra chút tiền đã xử lý xong việc!

Thiếu nữ thanh tú đang vui đùa trong một xấp văn kiện ngừng đầu lên, đôi lông mày thanh tú hơi nhíu lại, “Chuyện này do người cố ý làm hay ngoài ý muốn?”

Lôi Tử sững sờ, đây không phải đơn thuần chỉ là tai nạn lao động sao? Còn có thể bị người ta cố ý tạo nên?

Nhìn Lôi Tử ngây người, Đường Linh ngồi thẳng người, tựa lưng vào ghế, để văn kiện trong tay qua một bên, “Chỉ làm mấy công việc trang trí đơn giản, chẳng phải làm xây dựng, khả năng xảy ra tai nạn không lớn, hưởng hồ tiến độ trang hoàng tại giáo dục Hoa Đà nơi đó tiến triển rất nhanh, lượng công việc chủ yếu cũng đã hoàn thành, còn dư lại toàn là mấy công việc vặt vãi sắp hoàn thiện, tại sao lại bị thương? Anh nói xem người bị thương đó bị thương thế nào?”

Lôi Tử lập tức nhớ lại nói, “Bị thương thật nặng, đầu và bả vai đều bị chấn thương, nói là bị thùng sơn trên cái thang rơi xuống nện trúng!”

Đường Linh gật đầu, “Lúc đó có người khác ở đó không?”

Lôi Tử lắc đầu nói, “Không có, lúc đó chỉ có mỗi anh ta ở đó, những người khác sau khi nghe được tiếng kêu mới chạy qua, người bị thương kia đã nằm trên đất!”

Lôi Tử cau mày, nhìn về phía Đường Linh, ánh mắt hơi trợn to, “Ý của Lão đại, chính là hẳn cố ý tự gây ra thương tích?”

“Tôi chỉ là hoài nghi!” Đường Linh suy tư một chút, “Người bị thương bên kia anh để ý chặt vào, phải mấy người đi theo dõi, tuyệt đối không thể để cho hẳn gây sự, còn nữa chú ý dạo gần đây có người nào tiếp xúc với hẳn không!”

“Vâng, lão đại!” Lôi Tử lập tức đáp, “Nhưng sao lão đại lại hoài nghi hẳn là có người chỉ điểm?”

Đường Linh chỉ cười nhạt, không lên tiếng. Lôi Tử biết Đường Linh đang suy nghĩ, cũng không có quấy rầy, đi ra khỏi cửa văn phòng, đem các việc Đường Linh vừa mới phân phó an bài xong xuôi!

Đường Linh tựa lưng trên ghế, một cánh tay đặt lên bàn, ngón tay gõ trên mặt bàn rất có quy luật, phát ra thanh âm lộc cộc!

Giáo dục Hoa Đà mua mảnh đất trống kia, sợ rằng có không ít người đều dán mắt đến, do biết tin tức nội tình bên trong, mảnh đất trống kia bị Lôi Tử tiên hạ thủ vi cường mua lại!

Vào cái ngày tại Đế Hào, lúc vô tình nghe thấy có người bàn luận chuyện mảnh đất trống kia, thính lực của cô lợi hại, vì thế nghe rành mạch nội dung họ nói chuyện, thì ra có người cố ý nhằm vào khu đất định mở giáo dục Hoa Đà kia!

Cho nên lần này có công nhân đột nhiên bị thương, cô liền liên tưởng đến chuyện ngày đó, bởi vì thật sự quá trùng hợp, chuyện đời đâu có trùng hợp nhiều như vậy! Nếu có người cố ý đem chuyện này làm lớn lên, sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến tiến độ của giáo dục Hoa Đà !

Tầng cao nhất của Đế Hào có bài trí hai gian phòng làm việc, một phòng là của Đường Linh, một phòng là của Phùng Tam và Lôi Tử, nhưng phần lớn thời gian Lôi Tử đều đi theo Đường Linh, cũng không thường xuyên ngồi ở phòng làm việc của hẳn!

Bây giờ sản nghiệp trong tay càng ngày càng nhiều, toàn bộ hồ sơ văn kiện đều được đưa đến nơi này, cho nên Đế Hào trở thành nơi Đường Linh thường xuyên đến!

Văn kiện xem xong tương đối, xem đến mệt cả người, cô đứng lên hoạt động một chút, đi ra khỏi phòng, đi dạo khắp nơi!

Tại Đế Hào, ngoại trừ Phùng Tam và Lôi Tử biết thân phận của cô ra, thì chỉ có quản lý cô đã trả mức lương cao mời về làm việc là biết, Đường Linh mới đúng bà chủ chân chính của Đế Hào!

Một số công nhân viên kỳ cựu đều nhận ra Đường Linh, nhưng cũng chỉ biết Đường Linh có thân phận đặc biệt, ngay cả ông chủ Phùng Tam cũng phải nể mặt ba phần, cho nên chính bọn họ đối với Đường Linh cũng thập phần cung kính y chang! Công nhân viên kỳ cựu nhận ra Đường Linh, cũng không có nghĩa là người mới cũng nhận biết cô!

Thủ hạ được Tần Phổ Dương phái đi ra ngoài tìm mỹ nữ, từ trong đám các cô gái ngồi sofa lựa chọn kỹ càng, hẳn dẫn theo vài người về phòng bao riêng, lúc đi tới chỗ rẽ, một cô gái sofa vì gót giày rất cao, bị trượt chân té ngã, vừa vịn ngã chống vó trước mặt Đường Linh!

“Ai nha! Tiểu Hồng, cô thế nào rồi? Có nghiêm trọng không?”

Mấy cô gái sofa kéo Tiểu Hồng đang nằm sấp trên đất lên, lại chứng kiến Tiểu Hồng bởi vì bị ngã chống vó, mà miếng độn ngực dày cộm bị văng ra ngoài, mấy người họ thấy vậy đều phì cười!

“Trời! Thì ra ngực của cô ấy là giả!”

“Xời! Cô mới biết sao! Tôi đã sớm nhìn ra, lần trước còn thấy cô ta nhét hai miếng dày cộm vào trong ngực!”

Vài cô gái sofa khác nhỏ giọng xì xào nói, giọng nói không lớn, nhưng cũng có thể khiến người ta nghe rõ ràng!

“Ôi! Thì ra là độn ngực, tôi cứ tưởng size bự!”

Thủ hạ Tần Phô Dương lớn tiếng hét lên, tiến lên giơ tay túm lấy miếng độn ngực còn lại đang lấp ló trên ngực cô ta, hấn nắm ở trên tay mân mê, khuôn mặt ti bì!

“Ha ha! Đồ chơi này xúc cảm cũng không tệ lắm!”

Bị mấy cô gái sofa cười nhạo và gãi bĩ ổi kia làm nhục, Tiểu Hồng giận dữ và xấu hổ không thôi, nhìn thấy Đường Linh đang đứng trước người cô, vẻ mặt thần nhiên nhìn hết thảy mọi chuyện, tức khắc giận dữ như vó được chỗ phát tiết!

Vừa nãy nếu không phải do con nhóc này đột nhiên xuất hiện, cô làm sao bị té ngã được! Đường như tìm được chỗ trút giận, tức khắc cô ả đem tất cả oán khí vẩy hết trên người Đường Linh!

“Đụng vào người ta mà có biết không! Mày không có mắt à!”

Tiểu Hồng vừa tới nơi này làm việc không lâu, bởi vì bộ dạng xinh đẹp, không ít khách đều điểm danh cô, dần dà cô ả trở nên kiêu ngạo, thấy Đường Linh mặc đồ bình thường, nghĩ rằng chỉ là con nhóc chưa vị thành niên, liền không để Đường Linh trong mắt!

“Anh trai ơi, anh nhìn con nhỏ đó đi, hại người ta bị ngã nè, đầu gối hiện tại rất đau! Anh trai phải làm chủ cho người ta nha!”

Tiểu Hồng cầm trên tay miếng độn ngực giọng điệu làm nũng, bĩu môi, hướng về phía thủ hạ Tần Phô Dương tức mắt đưa tình!

Tên đó thấy cô ả đáng vẻ là lút, tâm tính đàn ông tức khắc dâng trào, mặt lạnh nhìn về phía Đường Linh, “Ồ đâu ra con nhỏ nhà quê này! Mắt bị mù hả! Mau xin lỗi người ta đi!”

Đường Linh thần nhiên quét mắt qua đám người đó, dĩ nhiên phát hiện Phương Tình Tình cũng đang ở đó, hiển nhiên cô ta không nhận ra Đường Linh, dưới tình huống hỗn loạn lúc trước, cô ta sợ hãi luôn trốn trong lòng Ngô Quang Viễn, làm sao còn tâm tư đi quan chiến!

Tầm mắt cô quay lại trên người tên thủ hạ kia, trong mắt ẩn chứa sự kìm nén phun trào, không mở miệng.

“Me! Con mẹ mày, mày điếc hả! Hời mày mà không nghe thấy à!” Tên thủ hạ kia thấy Đường Linh căn bản không coi hấn ra gì, cảm thấy rất mất mặt, lập tức nổi nóng!

Đường Linh chỉ nhìn hấn, nơi khóe miệng, thời điểm người ta không chú ý đến, nhẹ nhàng giương lên.

“Tiểu Lục Tử, làm sao vậy, lẽ mề nửa ngày! Mau mau dẫn đám mỹ nữ này đi vào! Dương thiếu đội không kiên nhẫn rồi!”

Cửa phòng bao bị mở ra, một tên khác từ trong phòng bước ra, trông thấy một đám mỹ nữ, liền thúc giục đẩy họ vào phòng bao, mà Đường Linh lại cũng bị xô đẩy vào!

So với cách nói cô bị người ta đẩy vào, thì không bằng nói là cô tự nguyện tiến vào!

Đúng vậy! Cô đúng là tự nguyện tiến vào!

Trong phòng có chút tối, sương mù tràn ngập, Đường Linh cau mày lại, cô cũng không chê đàn ông hút thuốc, thế nhưng không có nghĩa là có thể chịu được tràn ngập bầu khói thuốc!

“Nguyên thiếu! Ngài nhìn một chút, những mỹ nữ mới tới này thế nào? Nhất định ngài sẽ thấy hợp mắt!” Tần Bạc Dương cười ha ha khoe khoang.

Triệu Nguyên lười biếng ngẩng đầu nhìn lên, đôi mắt phượng như mắt chim ưng trực tiếp vồ lấy Đường Linh, cặp mắt màu đen lập tức trở nên vô cùng lãnh ngạo, trong nháy mắt nhiệt độ chung quanh đều giảm xuống rất nhiều!

Ánh mắt Tần Bạc Dương lưu chuyển, nhìn một chút Đường Linh, ngần người, không nghĩ tới Nguyên thiếu hảo loại này, thiếu nữ vị thành niên? Cười hắc hắc một tiếng, vội vàng ra dấu bằng mắt cho Tiểu Lục Tử nói, “Mau kêu mỹ nữ kia qua ngồi chỗ Nguyên thiếu ẹ!”

Đường Linh nhìn đánh giá một chút Tần Bạc Dương, nở nụ cười yếu ớt, đi tới bên người Triệu Nguyên, cứ như vậy trực tiếp ngồi xuống, động tác tự nhiên trôi chảy, so với tư thái của các cô gái sofa hoặc là nhiệt tình hoặc là nhần nhó hoàn toàn khác nhau!

Triệu Nguyên vẫn nhíu lông mày, sắc mặt âm trầm, hấn cũng không biết vì sao, vốn trông thấy Đường Linh, hấn đáng ra phải cảm thấy thật vui vẻ, nhưng lập tức nhớ tới, thủ hạ Tần Bạc Dương mang tới những cô gái này đều là cô gái sofa, trong bụng này sinh sự tức giận vô có!

Hạ Văn Dịch thấy vậy trong bụng cũng đầy kinh ngạc, đây là tình huống nào? Đường Linh là cô gái sofa của Đế Hào? Làm sao có thể chứ! Hấn điều tra Đường Linh rồi, gia thế của cô rất trong sạch!

Nội tâm Triệu Nguyên thật mâu thuẫn, một mặt cảm thấy Đường Linh mới này còn đùa giỡn hân, hiện tại vẫn phải ngồi sofa cùng hân, trong lòng cảm thấy hả giận, mặt khác nghĩ đến chuyện Đường Linh là cô gái sofa của Đế Hào, trong lòng ngọn lửa vô có bị đốt lên!

Trong lòng phiền muộn, hân phiền não dụi tắt điếu thuốc trong tay ném lên bàn, thuận tay cầm lên một bên ly rượu, uống một hơi cạn sạch rượu trong cốc!

“Hay! Nguyên thiếu quả nhiên hào sảng!”

Tần Bạc Dương nịnh bợ nói, sau đó trừng mắt Đường Linh đang lẳng lặng ngồi ở một bên, “Còn không mau rót đầy cho Nguyên thiếu!”

Đường Linh nghiêng đầu, lạnh lùng liếc mắt nhìn Tần Bạc Dương, Tần Bạc Dương tức khắc cảm thấy sống lưng mát lạnh, cả người không thoải mái, không tự chủ nuốt nước miếng, nhưng hân vẫn chau mày thúc giục, “Hầu hạ Nguyên thiếu cho tốt vào, đợi lát nữa sẽ không thiếu phần tiền boa của cô đâu!”

Thu tầm mắt lại, rất ra dáng rót rượu cho Triệu Nguyên, Triệu Nguyên như đang hờn giận, Đường Linh vừa đổ đầy, hân liền uống một hơi, sau đó Đường Linh rót nữa, hân lại uống nữa! Chỉ trong chốc lát, không ít rượu đều bị Triệu Nguyên nuốt xuống bụng, khiến người ta kinh ngạc!

Cuối cùng Hạ Văn Dịch thực sự không nhìn nổi nữa, cau mày chặn lại bình rượu trong tay Đường Linh!

“Nguyên thiếu, không bằng chúng ta chơi trò chơi, chỉ uống rượu có thú vị gì đâu!”

Hướng về phía Tần Bạc Dương liếc mắt ra hiệu, Tần Bạc Dương kêu mấy người khác lại, nói muốn chơi trò chơi!

“Được đến đây đi! Chỉ uống rượu quá đơn điệu, Đế Hào có không ít trò chơi, bảo đảm hai anh chưa chơi qua!”

Mấy cô gái sofa cũng liền vội vã tiến lên, mấy người họ vây lại với nhau, một nam một nữ phối hợp một tổ! Càng nhiều người càng náo nhiệt, thủ hạ Tần Bạc Dương là Tiểu Lục Từ cũng tham dự vào!

Thời điểm năm 90 trò chơi cũng không có gì ý mới, nhưng Đế Hào phát minh trò chơi cũng rất mới mẻ độc đáo, hấp dẫn không ít người trẻ tuổi!

Một số trong đó chính là trò chơi sắp bị mục nát – lời thật lòng hay mạo hiểm lớn!

Hai người một tổ, lời thật lòng hay mạo hiểm, Triệu Nguyên cùng Hạ Văn Dịch chưa từng tới Đế Hào, cho nên lần thứ nhất chơi trò này, mấy cô gái sofa thập phần nhiệt tình giới thiệu quy tắc trò chơi, hai người bọn họ chưa chơi qua nên cảm thấy mới mẻ, liền bắt đầu chơi!

Cách chơi rất đơn giản, mỗi tổ sẽ quay chiếc chai, chỉ đến ai người đó liền thua, mà người thua phải tiếp nhận trừng phạt, lựa chọn lời thật lòng hoặc mạo hiểm lớn, đều là người thông minh, đại khái nói qua chút, sẽ hiểu cách chơi, Tần Bạc Dương nịnh nọt, để Triệu Nguyên ưu tiên xoay chuyển chiếc chai, chuyện như vậy đương nhiên hân sẽ không tự mình động thủ, Đường Linh liền bắt đầu quay vòng!

Chiếc chai xoay tròn ở trên bàn, chỉ chốc lát sau tốc độ chậm lại, rung rung, cuối cùng miệng chai chỉ về phía Tần Bạc Dương!

Tần Bạc Dương sững sờ, sau đó miệng nở nụ cười, “Không nghĩ tới đêm nay vận khí của tôi không tệ, vậy mà đoạt được lần đầu tiên! OK! Vòng này tôi chọn mạo hiểm lớn!”

Ở trước mặt Triệu Nguyên biểu hiện một chút hào khí, Tần Bạc Dương vòng đầu đã chọn mạo hiểm, bởi vì Triệu Nguyên cùng Đường Linh một tổ quay chai, cho nên ra đề bài cũng do chính họ!

Đường Linh tiện tay cầm một bình rượu, đặt tới trước mặt Tần Bạc Dương, vừa này cô dùng ánh mắt quét một vòng, lấy chai rượu vẫn còn đầy nhất cho Tần Bạc Dương!

“Cạn chai rượu này!”

Đường Linh tùy ý mở miệng nói, kiểu như cạn một chai rượu là chuyện rất bình thường!

“Chuyện này...”

Trên mặt Tần Bạc Dương có chút xấu hổ, chai này là rượu cao độ, uống cạn một chai đủ để hân chịu khổ, lời đã nói khỏi miệng, hiện tại thu hồi lại mặt mũi biết đề đâu!

“Tôi nói Dương thiếu, không phải là đùa ý chứ?”

Hạ Văn Dịch cười trừ ghẹo nói, không đếm xỉa tới đánh giá Đường Linh, thầm nghĩ trong lòng, quả nhiên là một quả Ớt hiểm! Không dễ đụng tới à!

Khóe miệng Tần Bạc Dương co rút, nhìn một chút Triệu Nguyên đang khoanh tay trước ngực, mắt tự nhiên cười, lớn tiếng nói, “Nào sẽ đùa ý! Không phải là một bình rượu thôi mà, chút lòng thành!”

Hào khí cầm bình rượu lên, mở nắp, ừng ực uống, nhìn về uống rượu kia trông rất thống khoái, thật đúng là có chút hào sảng khí khái!

Một bình rượu trút xuống bụng, trên mặt Tần Bạc Dương có chút say, rượu này là loại say chậm, cho nên hắn thoát nhìn trên mặt có chút hồng, cái khác cũng còn coi như bình thường!

Tần Bạc Dương thua, sau đó liền do hắn đến xoay chiếc chai, không biết có phải do ông trời, miệng bình vậy mà chỉ hướng về phía Đường Linh! Trong bụng Tần Bạc Dương hả dạ, trong đầu nhanh chóng suy nghĩ kỹ nhiều cách trừng trị Đường Linh, trên mặt vui rạo rức, hiện rõ lên mặt khiến người ta thật không thoải mái!

“Ai nha! Thực sự là không khéo a!” Tần Bạc Dương nhìn Đường Linh, trong mắt mang theo chút u ám, mang theo chút cười trên sự đau khổ của người khác!

“Dương thiếu, uy vũ!”

“Dương thiếu, khá lắm!”

“Dương thiếu, anh thật giỏi nha ~ người ta rất sùng bái anh nha!”

Mấy tên thủ hạ và cô gái sofa vỗ tay hoan hô, Tần Bạc Dương nghe thấy mà trong lòng vui vẻ!

Đường Linh nhìn bọn họ một cái, đám người kia cũng thật là rất biết cách cổ động! Xoay chiếc chai thôi mà cứ như đoạt được danh hiệu vô địch thể thao không bằng!

“Tôi cần phải cẩn thận suy nghĩ, kêu cô làm cái gì mới tốt đây!” Về mặt Tần Bạc Dương cười dâm dăng, mấy tên thủ hạ nghe vậy cũng náo loạn gây rối một trận!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhãn Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 31: Mao liệu mất trộm, Hoa Đà chuyển nhà (1/2)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Trong phòng bao xa hoa, mọi người vây chung quanh, vài người uống nhiều nằm ngật ngưỡng ở một bên trên ghế sofa, người tỉnh táo còn lại đều đang chơi trò chơi, lần này bắt được Đường Linh, có mấy người dường như có vẻ đặc biệt hưng phấn!

Nhìn vẻ mặt cười âm hiểm của Tần Bạc Dương, Đường Linh khẽ cười một tiếng, nhẹ nhàng mở miệng nói, “Tôi chọn lời thật lòng!”

Nét mặt Tần Bạc Dương vốn đang cười hả hê liền cứng lại, hắn sao lại quên mất! Trò chơi này là lời thật lòng hay mạo hiểm lớn nên cô vẫn còn lựa chọn khác!

Triệu Nguyên vẫn không mở miệng, ngồi khoanh tay trước ngực, vẫn không dời mắt khỏi Đường Linh, ánh mắt không hề dao động, không biết đang suy nghĩ gì!

Vừa nãy cô à Tiểu Hồng kia được sắp xếp cùng một tổ với Tần Bạc Dương, thấy Đường Linh bị tóm, trông vẻ cô à rất hả hê! Lúc cô à đi vào muốn ngồi bên cạnh Nguyên thiếu! Ai ngờ bị Đường Linh đoạt mất! Dám cùng cô à cướp! Không chơi chết nhà cô mới lạ!

Dường như Tần Bạc Dương nhất thời không nghĩ ra hỏi cái gì, Tiểu Hồng tiến tới, lôi kéo cánh tay Tần Bạc Dương, ồ ồ mở miệng nói, “Tần thiếu gia, hay là để Tiểu Hồng giúp anh suy nghĩ vấn đề cần hỏi được không?”

Tần Bạc Dương nhìn Tiểu Hồng như xà mỹ nữ uốn éo nhào vào lòng mình, cười cười, ngón tay chọc vào cằm Tiểu Hồng, “Vậy em thử nói một chút, hỏi cái gì mới tốt đây?”

Ánh mắt cô à sáng lên, nhìn chằm chằm Đường Linh, cười tươi rói, “Cô bao nhiêu tuổi bắt đầu tới nơi này làm?”

Tần Bạc Dương nghe xong thấy hả hê, nghiền ngẫm đánh giá Đường Linh, ánh mắt có chút tà ác, Đường Linh nhìn bề ngoài như vị thành niên, hắn cũng rất muốn biết. Xem dáng dấp của cô lớn lên cũng không tệ lắm, đêm nay bao cô ôm về nhà, hắn cũng muốn ném một chút! Chưa từng chơi đùa nhỏ như vậy, không biết hương vị đó khác biệt thế nào!

Triệu Nguyên cau mày, con mắt xẹt qua Tiểu Hồng, tối đen u ám, không lên tiếng! Chỉ nhàn nhạt quét qua một cái, rồi lại đưa mắt nhìn trên người Đường Linh, nhúu chặt lông mày, trong mắt mang theo vẻ khó hiểu cùng nghi hoặc!

Đường Linh thu hết vẻ mặt của mọi người trong đáy mắt, thản nhiên mở miệng nói, “13 tuổi!”

Đúng vậy!

Đúng 13 tuổi, bởi vì Đế Hào được gầy dựng lên khi cô 13, cô bao nhiêu tuổi đến Đế Hào? Đường Linh là 13 tuổi!

“13 tuổi?” Tần Bạc Dương kinh ngạc kêu lên một tiếng, “Cô năm nay bao nhiêu tuổi?”

Đám người có mặt đều kinh ngạc nhìn Đường Linh, cảm giác như nhìn thấy quái vật! Mấy cô gái sofa trong bụng không ngừng suy nghĩ, bọn họ tại sao đều không quen Đường Linh, bọn họ chẳng phải đều là gái sofa ở đây ư? Nhưng thật sự không biết cô gái này!

Mấy cô gái sofa hồ nghi nhìn Đường Linh, chẳng lẽ cô ta thuộc nhóm gái sofa khác của Đế Hào? Chuyên chuẩn bị cho nhóm khách đặc thù? Do còn nhỏ tuổi nên không thể bày ra ngoài ánh sáng?

Đường Linh thản nhiên nhìn Tần Bạc Dương một cái, “Một lần một vấn đề!”

Lòng hiếu kỳ của mọi người bị khơi dậy, nhưng Đường Linh nói cũng đúng, lời thật lòng chỉ được hỏi một vấn đề, vì thế Tần Bạc Dương lại nổi lên hứng thú tiếp, chuẩn bị lúc tóm được Đường Linh thua, hỏi cô một vấn đề thô bỉ khác!

Đường Linh nhìn thấy vẻ mặt Tần Bạc Dương bỉ ổi, liền đoán được sự tính toán của hắn, nhưng cũng phải xem hắn tóm nổi cô hay không!

Sau đó Đường Linh xoay chiếc chai, không ngoài suy đoán chút nào, miệng chai chỉ về hướng Tần Bạc Dương, dưới nét mặt tựa tiểu phi tiểu của Đường Linh, Tần Bạc Dương chọn lời thật lòng!

Nếu như người khác bắt được hắn, hắn còn có thể chọn mạo hiểm lớn, còn Đường Linh...

Tần Bạc Dương ngẫm lại liền tự lắc đầu ở trong lòng, nếu Đường Linh lại kêu hắn uống thêm chai rượu nữa, phỏng chừng hắn sẽ bị đổ gục tại đây mất!

“Nãy đã chọn mạo hiểm rồi, lần này tôi sẽ chọn lời thật lòng, hai người hỏi đi!” Nói xong dài vài câu, vì muốn cứu vãn chút mặt mũi!

“Gần đây nhất, điều làm anh phiền lòng là chuyện gì?” Trong giọng nói mang theo cảm giác thư thái, khiến người nghe rất ư thoải mái!

Ánh mắt Triệu Nguyên hơi lóe sáng, kín đáo đưa tầm mắt qua Đường Linh, trên mặt Tần Bạc Dương ửng đỏ, hiển nhiên đã bị men rượu ảnh hưởng, ý thức lại vẫn coi như tỉnh táo, ánh mắt như có như không liếc nhìn Triệu Nguyên, sau đó mở miệng nói, “Nếu nói đến chuyện phiền lòng cũng không ít, chuyện phiền nhất không gì bằng mảnh đất trống tại quảng trường thành phố kia!”

Cũng không biết do tác động của men rượu hay hắn cố ý nói cho một ít người nghe, bắt đầu thao thao bất tuyệt nói ra, “Tôi xem trọng một mảnh đất, lại bị người ta đoạt trước rồi! Bất quá đây cũng không tính là gì, rất nhanh có thể đoạt lại, chỉ có điều...”

Tần Bạc Dương chú mục vào Triệu Nguyên, cười ha hả nói, “Nghe nói Nguyên thiếu có ý định đến thành phố S, chỉ là không biết Nguyên thiếu có cũng cảm thấy hứng thú với nó hay không?”

Hạ Văn Dịch nhìn Tần Bạc Dương một cách sâu kín, Nguyên thiếu hôm nay mới nói với hắn chuyện tổ chuyên án, buổi tối Tần Bạc Dương đã nắm được tin tức Nguyên thiếu chuẩn bị đến thành phố S, quả nhiên có chuẩn bị mà đến!

Triệu Nguyên chỉ cười, cực kỳ ưu nhã cầm lên một ly rượu, đặt bên môi, uống một hơi cạn sạch, đáng vẻ hơi chút vừa tiêu sái vừa phong tình, làm điên đảo một số mỹ nữ nơi đây!

“Xem ra Tần thiếu gia thật không rành chơi trò chơi, ván này anh đã thua, ngược lại còn hỏi ngược lại tôi! Chẳng lẽ vừa nãy một chai rượu vào bụng, hiện tại đã bắt đầu nói mê sáng rồi!”

Sắc mặt Tần Bạc Dương cứng đờ, xấu hổ vỗ đầu một cái, bộ dạng ra vẻ người say, “Xem trí nhớ của tôi này, quy tắc trò chơi cũng không nhớ kỹ! Đến đi, chúng ta tiếp tục, tiếp tục!”

Nhưng thật đáng tiếc, Đường Linh và Triệu Nguyên sau đó không thua lần nào, ngược lại Tần Bạc Dương bị thua nhiều lần, bị ép uống rượu đến không còn hình người, cuối cùng rốt cục không chịu nổi, chạy ra toilet mọc họng!

Mà Tiểu Hồng kia, đã sớm say khướt nằm sấp dưới gầm bàn, bởi vì Triệu Nguyên nói đêm nay cô gái nào uống giỏi nhất, hắn sẽ chọn người đó theo hắn! Tiểu Hồng động tâm, liều mạng tự mình chuốc say mình, kết quả trước lúc Tần Bạc Dương say ngất ngây, cô ngã đã ôm chân bàn say khướt!

Kết quả chờ đến sau khi Triệu Nguyên rời đi, mấy cô gái sofa mới phát hiện, Tiểu Hồng uống rượu quá nhiều bị ngộ độc rượu, vội vàng gọi xe cứu thương, đưa cô ta tới bệnh viện!

Hạ Văn Dịch thì xin thẻ, sau này chỗ nào có Đường Linh, hắn tuyệt đối không chơi trò chơi này! Cô nhóc này thực sự quá xảo quyệt, mặc kệ hắn chọn cái gì, cô đều có thể nghĩ ra chiêu thức đối phó hắn!

Tầm mắt Triệu Nguyên vẫn dừng lại trên người Đường Linh, loại cảm giác lúc nào cũng bị người khác soi mói, thực sự khiến Đường Linh có chút sồn cả tóc gáy, Đại thiếu gia nhà họ Triệu quả nhiên tính cách ác liệt, cho hắn leo cây liền bị hắn tức giận đến bây giờ còn chưa tan, bất quá Đường Linh cũng

không thêm để ý, hấn muốn đùa bốn người khác, thì phải có giác ngộ sẽ bị người khác đùa bốn lại chứ!

Đường Linh tìm một cái có đi vệ sinh, lên ra phòng bao, rồi đi về phòng làm việc riêng, Lôi Từ cũng theo tới!

“Lôi Từ, vụ công nhân bị thương đã rõ ràng, do Tần Bạc Dương tìm người hạ thủ!” Đường Linh kéo áo, đưa đến chóp mũi ngửi một cái, cau mày, xoay người đi đến phòng thay quần áo, “Tôi đổi bộ quần áo khác, anh chờ lát!”

Vẫn may chỗ này có cất một số bộ quần áo của cô, chỉ chốc lát sau Đường Linh bước ra khỏi phòng, cả người thoải mái, ngồi vào chỗ đối diện Lôi Từ.

“Lão đại, chị nói Tần Bạc Dương là con trai thứ của Bí thư Tỉnh ủy kia?”

Lôi Từ ở trong tổ chức “Dạ Ưng” nhiều năm như vậy, đương nhiên biết được Tần Bạc Dương là ai, huống chi trước đây rất lâu Đường Linh đã phân phó, điều tra tất cả tư liệu của Tần Bạc Dương, hấn một chút cũng không lười biếng!

Đường Linh nhẹ nhàng gật đầu, “Vừa nãy tôi có gặp anh ta, có thể xác định, người công nhân do chính anh ta chỉ điểm! Mục đích là giáo dục Hoa Đà đã mua mảnh đất trống kia!”

Lôi Từ cau mày, “Lão đại, nếu thật do Tần Bạc Dương, thì chỉ cần hấn dùng chút thủ đoạn trực tiếp chen ép một chút ở trong quan trường, muốn giành lại mảnh đất kia cũng không có! Vậy vì cái gì lại muốn dùng loại thủ đoạn không ra ánh sáng này?”

Lôi Từ thực sự không hiểu nổi, dựa theo trường phái tác phong của Tần Bạc Dương, muốn làm gì, trực tiếp dùng quan hệ, rất dễ dàng có thể giành tới tay! Đây cũng không phải vì bản thân hấn có bao nhiêu năng lực, mà do hấn có người cha làm quan kia!

Đường Linh hơi nhếch môi, “Đoạn thời gian này không bình thường, chung quy phải có chút kiêng kỵ!”

Lôi Từ gật đầu, hấn cũng biết hiện tại cục diện chính trị tương đối khản trương, lão đại sớm đã phân phó “Dạ Ưng” đi vào trạng thái chuẩn bị cấp 1, cho nên tình hình cục diện chính trị biến hóa vi diệu, cho dù là hấn, cũng nhìn ra chút huyền cơ!

“Lão đại, nếu đối thủ là Tần Bạc Dương, việc này cũng có chút khó giải quyết!”

Đường Linh khẽ cười một tiếng, “Khó giải quyết?”

Gật đầu, trong mắt xẹt qua một đường tinh quang, nụ cười trên mặt cô có chút quý dị, “Là nên khiến hấn khó giải quyết một chút!”

Đường Linh sao lại đi lâu như vậy, Triệu Nguyên tức giận đến nổi nổi trợn lồi đình!

Giỏi! Giỏi lắm!

Lại đùa bốn hấn lần nữa! Lần này lại dám chạy trốn ngay dưới mí mắt hấn!

Không tệ! Lạt mềm buộc chặt ư? Bất kể là cái gì, Đường Linh quả thực thành công đưa tới sự chú ý của hấn, đã như vậy, thì đùa chơi với cô một hồi cũng không ngại!

Vì thế Đường Linh trong lúc vô ý lại một lần nữa thành công đưa tới sự hứng thú cho Triệu Nguyên!

Nghỉ ngơi một buổi tối, ngày hôm sau Đường Linh đi đến lớp học thêm, trước đó Đường Linh đã thông báo cho Dương Phong, công việc tuyển chọn nhân viên và giáo viên cho giáo dục Hoa Đà đều giao cho anh ta xử lý, hiện tại đi đến lớp học thêm là muốn xem tiến độ nơi đó thế nào rồi!

“Thầy Dương, việc tuyển nhân viên tiến triển thế nào rồi?” Nhìn Dương Phong đang mặt mày ủ rũ trước mặt, Đường Linh đã đoán được nhất định là việc tuyển người đã xảy ra vấn đề!

Quả nhiên Dương Phong có chút nhũn mày, mở miệng nói, “Đường tổng, tôi đây quả thật là gặp chút khó khăn! Vốn kiểu công việc làm giáo viên không có biên chế cho lớp học thêm đã không nhiều người muốn làm, mà nhóm chúng ta tuyển người tại đây, người ta vừa đến, nhìn thấy tình huống của nơi này, chỉ lắc đầu biểu thị không muốn làm việc ở đây!”

Từ khi Đường Linh tiếp nhận nơi này, chuẩn bị sáng tạo ra giáo dục Hoa Đà, những người khác còn học theo Dương Phong sửa lại cách xưng hô, kiên trì gọi Đường Linh làm “Đường tổng”, điểm ấy lại giống với Lưu Triển Bằng!

Đường Linh ngăn ra, đứng vậy! Cô sao lại quên vụ này! Xem ra gần đây công việc bận bịu quá nên hồ đồ rồi!

Hoàn cảnh lớp học thêm đơn sơ, phòng chừng có người tới vừa nhìn thấy môi trường làm việc tại đây, liền trực tiếp muốn bỏ chạy, đâu còn muốn nghe cái gì mức đãi ngộ!

“Ngay cả một người cũng không đồng ý đến làm?”

“Vậy thì cũng không phải, tôi biết mấy sinh viên đại học rất có hứng thú, bất quá bọn họ đều còn phải đi học, chỉ có thể làm kiêm chức, tôi nghĩ bọn họ đồng ý đến đây làm, cũng là muốn sớm tích lũy chút kinh nghiệm! Dù sao bọn họ đều là sinh viên sư phạm, tương lai đều phải đi theo con đường dạy học này!”

Học sinh của Dương Phong cũng không ít, hần đã liên hệ một số, sắp tốt nghiệp đều không đồng ý tới chỗ hần làm việc, ngược lại lại có một số sinh viên muốn tới chỗ hần để luyện tay nghề một chút!

Đường Linh gật đầu, trong lòng cô cũng hiểu, chút tâm tư của đám sinh viên đó, cũng chỉ là muốn tìm một nơi để tích lũy kinh nghiệm giảng dạy, ngày sau tốt nghiệp xong khi đi xin việc làm ở trường học khác, cũng có thể nhanh chóng bước vào môi trường giảng dạy!

“Những sinh viên này anh đều giữ lại đi, cẩn thận bồi dưỡng, tôi tin rằng ngày sau chính bọn họ sẽ phải tranh cướp giành giật để muốn được giữ lại ở trường chúng ta! Chứ không phải đi trường học nơi họ được phân đi!”

Sinh viên đại học những năm 90, nhà nước chịu trách nhiệm sắp xếp, kỳ thực giống như đám người Dương Phong cũng như vậy, chỉ là bọn họ đều vì đủ loại nguyên nhân, mà không thể đi đến những trường học đã được phân đề công tác!

“Phương diện tuyển dụng này anh cứ tiếp tục làm, ngoài giáo viên ra, nhân viên công tác khác cũng phải cùng nhau tuyển dụng, mấy ngày nay trước tiên vẫn cứ ở đây, hai ngày nữa phòng học của giáo dục Hoa Đà trang hoàng xong, sẽ chuyển tới đó, đến lúc đó công tác tuyển dụng cũng dễ dàng chút!”

“Đường Đường, văn phòng của giáo dục Hoa Đà chúng ta thành lập xong rồi? Thật tốt quá! Cô thật muốn đi xem quá! Chúng ta rốt cục đã có văn phòng làm việc riêng rồi!”

Về mặt Cố Vũ San hưng phấn, kể từ khi biết Cố Vũ San là em vợ của Lưu Học Dũng, Đường Linh đã vận dụng “Dạ Ứng” tra xét kĩ càng tư liệu về Cố Vũ San, kết quả cũng thật khiến Đường Linh kinh ngạc! Không nghĩ tới Cố Vũ San lại rất từng trải!

“Tôi nói cô giáo Cố, nhìn bộ dạng gấp gáp của cô kia! Đầu còn tóc phong làm gương của giáo viên nữa! Giống đứa nhỏ làm nũng hơn! Ha ha!” Vương Chí Bằng trêu ghẹo nói.

“Tôi nói thầy Vương, hôm qua khi nói về chuyện này, anh còn gấp hơn tôi đấy chứ! Anh không thấy ngại khi nói vậy ha!”

Cố Vũ San lập tức phản đòn, lớp học thêm này cũng chỉ có hai người bọn họ là kẻ dờ hoi, từ sáng đến chiều đều khoai đầu võ mồm!

Từ Khiết nhìn hai kẻ dờ hoi luôn thích đầu võ mồm trước mắt, lắc đầu một cái bật cười nói, “Một hai người còn là giáo viên! Tôi thấy Đường Đường người ta so với hai người còn người lớn hơn!”

Vương Chí Bằng nghe thấy bạn gái mình nói thế, đưa tay nâng kính mắt lên, cười xấu hổ! Cố Vũ San hướng về phía Vương Chí Bằng làm mặt quỷ, sau đó lại quay qua Từ Khiết nháy mắt mấy cái, Từ Khiết thấy vậy cũng cười!

“Nơi đó đã gần xong xuôi, về mặt hệ thống thiết bị của cơ sở hạ tầng tôi có thể đầu tư loại tốt nhất, thế nhưng về mặt trình độ dạy học, còn phải dựa vào các vị đây! Tôi hi vọng mọi người sẽ không khiến tôi thất vọng!”

“Đường tổng yên tâm, nhóm chúng tôi nhất định sẽ không để cho cô thất vọng!” Dương Phong lập tức nói ra lời đảm bảo.

“Đúng! Đường Đường đưa cho chúng tôi kế hoạch giảng dạy đó, nhóm chúng tôi đã sớm thông hiểu nhuần nhuyễn, danh hiệu giáo dục Hoa Đà của chúng ta tuyệt đối sẽ vang danh!”

Trong mắt Cố Vũ San đã không còn sắc mặt nô đùa như lúc này, ánh mắt kiên định, trong đó có hàm chứa rất nhiều thứ khiến người ta không thể hiểu được, nhưng mà Đường Linh lại hiểu!

Trong tâm Cố Vũ San vẫn có cái nút thắt, hy vọng giáo dục Hoa Đà sẽ giúp cô lấy lại niềm tin, tìm trở về toàn bộ những thứ cô đánh mất trước kia!

Cô thích một Cố Vũ San như thế, có ý chí chiến đấu, có sức sống, như vậy mới có thể đi càng xa hơn!

Đường Linh lại giao phó xuống một số công việc, rồi mới rời khỏi lớp học thêm, kêu Lôi Tử lái xe đi bệnh viện!

“Lão đại, mấy ngày nay chúng ta theo dõi rất chặt tại bệnh viện, còn âm thầm dõi phòng bệnh cho công nhân bị thương kia, tạm thời thủ hạ của Tàn Bạc Dương chắc là chưa tìm gặp được!”

Lôi Tử bẻ tay lái quẹo hướng trái, hạ chậm lại tốc độ.

Đường Linh nhắm mắt lại, dựa trên ghế ngồi, người không biết còn tưởng rằng cô đang ngủ.

“Thương thế của hần ra sao?”

Lôi Tử nghiêng đầu liếc mắt nhìn Đường Linh, chậm rãi nói, “Vẫn như cũ, thương thế không nặng nhưng cũng không nhẹ, nếu dựa vào vết thương đó mà gây chuyện, e rằng sẽ gây bất lợi cho chúng ta! Dù sao hần cũng bị thương khi làm việc tại chỗ chúng ta, đều tại tôi lúc đó không chú ý đến phương diện an toàn lao động, công nhân đều không trang bị đồ an toàn lao động!”

Đường Linh mở mắt ra, nhìn về phía Lôi Tử nói, “Không cần tự trách, nếu muốn tính toán chúng ta, phòng thế nào cũng vô dụng! Bất quá lần sau nhất định phải làm tốt vấn đề an toàn, dù là bất kì doanh nghiệp nào, muốn làm tốt thì nhất định phải chú ý đến biện pháp bảo hộ lao động cho công nhân viên!”

“Vâng, lão đại! Sau này tôi nhất định chú ý! Bảo đảm không để cho lão đại bởi vì chút chuyện này mà hao tổn tâm trí!”

Đường Linh gật đầu, lại cụp hai mắt xuống, Lôi Tử rất thông minh, có một số việc chỉ cần chỉ điểm một chút, hắn tự thông suốt! Chính là một người tài có thể bồi dưỡng!

Chỉ chốc lát sau đã đến bệnh viện, Lôi Tử đi phía trước dẫn đường, dẫn lối cho Đường Linh đến phòng bệnh của người bị thương đó.

Đẩy cửa phòng bệnh ra, người bị thương đang ngủ, Đường Linh không cho Lôi Tử đánh thức hắn, kêu Lôi Tử đi ra ngoài trước, tự mình ở lại!

Bởi vì người bị thương là nông dân, nhà ở xa, cho nên người nhà còn chưa biết, Lôi Tử mời hộ sĩ đến chăm nom! Hộ sĩ thấy Lôi Tử đến, đã lui ra ngoài!

Phòng bệnh cách li, bên trong chỉ có người bị thương đang nằm ngủ và Đường Linh đứng ở trên giường hắn ta không biết là đang suy nghĩ gì!

Tại nơi không có người nhìn thấy, trong phòng bệnh tỏa ra hào quang, sau đó rất nhanh lại lần nữa trở về trạng thái ban đầu, Đường Linh khe khẽ đẩy cửa phòng ra, tất cả dường như chưa từng phát sinh!

Lôi Tử có chút nghi hoặc, lão đại ở trong phòng bệnh vẫn chưa tới một phút sao đã đi ra rồi?

“Lôi Tử, thả tin tức người bị thương cho Tần Bạc Dương!” Đường Linh nhàn nhạt phân phó nói.

“Vâng, lão đại! Nhưng nếu Tần Bạc Dương phái người tới liên lạc, người chúng ta vẫn ngăn lại sao?”

“Đương nhiên không ngăn cản, cứ để bọn chúng liên hệ với nhau!” Cặp mắt Đường Linh lóe ra tinh quang, tính toán cô? Hừ! Còn non lắm!

Xem ra sống lại một lần, cô buộc phải cuốn vào một số phong ba, đã như vậy, không bằng tiên hạ thủ vi cường!

Thời điểm quay về chỗ Trần Bảo Trai, lại phát sinh chuyện lớn, lô hàng cuối cùng do Lục Tùng áp tải -- bị mất!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 31-2: Mao liệu mất trộm, Hoa Đà chuyển nhà (2/2)

Edit: Heidi_Nhưộc Vũ Các

Lục Tùng đích thân đến thành phố S, cả khuôn mặt u sầu, vừa nhìn liền biết liên tiếp mấy ngày hắn đã ngủ không ngon giấc, trực tiếp chạy tới đây!

Lưu Triền Bằng nghe tin tức này, trong lòng cũng lo lắng không thôi! Mặc dù đa số mao liệu đã vận chuyển tới, mao liệu khác còn dễ nói, lúc đó những khối nhỏ thừa lại sau khi Đường Linh cắt ra Từ Tinh Linh, đều nằm trong lô hàng cuối cùng này! Ý tứ của cô chủ nhỏ, bên trong đóng dư lại đó, nói không chừng còn có chứa đồ tốt!

Đang lúc Lưu Triền Bằng chuẩn bị đi tìm Đường Linh, thì Đường Linh cùng Lôi Tử xuất hiện ở Trần Bảo Trai, Lưu Triền Bằng liền vội vã đưa hai người họ mời vào phòng làm việc, đóng cửa lại, rồi gấp gáp nói, “Đường tổng, lô hàng mao liệu cuối cùng bị mất trộm!”

Lục Tùng đứng đó cả người bị đứng hình, “Đường tổng?” Nhìn Đường Linh có chút không phản ứng kịp, hắn nghe lầm rồi? Anh Lưu gọi cô bé đó là “Đường tổng”!

“Bị mất trộm ở đâu? Biết người nào làm không?” Đường Linh vòng qua bàn nhỏ, kéo cái ghế ra ngồi xuống!

Lục Tùng vẫn thất thần đứng một bên, có chút mơ hồ, há hốc miệng, nhưng lại không biết nên nói gì!

“Ông chủ Lục, định kinh ngạc tới khi nào? Tôi nghĩ hiện tại vấn đề lớn nhất là vụ việc lô mao liệu bị mất trộm, hy vọng của tôi là ngài có thể chuyên nghiệp một chút, xứng đáng với tu dưỡng chức nghiệp của ngài!” Đường Linh nói có chút nặng lời, sắc mặt nghiêm túc!

Lời Đường Linh nói như tiếng chuông cảnh tỉnh, Lục Tùng phục hồi lại tinh thần, sắp xếp suy nghĩ một chút, mở miệng nói, “Vốn do tôi áp tải lô mao liệu cuối cùng này, nhưng ở thời điểm tại xe mới ra khỏi biên giới tỉnh Vân, bởi vì phải dừng xe kiểm tra, cho nên mới đậu xe xuống!”

“Dừng xe kiểm tra cũng là chuyện thường xảy ra, nhưng liên quan gì đến chuyện mao liệu bị mất? Trọng lượng nặng như vậy, không phải một chốc một lát có thể di dời đi, huống hồ nếu có người lấy đi, nhất định sẽ có động tĩnh, không có khả năng không bị phát hiện!”

Lôi Tử phân tích nói, kỳ thực trong lòng hắn hoài nghi nhất là Lục Tùng, dù sao lô hàng bị mất trong tay hắn, một lô hàng lớn như thế, bị người khác mang đi không có khả năng không bị phát hiện, cho nên nói không chừng chính hắn là kẻ vừa ăn cắp vừa là làng!

Lục Tùng há lại nghe không ra hàm ý trong lời nói đó, ông bộc phát tức giận, “Lục Tùng tôi lẫn lộn bao nhiêu năm trong nghề vận chuyển ngọc thạch này, dạng mao liệu nào còn chưa từng thấy! Huống hồ tôi mở cửa kiếm cơm, sao lại làm ra loại chuyện thất đức đó!”

“Chú Lục, chú cứ nói tiếp!” Đường Linh trừng mắt nhìn Lôi Tử một cái, Lôi Tử ngượng ngùng sờ ót, không lên tiếng!

Lục Tùng liếc mắt nhìn Lôi Tử, thu lại tầm mắt, thở dài một hơi, tiếp tục nói, “Vốn chuyện như vậy là không thể nào xảy ra, cũng không biết tại sao lại thật sự phát sinh! Sau khi kiểm tra xe xong tôi đi nộp phí qua đường, lúc trở lại kêu tài xế lái xe tiếp tục chạy, lúc đến khu nghỉ ngơi dừng xe, tôi đi kiểm tra hàng hóa, lại phát hiện chiếc xe vậy mà trống không!”

Nói đến đoạn cuối, Lục Tùng hiển nhiên có chút luống cuống, âm điệu cao lên không ít, trong giọng nói cảm giác kích động ai nấy đều nghe ra được!

“Nộp phí qua đường mất có mấy phút, tay chân gọn gàng thế nào đi nữa cũng không có khả năng mang hết xe đi! Huống chi người áp tải không chỉ có mỗi chú! Nhiều người như vậy phụ trách áp tải hàng, sao có khả năng không cánh mà bay ngay dưới mí mắt mọi người?”

Lôi Tử nhanh miệng, lại đưa ra phân tích! Lần này Đường Linh lại không có trách hắn, Lôi Tử nói không sai, nhiều người trông coi như vậy, mao liệu cứ thế không cánh mà bay, một chút manh mối không lưu lại, không có khả năng!

Lục Tùng há miệng thờ dốt, muốn giải thích gì đó, nhưng lại không biết giải thích thế nào! Chuyện này phát sinh trên người hắn, hắn cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi! Nói ra hắn cũng không thể tin, làm sao có thể khiến người khác tin được đây!

“Có phải vấn đề nằm ở đám thủ hạ áp tải cùng ông hay không?” Lưu Triển Bằng cũng phân tích nói, phải biết ông đã từng bị người dưới lừa đảo, gián tiếp làm hại ông táng gia bại sản!

Lục Tùng cau mày, giống như suy nghĩ về độ khả thi, nửa ngày mới nói, “Mấy thủ hạ đó theo tôi rất nhiều năm, nên sẽ không làm như vậy đâu!” Trong giọng nói lại mang theo chút không xác định!

“Đường tổng, chúng ta có báo cảnh sát không?” Lưu Triển Bằng dò hỏi, dù sao thứ quý trọng như thế bị mất trộm, cũng nên báo cảnh sát!

“Anh Lưu, khi tôi phát hiện mao liệu bị mất trộm, lúc đó đã báo cảnh sát, nhưng đến giờ vẫn không thấy tin tức của cảnh sát!”

Lục Tùng bây giờ đã không để ý tới vấn đề danh dự công ty riêng nữa, chuyện như vậy đối với vận thương ngọc thạch mà nói là sự đã kích trí mạng! Nếu bị truyền ra ngoài, công việc làm ăn của hắn bị đã kích trí mạng!

“Có đối tượng tình nghi sao?” Đường Linh vẫn không lên tiếng, còn đang phân tích toàn bộ sự việc!

Lục Tùng ngập ngừng, lúc nhìn Đường Linh vẫn có chút không thích ứng, “Chuyện này...”

Hắn đúng là không nghi ngờ, sau khi xảy ra chuyện vẫn bận điều tra lô hàng, lại vội vã phóng như bay đến thành phố S, đem sự tình kể lại tường tận với Lưu Triển Bằng, làm gì có thời gian suy nghĩ sâu xa!

“Có khả năng bị đối thủ cạnh tranh ác ý động tới?” Lưu Triển Bằng mở miệng nói, “Ông chủ Đặng chẳng phải luôn chú ý đến động tĩnh của ông sao?”

Lục Tùng do dự, “Đặng Hồng Vũ quả thực muốn đẩy máu ăn phần nghề vận chuyển châu báu ở tỉnh Vân, trước kia cũng đã làm không ít âm toán, chuyện lần này có thật do hắn làm hay không, tôi thật không dám khẳng định!”

Dù sao kẻ nhòm ngó đến lô hàng mao liệu đợt này của Trần Bảo Trai cũng không ít, từ khi Trần Bảo Trai khai xuất Đế Vương Lục cùng Tử Tinh Linh ở trên đấu giá hội trở đi, theo dõi hắn áp tải hàng hóa cũng không phải là ít!

Hắn đã cẩn thận lại càng thêm cẩn thận, không nghĩ tới lô mao liệu cuối cùng vẫn xảy ra chuyện!

“Không dám khẳng định, vậy thì đi thăm dò!” Đường Linh thờ ơ mở miệng, “Tôi cũng không tin, những thứ đó có thể biến mất tăm!”

Lục Tùng nghe xong nét mặt có chút xấu hổ, giá trị của lô mao liệu kia lớn vô cùng, nếu không tìm về được, chỉ sợ sự nghiệp của hắn coi như đi tong!

“Đường tổng cô yên tâm! Tôi sẽ quay về tỉnh Vân, nhất định đem những thứ đã mất tìm trở về!”

Tuy rằng khi bắt đầu Lục Tùng có chút không hiểu nổi tình huống, hiện tại hắn xem như đã hiểu, thì ra Đường Linh đứng bà chủ bí mật của Trần Bảo Trai! Vốn rất cực kì kinh ngạc, những có lẽ do quá nhiều chuyện dồn dập đổ xuống đầu, Lục Tùng đã không còn tâm tư để kinh ngạc!

Đường Linh liếc mắt nhìn Lục Tùng đang trong tình thần uể oải, mở miệng nói, “Chú Lục, chú cứ nghỉ ngơi trước một đêm, ngày mai rồi đi, chuyện này cũng không gấp một ngày!”

Lục Tùng lại lắc đầu một cái, “Không cần, ở trên máy bay cũng có thể ngủ, tôi sẽ đi trở về! Sớm ngày tìm thấy cũng sớm ngày yên tâm!”

Đường Linh thấy Lục Tùng kiên trì, cũng không khuyên nữa, ngẫm nghĩ một hồi, dặn dò Lôi Tử vài câu, khuôn mặt Lôi Tử mặc dù không tình nguyện,

nhưng cũng gật đầu, đi cùng Lục Tùng bay về tỉnh Vân!

Kỳ thực vốn có thể để Lưu Triển Bằng cùng đi một chuyến, nhưng loại chuyện như thăm dò tin tức, cần đi nơi nào điều tra, Lôi Tử càng quen thuộc hơn, nên so với Lưu Triển Bằng lại như xe nhẹ chạy đường quen!

Lôi Tử vừa đi, nhiệm vụ đưa rước Đường Linh giao cho một tên thủ hạ của Lôi Tử, biệt hiệu gọi là Nhị Cầu, cũng thuộc nhóm người sớm nhất đi theo Đường Linh, tuổi tác vẫn còn trẻ, lại hết sức cơ trí!

Phùng Tam muốn tiếp nhận công việc này của Lôi Tử, nhưng Đường Linh lại không đồng ý, bây giờ với bên ngoài Phùng Tam là đương gia của Đê Hào, nếu mỗi ngày cứ đi theo Đường Linh, quả thật có chút không tiện! Tuy rằng địa vị của Lôi Tử tại Đê Hào cũng không thấp, nhưng phần lớn thời gian đều đi theo Đường Linh, thời gian có mặt tại Đê Hào tương đối ngắn, cho nên so với Phùng Tam mà nói, Lôi Tử cũng không gây nên nhiều sự chú ý!

“Chị Linh! Tần Bạc Dương bên kia có động tĩnh, hôm qua lúc trời tối có liên lạc với tên công nhân bị thương kia, kết quả sáng sớm hôm nay tên bị thương kia liền gào thét đau đầu, kêu la vết thương bị nặng hơn! Còn mời tới bác sĩ chuyên môn, sau khi bác sĩ khám cho ra kết quả, sau gáy bị tổn thương, trong đầu có xuất huyết nhẹ!”

Đường Linh ngồi ở trong xe, xem từ khước miệng hơi nhếch lên kia, tâm tình giống như không tệ, Nhị Cầu có chút không hiểu, quẹo cua một cái, bởi vì tốc độ hơi nhanh, nên xe có chút không ổn định, thân thể Đường Linh bị lay động theo xe!

“Em xin lỗi, chị Linh! Em... em sẽ lái chậm lại!”

Nhị Cầu có chút cẩn thận nhìn thần sắc Đường Linh, đều do hấn quá kích động, lần thứ nhất lái xe cho lão đại của lão đại, có chút khẩn trương, không không chế tốt tốc độ!

Đường Linh chỉ cười lắc đầu một cái, trong lòng cũng có chút xúc động, quả nhiên đã ngồi quen xe do Lôi Tử làm tài xế, đột nhiên có chút không thích ứng, Lôi Tử lái xe khá ổn định, chỉ cần Đường Linh ở trên xe, bất kể là quẹo hay dừng, Lôi Tử đều chú ý, mỗi lần đều xử lý cứng tay, ở trên xe nếu Đường Linh nheo mắt lại, Lôi Tử sẽ giảm tốc độ, mục đích muốn cô ngồi được thoải mái hơn chút, những điều tỉ mỉ quan tâm này trong lòng Đường Linh cũng biết! Chỉ là không nghĩ tới bất tri bất giác, cô cũng bị kỹ thuật chạy xe của Lôi Tử ảnh hưởng đến mình!

“Đừng khẩn trương, tôi cũng không phải lão hồ ăn thịt người!”

Đường Linh trêu đùa một câu, Nhị Cầu nghe xong yên lòng, thấy Đường Linh còn trêu đùa hấn, hấn mới vững tin thêm chút!

“Chị Linh, sáng sớm hôm nay vợ của kẻ bị thương kia và mấy tên bác sĩ cùng nhau đến, nhìn thấy thằng đó bị thương, làm ầm ĩ rầm trời!”

Đường Linh gật đầu, nhàn nhạt mở miệng phân phó nói, “Cứ để cô ta náo loạn, để đó xem! Các anh em cứ tạm thời bất động, tôi ngược lại muốn muốn nhìn một chút bọn họ có thể gây ra nổi loại ầm ĩ gì!”

“Yes Sir, chị Linh yên tâm!”

“Giáo dục Hoa Đà bên đó thế nào rồi?” Nhị Cầu vẫn đi theo phụ tá cho Lôi Tử công việc liên quan đến giáo dục Hoa Đà, cho nên Lôi Tử đi rồi đều chuyển giao cho Nhị Cầu!

“Bên kia đã làm xong, tùy thời có thể dọn vào làm việc!” Rốt cục cũng hoàn công rồi, trong giọng nói của Nhị Cầu có chút thở ra nhẹ nhàng!

Đường Linh thoáng suy tư một chút, “Không đi Trần Bảo Trai trước nữa, đi lớp học thêm!”

Nhị Cầu nghe thấy liền quay đầu xe, lúc này hấn đã chạy xe khá ổn định, chỉ chốc lát sau đã đến nơi cần đến!

Thời điểm Đường Linh đi vào, vừa vặn gặp phải có người đến phỏng vấn vị trí giáo viên, Đường Linh cũng không gấp, tìm một chỗ trong văn phòng ngồi xuống, quá trình phỏng vấn không nghiêm túc giống hậu thế, ngược lại có chút như nói chuyện, vài người khác nữa cùng người đó đến phỏng vấn ngồi cùng một chỗ, người được phỏng vấn đang đang giới thiệu một chút về bản thân!

“Có thể nói một chút tại sao em lại không lựa chọn trường chính quy, mà lại chọn giáo dục Hoa Đà chúng tôi?”

Dương Phong lúc này ngồi ở đối diện người phỏng vấn, tuy rằng nhìn không được biểu tình của Dương Phong, nhưng Đường Linh cũng có thể tưởng tượng ra! Dương Phong đối xử với mọi người đều rất hòa thuận, nhưng dính đến phương diện công việc, lại hết sức nghiêm túc!

Người được phỏng vấn là một thanh niên khoảng 20 tuổi, ăn mặc sạch sẽ, vừa nhìn liền biết là người thích sạch sẽ, đến cả đuôi tóc cũng được chỉnh lý gọn gàng!

“Em không đi trường học làm giáo viên có hai nguyên nhân, thứ nhất, em không thích bị đủ loại quy củ của trường học ràng buộc, phương thức hoạt động của trường học có quá nhiều điều cứng nhắc, phương pháp dạy học cũng đã định hình sẵn, phương pháp dạy học của em, trường học chưa hẳn chịu tiếp nhận. Thứ hai, riêng cá nhân em cho rằng, tương lai loại hình cơ quan giáo dục so với trường học càng có tiềm lực phát triển hơn, bởi vì chỉ cần em có năng lực, liền có thể nhận được trọng trách!”

Dương Phong gật đầu, lại hỏi, “Em từng có kinh nghiệm dạy học?”

Dương Phong đang cầm trong tay CV của cậu ta, viết rất rõ ràng, cậu ta tên Lý Khải, năm nay 23 tuổi, học đại học sư phạm Liễu Đông, có thể là chưa cầm trong tay văn bằng tốt nghiệp đại học, trên lý lịch cũng không có bất kỳ kinh nghiệm làm việc liên quan nào, mặc dù bây giờ thuê giáo viên cũng khó khăn, nhưng không phải vì vậy mà nhận đại! Chuyện như vậy tuyệt đối là thừa thiếu chứ không ầu, cứ làm bừa sẽ ảnh hưởng đến trình độ dạy học toàn đội!

Lý Khải do dự một chút, mở miệng nói, “Nếu nói trên kinh nghiệm giảng bài, em không có, nhưng em đã từng dạy kèm cho không ít người, em tự nhận thấy phương pháp giảng bài khá được học sinh hoan nghênh, hơn nữa em từng dạy qua vài học sinh thành tích đều tiến bộ vượt bậc!”

Hiển nhiên nhắc đến phương thức giảng bài của mình, Lý Khải rất tự tin, ngay cả sống lưng đều ưỡn đến mức thẳng đứng!

Dương Phong đối với vẻ tự tin phát ra từ trên người Lý Khải vẫn tương đối thoải mái, nhưng luôn cảm thấy có chút không yên lòng, cậu ta không lựa chọn đến trường học làm giáo viên, mà đến dạy thêm ở giáo dục Hoa Đà, anh có dự cảm Lý Khải vẫn có lý do riêng!

Mà lúc Dương Phong đang suy nghĩ, ngồi tại phía sau bọn họ Đường Linh lại mở miệng, “Em là học sinh nơi này, không bằng thầy dạy cho em một tiết học, cũng vừa hay để mấy vị thầy cô nơi đây mở mang kiến thức một chút về năng lực của thầy, thế nào?”

Mãi đến tận khi Đường Linh cất lời lên, Lý Khải mới chú ý tới Đường Linh, thấy cô gái mặc bộ quần áo bằng nhung màu trắng sữa, bọc kín kẽ thân người, nhìn về ngoài chỉ khoảng mười lăm, mười sáu, đáng vẻ được tính là thanh tú!

“Đường Đường, em qua đây!” Cố Vũ San mở miệng nói trước, nhưng khi thấy biểu tình của Đường Linh như ẩn ý gì đó, ở chung lâu như vậy, cô tự nhiên biết ý tứ của cái biểu tình đó!

Xem ra Đường Đường là chuẩn bị tự mình kiểm tra người được phỏng vấn kia!

Lý Khải hiển nhiên sững sờ, liền rất nhanh đã phản ứng lại, hướng về phía Dương Phong nói, “Nếu cần, em đồng ý phối hợp!”

Dương Phong cũng hiểu ý của Đường Linh, lập tức gật đầu, nhưng bọn họ cũng không tiến vào lớp học dự thính!

Vừa mới vào phòng học, Lý Khải dùng giọng điệu như nói chuyện mở miệng nói, “Bình thường không thích nhất tiết học nào?”

Đường Linh tươi cười, xem ra Lý Khải là đang chuẩn bị phụ đạo cho mình môn yếu nhất!

“Khẩu ngữ!”

Lý Khải nghe xong sững sờ, hơi hoảng chút, mới hiểu được Đường Linh muốn nói là khẩu ngữ tiếng Anh, Lý Khải nhìn Đường Linh một cái, không ngờ Đường Linh sẽ muốn hẳn dạy phụ đạo khẩu ngữ tiếng Anh!

Lý Khải cười rất tự tin, cô nhóc này cho rằng như vậy thì sẽ làm khó được hẳn sao? Không khỏi quá coi thường hẳn rồi!

“Khẩu ngữ? Uhm, vấn đề này cũng không phải khó, nội dung trên sách giáo khoa quá khô khan, hai chúng ta tùy tiện giao tiếp, như vậy càng có tác dụng rèn luyện khẩu ngữ!”

Đường Linh tươi cười gật gù, ra hiệu Lý Khải có thể bắt đầu, Lý Khải không hiện ra vẻ khản trương, Đường Linh lựa chọn khẩu ngữ, thật ra cô rất xảo quyết, dù sao ở những năm 90 tiếng Anh không hề phổ cập, giáo viên có thể dạy tiếng Anh không nhiều, mà giáo viên có thể nói lưu loát tiếng Anh lại càng không nhiều!

Đầu tiên Lý Khải dùng tiếng Anh mấy câu giao tiếp khá đơn giản đối thoại với Đường Linh, cũng là muốn cho Đường Linh có thời gian thích ứng, sau đó từng bước nâng cao độ khó, mà càng đi sâu vào độ khó Lý Khải càng kinh ngạc, khẩu ngữ của Đường Linh so với hẳn càng chính thống hơn!

Trừ điểm này ra, Lý Khải còn kinh ngạc phát hiện, dù hẳn có tăng thêm độ khó trong câu thoại, Đường Linh luôn có thể nghe hiểu được, kết quả vốn là hình thức thầy trò phụ đạo, cuối cùng lại thành hai người luận bàn!

Tương đương với sự kinh ngạc của Lý Khải, trong lòng Đường Linh cũng kinh ngạc không thôi, vốn tưởng làm khó được Lý Khải, áp chế một chút nhuệ khí trong hẳn, lại không nghĩ rằng biểu hiện của Lý Khải, khiến cô rất hài lòng!

Phải biết, Lý Khải không phải là du học sinh, chưa từng xuất ngoại, lại có được một khẩu ngữ tiếng Anh lưu loát như thế, tuy rằng khẩu âm không tính là chuẩn mực Anh – Anh, có thể do không có một môi trường tiếng Anh chính thống, khẩu ngữ đến trình độ này, thật sự hiếm có!

Cứ tiếp tục giảng bài, Lý Khải tựa hồ cũng bớt đi một chút ngạo khí, đúng vậy! Ngạo khí của Lý Khải, cho dù đối mặt với Dương Phong phỏng vấn, lúc trả lời câu hỏi giọng nói tuy rằng cung kính, nhưng mơ hồ hiện ra ngạo khí!

Người như vậy, hoặc chính là có chân tài thực học, hoặc chính là kiêu căng tự đại! Rõ ràng như thế, trải qua Đường Linh một phen thăm dò, Lý Khải thuộc về dạng người trước! Hẳn quả thật có chân tài thực học!

Từ trong phòng học đi ra, ngạo khí trên mặt Lý Khải thu lại không ít, Dương Phong nhìn về phía Đường Linh, Đường Linh hướng hẳn gật đầu, Dương Phong đã ngầm hiểu ý cô.

“Thầy Lý, hoan nghênh em gia nhập vào giáo dục Hoa Đà chúng ta!” Dương Phong hữu hảo vươn tay, bắt tay với Lý Khải.

Lý Khải hiển nhiên cũng rất cao hứng, giờ khắc này ngao khí đã hoàn toàn được thu hết lại, trên mặt cũng nở nụ cười!

“Thầy Lý, khẩu ngữ học được ở đâu?” Đường Linh mở miệng hỏi.

Dương Phong vừa nghe thì thấy Lý Khải ngẩn người, hẳn biết Đường Linh muốn khảo hạch Lý Khải, lại không nghĩ rằng Đường Linh khảo lại là khẩu ngữ tiếng Anh!

Hơn nữa, Lý Khải dĩ nhiên thông qua! Điều này có ý nghĩa gì? Lý Khải đúng là một nhân tài a!

Phải biết bốn giáo viên bọn họ, tuy rằng tiếng Anh coi như không tệ, nhưng khẩu ngữ vẫn là yếu điểm, là loại điển hình người ngọng tiếng Anh, chỉ có thể đọc viết, nói không lưu loát!

Vừa nãy Dương Phong thường thức Lý Khải tự tin, vậy hiện tại hẳn quả thực tán đồng năng lực của Lý Khải!

Lý Khải cười, “Thực không dám giấu giếm, em gặp may quen được một vài người bạn ngoại quốc, khẩu ngữ đều học được từ chỗ mấy người bạn đó, họ dạy em tiếng Anh, em dạy bọn họ chữ Hán, coi như trao đổi ngôn ngữ với nhau!”

Đường Linh nghe vậy ánh mắt sáng lên, giáo dục Hoa Đà không thể chỉ có giáo viên Trung Quốc, cũng phải cần giáo viên nước ngoài nữa! Mặc dù bây giờ tầm quan trọng của khẩu ngữ không cao, nhưng sau này lại là môn thịnh hành rất sốt! Có một số gia đình từ nhỏ đã bắt đầu bồi dưỡng khẩu ngữ tiếng Anh cho con, còn muốn cho con học ở một môi trường có sử dụng tiếng Anh giao tiếp!

Bất quá những thứ này tạm thời còn chưa vội, trước tiên phải đưa tên tuổi của giáo dục Hoa Đà nhà nhà đều biết, đó mới đúng là việc cấp bách!

Nhóm người Cổ Vũ San rất nhiệt tình hoan nghênh Lý Khải gia nhập, lâu rồi bọn họ đều là bốn người, bây giờ có người mới gia nhập, đương nhiên thực vui vẻ!

Vương Chí Bằng càng nhiệt tình lôi kéo Lý Khải, hai người họ hàn huyên!

Lý Khải tuy rằng gia nhập đại gia đình này, nhưng Đường Linh nhìn ra được, Lý Khải cũng không định lưu lại dài lâu, có thể trong lòng Lý Khải, lớp học thêm này chỉ là bàn đạp của hắn mà thôi!

Lúc này Lý Khải cũng không biết, hôm nay quyết định gia nhập giáo dục Hoa Đà, sẽ ảnh hưởng rất lớn tới cuộc đời hắn!

Ngày sau thời điểm Lý Khải phong quang vô hạn, hồi tưởng lại lúc này hẳn không coi trọng giáo dục Hoa Đà, thì tự thấy ánh mắt quá thiên cận! Cũng may còn tốt, hắn nắm chặt cơ hội lần này!

“Thầy Dương, mọi người thu dọn một chút, chúng ta dọn đến văn phòng giáo dục Hoa Đà!” Đường Linh nhìn về phía Dương Phong phân phó nói.

Ánh mắt Dương Phong sáng rực lên, hoàn công rồi?

“Đường Đường, chúng ta thực sự có thể dời đi?” Cổ Vũ San thính tai, Đường Linh cùng Dương Phong nói chuyện, cô đều nghe thấy, lập tức vui vẻ hỏi lại.

“Thật sự?”

Lúc này ngay cả Vương Chí Bằng người đang nói chuyện trời trăng đất trời với Lý Khải cũng nghe thấy, liền không buồn đề ý đến Lý Khải, đứng phắt dậy một cái, nhìn về phía Đường Linh bên này!

Lý Khải cau mày, không nói gì, bất quá trong lòng lại cảm thấy mấy đồng nghiệp này có chút lỗ mãng, chuyển chỗ thôi mà, đâu cần làm quá thế!

Đường Linh cười gật đầu, cô biết mấy người họ tuy rằng ngoài miệng không nói, trong lòng lại có kỳ vọng rất lớn đối với tòa nhà giáo dục Hoa Đà!

“Thu dọn một chút đồ đạc cần dùng thôi, trực tiếp chuyển đi, sau này ở văn phòng mới luôn!”

Thời điểm mấy người khác đang hỏi han, Từ Khiết đã sớm yên lặng đang thu dọn đồ đạc, đợi đám người Cổ Vũ San phản ứng lại, Từ Khiết đã thu dọn gần xong đồ đạc cá nhân rồi!

Vì thế mọi người mới nhận ra, thì ra nơi này gấp nhất, đích thực là cái người luôn im lặng không lên tiếng Từ Khiết kia!

Từ Khiết bị cười đến ngại ngùng, mặt đỏ lên, bắt đầu giúp những người khác thu xếp đồ đạc!

Nhị Cầu thấy mấy người họ đang khuôn đồ, liền vội vàng giúp đỡ luôn chân luôn tay, đúng là dùng không ít sức lực, ngay cả người mới Lý Khải cũng không tiếc sức lực giúp đỡ! Một chiếc xe con không bỏ hết được đồ, Nhị Cầu lại đi tìm hai chiếc xe taxi, miễn cưỡng mới đủ để chở người và đồ!

Mấy người ngồi lên xe, Nhị Cầu lái xe dẫn đường, rất nhanh đã tới chỗ quảng trường gần tòa thị chính nơi có tòa nhà cao tầng giáo dục Hoa Đà!

Khi mấy người họ đặt chân lên khu đất mấy ngàn mét vuông, rồi nhìn thấy trước cửa tòa nhà cực lớn cực xa hoa của giáo dục Hoa Đà, tập thể rung

động!

Đây...

Trời!

Đây chính là chỗ làm việc sau này của họ?

Mấy người trong lòng nhiệt huyết dâng trào, một dòng điện xung kích thẳng lên não họ! Đây là quy mô gì trời!

Chính bọn họ dường như thấy được ngày sau huy hoàng của giáo dục Hoa Đà! Mà sự huy hoàng này sẽ do chính bọn tự gây dựng lên!

Tại đây Lý Khải là người rung động nhất! Hắn vẫn cho rằng cái gọi là “Giáo dục Hoa Đà” bất quá chỉ là một lớp học thêm nhỏ mà thôi, bây giờ được chứng kiến một tòa nhà lớn như vậy, đầu hắn như bị người ta hung hăng nện xuống mấy cái, thật lâu chưa hoàn hồn lại!

Thì ra đây mới là — Giáo dục Hoa Đà!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 32: Mặt trái tin tức, toàn diện lộ ra ánh sáng (2/2)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Trong gian phòng xa hoa tại Đế Hào, trai gái quây thành một đám, bầu không khí xa hoa lãng phí! Bị vây quanh ở giữa, một người đàn ông khoảng chừng hơn 20 một tay ôm một mỹ nữ, trong miệng không ngừng hút nhà khói, rất tự tại!

“Dương thiếu gần đây tâm tình không tệ a! Xem ra vừa có chuyện tốt!”

Tần Bạc Dương phun ra làn khói trong miệng, đùa giỡn một chút mỹ nữ trong ngực, mới mở miệng nói, “Đúng là không tệ! Nếu không hiện tại đâu có tâm tình ra ngoài chơi!”

“Dương thiếu có từng nghe nói, gần đây giáo dục Hoa Đà đã xảy ra chuyện? Bọn họ cũng thật xui xẻo, vẫn chưa chính thức kinh doanh, đã rước tới một loạt phiền phức! Tôi thấy khu đất kia sớm muộn cũng phải sang tay thôi!”

Tần Bạc Dương liếc Đỗ Hành một cái, cười nhạt một tiếng, “Thì sao nào? Chẳng lẽ cậu nhìn trúng khu đất kia!”

Đỗ Hành nghe thấy giọng điệu bất thiện của Tần Bạc Dương, lập tức cười xòa nói, “Sao có thể chứ! Một khu đất lớn như vậy, tôi nuốt trôi sao được! Chính là không biết Dương thiếu có hứng thú hay không?”

“Ồ?”

Tần Bạc Dương đẩy mỹ nữ trong ngực ra, mỹ nữ kia lão đảo một cái, té quỵ xuống đất, đầu gối tức khắc bị bầm tím một mảng, nhưng cô ta chỉ cười gằn dỗi vài câu, liền ngồi xa chút!

Đỗ Hành thấy Tần Bạc Dương có hứng thú, lập tức tiến tới bên cạnh Tần Bạc Dương, “Hiện tại Giáo dục Hoa Đà phiền phức đầy mình, nếu chúng ta nhân cơ hội...” Đỗ Hành ra hiệu ngầm bằng mắt, muốn biểu đạt ý tứ, không cần nói cũng biết!

Con người Tần Bạc Dương u ám, khiến người ta không biết hắn đang suy nghĩ gì!

“Khu đất đó đúng là rất tốt, nếu có thể có được nó thì còn gì bằng!” Lời nói mịt mờ, nhưng lại ám chỉ cho Đỗ Hành!

Đỗ Hành nghe thấy trong lòng vui mừng! Nếu được Tần Bạc Dương chống đỡ, vậy hy vọng của hắn sẽ lớn hơn rất nhiều!

Đỗ Hành cười tươi rót rượu cho Tần Bạc Dương, hai người cùng ly rượu, uống một hơi cạn sạch, Đỗ Hành đầy ắp niềm vui trong mắt, mà Tần Bạc Dương nhìn về mừng rỡ của hắn, trong lòng cười nhạt không ngớt! Khu đất kia vốn trước đây hắn nhìn trúng trước rồi, Đỗ Hành kia ngớ ngẩn vậy mà muốn chạy đến đây mấu ăn phần, thực sự quá ngây thơ!

Nhưng có người muốn làm việc vô bổ, hắn đương nhiên chẳng cần ngăn cản! Nhưng nếu muốn chia một chén canh, vậy thì đừng trách hắn trở mặt vô tình!

Đáng thương cho Đỗ Hành kia đang kích động không thôi, tự cho mình đã leo lên được cành cao!

Hai người ai cũng có mưu đồ riêng, ngoài mặt lại không ngớt nói lời khách sáo, rượu càng uống càng nhiều, hai người hưng phấn say sưa!

Thời điểm mặt trời tắt của Giáo dục Hoa Đà bay đầy trời, Giáo dục Hoa Đà rốt cuộc phải đứng ra nhìn thẳng vào vấn đề này, tìm tới những tào soạn lớn, tập trung tại bệnh viện, bên phía bệnh viện hỗ trợ cung cấp một phòng họp lớn, dùng cho truyền thông tiến hành phỏng vấn!

“Xin hỏi Giáo dục Hoa Đà lựa chọn mở buổi họp báo tại bệnh viện, là có ý đồ gì?”

“Nghe nói người bị thương cũng ở tại bệnh viện này, có phải các người muốn tới đối chất với nhau tại đây?”

Dương Phong đứng ở phía trước, giơ tay lên, phóng viên ngấm hiểu hẳn muốn nói chuyện, bèn yên tĩnh lại, chuẩn bị ghi lại lời Dương Phong nói!

“Các vị phóng viên bằng hữu, có một chuyện đến nay Giáo dục Hoa Đà chúng tôi cũng chưa chính thức trả lời vấn đề, hiện tại chúng tôi lựa chọn bệnh viện làm địa điểm tổ chức họp báo, cũng vì muốn tiện lợi để mọi người tìm ra chân tướng sự thật! Sau đây chúng tôi muốn đưa ra văn kiện, tất cả đều là thật, các vị phóng viên bằng hữu xin mời đến phía trước giám định! Giáo dục Hoa Đà chúng tôi cơ quan giáo dục tư nhân, coi danh dự thành tín như chính sinh mạng mình, tuyệt đối không cho phép kẻ hữu tâm cố ý bôi nhọ giáo dục Hoa Đà chúng tôi!”

Lời Dương Phong phát ngôn vang vọng hữu lực, phóng viên nghe thấy Giáo dục Hoa Đà sẽ đưa ra văn kiện chứng thực, ai nấy đều hưng phấn không thôi! Đây chính là tư liệu trực tiếp, nhất định không thể bỏ qua!

“Xin hỏi, ý của anh là chuyện này có kẻ cố ý bôi nhọ Giáo dục Hoa Đà? Các người có chứng cứ gì chứng minh rõ ràng không? Còn nữa ai là kẻ bôi nhọ các người? Tại sao phải làm vậy?”

Một chuỗi vấn đề dồn dập được phóng viên quăng ra, Dương Phong không chút nào sợ hãi, khiến không ít phóng viên tại hiện trường tin tưởng, trong này nói không chừng thật sự có ẩn tình!

Dương Phong ra hiệu cho Nhị Cửu, Nhị Cửu cười hi hi đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau bác sĩ đẩy Thạch Phong trên giường bệnh tới phòng họp! Mà vợ của Thạch Phong cũng đang bên cạnh hẳn, có chút u mê!

Tiến vào phòng hội nghị, nhìn thấy một đám phóng viên ở đây, trong bụng Thạch Phong cảm giác có điều gì không bình thường, nhưng hẳn cũng không sợ hãi, phải biết người sai khiến đã nói rồi, bất luận gặp phải chuyện gì, ngàn lần không cần sợ, chỉ cần một mực khẳng định lúc đang làm việc cho Giáo dục Hoa Đà thì bị thương, liền sẽ không vấn đề gì!

Vợ Thạch Phong là Thôi Hồng thấy nhiều người như vậy, vội vàng chỉnh sửa quần áo một chút, à nhận ra những người này, họ đều là phóng viên, mấy ngày nay không thiếu phóng viên đến phỏng vấn ả, biết bản thân ả có thể lên báo, lên tivi, liền cũng chú ý tới hình tượng một chút!

“Các người kéo tôi tới đây làm gì! Tôi đây còn đau đầu kinh khủng!” Thạch Phong một tay che đầu, miệng lại bắt đầu rên rừ rừ!

Dương Phong không nhìn Thạch Phong, hướng về phía phóng viên mở miệng nói, “Bây giờ đương sự cũng đã có mặt, các vị phóng viên bằng hữu có vấn đề gì có thể hỏi, tôi sẽ trả lời hết!”

Phóng viên đều là những người sắc bén, nhìn nhau, lập tức có phóng viên hỏi, “Giáo dục Hoa Đà đối với sự kiện hại người lần này có ý kiến gì không?”

Dương Phong nhìn Thạch Phong một chút, mở miệng nói, “Vị này là người bị thương Thạch Phong, đích xác là Giáo dục Hoa Đà thuê làm công nhân sửa chữa, chúng tôi ngay sau khi nhận được tin tức có công nhân xảy ra tai nạn lao động, đã ngay tức khắc đưa nạn nhân đến bệnh viện, tất cả viện phí đều do giáo dục Hoa Đà thanh toán!”

Lời còn chưa nói xong, đã bị một phóng viên khác cắt lời, “Các người thanh toán? Nhưng người bị thương lại nói vẫn chưa nhận được Giáo dục Hoa Đà một đồng một cắc, tiền viện phí lại chưa có thanh toán, các người giải thích thế nào?”

Thạch Phong vừa nghe thấy, trong lòng hoảng hốt, hẳn vì muốn khuếch đại hiệu quả mới nói như vậy, hơn nữa vợ hẳn vốn không phải kẻ kín miệng, nói bậy trôi chảy là chuyện thường! Nhưng bên trên đã lệnh xuống, bất kể như thế nào, hẳn chỉ cần khẳng định nói mình bị thương nghiêm trọng, trực tiếp ảnh hưởng đến công việc và sinh hoạt ngày sau là được!

“Liên quan tới việc này, chúng tôi nhất định phải làm sáng tỏ!”

Dương Phong từ chỗ Cổ Vũ San lấy ra một xấp danh sách chứng từ, “Đây là tất cả biên lai viện phí của người bị thương Thạch Phong trong khoảng thời gian bị thương điều trị tại bệnh viện này, trong đó bao gồm tiền nằm viện, tiền chữa bệnh, tiền thuốc, tiền xét nghiệm! Những chứng từ này là biên lai do bệnh viện xuất ra, tuyệt đối không thể giả mạo! Mà Giáo dục Hoa Đà chúng tôi còn mời một nhân viên hộ lý chuyên chăm sóc người bị thương, vị này chính là nhân viên y tế chúng tôi mời tới, bác sĩ y tá của bệnh viện cũng có thể làm chứng!”

Dương Phong chỉ về chỗ nhân viên y tế ngồi bên cạnh Lôi Tử, nhân viên y tế kia hướng Dương Phong gật đầu, mở miệng nói, “Đúng vậy, tôi là nhân viên hộ lý được thuê tới để chăm sóc người bị thương Thạch Phong, tổng cộng chăm sóc được năm ngày, sau khi vợ của người bị thương đến, tôi mới không tiếp tục nữa!”

Phóng viên đột nhiên nghe được một phiên bản khác, lập tức kích động, hướng về phía vợ Thạch Phong hỏi, “Bà Thôi, trước đây bà nói Giáo dục Hoa Đà không trả bất kỳ khoản phí chữa trị thuốc thang nào, bây giờ biên lai tiền chữa trị tiền thuốc, cả nhân viên hộ lý đều ở đây, có phải bà đã nói dối đúng

không?”

Sắc mặt Thôi Hồng cứng đờ, bĩu môi nửa ngày mới nói, “Tôi không biết, chính bọn họ lại không ra mặt, bọn tôi nào biết ai trả tiền! Lại nói, danh sách những biên lai này ai biết có phải thật hay không!”

“Điểm ấy bệnh viện chúng tôi có thể làm chứng, tất cả biên lai đều là hóa đơn do bệnh viện chúng tôi xuất ra, không thể giả mạo!” Người này là chủ nhiệm một khoa đồng thời cũng là bạn trai của nữ y tá đó, lúc này cũng được mời đến nơi này!

“Bà Thôi, nhân viên phía bệnh viện đã chứng thực, biên lai đều là thật, vậy bà đang nói dối sao?”

Thôi Hồng hai tay chống nạnh, “Tôi không biết, đừng có mà hỏi tôi!”

Lúc này một số phóng viên dường như thấy được chút manh mối, xem ra việc này không đúng như những gì nhà người bị thương đã nói trước đó! Chân tướng là gì đây?

“Tuy rằng Giáo dục Hoa Đà các người đã gánh chịu viện phí, nhưng người ta bị thương nghiêm trọng, ảnh hưởng đến cuộc sống sau này, Giáo dục Hoa Đà các người có phương án giải quyết gì không?”

“Có công nhân bị thương, Giáo dục Hoa Đà chúng tôi nhất định tận hết sức lực toàn lực cứu trị, chúng tôi là cơ quan giáo dục, lương tâm cùng đạo đức là tôn chỉ mà chúng tôi vẫn tuân theo, lúc biết được tình huống bất hạnh của người bị thương, đã ngay lập tức bồi thường cho nạn nhân! Căn cứ vào người bị thương phản ánh tình trạng bị thương, Giáo dục Hoa Đà đã bồi thường 10 vạn!”

Cái gì?

10 vạn đồng!

Các ký giả nhìn nhau một chút, 10 vạn đồng đối với một gia đình có thể nói là số tiền trên trời! Giáo dục Hoa Đà ra tay một cái chính là mười vạn!

Nhưng người bị thương không phải nói Giáo dục Hoa Đà vẫn chưa bồi thường cho anh ta sao? Tại sao lại có chuyện 10 vạn đồng? Đến cùng ai mới là người nói thật?

Thạch Phong nghe xong, lập tức ngồi thẳng người, tròng hai mắt, “Cái gì 10 vạn đồng! Tôi chưa từng nhận được! Các người đừng vu oan người khác!”

Cổ Vũ San cảm văn kiện đưa đến tay Dương Phong, Dương Phong đưa cho tất cả phóng viên tại hiện trường cùng nhau kiểm chứng, “Đây là thỏa thuận riêng giữa chúng tôi và người nhà bị thương, trong thỏa thuận viết rất rõ ràng, người bị thương đồng ý cùng giáo dục Hoa Đà hòa giải riêng, đồng thời Giáo dục Hoa Đà tiến hành thanh toán dứt điểm một lần 10 vạn đồng cho người bị thương!”

“Nói vậy! Chính bọn họ nói vậy! Tôi không nhận được tiền, giấy tờ đó là giả! Nhất định là giả! Các người không thể bị bọn chúng lừa bịp!”

Thạch Phong vỗ giường, khuôn mặt kích động! Thôi Hồng có chút chột dạ, đảo con ngươi lia lịa không biết đang suy nghĩ gì!

Phóng viên cũng đều hỗn loạn nháo nhào lên, đột nhiên vụ việc có bước nghịch chuyển lớn, hoàn toàn trái ngược với nội dung đưa tin lúc trước, thực sự khiến bọn họ có chút không phản ứng kịp!

Thạch Phong thấy đám phóng viên đều nghi hoặc nhìn hắn, vội vã mở miệng giải thích, “Tôi thề, tuyệt đối chưa nhận được đồng các bạc nào từ phía Giáo dục Hoa Đà, bọn họ là đang lừa gạt!”

“Trong thỏa thuận hòa giải còn có chữ ký và cả dấu tay nữa, đây nhất định không thể làm giả!” Dương Phong đưa thỏa thuận lật đến trang cuối cùng, đưa ra cho phóng viên xem, phóng viên vội vàng chụp ảnh, nhất thời trong phòng họp đều là thanh âm tách tách chụp hình!

“Không có khả năng! Không có khả năng! Tôi chưa từng ký, cũng không cầm tiền!”

Sau khi kích động, Thạch Phong từ trên giường bệnh chạy xuống, đoạt lấy văn kiện thỏa thuận trong tay Dương Phong, lúc hắn nhìn thấy chữ ký tên, lập tức choáng váng!

Hai chữ “Thôi Hồng” xiêu xiêu vẹo vẹo” kia bỗng nhiên bày ra nơi đó, phía dưới còn có một dấu tay màu đỏ, dấu tay rõ nét!

Trong lòng Thạch Phong nhảy thót một cái, đây... chuyện này phải làm sao? Nhưng hắn nhớ kỹ bên trên phân phó, không cần biết giáo dục Hoa Đà cho hắn bao nhiêu tiền, ngàn lần không thể nhận! Nhận tiền rồi, chính bọn họ cũng không thể chiếm lý!

Thứ đàn bà phá hoại! Lại lén lút nhận tiền của người ta! Còn không thương lượng với hắn trước! Hiện tại Thạch Phong đều hối hận muốn chết rồi, bởi vì để phòng vợ hắn không kín miệng, cho nên hắn căn bản không nói cho ả nghe chuyện có người sai khiến, cố ý hãm hại Giáo dục Hoa Đà! Chỉ sợ ả ta sơ ý một chút liền tiết lộ ra ngoài, ban đầu gọi vợ hắn đến đây, liền muốn lợi dụng sự chua ngoa đánh đá của ả, thời điểm tuyên truyền dùng được! Lại không nghĩ rằng sơ sẩy một cái, dĩ nhiên phạm vào sai lầm này!

“Chữ kí và vân tay này của vợ anh đúng không? Hai người đã nhận của Giáo dục Hoa Đà 10 vạn đồng, nhưng lại nói dối rằng bọn họ không trả tiền thuốc men, hai người có ý đồ gì? Chẳng lẽ muốn đòi tiền thêm, cho nên mới lừa dối truyền thông sao?”

“Bà Thôi Hồng, bà có lời gì muốn nói hay không? Bà đã kí tên và ấn dấu tay, nhận 10 vạn đồng, đây có phải sự thật không?”

Thạch Phong nhanh trí, bỗng nhiên “té xỉu”, ngược lại khiến mọi người sợ hãi!

Thôi Hồng vốn đang bị một đồng người vây quanh hỏi chuyện nhận tiền bồi thường, trông thấy người đàn ông của ả té xỉu, lập tức phát ra sức lực, “A! Đương gia! Anh làm sao vậy?”

Một bên ôm Thạch Phong, một bên khóc tang nói, “10 vạn đồng tôi nhận rồi đó! Tôi có lỗi sao! Đầu nam nhân nhà tôi bị thương nghiêm trọng! Bọn tôi cả một gia đình lớn phải dựa vào một mình anh ấy! Anh ấy ngã bệnh rồi, sau này bọn tôi làm sao sống đây! Chính bọn họ cho chúng tôi 10 vạn đồng, nào đủ để lo toan cho một đại gia đình! Hơn nữa người đàn ông nhà tôi bị thương không nhẹ, bác sĩ đều chẩn đoán rồi, sau này rất có thể có di chứng! Đại gia đình chúng tôi cứ như vậy bị hủy, chúng tôi sao sống nổi đây!”

Phóng viên thấy Thạch Phong “té xỉu”, trên đầu được băng bó bởi một lớp băng gạc thật dày, thoát nhìn qua thật có chút đáng sợ, hẳn là thương tổn không nhẹ!

“Trọng thương?”

Lúc mọi người quan tâm Thạch Phong kẻ đang té xỉu kia, Dương Phong nhàn nhạt mở miệng nói, “Theo tôi được biết, thương thế của anh ta là do bị thùng nước sơn trên cầu thang rơi xuống đập trúng, cũng không phải từ trên không nên xuống, sao lại coi là trọng thương?”

Lúc trước phóng viên kỳ thực cũng có nghi ngờ qua, việc này cũng không lớn, chỉ là bị nháo loạn lên giống như rất nghiêm trọng, chẳng phải bị đồ vật từ trên không nên trúng, đồ vật rơi từ trên thang xuống đập trúng, có nghiêm trọng như vậy sao? Bất quá bọn hắn là phóng viên, cần phải làm là đào tin tức, tính khả thi của việc bị đồ vật đập trúng không phải phạm trù bọn họ cần nghiên cứu!

Thôi Hồng cũng phản ứng lại, một ngón tay chỉ vào bác sĩ, “Các người không tin có thể hỏi bác sĩ! Người đàn ông nhà tôi bị thương rất nghiêm trọng!”

Lúc này bác sĩ nam mặc một thân áo trắng đứng đây, đeo cặp kính gọng vàng, đối mặt với một đám phóng viên không chút nào tỏ ra vẻ khấn trương, vừa nhìn liền biết thân kinh bách chiến!

Một tay đẩy lên kính mắt, nghiêm nghị mở miệng nói, “Không sai! Tôi là chủ nhiệm khoa não của bệnh viện, cũng là bác sĩ trị liệu chính của bệnh nhân Thạch Phong, vì nguyên do sau gáy bị vật nặng đập trúng, trong đầu có xuất hiện tình trạng xuất huyết, mà do tụ huyết ở trong não thời gian dài không tiêu tan, tạo thành áp lực trên thần kinh, mà tình huống của bệnh nhân cũng không tốt lắm, thường xuất hiện triệu chứng đau đầu nôn mửa, bởi tụ huyết đã đè lên dây thần kinh, không thể làm tan chỗ tụ huyết, sợ ý một chút sẽ tạo thương tổn sau sắc đến dây thần kinh, vậy thì hậu quả khó mà lường được!”

“Không chỉ như vậy, vai của bệnh nhân bị thương cũng khá nghiêm trọng, xuất hiện tình huống gãy xương, cho dù chữa khỏi, sau này cũng không thể nhấc vật nặng, muốn làm công việc sửa chữa như xưa khẳng định là không thể!”

Mấy câu nói của chủ nhiệm khoa não, xác định bệnh tình Thạch Phong khá nghiêm trọng, lúc này Thôi Hồng lại bắt đầu lớn tiếng khóc lóc, kêu gào nghe rất thê thảm, dù là ai thấy đều dâng lên một tia đồng tình!

Đánh mất năng lực làm việc, sinh mệnh lại đang hấp hối, nhìn tình huống quả thực rất nghiêm trọng!

Trong lúc nhất thời xoay chuyển tình thế, đối với chuyện một nhà Thạch Phong nói dối chưa nhận được tiền bồi thường đã bị mọi người quên truy cứu, dù sao con người hay làm theo cảm tính sẽ ảnh hưởng đến sức phán đoán!

Vậy mà Dương Phong nhìn thấy chỉ cười khinh bỉ, lại bị một phóng viên bắt được cái nhìn đó, “Xin hỏi ngài mới vừa cười là có ý gì?”

Đại đa số khi đối diện với kẻ mạnh và kẻ yếu, không chỉ phóng viên, con người nói chung đều nghiêm khắc hơn một chút đối với kẻ mạnh, còn đối với kẻ yếu thì đồng tình hơn một chút!

“Tôi chỉ đang hoài nghi thương thế của anh ta có nặng như vậy hay không!” Dương Phong lại lấy ra vài tấm hình, bên trong đều hình ảnh của Thạch Phong!

Một tấm là Thạch Phong ngồi ở trên giường, tay xé một cái chân gà, nhét vào miệng nhai nhồm nhoàm, sinh long hoạt hổ sao “suy yếu” giống hiện giờ!

Một tấm khác là Thạch Phong phiến não tháo chiếc băng gạc ra, ném qua một bên, dĩ nhiên không nhìn ra vết thương!

Còn có một tấm do Thạch Phong không chịu được cô quạnh, lôi kéo vợ của hắn lẫn lộn trên giường bệnh!

Những hình này vừa được lấy ra, các phóng viên lại nháo nhào lên!

Mỗi lần khi tiếp nhận phỏng vấn, Thạch Phong đều là đáng về hư nhược, ngay cả nói chuyện cũng không có sức lực, đứt quãng!

Không nghĩ tới, Thạch Phong vẫn còn có thời điểm dũng mãnh như vậy! Chẳng lẽ từ trước đến nay hắn đều giả bộ? Nhưng ngay cả chủ nhiệm khoa não của bệnh viện đều nói thương thế của hắn nghiêm trọng, sinh mệnh hấp hối, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

“Từ trên những tấm hình này có thể thấy, chúng tôi có lý do để nghi ngờ, bệnh tình Thạch Phong cũng không giống như lời bác sĩ phán đoán nghiêm trọng như vậy, cũng là để chứng minh sự trong sạch của chúng tôi, chúng tôi yêu cầu phía bệnh viện tại trước mặt tất cả truyền thông bằng hữu các vị,

chẩn đoán lại lần nữa bệnh tình! Não bộ có tụ huyết, phần vai bị nứt xương, những điều này chỉ cần chụp hình ngay lập tức sẽ biết rốt cuộc là thật hay giả!”

Chủ nhiệm khoa não nghe thấy, trong lòng cả kinh, “Đây có ý gì? Chẳng lẽ đang nghi ngờ tôi nói dối? Tôi hành nghề y nhiều năm, trị biết bao nhiêu bệnh nhân! Các người nói như vậy quả thực là sỉ nhục y đức và nhân cách của tôi!”

Lãnh đạo cấp cao của bệnh viện cũng cau mày, không đồng ý với cách làm của Dương Phong, trước tiên mặc kệ chủ nhiệm khoa não có nói dối hay không, một khi phía bệnh viện đồng ý, trực tiếp sẽ ảnh hưởng đến thanh danh của bệnh viện!

“Đây e là không thích hợp, nhân viên y tế của bệnh viện chúng tôi đều là đội ngũ y bác sĩ chuyên nghiệp, sẽ không xuất hiện sai lầm trên!”

Viện trưởng bệnh viện nghiêm mặt nói, đây liên quan đến danh dự bệnh viện, hẳn cũng không thể coi như thứ có thể đùa giỡn!

“Kiểm tra! Nhất định phải kiểm tra! Người đàn ông chúng ta đều bị té xỉu rồi, các người còn không mau cho kiểm tra!” Thôi Hồng vừa nghe thấy muốn kiểm tra, lập tức lên tiếng đáp lời!

Người đàn ông nhà cô bị thương là sự thực, chủ nhiệm khoa não đều nói nghiêm trọng, bọn chúng nghi ngờ thì cứ đến mà kiểm tra điều tra!

Lúc này Thạch Phong thầm hận bản thân! Gọi vợ hắn đến đây chính là phá hoại! Sớm biết thế sẽ không gọi cô ta đến đây, không chỉ âm thầm nhận tiền, hôm nay cư nhiên còn đồng ý tái khám! Lại tái khám nữa không phải sẽ lòi đuôi ư!

Thạch Phong hối hận, hối hận đã không sớm nói cho Thôi Hồng biết sự thật trước! Nếu như sáng nay nói cho cô ấy biết, thì đâu có gặp phải nhiều chuyện phiền phức như vậy! Hiện tại biết làm sao đây!

Thạch Phong nhắm mắt lại, gấp đến độ trên đầu chảy đầy mồ hôi, Thôi Hồng thấy thế càng thêm sốt ruột, cho là người đàn ông nhà cô đã xảy ra chuyện, la hét om sòm muốn cứu chữa!

Phía bệnh viện hoàn toàn bất đắc dĩ, tiến hành “cứu chữa” cho Thạch Phong, chụp X quang lại lần nữa, chủ nhiệm khoa não mặc dù có chút chột dạ, nhưng cũng không hoảng hốt, tuy rằng hắn phóng đại chuyện thương thế của Thạch Phong, nhưng chuyện hắn ta bị thương là sự thực, cho dù có kiểm tra ra, thương thế không nghiêm trọng như hắn nói, hắn cũng có thể giải thích do hắn tận tâm tận lực giúp Thạch Phong trị hết bệnh!

Bởi vì một đồng phòng viên đều đang đợi, phía bệnh viện rất mau đưa ra kết quả, khi phim chụp X quang được công bố ra, toàn trường rung động!

Trong phim X quang chụp não bộ, căn bản không có cục máu mà chủ nhiệm khoa não mới nói, còn phim X quang chụp vai thì căn bản không có tình huống nứt xương, cả một vết rách đều không có!

Mọi người ồ lên!

Điều này có ý nghĩa gì? Ý nghĩa là, Thạch Phong căn bản cũng không có bị thương! Thương tích đều do tên chủ nhiệm khoa não ngụy tạo!

Các phòng viên tại hiện trường dường như ngửi được mùi âm mưu!

“Kết quả đã có, Thạch Phong căn bản không có bị thương, chủ nhiệm khoa não lúc nãy nói ra bệnh trạng của Thạch Phong có tụ huyết trong não và xương vai bị nứt, căn bản chính là nói dối không có thật! Thạch Phong không chỉ ngụy tạo thương tích có ý đồ lừa gạt tiền của chúng tôi, còn ảnh hưởng nghiêm trọng đến danh dự của Giáo dục Hoa Đà! Chúng tôi Giáo dục Hoa Đà sẽ truy cứu tới cùng trách nhiệm pháp luật! Chúng tôi đã báo án lập hồ sơ, rất nhanh thôi sẽ có cảnh sát vào cuộc làm rõ mọi chuyện, cũng bắt giam hai kẻ lừa đảo kia!”

Thôi Hồng đã sớm sợ đến mức xụi lơ ở một bên, chuyện phát sinh hôm nay, đến bây giờ ả vẫn còn vậy hằm trong sương mù, tại sao đột nhiên lại thành tội phạm lừa đảo?

Thạch Phong nghe được giáo dục Hoa Đà đã báo cảnh sát, cảnh sát lập tức liền sẽ tới cửa bắt hắn, kích động ngồi bật dậy, trừng to mắt nhìn mọi người, sau đó nhào tới trước mặt chủ nhiệm khoa não, “Chủ nhiệm, anh phải cứu tôi! Tôi chỉ làm theo lời anh nói thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nữ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 33: Tập đoàn Chu thị(1/2)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Cơ hồ là trong vòng một đêm, giáo dục Hoa Đà lại nổi bạo!

Nhiều tòa soạn báo hay tạp chí lớn đồng loạt đưa tin, Giáo dục Hoa Đà từ con buôn lòng dạ đen tối, biến thành giáo dục có lương tâm nhất! Tiêu đề từ

“Giáo dục Hoa Đà thi công hại người, người phụ trách trốn tránh trách nhiệm”, biến thành “Người thi công và bác sĩ cùng nhau nguy tạo thương tích, có ý đồ lừa gạt Giáo dục Hoa Đà ”!

Đa số những người luôn theo dõi vụ việc này, vẫn hứng thú không giảm! Đây chính là sự nghịch chuyển lớn, dân chúng đối với vụ việc này không ngớt quan tâm!

Báo chí đưa tin người bị tai nạn trong khi thi công bị đặt chuyện Giáo dục Hoa Đà trốn tránh trách nhiệm, sự thực là toàn bộ tiền chữa bệnh của nạn nhân đều do giáo dục Hoa Đà thanh toán, hơn nữa giáo dục Hoa Đà còn bồi thường cho nạn nhân 10 vạn đồng, giáo dục Hoa Đà vì muốn chứng minh danh dự và uy tín, đã đưa ra toàn bộ biên lai thu tiền viện phí khám chữa bệnh, tiền thuốc và cả giấy thỏa thuận đền bù, hơn nữa yêu cầu phía bệnh viện tại hiện trường chuẩn đoán lại thương thế cho nạn nhân!

Kết quả của việc giám định kia chính là tên bác sĩ và nạn nhân, hợp lại giờ trò bịp bợm, nguy tạo thương tích, có ý đồ giờ trò lừa gạt giáo dục Hoa Đà!

Đọc được nội dung đưa tin như trên mọi người đều ồ lên!

Không nghĩ tới giáo dục Hoa Đà chẳng những không bỏ bê trốn tránh trách nhiệm với người bị thương, ngược lại còn chiều cố rất nhiều, không những vậy còn bồi thường cho người bị thương một số tiền lớn!

Mà chân tướng cuối cùng là người bị thương giả bộ bị thương, bác sĩ nguy tạo bệnh án!

Tức khắc hai kẻ trên bị dân chúng chửi mắng thậm tệ! Mà những thanh âm bất lương thời gian trước của giáo dục Hoa Đà, đều bị những tiếng tán dương dập tắt hết thấy!

Giáo dục Hoa Đà hiện tại được không ít người xưng là “Giáo dục lương tâm”, cũng không ít người hô hào, một cơ quan giáo dục như vậy chính phủ nên ủng hộ mạnh mẽ, cơ quan chính phủ cũng nên khen ngợi giáo dục Hoa Đà!

Trong lúc nhất thời Giáo dục Hoa Đà đang trong mưa lời khen, bất kể như thế nào, giáo dục Hoa Đà đã nổi danh xa gần!

Lúc này trong đại sảnh của giáo dục Hoa Đà đang tiếp đón đại biểu do thành phố phái xuống, phát bằng khen cho giáo dục Hoa Đà! Mà vị đại biểu này, lại là người từ khi Giáo dục Hoa Đà phát sinh chuyện vẫn không lộ diện, khoa trưởng Mã – Mã Văn Đào!

Trong phòng làm việc của hiệu trưởng, Mã Văn Đào ngồi một bên, Đường Linh và Dương Phong ngồi đối diện với hắn, ba người đang uống trà nói chuyện!

“Lần này thành phố phát bằng khen xuống, thừa dịp lúc này kiến nghị lên đề án chính là thời cơ tốt nhất!” Mã Văn Đào đã sớm chuẩn bị tốt chương trình nghị sự, chỉ đợi thời cơ thích hợp là lập tức nộp lên đề án!

Bởi vì suy nghĩ đến chuyện sau này Dương Phong phải tiếp quản giáo dục Hoa Đà, Đường Linh đã bổ nhiệm Dương Phong làm hiệu trưởng, cho nên rất nhiều thứ, phải từ từ để Dương Phong tiếp xúc! Mã Văn Đào là người mình, Dương Phong cần được biết!

Từ lúc xuất hiện mặt trái tin tức, Đường Linh liền phân phó Dương Phong nên ứng đối ra sao với vụ việc lần này, mà rất rõ ràng, Dương Phong làm rất tốt, Đường Linh khá hài lòng!

“Tôi nghĩ rằng lúc này chưa phải là thời cơ tốt nhất!”

Dương Phong nghiêm mặt nói, “Giáo dục Hoa Đà của chúng ta là một cơ quan giáo dục tư nhân, bây giờ còn chưa chính thức đi vào hoạt động, không có căn cơ, đã xin thành phố chính đón cơ quan dạy thêm, chỉ sợ ngay cả chúng ta đều sẽ bị liên lụy theo! Nếu như đợi đến sau khi giáo dục Hoa Đà chúng ta có một thành công nhất định, như vậy cơ quan dạy thêm lớn nhất của thành phố S tuyệt đối sẽ là của chúng ta!”

Đường Linh tán thưởng gật đầu, cô quả nhiên không có nhìn lầm người, Dương Phong không vì lợi ích trước mắt mà không suy xét đến đại cục! Hắn khác với Mã Văn Đào, Dương Phong là người của giáo dục Hoa Đà, mọi chuyện trước tiên phải lấy lợi ích của giáo dục Hoa Đà làm đầu, còn Mã Văn Đào lại càng hy vọng mau chóng nộp lên đề án, đóng góp chiến tích!

Điểm xuất phát bất đồng, tự nhiên ý kiến sẽ bất đồng!

Mã Văn Đào nghe thấy tuy rằng không thích, nhưng cũng không nói gì, bởi vì hắn biết quyền quyết định thuộc về Đường Linh, hắn có cơ hội đóng góp chiến tích, cũng do Đường Linh cho hắn!

“Khoa trưởng Mã không cần sốt ruột! Anh cũng hiểu đạo lý dục tốc bất đạt, thân ở quan trường, anh càng hiểu hơn mỗi một bước đi đều phải thật cẩn thận, một bước sa cơ ngàn lần ân hận! Bây giờ giáo dục Hoa Đà còn chưa có thực chất căn cơ, chỉ dựa vào một cái ‘Giáo dục Lương Tâm’ là không thể nào thành đại sự!”

Đường Linh chậm rãi nói, “Kì thi đại học năm nay chính là cơ hội của chúng ta, chờ đến khi giáo dục Hoa Đà ra quân lần đầu đã thành công, chương trình nghị sự của anh tự nhiên nước chảy thành sông!”

Mã Văn Đào vừa nghe, âm thầm gật đầu, không sai! Hắn quả thật hơi nóng vội! Không phải gần đây gặp phải chuyện phiền lòng quá nhiều, hắn cũng sẽ không sơ suất thế này!

“Hiệu trưởng Dương, anh đi đem cờ khen thưởng ‘giáo dục Lương Tâm’ treo lên ở chính sảnh, đây chính là được thành phố ngợi khen, đương nhiên phải đặt tại chỗ dễ thấy nhất!”

Đường Linh nhìn chăm chú vào chiếc cờ thi đua được khen tặng, trên mặt tươi cười, Dương Phong biết Đường Linh có lời muốn nói cùng Mã Văn Đào, hẳn bèn cầm cờ thu đi ra ngoài, đóng cửa lại!

Mã Văn Đào có chút khó hiểu, Dương Phong là người của Đường Linh, còn có điều gì không thể cho anh ta biết?

Nhìn ra Mã Văn Đào nghi hoặc, Đường Linh cười nhẹ, mở miệng nói, “Gần đây dường như khoa trường Mã số mệnh không tốt lắm, có phải trong nhà gặp phải chuyện gì hay không?”

Mã Văn Đào sững sờ, lập tức cười nói, “Sao vậy? Không vừa lòng làm bà chủ, ngược lại muốn chuyển hướng nghiên cứu xem tướng?”

Đường Linh thuận tay cầm lên chén trà, uống một hớp trà, mang theo một tia trêu đùa, “Công việc thần côn ung dung tự tại, lại là chức nghiệp lương cao, nếu có cơ hội, tôi cũng muốn làm công việc thần côn!”

Mã Văn Đào lắc đầu bật cười, hẳn coi như phục thiếu nữ này rồi, còn nhỏ tuổi không chỉ chống đỡ sản nghiệp, ngay cả chuyện phải đối mặt với nghi vấn của giới truyền thông, cũng có thể nhẹ nhàng đối mặt, không nói chuyện khác chỉ nói vụ việc mặt trái tin tức xoay chuyển thành tin tức chính diện thôi, giáo dục Hoa Đà tuy chưa chính thức đi vào hoạt động, nhưng đã nhận được cờ khen thưởng của thành phố! Như kiểu bất cứ chuyện gì đến tay cô, cô đều có thể nhẹ nhàng giải quyết!

Đường Linh thấy Mã Văn Đào cũng không để ý, hơi có chút bộ dáng thần côn nói, “Tôi thấy tình cảnh khoa trường Mã bi thảm, án đường âm đạm thất trạch, phúc lớn không tới tai họa lại đeo theo, có tướng hình thất tài!”

Mã Văn Đào ngẩn người, nhìn Đường Linh chăm chăm, sắc mặt hiện rõ sự quái lạ! Nửa ngày bán tín bán nghi mở miệng, “Chẳng lẽ cô thật sự biết xem tướng?”

Lời nói ra, đến ngay cả Mã Văn Đào đều cảm thấy thật tức cười, nhưng nãy Đường Linh mới vừa nói hẳn có tướng thất tài, lại nói đúng trọng điểm!

Gần đây hẳn quả thực tổn thất một khoản tiền rất lớn, cái này cũng là lí do khiến hẳn vì sao sốt ruột muốn nộp lên đề án, hy vọng có thể dựa vào đó để thăng chức!

Đường Linh chỉ nở nụ cười thần nhiên, Mã Văn Đào nhìn vào lại càng cảm thấy Đường Linh thật thần bí! Nói không chừng cô có thể giúp hẳn!

Nghĩ thông suốt điểm ấy, hẳn đã không còn kiêng kỵ, kể ngay với Đường Linh!

Mã Văn Đào muốn có quan hệ tốt với cấp trên, hỏi thăm được cục phó có sở thích sưu tầm nghiên mực, hẳn đã ra giá cao để mua về một cái nghiên mực cổ, vì muốn bảo đảm một chút trước khi đem đi tặng, Mã Văn Đào cố ý tìm người giám định, lại phát hiện đó là hàng giả!

Nhất định không thể tặng cho sếp được, cái nghiên mực này do Hoắc Văn Hà, cũng chính là người phụ nữ thời thượng náo loạn lớp học thêm lúc trước bỏ một đồng tiền ra mua về, không thể trả hàng, cũng không thể đem đi tặng, bỏ thì thương vương thì tội, giữ lại bên người thì hẳn nhìn thấy là muốn nổi cáu, Mã Văn Đào bởi vì chuyện này mà tức giận không ít!

Không nghĩ tới Đường Linh chỉ liếc sơ hẳn một cái, đã nói đúng trọng điểm, vốn trong lòng Mã Văn Đào buồn bực cực kỳ, tuân một mạch nói ra hết với Đường Linh!

Đường Linh chỉ lẳng lặng lắng nghe, vào cái ngày cô có mặt tại cửa hàng đồ cổ trông thấy người phụ nữ Hoắc Văn Hà kia đến trả hàng, sau khi ra khỏi cửa hàng đồ cổ, cô đã phân phó Lôi Từ điều tra một chút, đại khái sự việc ra sao thì Đường Linh cũng đoán được tám chín phần, nhưng trong đó có lọt một chi tiết, chính là Hoắc Văn Hà có ăn một khoản tiền trong đó, cô đã báo giá không cho Mã Văn Đào, Mã Văn Đào là nhân viên công vụ, đương nhiên sẽ không đi tới cửa hàng đồ cổ trả hàng, sơ sẩy một cái bị người ta bắt thóp, vậy thì không ngóc đầu lên được! Cho nên Hoắc Văn Hà cũng không lo lắng chuyện Mã Văn Đào sẽ biết được mức giá thực tế!

Vì cái nghiên mực đó Mã Văn Đào bỏ ra mấy vạn đồng, đối với hẳn mà nói cũng là một khoản tiền không nhỏ, tiền mất tật mang lại không được trả hàng, Mã Văn Đào tự nhiên thấp thỏm lo âu!

Đường Linh an ủi vài câu, ám chỉ cho Mã Văn Đào một vài ý, hẳn nghe xong cũng không nói gì, chỉ chốc lát sau liền rời khỏi giáo dục Hoa Đà!

Kỳ thực chuyện của Mã Văn Đào rất dễ giải quyết, Đường Linh tùy tiện lấy ra từ Trần Bảo Các một cái nghiên mực là đã giải quyết xong xuôi, nhưng cô không hề muốn làm vậy!

Quan hệ giữa cô và Mã Văn Đào có chút vi diệu, Đường Linh hiện tại là muốn mượn quyền thế của Mã Văn Đào, bản thân cô không hề thương thức hẳn, một người đàn ông xoay vòng vòng giữa hai người phụ nữ cô không thích!

Đương thời lúc chuẩn bị dùng Mã Văn Đào, cô kêu Lôi Từ đào bới sâu lí lịch của hẳn ta, vợ hẳn gọi là Diệp Thanh, người đã ở bên hẳn trải qua những năm tháng gian nan nhất, thật vất vả mới được sống thuận lợi như bây giờ, công việc sự nghiệp của hẳn cũng đã ổn định và phát triển vững chắc, nhưng bởi vì một lần ngoài ý muốn hẳn có phát sinh quan hệ với người phụ nữ trẻ tuổi xinh đẹp khác, chính là Hoắc Văn Hà, sau này còn có một đứa con, tiếp sau đó Mã Văn Đào vẫn duy trì tình trạng này luôn!

Mà gần đây Hoắc Văn Hà dường như rất không cam tâm làm tiểu tam, nghĩ hết biện pháp lấy lòng Mã Văn Đào, lần này biết Mã Văn Đào muốn lấy lòng cục phó, cô à tự xông lên tiếp nhận nhiệm vụ, lại không ngờ bị thất bại!

Như loại người có gia đình lộn xộn như Mã Văn Đào này, Đường Linh cũng không muốn trọng dụng, theo như Đường Linh đánh giá, Mã Văn Đào sớm muộn gì cũng bị vấn đề gia đình làm liên lụy, đây là hấn tự chuốc lấy phiền phức, Đường Linh cũng không muốn nhúng tay!

Cô có thể ám thị cho Mã Văn Đào vài câu đã là cực hạn, nếu như hấn đủ thông minh, tự nhiên sẽ biết phải giải quyết vấn đề hỗn loạn trong gia đình!

Lúc này trong một phòng làm việc xa hoa, một người đàn ông một cước đá văng một tên thủ hạ, thuận tay cầm lên cái ghế đập người!

Rầm một tiếng, cái ghế không đập phải người, nhưng đập phá nát một góc bàn sofa! Khiến kẻ vừa bị đánh té ngửa trên đất kia sợ đến co rúm người lại!

“Con mẹ mày! Một đám rác rưởi!”

Tần Bạc Dương tức giận không ngớt! Vừa liên tục giáng cho mấy tên thủ hạ vài cái bạt tai, đập mấy cước, bọn chúng sợ rét run cúi đầu không dám nhìn Tần Bạc Dương, càng không dám than đau!

Tần Bạc Dương nhìn đáng dấp của bọn chúng, cảm thấy tức muốn ói máu, hấn ngồi dựa lưng trên ghế, cất lên giọng nói âm trầm, “Thằng chủ nhiệm khoa nào kia bọn mày giải quyết chưa?”

Tiểu Lục Tử liếc mắt nhìn đám thuộc hạ bị đánh dưới đất, nuốt nước miếng ực một tiếng, tiến lên một bước, thận trọng đáp, “Dương thiếu, chúng ta cho tên bác sĩ đó một số tiền rất lớn, hấn cũng coi như thức thời, tự nhận tội về mình, dù sao xảy ra sự việc này, hấn cũng không thoát khỏi trách nhiệm, còn không bằng lấy thêm một khoản tiền! Còn kẻ bị thương kia từ đầu đến cuối chỉ liên lạc với tên bác sĩ, chắc chắn sẽ không tìm được đến chỗ chúng ta!”

Tần Bạc Dương nghe xong lửa giận bớt xuống chút, liếc nhìn đám người, thấy trên mặt bọn chúng ai nấy đều bị thương, do chính hấn vừa mới đánh. Hấn với bao thuốc đặt trên bàn rút ra một điều, Tiểu Lục Tử thấy thế lập tức tiến lên mời lửa cho Tần Bạc Dương!

“Dương thiếu, tiếp theo chúng ta phải làm sao bây giờ?” Tiểu Lục Tử thấy Tần Bạc Dương hỏa khí tiêu giảm chút, liền mình hỏi một câu!

Tần Bạc Dương liếc Tiểu Lục Tử một cái, thấy vẻ chân chó kia thực sự phiền lòng, “Cút mẹ chúng mày đi cho ông! Một đám phế vật vô dụng, có chút chuyện nhỏ làm cũng không xong, còn dám hỏi tao làm sao bây giờ!”

Tiểu Lục Tử vừa nghe thấy hấn quát, thân mình cứng đờ, rất sợ Tần Bạc Dương lại nổi điên lên đánh đập bọn họ, quay đầu lại ra dấu cho đám người bị đánh nằm gần cửa kia, bọn họ diu nhau đứng lên, từng người một yên lặng đi ra khỏi văn phòng, Tiểu Lục Tử cách cửa xa nhất, hấn chưa kịp đi tới cửa, lại bị Tần Bạc Dương gọi trở lại!

“Khoan, thằng kia, mày tới đây!” hai ngón tay Tần Bạc Dương đang kẹp điều thuốc vẫy hấn lại, Tiểu Lục Tử lập tức khom người, đi bước lớn tới.

“Dương thiếu, ngài phân phó!”

Tần Bạc Dương đánh giá Tiểu Lục Tử một chút, thấy hấn cũng coi như cơ trí, “Giao cho mày một nhiệm vụ, làm xong, sau này mày đi theo tao!”

Ánh mắt Tiểu Lục Tử sáng lên, hiện tại hấn chỉ là một tiểu lâu la, nếu có thể đi theo Tần Bạc Dương, cuộc sống sau này nhất định phong quang vô hạn! Nghĩ đến đó, vội vàng ghé sát, Tần Bạc Dương phân phó vài câu, Tiểu Lục Tử gật đầu vài cái, sau đó vội vã đi ra khỏi văn phòng!

Nhìn khắp phòng bừa bãi, ánh mắt Tần Bạc Dương u ám, hấn làm việc từ trước đến giờ đều rất cẩn trọng, mặc dù Tiểu Lục Tử nói tên bác sĩ kia đã tự gánh tội vào người, nhưng hấn lại không thể cứ như vậy dùng tay, rũ bỏ sạch mới đúng là cách giải quyết tốt nhất!

Mà ứng cử viên số một hấn đã sớm nghĩ ra, muốn trách chỉ có thể trách kẻ kia muốn dây máu ăn phần! Miếng ngon béo bở của Tần Bạc Dương chưa từng có ý định chia sẻ với bất kì ai khác!

Cục công an cử người xuống, bắt tên chủ nhiệm khoa não và hai vợ chồng Thạch Phong dẫn về cục cảnh sát, bởi vì giáo dục Hoa Đà báo án, mấy người bọn họ bị bắt bởi tội cố ý lừa đảo, phải chờ toà án phán quyết!

Thạch Phong thành thật khai báo tất cả, hấn bị người ta sai khiến tự mình làm mình bị thương, sau khi nhập viện sẽ cùng tên bác sĩ chủ nhiệm khoa não phối hợp lừa gạt Giáo dục Hoa Đà!

Mà tên bác sĩ kia chịu không nổi phía cảnh sát hỏi cung, rốt cục không kiên trì được khai ra một cái tên, cảnh sát lập tức tiến hành truy bắt người về quy án, sau khi thẩm vấn, người kia lại khai ra một kẻ sai khiến đằng sau – – Đỗ Hành!

Do thân phận Đỗ Hành đặc thù, cho nên cảnh sát cũng không bắt hấn đem về cục cảnh sát ngay, mà phải vài nhân viên cảnh sát tiến hành giám thị hấn!

Cuối cùng việc này đã kinh động đến nhiều người trong tỉnh, cảnh sát buộc lòng phải theo trình tự bắt Đỗ Hành về quy án, điều tra được nhân chứng vật chứng đầy đủ, Đỗ Hành trở thành kẻ chủ mưu đứng đằng sau tất cả vụ việc này! Mà lúc này, Đỗ Hành vẫn khẳng khái hấn bị oan uổng, nhưng lại không đưa ra được chứng cứ thiết thực nào, cuối cùng tòa án vẫn tuyên án, tội của Đỗ Hành là xúi giục người khác làm ra hành vi lừa đảo phạm tội, tòa án đưa ra hình thức xử phạt tiền và nửa năm án treo!

Trong lúc tại cục cảnh sát đang là tình huống điều tra gắt gao những người liên quan đến vụ án, thì bên kia Trần Bảo Các khai trương!

Hôm nay Trần Bảo Các khai trương, bên trong chợ đồ cổ của thành phố S náo nhiệt tung bừng, đưa tới không ít sự chú ý của đám người đi dạo chợ! Còn là lần đầu tiên gây ra tình huống ừn tắc!

Đây cũng không có cách nào, ai bảo Trần Bảo Các đưa ra hai món bảo bối, dẫn tới các nhân sĩ trong giới đồn dập đến đây tranh cướp! Có hai bảo bối này, Trần Bảo Các không muốn nổi danh cũng khó!

Không ít người lúc đi dạo chợ đồ cổ, nghe được tin tức có một tiệm đồ cổ mới khai trương bên trong có chính phẩm trị giá lên đến hơn trăm triệu, đều ngừng lại bước chân, muốn vào trong xem cho biết thực hư!

“Chà chà! Nhóc Tiểu Đường, vài năm không gặp, nhóc con này càng ngày càng giỏi giang! Muốn cho lão đây không chịu nhận mình già cũng không được đâu!”

“Ngụy lão vẫn thích nói giỡn nha! Ngài hằng hái lão thành như vậy, cháu càng lộ rõ vẻ ngây ngô non nớt mà thôi!” Đường Linh cười trêu ghẹo nói.

Rất đương nhiên, người vừa mới nói chuyện chính là ông ngoại của hai anh em họ Tư Đồ, chính là Ngụy lão! Trước kia cô có thể bước chân vào nghề đồ cổ, chính là do Ngụy lão dẫn cô vào, mà nguồn tài chính khởi động ban đầu của cô, cũng chính là khoản tiền hai trăm vạn Ngụy lão bỏ ra mua Thất Bảo Lưu Ly châu của cô!

Cho nên Ngụy lão ở trong lòng Đường Linh, trước sau chiếm vị trí rất cao!

Đi theo bên người Ngụy lão vẫn là tiểu Trần năm xưa, chỉ là tiểu Trần bây giờ càng thêm thành thực, giờ tay nhắc chân đều toát ra phong độ khí khái bất phàm, nghĩ đến mấy năm qua thấp tùng Ngụy lão vào nam ra bắc, tích lũy được không ít kinh nghiệm!

Tiểu Trần lần nữa gặp lại Đường Linh, trong lòng đủ mùi vị lẫn lộn, trước kia hấn căn bản không đem Đường Linh để vào trong mắt, vẫn cảm thấy Ngụy lão mang theo cô nhóc chính là lãng phí thời gian, mà khi Đường Linh đổ thạch thẳng lớn, giúp Ngụy lão một đại ân, hấn mới bỏ đi khúc mắc trong lòng!

Sau khi hấn biết được thông tin từ chỗ Ngụy lão, thì ra sự phát triển vượt bậc của Trần Bảo Trai, lại là một kiệt tác của một đứa trẻ chưa đầy mười sáu tuổi! Khi đó hấn nhìn Đường Linh bằng ánh mắt tràn ngập nghi hoặc cùng khó hiểu, bây giờ gặp lại Đường Linh, hấn có loại cảm giác, không cần nói dù hấn có làm tốt thế nào đi nữa, vĩnh viễn cũng không so được với Đường Linh, theo không kịp bước chân của cô!

Cô gái này là một người đáng để người khác phải ngưỡng vọng!

“Nhóc con, mau nói cho ông biết, cháu làm sao phát hiện ra nửa bức ‘Hàn hi tài dạ yến mưu đồ’ kia?” Tất cả mọi người đều đã biết Trần Bảo Các có nửa bức ‘Hàn hi tài dạ yến mưu đồ’, nhưng không ai biết nửa bức họa này từ đâu tới!

Đường Linh cười dí dỏm, nhỏ giọng, mở miệng nói một cách thần bí, “Mua được ở ngay sát vách, thật có lời, 800 đồng một bức!”

Ngụy lão trừng lớn hai mắt, phấn khích đến nổi râu mép rung lên, nửa ngày mới phục hồi lại tinh thần, khẽ cúi xuống, thấp giọng nói, “Nhóc con à, Trần Bảo Các thật sự là của cháu hả!”

Chẳng phải câu nghi vấn, mà là câu khẳng định!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 33-2: Tập đoàn Chu thị(2/2)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Ông hỏi như vậy thật ra là muốn thăm dò một chút, ông vẫn nhớ Đường Linh đã kiểm lậu được Thất Bảo Lưu Ly châu, cho nên một khắc kia trông thấy Đường Linh tại đây, ông có loại cảm giác, ‘Hàn hi tài dạ yến mưu đồ’ không tránh khỏi có quan hệ với cô nhóc này! Đồng thời Trần Bảo Các rất có khả năng là do chính cô nhóc mở ra!

Người khác không biết, nhưng Ngụy lão thì biết, Đường Linh khi còn chưa tới mười tuổi đã mở ra Trần Bảo Trai, tuyệt đối không thể đối xử với con nhóc này như một đứa trẻ được! Cô nhóc này còn gian trá hơn mấy lão già kia nhiều!

Mà câu trả lời của Đường Linh khi nãy đã khẳng định suy đoán của ông! Trần Bảo Các này quả nhiên là của con nhóc!

Sau khi kinh ngạc đi qua, ông không khỏi cảm thán hậu sinh khả úy!

Đường Linh nhìn thái độ của Ngụy lão, cô cũng đoán được tâm tình của Ngụy lão lúc này, bèn cười trêu đùa “Ngụy lão luôn say mê đồ cổ thế cơ mà, đến nơi này rồi không vội đi xem đồ cổ, lại còn sốt sắng lo đi xác nhận chủ nhân nơi này là ai ư!”

Nguy lão nghe thấy cười ha ha, “Cháu, đứa bé này, thật tình quá!”

Đường Linh cười nhún vai rất dí dỏm, xem như đã thừa nhận lời Nguy lão mắng yêu cô, Nguy lão lắc đầu bật cười!

Người tới đây, phần lớn đều là người trong ngành hoặc trong giới đam mê có thú vui sưu tầm đồ cổ, Đường Linh vẫn thật sự không quen biết một số người, nhưng có Nguy lão ở bên cạnh, cô được ông nói cho biết không ít tin tức!

“Nguy lão, thì ra ông ở đây à! Tôi nói tìm nửa ngày cũng không tìm thấy ông!” Mấy ông lão cùng đi tới, tươi cười chào hỏi với Nguy lão!

“Ý? Cô gái nhỏ này là...?”

Một ông lão thấy một cô gái nhỏ đứng bên cạnh Nguy lão, quan sát hồi lâu cũng không nghĩ ra con bé là ai! Mấy ông cũng không nhớ rõ trong gia đình Nguy lão có cô cháu gái bằng tuổi này!

“Con nhóc này là người bạn vong niên của Nguy lão tôi đây! Nhóc Tiểu Đường, mau đến đây ra mắt mấy ông lão đi cháu!”

Nguy lão kéo Đường Linh lên, khuôn mặt đầy vẻ tự hào, thấy vậy mấy ông lão kia hết sức tò mò! Cô gái nhỏ này có năng lực gì, vậy mà khiến cho Nguy lão gọi cô là bạn vong niên!

Đường Linh tươi cười đối diện với mấy ông lão kia, cô nói chuyện rất ngọt ngào, “Cháu chào mấy ông ạ! Cháu tên Đường Linh, các ông cứ gọi cháu là Tiểu Đường cho tiện nha!”

Chẳng qua mấy ông lão đều cảm thấy Đường Linh rất được Nguy lão yêu thích, còn về ý nói ‘bạn vong niên’ kia thì bọn họ lại không cho là như vậy, thái độ đối xử với Đường Linh cũng coi như hòa ái, nhưng vẫn chưa coi cô cùng đẳng cấp, chỉ xem cô như một cháu gái nhỏ đáng yêu!

Mà Nguy lão lại giới thiệu từng ông lão một cho Đường Linh quen biết, bàn tay hướng về ông lão đứng sát Đường Linh, “Vị này chính là Vương lão, là Phó hội trưởng của Hiệp hội giám định đồ cổ tỉnh Thanh chúng ta, lần trước Trần Bảo Các cử hành triển lãm giám định đồ cổ cũng mời ông bạn già này, nhưng Vương lão đâu để vào mắt, kết quả đương nhiên bỏ lỡ giám định thưởng thức hai vật phẩm bảo bối đó!”

Wương lão nghe xong giả bộ sùng sộ lên, nói thẳng băng, “Tôi nói này Nguy lão, ở trước mặt trẻ nhỏ sao lão cứ phải làm mất mặt tôi thế! Lần trước chẳng phải lão cũng không tới sao! Tôi thấy, lão còn tiếc hùi hụi hơn tôi đây!”

Nguy lão cũng không tức giận, vẫn như cũ cười ha hả nói, “Chẳng sai chút nào! Lần trước kinh thành cũng có triển lãm đồ cổ, vốn nghĩ có thể gặp được đồ vật tốt, nào ngờ lại bị bỏ lỡ hai bảo bối kia! Tôi đây hối hận muốn chết!”

“Tôi thấy ông cũng không cần hối hận, mấy người chúng ta lần trước không được thưởng thức, chẳng phải vẫn còn cơ hội trước mắt đây sao!” Ông lão đứng ở giữa chen lời.

Nguy lão quay sang Đường Linh nói, “Vị này chính là Tô lão, ông già này rất lợi hại đấy nhóc!”

Nguy lão lấp lửng, Tô lão lắc đầu một cái rồi cười nói, “Mỗi lần gặp được Nguy lão, đều bị lão ta trêu chọc một phen, tôi đây chỉ có một phòng đấu giá nho nhỏ, sao có thể so với tiệm châu báu của lão chứ!”

Thì ra vị này là ông chủ Tô, ông chủ của cửa hàng đấu giá Hối Cảnh, thời buổi này phòng đấu giá không nhiều, mà phòng đấu giá Hối Cảnh là một công ty có quy mô rất lớn mà Đường Linh biết!

Phải biết Đường Linh đã bước chân vào kinh doanh đồ cổ, ngày sau không tránh khỏi phải tiếp xúc với phòng đấu giá, mà Đường Linh biết phòng đấu giá Hối Cảnh là có quy mô lớn nhất, thời gian hành nghề lâu dài, có tiếng tăm rất lớn ở trong nước, không phải người nào cũng có thể đưa vật phẩm đấu giá vào phòng đấu giá Hối Cảnh! Đường Linh biết Nguy lão đang lời kéo nhân mạch giúp cô, trong lòng Đường Linh sinh lòng cảm kích!

“Nhóc Tiểu Đường à, sau này cháu nếu có đồ cực phẩm nào thì cứ trực tiếp đưa đến chỗ đó đi, nhất định phải đưa đi chỗ Tô lão nha, cháu đừng đưa sai chỗ!”

Nguy lão vừa cười ha hả vừa nói, mấy ông già nghe mấy lời này trong tai, liền cảm giác được không phải những lời nói trêu ghẹo, mà là đang truyền đạt thông tin cho bọn họ! Vậy thì cô gái nhỏ trước mặt này thật không đơn giản chút nào! Có thể làm cho Nguy lão dốc hết tâm tư mở rộng giao thiệp giúp cô, nói vậy giao tình giữa hai ông cháu nhà này không phải dạng thân bình thường đâu!

Mấy người họ trên thương trường đều thuộc dáng cáo già, tự nhiên nhìn ra được ý đồ của Nguy lão, Tô lão cười nói, “Chỗ của tôi thu nhận đồ vật không phải dạng nghiêm ngặt bình thường đâu nha!”

Nguy lão lại không ngại, cười hắc hắc rất thần bí, ánh mắt tóe kim quang, “Chà chà! Tô lão a, không phải tôi khuyếch đại chứ, nếu như các lão biết bản lĩnh của con nhóc này, phòng chừng đều muốn tranh cướp giành giật những món đồ trong tay nó đây!”

“Ồ?” Có một ông lão nãy giờ chưa lên tiếng rốt cục cũng nổi lên hứng thú, giọng điệu có vẻ không cho là đúng.

“Nhóc Tiểu Đường, vị này là Chu lão, có lai lịch lớn đó nha, là chủ tịch tập đoàn Chu thị của Hong Kong Chu Nguyên Đường! Tập đoàn Chu thị tham gia đầu tư rất nhiều ngành nghề, đóng vai trò rất quan trọng với nền kinh tế xứ Hồng Kông đó!”

Đường Linh thăm quan sát một chút Chu Nguyên Đường, khi nghe được Ngụy lão nói ông ta là chủ tịch tập đoàn Chu thị Hồng Kông, Đường Linh liền biết ngay thân phận của Chu lão!

Cô nhớ tới thành phố S tương lai sở hữu một dãy phố đồ cổ chính là do tập đoàn Chu thị Hồng Kông sáng tạo ra! Không nghĩ tới lúc này bản thân cô lại gặp được Chu Nguyên Đường!

Đường Linh âm thầm suy ngẫm, cô nhớ tới chuyện Chu thị bắt đầu tiến vào thành phố S khoảng năm 2000, hiện tại Chu Nguyên Đường xuất hiện ở đây, không thể không khiến Đường Linh suy nghĩ nhiều! Xem ra chuyện thu mua nên đẩy nhanh tiến độ!

“Nhóc con này trong tay có vật gì tốt, lại được lão ngời ca đến mức này!” Trình độ tiếng phổ thông của Chu Nguyên Đường bình thường, vừa nghe liền nhận ra ngay là người Hồng Kông!

Một con nhóc thôi mà được Ngụy lão khen ngợi đến mức này, chính bọn họ đều cảm thấy khó tin!

Ngụy lão tươi cười, ưỡn thẳng sống lưng, thần sắc có chút khoe khoang nói, “Mấy lão già các ông đều muốn tranh cướp nhau mua từ trong tay tôi món Thất Bảo Lưu Ly châu đó, chính là cô nhóc này bán cho tôi!”

Cái gì?

Ba ông lão trong nháy mắt quay sang Đường Linh, lộ ra khuôn mặt ‘không thể tin nổi’!

Vậy Thất Bảo Lưu Ly châu được mua lại từ chỗ con nhóc này?

Bởi có hạt châu này, Ngụy lão khoe khoang trước mặt bọn họ không ít lần, bọn họ cũng được biết Ngụy lão chỉ bỏ ra hai trăm vạn liền mua được bảo bối này, bọn họ đều ganh tỵ muốn chết! Chu lão đã ra giá 2000 vạn để mua lại của Ngụy lão Thất Bảo Lưu Ly châu kia, nhưng đáng tiếc Ngụy lão chết sống không đồng ý, cho tới bây giờ, Chu lão vẫn muốn chiếm được Thất Bảo Lưu Ly châu!

Mà lai lịch của Thất Bảo Lưu Ly châu, Ngụy lão không biết đã khoe khoang kể đi kể lại không biết bao nhiêu lần, bọn họ đều thuộc lòng rồi!

Nhìn Đường Linh trước mặt, cô nhóc chỉ thản nhiên đứng đó, ba ông lão không khỏi tặc lưỡi! Cô nhóc này chính là người lúc đó đã bỏ ra 10 tệ, kiếm lậu được cổ vật có liên quan đến vua kiếm thời thượng cổ!

Nếu như nói vừa nãy ba người họ còn chưa đem Đường Linh để vào mắt, thì hiện tại lại dùng ánh mắt coi trọng nhìn Đường Linh, cảm thấy Ngụy lão dốc hết tâm tư giới thiệu cô nhóc cho họ, cũng có thể hiểu được!

Thế mà lời tiếp sau của Ngụy lão, triệt để khiến mấy ông lão rung động!

“Hai vật phẩm bảo bối mấy lão muốn tận mắt chứng kiến ngày hôm nay, sợ rằng cũng phải do nha đầu này gặt đầu mới được!”

Khi Đường Linh nghe thấy Ngụy lão giới thiệu thân phận ba ông lão này, cô lại không nghĩ muốn che dấu thân phận, bọn họ đều là người có thân phận cao quý, đối mặt với họ, Đường Linh cần một thân phận, như vậy mới sẽ không bị mấy ông lão này xem thường!

Ba ông lão nghe ra ẩn ý trong lời Ngụy lão, lúc này đều đang cẩn thận quan sát Đường Linh, sau khi đánh giá, đều âm thầm chấn động!

Cô nhóc này dưới ba cặp mắt sắc bén đánh giá, vẫn thản nhiên như thế, phải biết rằng chỉ cần khí thế của một trong ba lão thôi cũng đủ áp chế bất kỳ ai, mà ba lão hợp lại thì khí thế càng thêm bức người, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Cô nhóc này quả nhiên khiến người ta phải nhìn bằng cặp mắt khác!

Bất quá Ngụy lão nói, muốn giành được hai món đồ cổ bảo bối kia, phải được cô nhóc này gặt đầu đồng ý là có ý gì? Chẳng lẽ hai món đó cũng do cô nhóc này đào được?

Nghĩ đến đây, trong lòng ba lão đều cả kinh! Có thể đào được một cái Thất Bảo Lưu Ly châu cũng đã là việc khó như lên trời, hai món cổ vật kia cũng do cô nhóc đào được? Bản thân họ thực sự khó có thể tin được! Ba lão cũng không che giấu vẻ hoài nghi ra ngoài mặt!

Ngụy lão thấy bọn họ không tin, ông làm mặt nghiêm có chút tức giận quay về phía Đường Linh nói, “Nhóc! Lát nữa dù mấy lão già này có đấu giá được, cháu cũng đừng bán cho họ! Cho họ chết thêm chơi!”

Đường Linh hiểu ý cười, cô biết Ngụy lão có ý nói thế, có thể hiểu được là đang cho cô một ân tình rất lớn!

“Ông nội Ngụy, nếu ông trả giá cao, vậy cổ vật kia chỉ bán cho ông thôi, được không ạ?”

Mang theo ý đùa giỡn Đường Linh trả lời Ngụy lão một câu, Ngụy lão nghe xong liếc mắt xem thường, con nhóc này lại chọc ghẹo ông rồi! Hai bảo bối kia? Chỉ một món thôi đã tranh võ đầu chảy máu, còn dám nói hai món!

Ba lão dùng ánh mắt thâm thúy nhìn Đường Linh, chỉ mấy câu nói vừa nãy thôi, Đường Linh ở trong mắt bọn họ đã không còn là đứa bé đơn giản nữa rồi!

“Cháu gái à, cháu cũng đừng nghe ông già kia! Lần trước Thất Bảo Lưu Ly cháu ông già đó nói chết cũng không chịu nhường cho ông, lần này Nguyễn Thanh Hoa nhất định không thể lọt vào tay ông già đó được!”

Ông lão mở miệng trước là người thoát nhìn trầm mặc nhất – Chu lão, nghe Chu lão nói, trong lòng Đường Linh đã rõ, trong lòng Chu lão đã công nhận cô! Bằng không với thân phận chủ tịch tập đoàn Chu thị, biết bao nhiêu người xếp hàng muốn nịnh bợ hẳn cũng không đến lượt, làm sao có thể bắt chuyện với con bé không có thân phận như cô!

“Nếu về mặt giá cả, chủ tịch Chu ngài có thể ra giá tuyệt đối vượt trên ông nội Ngụy, vậy thì chiếc bình Long Phượng Văn Mai tự nhiên sẽ thuộc về Chu lão!” Đường Linh cười mỉm.

Chu Nguyên Đường nở nụ cười khó có được, “Ông đây số tuổi còn lớn hơn so với Ngụy lão, gọi ông một tiếng ông nội, cháu cũng không mất mát gì!”

Ánh mắt Đường Linh lóe sáng, cười gật đầu, ngọt ngào mở miệng kêu một tiếng, “ông nội Chu!”

Mặc kệ Chu Nguyên Đường xuất phát từ mục đích gì, một câu nói kia của ông, đủ để Đường Linh ghi nhớ trong lòng một ân tình! Một cơ hội hiếm có như thế, Đường Linh há có thể để vuột mất!

Đường Linh tán gẫu với mấy ông lão trong chốc lát, càng tán gẫu càng khiến mấy lão càng kinh ngạc! Bản thân họ thật khó có thể tin được, với tuổi đời kinh nghiệm của Đường Linh, khi giao tiếp với họ cũng không thể hiện mặt nào yếu kém! Có vài quan điểm thậm chí cách nhìn còn thông suốt nhìn xa trông rộng hơn họ! Mấy lão ngay lập tức liền sinh ra hảo cảm với cô gái nhỏ này, ở trong lòng cũng coi như chính thức tiếp nhận Đường Linh rồi!

Đường Linh trên mặt thì vẫn tỏ ra như đang trò chuyện tươi cười với mấy lão, nhưng trong đầu lại xoay vòng vòng liên tục! Tuy rằng Đường Linh phát triển sản nghiệp cũng không ít, cho tới nay Đường Linh cũng tiếp xúc không ít nhân sĩ có danh tiếng, nhưng với những người có sức ảnh hưởng lớn như mấy ông lão đây thì chưa gặp!

Thời khắc này, cô mới xem như thực sự được tiếp xúc đến người đỉnh cao trong xã hội!

Mà chính lần gặp gỡ quen biết này, đã gieo xuống mầm mống cho ngày sau Đường Linh này sinh đã tâm thành lập để quốc thương nghiệp!

Không ít người đều ở phía xa dõi theo Đường Linh bên này, trông thấy Đường Linh có thể cùng mấy vị cao nhân vừa nói vừa cười, họ đều âm thầm hâm mộ, có không ít người nổi lên suy nghĩ muốn tiến lên bắt chuyện, nhưng lại chần chừ không dám cất bước, chỉ lo mình đường đột, đắc tội với họ!

Đáng tiếc, luôn có kẻ không thức thời, một người đàn ông hơn ba mươi tuổi, hướng về phía Đường Linh đi qua, nhìn thấy Ngụy lão, lại bày ra vẻ mặt châm biếm, xuất khẩu càn là giọng điệu bất thiện!

“Ôi dào! Thì ra là Ngụy lão! Hôm nay Ngụy lão sao rảnh rỗi thế, vậy là lại đến nơi địa phương nhỏ này dạo chơi!”

Ngụy lão nhìn thấy kẻ đó, sắc mặt biến đổi, khí tức lập tức không giống hồi nãy, lạnh lùng mang theo khí tức sắc bén!

“Đi chỗ nào cũng gặp được cậu! Chẳng lẽ lúc này thư ký của cậu lại dựa theo hành trình của tôi để sắp xếp lịch trình cho cậu sao!”

Kẻ mới tới sắc mặt cũng cứng đờ, có chút khó coi, trước đây quả thực có chuyện đó, vì muốn làm thân với Ngụy Bác Đạt, lúc đó bị không ít người trong nghề cười nhạo, mà khi có cơ hội, hẳn lập mưu hại Ngụy Bác Đạt, vốn hẳn tưởng rằng bản thân làm rất bí mật, không ai biết, không nghĩ tới chuyện bị tiết lộ ra ngoài, huyền nào đến nỗi mọi người đều biết!

Cuối cùng Ngụy Bác Đạt cũng không bị hấn làm hại, sau đó hai người liền trở thành đối thủ một mất một còn, Ngụy Bác Đạt đúng là không thêm để hấn trong mắt, nhưng không có nghĩa là hấn cũng giống vậy!

Kẻ mới tới cũng coi như là người quen, Đường Linh liếc một cái đã nhận ra ngay, hẳn chính là kẻ trên hội đấu giá ngọc thạch Đằng Việt tự tin ngút trời – Vương tổng!

Đường Linh cười thầm, cái vòng này cũng thật nhỏ bé! Cô hiểu Ngụy lão, Ngụy lão tuy rằng kinh doanh ngành nghề châu báu, nhưng trong xương tủy lại say mê đồ cổ! Không nghĩ tới tên Vương tổng này tuổi tác không lớn lắm, không chỉ có thành tựu nhất định ở ngành đá quý, bây giờ còn bắt đầu có hứng thú chơi đồ cổ!

Cùng lúc Vương tổng cũng nhận ra Đường Linh, ánh mắt nhìn Đường Linh mang theo vẻ tìm tòi nghiên cứu! Lần trước tại buổi đấu giá hẳn tận mắt nhìn thấy Đường Linh dùng một khối mao liệu không đáng tiền, khai xuất ra Đế Vương Lục cùng tuyệt thế Tử Tinh Linh khiến người khác điên cuồng! Hẳn thua thê thảm, trong lòng hận ghiền rằng ghiền lợi!

Tuy rằng hẳn không biết Đường Linh là bà chủ đằng sau lưng Trần Bảo Trai, nhưng hẳn cũng nhìn ra được Đường Linh là người của Trần Bảo Trai, bằng không mao liệu Trần Bảo Trai mua về cũng không đến lượt cô giải thạch!

Nhưng hẳn luôn cho rằng Đường Linh là nhân viên trong Trần Bảo Trai, nên không coi cô ra gì! Nhưng lúc này đây gặp được Đường Linh, trong lòng hẳn vẫn thấy chán ghét! Luôn cảm thấy Đường Linh sinh ra để khắc hẳn!

“Ngụy lão thật biết nói đùa!”

Con mắt Vương tổng đảo lia lia, chuyển hướng sang Chu Nguyên Đường, cười mang vẻ nịnh hót, “Chủ tịch Chu thân thể thật càng ngày càng cường tráng, lần này đến đây chắc ngài cũng nhắm vào hai món bảo bối kia a? Ha ha! Không nghĩ tới thành phố S nho nhỏ này vậy mà lại xuất hiện hai món hàng cực phẩm! Thật hiếm có a!”

Nói ra mấy câu như có vẻ rất thân quen, Chu Nguyên Đường chỉ gật đầu, cũng không đáp lời! Phải biết mỗi lần tham gia hoạt động nơi công chúng, đều sẽ có một số người đi lên bắt chuyện, mục đích muốn có chút giao tình! Nhưng đáng tiếc là, phần lớn số người trong đó đều mất hứng mà về!

Hôm nay ông có thể trò chuyện cùng Đường Linh, cũng vì cho Ngụy lão mặt mũi, mà sau khi trò chuyện, phải dựa vào sức quyến rũ cá nhân của Đường Linh thôi!

Vương tổng thấy Chu lão không ưa hẳn, cũng biết bản thân thất bại rồi, nhưng trên mặt hắn vẫn tươi cười, cứ đứng bên cạnh mấy lão, cũng không rời đi, nhìn rất chường mặt!

Kẻ trước chưa đi kẻ sau đã mon men tới gần – Vương Chí Viễn!

Đường Linh biết lần này náo động như vậy, nhất định sẽ hấp dẫn Vương Chí Viễn xuất hiện, cho nên cô đã sớm phân phó Thích Khải Bình chuẩn bị sẵn sàng, phòng ngừa hắn đến gây sự!

Mục đích Vương Chí Viễn chẳng phải Chu lão, mà là Tô lão Tô Nhân Thái! Bản thân Vương Chí Viễn kiếm com trong ngành đồ cổ, cho nên luôn phải đưa cổ vật của mình tiến vào phòng đấu giá Hội Cảnh, cũng coi như có chút quen biết với Tô Lão!

Mà Phó hội trưởng hiệp hội giám định đồ cổ Vương Thanh Tuyền cũng rất thân quen với Vương Chí Viễn, mấy người họ cũng coi như hòa hợp trong giao tiếp!

Vương Chí Viễn nhìn thấy Đường Linh, cũng hơi kinh ngạc, nhưng không nhận ra cô, chẳng qua đều cảm thấy trong một nhóm người tôn quý như thế, sao bên cạnh lại xuất hiện một bóng dáng không hài hòa đến thế!

Đương lúc bọn họ nói chuyện không biết trời đất, Đường Linh liền âm thầm quan sát, không thể không thừa nhận, Vương Chí Viễn chính là một kẻ rất biết xã giao, ngay cả người khá trầm lặng như Chu lão cũng lên tiếng trò chuyện vài câu! Vương tổng người luôn đứng một bên thấy vậy, nhìn chăm chăm vào Vương Chí Viễn không biết đang nghĩ cái gì!

Đám người đó đứng chung một chỗ, khiến cho mọi người chú ý, Phó hội trưởng hiệp hội giám định đồ cổ tỉnh Thanh, ông chủ phòng đấu giá Hội Cảnh, một vào ông tổng các tiệm châu báu, còn có một chủ tịch tập đoàn Chu thị Hong Kong! Tùy tiện một người thôi, đều là nhân vật nổi tiếng, tiếng tăm lẫy lừng! Vậy mà lại tụ tập một chỗ tại đây!

“Hôm nay muốn giành Nguyên Thanh Hoa về tay xem ra khó đây!”

“Ài! Vốn chỉ tưởng rằng nửa bức “Hàn hi tài dạ yến mưu đồ” kia nhất định với không tới, ai ngờ ngay cả Nguyên Thanh Hoa cũng không thể mơ ước!”

“Tin tức sao lại truyền nhanh như vậy! Mọi người có nhìn thấy ông lão bên kia không? Tôi nghe nói ông ta là chủ tịch tập đoàn Chu thị ở Hong Kong đó!”

“Cái gì! Tập đoàn Chu thị?” Có người bật ra tiếng kinh hô!

“Không lẽ là tập đoàn Chu thị trị giá lên đến hàng trăm triệu đô? Trời! Tôi có thân thích tại Hong Kong, mỗi lần gặp mặt đều nói về chuyện của tập đoàn Chu thị, Chu thị là một công ty đã lên sàn chứng khoán, tuyệt đối là một doanh nghiệp có vị thế đứng đầu trong nước! Cấp nhân vật hàng đầu a, trời! Trước mắt tôi lại có dịp được nhìn thấy ngài chủ tịch Chu thị nha! Nếu người họ hàng kia của tôi mà biết, nhất định phải hăm mộ chết mất!”

“Tôi cũng biết Chu thị, Chu Nguyên Đường được xếp vào bảng xếp hạng những doanh nhân giàu có bậc nhất Á Châu đó! Nếu có thể đi tới bắt chuyện thì thật tốt quá! Cơ hội hiếm có a!”

“Phốc! Anh muốn bắt chuyện với Chu Nguyên Đường Chu lão? Đừng có mà điên!”

“Xời! Ngẫm lại cũng không nên! Muốn bắt chuyện tôi cũng sẽ không tìm Chu lão, Tô lão bên kia tôi đã canh lâu lắm rồi đó! Tôi có vài món đồ cổ muốn nhờ người đưa vào phòng đấu giá Hội Cảnh, nếu có thể làm quen được với Tô lão, đây còn không phải chỉ là chuyện một câu nói thôi sao!”

“Tôi ngược lại rất hy vọng có thể quen được Ngụy lão, bà nhà tôi hàng năm đều mua một đồng trang sức ở Vinh Phúc châu báu, nếu quen được Ngụy lão bà nhà tôi không chừng mừng phát điên ấy chứ!”

“Vậy thì tôi càng muốn quen biết Lưu Triển Bằng, bà xã tôi thích đồ trang sức ngọc, Vinh Phúc châu báu mấy năm qua chuyển qua kinh doanh vàng bạc châu báu, ngược lại Trần Bảo Trai nơi đó các đồ bằng ngọc cực kì có tiếng!”

Đám người đó tám qua tám lại quen trời đất, đều có người mình muốn bắt chuyện làm quen, đám người Chu lão kia không thể nghi ngờ đã trở thành tiêu điểm!

Thích Khải Bình xuất hiện, rốt cục đã phá vỡ những ảo tưởng trong họ, chuyển suy nghĩ của họ qua buổi khai trương hôm nay – chiếc bình Long Phụng Văn Mai Nguyên Thanh Hoa và nửa bức “Hàn hi tài dạ yến mưu đồ”!

Thích Khải Bình nói vài câu đơn giản, liền cho người mang lên hai món bảo bối ra, hai kiện đồ cổ vừa lên sàn, lập tức làm xao động không khí trong hội trường!

Đám người Chu lão cũng biểu lộ vẻ nôn nóng, ba ông lão biết được thân phận Đường Linh rồi, Vương Thanh Tuyền lập tức quay sang Đường Linh, nói một cách vội vã, “Cháu gái à, hai kiện cổ vật này có thể cho ông xem trước hay không!”

“Có thể vinh hạnh mời được Phó hội trưởng hiệp hội giám định đồ cổ tỉnh Thanh lên hỗ trợ giám định, bao nhiêu người xếp hàng cũng không mời được! Nếu cháu còn ra về, phỏng chừng không ít người ở chỗ này đều muốn bóp chết cháu mất!”

Đường Linh trả lời một cách dí dỏm, Vương Thanh Tuyền nghe rất bùi tai, nhìn Đường Linh càng cảm thấy hợp mắt!

Đường Linh ra hiệu cho Thích Khải Bình, Thích Khải Bình cười ha hả hoan nghênh Vương Thanh Tuyền lên giám trường, ở đây không ít người đều thuộc trong giới chơi đồ cổ, Vương Thanh Tuyền ở trong mắt bọn họ chính là nhân sĩ quyền uy!

Mà lúc này mấy lão cũng coi như xác định, cô gái nhỏ mười lăm tuổi này đúng là bà chủ sau lưng Trần Bảo Các, hai món bảo vật cực phẩm kia do chính cô nhóc tìm được!

Đường Linh cẩn thận quét mắt thoáng qua, chưa thấy Hồ Hưng Học tới, chính là Hồ đại sư giám định triển lãm lần trước! Cô nghĩ chắc có việc gì khiến ông tới trễ rồi, bằng không thì với sự nhiệt tình của ông với đồ cổ, không có khả năng không xuất hiện tại đây!

Trong tay Vương Thanh Tuyền cầm công cụ, đeo vào găng tay chuyên dụng màu trắng, cầm kính lúp quan sát tỉ mỉ, nếu nhìn kỹ, vẫn sẽ phát hiện lúc này bàn tay ông đang cầm chiếc bình Long Phượng Văn Mai hơi có chút run rẩy!

Những người trước đây chưa từng thấy Nguyên Thanh Hoa, đều vờn cổ ra mở to mắt nhìn chăm chăm vào chiếc bình trong tay Vương Thanh Tuyền, nhìn thấy trên mặt Vương Thanh Tuyền kích động, trong lòng đã hiểu, Nguyên Thanh Hoa là hàng thật trăm phần trăm!

Sợ rằng kế tiếp sẽ phải có một phen long tranh hổ đấu!

Quả nhiên lúc Vương Thanh Tuyền đặt chiếc bình Long Phượng Văn Mai xuống, cảm thán nó chính là Nguyên Thanh Hoa, ánh mắt mọi người càng thêm nóng bỏng!

“80 vạn!”

Trong đám người truyền đến một tiếng gọi giá!

Đám đông sôi trào!

Nhìn về phía người ra giá, kinh ngạc đến cực điểm! Nguyên Thanh Hoa, 80 vạn? Người nọ bị điên rồi hả? Giá ước định thấp nhất cũng phải trên trăm triệu!

Nhất thời không ai ra giá, mọi người dùng ánh mắt tìm tòi nghiên cứu nhìn về người vừa nãy mới ra giá kia!

Thích Khải Bình nhìn theo giọng nói đó, khẽ cau mày một cái, sắc mặt nghiêm túc, hắn ta quả nhiên vẫn đến đây!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 34: Vung tiền như rác, tới cửa bắt người(1/3)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Lúc này Vương Chí Viễn đứng trong đám đông, có vẻ đặc biệt bất ngờ, có không ít người cũng nhận ra hắn, lộ ra sự khó hiểu!

Vương Chí Viễn này cũng được xem như là một chuyên gia đồ cổ, Nguyên Thanh Hoa giá trị trên trăm triệu vậy mà hắn chỉ định giá 80 vạn, không khỏi làm lòng người sinh ra nghi hoặc!

Dưới nhiều ánh mắt nghi ngờ của đám đông, trên mặt Vương Chí Viễn mang theo ý cười đã mở miệng, “Ông chủ Thích đã lâu không gặp, lén lút chạy tới đây kinh doanh ngành nghề đồ cổ! Chiếc bình Long phượng văn mai này thật đúng là một cực phẩm, Ông chủ Thích ‘vận khí’ thật không tệ!”

Nói đến hai chữ “Vận khí”, cơ hồ là nghiêng răng mà nói, ở đây đều là người tinh ranh khôn khéo, tự nhiên nghe ra được lời nói chứa đầy hàm ý của Vương Chí Viễn!

Thích Khải Bình nhìn Đường Linh, sau đó trên mặt bày ra nụ cười nhạt, “Thích mỗ có thể có ngày hôm nay còn phải cảm tạ ông chủ Vương, nếu không

phải ngày đó ông chủ Vương ra tay ‘ khăng khải ‘, mua hết đồ cổ trong cửa hàng của tôi, Thích mở cũng sẽ không phải chạy tới thành phố S kiếm sống! Tuy nhiên trời cao không đòi xử tệ với tôi, lại có thể may mắn gặp được hai món cực phẩm này, bằng không hôm nay sao có thể được gặp lại ông chủ Vương chứ!”

“ Khăng khải” hai chữ cũng nghiêng răng thật chặt mới nói ra một cách nặng nề, mọi người từ trong cuộc nói chuyện của hai người, dường như ngủ ra được mùi thuốc súng!

Một số ít biết rõ thủ đoạn của Vương Chí Viễn, rất nhanh đã đoán ra, xem ra Vương Chí Viễn này giờ thủ đoạn ép mua cửa hàng đồ cổ của Thích Khải Bình, chèn ép Thích Khải Bình từ thành phố Ninh phải chạy đến thành phố S, lại không nghĩ rằng Thích Khải Bình lại gặp được kỳ ngộ, thậm chí còn gặp dịp mua được hai món đồ cổ cực phẩm, đôi đôi còn hơn lúc trước!

Mấy người Chu lão không biết chuyện, không để ý tới hai người họ, ngược lại đều âm thầm đánh giá Đường Linh, đều im lặng đứng ngoài!

Ánh mắt Vương Chí Viễn tối sầm u ám, trên mặt vẫn cứ cầm theo ý cười, “Nếu ta đoán không sai, chiếc bình Long phượng văn mai này là đồ cổ trong cửa hàng của ông chủ Thích, vậy thì vì sao lúc tôi mua lại hết mặt hàng đồ cổ của cửa tiệm ông, lại không có chiếc bình này? Mà có nhiều hơn một đồng ‘ vật không rõ nguồn gốc ‘?”

Nhắc tới những thứ này, lửa giận trong lòng Vương Chí Viễn khó dập tắt, lúc trước bỏ ra 80 vạn mua cửa hàng đồ cổ của hắn, vậy mà toàn là đồ giả!

Mà những đồ cổ thu được từ những cửa tiệm khác, cũng không ngoại lệ, tất cả đều là hàng nhái!

Phản ứng lại, hắn mới nhận ra, mình đã bị đặt bẫy!

Người ta đã sớm đào xong hố, chờ hắn tới nhảy xuống! Hắn còn tưởng rằng Thích Khải Bình bị hắn bức đến mức cùng đường, chính mình chiếm được lợi ích!

Si nhục! Tuyệt đối là si nhục!

Chờ hắn quay lại tìm người, những người này trong vòng một đêm vậy mà đi mất tăm! Nếu không phải có buổi triển lãm giám định lần trước, hắn nghe người ta nhắc tới Thích Khải Bình, lửa giận chưa kịp tiêu kia! Hiện tại hắn tới đây, mục đích chính là “ dập lửa”!

“ Ông chủ Vương thực biết nói giỡn, ban đầu tôi là ‘ trắng tay gầy dựng lại ‘, Ông chủ Vương và những tay chân của anh, cũng đều tận mắt chứng kiến!”

Thích Khải Bình hào phóng ứng đáp, mọi người nghe coi như hiểu rõ, Vương Chí Viễn đến đây với mục đích muốn cướp chiếc bình Nguyên Thanh Hoa Long phượng văn mai! Mọi người đều biết, trong thương nghiệp việc thu mua lẫn nhau là chuyện bình thường, có thể người đem tiệm của người ta thu mua lại, sau khi thấy người ta phát đạt, còn muốn đến chia một chén canh, vậy thì rất hạ lưu rồi!

“ Tôi nói ông chủ Vương, tay anh cũng quá dài rồi đấy! Nếu không có ý muốn mua Nguyên Thanh Hoa, không cần phải ra giá! 80 vạn này bỏ ra bộ định đánh đuổi ăn mày sao!”

Rất cực có người bất mãn với hành vi của Vương Chí Viễn, vốn Nguyên Thanh Hoa có không ít người nhìn trúng, nay Vương Chí Viễn này còn muốn chen một chân! Chạy tới nơi này nói mấy lời không đâu, đơn giản chính là muốn nói Nguyên Thanh Hoa của Thích Khải Bình hiện tại hắn phải là của Vương Chí Viễn hắn!

A! Đùa gì thế! Trước khi bán đấu giá định chen một chân, đây không phải tự tìm tranh cãi sao!

Không ít người cũng thật không ưa cách làm của Vương Chí Viễn, nghĩ rằng hắn đang ghen tức, nhào tới đây gây sự!

“ Chính xác! 80 vạn? Không có tiền cũng đừng đến đây ra giá, gọi giá nghe thấy mà mất mặt!”

“ Ồ! Đây không phải quá rồi sao!”

“ Chưa từng thấy qua như vậy, ghen tức thành mức này, trực tiếp tới đoạt!”

Thanh âm khiển trách, liên tiếp vang lên, dù da mặt đủ dày, lúc này trên mặt Vương Chí Viễn cũng như đang phát sốt! Hắn vốn định lên tiếng phê phán Thích Khải Bình cuỗm được Nguyên Thanh Hoa, không ngờ lời nói còn chưa phát ra miệng, đã khiến mọi người chung quanh nổi giận!

Thích Khải Bình giờ hai tay lên áp chế bầu không khí xuống, động viên nói, “Các vị xin bình tĩnh đừng nóng, đừng để bị ảnh hưởng tâm tình bởi người không đâu! Chiếc bình Long phượng văn mai chưa định giá, người trả giá cao sẽ có được, Trần Bảo Các chúng tôi rất hoan nghênh những vị thật tâm đến để đấu giá, nếu như ác ý quá rồi, thì đừng trách Trần Bảo Các chúng tôi trở mặt vô tình!”

Thích Khải Bình nhìn chằm chằm về phía Vương Chí Viễn, trong mắt tràn đầy sự cảnh cáo, lúc này Vương Chí Viễn cũng nhìn thấy, bên trong các góc Trần Bảo Các, đang đứng một số nhân viên bảo an, giống như tùy thời chuẩn bị ném hắn ra ngoài!

Ánh mắt Vương Chí Viễn u ám, cười đen mặt, không nói gì thêm, không nghĩ tới sẽ có nhiều người bất mãn đến thế! Có khả năng trên mặt vẫn lộ vẻ tươi cười, nhưng trong lòng sớm đã lên cơn giận dữ!

“ Ông chủ Thích, Nguyên Thanh Hoa tôi ra 8000 vạn!” Người vừa nãy cười nhạo Vương Chí Viễn trực tiếp kêu giá tới 8000 vạn!

Vương Chí Viễn nghe xong, trên mặt nóng lên! Đây quả thực là giáng một bạt tai lên mặt hắn, hắn ra 80 vạn, người kia kêu giá cao gấp trăm lần, trực tiếp ra giá 8000 vạn! Vương Chí Viễn nhìn người đó với ánh mắt âm ngoan, độc ác, ón lạnh như một con rắn độc!

Người kia kêu giá mở đầu, mọi người dồn dập gia nhập đấu giá, khi giá cả lên tới 100 triệu, Tô lão đã mở miệng, “120 triệu!”

Không ít người rút lui ra khỏi cuộc cạnh tranh, còn lại chỉ có vài người có thực lực thâm hậu đang giằng co!

Vương Thanh Tuyền tuy rằng rất yêu thích Nguyên Thanh Hoa, nhưng ông chỉ là Phó hội trưởng hiệp hội đồ cổ, số tài sản ông nắm giữ đương nhiên không thể so sánh với loại doanh nghiệp hàng đầu được, nên ông không tiếp tục tham gia!

Ngụy lão cũng thực thích Nguyên Thanh Hoa kia, ra giá đến 130 triệu, đến từ kinh thành vị Vương tổng của Châu báu thương thành thấy Ngụy lão kêu giá, đưa mắt qua nhìn Chu Nguyên Đường một cái, sau đó hô giá 150 triệu!

Vừa kêu ra, phía dưới không ít người đều âm thầm hoảng sợ!

Có người đã nhận ra Vương tổng, “Người kia chẳng phải là Vương Hải của Ngọc Thạch Hiên tại kinh thành ư? Sao cũng bắt đầu chơi đồ cổ rồi?”

“Ông chủ Ngọc Thạch Hiên? Tôi nói sao nhìn quen mắt thế, chẳng trách có thể quen biết Chu thị, Ngọc Thạch Hiên này chính là con rồng đầu đàn của ngành nghề châu báu trong cả nước!”

“Không hổ là con rồng đầu đàn, 150 triệu, kêu giá mà mặt không đổi sắc! Quả nhiên tiệm châu báu khác không cách nào sánh được!”

Vương Hải nghe được thanh âm của mọi người, kiêu ngạo không thôi, ánh mắt nhìn Ngụy lão lộ ra khinh miệt! Hiên tại Ngọc Thạch Hiên của hắn dĩ nhiên là tiệm châu báu hàng đầu, Ngụy Bác Đạt muốn tranh với hắn? Hừ! Cũng phải coi lại thực lực đã!

Đường Linh âm thầm kéo góc áo Ngụy lão, Ngụy lão vừa định hô tiếp liền nuốt trở vào, ông đương nhiên biết ý tứ Đường Linh kéo vạt áo ông, mặc dù không hiểu vì sao không cho ông tranh tiếp, nhưng ông cũng lựa chọn tin tưởng Đường Linh, không tiếp tục gọi giá nữa!

Ngay khi Vương Hải âm thầm mừng rỡ, Chu Nguyên Đường cuối cùng mở miệng, “180 triệu!”

Rào!

Toàn trường náo động!

Một chiếc bình Nguyên Thanh Hoa ra giá đến 180 triệu! Giá tiền này tuyệt đối cao hơn giá thị trường! Bình thường mà nói, giá thị trường của Nguyên Thanh Hoa nằm ở mức 100 triệu, buổi đấu giá sẽ cao hơn giá thị trường một chút, thế nhưng một chút kia liền cao hơn 8000 vạn, đây coi như là giá trên trời!

Lúc Vương Hải khi nghe thấy Chu lão ra giá, ngệt mặt ra, nhìn về phía Chu lão, con ngươi đảo liên tục, dĩ nhiên thử thăm dò hô lên 190 triệu, mà Chu lão liếc nhìn Vương Hải với ánh mắt bén nhọn, “200 triệu!”

Trong Trần Bảo Các bầu không khí nhiệt tình tăng vọt, nghe kêu giá mà hãi hùng khiếp vía, đây chính là kiểu ra giá bằng vàng ròng bạc trắng a! Hai trăm triệu đó! Quả nhiên là phú thương Hồng Kong, kêu 200 triệu đến lông mày cũng không nhếch một cái. Hai trăm triệu đối với ông ta mà nói, như muối bỏ bể mà thôi!

Lúc Vương Hải nghe thấy Chu lão lại lần nữa ra giá, sắc mặt cổ quái, như kiểu bị nuốt phải con ruồi, rừ mí mắt xuống, tâm tư xoay chuyển nhanh chóng, lập tức tươi cười nói, “Chu lão đã có hứng thú như vậy, Vương mô sao còn có thể không thức thời! Tôi rút khỏi tranh giá!”

Nói xong Vương Hải ân cần nhìn Chu Nguyên Đường, Chu Nguyên Đường khó được mở miệng nói, “Vương tổng quả nhiên thức thời, đồ vật vốn giá 100 triệu, cần 200 triệu mua lại, cũng thật nhờ ơn Vương tổng!”

Khóe mặt Vương Hải giựt một cái, chỉ biết ngậm bồ hòn làm ngọt, có khổ mà nói không ra lời! Lúc trước nghe ý tứ Chu lão, rất có hứng thú với Nguyên Thanh Hoa này, lại một mực không thấy ông gọi giá, Vương Hải liền sinh ra ý nghĩ muốn đấu giá giành về Nguyên Thanh Hoa, với ý muốn đem nó tặng cho Chu lão, vậy thì kế hoạch mở rộng phát triển ở thị trường Hồng Kong sẽ có chỗ dựa, nào biết Chu lão đột nhiên ra giá, một chiêu giết hắn trở tay không kịp!

Vương Hải cân nhắc nhiều lần, vì muốn có được Nguyên Thanh Hoa để làm nước cò đầu, hắn mới nhắm mắt theo giá, lại chẳng ngờ Chu lão không chớp mắt cái nào trực tiếp gọi giá 200 triệu! Cân nhắc đến thực lực tài chính của Chu lão, hắn không tiếp tục ra giá, Vương Hải vốn định muốn tặng Nguyên Thanh Hoa này cho Chu lão, cũng coi như có thể làm cho Chu lão thiếu hắn một món nợ ân tình, nhưng không ngờ rằng, lời nói kia của Chu lão triệt để đập nát ảo tưởng trong hắn!

Kế hoạch Vương Hải muốn nhờ cậy thế lực Chu Nguyên Đường tiến quân vào thị trường Hồng Kong, cứ như vậy mà vỡ tan!

Đường Linh thấy hết thấy, trong lòng không khỏi cười thầm, Vương Hải quả nhiên tự cho là thông minh, hắn cho rằng Chu lão không nhìn ra ý đồ của hắn sao? Chu lão nói thế, cũng chỉ vì mục đích chặt đứt suy nghĩ của Vương Hải mà thôi, không hổ là kẻ lão làng ngang dọc thương trường nhiều năm, một câu nói đã chặt đứt ý nghĩ người khác!

Cuối cùng, Nguyễn Thanh Hoa trải qua một phen cạnh tranh kịch liệt, vẫn bị Chu lão người có tài sản hùng hậu nhất giành được, Ngự lão vội về mặt tiếc hận nhìn đau đầu về phía Nguyễn Thanh Hoa, nhìn Đường Linh, lộ vẻ mặt uất ức!

Đường Linh thấy vẻ mặt Ngự lão, thì biết rõ ông không hiểu Đường Linh vì sao phải kéo áo ông, không cho ông đấu giá tiếp!

Cô cười mở miệng nói, “Ông nội Ngự đã có Thất Bảo Lưu Ly châu rồi, Nguyễn Thanh Hoa này nếu lại đoạt đi nữa, mấy vị ông nội khác còn không biết sẽ oán giận ông đến mức nào đâu!”

Chu Nguyên Đường nhìn Đường Linh thật sâu một cái, sau đó dùng khẩu âm tiếng phổ thông không tính lưu loát, cười nói với Ngự lão, “Đúng đó! Thứ tốt không thể mỗi lần đều bị lão cướp đi!”

Ngự lão lắc đầu bật cười, Đường Linh thấy vậy cũng cười theo “Có cơ hội lại tìm cho lão gia ngài một cái Nguyễn Thanh Hoa khác, đến thời điểm đó bớt cho ngài tám phần trăm, được chứ?”

Nghe Đường Linh cứ thế mà trêu ghẹo ông, cứ như Nguyễn Thanh Hoa chỉ là củ cải trắng ngoài chợ, nói kiếm có thể kiếm được ấy!

Nhưng Vương Thanh Tuyền Vương lão lại để trong lòng, nhìn Đường Linh vười ánh mắt sáng ngời, dáng vẻ hấp dẫn như một lão hồ ly, “Nhóc con, Ngự lão kia đã có Thất Bảo Lưu Ly châu rồi, lần sau lại đào được Nguyễn Thanh Hoa, nhất định đưa tới nơi này đó!”

Sau đó cúi người xuống, thấp giọng nói, “Sau này cháu có món đồ cổ nào chưa nhìn ra được, ông miễn phí giám định cho!”

Đường Linh cũng học Vương lão, hấp mắt, cười như một con tiểu hồ ly, đôi môi khẽ mở, “Thành giao!”

Ngự lão mở đầu, kết quả mấy lão đều tranh nhau đòi Đường Linh muốn đồ cổ cực phẩm, Đường Linh có chút không biết nói sao, nhưng ông lão này cũng thật là coi trọng cô, cực phẩm đồ cổ làm sao dễ tìm như vậy!

Có thể Đường Linh không nghĩ tới, trong tay cô xuất ra ba món cực phẩm đồ cổ kia, vận khí như vậy không phải ai cũng đều có, mấy lão đều là người đam mê đồ cổ, tự nhiên đồng ý kết giao với kiểu người như Đường Linh! Cũng giống Ngự lão, mấy lão hiện giờ, trong lòng đã bắt đầu thương thức Đường Linh rồi!

Lúc mang lên vật phẩm thứ hai “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ”, mọi người lại ngón ngàng trăm mối!

Nhưng đều ôm tâm thái thương thức, người ở chỗ này đều biết, nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” khác hiện tại đang triển lãm trong viện bảo tàng tại kinh thành, chính là văn vật cấp bậc quốc bảo, không nghĩ tới triển lãm trong viện bảo tàng kinh thành cũng chỉ là nửa bức! Bây giờ nửa bức còn lại xuất hiện ở đây, đại biểu cho ý nghĩa vô cùng to lớn, di sản văn hóa ngừ đại thời kỳ rất cực đã hoàn chỉnh!

Hôm nay trong đám đông tới dự, không thiếu lão học giả, cả đời đều dâng hiến cho đồ cổ, quả nhiên nhìn thấy nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” này, viên mất vậy mà đã uon ướ, Đường Linh nhìn thấy không khỏi cảm khái, đồ cổ trong mắt những vị học giả này, giá trị văn hóa tinh thần còn cao hơn giá trị tiền bạc nhiều!

Kỳ thực nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” này, cô suy đoán người mua thực sự còn chưa tới, ý nghĩ trong lòng Đường Linh, “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” nên hợp hai thành một, xuất hiện lại trước mắt mọi người bằng tư thái mới mẻ hoàn toàn!

Đang lúc tâm tư Đường Linh bay xa, tựa hồ nghe được ngoài cửa tiếng bước chân vội vã, cô ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa lớn, quả nhiên thấy mấy vị lão giả đẩy cửa bước vào, bước chân có chút gấp gáp, một bộ phong trần mệt mỏi! Vội vã đi về hướng đám đông đang tụ tập!

“Ý? Là Hồ Hưng Học Hồ đại sư!” Có mấy người chú ý tới động tĩnh, có người lần trước tham gia triển lãm giám định đồ cổ, đã nhận ra Hồ đại sư!

“Xem ra đến vì nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” kia! Bên cạnh đại sư mấy người đó là ai? Sao Hồ đại sư giống như rất tôn kính họ?”

“Chưa từng thấy, nhưng người có thể khiến Hồ đại sư tôn kính, e là không có vài người đâu!”

Mọi người đều đang suy đoán thân phận của nhóm người mới tới, nhưng mấy người này cũng không để ý, lúc Hồ đại sư nhìn thấy nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” vẫn còn ở đó, tức khắc thờ phào nhẹ nhõm ra tiếng!

Giơ tay xoa xoa trên trán chắc vì đi quá nhanh nên đã đổ mồ hôi, ổn định tâm thần xuống, mà mấy người bên người ông thì còn đang nhìn chăm chú về nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ”, ánh mắt hưng hực mà cấp thiết!

Ngự lão nhìn mấy người họ, ngoại trừ Chu lão là người Hồng Kong, không quen biết mấy người mới tới, nhóm ba người còn lại đều nhận ra nhóm người mới tới đó, trong mắt mấy lão đều là tinh quang sáng ngời!

Đường Linh nhìn thần sắc của mấy vị mà cô gọi là “ông nội” kia, lại nhìn qua Hồ Hưng Học, đại khái đoán được thân phận nhóm người mới đến! Có thể làm cho Hồ đại sư tôn trọng như vậy, sợ là ngoại trừ sư thúc của ông ta Diệp Hoảng Nghị Diệp đại sư ra, chính là vị ở tại kinh thành kia rồi!

Hồ Hưng Học gật đầu chào Thích Khai Bình, mở miệng nói, “Thích lão đệ, có thể để cho mấy vị bằng hữu này của tôi xem trước một chút nửa bức mưu đồ này không?”

Từ lần triển lãm giám định trước Hồ đại sư giám định ra đây là nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ”, hơn nữa còn lưu lại hàn huyên một hồi với Thích

Khải Bình và Chu Hồng Vũ, từ đó xưng hô liền đổi từ ông chủ Thích biến thành Thích lão đệ!

Thích Khải Bình là một người thông minh, tự nhiên nhìn ra được mấy người họ thân phận cao quý, nhưng trước tiên vẫn nhìn về phía Đường Linh, thấy Đường Linh hướng về phía hấn gặt đầu, mới cười ha hả nói, “Đương nhiên có thể, kính xin các vị chuyên gia đến đánh giá một chút!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 34-2: Vung tiền như rác, tới cửa bắt người(2/3)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Một ông lão trong nhóm nhìn Thích Khải Bình một cái, rồi đi lên đeo bao tay chuyên dụng vào, người bên cạnh giúp ông mở hộp dụng cụ chuyên dụng ra, bên trong hộp dụng cụ có đủ loại công cụ cần thiết, lấy từ trong hộp ra công cụ cần dùng, đưa cho ông lão, còn Hồ Hưng Học thì đứng ở một bên quan sát!

Ông lão tiếp nhận công cụ, chọn một góc độ bắt đầu cẩn thận quan sát, tuy rằng đã có tuổi, nhưng các động tác giám định liên tiếp như nước chảy mây trôi, luôn phát ra một loại khí tức cao quý!

Đường Linh nhìn về phía Ngụy lão, nhẹ giọng nói, “Ông nội Ngụy à, vị này chính là?”

Ngụy lão thu hồi tầm mắt đang chăm chú theo dõi lại, hơi cúi thấp chút, giọng nói mang theo một chút cung kính, “Vị kia chính là Viện trưởng viện bảo tàng kinh thành, Diêu Bác Văn Diêu viện trưởng!”

Ánh mắt Đường Linh tỏa sáng ngời ngời, quả nhiên là vị kia!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, mọi người lại không có nửa tia lo lắng, giờ khắc này đều chuyên chú theo dõi nhất cử nhất động của ông lão kia, bọn họ tuy không biết ông, nhưng vị cao nhân này đi cùng Hồ đại sư đến đây, chứng tỏ thân phận tất nhiên rất cao! Chỉ bằng thủ pháp giám định của lão, đã khiến bao nhiêu người phải xấu hổ!

Mãi lâu sau, vị kia mới dừng động tác trong tay lại, tháo xuống kính mắt, day mắt!

Hồ Hưng Học vội vàng nói, “Diêu viện trưởng, thế nào? Có phải thật hay không?”

Một số người hữu tâm liên tục theo dõi không dời mắt về phía bên đó, nghe được Hồ Hưng Học hỏi, hồ nghi nhìn chằm chằm vào vị kia, do dự lẩm bẩm nói, “Diêu viện trưởng? Chẳng lẽ là... vị Diêu viện trưởng tại kinh thành kia?”

“Cái gì? Anh nói vị đó là viện trưởng viện bảo tàng nơi kinh thành kia!”

“Tôi hình như cũng nghe được Hồ đại sư gọi vị đó như vậy, hơn nữa anh xem Hồ đại sư tôn trọng vị kia như thế, người ta còn có tay nghề giám định cao siêu thế kia, không giả được đâu, chính xác là vị kia rồi!”

“Trời ơi! Vị Diêu viện trưởng này nổi danh hành tung bất định, có thể nhìn thấy ông ấy đã ít lại càng ít, thực sự là vị kia sao? Trời! Tôi vậy mà được gặp Diêu viện trưởng!”

Thanh âm thảo luận càng lúc càng lớn, đám đông mới vừa yên tĩnh nay lại nháo nhào lên, ai nấy đều mang vẻ mặt kích động nhìn đầu đầu về phía Diêu viện trưởng, rất sợ vị kia một giây sau liền biến mất tùm!

Diêu viện trưởng gật đầu về phía Hồ Hưng Học, không khó nhìn ra, tâm tình của vị đó giờ khắc này cũng hết sức kích động, quá kinh ngạc khi giám định ra nó chính là nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” còn lại! Cũng may ông kịp đến, nếu không thật sự đã bỏ lỡ mất!

Kỳ thực hôm nay tới muộn, là vì Diêu Bác Văn hành tung bất định, Hồ Hưng Học nửa đêm hôm qua mới tìm được ông ta, mấy người họ suốt đêm ngồi máy bay bay đến thành phố Ninh của tỉnh Thanh, sau đó lại chuyển sang ngồi xe đi tới thành phố S, hiện tại thành phố S chú trọng việc chỉnh đốn giao thông đường lộ, khắp nơi đều đang sửa đường, kẹt xe rất lâu, thật vất vả mới chạy được tới nơi này, may nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” vẫn chưa bị bán đi!

Mọi người thấy Diêu viện trưởng gật đầu, “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” quả thực là bút tích thực!

“Thích lão đệ, vị này chính là viện trưởng viện bảo tàng Diêu Bác Văn, nhóm chúng tôi lần này đặc biệt chạy đến đây, chính là vì nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” này, không biết nửa bức mưu đồ cậu chuẩn bị bán giá bao nhiêu?”

Thích Khải Bình ngây ngốc nhìn Diêu Bác Văn trước mặt, trái tim đập thình thịch, Diêu Bác Văn Diêu viện trưởng đó, là thần tượng của hấn! Không nghĩ tới hôm nay vậy mà gặp được thần tượng rồi, còn có thể nói chuyện cùng ông ấy! Điều này sao bảo hấn không kích động cho được!

Hai tay Thích Khải Bình chà sát lên hai bên quần, sau đó kích động đưa hai tay ra, nắm chặt lấy tay Điều viện trưởng, khuôn mặt kích động, “Điều viện trưởng, tôi...tôi... có thể thấy gặp được ngài, tôi thật sự rất kích động! Ngài vậy mà tới đây, trời ạ! Tôi thực sự rất cao hứng!”

Điều viện trưởng thân thiết tươi cười, làm cho người ta có cảm giác như gió xuân ve vãn cây xanh, luôn có một loại người sinh ra đã có sẵn sức quyến rũ, không cần lên tiếng, không cần làm cái gì, chỉ cần lặng lẽ đứng ở nơi đó, liền có thể khiến người ta nhìn về phía mình, sinh lòng quý mến!

Ôm chặt tay Điều viện trưởng kích động nửa khấc, mới phục hồi tinh thần lại, cảm giác mình quá liều lĩnh, Thích Khải Bình vội vàng thu tay về!

“Điều viện trưởng ngài muốn mua lại nửa bức ‘Hàn Hi Tải Dạ Yến Mưu Đồ’ này ư?”

Điều viện trưởng trịnh trọng gật đầu, nhìn về phía nửa bức mưu đồ trên bàn, có chút cảm khái nói, “Vốn tưởng rằng bức ‘Hàn Hi Tải Dạ Yến Mưu Đồ’ liền chỉ còn lại nửa bức kia, cho tới nay đó luôn là điều tôi tiếc nuối trong lòng, nhưng không nghĩ tới hôm nay ‘Hàn Hi Tải Dạ Yến Mưu Đồ’ rốt cục có thể chân chính tái hiện thế gian!”

“Ông chủ Thích, nửa bức ‘Hàn Hi Tải Dạ Yến Mưu Đồ’ ở đây có thể bán cho bảo tàng quốc gia chúng ta được không?”

Thích Khải Bình ngần ra, trên mặt có chút khó khăn, dù sao hôm nay đã lấy ra vật này để bán đấu giá, mà Điều viện trưởng muốn trực tiếp mua lại, e là... không quá thỏa đáng!

“Chuyện này...” Thích Khải Bình khó khăn mở miệng.

Nhìn ra Thích Khải Bình khó xử, Hồ đại sư mở miệng nói, “Thích lão đệ yên tâm, nửa bức ‘Hàn Hi Tải Dạ Yến Mưu Đồ’ tại đây, bảo tàng quốc gia chúng tôi sẽ đưa ra mức giá hợp lý!”

Ánh mắt Thích Khải Bình liếc về phía Đường Linh bên này, Đường Linh ra hiệu bằng mắt cho hắn, Thích Khải Bình mới nói, “Điều viện trưởng vội vàng tới đây, lại giám định mất nhiều thời gian, mọi người không bằng trước tiên nghỉ ngơi một chút, xem một chút đồ cổ tại Trần Bảo Các chúng tôi, sau đó chúng ta lại bàn tiếp!”

Tất cả mọi người đều hiểu rõ, chuyện trọng yếu như vậy cần phải cân nhắc, hơn nữa mọi người quả thực cũng hơi mệt mỏi, sớm tinh mơ tinh thần phấn chấn đủ đầy nhưng giờ đột nhiên nhìn thấy nhiều đại nhân vật như vậy, phải cần thời gian tiêu hóa, nghỉ ngơi một chút cũng tốt!

Không gian Trần Bảo Các rộng rãi, còn có ý chuẩn bị mấy cái bàn, dù sao người tới phần lớn đều là người có tuổi, Đường Linh có ý bố trí vài khu nghỉ ngơi!

Lúc này Đường Linh và Thích Khải Bình, Chu Hồng Vũ ngồi ở trong phòng làm việc phía sau, thần sắc hai người họ hiển nhiên đang kích động, vẫn chưa bình phục lại!

Chu Hồng Vũ lúc này có nghiên cứu một món đồ cổ mới ở trong nhà kho, khi nhớ tới buổi đấu giá hôm nay, thì ngoài sảnh vừa vặn mọi người đang trong giờ giải lao rồi, kết quả bị Thích Khải Bình trực tiếp kéo đến phòng làm việc, khi hắn nghe được viện trưởng viện bảo tàng quốc gia Điều viện trưởng đích thân đến đây, hắn liền kích động đứng bật dậy muốn chạy ngay ra ngoài, cũng còn may Thích Khải Bình kịp thời kéo hắn lại!

“Đường tổng, Điều viện trưởng tự mình đến đây, vì chính nửa bức mưu đồ kia, nhưng chúng ta lúc trước có nói, nửa bức mưu đồ này sẽ đem ra bán đấu giá, phải làm sao mới tốt bây giờ?”

Trong tâm Thích Khải Bình tuy rằng ngưỡng mộ Điều viện trưởng, nhưng hiện tại ông là người của Đường Linh, đương nhiên lấy suy nghĩ của Đường Linh làm đầu, lấy lợi ích của Trần Bảo Các làm đầu!

“Đường tổng, tuy rằng bán đấu giá có thể bán được giá cao, có lợi cho Trần Bảo Các chúng ta, thế nhưng nửa bức mưu đồ này nếu có thể hợp lại với nhau, ý nghĩa rất đặc biệt! Tôi là dân mê đồ cổ, Đường tổng cũng biết, cho nên tôi càng hi vọng, nếu có cơ hội, nửa bức mưu đồ ở chỗ chúng ta vẫn nên bán cho Điều viện trưởng!”

Chu Hồng Vũ ngồi thẳng tắp ở chỗ đó, lời nói hàm chứa sự thỉnh cầu, hắn rất yêu đồ cổ, yêu cái môn nghệ thuật này, cho nên hi vọng bức ‘Hàn Hi Tải Dạ Yến Mưu Đồ’ đại biểu cho nghệ thuật văn hóa thời kỳ ngũ đại, có thể lại thấy ánh mặt trời!

“Nhưng nếu như vậy, đối với danh dự của Trần Bảo Các chúng ta sẽ bị ảnh hưởng!” Thích Khải Bình trước sau vẫn coi danh dự của Trần Bảo Các làm đầu!

Chu Hồng Vũ cau mày, trầm mặc không nói, hắn biết Tiểu Bình nói có đạo lý!

Đường Linh nhìn đáng vẻ chau mày ừ đột của hai người họ, cười nói, “Đây vốn là chuyện vui, sao hai chú lại trưng ra bộ dạng đưa đám thế kia?”

Hai người Thích Khải Bình đều đồng loạt nhìn Đường Linh, đi theo Đường Linh được một khoảng thời gian rồi, tự nhiên nghe ra được Đường Linh có lời muốn nói!

Nhìn trong mắt hai người họ phát ra tinh quang, Đường Linh mở miệng phân phó nói, “Chú Bình, chú âm thầm truyền một lời cho Điều viện trưởng, nói ngài ấy cứ tham gia đấu giá bình thường, không cần nói ngài ấy hô giá bao nhiêu, Trần Bảo Các chúng ta cuối cùng sẽ lấy giá ngài ấy định sẵn để bán ra!”

Ánh mắt hai người họ sáng lên, đứng vậy! Cứ như vậy, nửa bức muru đồ chung quy vẫn sẽ được viện bảo tàng quốc gia giành về tay, mà Trần Bảo Các chỉ kiếm ít một chút thôi, nhất cử lưỡng tiện!

Vốn Thích Khải Bình muốn đi liên lạc với Diêu viện trưởng, kết quả lại bị Chu Hồng Vũ giành mất, “Tiểu Bình, cậu đã được bắt tay với Diêu viện trưởng rồi, lúc này đến phiên anh đây! Thằng nhóc nhà cậu, không thể ăn một mình chứ!”

Nói xong đứng lên, trong lúc Thích Khải Bình còn đang tỏ vẻ tức giận bất bình, Chu Hồng Vũ đắc ý chạy như bay ra khỏi văn phòng!

Nghỉ ngơi khoảng mười mấy phút, cuộc bán đấu giá nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Muru Đồ” rốt cục cũng bắt đầu, mọi người vốn tưởng rằng nửa bức muru đồ kia nhất định là không có cơ hội đấu giá, ai ngờ Trần Bảo Các lại tuyên bố, tiếp tục tiến hành bán đấu giá, vẫn là người trả giá cao thì giành được, lần này không ít người nóng lòng muốn thử, có ý đồ giành về tay báu vật đó!

Phải biết, đây chính là văn vật cấp bậc quốc bảo, nếu như có thể giành được, lúc bán sang tay lại, đây nhất định sẽ kiếm được một món hời, cũng may công tác tuyên truyền của Trần Bảo Các về nửa bức muru đồ này vừa phải, bằng không hôm nay người đến tranh đoạt sẽ càng nhiều hơn nữa!

Vì thế một phen tranh cướp bắt đầu!

Diêu viện trưởng trực tiếp kêu giá hai trăm triệu, giá khởi đầu bằng với giá cuối cùng của Nguyên Thanh Hoa, khiến ai nấy thần thức không ngớt! Nguyên Thanh Hoa cũng được coi như cực phẩm đồ cổ, nhưng so với nửa bức muru đồ này thì dường như “rẻ” hơn chút!

Vốn tưởng rằng trực tiếp gọi lên mức giá hai trăm triệu, sẽ trực tiếp loại trừ không ít đối thủ, nào ngờ vẫn còn không ít người tranh đấu đến cùng, chỉ trong chốc lát thôi, mức giá đã tăng đến 270 triệu!

Người ra giá là Tô lão, Đường Linh hơi kinh ngạc, suy nghĩ chốc lát liền vui vẻ, tuy rằng giá nửa bức họa này rất cao, nhưng Tô lão lại là ông chủ của phòng đấu giá Hối Cảnh, nửa bức họa này tiến hành đấu giá ở Trần Bảo Các, khẳng định kiếm xa nếu nó được đấu giá tại phòng đấu giá Hối Cảnh, dù sao thì tài sản của Hối Cảnh hùng hậu, lại có phương thức tuyên truyền hiệu quả, không giống Trần Bảo Các tổ chức triển lãm đồ cổ, chỉ có số ít người trong giới biết đến, trước mắt người tới đây ngoài Chu Nguyên Đường Chu lão sở hữu tài sản hùng hậu ra thì cũng không có mấy người!

Nhưng hiển nhiên Chu lão không hề có hứng thú với nửa bức kia, mục đích hôm nay lão tới là vì Nguyên Thanh Hoa, hiện tại Nguyên Thanh Hoa đã rơi vào tay lão, đương nhiên hết mức đích rồi!

Diêu viện trưởng nâng giá lên ba trăm triệu! Lúc này đã không có bao nhiêu người có thể theo, ba trăm triệu chẳng phải con số nhỏ, tuy rằng lúc bán sang tay không chỉ có mức giá này, nhưng cũng cần quay vòng vốn, tùy tiện lấy ra một số tiền quá lớn bậc này, vốn quay vòng nhất định sẽ khó khăn!

Vương Hải chính là xuất phát từ cân nhắc đó nên không tiếp tục ra giá!

Nhưng mức giá không ngừng lại, vẫn còn tiếp tục, mà trong khi mức giá không ngừng leo thang, lại có người đến!

Phần lớn mọi người đều không chú ý tới, Đường Linh với ngũ quan nhạy bén, liền biết ngay! Cặp mắt tinh tường nheo lại nhìn về hướng người tới, gần đây đúng là khéo quá, đi đến đâu cũng nhìn thấy hần!

Triệu Nguyên với trang phục thoải mái, không giống lần trước, cả người thoạt nhìn nhẹ nhàng khoan khoái hơn nhiều, mắt phượng mê người tò ra nét phong tình không sao tả xiết, thân là con gái đều cảm thấy cặp mắt của hần thật sự quá xinh đẹp khiến phái nữ ghen tị!

Mắt phượng lưu chuyển, bắt được dáng hình Đường Linh trong đám đông, môi mông khẽ nhếch lên, nhàn nhã cất bước đi tới bên cạnh Đường Linh, mỉm cười một cách tà mị, toát lên vẻ phong tình lười nhác!

Với chiều cao hơn một mét tám, đứng bên cạnh Đường Linh, nhìn vô cùng hài hòa, nhìn Đường Linh trước mắt, giờ khắc này cảm xúc trong hần vô cùng dễ chịu!

Ngụy lão đứng cạnh Đường Linh bất gặp cảnh Triệu Nguyên đang ngẩn người, thằng nhóc này chẳng phải ghét nhất đến mấy chỗ có đồ cổ sao? Mỗi lần lão gia từ nhà hần kêu hần cùng đi tham gia triển lãm, hần đều tìm có từ chối, vì vậy Triệu lão không ít lần ca thán với Ngụy lão!

Đường Linh làm như không thấy Triệu Nguyên, chăm chú theo dõi nửa bức muru đồ, Triệu Nguyên nghiêng đầu nhìn Đường Linh, con người thâm thúy nổi lên gì đó, thấy cô chỉ dán mắt lên nửa bức muru đồ không hề liếc hần một cái, hần nhủ mày, nhìn về phía nửa bức muru đồ kia con người xẹt qua một tia khó chịu!

Dường như bất mãn tâm mắt bị bức tranh tầm thường kia đoạt đi vốn hần là thuộc về mình, hần có chút phiền não nhìn về đám đông đang giành giật gay gắt kia!

“Năm trăm triệu!”

Thanh âm trầm thấp mang theo chút lười nhác, như kiểu năm trăm triệu kia chỉ là một hàng số mà thôi, thuận miệng hô lên!

Lão xào!

Mấy người đang trong cuộc tranh giành với khí thế ngất trời ngoảnh phất người nhìn lại, trong lòng đều khiếp sợ không thôi! Họ giành giật mất bao lâu, mỗi lần nâng giá nhiều nhất là mười triệu, hần lại một lần nâng 347 triệu, trực tiếp gọi giá lên năm trăm triệu!

Đây quả thực là quặng tiền! Trắng trợn quặng tiền!

Đối với phản ứng của mọi người, Triệu Nguyên cũng không để ý, lúc hắn nhìn thấy tầm mắt của Đường Linh rốt cục đã chuyển tới trên người mình, trong lòng mới thấy thoải mái chút, bên môi nở nụ cười càng toát lên vẻ phong tình hơn lúc bình thường!

Năm trăm triệu này hiệu quả cũng không tệ lắm!

Ngụy lão kinh ngạc nhìn Triệu Nguyên, nghi ngờ mở miệng nói, “Thằng nhóc này làm cái gì hả, đột nhiên chen một chân vào? Chẳng lẽ lão gia tử nhà cháu phải cháu tới?”

Triệu Nguyên đổi bộ dáng trông vẻ khiêm tốn, cung kính nói, “Cháu nghe thấy có bán đấu giá, vừa vặn đi ngang qua, tiến vào xem, tham gia chút nào nhiệt thôi!”

Ngụy lão nghe thấy khoe miệng không tự chủ bị rút gân, vừa vặn đi ngang qua? Tham gia trò vui? Ông thật muốn thay Triệu lão dạy dỗ thằng nhóc phá của này! Nhà người đi ngang qua tùy tiện quặng ra năm trăm triệu, chính vì muốn tham gia chút nào nhiệt!

“510 triệu!” Rốt cục còn có người vẫn muốn tranh giá!

Đường Linh nghe thấy liền quay đầu lại, không nghĩ tới lại là Vương Hải! Vừa nãy Vương Hải là một trong số ít người vẫn theo giá, không nghĩ tới giá tăng đến năm trăm triệu, ông lại vẫn theo đến cùng!

Triệu Nguyên sắc mặt trầm lại, con người tới sầm u ám, dường như rất bất mãn chuyện tầm mắt Đường Linh lại lần nữa bị người ta hấp dẫn đi, nhìn Vương Hải với ánh mắt lạnh lùng, lại dám tranh đoạt lực chú ý của “hoa ân thị người” với hắn ư? Thực sự không biết tự lượng sức mình!

“Một tỷ!”

Đùng!

Toàn trường ồ lên!

Vương Hải nghe thấy mà tức ngực, tức khắc như thấy bị vật nặng đè lên ngực, ông tăng mười triệu, hắn lại tăng lên 1 tỷ, người ta trực tiếp tăng gấp đôi giá! Nghe thấy mà muốn thổ huyết!

(còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 34-3: Vung tiền như rác, tới cửa bắt người(3/3)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Lúc này ngay cả Điều viện trưởng cũng trực tiếp nhìn chăm chăm Triệu Nguyên, Điều viện trưởng trầm mê trong thế giới đồ cổ, hành tung luôn không cố định, ngoại trừ một số người quen biết, đối với người có tài lực quyền thế cũng quen biết không nhiều!

Triệu Nguyên vẫn giữ bộ dáng thích làm gì làm nấy, hai mắt không rời Đường Linh, trong mắt mang theo khát vọng ngay cả chính hắn cũng không biết, đáng đáp kia cực kỳ giống một đứa trẻ khát vọng được người khác khen thưởng!

Mà Đường Linh ngẩng đầu lên, thấy Triệu Nguyên như vậy, cảm giác trái tim như đập loạn một nhịp, người trước mắt nhìn thế nào cũng thấy ngốc nghếch muốn chết! Hắn nào còn giống như Nguyên đại thiếu gia, nếu Đường Linh không trùng sinh, thấy bộ dạng hiện tại của hắn nhất định sẽ véo lên khuôn mặt, xoa xoa đầu hắn!

“Thích không? Tặng em thì thế nào?”

Thanh âm trầm thấp, hiền lành đang vang lên bên tai, thanh âm cũng không lớn, chỉ có Đường Linh cách gần đó, mới nghe được!

Lúc này Đường Linh mới nghiêm túc quan sát Triệu Nguyên, hắn từ đầu tới đuôi đều chưa từng nhìn qua bức kia mưu đồ, hiển nhiên không có hứng thú, cứ như vậy tặng giá, vậy là sao?

Thấy Đường Linh không phản ứng, Triệu Nguyên cười rất tà mị, nhẹ nhàng cúi thấp người, hơi thở như có như không phun ở bên tai Đường Linh, “Chỉ cần em thích, đấu giá mua tặng em thì có sao!”

Đường Linh nghe thấy liền sững sờ, tên này muốn giành về nửa bức họa kia, cũng bởi vì cô thích? Gì vậy trời? Vì nụ cười của mỹ nhân đổi ngàn vàng sao?

Đôi mắt long lanh, đối diện với cặp mắt phượng xinh đẹp của Triệu Nguyên kia, cô khẽ hé đôi môi đỏ mọng nói một cách thản nhiên, “Tôi thích chính là cái bàn nhỏ đang đặt nửa bức mưu đồ kia!”

Nụ cười trên môi cứng đờ, nếu nhìn kỹ sẽ nhận ra khóe mắt phượng xinh đẹp của Triệu Nguyên có một chút co giật, bất quá rất nhanh đã khôi phục lại thần sắc tao nhã mẽ người, nhìn về phía Thích Khải Bình, như một công tử cao quý, thanh âm từ tính lại vang lên!

“Một tỷ! Mua cái bàn kia!”

Phốc!

Ở đây ngay cả mấy ông lão nhiều tuổi cũng phì cười!

Một tí mua cái bàn nhỏ? Bọn họ có phải lớn tuổi rồi lỗ tai không dùng được, nghe lầm rồi chứ?

Thích Khải Bình cũng ngây ngốc nhìn Triệu Nguyên, không biết trả lời sao, tại sao vậy? Chẳng phải đang đấu giá nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” sao? Sao lại trở thành cái bàn?

Đối mặt với nghi vấn của mọi người, Triệu Nguyên vẫn là đáng vẻ ưu nhã cao quý, đứng đó nhìn Đường Linh, bên môi ý cười không tan!

Vẫn là Điều viện trưởng phản ứng lại trước tiên, “Nếu đã không có ý tranh mua nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ”, không bằng từ mức giá 510 triệu bắt đầu tiếp tục ra giá! Còn chuyện muốn mua cái bàn này, sẽ chờ bán đấu giá xong hãy tính! Ông chủ Thích có ý kiến gì không?”

Thích Khải Bình nghe thấy Điều viện trưởng gọi hắn, lập tức tỉnh táo lại, gật đầu liên tục, “Được được! Xin mời tiếp tục!”

Mọi người nghe thấy thế mới dồn lực chú ý tập trung trên buổi đấu giá, vừa trải qua một phen tranh giành lẫn nhau, cuối cùng Vương Hải vẫn thua trận, Điều viện trưởng không ngoài suy đoán, dùng 830 triệu mua lại nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ”.

Nhưng chứng kiến màn đấu giá leo thang từng bậc, dường như không có điểm tận cùng! Hết cách rồi, ai kêu trước đó tên Triệu Nguyên kia đột ngột tăng giá gấp đôi, hô ra mức giá một tỉ!

Đương nhiên Điều viện trưởng cho giá cao nhất là ba trăm triệu! Trong đó có sự chênh lệch hơn 500 triệu, ngược lại khiến ông vô cùng băn khoăn! Nhân tình này của Trần Bảo Các thật quá lớn, Điều viện trưởng ghi nhớ tại trong lòng!

Năm trăm triệu! Chẳng phải con số nhỏ!

Nhưng năm trăm triệu đó có thể mua giao tình của ông sao? Đáp án rất đơn giản, không thể!

Điều Điều viện trưởng cảm kích chính là tâm ý của Trần Bảo Các thật lòng muốn đem nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” cống hiến cho quốc gia, để chúng hợp hai thành một, tái hiện lại nền văn hóa nghệ thuật thời kỳ ngũ đại!

Điều viện trưởng biết Trần Bảo Các vừa mới khai trương, liền chủ động muốn viết lưu niệm cho Trần Bảo Các, coi như là quà tặng chúc mừng khai trương, Thích Khải Bình nghe xong kích động không thôi! Người nào không biết, Điều viện trưởng ngoại trừ là viện trưởng viện bảo tàng quốc gia, ông còn là đại sư thư pháp nổi danh đương thời, với thân phận của ông, chịu viết lưu niệm cho Trần Bảo Các, đó chính là một bằng hiệu sống, muốn không nổi tiếng cũng khó!

Buổi bán đấu giá kết thúc, mấy người Ngụy lão mới thu hồi lực chú ý, Ngụy lão mới vội vã nói với Triệu Nguyên, “Cháu, tên nhóc này, nếu để cho lão gia từ nhà cháu biết được chuyện cháu làm loạn ở đây, khi nào về nhà sẽ biết tay lão ấy!”

Triệu Nguyên tươi cười, “Điều này khó mà nói chắc được, cháu đây chính là vì muốn thấy một nụ cười của mỹ nhân mà đổi ngàn vàng, lão gia từ nếu biết, vui còn không kịp đó chứ!”

Dứt lời, phượng nhãn nheo lại, quét về phía Đường Linh bên cạnh, mang theo chút ám muội!

Ngụy lão hơi run người, nhìn Đường Linh, lại nhìn Triệu Nguyên, có chút cảnh giác nói, “Thằng nhóc này làm gì thế? Không phải có chủ ý muốn chọc ghẹo gì con nhóc nhà ta chứ? Nhóc đó còn nhỏ! Không cho phép cháu làm bừa!”

Ngụy lão lập tức che chở Đường Linh, kéo gần khoảng cách giữa hai đứa nó ra! Đùa hà! Một cô gái tốt như vậy, ông còn phải giữ lại cho chính ngoại tôn của ông, không thể để thằng nhóc họ Triệu này xuống tay trước được! Lời nói đùa trước đây của mình và Triệu lão, ông còn nhớ kĩ lắm!

Triệu Nguyên ngăn người, không nghĩ tới Ngụy lão lại phản ứng lớn như vậy, con mắt nhìn Đường Linh lại càng thêm thâm trầm, cô gái nhỏ này đúng là không đơn giản!

“Nhỏ?”

Triệu Nguyên không ngại cười, “Vừa vặn hiện tại cháu cũng không có ý nghĩ lập gia đình, nói không chừng khi cô nhóc trưởng thành, cháu lại đột nhiên

thay đổi ý nghĩ! Đây không phải tự chuẩn bị đối tượng cho mình trước sao, dự trù trước!”

“Thằng nhóc này không đáng hoàng chút nào, bị Triệu lão nghe thấy, sẽ cho cháu biết tay!”

Tô lão lắc đầu một cái, Triệu lão thích đồ cổ, cho nên mỗi lần phòng đấu giá Hối Cảnh có hội đấu giá quy mô lớn, đều sẽ mời Triệu Chấn Đông, mà Triệu Nguyên cũng tham gia mấy lần, khá quen thuộc với Tô lão!

“Không sao hết, có hoàng thái hậu nhà cháu che chở rồi, lão gia tử cũng chỉ biết trừng mắt thôi!” Triệu Nguyên cười trêu nói.

Mấy lão nhân nghe thấy cười ha ha, cô lắng nghe riết trên mặt cũng cười theo, cô cũng được gặp Triệu lão rồi, lúc trước cũng do vị bạn già của ông thích Hoàng ương lục, Đường Linh mới có cơ hội quen biết ông!

Khả năng giao tiếp của Triệu Nguyên cực mạnh, trò chuyện cùng bậc bề trên, hẳn không chút nào tỏ ra non nớt, mấy ông lão cũng rất yêu thích hẳn, nhưng người thường thức Triệu Nguyên nhất hẳn là Chu Nguyên Đường đến từ Hồng Kong kia, không bởi điều gì khác, chỉ vì Triệu Nguyên nưôi này đã dùng khẩu âm tiếng Quảng chuẩn để nói chuyện với ông, hai người họ trò chuyện vô cùng thông thuận!

Triệu Nguyên tiện tay đưa ra một điều thuốc, Chu lão nhìn một chút, cũng không phải loại thuốc xịn, không để trong lòng, nhưng khi hắn hút điều thứ nhất, ánh mắt lập tức sáng ngời! Liên tục rút vài hơi, mới tươi cười khen ngợi thuốc lá này là cực phẩm! Đối với Triệu Nguyên càng thân thiết hơn nhiều!

Lúc Triệu Nguyên đang cùng mấy người họ nói chuyện, Đường Linh lại lặng lẽ lui ra ngoài, cô bây giờ còn có chuyện quan trọng hơn, Thích Khải Bình sớm đã mời Điều viện trưởng đến phòng làm việc phía sau, cô vốn định chuẩn đi, không nghĩ tới lại bị Triệu Nguyên giữ chân lại!

Trong phòng làm việc, Điều viện trưởng và người cùng đoàn đang ngồi uống trà, họ cũng hơi nghi hoặc một chút, Thích Khải Bình mời bọn hắn tới, nhưng vẫn không nói gì hết, chỉ mời họ dùng trà, khiến nhóm người họ càng không hiểu ý tứ của Thích Khải Bình!

Thanh gạt cửa khẽ nhúc nhích, nhóm người đang uống trà, liền nhìn thấy một cô gái trẻ với mái tóc buộc đuôi ngựa mở cửa đi vào!

Thích Khải Bình nhìn thấy cô, liền vội vàng nghênh đón, Chu Hồng Vũ đang ngồi cũng đứng dậy! Hành động này, nhóm người Điều viện trưởng sững sờ!

“Đường tổng, cô rốt cuộc cũng tới rồi, Điều viện trưởng uống trà đợi đã lâu!” Chu Hồng Vũ nóng vội mở miệng nói, đợi mãi không thấy Đường Linh tới, hẳn thật đúng là sợ chậm trễ công chuyện của Điều viện trưởng! Lời nói gấp gáp, nghe ra có chút cảm giác oán trách!

Thích Khải Bình trừng mắt nhìn Chu Hồng Vũ một cái, “Tôi nói ông anh, có ai giống anh nói chuyện với bà chủ của mình như thế không hả!”

Ông anh này ngoài đồ cổ ra, không để ai trong mắt hết, cái gì là giao thiệp hoàn toàn là một tay mơ, thỉnh thoảng Thích Khải Bình phải chỉ điểm cho hắn chút!

Chu Hồng Vũ nghe xong cũng không tức giận, ngược lại còn sờ gáy ngại ngùng, bộ dáng không hiểu ra sao, Thích Khải Bình trực tiếp trừng mắt!

Ông anh này hết thuốc chữa mất rồi!

Cũng may Đường Linh cũng không để ý, nếu đổi là một ông chủ khác, sớm đã đem hắn đuổi từ kiếp nào rồi!

Nếu lúc này Điều viện trưởng còn không nhận ra, thì coi như đã uống công bao năm lẫn lộn trong giới này! Mấy người họ trong lòng đều chấn động, kinh ngạc không thôi!

Cô gái nhỏ này mới bao lớn?

Giật mình nhất không ai bằng Hồ Hưng Học Hồ đại sư, hai mắt phát quang nhìn chòng chọc Đường Linh, “Nhóc Tiểu Đường à, chẳng lẽ cháu mới đúng là bà chủ của Trần Bảo Các?”

Trong giọng nói rất dễ nghe ra được vẻ kích động, lần trước tại buổi triển lãm giám định quen biết được Đường Linh, Hồ đại sư đã rất thích cô nhóc này, tuy tuổi không lớn nhưng lại vô cùng đam mê nhiệt tình với đồ cổ, ông nhìn thấy mà vui thích cũng thường thức cô gái nhỏ này!

Không nghĩ tới, Trần Bảo Trai lại do chính cô nhóc ấy mở! Chuyện này làm sao có thể không khiến ông kinh ngạc cho được!

“Còn nữa, Nguyên Thanh Hoa và nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” cũng là của cháu ư?” Đám râu mép trắng xóa của ông vênh trên không trung, ánh mắt tròn tròn, thoạt nhìn thập phần đáng yêu!

Đường Linh tươi cười, gật đầu xem như thừa nhận thân phận của cô, “Hồ đại sư, Tiểu Đường không có ý lừa gạt ngài, chỉ là ngài cũng biết tình huống của cháu đặc thù, thực sự không tiện tiết lộ quá nhiều, nếu không phải hôm nay Điều viện trưởng đến đấu giá nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” này, cháu cũng sẽ không bạo lộ thân phận sớm như vậy đâu ạ!”

Hồ Hưng Học nghe xong gật đầu, rồi quay sang Điều viện trưởng, “Điều viện trưởng, cô nhóc này chính là người tôi đã nhắc với ngài, có duyên gặp gỡ tại hội triển lãm giám định đồ cổ. Nhưng không nghĩ tới cô nhóc này lại là bà chủ của Trần Bảo Các! Thật khó tưởng tượng được a!”

Điều viện trưởng nhìn chăm chú Đường Linh, từ lúc mới đi vào, lực chú ý của Điều viện trưởng đã tập trung trên người cô, đừng nhìn cô nhóc này tuổi còn nhỏ, cử chỉ đáng vẻ hay lời nói đều tỏa ra khí chất khó gặp!

Tại lúc đầu giá “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” khi này, bộ đáng quý khí của người thuận miệng nâng giá đến một tỉ, nghe ý tứ trong đó, là muốn mua nửa bức mưu đồ kia tặng cho cô nhóc này!

Tuy rằng cô nhóc đã nói coi trọng cái bàn kia, nhưng ông cảm thấy được cô nhóc này có ý định giúp ông, không nghĩ được vậy mà ông đã đoán đúng, cô nhóc này quả nhiên là đang giúp ông! Mà lý do rất đơn giản, cô mới đứng là bà chủ bí mật đứng sau Trần Bảo Các! Cũng là chủ nhân thật sự của nửa bức mưu đồ kia!

“Đường tông, lần này cô có thể bán nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ” cho viện bảo tàng quốc gia, thật sự đã có công hiến rất lớn cho quốc gia, tôi thay mặt quốc gia xin gửi lời cảm ơn trân trọng đến cô!”

Điều viện trưởng trình nói với Đường Linh lời cảm ơn, phải biết không phải ai cũng ở giữa lợi ích cá nhân và quốc gia có thể lựa chọn cống hiến vì lợi ích chung, loại chuyện buôn bán đền tiền này thương nhân tuyệt đối sẽ không làm! Cho nên Đường Linh có thể bỏ qua năm trăm triệu món tiền to lớn này, lựa chọn bán nửa bức họa cho quốc gia, đây tuyệt đối không phải là người bình thường có thể làm được!

Đường Linh tươi cười, “Điều viện trưởng xin đừng nghiêm túc như vậy, ngài cứ giống Hồ đại sư gọi cháu một tiếng Tiểu Đường là được! Cháu cũng rất yêu thích đồ cổ, cũng coi như gặp được vận may, mở được một cửa hàng đồ cổ, sao có thể gọi là “tông” họ tông kia được, thực sự ngại chết cháu mất!”

Nghe Đường Linh nói như vậy, trên mặt Điều viện trưởng cũng coi như dân ra rất nhiều, trong lòng ông vốn cảm kích Đường Linh, cho nên cư xử với Đường Linh càng thân thiết hơn chút!

Đường Linh thấy thế liền tươi cười, tiếp tục nói, “Lúc Hồ đại sư giám định ra nửa bức “Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ”, cháu đã có ý nghĩ muốn hợp chúng lại thành một, một tác phẩm hội họa hoàn chỉnh nên được tái hiện! Hôm nay cháu còn sợ Hồ đại sư không đến ấy chứ!”

Mấy người nghe xong liên tục cảm khái gật đầu, điều này rất có ý nghĩa lịch sử! Không nghĩ tới cô gái nhỏ trước mắt này còn có tâm ý như vậy!

“Tiểu Đường quả nhiên ưa thích đồ cổ, khả khả, đám già cả chúng ta cũng không nói những lời kiểu cách nữa, Tiểu Đường ngày sau nếu có chuyện khó khăn, lão Điều tôi nhất định sẽ giúp đỡ cháu hết mình!”

Lúc Điều viện trưởng bỏ đi đáng vẻ long trọng, cả người cảm giác như trẻ hơn mấy tuổi, lúc nói chuyện giọng nói cũng nhẹ nhàng hơn!

Hồ Hưng Học nhìn ra nét nghi hoặc của Đường Linh, cười nói, “Nhóc Tiểu Đường à, sau này cháu quen là được, Điều viện trưởng ngài ấy a, tính tình vốn là như thế, rất dễ chung sống!”

Đường Linh ngây người, sau đó mỉm cười nói, “Điều viện trưởng quyền cao chức trọng, vẫn còn có thể giữ được tâm tính này, thật hiếm thấy!”

Viện trưởng viện bảo tàng quốc gia, đây chính là quan chức cấp bộ, tuyệt đối quyền cao chức trọng! Tại Bộ văn hóa nếu có nói ra một câu gì, tuyệt đối là mệnh lệnh cấp thiết!

Đường Linh âm thầm quan sát hai người khác đi theo bên người Điều viện trưởng, họ nhìn thấy Điều viện trưởng đối với Đường Linh thân thiết như vậy, trong lòng đều đang âm thầm tính toán!

Hai người này không phải ai khác, chính là Hội trưởng và Phó hội trưởng của Bộ văn hóa tỉnh Thanh, xem ra hẳn là Điều viện trưởng sớm đã liên lạc với họ, cho nên họ cũng có mặt nơi đây! Dù Điều viện trưởng không liên lạc trước, chính họ nếu nắm được tin tức, cũng phải chạy như bay mà đến! Đây chính là một cơ hội hiếm có, được diện kiến viện trưởng viện bảo tàng quốc gia, họ đều muốn hưởng lấy sự vinh hạnh, tìm chút cơ hội riêng!

Nhưng hai người hoàn toàn không nghĩ tới, một khác kia khi họ tính toán muốn lấy chút ánh hào quang của Điều viện trưởng, thì ánh hào quang mà Đường Linh muốn cũng tới tay!

Đúng vậy!

Ngoài trừ cân nhắc đến đem hai bức mưu đồ hợp thành một ra, Đường Linh bán cho Điều viện trưởng với cái giá ưu đãi như vậy, cũng bởi vì cô nhận ra hai quan chức của bộ văn hóa tỉnh Thanh bên cạnh Điều viện trưởng kia!

Có thể ở ngay trước mặt họ, để Điều viện trưởng nợ một ân tình của cô, ngày sau cô muốn tạo một con đường đồ cổ tại thành phố S, hai vị quan chức này cũng sẽ cân nhắc đến giao tình giữa Đường Linh và Điều viện trưởng!

Loại chuyện nhất cử lưỡng tiện này, tại sao lại không làm!

Mấy người nhìn Đường Linh đang tươi cười, không ai phát hiện dưới nụ cười ấy là hàng loạt tính toán!

Cô đề tiện sao?

Không!

Cô không cho đó là đề tiện! Nhiều lắm chỉ có thể gọi là gian trá! Bất quá cô là một thương nhân, không gian trá thì sao có thể trụ vững được! Hướng chi loại gian trá này không ảnh hưởng đến toàn cục, gian trá mà đôi bên cùng hưởng lợi, so với loại không chừa thủ đoạn nào gây tổn hại đến người khác thì tốt hơn gấp trăm ngàn lần!

Thương nhân chính là thế, vĩnh viễn đừng hy vọng xa vời thương nhân sẽ nhân từ, thương nhân coi trọng lợi ích, lợi ích trước mắt hoặc là lợi ích lâu dài, mà Đường Linh có thể làm được chính là đôi bên cùng có lợi!

Lúc Triệu Nguyên ý thức được người bên cạnh biến mất, Đường Linh đã luôn ra ở cửa phía sau, bởi vì Lôi Tử đến, mang cho cô một tin tức, lô hàng đánh mất đang ở Vân tinh đã xảy ra chuyện!

Vốn lô hàng mao liệu đó được chất trong xe tải, tuy rằng không lấy được xe ra, thế nhưng mao liệu đặt bên trong xe cũng rất an toàn! Nhưng sáng nay Lục Tùng truyền đến tin tức, vết thương trên người con trai trưởng của vị tộc trưởng dân tộc thiểu số kia đột nhiên chuyển biến xấu, kết quả đưa tới sự phản nộ, mạnh mẽ yêu cầu đập xe hủy vật, vì thế đồng hàng đó liền gặp tai ương!

Đầu tiên Đường Linh vội vàng về nhà lấy hộ khẩu, lại tìm một cái cơ đi nhà Lưu Hân, liền dẫn Lôi Tử cùng đi tới tinh Vân!

Vừa xuống máy bay, Lục Tùng đã chờ đón tại sân bay, trông thấy Đường Linh vội vàng chạy tới!

“Đường tổng, lô hàng kia bây giờ đang ở bãi đậu xe dành cho xe bị sự cố, xung quanh khu đó từ sáng sớm đã bị bao vây, bởi vì sự kiện khá khẩn cấp, cho nên cảnh sát đến chỗ đó duy trì trật tự cũng chỉ tạm thời ngăn lại, tình huống không quá lý tưởng!”

Vừa đi, Lục Tùng vừa tường thuật lại thông tin khẩn cấp được cho Đường Linh, kể từ khi biết Đường Linh mới đúng là bà chủ sau lưng Trần Bảo Trai, hẳn đã không còn dám gọi “nhóc Tiểu Đường” nữa, mà giống Thích Khải Bình, gọi là “Đường tổng”!

Từ miệng Lục Tùng biết được nội tình sự việc, trong mấy ngày Lôi Tử trở về, nơi này đã xảy ra nhiều chuyện, đầu tiên là dân chúng của dân tộc thiểu số vây chặt cục cảnh sát, yêu cầu giao ra kẻ gây họa, cảnh sát giới nghiêm, sau khi một người trong đó bị thương bỏ mình trong vụ tai nạn ấy, đã khơi dậy lửa giận của dân chúng, hiện tại bệnh tình con trai trưởng của tộc trưởng trở lên nguy kịch, mới tạo thành cục diện hôm nay!

Đường Linh vẫn nhíu lông mày, bọn họ không có căn cứ tại tinh Vân, tuy rằng Lục Tùng quen biết khá rộng rãi ở đây, nhưng vụ việc này có dính đến dân tộc thiểu số, vậy thì khó rồi!

Trước hết kêu Lục Tùng dẫn hai người Đường Linh đi đến bãi đậu xe dành cho xe bị sự cố, kết quả còn chưa tới chỗ đó, liền bị chướng ngại vật trên đường ngăn lại, buộc lòng phải xuống xe đi bộ!

Bãi đậu xe đó diện tích khá lớn, còn chưa đi đến cổng chính của bãi đậu xe, từ rất xa có thể nhìn thấy dân chúng mặc quần áo dân tộc vây kín cổng chính, bên cạnh cũng không ít xe cảnh sát, cảnh sát đều đứng sang bên cạnh, không ai dám tiến lên ngăn chặn dân chúng!

Đường Linh nhíu mày, tình huống thế này đừng nói chuyện vận chuyển hàng ra ngoài, ngay cả người muốn đi vào cũng khó khăn!

Kỳ thực Đường Linh có cách xử lý đem lô mao liệu thần không biết quỷ không hay mang đi, không gian tùy thân của cô có thể làm được, nhưng như vậy sẽ dễ dàng bại lộ, cũng không an toàn! Cho nên phải cân nhắc phương thức đem ra, quang minh chính đại hay âm thầm mang đi!

“Đường tổng, cô xem, bãi đậu xe bị vây kín như kiểu nước chảy không lọt, muốn vận chuyển hàng ra căn bản là không khả năng, nhưng nếu không nhanh chút, tôi sợ chính phủ bản địa bị dân tộc thiểu số gây sức ép sẽ giao ra cả người gây tai nạn và xe hàng giao cho họ, với tính cách của họ, vật này nhất định là giữ không được!”

Lục Tùng thật muốn sút đầu mẻ trán rồi đây, vốn hẳn cũng có người quen, nhưng sự kiện lần này khẩn cấp, ai cũng không dám nói tay, hiện tại nhìn là biết thật không có biện pháp! Chỉ có thể cầu khẩn con trai tộc trưởng bình an vô sự, bằng không sẽ tổn thất nặng nề!

“Đi đến chỗ chú trước, nơi này khẳng định không vào được!” Đường Linh nhìn lướt qua đám người trước mặt, xoay người rời khỏi!

Kết quả Lục Tùng lại đưa Đường Linh và Lôi Tử tới công ty của hắn, liền nhận được thông báo có cảnh sát tìm đến tận cửa, đang ở trong phòng hội nghị chờ!

Lục Tùng sững sờ, cảnh sát tìm hắn làm cái gì?

Đi cùng Đường Linh và Lôi Tử tới phòng họp với tâm trạng nghi hoặc, còn chưa đẩy cửa vào, đã có người từ bên trong đẩy cửa ra, vừa vận chạm mặt!

Mấy nhân viên mặc đồng phục cảnh sát thấy ba người họ, đầu tiên là chào một cái, sau đó dùng tiếng phổ thông tiêu chuẩn nói, “Trong các người ai là Lục Tùng?”

Lục Tùng đầu tiên ngăn người, sau đó vội vàng nói, “Chính là tôi, xin hỏi các vị là?”

Lục Tùng nghi hoặc nhìn mấy nhân viên cảnh sát, thực sự không hiểu mục đích họ tới đây làm gì!

Một cảnh sát cầm đầu cất giọng quan chức nói, “Chúng tôi là công an tinh Vân, công ty của các anh có phải có một chiếc xe vận tải, bảng số xe Vân Mfa209x, được đăng ký dưới danh nghĩa Công ty TNHH vận tải Thạch Nghiệp, mà anh Lục Tùng chính là ông chủ của công ty?”

Lục Tùng vừa nghe tên bảng số xe, trong lòng hồi hộp, có dự cảm không tốt!

Quả nhiên mấy nhân viên cảnh sát khác nhìn thấy Lục Tùng gật đầu, lập tức tiến lên vây nhốt hắn bên trong, người cảnh sát cầm đầu mở miệng nói,

“Chiếc xe vận tải của công ty các anh, trước đây không lâu xảy ra tai nạn giao thông, đụng phải đoàn người dân tộc đang diễu hành xe trên phố, gây lên năm người trọng thương, một nạn nhân tử vong, tài xế gây ra tai nạn đã tìm được, mà tài xế đó lại là nhân viên của công ty anh, dựa theo trình tự, anh cần phải đi cùng chúng tôi về cục cảnh sát lấy khẩu cung, hiện tại xin mời đi theo chúng tôi!”

Mặc dù tên cảnh sát cầm đầu mở miệng nói chuyện đều là những câu nhân viên cảnh sát thường nói, nhưng nghe kĩ thì có chút quái lạ, đột nhiên có cảnh sát muốn dẫn Lục Tùng về cục lấy khẩu cung, hẳn có chút bất ngờ, trong lòng dù có chút nghi ngờ cũng bị che đi!

Có thể Lục Tùng không chú ý, nhưng Đường Linh đứng một bên luôn quan sát, thấy vài tên nhân viên cảnh sát muốn dẫn Lục Tùng đi, liền ra hiệu cho Lôi Tử, Lôi Tử tiến lên ngăn mấy người cảnh sát lại!

Khí tức của mấy người họ lập tức biến đổi, bầu không khí trước cửa phòng họp nghiêm nghị! Mấy tên trợ lý nhìn thấy, đều dừng công việc trong tay, lặng lẽ tụ tập một chỗ, rất sợ xảy ra chuyện!

“Các người đây là có ý gì? Mau tránh ra, bằng không chính là các người đang cản trở người thi hành công vụ! Chúng tôi có quyền bắt các người cùng về cục cảnh sát!”

Một nữ cảnh sát quát lên, một thân cảnh phục toát ra vẻ anh khí lão luyện mùi phẫn! Đường Linh không khỏi nhìn chăm chú thêm chút, đột nhiên thấy có chút quen mắt, nhưng nhớ không nổi đã từng gặp cô ta ở đâu!

“Cảnh sát bắt người cũng phải xuất ra lệnh bắt người cụ thể, chúng tôi vừa về các anh liền muốn bắt người, có phải có chút lỗ mãng hay không? Các anh làm cảnh sát nhiều năm như vậy, ngay đến chút thường thức cơ bản đó đều muốn người khác dạy sao!”

Lôi Tử đã khí tức nhân nhả lúc trước, cả người trông vào còn thấy có khí thế hơn cả mấy nhân viên cảnh sát kia, khiến đám cảnh sát cũng ngấy người, khí tức nữ cảnh sát kia giảm đi vài phần, vụng trộm đánh giá Lôi Tử, vừa này tên này thoạt nhìn giống một người hầu, sao đột nhiên lại trở nên có khí thế như thế? Loại khí thế này cô chỉ từng thấy trên người trưởng phòng thôi!

Họ làm sao biết, trước kia chưa đi theo Đường Linh, Lôi Tử chính là một tên côn đồ, cả ngày đe dọa bắt nạt người khác, thập phần vô lại! Mà sau khi đi theo Đường Linh, giúp Đường Linh xây dựng lên “Đạ Ứng”, nhiều năm tôi luyện như vậy, khí tức ác liệt đã ăn sâu vào tận xương thủy, bình thường cả phơ cả phát không nhìn ra, nhưng lúc đụng chuyện lại tuyệt đối cường hãn!

Ngay cả Lục Tùng cũng cả kinh! Hẳn vẫn cho rằng Lôi Tử chỉ là người hầu của Đường Linh, lần trước Đường Linh phái Lôi Tử cùng đi với hắn, hành tung Lôi Tử xuất quỷ nhập thần không thấy bóng người, cho dù hai người có gặp nhau, Lôi Tử cũng là về cả tung, cho nên Lục Tùng không coi trọng hắn lắm!

Nhưng lúc này, Lục Tùng đột nhiên cảm thấy, hắn giống như xưa nay chưa từng hiểu Lôi Tử, chớ nói chi là Đường Linh!

Người cảnh sát cầm đầu cau mày lại, nhưng cũng không mở miệng, rút ra từ trong ngực giấy thông báo, mở ra để trước mắt Lôi Tử, “Đây là thông báo chứng nhận bắt người, bây giờ có thể dẫn người đi được chưa?”

Người cảnh sát cầm đầu và Lôi Tử hai người đối mặt với nhau, mùi thuốc súng nồng nặc, song phương giằng co, không ai nhường ai!

“Các người nói chiếc xe gây ra tai nạn vào thời gian nào?”

Đường Linh nhân nhậ mở miệng, di chuyển đến tầm mắt của mọi người, Lôi Tử thấy lão đại mở miệng, đã lùi xuống sau Đường Linh, mấy tên cảnh sát thấy vậy không khỏi sinh lòng nghi hoặc, ai cũng không dám xem thường Đường Linh!

“Chiếc xe kia vào ngày mùng 3 tháng 1 gây ra tai nạn! Chính là vụ tai nạn được lan truyền với tốc độ chóng mặt hiện nay!” Nữ cảnh sát lão luyện kia mở miệng đáp.

Đường Linh cười với cô, nhìn ra nữ cảnh sát có chút không hiểu ra sao, “Ngày 3 tháng 1 ư, hôm nay là ngày 13 tháng 1, trước sau đã qua mười ngày rồi, nghe nói cảnh sát cũng đã bắt được kẻ gây họa, sao có thể bây giờ mới nhớ tới tìm chủ xe về lập biên bản? Chẳng phải nên ngay tức khắc bắt chủ xe về hay sao?”

Nữ cảnh sát bị hỏi đến sững sờ, nhưng rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, “Lúc trước chuyện này do cục thành phố tiếp quản, bây giờ mới giao đến phòng chúng tôi, phòng chúng tôi lập tức tới ngay!”

Nữ cảnh sát cũng coi như cơ trí, tìm một cái cớ thường dùng lấp liếm cho qua, cục thành phố quả thực xảy ra chút chuyện, nhưng tuyệt đối không thể truyền đi, bằng không thì cũng sẽ không trực tiếp giao vụ án cho nơi khác tiếp quản!

“Được rồi! Phòng cảnh sát chúng tôi làm việc, không tới lượt các người quơ tay múa chân, nếu lại ngăn cản đừng trách chúng tôi không khách khí, dẫn hết các người về cục cảnh sát!” Lại một người khác lên tiếng thúc giục.

Lục Tùng mất hết hồn vía nhìn Đường Linh, tuy rằng hắn cũng coi như từng trải qua mưa to gió lớn, nhưng chuyện bị cảnh sát bắt đi vẫn là lần đầu, người bình thường nhìn thấy cảnh sát tới cửa bắt mình, đều sẽ bị kinh hoàng! Mà lúc này Lục Tùng đã xem Đường Linh trở thành người tâm phúc, hi vọng Đường Linh có thể cho hắn chút ý kiến!

Đường Linh cũng biết tâm tình Lục Tùng bây giờ, do chuyện lộ hàng bị mất trộm, Lục Tùng vẫn luôn bận bịu, vất vả lo lắng mỗi ngày, bây giờ lại có cảnh sát tới cửa, quả thực đã làm khó hắn!

“Chú Lục, chú cứ đi trước, lúc trước lô hàng và xe đều bị người ta trộm mất, chú cũng đã tới cảnh sát báo án, cảnh sát đã giúp chú tìm về xe hàng bị mất, vừa vặn có thể lĩnh về đồ bị trộm!”

Người cảnh sát mới lên tiếng nghe thấy vậy liền hừ một tiếng khinh miệt. Buồn cười! Đi theo bọn họ rồi mà còn muốn trở lại? Ngay cả người còn về không được huống chi đòi lĩnh đồ về!

Người nữ cảnh sát trừng mắt nhìn đồng sự một cái, không nói gì, nhiệm vụ hôm nay chính là phải dẫn người đi, không thích hợp gây ra thêm sự cố, cô đã nhìn ra, người đàn ông và cô gái kia không phải hạng người dễ gạt gẫm! Hiện tại nên gấp rút dẫn người đi mới đúng là chính sự!

Đường Linh quan sát đánh giá tâm tư của đám nhân viên cảnh sát trong mắt, cô thu tầm mắt lại, nhìn Lục Tùng cười an ủi nói, “Chú Lục yên tâm, hết thấy đã có tôi!”

Lục Tùng nghe xong mới bớt phập phồng lo sợ, không hiểu sao, hần cảm thấy trên người Đường Linh có loại năng lực cho người ta cảm giác an tâm!

“Được! Tôi đi cùng các người!” Lục Tùng nghiêm nghị mở miệng nói, “Thư kí Trương, chuyện của công ty xin nhờ gánh vác nhiều hơn, vị này chính là Đường tổng, cô ấy có yêu cầu gì, nhất định phải toàn lực phối hợp!”

Lục Tùng nhìn Đường Linh, Đường Linh gật đầu đáp lại, kêu hần yên tâm, sau đó liền đi theo đám người cảnh sát!

Thư kí Trương còn chưa biết phản xạ ra sao, vẫn đứng yên biểu tình lộ rõ vẻ kinh ngạc, nhìn về hướng Lục Tùng rồi đi!

Nhìn Lục Tùng và cảnh sát đã đi xa, Đường Linh cùng Lôi Tử tiến vào phòng họp, Lôi Tử như có điều suy nghĩ mở miệng nói, “Lão đại, tôi cảm giác sự việc không đơn giản như vậy! Thời điểm nhạy cảm này lại đến ‘mời’ người về cục lập làm biên bản thu khẩu cung, dường như có chút trùng hợp!”

Đường Linh phì cười một tiếng, “Trùng hợp? E rằng không đơn giản vậy đâu! Lôi Tử, anh đi liên hệ ‘Dạ Ưng’, điều tra một chút tại sao vụ án của cục thành phố tại đột nhiên giao cho công an tỉnh giải quyết!”

“Vâng, lão đại!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 35: Người đàn ông thần bí, đẩy nhà người xuống lầu (1/2)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Hai người họ trò chuyện xong, mới mở cửa phòng họp ra liền thấy thư kí Trương vẫn còn ngây ngốc đứng ở chỗ cũ, chưa hề động đậy!

Nhìn về mặt thư kí Trương lo âu, liền có thể đoán ra, cô đang lo lắng cho Lục Tùng! Đường Linh âm thầm lắc đầu một cái, vẫn phỏng quả nhiên là địa phương tốt nảy sinh tình yêu!

“Thư kí Trương!”

Đường Linh khẽ gọi một tiếng, thấy cô ấy không phản ứng gì lại lớn tiếng gọi thêm một tiếng nữa, thư kí Trương mới hoảng thần, xoay người nhìn Đường Linh, sự lo lắng trên mặt vẫn còn đọng lại, thấy Đường Linh quan sát mình, khóe miệng cô co giật, về mặt có chút xấu hổ hỏi, “Xin hỏi Đường tổng, ngài có gì phân phó?”

Cô vẫn nhớ lúc gần đi Lục Tùng có bàn giao, tuy rằng cô không biết vị Đường tổng nhìn qua còn đang ở tuổi vị thành niên kia đến cùng là ai, nhưng Lục Tùng đã phân phó nên cô nhất định sẽ làm tốt!

Đường Linh tươi cười, “Thư kí Trương không cần lo lắng, chú Lục sẽ không sao hết, chuyện của công ty tạm thời xin cô gánh vác nhiều hơn, nếu có khó khăn gì có thể tới tìm tôi!”

Lục Tùng bị cuốn vào việc này, ít nhiều cũng có quan hệ đến cô, cho nên đoạn thời gian công ty vận tải Thạch Nghiệp có chuyện gì, cô vẫn đồng ý hỗ trợ!

Thư kí Trương đã che giấu hết cảm xúc gật đầu một cái, đổi lại bằng dáng vẻ của một thư kí nên có!

Lôi Tử đi phân bộ “Dạ Ưng” tại tỉnh Vân tìm hiểu tin tức, Đường Linh không đi theo, tuy rằng cô mới đúng là lão đại của “Dạ Ưng”, nhưng người chân chính biết thân phận của cô thì không có mấy ai, chỉ có mấy nhân vật cấp nguyên lão, mỗi thành viên trong “Dạ Ưng” đều biết họ có một lão đại trong tổ

chức nhưng chưa từng xuất hiện, người trực tiếp truyền lệnh đến họ luôn là Lôi Tử!

Đường Linh hỏi dò tin tức từ chỗ thư kí Trương, biết bệnh viện nơi con trai tộc trưởng đang điều trị, cô ra ngoài đón xe trực tiếp đến bệnh viện!

Đường hơi xa cách trung tâm thành phố, xuống xe liền thấy cổng bệnh viện, ra ra vào vào đa số đều là người trong trang phục dân tộc!

Đường Linh cất bước tiến vào cửa bệnh viện, vốn tưởng rằng bệnh viện sẽ giới nghiêm, không nghĩ việc đi vào cũng không gặp trở ngại gì!

Không cần hỏi thăm, chỉ cần tìm cách đi xuyên qua được đám đông mặc quần áo dân tộc kia thì được rồi!

Đường Linh đi thẳng đến tầng cao nhất, đến nơi, cô nhìn có vẻ đặc thù, bởi vì tại đây tất cả đều mặc quần áo dân tộc thiểu số, cô chỉ đứng đó thôi cũng vô cùng bất mắt!

Khi cô đi qua, không ít người đều sẽ liếc nhìn cô bằng ánh mắt phòng bị, nhưng thấy cô tuổi khá nhỏ, vậy nên cũng không có ai đứng ra ngăn cản!

Trên tầng thượng luôn thỉnh thoảng nghe thấy tiếng nức nở, khiến người nghe thật không thoải mái, rất dễ ảnh hưởng thành cảm xúc tiêu cực!

Xầm xì!

“Mau mau! Phòng bệnh 503, bệnh nhân huyết áp giảm xuống, khó thở, mau mau chuyển sang phòng cấp cứu!”

Một đoàn bác sĩ y tá vội vã chạy đến phòng bệnh, tức khắc trên hành lang nháo loạn cả lên, không ít người cũng vội vã bao vây cửa phòng bệnh 503!

“Các người nhường đường nhanh lên, bệnh nhân lập tức phải đưa sang phòng cấp cứu!”

Mọi người vây xem lập tức đứng tránh ra hai hàng, chừa cho bệnh nhân một lối đi, một nhóm bác sĩ y tá mặc áo blu trắng đẩy giường bệnh, vội vã chạy qua phòng cấp cứu, mà theo sát bên giường đẩy bệnh nhân, có một người phụ nữ lớn tuổi vừa đi như đuổi sức vừa khóc đến tan nát cõi lòng!

Nhìn bệnh nhân được đẩy vào phòng cấp cứu, bà lão kia bị ngăn lại, bà lão nước mắt lã chã nhìn chằm chằm vào cửa phòng cấp cứu, bên cạnh lập tức có người ôm, vỗ vai an ủi!

“Con tôi sao số khổ vậy trời! Đã tạo ra tội lỗi gì! Tại sao để con trai tôi phải gánh chịu tội lớn như vậy!”

“Mẹ, mẹ trước tiên nghĩ một lát đi, anh trai tốt như vậy, con tin nhất định sẽ không có chuyện gì đâu mẹ!”

Một cô gái dáng dấp thanh tú, nét mặt hiện lên vẻ mệt mỏi đang đỡ lấy người phụ nữ lớn tuổi ngồi xuống, tuy rằng an ủi bà, nhưng vẫn lo lắng nhìn chằm chằm vào cánh cửa phòng cấp cứu!

Hồi nãy bà nhận được lời nhắn, chưa kịp dặn dò một tiếng đã vội vã rời khỏi đây, bây giờ bệnh tình anh trai lại nguy kịch, bà lại không có mặt, cô rất sợ bà sẽ không kịp nhìn mặt anh trai lần cuối!

Lúc này lại có không ít người dồn dập tiến lên an ủi bà lão, tiếng khóc của bà chậm rãi nhỏ dần, cuối cùng chỉ còn lại thanh âm nức nở!

Đường Linh đắm chiều nhìn vào cánh cửa phòng cấp cứu, xem ra đúng là con trai tộc trưởng rồi, hôm qua bệnh tình nguy kịch đã cấp cứu qua một lần, không nghĩ tới nhanh như vậy tình trạng lại nguy kịch tiếp! Bây giờ Lục Tùng bị bắt đi, bãi đậu xe cũng bị bao vây chặt chẽ, hết thấy đầu nguồn đều ở chỗ bệnh tình nguy kịch của con trai tộc trưởng, nếu hấn hết bệnh, sự việc sẽ đơn giản hơn nhiều!

Nhìn bệnh tình nguy kịch thành như vậy, phỏng chừng rất khó cứu trị, trừ phi cô có thể sử dụng Tiểu Bạch thử một lần! Nhưng lắm thầy nhiều ma không nói, chủ yếu nhất nếu không phải đến lúc bất đắc dĩ, cô cũng sẽ không vận dụng năng lực Tiểu Bạch, bị người khác phát hiện, cô nhất định sẽ được viện nghiên cứu nào đó coi trọng, sau đó thần không biết quý không hay bị chộp đưa đi làm thí nghiệm!

Đương lúc Đường Linh suy nghĩ xuất thần, trên hành lang truyền đến từng đợt tiếng kêu gào! Xoay người qua, đã nhìn một ông lão mặc một thân quần áo sắc tím của dân tộc thiểu số, tay cầm một chiếc quạt trượng trượng trưng cho quyền lực trong tộc, bước nhanh đi về hướng này!

Chỗ đi qua, tất cả mọi người đều hô một tiếng, “Tộc trưởng!”

Trận thế kia hơi có chút giống trong ti vi, phong độ của đại ca xã hội đen Hồng Kong!

Tộc trưởng không giống như ngày thường gật đầu ra hiệu, mà trực tiếp chạy vội qua, lúc đi qua Đường Linh hơi có chút nghi ngờ, rồi ngay lập tức đi qua phía bà lão, bà lão nhìn thấy người tới, vốn đang thấp giọng nức nở, lại biến thành gào khóc!

“Đưa con đáng thương của chúng ta, làm sao bây giờ? Ông vừa rồi không ở đây, không thấy sắc mặt trắng bệch của nó đâu, ngay cả thờ cũng vô cùng lao lực, tôi sợ...”

Bà lão thút thút không tiếp tục nói, dùng ống tay áo lau nước mắt, gương mặt vốn già nua, không chút hồng hào, nay càng ảm đạm tối tăm!

Tộc trưởng vỗ về thê tử, nhìn về phía cô gái đứng cạnh cất giọng nhẹ nhàng hỏi, “Hiện tại tình huống bên trong thế nào? Bác sĩ nói sao? Lúc nào mới có thể đi ra ngoài?”

Liên tiếp hỏi ba vấn đề, có thể nhìn ra được tộc trưởng rất lo lắng!

Cô gái kia lắc đầu một cái, “Anh mới vừa được đẩy vào trong phòng cấp cứu, bác sĩ vẫn còn đang cứu trị, chúng con không vào được, cũng không biết tình huống bên trong thế nào!”

Đôi mắt rung rung nhìn tộc trưởng, kèm theo âm thanh sù sùi mở miệng nói, “Ba, anh sẽ không có chuyện gì đúng không ba? Con sợ lắm!”

Tộc trưởng nhíu mày, thờ dài, “Anh con sẽ không sao đâu!”

Lời kia vừa thốt ra, ngay cả chính ông cũng hoài nghi, có thể hiện tại cũng chỉ biết an ủi bản thân, an ủi người thân như vậy thôi!

“Tộc trưởng! Kẻ gây chuyện kia, cảnh sát sao vẫn không giao ra! Con trai của tôi chết thảm như vậy a, tộc trưởng nhất định phải làm chủ cho chúng tôi mới được!”

Đang nói chuyện là người mẹ có đứa con bất hạnh qua đời trong tai nạn kia, trên khuôn mặt bà đầy nếp nhăn, nước mắt thấm đẫm hai gò má, tư vị người đầu bạc tiễn người đầu xanh, người chưa từng trải qua, vĩnh viễn không thể hiểu được nỗi đau đó!

“Đúng vậy tộc trưởng! Nhất định phải giao ra kẻ gây ra tai nạn kia! Chúng tôi muốn hẳn phải nhận sự trừng phạt, giết người đền mạng!”

“Tộc trưởng, nhóm người chúng tôi tuyệt không thể bỏ qua cho hắn!”

“Tộc trưởng, con nhà tôi bị cán gãy một chân, cả đời này cũng không thể đứng lên nổi nữa, một đứa trẻ ngoan ngoãn, đang yên đang lành bỗng trở thành phế nhân!”

Bên ngoài phòng cấp cứu tiếng la khóc ầm ĩ, tộc trưởng cau mày lại, trầm giọng nói, “Việc này, tôi nhất định yêu cầu chính phủ phải cho chúng ta một câu trả lời, xin mọi người xin yên tâm! Hiện tại bệnh nhân vẫn đang được cấp cứu, mọi người không nên quấy rầy bác sĩ cứu trị!”

Tộc trưởng phát biểu mấy câu liền có tác dụng, mọi người đang có vẻ kích động liền khắc chế tâm trạng, dè dặt giọng xuống! Có thể nhìn ra được vị tộc trưởng này rất có uy vọng đối với họ!

Tộc trưởng suy xét một chút, sau đó đi thẳng, tất cả mọi người sinh lòng kỳ quái, tầm mắt đều dõi theo ông!

Chỉ thấy tộc trưởng đi tới khúc quanh, dừng bước chân, đứng ở đó hồi lâu, không hề nhúc nhích!

Ngược với sự khó hiểu của mọi người, Đường Linh lại nhìn hiểu, tộc trưởng chẳng phải đứng bất động, mà là đang trò chuyện!

Đường Linh lặng lẽ tới gần chút, tìm một bờ tường, đầu dựa trên tường, nhìn giống như cô đang rất mệt mỏi cần tìm chỗ tựa vào!

“Anh nói vị bác sĩ kia, thật có thể cứu con trai tôi?” Thanh âm già nua tràn đầy mong chờ.

“Không nhất định!”

Trả lời thẳng thắn, không hàm chứa một chút tình cảm, thanh âm trầm thấp, khiến người nghe cảm thấy từng trận lạnh lẽo! Nhưng chẳng biết vì sao, nghe âm thanh như thế, trong lòng lại có loại cảm giác không nói lên lời!

“Vậy tôi vì cái gì phải tin tưởng anh!”

Giọng nói của người đàn ông ấy đánh tan niềm hy vọng mới nhen nhóm trong ông, giọng nói tộc trưởng kích động, thậm chí ngữ điệu còn có một chút bất ổn!

Mấy giây, giống như trải qua nửa thế kỷ, mới nghe thấy thanh âm của người đàn ông kia, “Bởi vì, ông không có lựa chọn khác!”

Giọng nói vẫn lạnh lùng, không gọn sóng!

Hai người im lặng một hồi, người đàn ông thật biết thu liễm khí tức, dù Đường Linh có ngũ quan nhạy bén, hiện giờ cũng không cảm giác được hơi thở của hắn, trái lại khí tức tộc trưởng hỗn loạn, rốt cuộc phòng tuyến phòng bị trong lòng tộc trưởng cũng sụp đổ, Đường Linh nghe thấy ông hít sâu thở dài một tiếng, trong giọng nói ẩn chứa sự thỏa hiệp, “Được! Tôi đáp ứng điều kiện của anh!”

Người đàn ông kia không hề có nửa chút chần chừ, Đường Linh rất tò mò, từ trong lời tộc trưởng, Đường Linh có thể biết, tộc trưởng đã ra một quyết định hết sức chặt chẽ, mà người đàn ông kia cũng nghe được câu trả lời hắn muốn, vậy mà vẫn không để hở ra một chút khí tức nào, nếu không phải là nghe được tiếng nói của hắn, Đường Linh căn bản không tưởng tượng nổi ở góc đó có người tồn tại!

“Anh nói vị bác sĩ kia ở đâu? Khi nào chữa bệnh cho con tôi?”

Tộc trưởng hấp tấp mở miệng hỏi, mặc dù không xác định được vị bác sĩ trong miệng người đàn ông kia có thể cứu được con trai mình hay không, nhưng hôm nay cũng chỉ có thể thử một lần!

Ông chỉ có duy nhất một đứa con trai này, vị trí tộc trưởng còn đang chờ nó, không chỉ người nhà cần, cả tộc càng cần nó hơn! Nó có trách nhiệm riêng, nó nhất định không thể chết được!

“Đêm nay!”

Trả lời rất đơn giản, thêm một chữ cũng không có!

“Đêm nay? Không được, con trai của tôi hiện tại đang trong phòng cấp cứu, nếu để chậm trễ thêm sẽ không còn kịp nữa! Anh mau kêu người đó đến cứu con trai tôi liền đi! Tôi sợ...”

Tộc trưởng vội vã khấn cầu, đã là lần thứ hai tiến vào phòng cấp cứu rồi, ông sợ con trai ông chờ không được tới lúc vị bác sĩ kia tới!

Không cần biết tộc trưởng kích động dường nào, giọng nói của đàn ông vẫn không có nửa tia gọn sóng, lạnh lùng nói, “Nhanh nhất đêm nay!”

Đường Linh càng thêm hiếu kỳ đối với người này, bất luận là ai cũng có hơi thở, hoặc là cao hứng hoặc là buồn bực, hoặc là kích động hoặc là khản trương, luôn sẽ nghe ra được từ khí tức của mỗi người, nhưng từ trên người hắn ta cô không cảm giác được nửa điểm khí tức, ngay cả hân đàm phán thành công với tộc trưởng, cũng không toát ra một chút cao hứng nào!

Có cảm xúc, sẽ toát ra khí tức! Một người lạnh lẽo, cũng sẽ không lạnh đến trình độ này!

Đây là loại người nào?

Tộc trưởng lại nói vài câu, rồi xoay người đi về hướng cửa phòng cấp cứu, lúc đi qua Đường Linh, Đường Linh thấy được nơi khóe mắt ông chưa kịp lau đi nước mắt, không chần chừ thêm nữa, Đường Linh nghiêng đầu nhìn về phía khúc quanh, suy tư một chút, rồi đi theo!

Chuyển qua khúc quanh, Đường Linh không thấy bóng người, quan sát cẩn thận một chút, nơi này vậy mà là góc chết, chỉ có một cánh cửa sổ đang mở, Đường Linh đến gần cửa sổ, thò đầu ra, chỉ nhìn thấy ở dưới lầu tại chỗ rẽ có một bóng người dần biến mất!

Cô thu hồi tầm mắt, quan sát một chút hoàn cảnh chung quanh, đây là tầng 5, vừa nãy tộc trưởng rời đi, Đường Linh đã đuổi tới, trước sau không tới một phút thời gian, người này từ tầng 5 cao như vậy leo xuống, lại nhanh như vậy đã đi tới chỗ rẽ?

Tốc độ này, quả thực làm người ta kinh hoàng!

Hắn rốt cuộc là ai?

Cô quay người quan sát vị tộc trưởng đang nôn nóng chờ đợi ngoài cửa phòng cấp cứu, rồi rời khỏi bệnh viện!

Đã có người ra tay, vậy thì cô không cần thiết ở lại chỗ này, đối với giao dịch giữa bọn họ, chuyện không liên quan đến cô, cô cũng không có hứng thú muốn biết, cô xoay người đi xuống cầu thang!

Nhưng không nghĩ tới, thật khéo quá, vậy mà còn gặp được cô ả cực phẩm!

Cô ả cực phẩm nhìn thấy Đường Linh, hết sức kinh ngạc, nhớ tới lần trước tại buổi đấu giá ngọc thạch không chỉ bị cô đoạt mất mao liệu, còn làm hại cô ả bị người ta quăng ra ngoài, bị người chung quanh cười nhạo, hết thấy đều do Đường Linh ban tặng! Không nghĩ tới hôm nay lại gặp được Đường Linh tại đây!

Cái gọi là kẻ thù gặp nhau đặc biệt đỏ mắt, Phùng Thiên Nguyệt điển hình của trường hợp đó!

Tiến lên chặn đường xuống lầu của Đường Linh, hừ lạnh một tiếng, “Thật đúng là không khéo, lại gặp may ở chỗ này!”

Đường Linh đứng lại, chỉ nhìn Phùng Thiên Nguyệt, không lên tiếng!

Người bên cạnh Phùng Thiên Nguyệt lại hết sức nghi hoặc, mở miệng hỏi, “Thiên Nguyệt, sao vậy? Cậu quen biết?”

Phùng Thiên Nguyệt nghe vậy, quay sang một nam một nữ bên cạnh nói, “Không chỉ quen, còn là kẻ thù!”

Rồi lập tức vươn hai tay kéo người đàn ông cạnh nói, “Anh họ, lần trước em muốn mua mao liệu chính là bị nó đoạt mất! Còn bị người ta ném em khỏi buổi đấu giá, làm hại em vừa nhìn thấy anh Nguyên lại phải chia xa! Thực sự quá đáng ghét!”

Nét mặt người đàn ông kia kinh ngạc, ánh mắt hơi mờ, “Em nói khỏi mao liệu khai xuất cực phẩm Đế Vương Lục?”

Phùng Thiên Nguyệt bĩu môi, tức giận bất bình nói, “Đúng a! Chính là khối đó! Đó vốn là quà tặng em muốn dành cho anh Nguyên, nào biết bị con nhỏ trời ơi đất hời giữa đường nhảy ra đoạt đi mất! Anh họ, anh phải báo thù cho em mới được đó!”

Đường Linh thần nhiên nhìn Phùng Thiên Nguyệt, ám chỉ một câu ‘ngớ ngẩn’!

Con nhỏ này đúng là không có não, cũng không suy nghĩ một chút, cô ta bị người ta ném ra ngoài, hoàn toàn do Triệu Nguyên ngầm cho phép! Bằng không với thân phận của anh ta, chỉ cần một câu nói, ai dám động đến cô ta!

Vốn tưởng rằng chỉ có đầu óc chậm chạp thôi, lúc đó không hiểu được ngay, lại không ngờ, cô ta đầu phải đầu óc chậm chạp, quả thực chính là không có đầu óc! Vậy mà đến bây giờ vẫn chưa thông suốt, Triệu Nguyên cũng chỉ mượn tay Đường Linh, vút ra ngoài một cô gái ồn ào phiền phức mà thôi!

Anh họ Phùng Thiên Nguyệt còn chưa kịp nói tiếp, một cô gái khác bên cạnh đã mở miệng, càng không dẫu vết đẩy tay Phùng Thiên Nguyệt ra rồi lời kéo tay của người được kêu là anh họ kia, để tay của cô ta đặt lên cánh tay của anh ta, tuyên bố chủ quyền với người đàn ông này!

“Thiên Nguyệt, vậy anh Nguyên của cô thế sao không ngăn lại nhỉ! Nếu tôi có xảy ra chuyện gì, Tư Dương nhất định sẽ ngăn cản!”

Nói xong ghé sát trên người Phùng Tư Dương, nũng nịu nói, “Anh nói đúng không, Tư Dương?”

Phùng Tư Dương tươi cười ôn hòa, một tay nhéo lấy cái mũi xinh xắn như bạch ngọc, có chút sùng nịch, “Em đó, thật biết làm nũng!”

Bạn gái nghe xong là lưỡi tỏ vẻ đáng yêu, lại có chút bướng bỉnh cười duyên nói, “Ai bảo anh thích!”

Lúc này cho dù Phùng Thiên Nguyệt có là một kẻ đần độn đi nữa, cũng nghe hiểu ý tứ trong lời nói của Tống Tuyết Nhi, đó chính là anh Nguyên của cô căn bản không quan tâm cô, bằng không chắc chắn sẽ quản cô!

Tức khắc lửa giận trong lòng Phùng Thiên Nguyệt bùng lên, anh Nguyên của cô đối xử với cô tốt biết bao! Đừng tưởng rằng cô không biết, à Tống Tuyết Nhi đó mặc dù là bạn gái của anh họ, nhưng cô có thể nhìn thấy, à ta đã nhiều lần vụng trộm liếc mắt đưa tình với anh Nguyên biết bao lần!

Tống Tuyết Nhi nhất định đang ghen tị với cô!

“Không hiểu thì đừng có mà nói lung tung, tại buổi đấu giá ngọc thạch như vậy cô căn bản không hiểu rõ, nhưng cũng khó trách, loại địa phương đó không phải người nào cũng có thể vào đâu nha!”

Tống Tuyết Nhi biến sắc, Phùng Thiên Nguyệt chọc trúng nỗi đau của cô, buổi đấu giá ngọc thạch nếu không có thể lực hay giá trị bản thân nhất định, căn bản sẽ không tiến vào được, tuy rằng Tống Tuyết Nhi có dáng vẻ ngọt ngào xinh tươi, còn biết dỗ Phùng Tư Dương vui vẻ, nhưng cô lại không có xuất thân tốt, cũng bởi vậy thường xuyên bị Phùng Thiên Nguyệt xem thường!

Nếu như cô có được xuất thân giống Phùng Thiên Nguyệt, vậy thì người Triệu Nguyên coi trọng nhất định sẽ là cô! Sao tới đến phiên kẻ ngu ngốc Phùng Thiên Nguyệt kia!

Đường Linh thực sự không muốn đứng đây, nhìn hai cô gái nội chiến, cô bèn nhắc chân bỏ đi sang cầu thang bên cạnh.

Phùng Thiên Nguyệt nhìn thấy, lập tức lại chặn trước người Đường Linh, vừa này à chỉ lo tranh cãi với Tống Tuyết Nhi, quên mất Đường Linh mới đúng là kẻ địch lớn nhất!

Dám để cho à xấu mặt trước anh Nguyên của à, tội không thể tha thứ!

Đường Linh dừng bước, nhìn bộ mặt kênh kiệu bắt nạt người của Phùng Thiên Nguyệt, cô nhàn nhạt mở miệng nói, “Tục ngữ có câu nói, chó khôn không cắn đường, chó cũng biết giác ngộ như vậy, cô lại không có sao!”

“Mày!”

Dám so sánh à với chó! Trào phúng à chẳng bằng con chó!

Phùng Thiên Nguyệt hung tợn nhìn chăm chăm Đường Linh, nếu ánh mắt có thể giết người, tin rằng giờ khắc này Đường Linh đã bị giết chết trên mấy trăm lần rồi!

Đường Linh vẫn trong dáng vẻ thản nhiên, bộ dáng hung hãn của Phùng Thiên Nguyệt kia không có chút ảnh hưởng gì đến cô!

Nhưng Tống Tuyết Nhi đứng bên cạnh lại phì cười ra tiếng, dịu dàng nói, “Thiên Nguyệt, sao cô lại đi so đo với một đứa trẻ thế kia!”

Một câu nói nghe rất đại lượng, hoàn toàn cho thấy sự khoan dung rộng lượng của cô ta!

Sóng mắt lưu chuyển âm thầm đánh giá Đường Linh, cô gái nhỏ này quả nhiên là một nhân vật hung ác, để Phùng Thiên Nguyệt kẻ luôn kênh kiệu vô lối bị áp chế cũng không tồi, bằng không mỗi ngày luôn thấy cô à với dáng vẻ cao cao tại thượng, nhìn mà mắc ói!

“Mắc mớ gì đến mày!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 35-2: Người đàn ông thần bí, đẩy nhà người xuống lầu (2/2)

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Phùng Thiên Nguyệt coi thường nhất là điệu bộ giả vờ khoan dung rộng lượng của cô ả Tống Tuyết Nhi kia, cũng chỉ là một phụ nữ tâm cơ thâm trầm ác độc, hàng ngày giả bộ nhõng nhẽo, giả bộ đáng yêu! Bây giờ còn bày đặt khoan dung rộng lượng!

Tống Tuyết Nhi nghe thế liền kéo chặt cánh tay Phùng Tư Dương, cúi đầu, trông vẻ như bị ủy khuất lắm nhưng vẫn cật lực chịu đựng, nhìn ra được Phùng Tư Dương đau lòng không thôi!

“Thiên Nguyệt, em ăn nói kiểu gì thế hả! Cô ấy là chị dâu tương lai của em đó!” Phùng Tư Dương lạnh lùng nói, sắc mặt có chút không vui!

Phùng Thiên Nguyệt bức bối nhìn anh họ, trong lòng thầm nghĩ tiện nhân Tống Tuyết Nhi đáng chết!

Đường Linh một tay đẩy Phùng Thiên Nguyệt ra, Phùng Thiên Nguyệt không chú ý, thiếu chút bị đẩy ngã, nhưng Đường Linh cũng không để tâm, bây giờ cô có rất nhiều việc phải làm, không có thời gian nhìn bọn họ trình diễn vở kịch gia đình tại đây!

Phùng Thiên Nguyệt giật mình nhìn Đường Linh đi xuống dưới, không thể ngờ tới Đường Linh vậy mà lại đẩy cô ả ra! Khi phản ứng lại, cô ả nổi giận đùng đùng đuổi theo, đầu óc bỗng nhiên nóng lên, đưa tay hướng tới Đường Linh phía sau đẩy một cái!

Trông thấy một màn này trong lòng Phùng Tư Dương và Tống Tuyết Nhi đều cả kinh, Tống Tuyết Nhi càng kêu lên sợ hãi, trong lòng cô ta thực sự quá khiếp sợ, vẫn biết Phùng Thiên Nguyệt kiêu ngạo tự phụ, ngang ngược can rở, lại không ngờ rằng cô ả có thể làm ra chuyện như vậy!

Cầu thang mới đi xuống được một nửa, nếu thật sự đẩy con bé kia xuống, không chết thì cũng trọng thương! Đôi mắt cô ta nhìn về phía Phùng Thiên Nguyệt tối sầm u ám, nhiều hơn một tia phòng bị!

Mắt thấy tay Phùng Thiên Nguyệt sắp đụng tới Đường Linh, phía sau Đường Linh giống như mọc thêm một con mắt, khỏe miệng hiện ra nụ cười gian, dùng tốc độ thật nhanh nghiêng người sang một bên, kết quả Phùng Thiên Nguyệt do dùng sức quá mạnh, không cẩn thận, ngã sấp mặt nhào xuống dưới!

Tức khắc trong hành lang truyền tới tiếng vang lẫn cầu thang, Tống Tuyết Nhi sợ hãi kêu lớn tiếng! Dưới lầu vừa vặn có người đang đi lên nhìn thấy màn này, đều kinh hãi vội vã lùi về phía sau mấy bước!

Kết quả Phùng Thiên Nguyệt giống như trái dưa lăn lông lốc, kèm theo tiếng kêu sợ hãi, bịch bịch lật xoay lăn mấy vòng, cuối cùng lăn đến trên hành lang lầu ba!

“Thiên Nguyệt!”

Lúc này Phùng Tư Dương mới phản ứng lại, bỏ qua Tống Tuyết Nhi luôn quần quít lấy hán, chạy nhanh xuống dưới cầu thang, Tống Tuyết Nhi vượt cánh tay, ánh mắt tối sầm lại, sau đó liền đổi thành một bộ dáng lo lắng, cũng chạy theo Phùng Tư Dương xuống lầu, thời điểm chạy qua Đường Linh, rõ ràng dừng lại một chút, cặp mắt kia đã đầy tính toán loáng cái quan sát Đường Linh, Đường Linh thân nhiên đón nhận ánh mắt của cô, tức khắc Tống Tuyết Nhi có loại cảm giác bị người ta nhìn thấu, vội vã thu hồi lại ánh mắt, chạy xuống!

“Trời ạ! Bác sĩ y tá! Mau tới đây!”

Phùng Tư Dương nhìn Phùng Thiên Nguyệt ngã quỵ ở trước mắt, hai tay không biết nên để ở đâu, muốn đưa tay sờ cô ta, lại sợ không cẩn thận chạm tới chỗ không nên chạm vào, làm tăng thêm thương thế, cũng chỉ biết hoảng loạn gào thét kêu cứu!

Tống Tuyết Nhi đứng bên cạnh hán, đem hình ảnh Phùng Tư Dương hoảng loạn để trong mắt, nhìn Phùng Thiên Nguyệt đang ngã sõi soài trên đất, trong mắt nhiều hơn một tia thâm độc!

Một ý nghĩa tà ác hiện lên trong lòng cô, nếu như cô ta cứ thế mà chết đi, tốt biết bao nhiêu!

Chỉ chốc lát sau liền có mấy bác sĩ y tá chạy tới, mấy người còn đẩy theo giường bệnh, bác sĩ ngồi xổm người xuống kiểm tra thương thế của Phùng Thiên Nguyệt!

“Bác sĩ, xin kiểm tra cho cô ấy, cô ấy rốt cuộc bị gì? Có sao không? Tôi vừa mới gọi cô ấy, cô ấy đều không đáp lại, đây có nghiêm trọng không! Xin mau chóng kiểm tra giúp!”

Phùng Tư Dương nhìn chăm chăm vào bác sĩ, hỏi tới tập mấy vấn đề, quá nhiều bác sĩ không cách nào tiến hành kiểm tra cho bệnh nhân được, Tống Tuyết Nhi kéo Phùng Tư Dương đang phát điên kia lại, nhẹ giọng an ủi nói, “Tư Dương, đừng như vậy, anh như vậy sẽ cản trở đến bác sĩ thăm khám, anh đừng lo lắng, Thiên Nguyệt khả năng chỉ bị ngã đi thôi, anh trước cứ để bác sĩ khám xem tình huống của cô ấy đã!”

Phùng Tư Dương bị Tống Tuyết Nhi kéo lại, mấy bác sĩ y tá mới đi vào được, đầu tiên là kiểm tra một chút mấy vị trí như xương cổ cột sống, xương sườn cùng xương đùi của Phùng Thiên Nguyệt, sau đó hợp lực đem Phùng Thiên Nguyệt lật người lại.

Xuýt!

Vừa khiêng Phùng Thiến Nguyệt lật người lại, mọi người hít sâu vào một ngụm khí lạnh!

Người nhìn thấy đều âm thầm tiếc hận, người này coi như được trị khỏi, chỉ sợ cũng sẽ bị hủy dung!

Tổng Tuyết Nhi nhìn cái mũi sụp xuống, xương gò má bị vỡ, miệng ứa máu giàn giụa của Phùng Thiến Nguyệt, suýt chút nữa cũng không nhận ra cô ta, bên cạnh dưới đất còn có cái răng cửa dính đầy máu! Lúc này Phùng Thiến Nguyệt thoát nhìn thực sự là đáng sợ!

“Đây...”

Phùng Tư Dương dừng một chút, nhìn Phùng Thiến Nguyệt ra nông nỗi này, nhất thời nói không ra lời! Đây đâu còn là cô em họ xinh đẹp yêu kiều nữa! Hiện tại với dáng vẻ này, dù ai trông thấy buổi tối đều sẽ gặp ác mộng!

“Trời ơi! Thiến Nguyệt cô ấy...”

Tổng Tuyết Nhi một tay che miệng, các ngón tay sơn màu hồng nhạt, có vẻ càng làm nổi bật bàn tay trắng nõn của cô ta!

“Đáng thương Thiến Nguyệt, sao lại...”

Giọng nói mềm yếu, khiến lòng người đau đớn thương tiếc, quả nhiên Phùng Tư Dương một tay ôm chầm lấy Tổng Tuyết Nhi, ôm cô vào lòng, bỏ lỡ đáy mắt cô ta cười trên sự đau khổ của người khác!

Đường Linh nhìn Phùng Thiến Nguyệt được mấy nhân viên y tế đặt lên giường bệnh, xem ra thương tổn không nhẹ, sự lạnh lẽo trong mắt không giảm đi, không có nửa phần đồng tình!

Trước đây chẳng qua cảm thấy cô ta chỉ là một đại tiểu thư được quá mức nuông chiều, nhưng một khắc kia tại lúc cô ta sinh lòng ác ý, đưa tay đẩy cô một cái, Đường Linh đã không còn một chút thương hại đối với cô ta! Nếu không phải thân thể Đường Linh được hai thần vật tẩy tủy, ngũ quan đều rất bén nhạy, thì giờ khắc này kẻ nằm xuống đất kia chính là cô rồi!

Tự mình làm vậy thì không thể sống!

Lạnh lùng nhìn một màn này, không định ở lại thêm, cô tiếp tục đi xuống cầu thang, lại bị Phùng Tư Dương nhìn thấy, tiến lên ngăn Đường Linh lại!

“Thiến Nguyệt hiện tại xảy ra chuyện, cô định cứ đi như vậy?”

Đường Linh ngẩng đầu nhìn Phùng Tư Dương bằng ánh mắt lạnh lùng, thấy vẻ mặt hằn nổi giận, nhìn Đường Linh bằng con mắt ngập màu đỏ tươi!

Cô chông khời cười nhạo một tiếng, “Không đi, chẳng lẽ còn muốn đưa cô ta một đoạn đường!”

Ánh mắt Phùng Tư Dương trợn thật lớn, lỗ mũi bởi vì hít thật dài một hơi đến mức nở to như hai cái hố đen, “Nếu không phải bởi vì cô, Thiến Nguyệt sao có thể bị ngã xuống lầu! Cô mới tí tuổi đầu, sao lại ác tâm, miệng mồm còn ác độc như vậy!”

Vì vừa nãy ồn ào một trận, nơi này bu lại không ít người, có một số chưa nhìn thấy cảnh vừa nãy nên chỉ chò vào Đường Linh!

Đường Linh không để ý mọi người chỉ chò vào cô, vẫn lạnh lùng như cũ mở miệng nói, “Nếu hai vật đặt phía trên mũi của anh chẳng phải vật trang trí, thì anh có lẽ đã thấy, chính em họ anh xông về phía tôi, nếu không phải tôi may mắn tránh được, e rằng lúc này nằm ở trên giường bệnh chẳng phải cô ta, mà là tôi!”

Lời này vừa nói ra, mọi người mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, thỉnh thoảng lại quay qua nhìn người trên giường bệnh, thấy hình dạng khuôn mặt cô gái kia bị biến dạng, đều thốt thốt tắc lưỡi! Thì ra là muốn đẩy người ta, tự mình lại gặp quả báo!

Âm hiểm quá mức đi! Bị ngã thật đáng đời!

Phùng Tư Dương nghe mọi người lên tiếng trách mắng, sắc mặt càng thêm khó coi, đưa tay chụp tới người Đường Linh, Đường Linh nhẹ nhàng lách qua, tránh kịp tay hắn, lập tức bị vỗ hụt!

“Không hổ là bà con, đều có thói quen động tay động chân, có vết xe đổ bày ra đằng kia, anh còn không biết rút kinh nghiệm hả, không lẽ anh muốn một lúc nữa sẽ được nằm lên chiếc giường kia!”

Nhìn qua Phùng Thiến Nguyệt đang nằm trên giường kia, Đường Linh nói bằng giọng châm chọc, “Cô bạn gái yếu điệu mềm yếu kia của anh, chắc không chịu nổi hai anh em nhà anh hành hạ đâu nhỉ!”

Dứt lời không thèm nhìn Phùng Tư Dương, xoay người đi xuống, con người Phùng Tư Dương u ám nhìn chằm chằm Đường Linh, đột nhiên tiến lên có ý đồ đẩy cô!

Mọi người thấy vậy không nhịn được hít một ngụm khí!

Mắt thấy cô gái nhỏ kia sắp bị người đàn ông đó đẩy xuống cầu thang, có mấy người nhát gan không dám nhìn, kinh hãi nhắm hai mắt lại!

Có người muốn bước lên ngăn lại, nhưng đã không kịp!

Nào biết cô gái nhỏ này sau lưng như mọc thêm con mắt, giống hệt như lần trước, lùi sang bên cạnh bằng tốc độ rất mau, Phùng Tư Dương bị vồ hụt, vừa định dừng chân lại thì đầu gối giống như bị cái gì đó bắn trúng, hai chân mềm nhũn, thân mình nghiêng một cái, giống với Phùng Thiển Nguyệt, cứ như vậy lăn xuống cầu thang!

Phùng Tư Dương phản ứng cũng coi như nhanh nhẹn, lập tức dùng tay che ở sau ót, có thể nghe thấy tiếng lăn lộn bộp đùng trên cầu thang, liền có thể đoán được thương thế của hắn khẳng định cũng không nhẹ!

Trong nháy mắt, tình thế nghịch chuyển lớn, mọi người nhìn một lúc lâu cũng chưa hồi hồn lại! Cuối cùng vẫn là Tống Tuyết Nhi thấy bạn trai cô ta bị ngã lăn xuống cầu thang, thét lên sợ hãi, mọi người mới vội vàng chạy xuống xem Phùng Tư Dương đang nằm ngửa trên đất!

Lúc này cả nhân viên y tế cũng luống cuống tay chân, ca bên này còn chưa được đẩy đi, vậy mà lại còn tăng thêm một ca nữa!

Mọi người thấy Đường Linh như vậy, đột nhiên cảm giác thấy có chút mơ hồ! Vừa nãy cô nói hai người nam nữ này là bà con với nhau, đều thích táy máy tay chân, nói không chừng một lúc nữa thôi anh ta sẽ giống như cô gái kia, đều phải nằm trên giường bệnh, kết quả thật bị cô đoán trúng rồi!

Đường Linh thần nhiên nhìn Tống Tuyết Nhi đang khóc hết nước mắt, cô cau mày, thực sự cô chẳng muốn tính toán gì với ba người này hết!

Đường Linh lần nữa định nhấc chân rời đi, kết quả lúc này lại bị Tống Tuyết Nhi ngăn cản, “Cô không thể đi! Cô không được đi! Chính cô hại hai người họ bí té ngã cầu thang, cô phải chịu trách nhiệm!”

Đường Linh muốn điên lên, bọn chúng thật sự là cực phẩm!

“Sao nào? Cô muốn đi theo bước chân họ?”

Lời nói phát ra nồng nặc sự cảnh cáo, Tống Tuyết Nhi nghe thấy cả người run lên, chỉ lo người kế tiếp sẽ đến lượt cô! Cô cũng không muốn gặp cảnh như Phùng Thiển Nguyệt, sau này không có “Mặt” gặp người! Thân người cô vô thức dôi về phía sau một chút!

“Tránh ra!”

Tống Tuyết Nhi rụt cổ một cái, run rẩy không dám nghĩ tiếp gì nữa, Đường Linh vòng qua Tống Tuyết Nhi, đi xuống lầu, rốt cục cũng bước ra khỏi cửa lớn bệnh viện!

Đường Linh đi rồi, Tống Tuyết Nhi ngây ngốc nhìn hai anh em họ Phùng Tư Dương trước mặt, cô luống cuống tay chân, cùng lúc mọi người cũng đang nhìn cô với ánh mắt khinh bỉ, các bác sĩ y tá thì nhanh chóng đẩy hai người họ đi phòng cấp cứu, Tống Tuyết Nhi mệt mỏi thả người ngồi phịch trên ghế ở hành lang!

Nhớ tới chuyện phát sinh hôm nay, cảm giác giống như đang nằm mơ, ba người đang yên lành khỏe mạnh, kết quả đến bệnh viện rồi, hai người trực tiếp bị đưa đi phòng cấp cứu!

Nghe tin cha mẹ Phùng Thiển Nguyệt và mẹ của Phùng Tư Dương cùng chạy tới, nhìn thấy Tống Tuyết Nhi nôn nóng hỏi thăm tình huống, Tống Tuyết Nhi như gặp được thân nhân, dây thần kinh căng như dây đàn như bị đứt, cô òa khóc lớn tiếng, vừa khóc nức nở vừa kể lại sự tình hôm nay, mấy phụ huynh tức giận đến giậm chân!

Từ đầu chui ra đứa con gái hoang dã kia, lại dám bắt nạt đến cả Phùng gia nhà bọn họ, quả thực không muốn sống nữa hả

Mà Đường Linh sớm đã rời khỏi, nào có sợ bọn họ!

Lôi Tử đi ra ngoài một vòng, đem về cho Đường Linh một tin tức xấu — ông chủ Đặng chạy trốn rồi!

Ông chủ Đặng chính là kẻ lấy trộm lô hàng mao liệu kia, cũng chính là đối thủ của Lục Tùng, không nghĩ tới hắn vậy mà chạy trốn rồi!

Tìm hiểu thì biết được, vốn bắt được ông chủ Đặng — kẻ gây ra tai nạn đâm chết người kia, lại không ngờ rằng hắn lại trốn thoát khỏi cục cảnh sát, mà bây giờ bệnh tình của con trai tộc trưởng vẫn trong tình trạng nguy kịch, bên cảnh sát cần tìm một người đứng ra gánh tội trước, trong quá trình điều tra phát hiện được còn có một chủ nhân khác của chiếc xe chở hàng kia, vì thế liền muốn đổ tội cho Lục Tùng!

Phải biết ông chủ Đặng chạy trốn rồi, phía cảnh sát một sớm một chiều sẽ không thể bắt được người về quy án, nếu lúc này con trai tộc trưởng xảy ra chuyện bất trắc, bọn họ sẽ giao ra Lục Tùng, tuyệt đối không để cho tộc trưởng biết, người gây ra họa đã chạy trốn!

Vì thế, Lục Tùng hóa lệ trở thành hình nhân thế mạng dự trù!

Sáng sớm ngày hôm sau, Đường Linh và Lôi Tử dẫn theo luật sư đi tới cục cảnh sát, do Lục Tùng bị cảnh sát dẫn về cục lấy khẩu cung, nhưng cả đêm hôm qua cũng chưa được thả về, không cần nghĩ cũng biết nhất định đã bị giam giữ!

Đến cục cảnh sát nhưng lại không được bảo lãnh ra ngoài, lí do Lục Tùng là kẻ khả nghi của một vụ tai nạn xe cộ, gây ra thương vong, bây giờ phải giam

giữ điều tra!

Thái độ cục cảnh sát cứng rắn, không cần biết luật sư nói thế nào, nhất định không cho nộp bảo lãnh, thậm chí ngay cả gặp mặt cũng không cho, trực tiếp kêu họ về!

Kết quả chưa kịp ra khỏi cửa cục cảnh sát, bất ngờ đụng phải vị tộc trưởng kia, đi theo tộc trưởng còn có một số thanh niên cường tráng trong trang phục dân tộc, cảnh sát nhìn thấy họ, lập tức tiến lên nghênh tiếp, chưa đầy một phút, cục trưởng liền chạy tới!

Tuy rằng vụ án này đã giao cho phòng cảnh sát tỉnh, thế nhưng người bị giam vẫn còn đang nhốt tại cục thành phố, cục trưởng vươn tay bắt lấy hai tay tộc trưởng, sau đó mời tộc trưởng đi vào phòng làm việc riêng của hắn nói chuyện!

Đường Linh thấy sắc mặt tộc trưởng đã khá hơn, xem ra hôm qua vị bác sĩ trong miệng người đàn ông thần bí kia quả thật có chút bản lĩnh, đã cứu chữa thành công, bằng không hôm nay tộc trưởng cũng sẽ không có tinh thần tới đây!

“Chờ một chút!”

Thanh âm Đường Linh vang lên lạnh lạnh, dưới bầu không khí yên lặng trong cục cảnh sát có vẻ đặc biệt nổi bật!

Tộc trưởng dừng chân, ông và cục trưởng cùng nhau xoay người lại, nhìn thấy người vừa nói chuyện lại là một cô bé gái, đứng sau lưng hai người đàn ông!

Cục trưởng nhíu mày, có chút bất mãn, ánh mắt quét về phía một tên đội trưởng trong cục, trầm giọng nói “Sao lại thế này? Họ tới đây làm gì!”

Thân thể người đội trưởng kia cứng đờ, trộm liếc tộc trưởng một cái, có chút do dự mở miệng, chưa kịp nghe hắn nói chuyện, Đường Linh bèn tươi cười, hướng về phía cục trưởng nói, “Chúng ta đến để nộp tiền bảo lãnh Lục Tùng, hôm qua Lục Tùng bị người của phòng cảnh sát tỉnh đem đi lấy lời khai, nào ngờ hôm nay lại trở hành nghi phạm, hơn nữa còn không cho phép gặp mặt, xin hỏi cục trưởng, đây là vì sao?”

Cục trưởng vừa nghe, trong lòng xác định, sắc mặt khẽ biến, bây giờ tộc trưởng đang đứng ngay sát hắn, việc này không thể để cho tộc trưởng nghe thấy, nghĩ vậy, cục trưởng quay sang phía tên đội trưởng kia phất tay một cái, “Cậu mau dẫn họ qua phòng khách đợi tôi một lúc!”

Cục trưởng vội vã sắp xếp đuổi đi đám người Đường Linh ra chỗ khác, nếu knhờ họ nói ra điều gì không nên nói, đến lúc đó thì phiền toái rồi!

Đường Linh không chịu phối hợp, “Nghe nói kẻ gây ra vụ tai nạn trong buổi giao lưu lần trước chạy trốn mất rồi, tôi muốn biết các anh cảnh sát sao không lo đi bắt người về quy án lại đem người không liên quan bắt về, làm vậy không thể không khiến người ta sinh niềm hoài nghi a!”

Quả nhiên nghe thấy những lời Đường Linh nói, cục trưởng hoàn toàn biến sắc, lập tức đưa mắt liếc qua tộc trưởng, tộc trưởng kia nghe được, ánh mắt hơi mở lớn, khi tức cả người bất chợt đổi thành nghiêm túc âm trầm, trầm giọng nói, “Chuyện gì thế này? Người gây ra tai nạn đã chạy mất?”

Cục trưởng cũng coi như tay lão làng trong quan trường, chỉ trong nháy mắt đã định thần lại, bình phục tâm tình một cách nhanh chóng nói, “Sao có thể! Kẻ gây ra tai nạn đang bị giam giữ trong cục!”

Sau đó quắc mắt sắc lẹm nhìn về phía Đường Linh, quát ra tiếng, “Chui từ đâu ra con nhóc này đây, các cậu còn thất thần làm cái gì! Mau đuổi con bé này ra ngoài cho tôi!”

Hắn liếc mắt ra hiệu với mấy người cảnh sát, họ lập tức xông lên với ý đồ kéo Đường Linh ra ngoài!

Nhưng tộc trưởng lại cất lời, “Dừng tay! Các người dừng lại!”

Mấy người họ bỗng chững lại, nhìn cục trưởng đội chỉ thị, cục trưởng nở nụ cười lấy lòng nói, “Tộc trưởng, ngài đây là...”

Tộc trưởng một tay chống gậy đầu rồng, một tay vươn ra vẫy trên không trung một cái, không trả lời cục trưởng, ngược lại chú mục vào Đường Linh, đôi con mắt hơi đục ngầu, lấp lánh tinh quang, “Cô gái nhỏ, lời kia cháu nói là có ý gì? Cháu lặp lại lần nữa đi?”

Đường Linh cười nhẹ, ánh mắt xẹt qua người cục trưởng, sau đó nhìn tộc trưởng bằng đôi mắt thông minh sáng chói, khẽ hé đôi môi đỏ mọng, gần từng chữ.

“Kẻ gây ra tai nạn đã chạy trốn mất!”

Cái gì? Trốn mất!

Tộc trưởng quay phắt đầu lại, hai mắt sắc bén như điều hâu, tức tốc như có luồng áp lực cực lớn áp xuống cục trưởng, bỗng chốc cục trưởng cảm thấy sau lưng toát mồ hôi lạnh, không tự chủ nuốt nước miếng!

Ánh mắt lơ lửng không có định, vừa muốn mở miệng, hắn lại nghe thấy tộc trưởng cất giọng lạnh lùng “Tôi muốn nghe lời thật!”

Một câu nói khiến những lời mới soạn sẵn trong đầu cục trưởng bị xóa sạch, quanh co nửa ngày cũng không biết cái gì, mà từ dáng vẻ của hắn, tộc trưởng đã tin lời Đường Linh nói!

Kẻ gây ra tai nạn đã chạy trốn mất!

Thật ra sở dĩ Đường Linh dám ở đây không chút kiêng kỵ nói ra, cũng bởi vì tỉnh Vân khác với những nơi khác, tại tỉnh Vân một tộc trưởng dân tộc thiểu số có quyền lực rất lớn, quan viên nơi này không giống các nơi tỉnh thành khác kiêu ngạo lớn lối, ở đây làm việc luôn sợ đầu sợ đuôi!

Bởi vì nơi này có thể nói là thiên hạ của người dân tộc thiểu số, người ta có câu rỗng miệng không ép rỗng thổ địa, chính phủ nơi đây làm việc, ít nhiều đều sẽ kiêng kỵ họ, lâu dần, quan chức cũng mất dần khí thế lúc đầu!

Vị cục trưởng này chính là một ví dụ điển hình, một câu nói của tộc trưởng, liền khiến hắn ngậm miệng!

Nếu ở chỗ khác, phòng chừng Đường Linh ngay cả cơ hội nhìn thấy cục trưởng cũng không có, khẳng định đã bị xua ra ngoài lâu rồi, sao còn có thể đứng ở đây gây sự!

Bên trong phòng làm việc riêng của cục trưởng.

Phòng làm việc rộng rãi, chỉ chứa có mấy người họ, nhưng thần sắc lại khác biệt, Đường Linh và Lôi Tử thần thái nhàn nhã, hình như đến để tham quan văn phòng cục trưởng, luật sư thì có vẻ mặt nghiêm nghị, không cảm xúc, còn cục trưởng lại với sắc mặt xấu hổ, trên nét mặt mang theo vẻ lo lắng!

Mà vị tộc trưởng lớn tuổi kia lại đang ngồi nghiêm chỉnh trên sofa, sắc mặt âm trầm, hai tay nắm chặt trên đầu gối, từng cái gân xanh trên tay đặc biệt rõ ràng!

“Nói đi! Đây là chuyện gì!”

Chiếc ghế tựa trung cho quyền thế chống xuống đất mấy cái, tiếng lộc cộc vang lên trong phòng làm việc yên tĩnh rất đột ngột, khiến người ta nghe mà lòng khẽ run!

Cục trưởng nói hết ra mọi chuyện với vẻ bất đắc dĩ, nội dung gần đúng như tin tức Lôi Tử điều tra hỏi thăm được, tộc trưởng nghe xong tức giận dùng dùng liên tiếp gõ ghế xuống sàn nhà!

“Hồ đồ! Quả thực hồ đồ! Nhìn các người làm ra chuyện gì này! Hồ đồ!”

“Vâng vâng vâng!” Cục trưởng liên tiếp tán thành, “Việc này đúng là chúng tôi làm không đúng, nhưng chủ của chiếc xe vận tải hàng đó đúng là Lục Tùng!”

Nhắc tới chiếc xe chở hàng kia, sắc mặt tộc trưởng âm trầm xuống liền, mấy người trong tộc của ông bị chiếc xe đó đụng trúng, một người tử vong, một người bị gãy chân, còn con trai của ông vẫn đang điều trị trong phòng bệnh nặng, hiện tại người trong tộc không chỉ muốn chính phủ giao ra kẻ gây ra tai nạn kia, ngay cả chiếc xe cũng phải giao ra luôn, cho tộc nhân xả giận!

“Chiếc xe kia tôi có thể giao cho tộc trưởng, nhưng lô hàng trong xe kia bị kẻ gây ra tai nạn trộm được, tộc trưởng ngài cũng biết, mao liệu ngọc thạch có giá trị không nhỏ, Trần Bảo Trai chúng tôi lần này cũng coi như gặp tai bay vạ gió, nếu tộc trưởng đồng ý trả lại lô hàng của chúng tôi, tôi sẽ giúp tộc trưởng tìm ra kẻ gây ra tai nạn kia bằng được mới thôi!” Đường Linh nói một cách dục dủ.

Tộc trưởng nhìn chằm chằm Đường Linh, hai mắt hơi híp lại nhưng tinh quang bắn tứ phía, hồi lâu sau, giọng nói già dặn có lực vang lên, “Cô có biện pháp tìm ra hắn ta?”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 36-1: Cafe hay trà, mời dự yến tiệc 1/2

Trong phòng làm việc chỉ có âm thanh vang vọng của tộc trưởng!

Phải biết cảnh sát vận dụng không ít lực lượng đều không tìm thấy người, tuy rằng trong tay ông cũng có thể lực, nhưng hiện tại không thể sử dụng, nếu cô gái này có thể tìm ra kẻ gây tai nạn, vậy thì lô hàng đó không thành vấn đề!

Tộc trưởng cũng là người lão luyện, đương nhiên nhìn ra được Đường Linh là nói mạnh miệng hay có thực lực thật sự, rõ ràng Đường Linh thuộc về sau!

Đường Linh nhẹ nhàng gật đầu, tộc trưởng thấy thế dần đo một chút, sau đó nhắc lên mí mắt, lộ ra ánh mắt hữu thần sáng ngời không thua gì thần thái của người trẻ tuổi!

“Được! Dùng kẻ gây ra tai nạn đổi lấy lô hàng!”

Đường Linh giương lên khóe môi, biểu lộ rõ tâm tình cô vào giờ khắc này, đối với lần giao dịch này, cô rất hài lòng!

Bởi vì thỏa thuận xong điều kiện, Lục Tùng rất nhanh được phóng thích, Lôi Tử không ngờ sự việc lại cứ dễ dàng giải quyết như vậy, trong lòng âm thầm bội phục lão đại!

Tâm tư Đường Linh tinh nhạy, hôm qua nghe được dân chúng xin tộc trưởng phải yêu cầu chính phủ giao nộp ra người gây ra tai nạn, Đường Linh liền đoán được tộc trưởng có thể hôm nay sẽ đến đây, cho nên mới đến cục cảnh sát sớm với ý đồ chờ tộc trưởng!

Bề ngoài vì muốn nộp tiền bảo lãnh Lục Tùng, nhưng mục đích chính của Đường Linh là nhắm vào tộc trưởng! Chỉ có khiến tộc trưởng biết rõ sự thật kẻ gây họa kia đã bỏ trốn mất, Lục Tùng mới thoát khỏi thân phận “bánh xe dự bị”, mà ông ấy dù sao cũng là tộc trưởng của một tộc, dù là bị áp lực từ người trong tộc hay mong muốn cá nhân thì kẻ gây ra tai nạn kia nhất định phải bắt lại.

Thế lực trong tay tộc trưởng hiện tại không thể sử dụng, chính là cơ hội tốt nhất để Đường Linh xuất thủ, cô đương nhiên sẽ không bỏ qua!

Đương nhiên chuyện của tộc trưởng là cơ mật, cô cũng chỉ nghe đại khái, chỉ biết trong tay tộc trưởng hình như có thế lực không nhỏ, nhưng hôm qua vì cứu lấy con trai của mình, ông ta đã làm một cuộc giao dịch với người đàn ông thần bí kia, cho nên tạm thời ông ta không thể vận dụng được thế lực trong tay!

Nhanh chóng tìm cho ra kẻ gây tai nạn, giải quyết việc này, ông ta cũng chỉ còn cách đem ngựa chết chữa thành ngựa sống, trao đổi giao dịch với Đường Linh!

Từ cục cảnh sát đi ra, cả người Lục Tùng thoát nhìn tiêu tụy đi rất nhiều, nhất định đã chịu không ít khổ ở trong cục cảnh sát, Đường Linh kêu hẩn cứ về nhà nghỉ ngơi trước, còn cô và Lôi Tử thì đi đến một ngôi nhà dân khác!

Đến trước cửa nhà, Lôi Tử tiến lên, rất có quy luật mà gõ cửa mấy cái, trong phòng lập tức có người ra mở cửa, nhìn thấy người đến là Lôi Tử, vội vàng mở cửa mời hai người họ vào!

Trong một gian phòng, rèm cửa sổ bị kéo xuống kín mít, trên ghế có một người bị trùm bao đen kịt, miệng bị nhét miếng vải rách, thỉnh thoảng luôn nghe thấy âm thanh “Ồ ồ”!

Trong phòng có ba người đàn ông, nhìn thấy Lôi Tử về mặt họ hơi kích động, tuy rằng “Dạ Ưng” có lão đại sau hậu trường, nhưng ngày thường đều là Lôi Tử đứng ra liên lạc công tác, cho nên bọn họ khá sùng bái Lục Tùng!

Lôi Tử cũng chào hỏi ba người họ rất thân thiết, tươi cười tán gẫu mấy câu, tuy ba người kia trông thấy Đường Linh cảm thấy kỳ quái, nhưng bọn họ là người của tổ chức “Dạ Ưng”, tự nhiên biết quy củ! Có thể tìm hiểu thông tin của bất kì người nào, nhưng không thể thăm dò thông tin của người trong nội bộ tổ chức “Dạ Ưng”!

Nội bộ tổ chức có bao nhiêu thành viên, chính bọn họ cũng không biết rõ, biết nhau cũng không nhiều, chỉ quen với người liên lạc, kiểu như thời điểm ba người cùng hành động chung, đã ít lại càng ít!

Việc không cho phép họ tự tìm hiểu thông tin của nhân viên trong cùng tổ chức, là bởi vì công việc của tổ chức quá mẫn cảm, chính họ vì lý do công việc nên tiếp xúc với đủ loại thông tin và bí mật, nếu không có quy củ này tồn tại, cá nhân họ cũng sinh lòng sợ hãi với cái tổ chức này, sẽ thấy không có cảm giác an toàn!

Dù sao có ai muốn bị người khác đào bới bí mật riêng tư đâu! Mà quy củ này lại chính là ô dù và viên thuốc an thần cho họ!

“Hẩn thế nào rồi?” Lôi Tử nhìn về người phía trong phòng, dò hỏi.

“Anh yên tâm, tên kia rất khỏe, chỉ bị trói lại một đêm mà thôi!”

Lôi Tử gật đầu, quay qua nhìn Đường Linh, sau đó phân phó nói, “Mấy anh em ở lại bảo vệ hẩn cho tốt!”

Sau đó cùng Đường Linh tiến vào phòng trong, khép cửa phòng lại, ba người trong phòng tự giác tránh xa cửa phòng, vì sợ phải nghe thấy điều không nên nghe!

Một người trong đó tiện tay mở tivi lên, điều chỉnh âm lượng ở mức nhất định, ba người họ ngồi trên ghế sofa, xem Tivi!

Trong phòng, người bị trói ở trên ghế, thỉnh thoảng xoay vặn uốn éo rên ừ ừ vài tiếng, nhưng vẫn như cũ không có biện pháp thoát khỏi cảnh bị trói buộc, đầu bị chụp vải bố đen kín dường như cảm nhận được có người mới tới, hẩn hơi kích động vùng vẫy!

Lôi Tử tiến lên kéo bao đen trùm đầu hẩn ra, lộ ra khuôn mặt người đàn ông! Thì ra là Đặng Hồng Vũ – ông chủ Đặng kẻ đã đào thoát khỏi cục cảnh sát lúc trước!

Bao trùm đầu được bỏ ra, ánh mắt có chút không thích ứng, hip mắt nửa ngày mới thích ứng với ánh sáng trong phòng, nhìn thấy hai người trước mặt, Đặng Hồng Vũ nhất thời không phản ứng kịp!

Hẩn căn bản chưa từng gặp Lôi Tử, không quen biết, mà lúc hẩn nhìn thấy Đường Linh, con ngươi co rút một hồi, trong mắt đầy ý khó có thể tin được, nhép mở miệng, nhưng lại không biết nói gì!

Đường Linh thấy thế chỉ cười nhạt, giọng nói lạnh lạnh cất lên khiến người nghe cảm thấy tươi mát, “Ông chủ Đặng, đã lâu không gặp!”

Đặng Hồng Vũ nghe thấy liền trừng hai mắt, há miệng thở dốc, mở miệng nói chuyện, do một thời gian dài không được uống nước, giọng nói trở lên khàn đục, “Mày muốn làm gì? Tại sao bắt tao!”

Đường Linh chỉ cười không nói, Đặng Hồng Vũ nóng nảy, lại vội nói, “Chúng mày mau thả tao ra! Đây là bắt cóc! Nếu không thả tao, tao nhất định sẽ kiện chúng mày!”

“Bắt cóc?”

Đường Linh tươi cười lắc đầu một cái, “Không không không, bắt cóc là việc bọn người dã man hay làm, chúng tôi là những nghiêm chỉnh có văn hóa! Còn chuyện ông nói muốn kiện chúng tôi, tôi nghĩ ông chắc không có cơ hội đó đâu! Đừng quên, ông bây giờ là kẻ vượt ngục đang lẩn trốn đó!”

Đặng Hồng Vũ nhìn chằm chằm Đường Linh, trong mắt tràn đầy sự phòng ngừa, trong lòng hấn rúng động, vốn sau khi trốn khỏi cục cảnh sát, hấn muốn trực tiếp chạy trốn ra nước ngoài, nơi này là biên cảnh, cách Miến Điện rất gần, chỉ cần hấn chạy trốn được tới Miến Điện, rồi từ Miến Điện chạy trốn sang nước khác, vậy thì bọn họ sẽ bó tay không tìm được!

Ai ngờ hấn mới sai người tìm hiểu cách thức xuất cảnh, liền bị người ta đánh ngất, sau khi tỉnh lại thì đã bị trói ở trong phòng này, đầu bị trùm bao bố đen, miệng bị nhét giấy lau, miệng đầy mùi đất tanh bẩn! Ở đây bị trói đã một đêm, rốt cục đã gặp được người trói hấn, lại không nghĩ rằng, đó lại là con nhóc Lư Triển Bằng dẫn theo tham gia hội đấu giá lần trước!

Hấn nhớ rõ con nhóc này, Từ Tĩnh Linh do chính con nhóc này mở ra tại hiện trường, làm hại hấn thua đau đớn! Cho nên đối với Đường Linh, ấn tượng chính là “khắc sâu tâm cốt”!

“Tôi nói này, cô gái nhỏ, cháu có phải hiểu làm gì hay không? Cháu thả tôi ra trước, điều kiện gì cũng dễ bàn!”

Con người Đặng Hồng Vũ đạo quét chung quanh, nặn ra nụ cười tự hấn cho rằng rất thân thiện!

Lôi Từ nhìn Đặng Hồng Vũ, liếc mắt xem thường một cách trắng trợn! Kẻ này thật ngu ngốc, vậy mà đi bàn điều kiện với lão đại! Hấn ta cũng thật không nhìn rõ được tình hình hiện tại!

Đường Linh không tiếp lời, tìm một vị trí ngồi đối diện với Đặng Hồng Vũ, sau đó chậm rãi nói, “Ông chủ Đặng thay mặt đổi đảo, trộm nguyên liệu thô của tôi, không biết phải giải thích thế nào nhỉ!”

Đặng Hồng Vũ ngăn người, biểu tình hết sức kinh ngạc, hấn trộm mao liệu của Trần Bảo Trai, sao lại thành mao liệu của con nhóc này?

“Cô là...”

Đặng Hồng Vũ nghi ngờ mở miệng, ánh mắt nhìn Đường Linh từ trên xuống dưới! Tâm tư bay loạn xạ ngầu, ổn định tâm thần xuống, thử mở miệng, “Cô và Trần Bảo Trai đến cùng là có quan hệ gì?”

Lúc trước hấn chẳng qua cảm thấy, Đường Linh là nhân viên của Trần Bảo Trai, đi theo bên cạnh Lư Triển Bằng, là người làm việc vặt, nhưng hiện tại nhìn lại thì dường như không đúng!

Đường Linh hơi cong môi khiêu khích, “Ông chủ Đặng tựa hồ vẫn không nhận rõ hiện trạng của chính ông hiện tại rồi, tôi hỏi ông đáp, tôi thích phương thức này!”

Nhìn Đặng Hồng Vũ đang ngây người, cô cười khẽ một tiếng, trong giọng nói lại khiến Đặng Hồng Vũ không cảm nhận được chút ý cười nào, ngược lại có cảm giác lạnh lẽo bò sau lưng, từng chữ từng chữ nhả ra, “Hiểu không?”

Đặng Hồng Vũ nuốt nước miếng ực một cái, cảm giác lạnh lạnh sau lưng không giảm, theo bản năng gật đầu!

Đường Linh thấy rất hài lòng, gật đầu, “Nói đi!”

Đặng Hồng Vũ theo bản năng hỏi, “Nói cái gì?”

Nhưng thấy Đường Linh cong lên khoe môi đỏ mọng, vội mở miệng nói, “Tôi, cái kia, mao liệu...”

Quanh co nửa ngày, mới ráp được câu chữ ngay ngắn, thì ra thật sự có người sau lưng xúi giục hấn, mà kẻ xúi giục và chống lưng đó lại chính là kẻ mấy hôm trước Đường Linh mới gặp, lão tổng của kinh thành Ngọc Thạch Hiên, Vương tổng!

Chuyện sau lưng Đặng Hồng Vũ có người sai khiến, Đường Linh chỉ mơ hồ có cái suy đoán này, lúc trước Đặng Hồng Vũ đánh tráo xe chở hàng xong, không có đi trở về, mà đi theo quốc lộ, muốn ra khỏi tỉnh! Kết quả thật không khéo, lại đụng phải đoàn điều hành xe của dân tộc thiểu số!

Mà hiện tại rất rõ ràng, Đặng Hồng Vũ chuẩn bị trực tiếp đem xe hàng đó đưa vào kinh thành, giao dịch với Vương tổng!

May là xe hàng xảy ra chuyện, bằng không giờ khắc này, đồng hàng của Đường Linh đã đem lại món hời cho Vương tổng rồi!

Tốt lắm!

Tên Vương tổng kia vậy mà dám có ý đồ với Trần Bảo Trai!

Đã hỏi được những điều muốn biết, Lôi Tử lại lần nữa nhét giẻ lau vào trong miệng Đặng Hồng Vũ, rồi trùm lại túi bao bố màu đen, sau cùng mới cùng Đường Linh đi ra khỏi gian phòng!

Ba người bên ngoài đang xem tivi thấy Lôi Tử đi ra, đều nhất tề đứng lên, nhìn về phía Lôi Tử, chờ Lôi Tử phân phó nhiệm vụ!

Lôi Tử kêu ba người họ canh giữ thật chặt Đặng Hồng Vũ một ngày, bởi vì lão đại quyết định ngày mai giao ra Đặng Hồng Vũ, dặn dò xong xuôi hẳn và Đường Linh mới rời đi!

Ba người nhìn Lôi Tử đi theo sau lưng Đường Linh, sắc mặt quái dị! Trong lòng buồn bực, thế nào cứ có cảm giác anh Lôi bọn hắn tựa như giống thủ hạ của cô gái kia!

Sau khi hai người rời đi, trực tiếp đi đến công ty của Lục Tùng, kết quả thật không khéo, lần này lại có cảnh sát tới cửa! Nhưng lần này người họ muốn tìm chẳng phải Lục Tùng, mà là Đường Linh!

Đến cửa phòng tiếp khách, Lục Tùng đứng ở ngoài cửa chờ sẵn, trông thấy Đường Linh, hắn vội vàng chạy lên, chưa kịp nói chuyện thì cửa phòng bị đẩy ra, mấy nhân viên cảnh sát cũng vừa bước ra, lần này người dẫn đầu đội cảnh sát chính là nữ cảnh sát hôm trước!

Mấy người họ nhìn thấy Đường Linh, trực tiếp đi lên, lần này nữ cảnh sát lấy ra lệnh triệu tập từ trong ngực trước tiên, sau đó cất tiếng mang theo giọng điệu tức giận, “Có người báo cảnh sát, kiện cô có ý đồ mưu sát, xin mời cô theo chúng tôi quay về hỗ trợ điều tra!”

Không chỉ Lục Tùng, ngay cả Lôi Tử nghe xong, trong lòng cũng sò, mưu sát? Chuyện gì thế này?

Lôi Tử lo lắng nhìn về phía Đường Linh, tâm tư Đường Linh xao động một cái, ra hiệu bằng mắt cho Lôi Tử ý bảo bình tĩnh đừng nóng, Lôi Tử thấy vậy trong lòng dần dần bình tĩnh lại! Lão đại làm việc luôn có chừng mực, hẳn hơi quá khắt trương rồi!

“Mấy người nói chuyện ở bệnh viện?”

Đường Linh nhìn chằm chằm vào nữ cảnh sát, trách không được hôm qua thấy nữ cảnh sát này nhìn quen mắt, thì ra là về ngoài của nữ cảnh sát này cùng đáng về Phùng Thiên Nguyệt có hơn năm phần giống nhau! Cô cũng đoán được ý đồ của nữ cảnh sát này đến đây!

Nữ cảnh sát nghe xong, trong mắt càng rực lửa, “Tại bệnh viện thành phố cô liên tiếp đẩy hai người xuống lầu, bây giờ nạn nhân bị trọng thương phải nằm trên giường bệnh! Không nghĩ tới cô còn nhỏ tuổi, tâm tư vậy mà lại ác độc như vậy!”

Ánh mắt Lôi Tử trừng lớn, hàn quang bắn ra, “Cô, con mẹ nó, không biết nói chuyện liền cút sang một bên! Thật khiến con mẹ nó cảnh sát mất mặt! Các người có chứng cứ xác thực sao, không có chứng cứ lại dám tiến hành công kích tư cách cá nhân người ta, phạm pháp, cô có biết không hả!”

Nói xong còn nhổ bãi nước miếng xuống đất, vẻ khinh bỉ không hề che giấu chút nào!

Lôi Tử học vẫn không nhiều, nhưng ngày thường nghe lão đại nói, xưa nay đều là lẳng lặng ghi nhớ trong đầu, lâu dần, học được không ít từ ngữ văn vẻ! Cái gì như tự vệ, công kích tư cách cá nhân, cách nói chuyện xảo quyết cũng học được vài phần!

Nữ cảnh sát nghe xong nóng mặt, trước mặt mấy tên thủ hạ bị hạ bệ tổn hại danh dự, mặt mũi không bỏ xuống được, tức giận đến mức trong lòng bốc lửa!

Nhưng cô cũng biết không thể vờ lờ mọi chuyện tại đây, hít sâu một hơi, lại lần nữa mở miệng nói, “Lời tôi nói vừa nãy quả thật có chút lỗ lòi, nhưng có người báo cảnh sát cô đẩy người ta xuống lầu, mời cô theo chúng tôi về cục cảnh sát, cảnh sát chúng tôi sẽ tiến hành điều tra!”

Lôi Tử và Lục Tùng đều đi cùng Đường Linh tới cục cảnh sát, trong cục cảnh sát có mấy người đi làm hôm qua đã từng thấy Đường Linh, giờ lại nhìn thấy nữa thì trong lòng thấy nghi ngờ! Cô gái nhỏ này đến cục cảnh sát phát ngiên sao?

Rất nhanh Đường Linh bị mấy người đó dẫn sang phòng thẩm vấn, tiến vào phòng thẩm vấn Đường Linh quan sát cẩn thận một phen, quả nhiên gần như trong tivi diễn!

Cô ngồi trên ghế với tâm thái nhàn nhã, thần sắc không có chút nào khắt trương, mấy nhân viên cảnh sát lộ ra sắc mặt quái lạ! Phải biết, mỗi người bị dẫn tới đây, dù không phạm tội nhưng trong lòng cũng sợ hãi, bản thân họ chưa từng thấy qua ai tới phòng thẩm vấn còn có thể nhàn nhã như vậy! Huống chi Đường Linh tuổi tác còn nhỏ!

Rốt cuộc tổ chức tâm lý tốt, hay căn bản không rõ đây là địa phương nào? Đoán chừng là về sau!

“Định mời uống trà hay cà phê?”

Đường Linh ngược lại có chút rất hiếu kỳ, cô nhớ tới phim Hồng Kông diễn, mỗi lần bắt người về cục cảnh sát, đều sẽ nói câu về cục cảnh sát uống cà phê, vì thế nhiều lời hỏi một câu!

Mấy người nghe xong, khước miệng rút gân, nhìn Đường Linh tựa như nhìn quái vật! Cô ta coi nơi này là địa phương nào?

Tiệm trà hay là tiệm cà phê?

Nữ cảnh sát nghe xong trừng mắt với Đường Linh, nổi nóng quay sang một tên cảnh sát trong đó nói, “Mang cho cô ta một ly nước!”

Nhân viên cảnh sát nghe lệnh đi lấy, Đường Linh lắc đầu một cái tựa lưng vào ghế ngồi, “Chà chà! Đãi ngộ chỗ mấy vị cần cải thiện à!”

Mấy nhân viên cảnh sát đều há hốc, khước mắt giật giật!

Nữ cảnh sát lại trừng mắt to hơn với Đường Linh, quát lên, “Ồ đâu ra nói nhảm nhiều như vậy!”

Đường Linh nghe mà chỉ cười nhạt, đôi mắt sạch sẽ trong veo như nước đến nỗi khiến người ta thấy bình tĩnh hơn! Cả người toát lên vẻ hờ hững!

Lúc này nhân viên cảnh sát cầm theo ly nước đi vào, để ly nước đặt trước mặt Đường Linh, sau đó ngồi xuống, mở một cuốn vở ra, nhìn bộ dáng như chuẩn bị ghi lại lời khai!

Nữ cảnh sát nghiêm nghị mở miệng hỏi, “Chiều hôm qua lúc 4:00 đến 4:20', cô đã ở nơi nào? Đã làm gì?”

Đường Linh cười, lời đạo đầu thật quen thuộc, trước đây trên TV luôn nghe thấy câu tương tự, không nghĩ tới hôm nay tận tai nghe được ở đây!

Cầm lấy ly nước trước mặt, đưa lên bên miệng, khẽ nhấp một hớp, nhìn ra nữ cảnh sát hơi thiếu kiên nhẫn, mới chậm rãi mở miệng nói, “Đại khái là ở bệnh viện thành phố, xem một vở kịch gia đình nào loạn!”

Nhân viên cảnh sát ghi chép lời khai ngừng đầu lên, nhìn Đường Linh một chút, ngẫm nghĩ chau mày, cúi đầu, cầm bút trong tay viết lên giấy!

Nữ cảnh sát lạnh lùng hỏi, “Cô đi bệnh viện làm cái gì? Còn nữa, có người báo án kiện cô đã đẩy ngã một nam một nữ xuống cầu thang, việc này cô định giải thích thế nào!”

Đường Linh miễn cưỡng mở miệng, “Bệnh viện là nơi công cộng, ai cũng có thể ra vào, còn madam nói một nam một nữ kia...”

Đường Linh dừng một chút, sau đó trên mặt nở nụ cười mỉm chi, “Tôi đoán chính họ có khả năng suy nghĩ không thông, chỉ muốn thoát khỏi bẽ bối, cùng nhau tuấn tình chẳng hạn!”

Người nhân viên cảnh sát lại ngừng đầu lên lần nữa, nhìn Đường Linh lộ ra biểu tình như bị táo bón, mặt mày ừ ừ, sau đó lại ngẫm nghĩ, rồi cầm bút lên ghi chép tiếp!

Nữ cảnh sát nghe xong vỗ bàn thật mạnh một cái, thanh âm chấn động như cả tai! Ly nước để trên bàn cũng bị sánh ra ngoài, nhân viên ghi lời khai bị dọa cho hoảng sợ!

“Hồ ngôn loạn ngữ! Nếu cô tiếp tục không phối hợp, cẩn thận chúng tôi sẽ kiện cô tội cản trở công vụ!”

Đường Linh nghe xong chẳng những không sợ hãi, ngược lại còn cười cợt nói, “Vị đồng chí cảnh sát này, kiến thức luật pháp của đồng chí dường như không tốt lắm, tội cản trở công vụ là chỉ dùng hình thức bạo lực uy hiếp, gây trở ngại đến nhân viên công vụ dựa theo pháp luật chấp hành chức vụ! Tôi một là không có sử dụng bạo lực, hai là không có tiến hành uy hiếp với đồng chí, đồng chí cảnh sát dẫn người đi bắt tôi, tôi ngoan ngoãn đi theo về cục, đồng chí cảnh sát hỏi cung tôi, tôi cũng thành thật trả lời, một công dân tốt giống tôi đây, sao có khả năng trở thành kẻ phạm tội được!”

Nữ cảnh sát trông vẻ mặt Đường Linh cười hi hi, chỉ biết mỉm môi nín thinh, Đường Linh lại tiếp tục nói, “Ngược lại đồng chí cảnh sát ngài, hồ to gọi nhỏ với tôi, vỗ bàn trừng mắt, phải biết tôi ngồi đây là để hỗ trợ điều tra, không phải bị thẩm vấn! Nếu như đồng chí cảnh sát dùng thái độ thẩm vấn, như vậy mỗi căn cứ theo chương 56 điều khoản quy định về bảo vệ quyền lợi cho người vị thành niên, thông báo cho người đại diện pháp luật của tôi hoặc người bên cạnh tôi cùng đến đây mới được tiến hành phỏng vấn!”

Cô lại cầm lên ly nước nhấp một ngụm, tựa như nghĩ đến điều gì đó, hảo tâm mà nhắc nhở, “À ~ đúng rồi, quên nói một điều, vì đồng chí cảnh sát đã tiến hành thẩm vấn với tôi trước, còn xin đồng chí đưa ra chứng cứ xác thực! Bằng không pháp luật bảo vệ người vị thành niên là tôi đây, chứ không phải nhân viên cảnh sát như đồng chí đâu!”

Đùng!

Bút rơi trên bàn phát ra tiếng vang!

Cũng vì tiếng vang này, đã kéo về lực chú ý của mấy nhân viên cảnh sát, kèm theo vẻ hoảng sợ khi nhìn thái độ nhàn nhả của Đường Linh, cô mới bao lớn?

Đã tiến vào đây không những không sợ, còn có hiểu biết về pháp luật, thẳng thắn đối đáp với cảnh sát! Ngay cả nữ cảnh sát cấp tỉnh cũng bị cô nói cho á hợm!

Lợi hại!

Thực sự quá lợi hại!

Nhìn người ta nói hay chưa kia! Một chút sai lầm cũng tìm không ra, ngược lại là chính cảnh sát bọn họ bị chỉ ra sai phạm!

“Đồng chí cảnh sát, chú ý thái độ đặt câu hỏi của cô, bằng không tôi có quyền truy cứu trách nhiệm của cô trước pháp luật!”

Phốc!

Người nhìn đi! Không những chỉ ra sai phạm của người, bây giờ còn có cơ hội truy cứu trách nhiệm pháp luật nữa!

Mấy nhân viên cảnh sát khác nhìn người cảnh sát đang ghi lời khai kia với ánh mắt đồng tình, người anh em này thật khô, mới tới làm đã bị gọi đến ghi biên bản, thực quá đen đui!

Quả nhiên về mặt người cảnh sát ghi biên bản kia như bị táo bón, há miệng mấy lần, rốt cục quay sang Đường Linh lúng túng nói, “Cái kia, lời nói mới rồi cô có thể lặp lại lần nữa không?”

Phốc!

Trong lòng người có mặt tại đây đều phụt máu, ai nấy đều âm thầm lưu tâm, quay về nhất định phải bổ sung kiến thức pháp luật, không thì lần sau lúc ghi biên bản, gặp phải người như kiểu Đường Linh, chẳng phải sẽ bị bêu xấu sao!

Người ta nói nhiều kiến thức luật pháp đến thế, mình ghi không được, rất mất mặt đó!

Nữ cảnh sát tức giận đến xanh mặt, trợn mắt một cách hung ác liếc người cảnh sát ghi lời khai kia, không vui mở miệng, “Cậu! Không cần ghi nữa! Tránh qua một bên!”

Người ghi biên bản lập tức để cây viết trong tay xuống, đứng lên, lui sang một bên, đứng cùng với mấy tên cảnh sát còn lại! Họ vỗ vai hấn một cái, coi như vừa là an ủi vừa là đồng tình!

Lần đầu ghi biên bản liền gặp phải người xảo quyết như Đường Linh, dù là đám người bọn họ, cũng thật không biết viết khoản này điều kia thế nào!

Một đồng câu hỏi tiếp tục được đưa ra, nữ cảnh sát hỏi một câu, Đường Linh đáp một câu, nhìn như tất cả đều trả lời đàng hoàng, nhưng không hề có một chút tin tức hữu dụng! Nữ cảnh sát cuối cùng tức giận đến mức vỗ bàn rồi đi, để Đường Linh lưu tại phòng thẩm vấn!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 36-2: Cafe hay trà, mời dự yến tiệc 2/2

Chốc lát thời gian, nữ cảnh sát với sắc mặt khó coi quay lại, cùng tới với cô còn có cục trưởng! Cục trưởng thấy Đường Linh, liền vội vàng tiến lên!

Thấy Đường Linh ngồi ngay ngắn ở đó, mới nghiêm mặt nhìn nữ cảnh sát nói, “Chuyện gì thế này?”

Đừng nhìn thái độ vô cùng cẩn thận của cục trưởng lúc đối mặt với dân tộc thiểu số, cũng không đại biểu hấn không có uy nghiêm riêng!

Tuy rằng nữ cảnh sát là cảnh sát cấp tỉnh, nhưng đầu qua nỗi cục trưởng thành phố, huống hồ thân phận Đường Linh hiện tại khá đặc thù, cô có trao đổi giao dịch với tộc trưởng, sẽ trợ giúp cục cảnh sát tìm kiếm tin tức của Đặng Hồng Vũ!

Chuyện này tiến hành bí mật, tuy rằng chuyện kẻ gây ra tai nạn bỏ trốn do Đường Linh nói cho tộc trưởng nghe, nhưng cô lại có thể trấn an tộc trưởng, khiến ông ta không truy cứu trách nhiệm bên cục cảnh sát, chỉ yêu cầu phía cục cảnh sát và Đường Linh mau chóng tìm cho ra Đặng Hồng Vũ, cho nên việc này, bên phía cấp tỉnh cũng không biết!

Phải biết, kẻ gây ra tai nạn kia trốn thoát từ cục thành phố, ông đã bị ghi một lỗi nặng, nếu để cho trong tỉnh biết, chuyện phạm nhân trốn chạy đã bị tộc trưởng biết rồi, vậy thì chức vụ cục trưởng của hấn coi như đi tong!

Cho nên tổng kết rằng, cục trưởng vẫn tính là khá hài lòng với Đường Linh! Nếu Đường Linh có thể giúp đỡ hấn tìm ra Đặng Hồng Vũ, vậy thì hấn cũng có thể lấy công chuộc tội!

Mà bây giờ nữ cảnh sát này náo loạn cái gì đây! Lại bắt Đường Linh về cục, vậy ai đi tìm Đặng Hồng Vũ giúp hấn? Đây không phải tăng thêm phiền phức sao!

Nữ cảnh sát xuất thân từ trên tỉnh xuống, bản thân có chút ngạo khí, mà chuyện này lại có liên quan đến người nhà nên đương nhiên làm việc có hơi xúc động!

“Cục trưởng, cô gái nhỏ này là kẻ khả nghi hại người, có người đến báo án, buộc tội cô ta đẩy một nam một nữ xuống cầu thang ở bệnh viện, hai người đó bị trọng thương, tôi dựa theo trình tự bắt cô ta về điều tra!”

Cô công tác tại công an tỉnh, ngày thường ngao khí đã quen, đối mặt với cục trưởng, giọng nói rất cứng ngạnh!

Cục trưởng nghe không quen giọng điệu của cô, một tiểu cảnh viên từ trên xuống vậy mà không biết trời cao đất rộng, dám dùng thái độ đó nói chuyện với cục trưởng, thật coi mình như trưởng phòng công an tỉnh sao!

Sắc mặt cục trưởng âm trầm, hừ lạnh một tiếng, “Vậy cô đã hỏi ra điều gì?”

Trên mặt nữ cảnh sát không dễ chịu, tựa hồ cũng ý thức được cô có chút hung hãn với cục thành phố, hít sâu một hơi, có chút không tình nguyện mở miệng, “Còn không có!”

“Đã không có, vậy tôi có thể đi được chưa?”

Đường Linh vẫn trong bộ dáng như cũ cười hi hi, ngồi trên ghế dựa, trong tay đùa nghịch ly giấy, nữ cảnh tuy rằng tức giận bất bình, nhưng cũng biết mình không chứng không cứ quả thực khó có thể đưa ra định tội!

Đều do cô ả Tống Tuyết Nhi, kêu cô ta làm nhân chứng, cô ta lại nói chết cũng không làm, trông bộ dáng nhu nhược của cô ả, nhìn thấy là phiền lòng!

Nửa ngày mới từ cỗ họng phát ra một tiếng khá buồn bực, “Uhm!”

Nhưng vẫn với thái độ cao ngạo hất mặt lên, về mặt nhìn Đường Linh như nhìn phạm nhân, “Cô có thể đi về, nhưng việc này còn chưa giải quyết xong, cho nên cô không thể rời khỏi tỉnh Vân, phải đợi vụ việc kết thúc mới có thể rời đi!”

Đường Linh mỉm cười, không đáp lại, đứng dậy một cách tiêu sái, lúc đi ngang qua nữ cảnh sát, trên dưới đánh giá cô ta một chút, sau đó nhàn nhạt nói, “Không biết còn tưởng rằng cô là cục trưởng, người không lớn nhưng quan uy không nhỏ ả!”

Nữ cảnh sát nghe xong trong lòng cả kinh, trộm liếc mắt nhìn cục trưởng, quả nhiên trông thấy sắc mặt cục trưởng khó coi, lạnh lùng nhìn cô!

Nguy rồi!

Cô quá vọng động rồi! Tuy rằng cô được tỉnh tiến cử xuống dưới giải quyết vụ này, nhưng dù sao nơi đây cũng là thiên hạ của cục trưởng, cô quả thực quá không nể nang mặt mũi cục trưởng! Cô chưa kịp kiểm điểm bản thân xong, đã bị cục trưởng cắt ngang suy nghĩ!

“Tôi không biết cô ở tỉnh làm việc thế nào, nhưng ở cục thành phố chúng tôi, cô phải làm theo trình tự! Lần sau nếu lại đi bắt người, phải nhớ cần có chứng cứ! Không có chứng cứ mà tới nhà người ta bắt người, cục thành phố chúng tôi không biết để mặt mũi chỗ nào!”

Nữ cảnh sát nóng mặt, cảm giác như bị người ta giáng cho một bạt tai, nóng bừng bừng! Nhắm mắt nói, “Tôi đã biết, cục trưởng Lâm, lần này là tôi sơ sót, lần sau nhất định chú ý!”

Lúc này đầu còn về hung hãn như ban nãy! Mấy tên cảnh sát nhìn thấy một màn này, chính họ cũng không có hảo cảm với cô, ý vào mình là người của tỉnh, mới tới đã chỉ tay năm ngón sai làm cái này cái kia, tiếc rằng chức vị của họ thấp, chỉ có thể nhịn!

Muốn trách thì chỉ có thể trách cô ta không hiểu nhân tình thế thái, phách lối quá mức, bây giờ còn đắc tội với cục trưởng, nên để cô ta ăn chút thiệt thòi, bằng không thì cô ta đâu coi người trong cục cảnh sát thành phố ra gì

Nữ cảnh sát không nghĩ tới, chỉ một câu nói tình bơ của Đường Linh, không chỉ khiến cục trưởng tức giận, ngay cả oán khí của cảnh sát cũng tuôn ra, đến nỗi sau này rất nhiều chuyện cũng không chịu phối hợp, khiến cô tức giận chỉ biết giậm chân!

Ra khỏi phòng thẩm vấn, rất xa đã nhìn thấy Lôi Tử và Lục Tùng chạy vội tới, Lục Tùng nhìn thấy cánh cửa phòng thẩm vấn kia, trong lòng vẫn còn sợ hãi!

“Lão đại, có sao không?” Lôi Tử bật thốt lên, nghe thấy mấy lời đó bọn họ sùng sốt!

Đây kiểu xưng hô gì vậy? Lão đại?

Đây không phải là cách xưng hô của băng đảng sao? Tất cả ánh mắt dồn lên người Đường Linh đánh giá, càng nhìn cô càng cảm thấy quái dị!

Tâm tính cùng khí chất của cô gái này tuyệt đối không phải người bình thường có thể có, trong lòng mấy người họ đang đoán già đoán non thân phận của Đường Linh, nhưng không ai dám tiến lên hỏi!

Cục trưởng nghe xong, mặt vẫn tình bơ, hẳn đã sớm đoán được thân phận cô gái này không bình thường, bằng không cũng không dám làm giao dịch với tộc trưởng! Còn chuyện Đường Linh có thân phận gì, đó không phải chuyện hắn cần biết!

Đường Linh tươi cười, “Không sao, chiêu đãi rất tốt, chỉ là uống kém một chút!”

Vài nhân viên cảnh sát đã quen, biểu tình vẫn bình thường, cục trưởng thì để tay lên miệng nhẹ ho một tiếng, che dấu một chút quần bách!

Còn uống!

Cô gái nhỏ này coi cục cảnh sát là nơi nào? Người nào tiến vào phòng thẩm vấn mà chẳng thấy khăn trương gò bó, sợ hãi lo lắng, cho dù cho uống nước, cũng không dám uống!

Cô gái này lại còn chê uống không tốt, phải biết cô chính là người đầu tiên được cảnh sát mời nước trong phòng thẩm vấn!

Không đợi cục trưởng nói mấy lời chê bai xong, Đường Linh đã xoay lưng lại, làm như cảm khái nói, “Xem ra ngày mai sẽ là một ngày đẹp trời, hi vọng những thứ chuyện bát nháo này có thể tan thành mây khói!”

Ánh mắt cục trưởng sáng lên, trong lòng vui mừng, ánh mắt nhìn Đường Linh có thâm ý khác, Đường Linh chỉ cười, hướng về phía cục trưởng Lâm nhảy mắt mấy cái!

Cục đá đang đè nặng trong lòng cục trưởng Lâm tức khắc giảm nhẹ đi rất nhiều! Thảm thờ phào nhẹ nhõm!

Mà mọi người thấy cục trưởng đích thân tiễn Đường Linh ra khỏi cục cảnh sát, lại ngổn ngang trăm mối! Cô gái nhỏ này đến cùng là ai? Ngay cả cục trưởng cũng đích thân tiễn!

Mấy người có mặt hôm qua từng thấy Đường Linh không dám nói gì, có một số việc chỉ có thể để thối nát trong bụng, nhìn qua coi như chưa từng nhìn thấy, nghe qua coi như chưa từng nghe tới! Bo bo giữ mình mới là vương đạo!

Rạng sáng ngày hôm sau, tộc trưởng đã tới cục cảnh sát từ rất sớm, đi cùng với cục trưởng, quả nhiên chờ được kẻ gây ra tai nạn bỏ trốn mất kia, kẻ thù gặp mặt đặc biệt đồ mắt, hai mắt tộc trưởng nhìn Đặng Hồng Vũ lộ ra sự thù hận, như không phải có nhiều người ở đây, ông nhất định sẽ lột da kẻ xấu xa này!

Cục trưởng Lâm nhìn thấy Đặng Hồng Vũ, rớt cục cũng thờ phào nhẹ nhõm! Cuối cùng đã có thể lấy công chuộc tội! Cái này thật đúng phải đa tạ Đường Linh, mặc dù biết Đường Linh không phải vì hắn, thế nhưng cô đã giúp hắn giải quyết một chuyện lớn như vậy, cục trưởng Lâm vẫn mang lòng cảm kích!

Tộc trưởng nói được làm được, đồng ý trả lại lô hàng mao liệu mà Đặng Hồng Vũ đã ăn trộm mất, chưa tới buổi trưa, Đường Linh đã nhận được lô hàng mao liệu bị mất, nhưng chiếc xe gây ra tai nạn phải bị giữ lại, sau đó giao cho chính người trong tộc tiến hành tiêu hủy để xả con hận!

Lục Tùng xem như chịu một tổn thất nhỏ trong chuyện này, nhưng so với chuyện lô hàng bị mất thì việc mất đi một chiếc xe vận tải thực sự không quan trọng!

Bệnh tình con trai tộc trưởng trở lên tốt hơn, gánh nặng trong lòng ông được tháo xuống, bởi vì Đường Linh giúp ông việc lớn, cho nên ông mời Đường Linh tham gia một buổi họp mặt tư nhân trong tộc, cũng để người nhà ông có dịp cảm ơn cô!

Thịnh tình khó chối, huống chi bây giờ thân bất do kị, cô không có thể rời khỏi tinh Vân, tộc trưởng lại có địa vị cao ở đây, Đường Linh ngược lại cũng đồng ý kết giao, vì thế tiếp nhận thiệp mời, chuẩn bị đi dự tiệc buổi tối!

Nhìn một thân trang phục trên người, quả thực không thích hợp đi tham gia yến tiệc, thế là cô dẫn theo Lôi Tử, đi đến khu mua sắm phần hoa nhất trong thành phố, mua sắm lễ phục!

Đường Linh ăn mặc tùy ý, chỉ là loại váy dài bình thường của tinh Vân ưa chuộng, tuy rằng quần áo giá rẻ, nhưng cả người thoát nhìn tràn đầy sức thanh xuân, quần áo bình thường mặc ra vẻ cao nhã!

Lôi Tử lại mặc lên loại trang phục đơn giản, nhưng quần áo đều là nhãn hiệu quốc tế, nhìn như kiểu đàn ông thành thực có sự nghiệp thành công!

Lúc này, trung tâm mua sắm ở Trung Quốc vẫn còn ít, Đường Linh nhìn thấy một cửa tiệm trang hoàng không tẻ, dẫn theo Lôi Tử đẩy cửa đi vào!

Nhân viên bán hàng nữ nghe thấy tiếng cửa, tức tốc ngừng đầu lên, lúc trông thấy Đường Linh và Lôi Tử, nữ nhân viên đánh giá một chút, sau đó đi lên trước, “Vị tiên sinh này, xin hỏi tôi có thể giúp gì cho ngài?”

Lôi Tử khiến người ta vừa nhìn liền đoán rằng hắn là một nhân sĩ thành công, cho nên nữ nhân viên bán hàng tự nhiên mở miệng hỏi hắn trước!

Cô làm nghề này nhiều năm, trình độ nhìn người vẫn có!

Lôi Tử không lên tiếng, chỉ đứng một bên, nữ nhân viên bán hàng nén xuống sự mắc cỡ, buộc lòng phải ngượng ngùng chuyển hướng về phía Đường Linh, “Xin hỏi muốn xem loại nào?”

“Chính thức chút, có thể tham gia tiệc rượu là được!” Đường Linh trực tiếp nói rõ, sau đó ngẫm nghĩ gì đó lại nói, “Phải khiêm tốn chút!”

Nữ nhân viên bán hàng nhìn một chút Đường Linh, biểu tình có chút quái lạ, tham gia tiệc rượu lại còn phải khiêm tốn! Ai đi tham gia dự tiệc mà không muốn nghĩ đủ cách thức làm mình nổi bật, trang điểm công phu!

Không nhiều lời, dẫn Đường Linh đi tới khu bày lễ phục, nhân viên bán hàng chọn ra vài kiểu mẫu, thao tác nhìn là biết khá thành thạo!

Đường Linh từ trong đó chọn ra một cái váy dài màu tím, cầm vào phòng thử đồ, ánh mắt nhân viên bán hàng nữ luôn sẽ liếc về Lôi Tử, Lôi Tử năm nay hơn 20 tuổi, bộ dáng không tệ, toàn thân tỏa ra khí chất của một người đàn ông thuần thực, nhìn cách ăn mặc, nhất định là người có tiền, vì vậy liền nổi lên tâm tư!

Cô làm nghề này không phải vì thích hầu hạ người khác, nơi này là tiệm bán quần áo thương hiệu quốc tế, người có thể vào đây không giàu sang cũng cao quý, cô đến đây làm thuê là chờ câu trả vàng! Nếu thành công câu được thì nửa đời sau sẽ không phải ưu sầu!

Ở trong mắt cô, loại cô gái mới lớn, chưa đủ lông đủ cánh như Đường Linh, không có chút mùi vị con gái nào, đâu phải đối thủ của cô! Một khắc bước vào tiệm đó, nữ nhân viên đã coi Đường Linh là loại con gái ham mê vật chất sẵn đại gia, bằng không dựa vào bộ dáng đó của cô ta, sao có thể đặt chân được tới chỗ này!

Nữ nhân viên luôn cố ý đảo qua đảo lại trước mắt Lôi Tử, cặp mắt trang điểm nồng đậm không ngừng phóng điện tới Lôi Tử, mà Lôi Tử thì căn bản không hề liếc mắt dù chỉ một cái!

Mấy cô nhân viên bán hàng khác trông thấy, tụ tập cùng một chỗ nhỏ giọng cười nhạo, hừ! Mỗi lần khách hàng là nam giới khí chất tốt đến cửa hàng, cô ta khẳng định là người thứ nhất xông tới tiếp đãi, không biết cướp mất của các cô bao nhiêu cơ hội! Đáng đời cô ta quê độ! mấy cô nhân viên khác hả hê cười chê!

Chỉ chớp lát sau, Đường Linh đi từ phòng thử đồ ra, Lôi Tử nhanh chóng tiến lên, bộ váy dài thiết kế lệch vai, toàn bộ đường nét thiết kế ưu mỹ, kiểu dáng đơn giản tinh tế, nên vải dùng kĩ thuật thêu chìm thủ công, làm chiếc váy có vẻ trầm ổn phóng khoáng, nhưng không mất đi nét đặc sắc!

Ngắm dáng người trong gương, Đường Linh chau mày lại, chiếc váy không tệ, nhưng cô mặc không thích hợp, khuôn mặt cô quá thanh thuần, mặc bộ này không ra được khí chất vốn có của nó, nếu cô lớn hơn mấy tuổi, váy sẽ vô cùng thích hợp!

Lắc đầu một cái, liền đi qua khu lễ phục ban nãy lựa đồ, định chọn bộ khác, lúc nhìn thấy bộ lễ phục màu trắng được trưng bày trong tủ kính, ánh mắt cô bừng sáng, tiến lên định lấy ra, lại bị nhân viên bán hàng ngăn lại!

“Bộ lễ phục này là kiểu mới nhất quý này, là do nhà thiết kế quốc tế trừ danh đại sư Michiel đích thân thiết kế, cũng là bảo bối của cửa hàng chúng tôi, bộ lễ phục này cũng không thể tùy tiện chạm vào, nếu làm hư hỏng, sẽ phải bồi thường! Bộ váy đó có giá trị mấy trăm ngàn, không phải dạng người nào cũng có thể mặc đâu!”

Cô nhân viên bán hàng nhìn bộ lễ phục màu tím trên người Đường Linh, liền sinh lòng bất mãn! Giả ngây thơ như vậy làm gì, còn không phải mới tí tuổi đầu đã thành tiểu hồ ly tinh chuyên môn săn trai sao! Lại nhìn qua Lôi Tử, tuy rằng là một nhân tài, nhìn bề ngoài cũng thật có tiền, nhưng tuyệt đối không phải là loại người có thể bỏ mấy trăm ngàn ra mua được chiếc váy này!

Đường Linh nhún mày, cô nhân viên bán hàng này từ lúc đi vào chưa từng cho cô sắc mặt tốt, lúc mới này chọn lễ phục, đã gây khó khăn đủ đường, tràn ngập địch ý! Đường Linh chỉ là lười so đo với cô ta thôi, bây giờ lại càng quá đáng hơn, càng diễn càng sâu!

“Hừ!”

Lôi Tử hừ lạnh một tiếng, sao hắn không nhìn ra được tâm tư của cô nhân viên bán hàng kia, cũng nhận ra được ý đồ của cô ta, hắn không khinh bỉ loại ý nghĩ này, mỗi người đều có suy nghĩ và lối sống riêng, trước đây nếu không đi theo lão đại bản thân hắn cũng chỉ là một tên côn đồ sống hôm nay không biết tới ngày mai! Nhưng hắn lại không thể chấp nhận được việc cô ta coi thường lão đại!

“Một bộ váy rách rưới, cũng đáng giá để các người coi nó là tổ tông mà tôn thờ sao! Mù há!”

Cô nhân viên nghe thấy tức khắc mặt nóng ran, khuôn mặt ngượng ngùng, có chút xấu hổ!

Đường Linh không hề nói gì, loại nhân viên kiểu dạng như cô ta, cô nhìn thấy nhiều lắm rồi, bề ngoài tỏ vẻ biết điều hào phóng, nhưng trong xương tủy lại tràn đầy ngạo khí!

“Đón tiếp tôi cô không thoải mái như vậy, vậy thì đổi người khác đến đi! Nói thật, tôi nhìn cô cũng thấy phiền lòng!”

Ánh mắt nhân viên bán hàng tối sầm lại, nhìn Đường Linh với ánh mắt không vui!

Đường Linh không để ý, mà quay qua vẫy tay với một nữ nhân viên khác đứng trong góc đang kiểm kê đồ, cô nhân viên đó sững sờ, sau đó vội vàng chạy tới!

Cô mới đi làm không lâu, cho nên chỉ làm kiểm hàng và sắp xếp hàng, kiểm tra những thứ này khiến cô mệt muốn chết, cơ hội tiếp đón khách hàng như thế này, chắc chắn không dành cho một người mới như cô! Bởi vì nếu bán được hàng thì nhân viên bán hàng sẽ được trích phần trăm cũng khá khá!

“Tôi thấy cô rất vừa mắt, cái này đi, tôi không thử, cô gói kĩ lại giúp tôi!”

Cô nhân viên mới sững sờ, nhưng lập tức phải ứng lại liền, thao tác công việc nhanh gọn, đi tháo ngay chiếc váy dạ hội bày trong tủ kính xuống, sau đó thận trọng gấp lại, bỏ vào trong túi đựng đồ!

Cô nhân viên lúc trước đứng hình nhìn một màn trước mắt, cô bị người ta ghét bỏ sao? Lại bị một người mới đoạt khách!

Bởi vì Lôi Tử cũng phải đi tham gia yến tiệc, cho nên Đường Linh và Lôi Tử lại chọn thêm một bộ lễ phục cho nam giới, một bộ âu phục khá là có khí chất, cầm hai bộ quần áo đi đến quầy tính tiền!

Cô nhân viên mới vẫn đi theo sau Đường Linh, mỗi lần Đường Linh ngắm bộ trang phục nào đó, cô đều giới thiệu một lần, bao gồm thiết kế, chất liệu vải, cắt may, phong cách, Đường Linh nghe thấy mà mắt phát sáng, người mới này không tệ, nhìn từ cách ăn nói và sự hiểu biết, nhất định đã tốn không ít tâm sức học tập đây!

Thời điểm tính tiền, hai bộ lễ phục tổng cộng hơn 20 vạn, nhân viên thu ngân liếc trộm Đường Linh, cô nhân viên vừa nãy phóng điện quyền rũ Lôi Tử kia nghe thấy số tiền thanh toán, vẻ mặt cười trên sự đau khổ của người khác, trên mặt lộ ra vẻ chuẩn bị chế giễu!

Hừ! Xem các người xấu mặt thế nào!

Vậy mà kẻ tiếp Đường Linh lại làm cho cô ta mở rộng tầm mắt, trong lòng âm thầm hỏi hận muốn chết!

Đường Linh ung dung từ trong túi áo móc ra một chiếc thẻ ngân hàng Hoa Đà đại diện cho thân phận Vvip, tiện tay đưa cho nhân viên thu ngân, nhân viên thu ngân vừa nhìn, ánh mắt sáng lên, vụng trộm quan sát Đường Linh một chút, âm thầm hoảng sợ!

Làm thu ngân nên biết tấm thẻ này đại biểu cho điều gì! Loại thẻ này phát hành trong cả nước cũng không được bao nhiêu thẻ, người có thể nắm giữ tấm thẻ này tuyệt đối không phải người bình thường!

Cô làm việc ở đây lâu như vậy, mới thấy qua hai lần loại này thẻ, một lần chính là một người đàn ông trẻ tao nhã anh tuấn, người còn lại chính là cô gái nhỏ trước mắt này!

Nắm trong tay tấm thẻ Vvip nặng trĩu, lưu loát quẹt thẻ, sau đó kèm theo nụ cười, cung kính nói, “Quý khách, tiền của ngài đã thanh toán xong, đây là thẻ Vip của cửa tiệm chúng tôi, sau này ngài quay lại trong tiệm chúng tôi mua sắm, chỉ cần đưa ra tấm thẻ này, sẽ được hưởng mức giảm giá ưu đãi 20%!”

Nhân viên thu ngân dùng hai tay đưa lại cho Đường Linh tấm thẻ ngân hàng Vvip Hoa Đà cùng một tấm card màu đen trắng bóng với dáng vẻ cung kính, nhân viên thu ngân nhìn và âm thầm suy đoán thân phận Đường Linh!

Cô vốn tưởng rằng cô gái nhỏ này chỉ đi theo sau người giàu có, còn nhỏ tuổi đã câu được đại gia, lại không ngờ người trả tiền lại chính là cô!

Thực sự không thể nhìn mặt mà bắt hình dong được!

Người nhân viên lúc trước ghét bỏ Đường Linh đã sớm thất thần đứng bên kia, suy nghĩ không thoát ra được, hai mươi mấy vạn, cứ thoải mái như vậy mà mua?

Đơn hàng đó được trích bao nhiêu phần trăm a! Mà huê hồng đó vốn là của cô mà! Sao nháy mắt một cái liền thuộc về người mới!

Còn nữa, cô gái kia không phải là bị người ta bao nuôi sao? Tại sao cô ta lại là người trả tiền?

Mấy nhân viên bán hàng khác tụ tập lại một chỗ, trên khuôn mặt đều lộ vẻ ghen tỵ với nhân viên mới, huê hồng phải được mấy ngàn đó! Nhưng khi nhìn đến vẻ mặt xanh mét của người nào đó thì lại thấy hả hê trong lòng!

Lúc đi qua người nhân viên bán hàng ban đầu, vẻ mặt Lôi Tử xem thường, lạnh lùng phán ra hai chữ, “Ngu ngốc!”

Đang lúc mọi người còn đang biểu lộ đủ mọi ánh nhìn, Đường Linh cùng Lôi Tử đã rời khỏi cửa hàng, buổi tối phải đi tham gia tiệc rượu do tộc trưởng tổ chức, đến muộn không phải là thói quen tốt!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nữ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 37: Hồng yêu nghiệt vs Bạch yêu nghiệt 1/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Bởi vì là gia yến, cho nên yến tiệc được tổ chức tại nhà tộc trưởng, nhà tộc trưởng ở khá xa, là một tòa đại viện mang đậm phong cách dân tộc, gần giống như kiểu biệt thự tư nhân!

Đường Linh cùng Lôi Tử đến cổng nhà, trước cổng có nhân viên phụ trách tiếp đãi, Lôi Tử đưa ra thiệp mời, nhân viên tiếp tân nhận lấy thiệp mời rồi quét trên máy, sau đó nở nụ cười chúc nghiệp, mời hai người đi vào!

Sánh rất lớn, hèn gì tộc trưởng quyết định tổ chức tiệc rượu tại gia, bởi vì là yến tiệc, cho nên cho dù có một số là người dân tộc thiểu số nhưng cũng không mặc trang phục dân tộc mà mặc lễ phục!

Nhìn nhiều người trước mắt, Đường Linh hơi kinh ngạc, một bữa tiệc gia yến, vậy mà cũng tổ chức lớn và phô trương đến vậy!

Đường Linh mang giày cao gót, chỉ trang điểm nhẹ, một thân lễ phục màu trắng, mái tóc dài đen nhánh búi lên, lộ ra đường nét chiếc váy xinh đẹp, cả người toát lên khí chất của một mỹ nhân thanh lệ ưu nhã!

Còn Lôi Tử lại với một thân tây trang màu đen, cả người tản ra loại khí tức người sống chớ đến gần, như một chú báo săn uy mãnh, bao trùm khí tức nguy hiểm!

Sự xuất hiện của họ, hấp dẫn không ít người chú ý, nam ưu tú nữ xinh đẹp, không ít người âm thầm đánh giá họ!

Đường Linh quét mắt một vòng, hôm nay tới đây có không ít danh môn quý tộc, ảnh và tư liệu của không ít người tại đây cô đều xem qua, vị tộc trưởng này giao thiệp cũng thật rộng rãi khiến người ta phải tặc lưỡi!

Bởi vì Đường Linh và Lôi Tử không có căn cơ ở tỉnh Vân, lại thêm không xuất đầu lộ diện tại tỉnh Vân nên người ở đây gần như không nhận ra hai người họ!

Không nhận ra có nghĩa là gì? Ý nghĩa là hai người họ và tộc trưởng quan hệ không bình thường, tiệc rượu lần này do tộc trưởng tổ chức, chính họ nếu không phải là danh môn nhân sĩ tại địa phương thì chính là khách mời do tộc trưởng mời tới!

Lôi Tử nói muốn đi WC, Đường Linh liền một mình đi đến khu nghỉ ngơi, kết quả vừa ngồi xuống, đã có người đến bắt chuyện trước!

“Một người?”

Một người đàn ông mặc áo somi màu đỏ rực, bộ dáng tuấn mỹ, yêu dị phi phạm, cặp mắt màu xanh lam hiện ra thần thái khiến người ta mê luyến, vành tai trái có đeo một viên đá màu đen thập phần bắt mắt, người đàn ông một tay cầm ly rượu, nhếch môi cười, ngồi xuống bên cạnh Đường Linh!

Thấy Đường Linh không nói lời nào, cho là cô thẹn thùng, hấn cười tà mị, cất giọng mỉa mai, “Lần đầu tham gia loại yến hội này?”

Đường Linh nghiêng đầu nhìn người đàn ông bên cạnh, suy tư một chút, gật đầu, như loại tiệc rượu chính thức kiểu này, cô quả thực là lần đầu tiên tham gia, đương nhiên, là sau khi sống lại!

Người đàn ông vẫn treo nụ cười tà mị bên môi, nhìn mọi người qua qua lại lại, trong mắt nhiều hơn một tia chán ghét, nâng ly uống cạn rượu trong ly, thân người lười biếng tựa hẳn trên ghế sofa, “Cũng chỉ là một đám đôi tra diễn sâu để giao thiệp, cũng chẳng có gì ghê gớm, không cần khẩn trương!”

Đường Linh nhìn thật sâu người thanh niên bên cạnh, mỉm cười nhưng không nói gì, lại là một công tử nhà giàu cảm ghét xã giao nhưng lại không thể không đến, còn chạy đến chỗ cô cầu nhậu nữa!

Nói thật, Đường Linh hiểu được ý anh ta, nhưng cũng không đồng tình quan điểm, nhân sĩ thành công trong xã hội thượng lưu đều dùng phương thức này đến kết giao tình, thiết lập quan hệ, đây là chuyện rất bình thường! Muốn lấy được lợi ích nhưng lại ngại loại giao lưu phiền phức này, chỉ muốn sống tự do tự tại không ép buộc bản thân, nào có người may mắn như vậy!

Thế giới này rất thực tế, muốn đạt được trước tiên phải trả giá, có lúc thậm chí phải hy sinh, so với loại người phải hy sinh hạnh phúc bản thân để liên hôn, thì tham gia loại tiệc rượu nhàm chán này, quả thực chỉ là trò trẻ con thôi!

Người đàn ông thấy Đường Linh như không đồng ý, cau mày lại, con mắt chăm chú nhìn Đường Linh xẹt qua vẻ thất vọng, để ly rượu trong tay xuống, tự giễu cười khẽ một tiếng, “À! Xem ra là tôi đã nhìn lầm!”

Vừa nãy trông thấy cô ngồi một mình ở đây, ánh mắt trong suốt, không hề giống đám người danh môn nhân sĩ tại đây, trong mắt họ luôn có hàm chứa cái nhìn không thuần túy, mà cô gái này không giống, trên người cô có một loại khí chất khiến người khác cảm thấy thực thoải mái! Cho nên hấn mới đến bắt chuyện!

Tự giễu một chút, hấn thế nào lại làm chuyện hấn luôn khinh bỉ nhất, nhưng vốn tưởng rằng cô cũng giống như hấn, không thích loại yến hội này, lại không nghĩ rằng hấn đoán sai rồi! Vậy thì đầu cần phải tiếp tục nói chuyện nữa!

Khí chất trên người hấn biến đổi, trở lên cao quý ưu nhã, nở nụ cười thân sĩ, đã không còn vẻ phóng đảng ngang ngạnh, hấn cất giọng ôn nhu, kèm theo chút mê hoặc nhẹ nhàng, “Xin lỗi, vừa mới quấy rầy!”

Trong mắt không còn vẻ chán thành ban nãy, nhiều hơn một tia xa cách, ngay cả ý cười cũng không chạm tới đáy mắt!

Đường Linh từ đầu đến cuối đều không nói gì, chỉ thản nhiên nhìn hấn, thầm nghĩ trong lòng, thật là một tên nhóc bốc đồng!

“Anh Trần, sao anh tới chỗ này? Làm hại em tìm muốn chết!”

Một cô gái trẻ xinh đẹp trong mắt chứa ải mộ mở miệng oán trách, sau đó hai tay ôm lấy cánh tay của người đàn ông, cử chỉ có chút thân mật, căn

bản không chú ý tới lông mày của người đàn ông đó đang nhíu lại!

Người đàn ông rút về tay về một cách khéo léo, ánh mắt cô gái đó tối sầm lại, cũng rất nhanh tươi cười ngọt ngào nói, “Anh Trần, nhanh đi theo em đi, chú gọi anh đó!”

Người đàn ông cười xa cách, giọng mũi phát ra, “Uhm!”

Lúc rời đi, cô gái kia quay đầu lại, nhìn Đường Linh đầy thâm ý, trong mắt đầy vẻ phòng bị, hơi có chút ý tứ cảnh cáo!

Anh Trần là của cô! Chỉ của riêng cô!

Đường Linh thu tầm mắt lại, nhẹ nhàng dựa trên ghế sofa, suy nghĩ về tin tức cô nắm được!

Đại não đang nhanh chóng sắp xếp lại tin tức, lại nghe thấy tiếng hít không khí của một đám con gái, Đường Linh thu hồi tâm tư, vậy mà còn thấy được một người quen cũ — Triệu Nguyên!

Đường Linh không khỏi quan sát hẩn, gần đây mặc kệ đi tới chỗ nào, đều có thể đụng phải hẩn, là trùng hợp? Hay là...

“Lần này chỉ do trùng hợp!”

Một giọng nói trầm thấp truyền vào tai, Triệu Nguyên nhìn chăm chú vào cách phục sức của Đường Linh, ánh mắt không khỏi sáng ngời!

Hẩn vẫn biết cô nhóc này xinh đẹp, không nghĩ chịu khó ăn mặc trang điểm chút, lại rất hút hồn, bớt chút non nớt, nhiều phần nữ tính nên có của con gái!

Đường Linh nghe thấy vậy liền cười mỉm, kèm theo chút trêu ghẹo, “Nói như vậy... trước đây là cố ý tạo ra!”

Triệu Nguyên nheo lại cặp mắt phượng, khoe môi mỏng cong lên để lộ ý cười lười nhác, một thân âu phục màu trắng, nhìn như một quý công tử, nhưng trên người lại tản ra loại khí tức yêu nghiệt, “Nếu em cứ nhất định phải nói vậy thì là vậy đó!”

Đường Linh chỉ cười, không nói tiếp, tự tạo hay trùng hợp, cũng không phải điều cô quan tâm!

“Một người?”

Lúc Triệu Nguyên nhìn thấy cô, cô luôn chỉ có một người ngồi ở chỗ này, bởi vì không thoát thân được, cho nên không ngay lập tức tới, kết quả chỉ là một có thời gian ngắn, liền thấy cảnh tên nhóc Trần kia qua bất chuyện với cô, hẩn cũng không biết bị sao, còn chưa trò chuyện xong, đã vội vàng tìm cơ thoát thân, đi thẳng tới chỗ Đường Linh!

Nhưng khi hẩn đến chỗ này, tên nhóc Trần kia bị người khác lôi đi mất, sau đó trông thấy Đường Linh dõi theo bóng thẳng nhóc đó đến xuất thân!

Không hiểu sao, hẩn cảm thấy vẻ mặt Đường Linh lúc đó rất nhứt mắt, cho nên mới rêu rao ngồi xuống bàn gần đó, đưa tới một đám con gái mê trai phải xôn xao, đồng thời cũng lôi tầm mắt Đường Linh trở lại!

Một khắc kia khi tầm mắt Đường Linh đặt lên trên người hẩn, tức khắc hẩn cảm thấy trong lòng thư sướng, cả người đều cao hứng!

“Tới loại yến hội này, đương nhiên phải có bạn trai!”

Không nghĩ tới Triệu Nguyên vậy mà giống hệt tên yêu nghiệt áo đỏ khi nãy, cùng hỏi một vấn đề không dinh dưỡng, Đường Linh buồn cười nhìn Triệu Nguyên, nhân nhạ mở miệng nói.

“Ai?”

Khí tức Triệu Nguyên biến đổi, giọng nói lạnh lẽo, như hàn băng ngàn năm, trong nháy mắt cả người như tảng băng!

Đường Linh hơi run rẩy, tên Triệu Nguyên này tuổi Tuất sao? Một giây trước vẫn cười không ngớt, một giây sau liền thành tảng băng, cũng thật biến ảo khôn lường!

“Chẳng lẽ Nguyên thiếu tham gia yến tiệc, chưa bao giờ mang theo bạn gái?” Đường Linh trêu chọc nói.

“Là ai?”

Triệu Nguyên cũng không đáp, mắt phượng híp lại đóng đinh Đường Linh bằng ánh mắt, như kiểu nếu Đường Linh không cho hẩn một đáp án, hẩn liền đây đưa hỏi cho bằng được!

Lần trước tại Đế Hào, hẩn còn thấy cô dùng thân phận cô gái ngồi sofa đi vào tiếp rượu, cuối cùng còn chuồn mất, trong bụng lửa giận càng sâu, tìm người điều tra mới biết, cô căn bản không phải cô gái sofa nơi đó!

Cảm giác không thoải mái trong lòng vui bớt, nhưng lại không nhịn được buồn bực, thế là muốn tham gia khai trương Trần Bảo Các, cô thích đồ cổ như vậy, có thể sẽ tới, cho dù hẩn không ham mê gì thú chơi đồ cổ, những vẫn đi Trần Bảo Các, chính là vì muốn tạo một cơ hội để có thể gặp cô! Rất may

mấn, hấn quả thực đã gặp được Đường Linh, nhưng vẫn không ngờ, hấn vừa không chú ý một cái, cô nhóc này rốt cuộc lại chạy mất!

Lần đầu tiên Triệu Nguyên có loại cảm giác vô lực, giống như chỉ cần hấn không để ý một cái, Đường Linh sẽ biến mất ngay trước mặt hấn! Loại cảm giác này rất không dễ chịu!

Đúng! Rất khó chịu!

Hấn muốn biết người đàn ông kia là ai! Người khiến cô chịu làm bạn gái đi cùng, rốt cuộc là thần thánh phương nào!

Dưới ánh mắt nguy hiểm của Triệu Nguyên, Đường Linh gần từng chữ, “Người của tôi!”

Quả nhiên, sau khi nghe thấy Đường Linh trả lời, cặp mắt phượng câu hồn kia trong nháy mắt lạnh lẽo đáng sợ, như gió lốc kéo tới, khiến người ta khó thở!

Hai người không ai nhường ai, lúc đang đối mặt tựa hồ có thể nghe thấy tiếng đùng đùng chạm nhau trong không khí!

“Lão đại!”

Giọng nói của Lôi Từ làm gián đoạn cuộc chiến giữa hai người, Triệu Nguyên nhìn về phía Lôi Từ với ánh mắt âm lãnh, trong nháy mắt Lôi Từ có loại cảm giác như mình như bị nhìn thấu, sau lưng có chút ớn lạnh!

Nhiều năm như vậy, Lôi Từ đã có thay đổi rất lớn, khí thế trên người cường hấn, nếu so về khí thế, thật không có nhiều người có thể mạnh hơn hấn!

Mà đứng trước người đàn ông này, vậy mà hấn lại cảm thấy sống lưng phát lạnh! Không thể không khiến cho Lôi Từ chú ý!

Hấn mới đi WC về, thì nhìn thấy bên cạnh lão đại có một người đàn ông đang ngồi, từ rất xa trông thấy người đàn ông này, chỉ biết hấn ta tuyệt không phải người thường! Không nghĩ tới vậy mà cường hấn như vậy!

Ánh mắt bén nhọn của Triệu Nguyên không duy trì quá lâu, vì hấn nghe thấy người đàn ông này gọi Đường Linh là, “Lão đại!”

Thì ra là thù hạp của cô!

Thu hồi khí tức lạnh lùng lại, bộ dạng lười biếng dựa trên ghế sofa, đôi chân thon dài vắt chéo lên nhau, đôi mắt phượng hẹp dài, trên khuôn mặt tuấn mỹ hàm chứa nụ cười không sao kiềm chế được, cặp mắt phượng câu hồn rơi xuống trên người Đường Linh, khoe miệng có chút nhếch lên với độ cong đẹp mắt.

“Em nợ tôi một lần làm bạn gái, hôm nay phải trả!” Một câu nói cực kỳ bá đạo!

Đường Linh thân nhiên nhìn Triệu Nguyên một chút, hơi mỉm cười nói, “Xin lỗi! Tôi không có thói quen đổi bạn trai!”

Lôi Từ nghe xong, biết lão đại đây là đang bảo vệ mình! Trong lòng cảm kích! Phải biết loại yến hội này, đột ngột thay đổi bạn trai bất ngờ, người bạn trai cũ sẽ xấu hổ vô cùng!

Kỳ thực Lôi Từ căn bản cũng không để tâm tới vấn đề này, nhưng cách làm của lão đại, vẫn làm cho hấn cảm động một hồi! Lão đại chính là người như vậy, nhìn như cái gì cũng không để tâm, nhưng tâm tư lại tinh tế cực kỳ! Đối với anh em bao che khuyết điểm vô đối, đây cũng là nguyên nhân các anh em thật lòng thật dạ chịu đi theo Đường Linh!

Sắc mặt Triệu Nguyên rất khó coi, cô nhóc này bây giờ lại còn muốn tiếp tục tuyệt hấn! Thật bó tay với cô, cô và những cô gái hấn gặp trước đây đều không giống! Khó chơi, mềm không được cứng không xong! Xưa nay đều là đám con gái dòn dập dính sát lên người hấn, coi như là kiêu lạt mềm buộc chặt, chỉ cần hấn thoáng dùng chút thủ đoạn, lập tức quỳ dưới chân quần của hấn!

Gặp phải Đường Linh, hấn coi như bị thua hoàn toàn! Năm lần bảy lượt đều bị cô đùa giỡn không nói, bất kể hấn dùng nam sắc hay tiền tài đều mở không được cánh cửa trái tim cô, trừ những thứ đó ra, hấn vẫn thật không biết chiêu chuộng thế nào khiến một người con gái vui vẻ!

Khoan!

Chiều lòng con gái?

Triệu Nguyên cau mày lại, hấn sao có thể sinh ra loại ý nghĩ quái dị này! Quả thực là nói mơ giữa ban ngày! Hấn có chút quần bách bỏ qua ý nghĩ đó trong đầu, lòng rối như mớ bòng bong!

Yến tiệc trước tiên đều phải đọc diễn văn, đương nhiên dạ tiệc hôm nay cũng không ngoại lệ, thấy chủ nhân muốn phát biểu, Đường Linh cùng Triệu Nguyên đều đứng dậy, đi qua, đây là cách tôn trọng đối với chủ nhân bữa tiệc!

Vì thế, bên cạnh Đường Linh liền có hai vị thân sĩ đi cùng, một người lãnh khốc một người tà mị, mọi người đều biết, Triệu Nguyên ngoài khi trong việc công lĩnh diện lãnh tâm, nhưng ngoài lúc công việc thì lại là một công tử tà mị! Hấn có bề ngoài yêu nghiệt ai nấy đều biết.

Tuy rằng chủ nhân đang đọc diễn văn, nhưng Đường Linh rõ ràng cảm giác được, nhiều tầm mắt đang hướng trên người cô! Mà hết thấy điều này đều do

tên yêu nghiệt Triệu Nguyên ban tặng!

Một số người ái mộ Triệu Nguyên đều dùng ánh mắt hung tợn nhìn chằm chằm Đường Linh, ánh mắt kia quả thực như muốn ăn thịt người!

Đường Linh liếc xéo Triệu Nguyên một cái, Triệu Nguyên chỉ cười nhếch môi, tức khắc mỉa mai phóng ra hết, đưa tới một số tiếng hít sâu, nỗ lực Đường Linh rốt tốt, còn nghe được tiếng nghiêng răng của không ít người! Nếu không phải hôm nay tộc trưởng là người chủ trì, Đường Linh đoán các cô ấy nhất định sẽ xông lên, đánh chạy “Hồ ly tinh”,” cứu thoát “Nguyên thiếu gia”!

Nhìn về Đường Linh bực bội, trong lòng Triệu Nguyên lại vui mừng, cặp mắt phượng tìm tòi nghiên cứu Đường Linh, chẳng lẽ là cô nhóc này ghen tị?

Có nhận thức này, bỗng nhiên trong lòng Triệu Nguyên thay đổi cực tốt, chỉ là hắn không biết, Đường Linh bực bội, là vì Triệu Nguyên chọc hoa đào gây cho cô quá nhiều phiền phức!

Vì thế dưới tình huống nhà gái bực bội, tâm tình nhà trai vui mừng, tộc trưởng đọc diễn văn xong xuôi, yến tiệc chính thức bắt đầu!

Tiết mục thứ nhất của yến tiệc chính là khiêu vũ mở màn, do chủ nhân nhảy điệu điệu đầu tiên, tất cả mọi người đang chờ tộc trưởng, kết quả trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả người đến tham dự tiệc, tộc trưởng vậy mà đi tới trước mặt Đường Linh, sau đó vươn ra một tay, đặt trước mặt Đường Linh, “Không biết lão già tôi đây có thể có được vinh hạnh mời cô Đường khiêu vũ điệu đầu tiên hay không!”

Sau đó ông quay sang nhìn hai người đàn ông bên cạnh Đường Linh, rồi hướng về phía Lôi Tử nói, “Anh Lôi sẽ không để tâm chứ?”

Lôi Tử im lặng không lên tiếng, chỉ nhìn Đường Linh, điệu khiêu vũ này có nhảy hay không đều do lão đại quyết định, hẳn chắc chắn sẽ không bao biện làm thay, đợi lão đại quyết định!

Đường Linh giao hoạt tươi cười, sau đó khẽ gật đầu, vươn tay đặt ở trong tay tộc trưởng, giờ tay nhắc chân đều tản ra khí chất cao quý!

Đường Linh cùng tộc trưởng đi tới trung tâm, âm nhạc vang lên, chậm rãi di chuyển bước chân theo nhạc!

Người có mặt ở đây ngây ngốc nhìn một màn trước mắt, đám con gái mới nãy căm thù Đường Linh, càng không thể tin xoa dịu con mắt, không thể tin vào điều đang nhìn thấy trước mắt!

Đây là... tình huống thế nào?

Tộc trưởng sao có thể mời cô ta nhảy điệu đầu tiên? Cô gái này đến cùng là ai? Thiên kim nhà nào?

(còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 37-2: Hồng yêu nghiệt vs Bạch yêu nghiệt 2/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Nhất thời, không có ai khác khiêu vũ, mà cúi đầu xì xào bàn tán, đồn dập suy đoán thân phận Đường Linh!

Vừa nãy thấy Nguyên thiếu bắt chuyện với cô, giao tình có vẻ không tệ, bây giờ tộc trưởng cũng mời cô nhảy điệu đầu tiên, thân phận cô gái này không bình thường đây!

Đường Linh dù đang thả mình theo điệu nhạc cũng khẽ mỉm cười, tiếng xì xào bàn tán cô nghe thấy hết, cô cảm thấy thú vị, đây chính là bản tính của con người, rất hiếu kỳ! Đối với sự việc mình không biết, luôn chứa lòng hiếu kỳ, mà vừa vặn cái sự hiếu kỳ ấy cũng vô tình hại chết không ít tính mạng!

“Cháu, cô nhóc này thật không đơn giản, cục cảnh sát đã phát động nhiều cảnh lực như vậy đều không tìm được người, cháu lại giải quyết một cách nhanh chóng thế, thực sự hậu sinh khả úy a!”

Tộc trưởng làm như cảm thán nói, Đường Linh tự hiểu trong lòng, đây là tộc trưởng đang thăm dò cô! Đích thực, Đường Linh rất khả nghi! Nếu như đổi lại là cô, cũng sẽ hoài nghi giống vậy!

Đường Linh tươi cười nói, “Có thể do vận may của cháu tốt hơn, đều nói ông trời phù hộ người tốt, trước đây cháu đầu tin, bây giờ nhìn lại, ông trời quả thật luôn sẽ phù hộ người tốt!”

Tộc trưởng nghe vào tai lại có thâm ý khác, ông đánh giá Đường Linh, sau đó bật cười sang sảng, “Không sai! Ông trời đúng là bảo vệ người tốt!”

Đường Linh chỉ cười không lên tiếng, lại nghe thấy tộc trưởng tiếp tục nói, “Cháu gái, lần này cháu giúp ông một đại ân, ngày sau hy vọng cháu đừng khách khí, cứ tới tìm ông, lão già ông tuy rằng đã có tuổi, nhưng câu nói vẫn có sức ảnh hưởng!”

Trong lòng Đường Linh hơi động, nhưng cũng nghe ra ý tứ của tộc trưởng, xem ra tộc trưởng đây là đang lôi kéo cô, hiện tại đang ném cho cô cành ô-liu, xem cô nhận lấy nó thế nào!

Nở nụ cười ngọt ngào, cô chậm rãi mở miệng nói, “Tộc trưởng thật là một người rất tốt, sau này nếu cháu có cơ hội tới tỉnh Vân du lịch, nhất định cháu sẽ đến thăm hỏi lão gia ngài!”

Sau đó giống như tiếc hận nói, “Đáng tiếc cháu còn phải đến trường, cho dù lần sau muốn đến tỉnh Vân, cũng không biết là chuyện của thời nào nữa!”

Tộc trưởng nghe xong, con mắt màu đen loe loe, sau đó nở nụ cười từ ái nói, “Uhm, cháu tuổi còn nhỏ, việc học xác thực không thể buông lỏng, cũng không thể để người nhà bận tâm”

Đường Linh tán đồng gật đầu, nhìn ra tộc trưởng khá hài lòng! Cũng đúng thôi! Ông đã điều tra cô gái này, gia thế trong sạch, có quan hệ mật thiết với Trần Bảo Trai, bây giờ nhìn lại, Trần Bảo Trai phải là của cô gái này rồi! Bằng không cũng sẽ không đi ngàn vạn dặm đường tới thu hồi về lô hàng kia!

Bất quá, chỉ cần thế lực ẩn tàng của cô không tiến vào tỉnh Vân, như vậy ông lại rất ủng hộ cô gái này!

Tộc trưởng lại nhảy thêm vài bước nữa, sau đó ngừng lại, khiêm tốn nói, “Già rồi, tự mình nhảy vũ điệu mở màn đều mệt đến mức này đây, cô gái nhỏ sẽ không trách ông không nhảy hết điệu chứ?”

Đường Linh tươi cười, tiếng cười lạnh lạnh, làm người nghe hết sức thoải mái, “Đừng nói ngài, ngay cả cháu đều cảm thấy mệt mỏi, xem ra loại yến hội này, cũng thật không thích hợp với cháu nha!”

“Con bé này, màn vũ hội này, là thuộc về cháu!” Dứt lời, tộc trưởng nhìn về phía Triệu Nguyên với ý vị thâm trường, tinh quang trong mắt dâng lên cuộn cuộn, không biết đang suy nghĩ gì!

Đường Linh theo tầm mắt nhìn qua, về mặt Triệu Nguyên tái nhợt, đang nhìn không dời mắt về hướng mình, không nhúc nhích, trong lòng Đường Linh cười thầm, xem ra tên nhóc kia bị cô bỏ rơi đến sợ luôn rồi, bên cạnh có mấy mỹ nữ đến bắt chuyện, hẳn đều không buồn liếc mắt tới, chỉ dán mắt vào Đường Linh và tộc trưởng đang khiêu vũ kia!

Aiz! Thực cổ chấp mà!

Mang giày cao gót khiêu vũ, thật có chút mệt mỏi, Lôi Tử thấy Đường Linh tới, vội vã đi lên, “Lão đại!”

Nhìn sự lo âu trong mắt Lôi Tử, Đường Linh gật đầu với hắn, an ủi vài lời mới khiến Lôi Tử yên lòng!

Tộc trưởng mỉm cười vui vẻ, bảo là muốn đi nghỉ ngơi một chút, Đường Linh gật đầu, ngược lại cũng thật làm khó cho tộc trưởng, con trai ông tuy rằng đã thoát khỏi giai đoạn nguy hiểm, nhưng hiện tại vẫn phải nằm trong phòng điều sức dành cho bệnh nhân nặng, vậy mà ông vẫn còn giữ vững tinh thần để tổ chức tiệc rượu hôm nay, gần đây bận bịu lo trong chạy ngoài liên tục, cũng khó trách được ông sẽ mệt mỏi!

Kết quả tộc trưởng vừa rời đi, Triệu Nguyên đã đi tới, đôi mắt phượng nhìn chăm chăm vào đôi mắt lạnh nhạt của cô, hẳn đưa tay ra!

“Không biết tôi có được vinh hạnh, có thể mời cô nhảy một điệu không?”

Trong nháy mắt không khí chung quanh Đường Linh ngưng tụ, bầu không khí nghiêm nghị, Đường Linh nhìn người đang đưa tay ra mời cô khiêu vũ, và cả người lên tiếng mời cô khiêu vũ – hồng y yêu nghiệt kia nữa, không ai lên tiếng tiếp, ba người họ đứng ở nơi đó, hai người đàn ông đối diện, trong nháy mắt trong không khí va chạm bắn tung tóe ra những tia lửa, khiến người xung quanh cảm nhận được một luồng khí tức nguy hiểm!

Hai người đàn ông, một người mặc âu phục y phục màu trắng, mày kiếm hơi nhíu lại, đôi mắt phượng mê hoặc lòng người híp lại, hàn quang trong mắt bắn ra, hàng lông mày nhíu lại ngày càng chặt hơn, biểu lộ tâm tình bất mãn hiện giờ!

Người còn lại mặc chiếc áo sơ mi đỏ, đôi mắt màu xanh lam mê người mà thâm thúy, đáy mắt kèm theo niềm hứng thú nhẹ nhàng, khóe môi hơi vênh lên, mang theo chút tà khí!

Mà sự khác thường của hai người họ rốt cục đã đưa tới không ít người chú ý!

“Trời ạ! Họ đang làm gì thế kia? Hai người họ thực sự quá mê người! Đẹp trai quá nha!”

“Cô gái kia đến cùng là ai? Quá đáng ghét! Nguyên thiếu sao có thể thích loại mặt hàng đó! Hừ!”

“Đúng thế! Vừa nãy tôi có cùng Nguyên thiếu nói chuyện, anh ấy đều không thèm nhìn tôi, chỉ nhìn chăm chăm vào con hồ ly tinh kia! Thực sự quá ghê tởm!”

“Nhưng Trần thiếu tại sao cũng coi trọng cô ả? Hai người đàn ông yêu nghiệt ó vậy mà đồng thời coi trọng cô ả kia! Tại sao có thể như vậy! Tại sao có thể như vậy!”

“Trần thiếu là của tôi!”

“Là của tôi!”

“Của tôi!”

“Được rồi, các người đừng tự tranh cãi nữa! Trần thiếu người ta nhận ra các người là ai à! Đừng ảo tưởng nữa đi!”

Lúc nhóm các tiểu thư danh môn đang tranh giành nhau bằng miệng, suýt chút nữa lật trời mất! Cùng lúc đó cuộc chiến giữa hai người đàn ông cũng diễn ra vô thanh vô tức, đám đàn bà con gái cũng đang nồng nặc mùi thuốc súng!

Đường Linh sống mất lưu chuyển, đây tính là gì? Hai tên yêu nghiệt đang PK với nhau sao? Hừ! Coi cô là cái gì? Chiến lợi phẩm ư?

Khóe môi hơi nhếch lên cất giọng mỉa mai, ánh mắt hơi trầm xuống!

“Lôi Tử, theo tôi đến bên kia nghỉ ngơi! Tôi hơi mệt!”

Dứt lời không buồn nhìn hai người họ, xoay người đi thẳng tới khu nghỉ ngơi, Lôi Tử đồng tình nhìn về phía hai người đàn ông đang có chút kinh ngạc nơi kia, hần bước nhanh theo!

Triệu Nguyên thu tay về, hai tay nhét vào túi quần, cả người tản ra quý khí, nhìn người đàn ông mặc áo đỏ nói, “Trần, cậu vẫn như cũ!”

Người đàn ông áo đỏ hiển nhiên không nghĩ tới Đường Linh sẽ cứ như vậy không cho hai người họ mặt mũi, lần đầu bị người ta cự tuyệt, có chút hoảng thần, nghe thấy Triệu Nguyên nói chuyện với hắn, hắn mới lấy lại tinh thần, đôi mắt xanh lam nhìn chăm chú Triệu Nguyên, “Cậu cũng chẳng phải như thế sao!”

Hai người đối diện, sau đó đồng thời nở nụ cười tà mị, khiến các cô gái đang dõi theo họ phải điên cuồng!

Bạch y yêu nghiệt VS Hồng y yêu nghiệt!

Không lên đầu đề báo cũng uống! Hai người đều có khí chất tà mị, đều thu hút tầm mắt của mọi người, đặc biệt là những thiếu nữ xuân sắc!

“Cứ phải tranh giành với tôi?” Mắt phượng híp lại, hơi phát ra hơi thở nguy hiểm!

“Đương nhiên!” Con mắt màu xanh lam băng lãnh đón nhận hàn quang, không có nửa điểm khiếp sợ mà lui!

Hai người cơ hồ là đồng loạt thu lại tầm mắt, khẽ mỉm cười, rồi lại đồng thời đi về hướng có Đường Linh.

Xem ra hai người họ đã ứng chiến!

Lúc hai người đồng thời xuất hiện tại khu nghỉ ngơi, lúc ngồi xuống ghế sofa, cũng hấp dẫn tới nhiều vô kể các cô gái đi qua!

Chỉ chớp lát thời gian, vốn rất ít người có mặt ở khu nghỉ ngơi, nay đã ngồi kín chỗ, mà phần lớn trong đó đều là chị em phụ nữ!

Đường Linh tức khắc cảm thấy đau đầu!

Một tên Triệu Nguyên đã chọc đến không ít phiền toái rồi, hiện tại còn thêm một tên Mạc Quân Trần nữa! Nhiều đàn ông quả nhiên không tiêu hóa nổi, ánh mắt của đám đàn bà con gái kia như sói đói vô mỡ, áp lực cũng đủ lớn rồi!

Lần đầu tiên Đường Linh nhìn thấy Mạc Quân Trần thì đã nhận ra thân phận của hắn rồi, đại thiếu gia của các căn cứ giao trồng thuốc lá ở tỉnh Vân! Toàn bộ căn cứ lớn gieo trồng thuốc lá của tỉnh Vân đều thuộc về sản nghiệp nhà họ Mạc, tại tỉnh Vân nhà họ Mạc được coi như vua đất!

Mà tên Mạc Quân Trần này, không chỉ có lớp da đẹp đẽ, còn tốt số được sinh ra trong một gia đình tốt, nhà họ Mạc chỉ có hần duy nhất là con trai, cho nên hắn sinh ra, đã nhận được tất cả mọi người sủng ái, có thể nói là sủng ái toàn tập!

Mạc Quân Trần ở trong mắt người ngoài, chính là một vương tử quý tộc ưu nhã, sát thủ thiếu nữ, hắn thích màu đỏ, cơ hồ đi đến đâu cũng là y phục màu đỏ, hết sức bắt mắt!

Nhưng hôm nay lúc hắn đến bắt chuyện Đường Linh thì có thể nhận ra, dường như bên ngoài đồn đại hắn là người cao quý thế nào, tao nhã ra sao, đều chẳng qua là màu sắc tự vệ của hắn mà thôi! Có bao nhiêu người có thể chân chính thấy được sự phản nghịch trong nội tâm hắn!

“Trần thiếu, anh quen biết cô gái nhỏ đáng yêu kia? Chúng tôi đều hiểu kỳ sắp chết rồi, có thể nói với chúng tôi không?”

Một cô gái mở miệng hỏi Trần thiếu, ba chữ “cô gái nhỏ” kia nhấn mạnh, người có chút đầu óc đều có thể nghe hiểu ý tứ bên trong!

Cô gái đó chọn Trần thiếu mở miệng, cũng bởi vì trên người Nguyên thiếu luôn tỏa ra một loại hơi thở khiến người ta có cảm giác sinh lòng sợ hãi, không giống Trần thiếu luôn cho người ta cảm giác thân thiết!

Mạc Quân Trần nhìn Đường Linh một chút, sau đó hướng về phía cô gái vừa mới mở miệng hỏi, “Bản thân cô ấy ngồi ở đây, cô không đi hỏi cô ấy, ngược lại tới hỏi tôi!”

Cô gái kia nghe xong tức thì trên mặt có chút co giật, không nghĩ tới Trần thiếu cứ thế không cho cô ta mặt mũi, mà cô ta làm sao biết, Trần thiếu một người cao cao tại thượng thế kia, mặt mũi sao có thể tùy tiện cho người khác! Cô lại không tự lượng sức mình như con thiêu thân lao đầu vào lửa, Mạc Quân Trần cũng vô cùng bất đắc dĩ!

Cô gái đó chỉ xấu hổ một chút sau đó đã cười nhìn Đường Linh, ra vẻ thân thiết giống như chị gái nhà bên, “Em gái nhỏ, em tên là gì a? Một mình tới nơi này sao?”

Người ở chỗ này đều rất ngạc nhiên, cho nên nghe được cô gái đó hỏi như vậy, họ đều dồn tầm mắt lên Đường Linh!

Đường Linh chỉ cười nhẹ, khẽ hé đôi môi, “Đường Linh!”

Vén vén nói hai chữ, tên của cô, không có bất kỳ chủ ngữ vị ngữ nào, rất đơn giản chỉ là một cái tên!

Cô gái kia nghe xong, khóe miệng giật giật, nhưng lại rất không tiện mở miệng hỏi tiếp “Cô có thân phận gì? Thiên kim nhà nào?”..., tức khắc trong lòng cô ta có chút bức bối!

Triệu Nguyên cũng nghe thấy, khẽ cười thành tiếng, cặp mắt phượng nhìn Đường Linh, ánh mắt mang chút vẻ cưng chiều, cô gái này, cũng thật giỏi hoạt! Biết rõ mấy cô gái đó muốn thăm dò điều gì, một mực bơ đi, còn trả lời khiến người ta không tìm thấy lỗi sai nào!

Đám con gái đang ngồi kia, có thông minh cũng có xuẩn ngốc, nhìn thấy trong mắt Triệu Nguyên có vẻ sủng nịch cưng chiều, trong lòng xù lông lên, nhìn Đường Linh với vẻ oán độc, mở miệng mang theo mùi thuốc súng nồng nặc, “Xưa nay chưa từng thấy cô, cô là thiên kim nhà nào?”

Lời này vừa nói ra, lập tức có người cổ động, “Đúng vậy! Trước đây chưa gặp cô tham gia tiệc rượu nào, sao chỉ có một mình cô tới thôi?”

Hiển nhiên so sánh với hai tên yêu nghiệt kia, Lôi Tử bị những cô gái này tự động nhấn nút tăng hình, tuy rằng đáng về Lôi Tử không tệ, nhưng nếu đem so sánh với Nguyên thiếu và Trần thiếu thì không có cửa!

Con người Đường Linh quét qua hai người nói chuyện vừa nãy, tầm mắt ngừng ở trên người cô gái cổ động, thần nhiên nói, “Xem ra con mắt của quý cô này không hữu dụng lắm, tôi có quen biết một bác sĩ khoa mắt khá tốt, nếu cô muốn làm phẫu thuật, tôi có thể giới thiệu cho cô!”

Mấy câu nói nghe rất đàng hoàng nghiêm túc, mọi người nghe xong liền sững sờ, còn nghe thấy tiếng phì cười của Triệu Nguyên và Mạc Quân Trần!

Phốc!

Cô gái này miệng lưỡi thật lạnh lợi, đầu óc di chuyển cũng mau, càng không nghĩ tới là, cô lại bảo vệ thủ hạ đến thế! Chỉ vì cô gái kia không để Lôi Tử vào mắt, nói cô đến đây một mình!

Thật là cô gái nhỏ mọn!

Bất quá, ngược lại rất khả ái!

Nghe thấy hai người đàn ông bật cười ra tiếng, những cô gái đó mới phản ứng lại, mà vẻ mặt của cô gái cổ động kia đang lộ vẻ cau có và xấu hổ, cô nhìn thấy trong mắt hai người đàn ông mà cô ngưỡng mộ đang có ý cười nhạo cô, con người tức khắc đục đờn ngầu!

Cô gái xinh đẹp mới ban nãy hỏi Mạc Quân Trần kia, hiện đang ngồi bên cạnh Mạc Quân Trần, đang mở to mắt đánh giá Đường Linh!

Vừa nãy cha của anh Trần nhìn thấy tộc trưởng mời Đường Linh khiêu vũ màn đầu tiên, ông đã phái Mạc Quân Trần đến để tìm hiểu tin tức, bởi vì Đường Linh là một gương mặt mới toanh, đột nhiên xuất hiện trên yến hội tư nhân do tộc trưởng tổ chức, còn được tộc trưởng đích thân tiếp đón, đương nhiên đưa tới các phe quan tâm!

Tuy rằng cô không tình nguyện để Trần ca đến, nhưng bá phụ đã phân phó sao cô dám phản kháng! Cho nên cô cùng đi theo, vốn nghĩ Trần ca có thể phải khiêu vũ với Đường Linh, trong lòng cô ghen tỵ muốn chết, cũng may màn khiêu vũ đó không thành công!

Nhưng khi nhìn Đường Linh, trong lòng cô luôn không thấy thoải mái, có thể do bản tính con gái, cô có cảm giác sâu sắc rằng Đường Linh có tính uy hiếp với cô!

“Em gái nhỏ, chị Mộ Dung cũng chỉ muốn quan tâm em thôi, sợ một mình em đến đây không an toàn, em không cảm kích cũng đừng nên nói thế!”

Mộ Dung Yến cô gái mới vừa rồi bị cười nhạo mà lúng túng không thôi đó dùng ánh mắt cảm kích nhìn Tiền Vũ Phi, chờ Đường Linh nói, “Không biết phân biệt! Cũng thật không biết lễ phép!”

Đám con gái nghe thấy đều che miệng cười nhạo, Mạc Quân Trần cau mày lại, không buồn nhìn cô gái tên Tiền Vũ Phi bên cạnh! Tiền Vũ Phi là hạng con gái nào, hẳn biết rõ!

Ánh mắt Triệu Nguyên thâm thúy cũng nhìn Tiền Vũ Phi, cũng không lên tiếng, chỉ là sự lạnh lẽo hiện rõ trong đáy mắt!

Đường Linh vẫn thản nhiên như cũ, như kiểu sự cười nhạo này căn bản không tồn tại, điều này lại để Mạc Quân Trần nhìn cô với con mắt khác! Lúc hắn đến bắt chuyện với cô, Đường Linh không mở miệng trả lời, hắn còn tưởng rằng Đường Linh do lần đầu đến tham dự loại tiệc kiểu này, khó tránh khỏi sẽ khản trương, cho nên không dám mở miệng nói chuyện! Nhưng xem ra nhìn đáng vẻ cô hiện tại, không bị tác động của người khác, trong mắt hắn xẹt qua một tia tán thưởng, tâm tình ngược lại không tệ!

Kỳ thực hắn sao biết được trong mắt Đường Linh mà nói, đám đàn bà con gái trước mắt này không khác gì bầy vịt, ồn ào giống nhau, không có gì khiến cô để ý!

Ở trong tai cô, âm thanh cô nghe được không phải mấy tiếng cười nhạo hay cười duyên gì, mà là âm thanh quàng quạc như bầy vịt kêu!

Nếu đám người họ biết Đường Linh coi các cô như vịt thì phỏng chừng muốn nổ banh căn phòng mất!

Đường Linh nghiêng đầu nhìn Tiền Vũ Phi một chút, đáy mắt xẹt qua một vệt trào phúng, chỉ sợ thiên hạ không đủ loạn!

Vào lúc này, cách đó không xa truyền tới một giọng nói đàn ông, “Cô Đường?”

Đường Linh nhìn về phía giọng nói, thì ra là cục trưởng Lâm! Không nghĩ tới ông ta cũng tới đây!

Cục trưởng Lâm trông thấy Đường Linh cũng rất kinh ngạc, nhưng ông lập tức hiểu ngay, Đường Linh giúp tộc trưởng tìm ra kẻ gây tai nạn chạy trốn, tộc trưởng đương nhiên sẽ cảm kích, nếu có mời cô đến tham dự yến tiệc cũng là chuyện rất bình thường!

Ngay cả việc hôm nay ông có thể tới đây tham gia tiệc rượu, chỉ sợ cũng là nhờ phúc của Đường Linh!

Cục trưởng Lâm đi lên phía trước, Đường Linh vươn tay bắt tay với ông, sau đó tươi cười vui vẻ ngồi xuống cùng cục trưởng Lâm!

Kỳ thực có nhiều phụ nữ ở đây như vậy, ông vốn không muốn ngồi, có lẽ do đã nhìn thấy Triệu Nguyên cùng Mạc Quân Trần, ông bèn ngồi xuống, dù sao cơ hội gặp được hai đại công tử này cũng không nhiều!

Cục trưởng Lâm nhìn thật sâu Đường Linh một cái, hơi đắm chiêu, khả năng của cô gái này không nhỏ đâu!

Vừa mới ngồi xuống, Mạc Quân Trần đã mở miệng, “Không nghĩ tới cô cũng quen biết cục trưởng Lâm!”

Trong lòng cục trưởng Lâm sáng ngời, nhìn Đường Linh tươi cười, thân thiện nói, “Cô Đường đã giúp tôi một đại ân, tuổi trẻ tài cao a!”

Một câu nói ra kia rất lập lờ nước đôi, khiến người ta thỏa sức mà đoán, Đường Linh – một cô gái nhỏ, không chỉ quen biết lão đại thuốc lá Triệu Nguyên, lại nhận được lời mời nhảy vũ điệu đầu tiên của tộc trưởng, hiện tại ngay cả cục trưởng cục cảnh sát thành phố còn tự mình đến bắt chuyện, nghe giọng điệu kia, giống như đã nhận một ân huệ rất lớn từ cô!

Đám con gái đang ngồi đây, tuy rằng háo sắc, nhưng cũng hiểu quy tắc của giới danh môn quý tộc!

Đường Linh chỉ cười, “Cục trưởng Lâm quá khen, tôi chỉ tận hết khả năng thôi! Chuyện ngày hôm qua nếu không phải có cục trưởng Lâm ở đó, chỉ sợ cũng không thể thuận lợi như vậy, cho nên nói không thể không nhắc tới công lao của cục trưởng Lâm được!”

Cục trưởng Lâm nghe xong cười ha hả, hai mắt nhìn Đường Linh lộ ra sự tán thưởng, cô gái nhỏ này không kiêu căng không nóng vội, vừa hiểu chuyện lại không tham công, thật sự là hiếm có!

“Nghe nói kẻ gây ra họa trong ngày hội giao lưu các dân tộc đã chạy trốn, cục trưởng Lâm, không biết chuyện này là thật hay giả?” Mạc Quân Trần uống một hớp trong ly rượu đang cầm trong tay, nhìn như tùy ý mà hỏi.

Cục trưởng Lâm ngẩn ra, sau đó cười nói, “Mạc thiếu gia từ đâu nghe được tin tức này vậy, hẳn là người đó đang đùa với anh thôi, phạm nhân trọng yếu như vậy, cục cảnh sát chúng tôi phải trông coi chặt chẽ!”

Mạc Quân Trần nhìn cục trưởng Lâm với thâm ý khác, sau đó nhấp một ngụm rượu nữa, tùy ý mở miệng nói tiếp, “Không phải thì tốt rồi, nếu không thì cục cảnh sát thành phố đáng lo rồi!”

Cục trưởng Lâm tươi cười đầy mặt, nhìn mấy người họ như vẻ quen biết, hẳn là từng qua lại với nhau, một đồng người ngồi ở đây, Đường Linh cảm thấy có chút ngọt ngào, cô đứng lên muốn ra ngoài đi dạo, ai ngờ cô vừa mới đứng dậy, hai giọng nói đàn ông cùng nhau truyền đến!

“Cô đi đâu?”

“Cô đi đâu?”

Hai người đối mặt nhau, sau đó lại đồng thanh nói:

“Tôi đi cùng cô!”

“Tôi đi cùng cô!”

Kết quả những người đang ngồi đây đều quan sát hai người họ, ngay cả Tiền Vũ Phi cũng im bất, nhưng lại dán mắt lên người Đường Linh, không biết đang suy tư cái gì!

Nhìn một đồ một trắng trước mắt, đứng ở hai bên Đường Linh, không ai nhường ai, vừa nãy mới đề xuống ngọn lửa chiến tranh nay như muốn bắt đầu lại!

“Tôi đi phòng vệ sinh, hai vị cũng có hứng thú!”

Đường Linh nhìn trêu chọc hai người họ, bên môi gợi lên độ cong đẹp mắt, trong mắt tất cả đều là vẻ bông đùa, hai người này từ nhỏ luôn thích tranh giành lẫn nhau, nhưng quan hệ lại không tệ, tóm lại là một hình thức ở chung quái dị!

Ai biết hai người họ vẫn chưa lùi bước, dĩ nhiên cùng nhau gặt đầu.

“Được!”

“Được!”

Khỏe miệng Đường Linh có chút run rẩy! Họ thật đúng ăn ý!

Không buồn để ý hai người đó, cô xoay người đi về hướng phòng vệ sinh, con mắt Tiền Vũ Phi đảo lia lịa, gọi Mộ Dung Yến cùng đi tới phòng vệ sinh.

Trong toilet nữ, Đường Linh đứng trước bồn rửa tay, vặn mở vòi nước rửa tay, Tiền Vũ Phi cùng Mộ Dung Yến liền đẩy cửa đi vào, mà Mộ Dung Yến càng tiện tay khóa trái cửa lại!

Đường Linh nhìn lướt qua hai người họ, không lên tiếng, rút khăn giấy bên cạnh bồn lau tay, đem giấy dùng xong ném vào thùng rác!

Tiền Vũ Phi đi giày cao gót, cao quý như công chúa, thanh âm giày cao gót lộc cộc bước đi trong phòng vệ sinh nữ đặc biệt rõ rệt!

Đường Linh khẽ cười một tiếng, dĩ nhiên còn bày trò với cô, tại địa phương yên tĩnh này, thanh âm giày cao gót giẫm vang, sẽ sản sinh tâm lý áp lực cho người khác, không nghĩ tới Tiền Vũ Phi sử dụng chiêu trò tâm lý này!

Tiền Vũ Phi đi tới trước mặt Đường Linh, ngẩng cao cổ, vẻ khinh bỉ trong mắt không hề che giấu chút nào, cười thành tiếng kèm theo vẻ giễu cợt, sau đó mở miệng một cách cao ngạo nói, “Em gái nhỏ à, nhỏ như vậy đã đi ra ngoài quyến rũ đàn ông, da mặt dày lắm đó!”

Mộ Dung Yến khóa cửa phòng vệ sinh xong, đã chậm rãi đi tới, trong mắt lửa giận bắn ra, xông lên giơ tay muốn đánh Đường Linh!

Đường Linh vươn tay chụp một cái rất chuẩn xác, tay Mộ Dung Yến đã bị giam cầm trong tay cô, muốn giãy dụa rút tay về cũng không được, “Buông tay!”

Mộ Dung Yến dùng hết sức lực kéo tay về, Đường Linh cong khỏe môi, vô cùng “Nghe lời” buông nhẹ tay, Mộ Dung Yến vừa mới dùng hết sức kéo về phía sau, kết quả Đường Linh buông lỏng sức lực, Mộ Dung Yến trực tiếp ngã về đằng sau, Tiền Vũ Phi theo bản năng đi tới kéo cô ta, kết quả bởi vì dùng sức quá lớn, hai người họ đi giày cao gót rất cao, mất thăng bằng một cái, hai người họ đều cùng nhau ngã xuống đất!

“A!”

Trong phòng vệ sinh phát ra hai tiếng kêu thảm thiết!

Tiền Vũ Phi đè trên người Mộ Dung Yến, Mộ Dung Yến nằm ngửa người trên mặt đất, mà bộ ngực của Tiền Vũ Phi vừa vặn đè trúng mặt của Mộ Dung Yến, một người bị ngạt thở chịu không nổi, một người thì chỗ ngực bị đè xuống đau muốn chết! Hai người mặc lễ phục cũng bởi vì phạm vi động tác quá lớn, bộ váy dài trễ ngực của Tiền Vũ Phi bị kéo xuống, lộ ra quá nửa bộ ngực mềm, Mộ Dung Yến thì mặc váy vai lệch, đai vai an toàn trượt xuống, Tiền Vũ Phi bị trật eo, Mộ Dung Yến bị trật chân, nhất thời hai người họ một trên một dưới, không thể động đậy!

Lúc này ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa vội vã, Triệu Nguyên cùng Mạc Quân Trần cùng đi phòng vệ sinh nam, nghe thấy bên nữ có tiếng kêu, lo lắng Đường Linh có chuyện, liền chạy tới, lại phát hiện cửa phòng bị khóa trái, hai người liền đập cửa!

“Đường Linh, cô có bên trong không?” Triệu Nguyên thử gọi.

“Bên trong xảy ra chuyện gì? Mở cửa ra!” Mạc Quân Trần dùng lực mạnh gõ cửa!

Lúc này hai người họ không tranh nhau nữa, gây lên không ít sự chú ý của tân khách, họ cũng đều vội vàng chạy tới!

Đường Linh nhìn hai người trên mặt đất, trong mắt không có nửa tia chấn động, sau đó chậm rãi vượt qua người họ, đi tới một buồng toilet!

Lúc này quản gia đang vội vã đem tới chìa khoá dự phòng, dứt chìa mở cửa, Triệu Nguyên cùng Mạc Quân Trần vọt vào đầu tiên, thấy màn đó đều sững sờ, người phía sau cũng đều vọt vào theo, kết quả tất cả cũng đều sững sờ!

Trong lúc nhất thời trong toilet nữ yên tĩnh dị thường!

Bỗng nhiên truyền ra thanh âm giọng nước, sau đó cửa buồng vệ sinh bị mở ra, Đường Linh từ bên trong ló ra một cái đầu!

Trong mắt lộ ra sự mờ mịt, không hiểu chuyện gì, khiến người khác nhìn thấy mà đau lòng, cô trốn phía sau ván cửa, không dám bước ra!

“Cô làm sao vậy?”

“Cô làm sao vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 38-1: Scandal bách hợp, tạm thời cách chức 1/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Hai người lại đồng thời mở miệng, quay sang nhìn nhau, họ đều nhìn thấy trong mắt đối phương sự khiêu khích! Đầu mắt tóe lửa một lúc, sau đó lại đồng nhất nhìn về phía Đường Linh!

Đường Linh hơi run rẩy bước ra từ phía sau cánh cửa, bước từng bước nhỏ, sau đó vụng trộm nhìn hai người dưới đất, ở lúc Triệu Nguyên cùng Mạc Quân Trần mở miệng lần nữa, cô đột nhiên lo lắng xua tay hô lên, “Tôi cái gì cũng không biết! Cái gì cũng không thấy!”

Mọi người nghe mà sửng sốt!

Hồ nghi nhìn ba cô gái, trên đất hai người đè lên nhau, mà Đường Linh như một đứa bé bị kinh hách, cách hai người kia rất xa, nhìn hai người họ với ánh mắt phòng bị!

Đây là tình huống thế nào?

Tầm mắt Đường Linh như có như không chăm chú nhìn vào hai người quần áo xộc xệch đang nằm đè lên nhau trên đất kia, bộ dạng như muốn nói lại thôi, trông về như bị làm cho sợ hãi!

Lúc này có người tinh mắt nhận ra vấn đề không ổn, không biết ai đó nói ra một câu, “Tư thế này có chút không nhả a!”

Mọi người khi mới đi vào, liền thấy hai người ngã đè lên nhau nằm trên mặt đất, đều khá bất ngờ, chưa kịp phản ứng lại thì lại thấy đáng về Đường Linh giống như bị kinh hãi, cũng khiến họ không biết đầu mà lần!

Lúc này một câu nói kia, giống như mồi lửa, dấy lên đám cháy lan rộng khắp đồng cỏ!

Còn không phải ư!

Nhìn hai người kia mà xem, quần áo xộc xệch, cái không nên lộ cũng lộ ra hết rồi, có cô gái vội vàng che mắt bạn trai mình lại, chỉ lo người đàn ông của mình nhìn thấy cái không nên thấy!

Bầu ngực trắng mềm của Tiền Vũ Phi lộ ra một nửa, vừa vặn đặt trúng miệng Mộ Dung Yến, mà tay Mộ Dung Yến đang ôm eo Tiền Vũ Phi, nhìn cứ chỉ thân mật, xem ra giống như họ đang làm chuyện “thân mật” vậy!

Tức khắc mọi người xôn xao!

Vô cùng kinh hoàng nhìn hai người trước mắt! Bộ dạng này của họ cộng thêm đáng về như bị kinh hách, bối rối nói câu đại loại như “Cái gì cũng không thấy”!

Đáp án này miêu tả sinh động a!

Tin nóng bạo a! Quá kinh hãi thế tục!

Thiên kim hai nhà họ Tiền và Mộ Dung thậm chí có loại sở thích này! Chuyện này quả thật mở rộng tầm mắt a! Có mấy người như là đồng tình nhìn chăm chú vào Mạc Quân Trần, ánh mắt quái dị!

Lúc này người nhà họ Tiền cùng người nhà họ Mộ Dung nghe được tin chạy tới nhìn thấy hai người như vậy, tức khắc kinh hãi đến biến sắc, thẹn quá hóa giận, liền vội vã đuổi hết mọi người ra ngoài, rồi xông lên kéo hai người họ ra,

Đến khi mọi người đi khỏi, hai người đó từ đầu đến cuối đều không hề nói gì! Điều này càng khiến mọi người càng ra sức suy đoán!

Kỳ thực các cô đâu phải không muốn nói! Mà căn bản không nói được!

Mộ Dung Yến bị đặt tại phía dưới, lúc ngã chổng vó bị đụng phải đầu hôn mê bất tỉnh, lúc Mộ Dung gia cùng người nhà họ Tiền đuổi hết mọi người đi ra ngoài cô mới dần tỉnh lại!

Còn Tiền Vũ Phi thì bị trật eo không xoay vặn người được: không có sức lực, ngay cả việc hít thở cũng thấy đau buốt, càng không thể thốt ra câu nào!

Cũng chính bởi vì những thứ trùng hợp này, nên mới có scandal lạng lẽ truyền ra!

Đường Linh bị Triệu Nguyên lôi kéo ra khỏi phòng toilet nữ, Mạc Quân Trần chỉ hơi chân chờ một chút, kết quả đã bị Triệu Nguyên đoạt mất tiên cơ, chỉ mấy chục giây sau hẳn muốn đuổi theo thì Đường Linh đã được Triệu Nguyên kéo ra khỏi cửa lớn!

Nhìn chiếc siêu xe lao vút đi, con mắt màu xanh lam của Mạc Quân Trần lấp lóe, lập tức bật cười một cách phóng túng, không hề ngừng cười xoay người trở lại phòng khách!

Trong đại sảnh, không thiếu người đang xì xào bàn tán, mới nãy có một số người nhìn thấy màn đó, rất nhanh đã truyền khắp đại sảnh, tiếng hút không khí lẫn tiếng chất vấn đều tùy ý có thể nghe được, Mạc Quân Trần nghe thấy mọi người suy đoán, cùng những tầm mắt như có như không đặt trên người hẳn, đột nhiên cảm giác trong lòng thoải mái, lần đầu cảm thấy loại yến tiệc này, dường như cũng không quá tệ thì phải!

Tỷ như, yến hội này!

Ngồi vào khu nghỉ ngơi, ngón tay thon dài cầm qua một ly rượu, nhàn nhã uống một hớp, nhìn đám người trong đại sảnh, bên môi gợi ra một nụ cười mím chỉ!

“Quân Trần, sao lại như vậy!”

Không cần ngừng đầu lên cũng biết đó là cha của hẳn Mạc Vân, chưa kịp để Mạc Quân Trần mở miệng nói chuyện, Mạc Vân đã nôn nóng mở miệng hỏi, “Ba nghe thấy tất cả mọi người đang đồn...”

Tựa như có chút không biết nói sao, nhỏ giọng, “Chuyện của Vũ Phi là thế nào? Sao con bé có thể cùng... sẽ cùng con bé nhà Mộ Dung kia... Chuyện này quả thật là lời nói vô căn cứ! Con bé kia không phải từ nhỏ chỉ thích mình con ư? Sao có thể phát sinh loại chuyện như vậy?”

Mạc Vân tức muốn nổ phổi, ông sớm nhìn trúng con gái nhà họ Tiền, hai nhà thân phận địa vị tương xứng, con bé lại được người khác yêu thích, ông vốn khá vừa ý Tiền Vũ Phi làm con dâu, gia đình hai nhà đã chọn được ngày đính hôn, bây giờ lại xảy ra loại chuyện này!

Mạc Quân Trần hừ lạnh một tiếng, ra vẻ như trong lòng tức giận khó dần xuống, như kiểu đại tôn nghiêm của đàn ông bị người khác xâm phạm, sắc mặt hết sức khó coi, khẩu khí kèm theo sự phẫn nộ, “Chẳng phải đồn đại! Con tận mắt nhìn thấy!”

Dừng một lát, hơi chân chờ, nói bổ sung, “Triệu Nguyên câu ta cũng nhìn thấy!”

Mạc Vân tròn mắt, hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi, “Triệu Nguyên cũng nhìn thấy!”

Vừa nãy Mạc Vân nghe người ta đồn đại Tiền Vũ Phi cùng Mộ Dung Yến chơi trò cảm xúc mãnh liệt trong phòng toilet, sắc mặt ông đều không có khó coi như vậy, nhưng khi nghe thấy Mạc Quân Trần nói Triệu Nguyên cũng nhìn thấy, trong lòng ông tức khắc trở lên âm trầm đáng sợ!

Hồi lâu sau mới cất giọng lãnh khốc, “Ba thấy con bé nhà họ Tiền kia cũng không thích hợp với con, sau này bớt tiếp xúc đi, tuyệt đối không thể để nhà họ Triệu cười nhạo chúng ta! Sau này không cho phép con và con bé đó lại gặp nhau! Có nghe thấy không?”

Mạc Quân Trần dùng cặp mắt băng lam nhìn Mạc Vân một cách thần nhiên, uống một hớp rượu, rũ mí mắt xuống, thanh âm trầm thấp vang lên, “Nghe rõ!”

Sắc mặt Mạc Vân lúc này mới mới vui bớt con tức chút, nhìn con trai, cất giọng nghiêm túc nói, “Con bé nhà họ Tiền kia tuy rằng cùng nhau lớn lên với con, có cảm tình cũng là chuyện không thể tránh khỏi, nhưng hôm nay con bé làm ra loại chuyện này, dù con có tình cảm với nó, cũng phải chấm dứt cho cha! Dựa vào thanh danh hiện tại của con bé đó, tuyệt đối không cho phép gả đến nhà họ Mạc chúng ta, người nhà họ Mạc chúng ta chịu không nổi xấu mặt đâu!”

Mạc Vân chỉ lo thờ dài, vẫn không nhìn thấy nụ cười nơi khóe môi của con trai ông đã nở rộ đến mức khiến trâm hoa hờn ghen!

Nụ cười ấy còn hiện rõ nơi đáy mắt thanh lãnh màu lam, hẳn cũng thật phải cảm tạ “tên lửa đảo” kia mới được!

Tâm tư tình tẻ như hẳn, sao lại không phát hiện ra kẻ hồ chữ! Con nhóc này, thật đúng là con nhóc thú vị!

Trong chiếc siêu xe thể thao, bầu không khí một nam một nữ có chút buồn bực, Triệu Nguyên lái xe tốc độ nhanh, Đường Linh trái lại rất hưởng thụ! Con siêu xe Bắc Âu U Linh này không phải ai cũng có thể ngồi, trước mắt có thể trải nghiệm, cảm giác thật quá đã!

Không thể không nói, tốc độ nhanh như chớp! Cũng may nhà tộc trưởng ở ngoại ô, bằng không với tốc độ nhanh như vậy, cô cũng sợ lo lắng cho cái mạng nhỏ của mình!

Vừa nãy bị Triệu Nguyên trực tiếp lôi kéo đi, nếu muốn diễn trò bị kinh hãi, đương nhiên phải diễn nguyên bộ, đầu thế ở trước mặt mọi người bỏ qua Triệu Nguyên, bằng không cô một đứa con gái vị thành niên nhìn thấy tình cảnh như thế vẫn trấn định, chẳng phải khiến người ta bất được có càng thêm tò về sao!

Thật ra Đường Linh cũng biết, trò xiếc này luôn có người nhìn thấu, nhưng cô không sợ, cô ngoại trừ câu “Tôi cái gì cũng không biết, cái gì cũng không nhìn thấy” ra, thì đâu nói gì khác nữa! Về phần mọi người đoán già đoán non ra sao, cô đâu có quản được!

Đường Linh đang nghĩ ngợi, đột nhiên xe thắng gấp, theo quán tính phóng người về phía trước, cũng may có thắt dây an toàn, nhưng bầu ngực đang dậy thì của cô cũng bị dây an toàn siết chặt làm cho đau!

Hừ!

Đường Linh trừng mắt với tên đàn ông kia, sa sầm mặt xuống, Triệu Nguyên cái tên xấu xa này đang làm trò gì hả?

Triệu Nguyên móc ra từ trong ngực một hộp thuốc lá màu trắng tinh không có hình vẽ, mở hộp rút ra một điếu thuốc, cầm lấy cái bật lửa zippo, bật lửa đốt thuốc, đưa đến bên môi, hít một hơi thật sâu, sau đó chậm rãi phả ra!

Cũng không hé răng, chỉ lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, nhìn về phía trước!

Chờ hán hút xong một điếu thuốc, đem đầu thuốc dập tắt, ném trong gạt tàn thuốc, Đường Linh nhàn nhạt mở miệng nói, “Nguyên thiếu lôi kéo tôi đi khỏi đó, một đường đưa xe tới đây, sẽ không chỉ vì hút một điếu thuốc thôi chứ!”

Đôi mắt phượng xinh đẹp nhìn chằm chằm vào khuôn mặt nhỏ nhắn của Đường Linh, lá gan cô nhóc này thật lớn! Không chỉ đùa giỡn với hán, bây giờ lại còn đùa giỡn với cả hai thiên kim nhà họ Tiền và nhà Mộ Dung nữa!

Thời điểm Triệu Nguyên mới vừa đi vào, nhìn dáng vẻ Đường Linh tỏ ra bị kinh hãi khiến hán lo lắng, dù sao cô còn chưa trưởng thành, nếu thật chứng kiến cảnh tượng hai cô gái thân mật với nhau, quả thực sẽ khiến cô bị sợ hãi!

Nhưng khi hán nhìn đến hai người dưới đất, thì đã biết, hai người này hán đã bị Đường Linh thiết kế!

Nếu các cô thật sự đang làm chuyện thân mật đó, thì khi bọn họ xong tới, ngay lập tức, hai người đã sớm thét chói tai vội vã đứng lên sửa sang y phục! Sao còn nằm ỉ tại đó, để họ ngờ vực!

Hán bực bội, cũng không phải vì chuyện Đường Linh thiết kế Tiền Vũ Phi, hán vẫn biết Trần không muốn liên hôn với nhà họ Tiền, trải qua việc này, tiệc đính hôn giữa hai nhà bọn họ khẳng định sẽ bị hủy bỏ, hán vui mừng cho Trần, nhưng chính hán lại không muốn người trợ giúp Trần hủy bỏ đám hỏi lại là Đường Linh! Đây là một loại rất mâu thuẫn, hán nhất thời cũng không hiểu nổi!

Không biết thế nào, hán cảm thấy Trần là một uy hiếp! Thành nhóc đó đã tiến lên bắt chuyện trước, hán hiểu tên nhóc đó, chuyện khinh thường nhất chính bắt chuyện làm quen với người khác, vậy mà hán ta lại tiến lên bắt chuyện Đường Linh, cái này rất khác thường!

Hán có loại cảm giác, Trần cũng coi trọng cô nhóc này! Mà cô nhóc này lại mới giúp Trần thoát khỏi một thân phận được định từ nhỏ đến lớn, điều mà Trần vẫn muốn thoát khỏi —— con rể nhà họ Tiền!

Có nhận thức này, trong lòng hán chẳng biết vì sao lại hoảng hốt, vội vàng lôi kéo Đường Linh, chạy mất!

Trong lòng có chút buồn bực! Cho dù đã hút một điếu thuốc, vẫn là buồn bực!

“Lá gan cô quá lớn!”

Triệu Nguyên có chút âm lãnh cất lời, nhưng Đường Linh nghe được ra sự lo lắng mơ hồ bên trong!

Thấy Triệu Nguyên như vậy, Đường Linh chỉ cười nói, “Có anh cho tôi luyện tập, gần đây lá gan quả thực tăng không ít!”

Triệu Nguyên nghe xong khá bất ngờ, sau đó nhìn vào đôi mắt trong suốt lấp lánh sự trêu chọc của Đường Linh, phiền chán trong tâm hán dường như vội đi rất nhiều!

Suy nghĩ một chút cũng phải, cô nhóc này không ít lần lấy hán ra luyện tập! Ngay cả hán cũng dám đùa giỡn, còn sợ hai nhà họ Tiền và Mộ Dung sao! Coi như hai nhà đó muốn gây phiền phức, cũng phải nhìn hán có đồng ý hay không!

“Cô cũng biết cô có lỗi với tôi?”

Triệu Nguyên hừ một tiếng, nhưng hiển nhiên đã không còn vẻ lạnh lẽo ban nãy nữa, cẩn thận nghe, giọng điệu dường như còn có chút tư vị giận dỗi làm nũng!

Đường Linh tươi cười, “Cái này hình như không biết nha!”

Vừa nói ra khỏi miệng, Triệu Nguyên lộ ra vẻ “trợn mắt cáu kinh”, Đường Linh không sợ chút nào, ngẩng nhìn phong cảnh bên ngoài cây cối um tùm, sau

đỏ sặc mặt có chút khó hiểu nói, “Tôi nói này Nguyên thiếu, anh có dám nói cho tôi biết, chúng ta hiện tại đang ở đâu không?”

Triệu Nguyên nghe vậy, nhìn hoàn cảnh ngoài cửa sổ, hai bên đường tất cả đều là cây cối um sùm, trên đường cũng không có đèn đường, bốn phía tối đen như mực, mới vừa rồi không chú ý, bây giờ nhìn lại có chút khiến người ta sợ hãi!

Đôi mắt với ánh mắt hàm ý chế nhạo của Đường Linh, trên mặt Triệu Nguyên hiện vẻ lúng túng! Vừa nãy trong lòng phiền muộn, nhìn thấy đường là lái xe, trời tối như thế, hẳn cũng không rõ đã lái đến chỗ nào rồi!

“Chạy đến khách sạn đảm bảo an toàn cho cô, sao còn nói nhiều lời vô ích!”

Triệu Nguyên không được tự nhiên nổi giận nói, sau đó quay đầu xe, dựa theo đường cũ trở về, kết quả bởi vì trời tối, ngã ba lại nhiều, một lần nữa bị lạc đường!

Nhìn nụ cười bên môi Đường Linh càng ngày càng khoa trương, Triệu Nguyên đạp thắng xe thật mạnh một cái, đậu xe vào ven đường, sau đó tắt đèn, nhìn về phía Đường Linh nói, “Tôi mệt rồi, đêm nay ngủ ở đây!”

Sau đó cũng không quản Đường Linh thế nào, điều chỉnh ghế dựa thành nằm ngang, sau đó trực tiếp nằm xuống, nhắm hai mắt lại!

Đường Linh nhìn tình huống bên ngoài một chút, quả thật có chút loạn, trời tối vừa không có đèn đường, lối rẽ lại nhiều, muốn tìm về đường chính quả thực không dễ dàng! Vốn cô cũng không phải là loại người bụng đang đói có người mời ăn lại kêu no mà từ chối, học theo Triệu Nguyên điều chỉnh ghế dựa nằm ngang, sau đó cũng ngả lưng xuống!

Nhìn bản thân một chút, tư thế nằm xuống thật đúng là có chút không tiện! Cô mặc một thân lễ phục màu trắng, mặc dù không lộ liễu, nhưng khi vừa nằm xuống, phần ngực có chút không che đầy hết!

Ngay khi Đường Linh quyết định đứng dậy, Triệu Nguyên bỗng nhiên ngồi bật dậy, nhìn Đường Linh nửa nằm nửa ngồi, mắt phượng lóe sáng, sau đó cúi xuống âu phục áo khoác, ném tới trên người Đường Linh, cặp mắt phượng xinh đẹp câu hồn nhìn cô kèm theo giọng nói có chút khó chịu, “Đừng để bánh bao nhỏ mới trở mã của cô, độc hại ánh mắt bọn thiếu gia!”

Nói xong lại lần nữa nằm xuống, đóng lại đôi mắt xinh đẹp, không còn thanh âm!

Đường Linh cầm trong tay âu phục áo khoác của hắn, mỉm cười, đắp lên trên người, trong mơ hồ, dường như hương bạc hà thoang thoang, không biết do cách Triệu Nguyên quá gần, hay là trên áo khoác của hắn còn vương vấn mùi vị của riêng hắn!

Cô cất giọng chọc ghẹo, “Nhắm mắt lại rồi, còn có thể bị độc hại, xem ra không phải anh mở ra thiên nhãn, chính là động tâm nhãn rồi!”

Sau đó lúc Triệu Nguyên định phát tác lần nữa, cô bèn xoay người, tìm tư thế thoải mái, nhắm hai mắt lại! Triệu Nguyên nhìn bóng lưng Đường Linh, thân mình nhỏ nhắn đang đắp lên áo khoác của hắn, áo khoác rộng lớn dường như càng làm cô nhỏ nhắn thêm!

Trong lòng bỗng nhiên có loại cảm giác ghen tị với cái áo khoác kia! Loại tâm tình phiền não lại quay trở lại! Lăn qua lộn lại vẫn không ngủ được, thẳng đến rất khuya, cơn buồn ngủ mới đến, nhắm lại cặp mắt phượng, tiến vào mộng đẹp!

Mà Đường Linh người vẫn đang “ngủ”, đột nhiên mở mắt ra, bên môi gợi lên ý cười, sau đó mới chậm rãi nhắm mắt lại, thực sự chìm vào giấc ngủ!

Mà trong vòng một đêm, scandal hai cô gái truyền ra, tuy rằng hai nhà họ đã tận lực dè xuống, nhưng vẫn truyền ra ngoài, trước đây những thiên kim thân thiết, đều dần dập rũ sạch quan hệ với các cô, rất sợ dẫn lửa lên thân!

Vì thế Tiền Vũ Phi cùng Mộ Dung Yến hai người bị gán cái scandal “đồng tính”! Nhất thời, hai cô gái luôn được giới thượng lưu nịnh bợ là thực nữ đoàn trang, hiện tại đã biến thành đồng tính bách hợp người người tránh không kịp! Hai người chỉ có thể núp trong nhà, không dám bước khỏi cửa nửa bước! Trong lòng hận Đường Linh muốn chết, hận không thể đem Đường Linh đi rút gân lột da!

“Lão đại, nữ cảnh sát kia lại tới nữa rồi!”

Lôi Tử đẩy cửa phòng làm việc của Lục Tùng ra, trực tiếp đi vào! Kết quả nhìn thấy Đường Linh và Lục Tùng đang nhìn bản đồ tỉnh Vân để trước mặt, không biết đang nghiên cứu cái gì!

Nghe thấy giọng Lôi tử, Đường Linh nhếch môi, nữ cảnh sát này cũng thật là chấp nhất!

“Mời cô ấy vào đi!”

Chỉ chốc lát sau, thanh âm giày da giẫm trên nền nhà truyền vào, nữ cảnh sát với một thân chính khí đi tới trước mặt Đường Linh, nghiêm mặt, đầu tiên là lấy ra thẻ cảnh sát của mình, sau đó tuyên bố đồng đặc, “Cô Đường, cảnh sát chúng tôi nhận được báo án, có người báo cô đánh đập các cô ấy, đến nỗi trên người bị thương, còn gián tiếp khiến danh dự của cô ấy bị tổn hại, mời cô phối hợp theo tôi về cục cảnh sát lấy khẩu cung!”

Đường Linh khẽ thở ra một hơi, gần đây, cô dường như ra vào cục cảnh sát hơi nhiều thì phải, thật đúng là có chút phiền!

Đường Linh tươi cười với nữ cảnh sát, híp mắt, “Hi vọng lần này cô có chứng cứ, nếu không thật sự không có mặt mũi mặc bộ cảnh phục này đâu!”

Nữ cảnh sát lạnh lùng trừng mắt Đường Linh, mở miệng không có một chút cảm tình, “Sao còn nói nhiều lời vô ích! Cô còn thật sự cho rằng mỗi lần đều may mắn thoát khỏi sao!”

Đường Linh nhún vai, nữ cảnh sát trông thấy bộ dáng nhàn nhai tự tại kia của cô, con giận không biết xả vào đâu! Cô ta chưa từng gặp qua phạm nhân nào khó dây dưa như vậy!

Lại lần nữa bước chân vào phòng thẩm vấn trong cục cảnh sát, vẫn là người ghi biên bản lần trước, trông thấy Đường Linh, trực tiếp đi ra ngoài, khi quay lại trong tay cầm theo một ly cà phê, đưa tới trước mặt Đường Linh!

Đường Linh thấy vậy rất vui mừng, quan sát người ghi biên bản kia một lát, rồi mở nắp ly ra, đưa đến miệng uống một hớp, sau đó quay sang người ghi biên bản tươi cười nói, “Vẫn là Nestlé dễ uống hơn, lần sau đừng mua lầm nha!”

Người ghi biên bản sững sờ, ánh mắt nhìn Đường Linh có chút quái dị!

Lần sau?

Cô còn muốn đến mấy lần nữa?

Người khác ước gì đời này không dính dáng đến chỗ này, vậy mà cô cứ tới nơi này như cơm bữa! Tư tưởng thanh thiếu niên hiện tại đều đặc biệt vậy sao? Hắn mới hai mươi mấy tuổi, lẽ nào đã già rồi?

“Có cái gì muốn tôi hỗ trợ không?” Đường Linh nhìn người ghi biên bản cười nói.

Người ghi biên bản sững người, sau đó có chút thật thà bối rối, có chút lầy lờn nói, “Lúc ghi khẩu cung, có thể ... ha ha, nói chậm một chút không?”

Dưới nụ cười như có như không của Đường Linh, người ghi biên bản mắc cỡ đỏ bừng mặt! Hết cách rồi, ai bảo khả năng viết của hắn có hạn, viết chữ quá chậm, căn bản theo không kịp tốc độ của Đường Linh! Huống chi Đường Linh nói ra toàn mấy điều quái lạ, hắn nếu viết y chang lời Đường Linh nói, cấp trên sẽ bị tức học máu mất!

Đường Linh gật đầu, người ghi biên bản thở phào nhẹ nhõm, thật thà cười!

Chỉ chốc lát sau, nữ cảnh sát đi vào, ngồi ở đối diện phía Đường Linh, nhìn thấy cốc cafe trong tay Đường Linh, đầu tiên là sững sờ, sau đó nhìn về phía người ghi biên bản, nghiêm túc nói, “Nơi này là cục cảnh sát, cậu là cảnh sát, không phải nhân viên phục vụ! Nhớ kỹ thân phận của cậu!”

Trên mặt người ghi biên bản lộ vẻ xấu hổ, ấp úng nói “Uhm” một tiếng, nữ cảnh sát không nhìn hắn tiếp, quay đầu nhìn về phía Đường Linh, “Tối hôm qua lúc 8:50, cô ở đâu, đã làm gì?”

Lại là lời mở đầu quen thuộc!

Đường Linh chống cằm tươi cười trả lời, “Ồ một yến tiệc tư nhân, đương nhiên đang tham gia yến tiệc!”

Nữ cảnh sát hừ lạnh một tiếng, “Cô thật đúng là biết vòng vo, tốt lắm! Tôi đổi cách hỏi khác, tối hôm qua trên yến tiệc, sau khi cô vào trong phòng toilet nữ thì xảy ra chuyện gì?”

Tay chống cằm, chớp mắt mấy cái, rồi nhìn về phía người ghi biên bản đang ghi chép rất nhanh kia, sau đó cô chậm rãi mở miệng nói, “Đi phòng toilet đương nhiên phải đi vệ sinh, khẳng định đâu phải đi ăn cơm!”

Người ghi biên bản quả nhiên ngẩng đầu lên, nhìn một chút Đường Linh có ý hơi bức bối, cô trả lời thê, đầu thê viết trên biên bản được, anh ta cào tóc mấy cái, rồi lại động bút!

“Đừng vòng vo với tôi làm gì! Tôi biết lúc đó cô đang ở phòng toilet, bên trong còn hai người nữa, các người đã xảy ra chuyện gì? Có phải đã xảy ra tranh chấp hay không? Cô đã làm cái gì?” Âm điệu càng ngày càng cao, âm thanh quanh quẩn khắp phòng thẩm vấn khiến người ta cảm thấy ngột ngạt!

Một loạt vấn đề được đặt ra, người ghi biên bản liếc nhìn nữ cảnh sát, không nói gì, nhưng trong mắt thấy rõ sự không tán đồng!

Áp dụng cách hỏi này, là một loại kỹ xảo hỏi cung thường thấy của cảnh sát, chính là oanh tạc đưa ra nghi vấn, một đồng vấn đề quăng ra, tư duy người bình thường đều sẽ bị hỗn loạn, một khi tư duy bị nhiễu loạn, liền dễ dàng nói bậy, lộ ra kẽ hở!

Nhưng Đường Linh dù sao vẫn đang ở tuổi vị thành niên, đối một đũa bé dùng loại thủ pháp thẩm vấn này, quả thực không quá chính phái!

“Bên trong quả thật có hai người, hai người đó không xảy ra chuyện gì, cũng không có xảy ra tranh chấp, tôi đi vệ sinh!”

Từng cái vấn đề được trả lời gọn gàng nhanh chóng, không chịu ảnh hưởng một chút nào, người ghi biên bản vừa ghi lại, vừa âm thầm khâm phục, cô gái nhỏ này tuy nhỏ tuổi, nhưng lại có khả năng gánh chịu áp lực mạnh như vậy!

Nữ cảnh sát nghe mà bốc hỏa, vỗ bàn thật mạnh một cái, đứng lên, từ trên cao nhìn xuống đàn áp Đường Linh, “Không xảy ra tranh chấp, vậy hai người họ vì sao lại ngã trên mặt đất! Lúc đó chỉ có ba người các cô ở đó, mà cả hai người đó đều nói bị cô đánh cho thành như vậy! Tôi cho cô biết, lần trước là do cô may mắn, nhân chứng không muốn đi ra chỉ tội cô! Lần này cô sẽ không may mắn thế đâu! Hai thiên kim nhà họ Tiền và Mộ Dung đều cùng

muốn đứng ra chỉ tội cô!”

Nói tới đây, cô ta dừng lại một chút, sau đó cất tiếng nói có chút cảm động trong đó, “Tôi khuyên cô nên thành thật một chút, nhanh chóng khai báo! Bằng không hậu quả sẽ bất lợi với cô! Sớm bàn giao cho xong chuyện, tội danh của cô còn có thể nhẹ hơn một chút!”

Cánh tay chống cằm của Đường Linh có chút mỏi, đổi một cái tay khác, sau đó nhìn chăm chăm nữ cảnh sát, không bị tác động chút nào, cô vẫn cười híp mắt nói, “Cô nói người báo án là hai con không tước kia?”

Nữ cảnh sát nghe vậy trề mắt lên, nhưng cũng mở miệng nói, “Báo án là Tiền Vũ Phi cùng Mộ Dung Yến!”

Đường Linh nhìn nữ cảnh sát, có chút tiếc hận lắc đầu một cái, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc mở miệng nói, “Không phải lính nhảy dù mà? Tại sao lại mắc sai lầm hai lần liên tục giống nhau!”

Cảm giác đến phát chán, cô cầm lấy cốc cà phê, uống một hớp, tối hôm qua ngủ trễ, hơn nửa ngủ trên ghế trong xe, thủy chung không thoải mái! Kỳ thực cô vẫn có chút khó chịu!

Ngáp thật to vắn vẹo thân mình, sau đó cô chậm rãi nói, “Chị đã nói hai người họ là người báo án, như vậy các cô ấy sao có thể làm nhân chứng, dựa theo luật pháp quy định mà nói, chỉ có thể coi là người bị hại, người bị hại sao có thể làm nhân chứng! Cho nên nói, cách nói của cô không thành lập! Vụ án này, cô vẫn không có chứng cứ cũng không có nhân chứng! Thật không biết tôi phải nói bao nhiêu lượt, cô mới nhớ được đây! Cảnh sát nếu đều hồ đồ giống cô, đây chẳng phải sẽ nháo loạn hết lên sao!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 38-2: Scandal bách hợp, tạm thời cách chức 2/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Người ghi biên bản mỉm cười, nín cười, nữ cảnh sát này được tình cừ xuống, ngày thường toàn bộ nhân viên trong cục ngoại trừ cục trưởng, quan uy của cô ta lớn nhất, làm mưa làm gió, tự cô ta nói câu trên còn không cho người ta nói câu dưới, quả thực rất bá đạo!

Phòng chừng có thể chứng kiến đáng về nữ cảnh sát bị người khác dạy dỗ, buồn bực muốn phát điên kiểu này, có lẽ phải cần cô gái nhỏ này ra tay mới được! Cô gái này thật sự bản lĩnh chọc tức chết người! Nhưng hấn ngược lại thật thích! Nói thật, hấn vẫn đứng là không hiểu nổi, nữ cảnh sát vì sao luôn thích tìm cô gái kia gây phiền phức! Quả thực tự mình tìm quả đắng!

Quả nhiên nữ cảnh sát nghe xong, hàn khí trên mặt càng nặng hơn, cô ta nghe không vào tai nhất chính là có người nghi vấn năng lực làm việc của mình!

“Thời gian đó trừ ba người các cô ra không có người khác, nếu không phải do cô làm, hai cô ấy sao sẽ bị ngã xuống đất! Chẳng lẽ hai cô ta tự ngã xuống đất, chỉ vì muốn giả họa cho một con bé con như cô!”

“Aiz! Cô còn quá thuần khiết, không hiểu đâu!”

Một câu nói cực kỳ lão thành, như kiểu cảm khái nói ra, “Lúc đó tôi đang trong buồng vệ sinh, liền nghe thấy trong phòng toilet có tiếng khóa trái cửa, một lúc sau lại nghe được thanh âm huyền ảo! Sau đó tôi liền bắt gặp các cô ấy ngã trên mặt đất, một người lộ ra nửa ngực, một người khác dán miệng vào ngực cô ấy, hai người thoạt nhìn còn rất thân mật, tôi lại chưa từng thấy qua, liền trốn ở trong buồng toilet không ra!”

Lời cô nói ra đều là sự thật a, lúc đó cô tuy rằng đang rửa tay, nhưng điều này cũng có thể gọi là đang đi vệ sinh, người khóa cửa là Mộ Dung Yến, thanh âm huyền ảo là tiếng giày cao gót của Tiền Vũ Phi, hai người quả thực đã có cử chỉ thân mật, ngược lại cô tuyệt đối sẽ không nói cho người khác biết, đây chỉ là việc hiểu lầm do các cô bị té ngã! Mà cô cũng thực chưa từng thấy người nào đàn như hai cô gái đó, cô cố ý đi vào buồng toilet là cách tránh đi tốt nhất, cũng vì mục đích xây dựng hiệu quả tốt hơn thôi!

Đường Linh trả lời từng câu, nhìn như vẻ trả lời rất thành thực hết vấn đề bị hỏi, nhưng lại không cho nữ cảnh sát kia moi được một chút tin tức nào! Ách, không đúng! Có một chút tin tức, để người khác vô hạn mơ màng, đó chính là lúc đó Tiền Vũ Phi cùng Mộ Dung Yến tựa hồ là đang... Mà vừa vặn bị Đường Linh nhìn thấy, bây giờ chuyện bê bối giữa các cô ấy sợ bị truyền đi, cho nên hợp lực lại muốn đem Đường Linh “nhân chứng” duy nhất đổi thành “hung thủ”, hồng che đậy gian tình giữa các cô!

“Hừ! Cô cho rằng cứ như vậy là có thể chạy trốn sao? Cô thật đúng là quá coi thường cảnh sát chúng tôi rồi! Cô có ra tay hay không, chỉ cần để bác sĩ nghiệm thương trên người các cô ấy, lấy vân tay của cô đi tiến hành so sánh, sẽ biết ngay kết quả! Nếu như trong lòng không có quỷ, vậy thì thành thật phối hợp đi!”

“Tuy rằng cô nói những thứ này không phù hợp thủ tục pháp luật, chẳng qua tôi ngược lại nguyên ý phối hợp, miễn cho cô đeo bám tôi không buông! Con ruồi thấy thịt cũng không có chấp giống cô vậy đâu!” Đường Linh mở ra tay, một bộ dạng rất vô lại!

Phốc!

Người ghi biên bản phụt cười!

Nữ cảnh sát cao ngạo kia, bị Đường Linh hình dung thành thậm chí ngay cả con ruồi cũng không bằng!

Nữ cảnh sát nghe ra sự trào phúng trong giọng điệu của Đường Linh, nhưng cô căn bản không thêm để ý, chỉ từ trên cao nhìn xuống Đường Linh, chỉ cần tra ra vân tay của cô ta, xem cô ta tiếp tục ngụy biện thế nào!

Nữ cảnh sát rời khỏi phòng thẩm vấn, hẳn là đi tìm bác sĩ giám định lấy vân tay của cô, người ghi biên bản liếc trộm Đường Linh, trên mặt chứa sự hiểu kỳ, quanh co nửa ngày, mới thận trọng mở miệng hỏi, “Hai người bọn họ có thật là... cái kia?”

“Cái nào?” Đường Linh ngồi ở đây cũng không tán gẫu, liền muốn trêu chọc cậu cảnh sát này!

Quả nhiên cậu cảnh sát đó ôm ngực, áp ứng nói, “Đã.. cái kia! Cô cũng biết tôi đang nói cái gì mà!”

Đường Linh lắc đầu một cái, “Xã hội thượng lưu cái gì cũng có, vậy cũng không phải chuyện đặc biệt gì!”

Tuy rằng Đường Linh không có nói rõ, nhưng người ghi chép cũng hiểu rõ ý tứ trong đó! Nhưng cậu ta thật sự hiểu không?

Đường Linh chỉ cảm khái một chút mà thôi! Cô xin thề, cô tuyệt đối không phải nói dối chỉ là cậu cảnh sát đó cứ hướng về phương diện đó nghĩ!

Lúc này cửa lớn phòng thẩm vấn lại bị người ta dùng chân đá văng, Triệu Nguyên từ bên ngoài vội vã chạy vào, nhìn thấy Đường Linh đang uống cà phê, đáng vẻ nhân nhả ngồi trò chuyện với một cảnh sát trẻ tuổi! Nào có đáng vẻ bị tra hỏi, ngược lại như đang ngồi chơi tám chuyện ở quán cà phê!

Thấy vậy hẳn sững lại! Rồi mau chóng hồi thần, sai bước đi tới, đôi mắt phượng âm lãnh, hàn quang ác liệt, nhìn tên cảnh sát ghi biên bản đến nỗi anh ta phát run lên!

Khí thế của người đàn ông này thật mạnh!

“Chuyện gì thế này? Ai bắt cô đến!”

Thanh âm âm lạnh lẽo trầm thấp, rõ ràng nghe được lời này là đang hỏi Đường Linh, Đường Linh thậm chí thấy được lửa giận và lo lắng trong mắt Triệu Nguyên!

Cô tươi cười chỉ vào chiếc ghế đối diện mà nữ cảnh sát kia mới ngồi khi nãy nói, “Ngồi đi!”

Triệu Nguyên quan sát Đường Linh một chút, sau đó ưu nhã kéo ghế ra, trực tiếp ngồi xuống! Tác phong quý tộc!

Thấy vậy người ghi biên bản liền mờ mịt! Đây lại là tình huống thế nào? Người này đập cửa phòng thẩm vấn, không chỉ không ai ngăn cản, còn trực tiếp ngồi ở chỗ cảnh sát!

Xem dạng này, họ nghĩ nơi này dùng để ôn chuyện sao?

Người ghi biên bản cảm thán trong lòng! Dân trâu bò hàng năm đều có, năm nay đặc biệt nhiều nha! Trước mắt liền có hai người!

“Là Triệu Kế Hồng bắt cô?”

Đường Linh gật đầu, Triệu Kế Hồng chính là tên của nữ cảnh sát luôn đeo bám cô không buông!

Triệu Nguyên nhíu mày, “Sao cô lại đi trêu chọc cô ta rồi? Cô gái điên đó tuy rằng ngu ngốc giống heo nhưng lại cố chấp như trâu! Bị cô ta đeo bám, cô liệu mà chịu đi!”

Người ghi biên bản có chút táo bón nhìn Triệu Nguyên, vị nữ cảnh sát mạnh mẽ kia bị anh ta gọi là heo bò! Nghe ý kia, cảm giác còn giống như rất thân quen!

Đường Linh khẽ cười một tiếng, vung tay, nhìn chung quanh phòng thẩm vấn một vòng, “Rất đương nhiên, tôi đã thấu hiểu rồi!”

Triệu Nguyên nhìn đáng vẻ không thêm để ý kia của cô, hẳn xoa thái dương, sáng nay đưa cô về khách sạn, trở lại căn cứ sản xuất thuốc lá, làm thế nào cũng không thể bình tĩnh nổi, vì thế lái xe trở lại tìm cô! Không ngờ nhận được thông tin, cô đã bị bắt!

Nhưng mà đây còn không phải lần đầu tiên!

Nghe được điều này, trong lòng Triệu Nguyên nổi lên lửa giận vô có! Cô vẫn còn vị thành niên, đám cảnh sát này đều là lũ đàn độn sao! Dẫn cô tới loại địa phương như cục cảnh sát này, sẽ tạo thành bao nhiêu bóng đen ám ảnh trong tâm hồn cô!

Lái xe như bay lao đến cục cảnh sát thành phố, trực tiếp xông vào, trước đó hẳn đã điện thoại cho cục trưởng Lâm hỏi thăm tình hình, không nghĩ tới cục trưởng Lâm vậy mà cũng không biết, ông còn đang nằm nghỉ ngơi ở nhà, sau khi cúp điện thoại, đầu tiên là điện thoại đến cục giao phó, kêu cấp dưới

tuyệt đối không được đắc tội Triệu Nguyên, sau đó ông luyễn quýnh mặc quần áo vào, lái xe đến cục!

Cũng còn may đối tượng là cô gái nhỏ kia, chứ nếu bởi vì việc này chọc giận đến Nguyên thiếu, vậy thì phiền toái lớn rồi! Nhưng ông nghe rất rõ lửa giận của Nguyên thiếu! Trong lòng thất kinh không ngớt! Cô nhóc kia và Nguyên thiếu giao tình quả nhiên không cạn a!

Cục trưởng Lâm hỏi rõ tình huống, vừa lái xe, vừa thăm mắng Triệu Kế Hồng, ba lần bốn lượt gây phiền phức cho hắn, thật coi cục trưởng hắn là trái hồng mềm tùy ý nắn bóp sao!

Nguyên thiếu quan sát trên dưới Đường Linh một chút, thấy cô không bị thương, tâm vui bót muộn phiền, coi như bọn họ thức thòi, không dám dùng thủ đoạn gì, nếu không thì hắn sẽ phê đi cái chức cục trưởng này!

Người ghi chép ngồi bên cạnh Triệu Nguyên, hắn tự thấy bản thân cũng bị Triệu Nguyên làm cho chết rét, run run hỏi một câu, “Anh có muốn uống chút gì hay không? Cà phê hay trà?”

Triệu Nguyên nghiêng đầu, mới chú ý tới người ghi biên bản bên cạnh, cau mày lại, nhưng không nói gì, ngược lại Đường Linh quay sang cậu ta nói, “Như nhau, coffee!”

Người ghi biên bản gật đầu, đứng lên vội vàng đi ra ngoài!

Trong phòng thăm vấn, chỉ còn hai người Triệu Nguyên và Đường Linh, Triệu Nguyên nhìn cốc cà phê bật nắp trên tay Đường Linh, phì cười một tiếng, “Hừ! Xem ra cô có vẻ nhàn hạ quá nhỉ!”

Đường Linh bữu môi, “Cũng tính sao!”

Triệu Nguyên cau mày lại, “Sao cô lại gặp phải Diệt Tuyệt sư thái kia? Cô ta khó chơi cực kì, bị cô ta để mắt tới, không bối ra một lớp da, cô ta không đời nào bỏ qua!”

Đường Linh liếc trắng Triệu Nguyên một cái, kỳ thực chuyện này căn nguyên vẫn thật sự là do hắn!

“Chuyện này anh tốt nhất hỏi Phùng Thiên Nguyệt một chút đi!”

Triệu Nguyên sững sốt, liên quan đến cô gái ồn ào kia cái gì? Nhưng Triệu Kế Hồng và Phùng Thiên Nguyệt là chị em họ, Triệu Kế Hồng nhằm vào cô như vậy, có lẽ có quan hệ đến Phùng Thiên Nguyệt!

“Cô và Phùng Thiên Nguyệt có xung đột? E là không đơn giản như vậy! Tôi sẽ giải thích cho Triệu Kế Hồng, tuy rằng cô ta hơi vụng về ngốc nghếch chút, tính cách ngang ngược chút, nhưng không phải là loại con gái vô cớ sinh sự!”

Con người Đường Linh xẹt qua tình quang giáo hoạt, cười chế nhạo nói, “Nguyên thiếu hiểu rõ phụ nữ vẫn còn không ít nhỉ!”

Ánh mắt Triệu Nguyên muốn lòi ra ngoài, vừa định phát tác, lại bị Đường Linh đoạt trước tiên cơ, “Vào cái ngày tại bệnh viện, không may xảo ngộ với Phùng Thiên Nguyệt, tranh chấp vài câu, kết quả cô ta và anh họ của cô ta ‘không cẩn thận’ té lăn cầu thang, chuyện sau đó, với đầu óc thông minh của Nguyên thiếu, có lẽ đã đoán được!”

“Té lăn cầu thang?”

Đường Linh bữu môi nhún vai!

“Cô không có bị thương chứ?”

Đường Linh tươi cười, “Tôi thì không bị thương, nhưng Phùng Thiên Nguyệt cùng anh họ cô ta lại bị thương không nhẹ a!”

Triệu Nguyên vừa nghe vừa nhìn chăm chăm Đường Linh, hồi lâu mới trầm thấp mở miệng nói, “Cô ta muốn hại cô!”

Chẳng phải câu nghi vấn, mà là câu khẳng định!

“Hại người không được thành hại mình, đại khái là ý này!”

Đường Linh kể lại qua loa, nhưng Triệu Nguyên nghe vào tai liền không phải như vậy! Nghĩ về tình hình lúc đó, trái tim hắn liền giống bị người khác bóp nghẹt! Phùng Thiên Nguyệt vậy mà muốn đẩy Đường Linh vào chỗ chết! Nếu như không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, bây giờ người bị té xuống lầu có thể là Đường Linh! Ý nghĩ này hình thành ở trong đầu, hắn liền hận không thể trực tiếp bóp chết Phùng Thiên Nguyệt!

Triệu Nguyên im lặng không lên tiếng, âm u đến dọa người! Nhà họ Phùng chán sống rồi!

Đang lúc trong mắt Triệu Nguyên nổi lên bão táp, Triệu Kế Hồng mang theo bác sĩ giám định đi vào, nhìn thấy người mới đến trong phòng thăm vấn kia, trong lòng sùng sốt!

Triệu Kế Hồng ngày thường đắc tội không ít người, cho nên cục trưởng Lâm gọi điện thoại tới nhắc nhở, không hện mà cùng, không ai báo cho cô ta biết! Theo bản năng muốn cô vấp phải đá! Cho nên Triệu Kế Hồng căn bản không biết Triệu Nguyên đến đây!

Trông thấy Triệu Nguyên, Triệu Kế Hồng đi lên phía trước, nhìn Triệu Nguyên một chút, sau đó lại liếc Đường Linh, cuối cùng hướng về phía Triệu Nguyên nói, “Anh họ, sao anh lại tới đây?”

Triệu Nguyên không trả lời, nhìn tên bác sĩ sau lưng cô em họ, ánh mắt phát lạnh, sau đó chuyển mắt qua Triệu Kế Hồng, “Em đây là có ý gì!”

Triệu Kế Hồng tức khắc cảm giác sau lưng mát lạnh, lòng bàn chân phát lạnh! Ngần người, cứ thế nhìn Triệu Nguyên!

“Em đang phá án a! Đúng rồi, sao anh lại ở đây?”

Triệu Nguyên hừ lạnh một tiếng, “Phá án? Chỉ bằng cái đầu gỗ kia của em, nếu để em đi tra án, còn không biết bị chết oan bao nhiêu người!”

Dù Triệu Kế Hồng được tính phái xuống, chính là kêu cô làm công việc văn phòng, tính cách của cô thực sự không thích hợp tra án, nhưng cô gái này vừa có cơ hội liền tự tiến cử mình, bởi vì thân phận đặc thù của cô, cho nên cũng tùy ý cô, dù sao cũng không phải chuyện gì lớn!

Triệu Kế Hồng nghe mà trong lòng không phục, nhưng lại không sao phát tác tính tình với Triệu Nguyên, từ nhỏ đến lớn, người cô kính nể nhất chính là ông anh họ này, mà người cô sợ nhất cũng chính là anh ấy! Cô dám la hét với ai chứ, còn với Triệu Nguyên thì không lên giọng nổi!

“Nếu anh họ đến đây mục đích vì muốn si nhục trí tuệ của em, thì anh không cần phải đến đâu!”

Lời nói kèm theo tư vị tức giận hiếm thấy, chỉ có lúc này, Đường Linh mới nhìn thấy nữ cảnh sát kia giống con gái!

A! Không nghĩ tới khả năng của tên nhóc Triệu Nguyên này cũng không nhỏ!

“Trí tuệ? Em có cái đó hả?” Đường Linh phát hiện, kỳ thực miệng Triệu Nguyên cũng thật độc!

Người bác sĩ đứng sau lưng bật cười ra tiếng, khiến Triệu Kế Hồng lúng túng không thôi! Trùng mắt với Triệu Nguyên, cô oán giận hần không nể mặt cô!

Triệu Kế Hồng há hốc miệng, nhưng liếc thấy Đường Linh đang cười trộm bên cạnh, sắc mặt lập tức trầm xuống, quay sang trùng mắt với Đường Linh, lớn tiếng quát, “Cô nhìn cái gì! Nhanh chóng lấy vân tay!”

Đường Linh chẳng những không có bị hù dọa, ngược lại còn bật cười, Triệu Kế Hồng lại muốn nói gì đó, nhưng để ý thấy sắc mặt Triệu Nguyên âm trầm, bèn nén trở về!

“Em cứ như vậy phá án? Đối đãi với trẻ vị thành niên liền dùng loại thái độ này? Những năm học trong trường chỉ dùng để ăn cơm thôi hả!”

Triệu Kế Hồng bị chửi mắng không hiểu ra sao, tuy rằng anh họ trên phương diện công việc nghiêm nghị đáng sợ, nhưng thái độ đối xử với cô chưa từng nghiêm khắc quá như vậy! Đây là lần đầu anh ấy nói chuyện với mình bằng thái độ đó, Triệu Kế Hồng có chút mơ hồ!

Cứ ngây ngốc nhìn Triệu Nguyên, có chút không biết làm sao!

Nhất thời bầu không khí phòng thẩm vấn nghiêm trang, cuối cùng người bác sĩ Triệu Kế Hồng dẫn đến ban nãy đã cau mày, mở miệng nói, “Rốt cuộc có cần giám định vân tay không? Công việc trong tay tôi cũng không ít đâu!”

Hắn cũng không thiếu chuyện phải làm, nếu không phải do quen biết Triệu Kế Hồng, hắn mới không bỏ hết công việc xuống, chạy tới nơi này!

“Giám định! Tại sao không giám định! Tôi vẫn chờ Triệu cảnh quan trả lại sự trong sạch cho tôi đó!” Đường Linh cười hi hi, còn có chút vẻ nhạo báng!

Mấy người đều là sừng sốt, không nghĩ tới Đường Linh vậy mà chủ động yêu cầu giám định vân tay! Lúc Triệu Nguyên và Triệu Kế Hồng vẫn rơi trong trạng thái ngạc nhiên, bác sĩ đã lấy vân tay Đường Linh, sau đó thu dọn đồ đạc rời khỏi phòng thẩm vấn!

Lúc ra cửa, trùng hợp gặp được cục trưởng Lâm vội vã chạy tới, cục trưởng Lâm nhanh chóng đi vào phòng thẩm vấn, Triệu cảnh quan quả thực là kẻ chuyên gây họa, cục cảnh sát thành phố của hắn vốn đã đủ loạn, cô ta còn nhất định phải chen vô!

“Chuyện gì thế này? Triệu cảnh quan, trước mắt bên trong cục hình như không có nhiệm vụ mà? Sao cô lại đi bắt người nữa! Bắt người đến nghiện rồi hả!”

Trong lòng cục trưởng Lâm tức giận, nói chuyện cũng không cho Triệu Kế Hồng mặt mũi, chức cục trưởng này hắn làm cũng quá uất ức rồi, cục cảnh sát là một cơ quan chính phủ, không nói đến chuyện bị thế lực dân tộc áp chế, hắn còn bị trên dưới chèn ép! Lần trước bên trong cục có một nhân viên nhận tiền rồi phóng thích một kẻ phạm nhân gây ra tai nạn trong buổi giao lưu dân tộc thiểu số kia, bị tình biết được, suýt chút nữa đối luôn chức quan của hắn, kết quả tộc trưởng đưa sức ép cho cấp trên hắn, buộc lòng cấp tính phải quyết định trực tiếp phái người xuống với ý định bắt kẻ tình nghi khác gánh tội thay, cục trưởng như hắn quả thực uất ức muốn chết!

Nhưng hết cách rồi, hoàn cảnh nơi này lớn như vậy, đối mặt với nhiều thế lực cường chế, chính hắn cũng không thể không cúi đầu! Cho nên mới tạo thành hiện trạng cơ quan chính phủ nơi đây vô lực, quan chức không dám ưỡn ngực lớn giọng.

Triệu Kế Hồng nghe xong, khuôn mặt nóng lên, tựa như bị người ta tát vào mặt, cảm giác nóng hừng hực! Nhưng trước mặt anh họ bị người khác phê

binh, cô có chút không ngốc đầu dậy nổi! Cô vốn là người hiểu thấu, cộng thêm tính cách quật cường, không cho phép mình cúi đầu!

Ngẩng đầu lên, cương quyết nhìn cục trưởng Lâm, “Cục trưởng, hôm nay tôi nhận được báo án, ngay lập tức đã xin phép cấp trên, lại vừa mới tiến hành lấy vân tay của nghi phạm, chỉ cần giám định ra dấu vân tay trên người bị hại và nghi phạm là một, vậy thì có thể chính thức kết án bắt người!”

Mấy câu nói đó nói ra hết sức quang minh lẫm liệt, ngay cả Đường Linh cũng không nhìn được phải khâm phục! Bà chị này đã rơi vào hoàn cảnh bực này rồi, mà vẫn cố chấp đến thế, nhưng lúc cô ta dẫn người đi bắt Lục Tùng, biết rõ bên trên tình an bài, sao không thấy cô ta quang minh lẫm liệt thế này!

Cục trưởng Lâm trừng mắt lên, lạnh lùng nói, “Tiền đề là cô phải chờ được đến ngày đó! Triệu cảnh quan, từ hôm nay trở đi, cô tạm thời bị cách chức, giao ra thẻ cảnh sát, đợi đến khi cô nhận được thông báo, bằng không cô không thể quay về cảnh đội!”

Triệu Kế Hồng nghe mà hai mắt tròn xoe như bị, cái gì? Tạm thời cách chức? Không được, cô vẫn chưa tự tay bắt được Đường Linh! Sao có thể bị tạm thời cách chức!

“Cục trưởng, tôi đã phạm sai lầm gì mà ông cách chức tôi! Hơn nữa tôi là người của tinh phái xuống, đã ra quyết định thông báo xuống dưới! Cục thành phố không có quyền lực đó!”

Triệu Kế Hồng dùng lí lẽ biện luận, cô không cần làm đại tiểu thư, chạy tới đây làm cảnh sát, cũng bởi vì cô thích làm cảnh sát, trong lòng luôn có một ngọn lửa đam mê! Như thế nào cứ dễ dàng thế để cục trưởng đình chỉ công việc được!

“Cô đã nhiều lần bắt người không chứng cứ, hơn nữa không tuân thủ mệnh lệnh cấp trên, đối xử với đồng sự càng không tôn trọng, tôi thông báo tạm thời cách chức cô, tôi lập tức sẽ đưa công văn xin ý kiến của tỉnh ủy! Công tác của cô bị đình chỉ ngay tức khắc!”

Cục trưởng Lâm nói gọn gàng nhanh chóng mấy câu, dựa vào tâm tính và phương pháp làm việc của Triệu Kế Hồng mà nói, hẳn thật kinh ngạc, nhiều năm như vậy cô ta sao có thể lẫn lộn trong giới cảnh sát đây!

Trong lòng Triệu Kế Hồng quýnh lên, tuy rằng cô được tinh phái xuống, nhưng nếu cục trưởng Lâm đưa đề nghị tạm thời cách chức cô, sau này con đường làm cảnh sát sẽ khó khăn! Cô không e ngại tiền đồ của mình, mà cô không muốn bỏ đi phần công việc cảnh sát không dễ dàng gì mới có được này!

“Tôi thấy cách làm của cục trưởng Lâm rất sáng suốt, cô ấy nên bị đình chỉ chức vụ!” Giọng nói Triệu Nguyên trầm thấp, nhưng Triệu Kế Hồng lại nghe thấy rất rõ, cô ngẩng đầu lên một cách khó tin, nhìn Triệu Nguyên không dời mắt!

Cô lựa chọn làm cảnh sát, chính là muốn xoay chuyển cục diện chính trị hỗn loạn hiện trạng, cục cảnh sát chướng khí mờ mịt! Triệu Kế Hồng gồng mình nắm chặt tay, mắt đỏ lựng, cô vẫn cho là anh họ hiểu lí do cô muốn làm cảnh sát, vậy mà bây giờ anh ấy lại không ủng hộ cô!

Nhiều năm như vậy, cô bỏ ra bao nhiêu cố gắng! Cô đâu có ngốc, cô nhìn rất rõ cục diện chính trị hiện tại của tỉnh Vân, có lúc cô thậm chí muốn thông đồng làm bậy, giống như lần trước đi bắt Lục Tùng gánh tội thay, cô không thích, cô phản cảm, nhưng lại không thể không làm thế!

Nhưng không có nghĩa là cô bị nhiễm sự đen tối, cô có hoài bão có lý tưởng, mà hết thảy điều này mới bắt đầu ở điểm xuất phát, chính là anh họ của cô!

Mỗi lần trông thấy anh họ diễn về công tử nhà giàu ở trước mặt người ngoài, cô liền có cảm giác đau lòng!

Anh họ của cô không nên là cái dáng vẻ đó!

Không để ý đến thần sắc kích động của Triệu Kế Hồng, Triệu Nguyên lôi kéo Đường Linh, sai bước đi ra khỏi phòng thẩm vấn!

Mới ra khỏi phòng thẩm vấn, Đường Linh đã rút tay về, nhìn thần sắc có chút không bình thường của Triệu Nguyên, cười nói, “Chúng ta đâu quen thân như vậy, kéo chặt thế làm gì, khiến người ta hiểu lầm thì không tốt lắm!”

Triệu Nguyên nhìn Đường Linh, “Còn nhỏ tuổi, trong đầu toàn suy nghĩ linh tinh!”

Đường Linh tươi cười, nhìn Triệu Nguyên, trong mắt hơi nghi hoặc, “Sao anh lại tới đây?”

Triệu Nguyên tức giận nhìn Đường Linh một chút, “Ngày hôm qua rời khỏi bữa tiệc sớm không từ biệt, cô không cảm thấy phải đến nói lời xin lỗi với tộc trưởng sao! Đi thôi, đi với bệnh viện cùng tôi, nghe nói con trai của ông ta đã tỉnh lại, vừa vặn đi qua thăm hỏi!”

Đã tỉnh rồi?

Đường Linh kinh ngạc! Hai ngày trước cô trông thấy con trai ông ta hơi thở mong manh, mắt thấy sẽ tắt thở, còn đưa vào phòng cấp cứu, vậy mà hiện tại đã tỉnh rồi?

Xem ra giao dịch giữa tộc trưởng và đàn ông thần bí đó không vô ích, người bác sĩ kia đúng là diệu thủ hồi xuân!

Cô thừa nhận, cô rất hiếu kỳ đối với người đàn ông thần bí kia!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 39: Tâm cơ thâm trầm, tái ngộ Thập Nhất 1/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Bệnh viện thành phố

Bệnh viện là địa phương chứng kiến quen tình trạng sinh lão bệnh tử, có bi thương có vui mừng! Mà lúc này trong phòng bệnh số 502, bầu không khí hết sức vui mừng!

Đường Linh ngồi trong phòng bệnh, mỉm cười nói chuyện với vợ tộc trưởng, từ cục cảnh sát đi ra, Đường Linh đã cùng Triệu Nguyên đến bệnh viện, ngày hôm qua đi vội vã không chào hỏi, cô còn nhớ tộc trưởng từng nói, vợ ông muốn gặp mặt cô, ai nghĩ chưa gặp được bà, đã xảy ra chuyện như vậy!

Vợ tộc trưởng gặp mặt Đường Linh, khá là thích cô, bà biết Đường Linh giúp đỡ tìm ra kẻ gây tai nạn bỏ trốn kia, trong tâm bà tràn đầy cảm kích! Mà thái độ Đường Linh còn không khoe khoang, không giành công, càng làm cho bà nhìn với con mắt khác! Thời đại này đứa trẻ không kiêu ngạo không nóng nảy có không nhiều, ngay cả con trai ruột của bà, làm thành công chuyện gì, đều muốn bà khen ngợi một phen mới chịu!

Cô con gái tộc trưởng nhìn Đường Linh, ánh mắt chứa đầy sự hiếu kỳ, cùng cảm kích, cô biết kẻ gây ra tai nạn khiến đại ca cô phải nằm giường bệnh kia, là do chính cô gái nhỏ hơn cô rất nhiều đó tìm ra!

Con trai tộc trưởng tên A Cổ Lực đang nằm nghỉ ở trên giường bệnh, có thể nhìn từ khí sắc của hắn, quả thực đỡ hơn rất nhiều so với ngày đó! Xem ra người bác sĩ mà người đàn ông thần bí kia đưa tới, năng lực rất mạnh!

Triệu Nguyên và tộc trưởng đang trò chuyện bên cạnh, Đường Linh không cố ý nghe, nhưng cũng nghe được không ít thông tin, thế lực gieo trồng thuốc lá của tỉnh Vân gồm bốn gia tộc, Tôn gia, Mạc gia, Tiền gia và tộc trưởng! Mạc gia là lão đại căn cứ gieo trồng, Tiền gia chủ yếu nắm mảng gia công kinh doanh thuốc lá, tộc trưởng thì nắm vững tất cả nhân viên lao động gieo trồng, bất kể là căn cứ hay là xưởng gia công, công nhân lao động đều do tộc trưởng tuyển chọn, mà Tôn gia chính là một tồn tại đặc thù, kỹ thuật, phương pháp phối chế tất cả đều nằm trong tay người Tôn gia!

Triệu gia cùng Mạc gia luôn luôn như nước với lửa, Tiền gia lúc trước vì muốn liên hôn, nên càng nghiêng về phía Mạc gia, mà tộc trưởng thì đứng ở thế trung lập! Bà nội Triệu Nguyên là người Tôn Gia, mà người của Tôn gia đều là phụ nữ không có đàn ông, cho nên lâu dần, người nắm quyền ở Tôn gia vẫn là Triệu gia!

Mà Triệu gia đại biểu của quốc gia, là nhà thương mai duy nhất được quốc gia công nhận, cho nên địa vị của Triệu gia trong lĩnh vực thuốc lá luôn cao hơn bất kì dòng tộc nào!

Hắn lần này tới là do nhận được tin tức, hai nhà Mạc Tiền có ý định kết thông gia với nhau, nếu để cho hai nhà này thành công trở thành thông gia với nhau, như vậy sẽ tạo thành sự uy hiếp không nhỏ đối với Triệu gia!

Hai nhà Mạc Tiền luôn có ý tranh giành với lão đại ngành nghề thuốc lá như Triệu gia, cho nên nhiều năm như vậy, trong tối ngoài sáng giờ không ít thủ đoạn, nhưng cũng không đủ sức lay động con rồng trong giới thuốc lá như Triệu gia, lần này muốn nhanh chóng kết thông gia, chắc là vì mục đích sáp nhập thế lực của hai nhà hợp thành một, thế lực tăng cường gấp đôi sẽ đấu tranh chính diện với Triệu gia!

Chỉ là không nghĩ đến, trong lúc vô tình Đường Linh quậy lên một trận, đánh bại đánh bại, khiến kế hoạch đám hỏi của hai nhà dự định bị hủy bỏ, mà hắn đã biết chuyện hai nhà định thông đồng đối phó Triệu gia, tự nhiên không thể dễ yên!

“A Cổ Lạp, con mau dẫn cô Đường đi dạo chung quanh đi, người mãi ở lì trong phòng bệnh buồn bực chết mất!”

Tộc trưởng nhìn con gái với ánh mắt từ ái nói, Đường Linh cũng biết bọn họ có chuyện cần nói, cô không tiện đứng đây nghe, cho nên gật đầu đồng ý, nói muốn đi ra ngoài tản bộ một chút, A Cổ Lạp liền lôi kéo Đường Linh đi khỏi phòng bệnh!

Tính cách A Cổ Lạp thật cởi mở, ngày thường bạn bè của cô phần lớn là người trong tộc, tuy rằng đều khá thân thiện, nhưng cô luôn cảm thấy thiếu chút gì đó! Thời điểm cô và Đường Linh tám chuyện trên trời dưới đất cô rốt cục đã phát hiện, thì ra phần thiếu đó chính là sự bình đẳng!

Cô là tiểu công chúa của tộc trưởng, người trong tộc cư xử với cô tuy rằng thân thiết hòa ái, nhưng mang theo sự kính trọng sâu đậm, không giống khi ở cùng Đường Linh, Đường Linh không phải là người trong tộc cô, Đường Linh coi cô như người bình thường mà đối đãi, loại cảm giác bình đẳng trao đổi tình cảm này thật tốt!

A Cổ Lạp từ đáy lòng khá thích Đường Linh!

Không ít người sẽ phát hiện, đang lúc bạn cảm thấy trong lòng thực thích thú, luôn có một vài người không có mặt, không hợp thời đến phá hoại, mà trước mắt liền có một màn sắp diễn ra như vậy!

Đường Linh và A Cổ Lạp còn chưa đi ra khỏi bệnh viện, đã bị người khác ngăn cản! Người ngăn các cô lại, A Cổ Lạp cũng quen biết, chính là thể hệ trước của Phùng gia, cũng chính là mẹ của Phùng Thiên Nguyệt Phượng Anh, Điều Phượng Anh là thân thích của Tiền gia, mà Điều Phượng Anh gả cho người nhà họ Phùng, ngược lại khiến cho người nhà họ Phùng thêm không ít thể diện! Do Điều gia và Tiền gia có mối quan hệ không tệ, nên địa vị người nhà họ Phùng tại tỉnh Vân cũng không tính là thấp, chỉ là A Cổ Lạp không hiểu vì sao bác ấy phải ngăn cản cô!

“Bác gái! Em ấy chỉ là một cô bé con!”

Tổng Tuyết Nhi lôi kéo một người phụ nữ trung niên, vẻ ngoài được bảo dưỡng khá tốt, thoát nhìn khá trẻ hơn so với tuổi, nhưng sắc mặt lại u sầu ảm đạm, phá hủy vẻ đẹp kia của bà ta!

Mỹ phụ đánh giá Đường Linh từ trên xuống dưới, giáo dưỡng rất tốt khiến bà không luống cuống, bởi vì bà nhận ra, bên cạnh Đường Linh là tiểu công chúa A Cổ Lạp!

A Cổ Lạp đầy mắt khó hiểu, mở miệng nói, “Thím Phùng ngăn cản chúng cháu làm gì?”

Mỹ phụ nhìn A Cổ Lạp, trên mặt nặn ra một nụ cười gượng gạo, “Ra là A Cổ Lạp, hiện tại cháu định đi đâu ư?”

A Cổ Lạp lễ phép cười, lộ ra hai cái lúm đồng tiền nhỏ, niềm vui ngập tràn trên khuôn mặt, lôi kéo Đường Linh, giọng nói kèm theo vẻ mừng rỡ, “Cô bạn tốt mới làm quen đây, cháu đang chuẩn bị đi tản bộ với bạn ấy!”

Tựa như nghĩ tới điều gì, sau đó mở miệng nói, “Cháu nghe nói em gái nhập viện rồi, mấy ngày nay do bận bịu chuyện của anh cháu, không dứt ra được thời gian đi thăm em ấy! Em ấy hiện tại thế nào rồi ạ?”

Mỹ phụ nghe thấy A Cổ Lạp nhắc đến con gái bảo bối, vẻ u sầu ảm đạm trên mặt càng gia tăng, nhớ tới tình trạng con gái mình hiện tại, trong lòng đau lòng không thôi, nhưng theo lễ, bà cũng gắng gượng nói, “Con bé nằm ở phòng bệnh số 320, A Cổ Lạp nếu cháu rảnh rồi, thì đến trò chuyện bầu bạn với tiểu Nguyệt nhà bác cho con bé bớt buồn! Nghe nói anh cháu đã tỉnh lại, hiện giờ tình hình như thế nào? Bác sĩ nói lúc nào có thể trị hết?”

Nhắc đến anh trai mình, A Cổ Lạp hưng phấn nói, “Sáng sớm hôm nay anh cháu đã tỉnh lại rồi, bác sĩ nói anh cháu đã qua thời kỳ nguy hiểm, sau này chỉ cần tĩnh dưỡng nhiều một chút, không bao lâu nữa thì sẽ khôi phục giống như trước đây!”

Nhớ tới lúc cha dẫn tới người bác sĩ kia, khuôn mặt nhỏ của A Cổ Lạp ửng hồng, vị thầy thuốc đó thật đẹp trai, tiếng nói cũng dễ nghe, nhìn thấy hân, lòng của cô luôn nhảy thình thịch không ngừng!

Trong lòng mỹ phụ căn bản không hề muốn biết tình trạng anh trai A Cổ Lạp như thế nào, cũng chỉ lễ phép hỏi một chút, cho nên không để ý thấy vẻ xuân tâm mãnh động của A Cổ Lạp kia, ngược lại Đường Linh người luôn đứng im không hề rằng, lại đem dáng dấp khả ái của A Cổ Lạp kia, từ đầu tới cuối thu vào trong mắt!

A Cổ Lạp nghĩ đến Đường Linh, e ngại mình đã lạnh nhạt với cô bạn, bèn vội vàng giới thiệu cô, “Thím Phùng, vị này chính là người bạn tốt cháu mới quen, bạn ấy gọi là Đường Linh, Đường Linh, đây là cô Phùng!”

“Hừ! Không cần giới thiệu, nhóm người chúng tôi quen thuộc cô ta cực kì!”

Tổng Tuyết Nhi đứng bên cạnh mỹ phụ, một tay kéo mỹ phụ, một bên hừ lạnh nói, “Cô A Cổ Lạp, cô phải thận trọng khi quen biết bạn bè, đừng ai cũng coi như bạn tốt! Không thì ngày nào đó bị người ta đâm một dao sau lưng, cô còn không biết đó!”

A Cổ Lạp sửng sốt, hôm nay Tổng Tuyết Nhi nói chuyện sao lại quái dị như vậy? Tuy rằng bình thường cũng chẳng thấy cô ta thân mật với mình, nhưng hôm nay cô ta nói chuyện rất quái gở, A Cổ Lạp nghe không hiểu ý Tổng Tuyết Nhi đang trào phúng Đường Linh!

Trong bụng không vui, Tổng Tuyết Nhi cô ta sao có thể sỉ nhục bạn của mình được!

Tổng Tuyết Nhi thấy sắc mặt A Cổ Lạp không vui, lập tức lại mở miệng nói, “Cô A Cổ Lạp, cô có biết kẻ cô đang giao tiếp là ai không? Cô có biết cô ta đã gây ra chuyện gì không? Hừ, nói vậy cô khẳng định không biết! Người bạn tốt ‘trong miệng cô đó chính là kẻ đã hại Thiên Nguyệt và Tư Dương nhà chúng tôi cùng bị trọng thương phải nằm trên giường bệnh!’”

A Cổ Lạp ngây người, đây là chuyện thế nào? Ánh mắt cô quét lia lịa đi dạo qua ba người Đường Linh, Tổng Tuyết Nhi và thím Phùng, thoát nhìn họ như quen biết nhau!

Nhưng việc Phùng Thiên Nguyệt cùng Phùng Tư Dương nằm viện, liên quan gì đến Đường Linh a!

Nhìn ra vẻ khó hiểu trên mặt A Cổ Lạp, Tổng Tuyết Nhi cười nhạo một tiếng, nhìn Đường Linh bằng ánh mắt hận thù nói, “Thiên Nguyệt nhà chúng tôi bị chính cô ta đẩy xuống lầu! Cô A Cổ Lạp, cô vẫn nên cách xa cô ta một chút, cẩn thận ngày nào đó cô lỡ đáng một cái, cũng bị cô ta đẩy xuống cầu thang cho coi, đến lúc đó cô lại hối hận, chỉ sợ cũng không còn kịp rồi!”

Mỹ phụ lần đầu nghe Tổng Tuyết Nhi nói rành mạch ra mọi chuyện, lúc trước bọn họ có hỏi qua rất nhiều lần, Tổng Tuyết Nhi đều lộ vẻ ắp úng không muốn nói, cuối cùng vẫn là Phùng Thiên Nguyệt tỉnh lại, lên án Đường Linh là kẻ hại con bé té xuống cầu thang, vì vậy họ mới biết “chân tướng” hai anh em bị té xuống lầu!

Vì vậy lúc báo cảnh sát, còn dặn dò Triệu Kế Hồng đích thân giải quyết vụ án này, kết quả Triệu Kế Hồng tìm Tổng Tuyết Nhi làm nhân chứng, cô ta

nhất mực không đồng ý, kết quả đến nay Đường Linh vẫn nhon nhon ngoài vòng pháp luật!

Trước mắt nghe được Tống Tuyết Nhi cũng nói như vậy, mỹ phụ đương trường muốn nổi tung, cứ nghĩ đến thân trạng của đứa con gái bảo bối hiện tại, bà không kìm được nước mắt thất thanh nói, “Cô chỉ là một đứa bé, tuổi nhỏ như vậy, sao tâm địa lại ác độc thế kia! Cô có biết hay không bởi vì cô, Thiên Nguyệt nhà chúng tôi đã bị hủy dung a! Là hủy dung đó! Cô kêu cô một đứa con gái sau này biết sống thế nào a!”

A Cổ Lạp vẫn đứng ngây ngốc như cũ, Đường Linh lại vẫn là biểu tình thản nhiên, nửa điểm cũng không bị ảnh hưởng!

“Cô là hung thủ! Là hung thủ! Tôi nhất định phải kiện cô! Nhất định phải kiện cô!” Mỹ phụ gào thét, tất cả uất ức của mấy ngày qua đều phát tiết ra!

Chung quanh dần dần vây lại không ít người, nghe mỹ phụ khóc, lại nhìn qua Đường Linh nơi đó, xì xào bàn tán!

A Cổ Lạp đầu đã từng trải qua tình huống như vậy, bị người ta xúm lại vây quanh chỉ chỉ chỗ chỗ, cô có chút bất an bản khoản! Nhưng cô lại tin tưởng từ đáy lòng Đường Linh không phải là người như vậy! Người A Cổ Lạp cô nhận định là bạn tốt, sẽ không tệ!

Đường Linh nhìn quen tình hình như vậy rồi, không có bất kỳ khẩn trương hay bất an gì ngược lại cười nhạt, khẽ khóc người cười lại trở thành loại so sánh, cho nên giờ khắc này đặc biệt có hi cảm!

Tống Tuyết Nhi thấy Đường Linh như vậy, trong lòng có chút sợ hãi, cô còn nhớ tình hình ngày đó, cô ta hiện tại vẫn như vậy, chỉ là nụ cười nhạt nhòa!

Nhưng con bé đó tựa như có tà môn, ai tới gần nó liền sẽ xảy ra chuyện! Hôm nay lúc nhìn thấy Đường Linh, nó giống như một học sinh ngây ngô, Tống Tuyết Nhi bèn trào phúng cô ta vài câu, nhưng giờ khắc này lại chứng kiến biểu tình tự tiếu phi tiếu giống hôm đó của Đường Linh, trong lòng Tống Tuyết Nhi không biết thế nào luôn có chút sợ hãi!

Sợ hãi thì sợ hãi, lúc trước cô không muốn làm chứng, người nhà họ Phùng đối với cô rất bất mãn, nếu không phải nhìn cô loay hoay vất vả chăm sóc Phùng Tư Dương bị trọng thương, thì đã sớm để cô cút xéo rồi!

Tống Tuyết Nhi không làm chứng là có nguyên nhân riêng, khi cô còn chưa chính thức trở thành người nhà họ Phùng, cô tuyệt đối không thể để mình bị dính vào cảnh sát và tòa án, không vì cái khác, chỉ sợ một phần chuyện sai lầm hồi niên thiếu của cô bị đào móc ra, vậy thì cô thật không có tư cách trở thành người nhà họ Phùng! Thật vất vả mới thu phục được Phùng Tư Dương, tuyệt đối không thể cứ như vậy bị tuột mất cơ hội gả vào hào môn!

Cô không đi làm nhân chứng, cũng không có nghĩa là sẽ không vu hãm Đường Linh, Tống Tuyết Nhi rất tinh khôn, đương nhiên biết Phùng phu nhân muốn nghe điều gì!

Giương mặt nặn ra mấy giọt nước mắt, khóc thành bộ dáng nước mắt như mưa, nức nở nói, “Tôi không rõ, cô vì sao phải làm như thế! Thiên Nguyệt và cô không thù không oán, cô đẩy Thiên Nguyệt xuống cầu thang, đối với cô có hữu dụng lợi gì! A! Tôi biết rồi, nhất định là bởi vì Nguyên thiếu! Lần trước Thiên Nguyệt nhắc đến Nguyên thiếu, sau đó em ấy liền xảy ra chuyện!”

Mỹ phụ sững sờ, sao lại liên quan đến Triệu gia thiếu gia? Tống Tuyết Nhi nói, “Nghe nói vốn Thiên Nguyệt và Nguyên thiếu hai người họ cảm tình khá tốt, chính là bị con bé này phá hủy tình cảm của bọn họ! Không nghĩ con bé này thật ác độc, lại muốn hại Thiên Nguyệt!”

“Tuyết Nhi, chúng ta phải báo cảnh sát bắt nó, nhất định phải báo!”

Phùng phu nhân nghe Tống Tuyết Nhi nói thế, như kiểu nhìn thấy nhánh cỏ cứu mạng, kéo tay Tống Tuyết Nhi, khóc lóc thảm thiết.

Tống Tuyết Nhi nghe xong, cặp mắt đang chan chứa lệ quang bỗng sững sờ, quanh co không biết nên nói cái gì, trong lòng không khỏi oán giận Phùng phu nhân, động một chút là bắt cô làm nhân chứng, có phiền hay không a!

Đường Linh thấy vậy xì cười một tiếng, “Các người chẳng phải đã báo cảnh sát rồi sao? Nhưng cũng không có chứng cứ, cứ coi như là cảnh sát bắt tôi đi, cuối cùng vẫn phải thả ra thôi, nhân tiện cục cảnh sát còn phải nhận lỗi với tôi nữa!”

Nhìn Tống Tuyết Nhi một chút, cô lại cười nói, “Nếu như cô cho rằng chính tôi đã đẩy họ, thì tại sao không chịu làm nhân chứng? Chẳng lẽ cô chột dạ vì nói dối, hay còn có bí mật gì không thể cho ai biết, không dám đi gặp quan!”

Phùng phu nhân cũng ngừng gào khóc, vẻ mặt nghi vấn nhìn về phía Tống Tuyết Nhi, bà cũng rất muốn biết tại sao!

Khóc miệng Tống Tuyết Nhi khẽ run, trong đầu đang suy nghĩ phải ứng đối ra sao, dù sao cô nhất định không thể đi gặp quan, trong lòng thầm hận Đường Linh!

Nhìn sang Phùng phu nhân cô lộ vẻ day dứt không biết nói sao, sau đó tựa như kiểu bị làm khó dễ, “Bác gái, cháu... kỳ thật cháu không nhìn thấy, là Thiên Nguyệt xin cháu nói như vậy, cháu... lúc đó cũng không nhìn thấy, nếu đi cục cảnh sát kêu cháu làm nhân chứng, cháu sợ sẽ bị bắt lại, cháu thì không sao, chính là không nỡ Tư Dương, chỉ nghĩ đến Tư Dương lúc đó phải nằm trên giường bệnh vẫn chưa tỉnh lại! Huống hồ Thiên Nguyệt hiện tại đã thành bộ dáng này, nếu để cho người khác biết cháu bị sai khiến làm giả khẩu cung, em ấy chỉ sợ cũng sẽ phải bị liên lụy!”

Tống Tuyết Nhi nói ra mấy câu ngôn từ khẩn thiết, thêm vào đáng vẻ khổ sở oan ức, vẫn thật khiến người ta thấy đau lòng!

Quả nhiên Phùng phu nhân nghe mà sững người, “Chuyện này... đứa nhỏ này thế nào lại hồ đồ như thế!”

Con gái do bà sinh bà đương nhiên hiểu, từ nhỏ được mọi người nâng niu trong lòng bàn tay mà trưởng thành, tác phong có chút ngang ngược thành thói chutz, nhưng không nghĩ tới con bé còn buộc chị dâu tương lai làm giả khẩu cung! Lát gan càng ngày càng lớn!

Kéo Tổng Tuyết Nhi đang khóc như hoa lê bị mưa gió vùi dập kia, bà dùng tay vỗ lưng cô, “Con à, thật làm khó con!”

Tổng Tuyết Nhi bình thường thích nhất kẻ cận Phùng phu nhân, đối với Phùng phu nhân cũng muôn vàn hiểu thuận, mà Phùng Thiên Nguyệt trước sau như một đều bị nuông chiều thành hư, lại thêm không hiểu được cái gì gọi là hiểu thuận, đối với mẹ ruột mình cũng không tỉ mỉ quan tâm như Tổng Tuyết Nhi, cho nên Phùng phu nhân là thật lòng yêu thích Tổng Tuyết Nhi!

Bây giờ nhìn thấy con bé bị ủy khuất như vậy, đều do đứa con gái ruột của bà tạo thành, trong lòng có chút bất khoan!

Đường Linh nhìn màn diễn xuất sắc của Tổng Tuyết Nhi, không khỏi sinh lòng khâm phục, cũng thật đủ giáo hoạt! Cả mẹ ruột của Phùng Thiên Nguyệt cũng đều bị cô ta thu phục, Phùng Thiên Nguyệt quả nhiên không phải là đối thủ của cô ta!

A Cổ Lạp nghe rõ nguyên do trong đó, không nghĩ tới Phùng Thiên Nguyệt tính tình hồn nhiên vui vẻ như thế, vậy mà lại làm ra chuyện như vậy, thật không ngờ!

Đường Linh nhìn Tổng Tuyết Nhi với ánh mắt đầy thâm ý, sau đó nói với Phùng phu nhân với vẻ thờ ơ, “Phùng phu nhân đã biết rõ, tôi có thể đi được chưa!”

Phùng phu nhân chuyển mắt sang Đường Linh, thần sắc mâu thuẫn, bà cũng không hiểu ra sao, đến cùng có phải đứa con gái này đã đẩy Thiên Nguyệt và Tư Dương xuống cầu thang hay không? Tư Dương vẫn chưa tỉnh, chỉ có Thiên Nguyệt nói như thế, tâm tính của con gái bà vẫn hiểu, nói không chừng thật sự có thể làm ra loại chuyện vu hại người khác thế này!

Nếu đúng là vu hãm, thái độ của bà ban nãy thật quá thất lễ! Dù sao đối phương chỉ là một đứa trẻ! Nghĩ đến đây, trên mặt Phùng phu nhân xẹt qua vẻ áy náy! Miệng mở ra đóng lại nhưng vẫn không nói gì!

Đường Linh thấy vậy, trong lòng khá kinh ngạc! Không nghĩ tới người nhà họ Phùng còn có kiểu người như Phùng phu nhân! Phùng phu nhân này cũng không phải một kẻ không nói lý! Chỉ tiếc đám hậu bối của Phùng gia, tâm tánh cũng không đường hoàng gì mấy!

Một vở kịch náo loạn còn chưa bắt đầu, liền tự động kết thúc, người muốn xem náo nhiệt, không đạt được ý nguyện, liền giải tán! Đường Linh cũng không tiếp tục quan sát tâm tình Phùng phu nhân lúc này nữa, cô và A Cổ Lạp tránh đi, tản bộ trong vườn hoa!

A Cổ Lạp rất hiếu kỳ, lôi kéo Đường Linh hỏi này hỏi nọ sự tình rốt cuộc là thế nào, nhìn biểu hiện của cô, chắc chắn cũng không tin do Đường Linh đẩy người ta xuống lầu!

Đường Linh mỉm cười nói cô bạn mới quen không có tâm phòng bị người khác, mới quen người ta liền cứ tin tưởng như thế! Nhưng A Cổ Lạp lại nói, Đường Linh có một đôi mắt trong suốt, người có đôi mắt đẹp thế, đều sẽ không phải người xấu!

Đường Linh chỉ cười, người xấu? Dưới con mắt nhìn của A Cổ Lạp chỉ có người tốt và người xấu, thế giới của cô ấy thật rõ ràng, cũng rất sạch sẽ!

Nhưng cô ấy lại không biết, thế giới này còn có một loại người đặc thù, chính là cùng lúc là người tốt và người xấu, khu vực dành cho những người màu xám!

Nếu trước khi chưa trùng sinh, Đường Linh sẽ đem mình phân loại vào đồng người tốt, nhưng sau khi trùng sinh, rất nhiều chuyện đều thay đổi, chuyện không phù hợp với đạo đức, cô cũng không phải chưa từng làm qua, chuyện chen ép đối thủ, hại người, đánh nhau... cô cũng làm không ít!

Tuy rằng Phùng Thiên Nguyệt kia tự thân cô ta tệ xuống, lúc đó Đường Linh rõ ràng có thể kéo cô ta lên, nhưng cô vẫn lựa chọn đứng im nhìn Phùng Thiên Nguyệt bị ngã xuống, còn Phùng Tư Dương còn bị cô dùng cục áo bắn vào đầu gối hấn, khiến hấn trượt chân té xuống!

Cô như vậy là người tốt sao?

Hiển nhiên chẳng phải!

Mà dạng người như cô là người xấu sao?

Đương nhiên cũng không thể tính được!

Cho nên mới nói, có lúc tốt hay xấu đều không cách nào đánh giá rõ ràng được, Đường Linh chỉ có thể bảo chứng, cô không phải là một kẻ xấu tuyệt đối, lấy đạo của người trả lại cho người, hấn là tôn chỉ cô luôn theo đuổi!

Cô như vậy, nếu đặt ở trước đây, cô sẽ cảm giác mình rất xa lạ, nhưng hiện tại, cô lại cho rằng, chỉ có như vậy cô mới có thể sinh tồn tốt hơn!

A Cổ Lạp vô cùng thích nói chuyện cùng Đường Linh, đứng nhìn Đường Linh tuổi nhỏ hơn cô, thế nhưng cô ấy lại rất từng trải, cô ấy nói rất nhiều thứ, đều là cô chưa từng trải qua, nhìn vẻ mặt A Cổ Lạp kia tràn đầy vẻ chờ mong, Đường Linh biết, cô bạn mới này luôn muốn vươn ra thế giới bên ngoài!

Tuy rằng A Cổ Lạp là tiểu công chúa trong tộc, nhưng không hiểu thế sự bên ngoài cho lắm, mà thân phận của cô ấy, nhất định không thể để cô ấy tùy ý bước vào cuộc sống đó! Đường Linh cũng không biết mình nói cho cô bạn nghe nhiều về thế giới bên ngoài, đối với cô ấy mà nói là tốt hay là xấu!

Bởi vì có một số việc, nếu không biết có thể sẽ sống càng vui vẻ! Biết quá nhiều, khát vọng sẽ càng nhiều, sự bất đắc dĩ cũng càng nhiều hơn!

Hai người hàn huyên một hồi lâu, Triệu Nguyên mới từ trong phòng bệnh đi ra, dưới sự lưu luyến trên nét mặt A Cổ Lạp, Đường Linh và Triệu Nguyên cùng rời khỏi bệnh viện!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 39-2: Tâm cơ thâm trầm, tái ngộ Thập Nhất 2/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Trong bệnh viện phòng bệnh số 321

Phùng Tư Dương kẻ vẫn hôn mê rốt cục đã tỉnh! Mở mắt ra đã thấy người bên cạnh mình, đối diện với con mắt đỏ ngầu của Tống Tuyết Nhi, một khắc kia khi hắn mở mắt ra, trong tâm rất ấm áp!

Tuyết Nhi vẫn đang ở bên cạnh chăm sóc hắn!

Tống Tuyết Nhi nhìn thấy Phùng Tư Dương tỉnh lại, đầu tiên là sững sờ, sau đó mừng rỡ khê hô, “Tư Dương, anh đã tỉnh rồi? Cảm giác thế nào? Có cảm thấy đau chỗ nào không? Em rất sợ anh cứ ngủ mãi không dậy, anh rốt cục đã tỉnh rồi! Rốt cục đã tỉnh!”

Mấy câu nói thâm tình dạt dào, khiến trong lòng Phùng Tư Dương tuôn trào dòng nước ấm, không nghĩ tới người bạn gái này của hắn lại quan tâm hắn đến vậy!

Phùng Tư Dương muốn ngồi dậy, Tống Tuyết Nhi liền vội vàng tới đỡ hắn, Phùng Tư Dương bị té ngã không nghiêm trọng như Phùng Thiên Nguyệt, mặc dù hai tay hắn che ở đầu, nhưng lúc ngã xuống vẫn bị đụng vào ót, mà Phùng Thiên Nguyệt bị ngã đập mặt, cho nên tỉnh sớm hơn so với hắn!

“Thiên Nguyệt thế nào rồi?” Vừa ngồi vững người, Phùng Tư Dương đã mở miệng hỏi.

Tống Tuyết Nhi nghe xong, ánh mắt tối sầm, sau đó che giấu sự bất mãn trong lòng xuống, nhẹ giọng nói, “Thiên Nguyệt không có chuyện gì, em ấy tỉnh lại sớm hơn anh, ngược lại anh đó, làm hại em lo lắng muốn chết!”

Phùng Tư Dương muốn kéo tay cô, liền động phải vết thương, Tống Tuyết Nhi liền vội vã đè hắn lại!

Phùng Tư Dương đảo một vòng trong phòng bệnh, thấy không ai, mới mở miệng nói, “Tuyết Nhi, việc này em nói với mọi người thế nào? Thiên Nguyệt có nói gì không?”

“Thiên Nguyệt sau khi tỉnh lại nói Đường Linh đẩy em ấy, em ấy vẫn không biết bản thân đã bị hủy dung!” Tống Tuyết Nhi suy nghĩ, vẫn nên đem chuyện cô không thể làm nhân chứng che giấu đi!

Phùng Tư Dương nghe xong thở phào nhẹ nhõm, nhìn Tống Tuyết Nhi mang theo vẻ nghiêm túc nói, “Tuyết Nhi, sau đây lời anh muốn nói, em cần phải nghe cho kỹ, tuyệt đối đừng để sót lời nào!”

Tống Tuyết Nhi vội vã gật đầu, Phùng Tư Dương mới mở miệng nói, “Em cũng biết tình cảnh của anh hiện tại ở Phùng gia, lần này chuyện của Thiên Nguyệt, anh sợ Phùng gia sẽ oán giận lên người anh, nếu đúng là như vậy, chỉ sợ cũng sẽ ảnh hưởng đến tương lai chúng ta!”

Phùng Tư Dương thờ dài một cái, Tống Tuyết Nhi cũng là người thông minh, tự nhiên nghe ra hắn có kế hoạch gì đó, nhìn dạng này hắn muốn cô phối hợp, cô bèn lập tức nói, “Tư Dương, vậy anh nói phải làm sao bây giờ? Em tất cả đều nghe anh!”

Ánh mắt Phùng Tư Dương sáng lên, gật đầu tiếp tục nói, “Anh thật ra là có ý té ngã xuống!”

Cái gì?

Tống Tuyết Nhi nghe xong liền sững sờ, hai mắt mở to nhìn chằm chằm Phùng Tư Dương, anh ấy có ý té ngã xuống? Lúc đó anh ấy không phải đẩy Đường Linh sao? Cô rõ ràng nhìn thấy tận mắt mà! Thế nào lại trở thành có ý té xuống?

Kỳ thực trong lòng Phùng Tư Dương cũng uất ức, vốn chỉ định tự không cần thận té xuống, chỉ cần chú ý một chút, sẽ không bị gì to tát, ai ngờ rằng lúc tiến đến chỗ cầu thang, đầu gối như bị cái gì bắn trúng, đột nhiên cảm giác chân mềm nhũn, chưa chuẩn bị sẵn sàng đã té xuống! Cũng may hắn kịp thời che chắn vị trí đầu quan trọng, bằng không hiện tại thương thế e rằng còn nghiêm trọng hơn!

“Em cũng biết đó, Thiên Nguyệt và chúng ta đi chung với nhau, kết quả em ấy không chỉ bị ngã xuống thang lầu, bây giờ còn bị hủy dung, lúc đó em

cũng nhìn thấy bộ dạng đó của Thiên Nguyệt rồi, em cảm thấy nếu không phải anh cũng bị thương tại hiện trường, bác trai của anh sao có thể dễ dàng bỏ qua cho anh đây!”

Tổng Tuyết Nhi nghĩ đến cha Phùng Thiên Nguyệt, thân mình hơi co lại, không tự chủ gật đầu!

“ Cho nên...”

Phùng Tư Dương nhìn Tổng Tuyết Nhi, “Lúc đó em có mặt ở đó, nếu em có thể nói cùng bác anh, anh vì cứu Thiên Nguyệt mới té ngã xuống theo, như vậy thương tích của anh đều vì Thiên Nguyệt mà ra! Còn nữa, Thiên Nguyệt chính là tự không cẩn thận bị té ngã xuống, không phải bị người khác đẩy ngã, điểm ấy em cần phải nhớ kỹ! Nếu để cho bác anh biết được Thiên Nguyệt là bị người ta đẩy xuống, vậy thì người làm anh trai như anh sẽ không xứng chức!”

Hơn nữa trên thực tế, đúng là tự con bé trượt chân té xuống! Muốn trách chỉ có thể trách bản thân con bé không cẩn thận mà thôi!

Tổng Tuyết Nhi trừng lớn hai mắt, trong lòng âm thầm hoảng sợ, cô không nghĩ tới, Phùng Tư Dương có tâm cơ sâu bực này, một khắc kia trông thấy Phùng Thiên Nguyệt bị hủy dung, đã nghĩ ra phương pháp ứng đối, giả bộ có ý muốn đẩy Đường Linh, rồi cố ý té ngã xuống cầu thang, hiện tại còn tính toán một chuỗi mưu đồ, để anh ta thay đổi trở thành “anh trai tốt” vì muốn cứu Phùng Thiên Nguyệt mới bị té xuống!

“Tuyết Nhi, em cũng biết anh yêu em nhiều thế nào, anh luôn suy nghĩ đến chất lượng sinh hoạt tốt nhất cho em, địa vị hiện tại ở Phùng gia của anh không cao, nếu có thể khiến trong lòng bác trai anh có chút cảm kích với anh, như vậy con đường sau này sẽ thông thuận rất nhiều!”

Giấy phút Phùng Tư Dương nhìn Phùng Thiên Nguyệt bị hủy dung, đã nảy sinh cái kế hoạch này, tuy rằng thương thế của hắn nặng chút, nhưng đã có thể chạy trốn trách nhiệm, khiến bác trai cảm kích mình, quả thực nhất cử lưỡng tiện!

Tổng Tuyết Nhi gật đầu, hoảng sợ qua đi, cô cũng chỉ biết phối hợp với Phùng Tư Dương, đạo lý có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục cô hiểu, để có thể gả vào hào môn, cô đương nhiên phải vạn sự lấy lợi ích của Phùng Tư Dương làm đầu! Ngay tức khắc đã đồng ý với kế hoạch Phùng Tư Dương đưa ra!

Hai người đạt thành nhất trí, nhìn nhau cười, chỉ là bên trong nụ cười này hàm chứa khát vọng lợi ích riêng!

Vì thế Phùng Tư Dương tỉnh lại, sau đó lập tức trở thành người “anh họ tốt” vì cứu em họ mà bị trọng thương, mà dưới sự chứng thực của Phùng Tư Dương cùng Tổng Tuyết Nhi, xác nhận Phùng Thiên Nguyệt tự mình không cẩn thận bị té ngã, cũng không phải do Đường Linh gây nên!

Cảm giác Phùng phu nhân rất bất khoan, con gái bà tự té xuống lầu, nhưng lại vu hại đứa bé kia, mà bà còn đứng trước công chúng, nói ra những lời khó nghe, ngẫm lại liền cảm thấy xấu hổ!

Thật là sống nhiều tuổi rồi, không nghĩ tới đến già, vẫn làm ra chuyện hồ đồ! Đứa con gái này của bà đúng là quá bướng bỉnh rồi!

Mà trong những người này, buồn bực nhất không gì bằng Triệu Kế Hồng, lúc đó Phùng Thiên Nguyệt gào khóc với cô nói là Đường Linh đẩy cô ấy xuống lầu, vừa trông thấy bộ dạng kia của Phùng Thiên Nguyệt, cô tức khắc nổi nóng, trực tiếp đi bắt Đường Linh, sau này cộng thêm chuyện cá nhân, cô không có hảo cảm với Đường Linh, cô vẫn cho là Đường Linh gặp vận may, mới trốn thoát khỏi sự trừng phạt của luật pháp, nhưng sao cũng không ngờ tới, điều cô vẫn kiên trì bị sai rồi!

Vì sự oán hận của Phùng Thiên Nguyệt vậy mà hại cô bắt lầm người, mà bây giờ còn tạm thời bị đình chỉ chức vụ, Triệu Kế Hồng tức giận đến mức giậm chân! Nhanh nhồm nhanh miệng bật thốt ra câu, “Bây giờ cả dung mạo và nội tâm cô như nhau khiến người ta ghê tởm”, dứt lời liền rời khỏi bệnh viện!

Phùng Thiên Nguyệt chột ngẩn ra, sau đó cô giãy giụa đứng dậy, chịu đựng đau đớn đi tới toilet trong phòng bệnh, nhìn thấy một gương mặt kinh khủng trong gương, cô kinh hãi đến biến sắc, thét lên một tiếng, đập vỡ chiếc gương, ngã co quắp trên mặt đất, gào lớn thống khổ!

Cô gái kinh khủng trong gương kia là ai?

Không phải mình! Nhất định không phải mình! Mình xinh đẹp đáng yêu như vậy, cô gái trong gương xấu xí đến cực điểm kia là ai?

Không! Không muốn! Mình không muốn biến thành đáng ghét xấu như quỷ kia!

Sự đớn đau xé nát tâm can không cách nào phát tiết ra ngoài!

Hèn chi! Hèn chi người nhà mỗi lần nhìn thấy cô, trong mắt mờ hồ hàm chứa sự thương hại! Ngay cả ánh mắt Tổng Tuyết Nhi nhìn cô đều là lạ, cô cứ nghĩ mình bị thương, người trong nhà thương tâm khổ sở mới như thế! Ai ngờ, dĩ nhiên không phải như vậy!

Chính bọn họ thương hại cô, ngọn nguồn của sự thương hại ấy chính là cô... bị hủy khuôn mặt!

A a a!

Phùng Thiên Nguyệt không thể nào tiếp thu được sự thực này, cô sẽ không bị hủy dung! Sẽ không đâu! Cô còn muốn gả cho anh Nguyên yêu dấu của cô, không thể bị hủy dung!

Tiếng gào thét đưa tới một đám bác sĩ và y tá, mà hai vị gia chủ nhà họ Phùng vừa mới đi ra ngoài hỏi thăm bệnh tình của con gái cũng vội vã chạy lại,

Phùng Thiên Nguyệt giống như phát điên, không để tâm đến vết thương trên người, liều mạng thấy người nào nhào vào đánh người đó, không đánh nổi liền đá, không cầu thì véo!

Cuối cùng bác sĩ hết cách, hung hăng chích cho cô một mũi thuốc an thần, chỉ chốc lát sau Phùng Thiên Nguyệt bị tê liệt nằm trên mặt đất, bác sĩ và y tá合力 khiêng người về trên giường!

Bác sĩ kiểm tra lại cho cô, kết quả phát hiện sau khi vận động mạnh, vốn cái xương sườn đã được nối tốt trước kia nay lại bị gãy, bác sĩ buộc lòng phải đẩy người bệnh vào phòng phẫu thuật tiến hành phẫu thuật nối xương lại!

Ông Phùng vẫn sa sầm nét mặt nhìn một đồng hồ loạn trước mắt, ông đốt lên một điếu thuốc, trầm mặc không nói chuyện, mà bà Phùng thì sớm đã nước mắt như mưa, thê thảm đáng thương!

Đường Linh không để Triệu Nguyên đưa cô về, Triệu Nguyên cũng có việc gấp, vì thế hai người liền mỗi người một ngã, Đường Linh không đón xe, mà lựa chọn tùy tiện đi dạo trên phố, cô đến tỉnh Vân này thời gian dài như vậy, vẫn chưa từng đi dạo thăm thú nơi đây!

Đường Linh chưa kịp đi dạo, từ xa trước mặt xuất hiện hai chiếc xe hơi màu đen, phóng thẳng đến phía Đường Linh, một luồng khí tức nguy hiểm kéo tới, Đường Linh lảng lảng đứng đó, hai con mắt bén nhọn nhìn chăm chăm hai chiếc xe!

Hai chiếc xe rất nhanh đậu ở một bên, cửa xe mở ra, từ trong xe bước xuống sáu bảy gã đàn ông to lớn, tướng mạo hung ác, khí thế hùng hổ!

Nhìn thấy Đường Linh, trực tiếp vọt về hướng cô, hai con mắt Đường Linh nheo lại, tự đánh giá cô có thể đối phó được mấy người, bên cạnh có không ít sạp hàng, Đường Linh cân nhắc một chút, tại lúc mấy tên đàn ông đó chưa kịp đến gần, cô xoay người bỏ chạy!

Đám người đó cũng sờ một chút liền vội vàng đuổi theo tức thì!

Nếu bọn chúng ít người, Đường Linh còn có thể đối phó được, nhưng có đến sáu bảy tên, cộng thêm hai tài xế, cho dù cô có chút công phu phòng thân, thân thể linh xảo, nếu bọn chúng cùng nhau tiến lên, cô dù liều mạng cũng bị tổn thương không nhỏ, Đường Linh không muốn chết vật như vậy!

Hướng chi, hiện tại đang trên đường cái, nhiều người nhìn như vậy, cô còn không muốn mình bị người ta quá mức chú ý!

Đường Linh vẫn kiên trì rèn luyện, thân mình lại uyển chuyển, cho nên tốc độ chạy không chậm, những gã kia không hay chạy bộ nên bị Đường Linh kéo giãn khoảng cách!

Người trên đường phố đều lữ lượt nhường đường, nép người sang một bên, rất sợ bị tai bay vạ gió lên người!

Chạy rất xa, phát hiện tài xế lái xe đuổi theo, cô khẽ nhíu mày, cặp đùi này nhanh hơn nữa cũng không bì được với ô tô! Ánh mắt quét qua, lao thẳng về phía trước con hẻm nhỏ!

Tốc độ không giảm trực tiếp lao vào ngõ nhỏ, nhưng rầm một tiếng, đụng vào một bức tường thịt! Nói là một bức tường thịt, là vì đụng vào người đó, vòm ngực cứng rắn, cả người đều căng thẳng vô cùng, như kiểu một chiến binh bằng sắt!

Đường Linh có chút chết vật che mũi, một cơn đau buốt xông thẳng lên óc, cô tức giận ngẩng phắt đầu lên, lúc thấy rõ tướng mạo người kia, trong lòng cũng sờ!

Đường Linh chưa kịp làm ra phản ứng, mấy gã kia đã đuổi kịp, mà cũng trong lúc đó, một bên khác ở cùng ngõ cũng có mấy tên khác vây chặn, nhốt Đường Linh và người đàn ông cô vừa đụng vào khi nãy vào bên trong!

Đường Linh lạnh lùng nhìn đám người đó, trong lòng tính toán tỷ lệ thắng thua, bọn chúng gồm cả tài xế tổng cộng chín người, tên nào tên ấy đáng vốc cường tráng, không giống loại lưu manh, vừa nhìn thì biết bọn chúng biết quyền cước!

Xem ra hôm nay phải có một trận ác chiến đây! Đường Linh nhìn chăm chăm mấy người này, lâu rồi chưa động thủ, không biết có bị thật lùi không đây!

“Ngao ngoãn đi theo chúng ta, đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!” Tên cầm đầu uy hiếp nói.

Đường Linh cười nhạt, ánh mắt lạnh lẽo, thanh âm thanh lãnh, “Xin lỗi, tôi không thích uống rượu!”

Tên cầm đầu nghe vậy, ánh mắt tối sầm lại, nháy mắt ra dấu cho mấy tên khác, xông thẳng đến Đường Linh!

Quả đám chưa đến đích, liền bị người khác khống chế, cổ tay tê rần, nghe thấy rắc một tiếng như tiếng xương tay bị gãy! Bước chân mấy tên đó đang xông lên đều dừng lại, nhìn người đàn ông trước mắt cả người đều tản ra hàn khí, trên người anh ta phát ra luồng khí tức mãnh liệt đủ khiến trong lòng bọn chúng căng thẳng, loại khí thế không gian tự uy này, trấn áp bọn chúng không thở nổi, người đàn ông kia không hề làm gì, chỉ đứng ở đó, bọn chúng đã có thể cảm giác được sát khí trên người anh ta!

Vốn không gian chật hẹp sẵn có áp lực lại càng thêm ngột ngạt, người như vậy khiến họ rất sợ hãi!

Một đầu khác cùng ngõ, ai đó hô lên một tiếng, “Lên!”

Mấy tên đó xông lên, nhất thời trong đường hẻm truyền ra một trận tiếng đánh nhau, năm tên đàn ông cường tráng nhắm thẳng đến phía người đàn ông,

người đàn ông một tay chặn lại một cú đâm của một tên trong đó, chụp cổ tay tên đó vặn ngược lại, bước chân tên đó không vững, trực tiếp va vào tên đối diện, hai tên đó đâm vào nhau ngã rầm một tiếng xuống đất, ngoài ra một tên khác rút ra một cái thiết côn, hung hăng đập xuống anh ta, anh ta nhảy bèn hơi ngửa về phía sau, tránh thiết côn, rồi nhấc chân đạp một cái, tên đó trực tiếp bị đá bay, đụng phải bức tường xa xa, rồi rơi xuống mặt đất, tức khắc hôn mê bất tỉnh!

Sau giây như mọc thêm con mắt, dưới tình huống có một tên khác đằng sau đánh lén, anh ta nhanh như chớp đập về phía sau một cú, trực tiếp đập bay kẻ đó, văng vào một tên khác muốn tập kích Đường Linh, hai tên to xác đó ngã xuống đất rất chặt vật!

Động tác của người đàn ông sạch sẽ lưu loát, chỉ đơn giản mấy chiêu, anh ta vẫn như cũ đứng tại chỗ, bước chân chưa có di chuyển dù là nửa bước!

Ánh mắt Đường Linh sáng lên, cánh môi xinh như hoa vẽ ra một đường vòng cung, có chút rục rã rục rịch ngửa tay! Đi lên tiếp đòn của một tên khác, bắt lấy khuỷu tay tên đó, mềm dẻo hướng phía dưới bẻ một cái, nhấc chân đá vào huyệt vị dưới đầu gối của tên đó, chân tên đó tức khắc quỵ xuống đất, Đường Linh nhanh chóng tiến lên bỏ về phía sau giây tên đó, hần ngã xuống!

Giờ tay đỡ lấy một tên khác đánh tới, cánh tay cô bị một tên khác đánh cho đau đớn, cánh tay cô rút lại, không quản đau đớn, cô giơ chân lên đập vào chỗ hạ thân của tên đó, một cú đập này đã dùng hết sức lực, tên đó buông rơi một tên khác, hai tay ôm che hạ thể, đau đớn lăn lộn trên mặt đất!

Càng đánh càng hăng say, đã lâu không đánh nhau thống khoái như vậy, nhớ lại lần trước đánh nhau, hồi đó Đế Hào vừa mới thành lập, chưa đứng vững chân, có không ít người tới đập phá quán, cô, Lôi Tử, Phùng Tam cùng nhau chống lại tất cả những kẻ cầm đầu của băng nhóm đến đập quán, lúc đó mấy chục người hỗn chiến trước cửa Đế Hào, mà trận hỗn chiến đó còn đưa tới sự chú ý của rất nhiều thế lực tại thành phố S, rất nhiều người khi nhắc đến việc này, bây giờ vẫn khắc sâu ấn tượng!

Mà cục trưởng Thẩm, khi đó còn là một phó cục trưởng, dẫn theo cảnh sát tới, ai ngờ khi đến hiện trường, đám người gây chuyện đều nằm rạp trên đất, mười mấy người của Đế Hào đều hoàn hảo đứng một bên, còn như đế vương, nhìn mấy chục người kia nằm rạp dưới chân họ!

Đó chính là lần đầu tiên cục trưởng Thẩm nhìn thấy Đường Linh! Khi đó Đường Linh mới mười ba mười bốn tuổi, vóc dáng vẫn không tính là cao, cả người thoát nhìn xinh xắn lạnh lùng, giống như một cô bé em gái nhà bên! Nhưng em gái đó đứng ở giữa mọi người, bên chân là một vài gã đàn ông trưởng thành đang lăn lộn trên đất, tình cảnh đó dù là ai nhìn thấy đều sẽ có cảm giác thần thức không thôi!

Cục trưởng Thẩm cũng bắt đầu từ khi ấy thì có mấy lần giao chiến cùng Đường Linh, nhưng mỗi lần kết thúc đều là Đường Linh toàn thắng!

Đường Linh còn đang đánh rất hăng say, người đàn ông kia đã nhẹ nhàng giải quyết xong mấy tên khác, trong đường hẻm chật hẹp, trên nền đất nằm la liệt một đồng người, té xỉu có, lăn lộn có, dĩ nhiên không có người nào lành lặn!

Đường Linh tay phải vịn cánh tay trái, vừa mới dính một đòn bị một tên khác đánh trúng, cánh tay trái âm ỉ đau! Nhưng nơi cô không nhìn thấy được, Tiểu Bạch trong cơ thể đang sản sinh hào quang bảy màu, từ từ chữa trị cánh tay trái thương tổn kia!

Người đàn ông kia cứ như cũ lạnh bạc đứng đó, không thèm nhìn đám người ngã xuống đất, con người đen thẫm chỉ nhìn Đường Linh đang ôm cánh tay, mím chặt môi, biểu lộ rõ ràng trong lòng hẳn giờ khắc này không vui chút nào!

Đột nhiên anh ta móc chân một cái, cây thiết côn đang nằm cạnh chân anh ta mãnh liệt bay về phía gã hai tay ôm hạ thể kia, tên đó đang lăn đi lăn lại! Tốc độ cực nhanh, lực đạo càng kinh người! Cây thiết côn kia vậy mà thẳng tắp xuyên qua cánh tay tên đó, cắm vào trong tường! Tên đó gào lên một tiếng đau đớn, liền hôn mê bất tỉnh! Chỉ để lại từng giọt máu rơi xuống!

Con người Đường Linh co rút lại, trong lòng cả kinh! Để thiết côn cắm trên thân thể đã rất khó, mà người đàn ông này cũng chỉ là “nhẹ nhàng” đá một cái, thiết côn đó không chỉ xuyên qua thân thể, lại còn cắm sâu bên trong tường! Loại thần thủ này, quả thực khiến người ta sợ hãi!

Bất quá, hành động này của hắn...

Chẳng lẽ là vì tên đó làm cánh tay cô bị thương?

Nhất thời, Đường Linh đối mắt với người đàn ông đó, trong đường hẻm yên tĩnh đáng sợ!

Người đàn ông nhìn chằm chằm Đường Linh bằng con mắt thâm thúy, trong con ngươi màu đen xẹt qua tinh quang khiến Đường Linh nhìn không thấu cảm xúc của anh ta! Mà lúc Đường Linh đánh giá hắn, trong mắt cô nhiều hơn một tia phòng bị!

Người đàn ông trông thấy sự phòng bị ấy, đáy mắt anh ta xẹt qua một vệt sáng u ám, nhanh như chớp khiến Đường Linh không bắt được, vụt tắt ở đáy mắt, đôi mắt đen thẫm của anh ta lại khôi phục yên tĩnh!

Người đàn ông này không phải người khác, chính là thanh niên người đầy máu mà Đường Linh đã cứu ở thành phố Ninh! Cũng chính là tên đã kiềm chặt đề lên người cô suốt mấy tiếng đồng hồ đó, cuối cùng hắn ta còn ân đền oán trả đánh ngất cô, hơn nữa còn lấy trộm của cô một chiếc giày! Thiếu niên trên tay áo có thêu hai chữ “Thập Nhất”!

Chẳng ngờ lại gặp anh ta ở đây!

Tuy rằng hai lần xuất hiện, biến hóa của anh ta hơi lớn, nhìn khuôn mặt, vẫn là gương mặt đó, nhưng thành thực hơn nhiều! Từ ánh mắt đầu tiên Đường Linh đã nhận ra anh ta ngay, bởi vì anh ta có một đôi mắt khiến người khác khó quên!

Trong đôi mắt đen thăm thẳm thúy ấy, là trống rỗng! Là không có tình cảm!

Là loại cái gì cũng nhìn vào trong mắt, nhưng trong mắt lại không lưu lại dấu vết gì, như một sát thủ chuyên nghiệp, vừa lãnh khốc vừa vô tình!

“Cảm ơn!”

Giọng nói Đường Linh lạnh lạnh vang lên trong ngõ hẻm, phá vỡ bầu không khí như có như không gió nổi mây phun giữa hai người!

Anh ta nhìn chăm chăm cô hồi lâu, không nói gì, ngay khi thời điểm Đường Linh hoài nghi anh ta là người câm, thì một giọng nói trầm thấp hùng hậu như một đạo Phạn âm xông thẳng vào đáy lòng, giọng nói lạnh lùng, không có bất kỳ âm điệu, nhưng lại khiến lòng người chấn động!

“Tôi sẽ phụ trách!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 40-1: Tôi sẽ phụ trách, Thanh bang tới cửa 1/2

Edit:Heidi_Nhược Vũ Các

Tôi sẽ phụ trách!

Bốn chữ này, mấy ngày nay vẫn vang vọng trong tâm trí Đường Linh, Đường Linh lắc đầu một cái, bỏ qua những bản khoản kia! Có chút phiền não quăng chiếc bút trong tay xuống!

Hồi tưởng đến câu người đàn ông kia nói, cô tức khắc có loại cảm giác buồn bực!

Cô phát hiện, mỗi lần đụng phải anh ta, cô đều vô cùng chật vật, lần thứ nhất bị hấn kẹp chặt, cả người dơ dáy bản thủ không nói, còn bị anh ta lấy đi mất một chiếc giày, lần thứ hai gặp hấn, cô bị người ta đuổi giết, sau một trận hỗn chiến, lại bị một câu anh ta nói làm cho tâm tư bị xao lãng!

Đường Linh hít một hơi thật sâu!

Người đàn ông kia chỉ để lại một câu “Tôi sẽ phụ trách”, tại lúc Đường Linh ngây người, anh ta đã lách mình khỏi ngõ, chỉ trong chớp mắt liền biến mất!

Để lại Đường Linh một mình trong ngõ hẻm, xoắn xuýt với câu tối nghĩa đó!

Anh ta sẽ phụ trách! Phụ trách cái quỷ gì?

Một câu không hiểu ra sao, như kiểu bị người ta dùng lông vũ gãi ngứa một cái, luôn trong lúc vô tình nhớ tới, làm lòng người ngứa ngáy!

Đến cùng anh ta phải chịu trách nhiệm cái gì!

“Lão đại! Cô gần đây làm sao vậy? Buồn bực như vậy, lúc này vừa mới bắt đầu mùa đông, mùa xuân còn rất xa!”

Lôi Tử nhìn thấy Đường Linh buồn bực, đi theo Đường Linh một thời gian lâu rồi, cũng học được chút phương thức nói chuyện xóc óc của Đường Linh!

Mà kết quả học được chính là, dùng nó ở trên người Đường Linh!

Đường Linh trừng mắt với Lôi Tử, thẳng nhóc này, càng ngày càng biết trêu chọc cô! Xem ra gần đây anh chàng này rảnh rồi quá rồi đây!

Đường Linh hí mắt, cười nhàn nhạt nói, “Lôi Tử à, trước mắt không cần theo tôi nữa, Để Hào gần đây thiếu người, anh mau đi giúp anh Ba làm vài chuyện đi!”

Lôi Tử nghe vậy liền biến sắc, gấp gấp cả kinh kêu lên, “Đừng! Đừng! Lão đại, tôi sai rồi! Cô để tôi đi theo cô đi! Để Hào nơi đó nhiều người như vậy, thiếu tôi cũng không sao đâu!”

Nhìn ánh mắt Đường Linh tựa tiểu phi tiểu, Lôi Tử có chút thất bại nói, “Lão đại! Cô không phải có ý chơi tôi sao!”

Trước kia chú cô có coi trọng một cô gái ngồi sofa là Phương Tình Tình kia, lúc cô ấy cự tuyệt chú Ngô Quang Viễn của cô, đúng lúc bị Lôi Tử vô tình đi qua trông thấy, Lôi Tử không ưa Ngô Quang Viễn, cho nên ra tay giúp Phương Tình Tình!

Kết quả Phương Tình Tình không biết sao lại càng coi trọng Lôi Tử, thỉnh thoảng luôn tìm Lôi Tử, Lôi Tử lảng tránh không dám đến Để Hào thường xuyên nữa, vì chuyện này mà Phùng Tam không ít lần cười nhạo hấn, Lôi Tử hắc tuyến đây đâu!

“Anh không thích cô ấy, chẳng lẽ còn không cho người ta thích anh!” Đường Linh tiếp tục cười trừ.

Lôi Tử lộ ra vẻ như bị táo bón, “Lão đại, tôi sai rồi, cô đừng lôi tôi ra làm trò cười nữa! Phương Tinh Tinh kia đang yên đang lành đeo dính tôi, phiền muốn chết!”

Lúc Đường Linh nghe được, cũng hết sức kinh ngạc!

Nếu cô nhớ không lầm, kiếp trước đối tượng dưỡng cô ngoại tình là Phương Tinh Tinh, nhưng bây giờ nhìn thái độ Phương Tinh Tinh, giống như không có ý đối với dưỡng cô!

Chẳng lẽ việc cô trùng sinh thật sự đưa tới hiệu ứng hồ điệp?

Phương Tinh Tinh không chỉ không đi theo chú Ngô Quang Viễn, còn thích Lôi Tử, chủ động tìm Lôi Tử bày tỏ nhiều lần, đều bị Lôi Tử không lạnh không nóng cự tuyệt!

Kỳ thực Đường Linh ngược lại có chút khâm phục Phương Tinh Tinh, đừng nhìn lúc đánh nhau khi ấy, cô ta lạnh run nằm ru rú trong lòng Ngô Quang Viễn, nhưng đối mặt với tình cảm, ngược lại cô ta ngay thẳng dứt khoát!

Lôi Tử cũng chỉ mấy ngày trước, mới từ tỉnh Vân trở về, vô tình giúp cô, kết quả Phương Tinh Tinh hôm sau liền bắt đầu triển khai thể tiến công với Lôi Tử, năm lần bảy lượt lấy lòng, cuối cùng Lôi Tử đành phải dứt khoát không đi Đế Hào nữa, nhắm mắt làm ngơ!

“Lôi Tử, chỉ sợ trước mắt anh không đi không được!” Đường Linh tiếc hận nói, “Anh đã quên, đêm nay Lưu Học Dũng muốn tới Đế Hào, bàn luận vụ lần trước Thanh bang đến của gây chuyện sao!”

Lôi Tử nghe xong, bộ dáng cô dâu nhỏ bị bắt nạt ban này lập tức biến đổi, sắc mặt ngưng trọng, nhìn Đường Linh nghiêm mặt nói, “Lão đại, đêm nay chúng ta cần chuẩn bị ứng đối thế nào?”

Đường Linh cầm lấy cây bút bị cô ném qua một bên lúc nãy, xoay nó ở trên tay, mắt một hồi, cây bút dùng xoay, từ trên tay rớt xuống bàn, phát sinh một tiếng vang nhỏ!

“Tôi đi gặp ông ta!”

Cách “đại án Tàn Hạ” càng ngày càng gần, Đường Linh cũng không muốn ngồi chờ chết, so với ngồi đợi thời cơ, không bằng sáng tạo thời cơ, nếu cô trùng sinh gây ra hiệu ứng hồ điệp, thì sao không cho hiệu ứng này mở rộng hơn, lợi dụng thật tốt cơ hội đó!

Bởi vì buổi tối phải đi Đế Hào, Đường Linh muốn về nhà trước nghỉ ngơi một chút, buổi tối có một trận đánh ác liệt phải đánh, tuy rằng cô không sợ, nhưng vẫn muốn về nhà nghỉ ngơi một lúc!

Kết quả vừa vào cửa nhà, liền nghe thấy tiếng thở than trách móc trong phòng, bà nội Lý Hồng Cầm không biết đã nói gì đó khiến Đường Linh hơi nhũn mày, không phải vì điều Lý Hồng Cầm nói, mà cô phát hiện mẹ đang có mặt ở nhà!

Thời gian này, chẳng phải đang giờ làm việc sao?

Tiện tay đóng cửa lại, đi vào trong nhà, quả nhiên trông thấy mẹ ngồi ở trong phòng, Lý Hồng Cầm chống nạnh quát trách mẹ, căn bản không chú ý tới Đường Linh đã về!

“Sao hả? Tôi nói không đúng sao! Tôi đây không phải đang suy nghĩ cho mấy người sao, nếu chị không phải con dâu tôi, tôi mới không thèm nói nhiều với chị như vậy!”

Lý Hồng Cầm ngồi trên giường, nhìn con dâu Trương Hoa đang cúi đầu ngồi trên ghế sofa, sắc mặt khó coi!

Trương Hoa chỉ ngồi im trên sofa, cúi đầu, im lặng không lên tiếng, đầy vẻ mất mát!

Lý Hồng Cầm thấy Trương Hoa không nói gì, biết Trương Hoa bây giờ không có sức lực mở miệng nói chuyện, bà lập tức ngẩng đầu lên, bữu môi nói, “Lão tam này chi phí một ngày tiêu tốn quá lớn, nào có đưa nhỏ nhà ai ngày ngày đi ra ngoài học thêm. Con bé đi học không nghiêm chỉnh nghe giảng bài, chỉ dựa vào ngày nghỉ đi học thêm, có thể tốt mới lạ!”

“Không phải tôi nói chị, chị thân làm vợ làm mẹ, nào có ai không hiểu được công việc quản lý gia đình như vậy, mỗi ngày bị chị phá gia như thế, nhóm người Đường gia chúng tôi có bao nhiêu tiền, cũng sẽ bị chị phá nát hết mất!”

Trương Hoa nghe xong, trong lòng không thoải mái, ngẩng đầu lên, phản bác một câu, “Mẹ, con khi nào thì phá nát cái nhà này? Tiền Đường Đường đi học thêm cũng không nhiều, đều là con ra tiền, đâu có tốn của nhà họ Đường nửa phần tiền!”

Lý Hồng Cầm nghe xong trừng mắt lên, “Tiêu ít hơn nữa đó cũng là tiêu tiền! Lúc trước chị có công việc, còn có thể miễn cưỡng cho nó đi học thêm, giờ chị bị mất việc rồi, còn tiền đâu cho nó đi học thêm nữa!”

Đường Linh sáng tỏ, quả nhiên, mẹ vẫn bị thất nghiệp!

Mà Lý Hồng Cầm sau khi biết mẹ thất nghiệp, ngay lập tức liền bắt đầu tỏ thái độ khó ưa với mẹ, đầu tiên là chuyện tiền học thêm của Đường Linh!

Lúc trước lão thái thái Lý Hồng Cầm cũng bởi vì chuyện học thêm của Đường Linh, đã cự lự với Trương Hoa không ít lần, nhưng khi đó Trương Hoa đi làm có tiền lương, lão thái thái nói mấy lần, đều bị Trương Hoa cản lại, kết quả không nghĩ tới, Trương Hoa bên này vừa mới thất nghiệp, Lý Hồng Cầm liền vênh mặt lên nhắc lại chuyện học thêm! Chỉ là lần này Trương Hoa đã không còn công việc, vị thế thấp hơn không ít!

“Bà nội có ý kiến với việc học thêm của cháu?”

Đường Linh tựa trên cạnh cửa, nhìn bà nội Lý Hồng Cầm, mặt không lộ cảm xúc, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hoa nghe thấy giọng con gái, lập tức nhìn qua, con bé không phải đi học thêm sao? Sao lại trở về sớm vậy!

Lý Hồng Cầm nhìn Đường Linh bên kia, trên mặt có chút ngượng ngập, bà không ngờ Đường Linh về sớm như thế, vậy mà nghe được hết nội dung nói chuyện ban nãy!

Phải biết, tuy rằng Lý Hồng Cầm đối với Đường Linh không có hảo cảm gì, nhưng dù sao Đường Linh cũng là con cháu nhà họ Đường, bà thân là bà nội của Đường Linh, tuy rằng lớn lên không thích việc cô đi học bù, nhưng bà ngoại trừ nói với Trương Hoa ra thì chưa từng nói với những người khác, bà cũng không muốn gánh chịu cái thanh danh xấu quá hà khắc với cháu gái!

Cho nên thời điểm nhìn thấy Đường Linh, về mặt có chút không dễ chịu!

Ví như một nhà từ thiện, lại bị người ta phát hiện đằng sau là một kẻ tự tư tự lợi ích kỉ, loại chuyện mất mặt này, ai đều không thích!

“Đường Đường, sao con về sớm vậy? Hôm nay không phải học thêm sao?” Trương Hoa lên tiếng hỏi trước tiên.

Đường Linh quay sang mẹ cười nói, “Hôm nay thầy giáo có việc, lịch học thêm thay đổi vào buổi tối ạ!”

Trương Hoa gật đầu, mấy năm qua con gái thay đổi nhiều, tính cách hồi nhỏ không thích nói chuyện đã biệt tích, cô thậm chí còn không nhớ nổi dáng vẻ khờ khạo của con gái trước đây rồi, tính tình này là khi nào thì bắt đầu thay đổi, cô cũng không nhớ rõ nữa, con gái bây giờ và trước đây hoàn toàn khác biệt! Có thể vì con bé đã trưởng thành, càng ngày càng hiểu chuyện!

Đừng con gái tuổi nhỏ, mấy năm qua tác phong nói chuyện hay làm việc đều giống người lớn, trong lòng bà được an ủi không ít!

“Chị nhìn đi, nhìn đi, con bé này đi học thêm cái kiểu gì hả, thấy giáo nói một câu có việc liền thay đổi thời gian học, loại thầy giáo của lớp học thêm này cũng không ổn định, có thể dạy thêm được thứ gì! Tôi cũng muốn tốt cho lão tam thôi, tuy đi nơi đó không tốn bao nhiêu tiền, nhưng tố chất thầy giáo bên đó không cao, lão tam đi học thêm có thể có hiệu quả sao!”

Lý Hồng Cầm xoay chuyển ý tứ, vừa nãy còn chê bai học phí nhiều, giờ đổi giọng nói thầy giáo tại lớp học thêm của cháu gái tố chất không cao!

Đường Linh khẽ cười một tiếng, “Bà nội nói đúng lắm ạ, học phí quả thực không nhiều, so với hai ngày trước ngài nhét tiền cho Đường Kim Phụng Đường Hỷ Phụng, quả thực không cách nào so sánh được!”

Lý Hồng Cầm vừa nghe, trên mặt lúng túng không thôi, yểu hèn như bị mắc nghẹn, không biết nói cái gì cho phải!

Lý Hồng Cầm tuy rằng cùng Đường Linh ở cùng nhà, nhưng bình thường phương diện tiền bạc quản rất nghiêm, cơ hồ chưa từng cho Đường Linh tiền tiêu vặt, nhưng bà lại đối đãi với song bào thai rất khác, mỗi lần bọn chúng tới bà đều lên lút vụng trộm cho hai người đó tiền tiêu vặt, đương nhiên chuyện này chỉ có thể làm sau lưng Trương Hoa và Đường Linh! Nếu bị Trương Hoa nhìn thấy, xoi mói lời ra nói hoặc nói cho người bên ngoài nghe, vậy cũng không tốt!

Nhưng bà không nghĩ tới, bị cháu gái Đường Linh nhìn thấy! Bà hiện còn muốn ứng cử chủ nhiệm khu chung cư, bị người ta biết bà hà khắc với cháu gái, vậy còn không bị ủy viên khác chê cười rưng rưng sao!

Bà lớn giọng trấn áp, “Cái gì nhét tiền hả, đó là cho hai đứa nhỏ mua sách vở, mấy đồng tiền lẻ thôi!”

Đường Linh khẽ cười một tiếng, “Tuy rằng cháu nhỏ tuổi, thế nhưng vẫn phân rõ được mấy đồng tiền và mấy trăm đồng tiền!”

Đừng một chút, tựa như nghĩ đến gì đó rồi mở miệng nói, “Lúc cháu đi qua hội khu chung cư, hình như nghe nói trong hội đang tiến hành bầu chọn gì đó, giống như kiểu mô phạm bầu cử danh dự quân đội ấy, cháu thấy yêu cầu còn rất nghiêm khắc, đặc biệt về mặt tác phong!”

Lý Hồng Cầm nghe xong sững sờ, ánh mắt trừng lớn, hội chung cư đúng là đang làm hoạt động này, bà vốn tràn đầy niềm tin, kiểu bình chọn này bà đã tìm hiểu nghiên cứu rất lâu rồi! Mà kiểu mô phạm theo yêu cầu danh dự quân đội chính là không chỉ bình thường công tác làm tốt, còn phải tiến hành phỏng vấn với người nhà, tổng hợp lại đánh giá!

Nếu Đường Linh đem chuyện bà hà khắc với người nhà nói ra, vậy phiếu bầu danh dự sẽ mất trắng!

“Lão tam a, cháu xem bà nội đối xử với cháu cũng đâu có tệ, cho dù cho hai chúng nó ít tiền, đó cũng là bởi vì hoàn cảnh gia đình chú ba cháu không tốt, bà nội già rồi, đương nhiên phải giúp đỡ họ một chút, hai đứa nhỏ kia đáng thương a!”

Chú ba thím ba hai người họ mỗi ngày đều chơi bời lêu lổng, không làm việc đàng hoàng, không chăm lo gì cho gia đình họ, hai đứa trẻ dần dà cũng bước lên con đường cha mẹ chúng, sơ trung còn chưa được học, mỗi ngày đều lêu lổng chơi bời bên ngoài, cũng không có ai quản, từ từ có muốn quản chúng cũng không quản nổi nữa rồi!

Lần trước khi bọn chúng đến, liền muốn chút tiền tiêu vặt, Lý Hồng Cầm đã vụng trộm nhét mấy trăm đồng cho chúng, không may bị Đường Linh trông thấy, Đường Linh mặc kệ ba bà cháu họ, cũng không lên tiếng!

“Uhm, bà nội nói cũng đúng, dù sao ngài lớn tuổi rồi, tinh lực có hạn, vừa muốn đi tham gia tranh cử, lại vừa muốn xen vào chuyện gia đình chú ba, thân thể của ngài khỏe mạnh quá chừng, chuyện của cháu bà cũng quan tâm tới! Cái gì cũng muốn quản, đừng để đến lúc đó cái được không bù nổi cái mất đó, hụt mất chuyện bầu cử thì thật đáng tiếc!”

Mấy câu Đường Linh nói ra tuy rằng nghe không có gì, nhưng Lý Hồng Cầm biết, Đường Linh đang uy hiếp bà, nếu bà vẫn muốn quản chuyện của Đường Linh, vậy thì quá trình bầu cử của bà sẽ bị con nhóc này quấy nhiễu!

Lý Hồng Cầm cân nhắc một chút, sau đó nói, “Bà nội cũng chỉ muốn tốt cho cháu thôi, cháu nếu đã tự có chủ ý, vậy bà không quản nữa!”

Sau đó bà quay đầu nhìn về phía Trương Hoa, “Chị bây giờ đã thất nghiệp, cái nhà này à gánh nặng lại lớn thêm, tự chị tìm chút việc làm thêm đi, cứ mãi ở lì trong nhà cũng không phải chuyện tốt!”

Trương Hoa chưa kịp nói chuyện, Đường Linh đã nhàn nhạt mở miệng nói, “Chuyện của mẹ cháu, bà nội ngài cũng khỏi cần quan tâm!”

Lý Hồng Cầm nghe xong tắc lưỡi, lộ vẻ tức giận nhưng không lên tiếng, Trương Hoa đứng lên, kéo con gái về nhà mình, cô vẫn biết Lý Hồng Cầm thiên vị, cũng không ngờ rằng Lý Hồng Cầm luôn giấu diếm đưa tiền cho hai đứa nhỏ kia, đối với tiền học thêm của con mình thì luôn cản trở, trong lòng cô muốn phát hỏa!

Nhìn mẹ có chút tức giận bất bình, Đường Linh bèn tươi cười khoác tay mẹ, hai người ngồi trên giường, Đường Linh mở miệng cười nói, “Đừng nóng giận nữa mẹ! Lần sau bà gây phiền phức cho mẹ, con sẽ giúp mẹ xử đẹp!”

Mấy câu nói ra rất có khuôn cách, Trương Hoa nghe xong sửng người, lập tức bật cười, con gái yêu của bà học được ở đâu kiểu nói chuyện này, xử đẹp? Nói cứ như sắp đánh nhau đến nơi rồi ấy!

Mẹ chồng nàng dâu sống chung với nhau, đều sẽ có chút xung đột va chạm, cô cũng quen rồi, đâu nghiêm trọng giống con gái nói thế, cái gì mà xử đẹp! Nếu thật làm vậy rồi, đó cũng thật khiến người ta chê cười!

“Mẹ, mẹ bị mất việc ư?”

Trương Hoa nghe xong, vẻ mặt buồn thiu, gật đầu, “Hôm nay chủ nhiệm thông báo, trong xưởng không ít người đều bị thất nghiệp, hình như là nhà máy kinh doanh không nổi nữa! Đường Đường đừng lo lắng, con bây giờ nên để hết tâm tư vào việc học tập, chưa đến nửa năm liền bước vào thi cao trung rồi, con thi đậu cao trung, mẹ sẽ rất yên tâm!”

“Vậy thì mẹ cứ yên tâm đi ạ, con gái của mẹ đã khi nào khiến mẹ thất vọng đâu!”

Nhìn dáng vẻ tràn đầy tự tin của con gái, Trương Hoa quả thực yên tâm không ít, tuy rằng mẹ chồng luôn gây phiền hà, nhưng có con gái luôn hiểu chuyện nghe lời, thật sự làm cho cô bớt đi không ít tâm tư!

Xem ra cô quả thực phải tìm chút việc làm thêm, nếu không suốt ngày ở nhà, còn không biết mẹ chồng cô sẽ quậy thành thế nào nữa!

Mùa đông, ban đêm phủ xuống luôn sớm, Đường Linh thừa dịp trời chưa tối đã ra khỏi nhà, vốn mẹ muốn đưa cô đi, bị Đường Linh từ chối, mẹ cô suy nghĩ một lát cũng không kiên trì nữa, con gái lớn rồi, nên học tính độc lập!

Lôi Tử dừng xe cách nhà Đường Linh không xa, cô đi đến cạnh xe, mở cửa lên xe, Lôi Tử liền lái xe chạy đi!

Cách đó không xa, cô lớn Đường Tử Ngọc tan tằm đi qua, nhìn chiếc xe ô tô lao vút đi, cô nhú chặt hai chân mày, sao cô nhìn thấy tấm lưng kia giống Đường Linh đến vậy?

Lập tức lắc đầu xua đi ý nghĩ đó, con bé Đường Linh kia cô còn không hiểu ư, sao có khả năng ngồi loại xe ô tô tốt như thế, chắc là cô nhìn lầm rồi!

(còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 40-2: Tôi sẽ phụ trách, Thanh bang tới cửa 2/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Trong một phòng bao tại nơi Đê Hào xa hoa, không có tiếng nhạc, không có âm thanh uống rượu hay bất kì tiếng ồn ào nào, bầu không khí nghiêm nghị, trong phòng rất yên tĩnh!

Phùng Tam ngồi đó, nhìn người đối diện, không hề răng nửa lời!

Mà người ngồi đối diện hắn, bất ngờ chính là lão đại hắc bang – Lư Học Dững! Đương nhiên cũng là cha của Lư Hân người bạn thân nhất của cô!

Lúc này cả người Lư Học Dững tản ra khí chất vương giả, so với lúc Đường Linh nhìn thấy ông tại nhà Lư Hân thì thấy khác biệt vô cùng, quả thực như hai người khác nhau!

“Lư Nhị ca hôm nay Đê Hào chúng tôi, không biết vì chuyện gì?” Phùng Tam mở miệng trước!

Trên mặt Lư Học Dững không lộ vẻ gì, chỉ nhàn nhạt nhìn Phùng Tam, trong lòng Phùng Tam không khỏi có chút bị áp bách, tuy rằng mấy năm qua Phùng Tam cũng gặp qua không ít sóng to gió lớn, nhưng khi đối mặt với lão đại hắc đạo Thanh bang của tỉnh Thanh, trái tim hắn vẫn nhảy lò cò!

“Đê Hào là của cậu?” Giọng nói thanh lãnh, không mang theo một chút tình cảm!

Phùng Tam cau mày lại, có chút không bắt được chủ ý, nghe ý tứ của lão đại, là muốn đích thân gặp Lư Học Dững, nhưng giờ người còn chưa tới, không biết có phải đã đổi ý rồi không nữa!

Phùng Tam vừa định mở miệng, cửa phòng bao bị người ta đẩy ra, lực chú ý của mọi người đều tập trung ở cửa, chỉ thấy một cô gái nhỏ và một người đàn ông trưởng thành bước vào, người Thanh bang có chút phòng bị nhìn hai người họ!

Phùng Tam trông thấy Đường Linh, trong lòng không khỏi buông lỏng xuống, rốt cuộc đã đến!

Mà Lư Học Dững lúc nhìn thấy người tới, rõ ràng sững sờ, nhìn chăm chú Đường Linh, lòng mày nhíu chặt, không biết đang suy nghĩ gì!

Đường Linh chỉ mỉm cười, bước vào phòng, vừa tiến vào phòng, người của Thanh bang liền muốn đem Đường Linh cùng Lôi Từ bắt lại, thì nghe thấy Phùng Tam gọi một câu, “Lão đại!”

Động tác của mấy tên Thanh bang kia dừng lại, đều dồn ánh mắt về phía Đường Linh và Lôi Từ, sắc mặt quái dị!

Nhưng rõ ràng là, chính họ xem Lôi Từ thành “lão đại” trong miệng Phùng Tam!

Nhưng họ vẫn cảm thấy rất quái dị, nào có lão đại đứng phía sau người khác, lúc này Lôi Từ đang đứng phía sau lưng Đường Linh, quái! Thật là quái dị!

Đang lúc mọi người kinh ngạc, Đường Linh tươi cười, hướng về phía Lư Học Dững nhàn nhạt mở miệng nói, “Chú Lư, đã lâu không gặp!”

Lúc này đám người Thanh bang mới nhìn về phía Đường Linh, vài chủ sự của Thanh bang cũng quan sát Đường Linh, trong lòng suy đoán quan hệ giữa Đường Linh và Lư Học Dững!

Nhân tình Lư Học Dững nhíu lại, một mực đánh giá Đường Linh, không trả lời, như đang suy tư ý tứ từ Đường Linh!

Mãi lúc lâu, Lư Học Dững mới trầm thấp mở miệng nói, “Lão đại đằng sau Đê Hào là cô!”

Chẳng phải nghi vấn, mà là khẳng định!

Lư Học Dững lẫn lộn nhiều năm trên giang hồ như vậy, chút nhãn lực ấy vẫn có, lúc Đường Linh mở miệng nói chuyện một khắc kia, hắn có thể khẳng định, chủ nhân của Đê Hào chẳng phải Phùng Tam, mà là cô bé gái nhỏ nhún trước mắt hắn đây – Đường Linh!

Trong lòng Lư Học Dững rung động!

Hắn đương nhiên nhớ chứ, cô bé gái trước mặt ông đây là người bạn thân nhất của con gái ông, mà lúc đó vẫn đề trắng đen xám mà Đường Linh đưa ra, đã giải khai tâm sự của hắn, khi đó hắn cho rằng đứa nhỏ này chỉ thuận miệng nói một chút thôi, nhưng giây phút nhìn thấy cô bé này ở đây, hắn đã biết rõ, cô bé chẳng phải thuận miệng nói một chút, mà là cô ý nói cho hắn nghe!

Nói như thế, cô gái này đã sớm biết thân phận của hắn! Vậy cô tiếp cận Lư Hân con gái hắn, chẳng lẽ cũng có ý?

Có ý nghĩ này, hàn khí trên người Lư Học Dững càng nặng hơn, nếu thật sự là thế thì hắn tuyệt đối không thể giữ nó lại!

Đường Linh cảm nhận được sát khí của Lư Học Dững trong nháy mắt, cô bỗng thấy trong lòng rung mình, lập tức tươi cười, ngồi xuống chỗ Phùng Tam ngồi xuống ban nãy, nhìn Lư Học Dững nói, “Có một số việc rất đơn giản, sợ là Chú Lư cả nghĩ quá rồi!”

Lưu Học Dũng nhìn Đường Linh không dời mắt, kinh ngạc trong lòng, trong mắt hắn xẹt qua một tia tán thưởng! Có thể dưới sát khí mạnh mẽ của hắn còn có thể lộ ra tâm tính này, không có nhiều người làm được!

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi nghĩ tới người kia! Tuy rằng Đường Linh và hắn ta hoàn toàn không giống, nhưng thấy Đường Linh của hiện tại, hắn bỗng nghĩ đến người kia!

Hắn cũng không giải thích được, hay chính trong xương cốt của hai người đó có khí chất tương đồng!

“Cô cố ý tiếp cận tôi?”

Trên mặt Đường Linh vẫn mang theo ý cười như cũ, “Đúng, cũng không đúng!”

Vài tên chủ sự sau lưng Lưu Học Dũng rốt cục cũng thấy ngứa mắt, lạnh lùng nói, “Không cần ở đây giả thần giả quỷ! Thanh bang chúng ta hôm nay tới, chính là nói cho Đế Hào các ngươi một câu! Gây thương tổn cho huynh đệ chúng ta không nói, còn đưa bọn họ cho cục trưởng Thẩm, nhóm người huynh đệ Thanh bang chúng ta, không phải là quà ân tình cô muốn tặng thì tặng!”

Đường Linh quét mắt sang người đang nói chuyện, người kia gọi Đỗ Cường, là một trong chủ sự của Thanh bang, trong đám chủ sự, tuổi tác của hắn nhỏ nhất, hắn từng lập nhiều lần công hiến cho bang hội, vị trí hiện tại của hắn cũng do hắn từng bước giết chóc mới ngồi lên được!

Lưu Học Dũng không lên tiếng, mà tùy ý để Đỗ Cường lớn tiếng dọa dẫm, sóng mắt lưu chuyển, Đường Linh cười nói, “Đỗ chủ sự có phải hiểu lầm điều gì rồi chẳng? Đế Hào chúng tôi cũng không động đến các anh em Thanh bang, mấy người đó lấy danh hiệu của Thanh bang, tới nơi này gây sự với đám cảnh sát cục thành phố, tôi làm vậy cũng chỉ vì không muốn cục cảnh sát thành phố và Thanh bang xảy ra xung đột, nếu không phải do chúng tôi ngay tại hiện trường bắt bọn chúng lại, người cục cảnh sát tới, nhất định sẽ cho rằng chuyện này do Thanh bang làm!”

Họ đương nhiên nghe hiểu ý Đường Linh muốn nói!

Vài tên côn đồ đó không tính là người nội bộ Thanh bang, chỉ có thể coi là nhân vật râu ria, lấy thanh danh của Thanh bang gây nên xung đột với người cục thành phố, nếu bị ngó tới, Thanh bang cũng không dễ chịu gì! Mà Đường Linh bắt bọn hắn lại, giao cho cục cảnh sát thành phố, người trong cục tự nhiên có thể tra ra, những tên kia cũng không phải người nội bộ Thanh bang!

Nếu Đường Linh không bắt bọn chúng lại, đám người đó chạy thoát, món nợ đó đương nhiên sẽ rơi xuống trên đầu Thanh bang!

Cho nên mới nói, cách làm của Đường Linh, ngược lại giúp Thanh bang bớt đi không ít phiền phức!

Nhưng dù cho như thế, lúc những người kia gây sự, vẫn lấy tên tuổi của Thanh bang, người Đế Hào vẫn đánh đám không coi ra gì, hiển nhiên không cho Thanh bang mặt mũi!

Ánh mắt Lưu Học Dũng nhìn Đường Linh càng thêm thâm trầm! Cô vậy mà có thể trực tiếp gọi ra tên Đỗ Cường! Phải biết, tuy vài chủ sự Thanh bang nổi tiếng ở bên ngoài, nhưng kẻ được tận mắt chứng kiến được mấy người chứ, đã ít lại càng ít, trừ phi vô cùng hiểu rõ Thanh bang, bằng không không có khả năng trực tiếp biết mặt mà gọi tên họ!

Mà Đường Linh lại làm được!

Điều đó ý vị thế nào? Trong lòng Lưu Học Dũng đương nhiên minh bạch!

Cô gái nhỏ này có thể chống đỡ được một Đế Hào, quả nhiên không thể khinh thường!

Đỗ Cường nghe Đường Linh nói xong, trong lòng cũng thấy Đường Linh nói có lý, hắn âm thầm gật đầu! Đỗ Cường có thể ngồi đến vị trí hôm nay, dựa cả vào năng lực ra tay sát phạt mạnh mẽ, đương nhiên không thể nghĩ xa tới điều mà Lưu Học Dũng nghĩ tới!

“Cô Đường dường như hiểu rất rõ Thanh bang chúng tôi!”

Có một tên chủ sự mở miệng nói, hắn chính là quân sư của Thanh bang, đương nhiên đầu óc linh hoạt, tâm tư thông suốt!

Đường Linh nhìn về phía người này, tươi cười nói, “Điều nói Ô Quân sư tâm tư kín đáo rất giỏi mưu lược, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền!”

Ánh mắt Ô Quân sư sáng quắc, lập tức mỉm cười, mang theo một chút hơi lạnh, nhìn Đường Linh, “Cô Đường hiểu rõ cũng không ít nhỉ, không biết có thể chỉ điểm một chút hay không, nếu Thanh bang chúng tôi cũng có được ‘tin tức linh thông’ giống cô Đường đây, vậy thì càng có thể vững chân như bàn thạch rồi!”

Đường Linh sao nghe không ra ý tứ thăm dò trong lời nói của Ô quân sư kia, hắn chỉ muốn thăm dò thế lực của Đường Linh thôi! Nhưng người giỏi hoạt như Đường Linh, sao có thể bị hắn dễ dàng thăm dò được!

“Cũng chỉ có tí khôn vặt, sao dám xưng ‘tin tức linh thông’ gì chứ, thật khiến Ô Quân sư cười chê rồi!”

Không nản không lạt một câu nói lấp liếm cho qua, ánh mắt Ô Quân sư chớp lóe lên một cái, ánh mắt nhìn Đường Linh nhiều hơn một tia tìm tòi nghiên cứu!

Còn nhỏ tuổi, đối mặt với người Thanh bang, không chỉ không hề khiếp sợ, lại vẫn có thể tâm tư kín đáo ứng đối khéo léo như vậy, quả nhiên là một nhân vật hung ác!

“Chú Lưu hôm nay tới đây, sẽ không phải vì đám giả mạo Thanh bang, đòi lại công đạo chứ?”

Một câu nói kia nói rất hay, nếu hẳn thừa nhận, bị truyền đi, khẳng định nói có đám người giả mạo Thanh bang đi gây chuyện khắp nơi, nếu không thừa nhận, như vậy bọn họ hôm nay đến đây muốn giáo huấn, đã không còn lí do!

Mặc kệ Thanh bang trả lời thế nào, đối với Đế Hào đều không bị ảnh hưởng gì!

Lưu Học Dững không trả lời vấn đề đó, nhưng lại hỏi vấn đề khiến những người ngồi ở đây đều không hiểu, “Ngày đó nói, là cô cố ý nói cho tôi nghe?”

Đường Linh tươi cười, cặp mắt sáng suốt tinh anh nhìn thẳng đối phương, “Thật dễ chú Lưu phải cười chê rồi, kiến thức Đường Linh thiên cận, chỉ hiểu chút đạo lý dễ hiểu, kính xin chú Lưu đừng chê cười mới được!”

Lưu Học Dững nhìn đánh giá Đường Linh hồi lâu, trong phòng vẫn thật yên tĩnh, trên mặt Đường Linh vẫn nở nụ cười nhẹ, đối mặt với Lưu Học Dững, đối mặt với đại ca xã hội đen của tỉnh Thanh kẻ mà người thường chỉ nghe danh thôi đã sợ vỡ mật rồi, vậy mà trên khí thế cô không thua nửa phần!

Trong phòng ngoại trừ ngột ngạt, vẫn là ngột ngạt!

“Cô Đường vấn bài này cũng quá biết tính toán đi, danh dự nhóm người Thanh bang chúng tôi bị hao tổn, Đế Hào của cô Đường lại không chút nào tổn hại, không cần nói trước mặt chúng tôi dù làm thế nào, cũng không chiếm được chỗ tốt ngược lại Đế Hào lại có được thanh danh tốt!”

Ô Quân sư cầm trong tay một cây quạt giấy, phe phẩy ở trước mặt mọi người, hơi có chút phong độ nhân sĩ nho nhã! Cặp mắt hồ ly lóe sáng tinh quang, cả người nhìn ranh ma, khá có tâm cơ!

“Ô Quân sư thật là nghĩ nhiều, tôi nghĩ sao được những thứ đó, chỉ nghĩ rằng không thể đắc tội với Thanh bang mới được!”

Mấy câu nói khiêm tốn của Đường Linh, ngược lại cho Thanh bang đủ mặt mũi, vài tên chủ sự Thanh bang nghe cũng thấy êm tai!

“Chú Lưu, tôi muốn cùng ngài đơn độc nói chuyện!”

Đường Linh làm việc không thích kéo dài, chuyện Thanh bang sớm muộn đều phải giải quyết, không bằng nói thẳng, hiệu quả có thể càng tốt hơn chút!

Chiếc quạt đang phe phẩy trên tay Ô Quân sư dừng một chút, nhìn chăm chăm Đường Linh, trong mắt nghi hoặc, hẳn mặc dù có thể xưng là quân sư, cũng vì hẳn am hiểu nhất là tâm kế, xem sắc mặt người khác, đoán chuyện lòng người!

Mà từ lúc Đường Linh đi vào đến giờ, hẳn nhìn thấy Đường Linh vẫn là bộ dáng thân nhiên, nhìn không ra một chút nguy trang, nói chuyện đều đúng quy đúng củ, tìm không ra sai lầm, lẫn lộn trong giang hồ, chú trọng đến chữ ‘nghĩa’, Đế Hào trong chuyện này đã giúp Thanh bang trừ khử đám người mạo danh, nếu lúc này thanh bang tìm Đế Hào gây phiền phức, chỉ sợ phải gánh trên người hai chữ ‘bất nghĩa’ mất!

Xem ra thật không thể xem thường con bé này!

Trên người Lưu Học Dững hàn khí vẫn bức người, nhìn Đường Linh không dời mắt một hồi lâu, mới ra dấu bằng mắt với vài tên chủ sự, họ đứng lên ra khỏi phòng bao, tuy nhiên vẫn đứng ở trước cửa phòng!

Phùng Tam và Lôi Tử nhìn Đường Linh, do dự một chút, cũng dẫn người đi ra ngoài, tương tự bảo vệ ở cửa!

Hai nhóm người đứng hai hàng một trái một phải, sẵn sàng lâm chiến bất kì lúc nào!

Ô Quân sư vẫn như cũ phe phẩy cây quạt trong tay, phong tao cực kì! Nói đến Ô Quân sư này, cũng chỉ có 30 mấy tuổi, nhưng dáng vẻ bề ngoài chỉ hơn 20 mà thôi, dáng dấp không tệ, phối hợp với một thân trang phục và cây quạt Nhật Bản kia, phỏng chừng người khác nhìn vào đều sẽ có cảm giác hẳn rất có ý vị!

Nhưng Lôi Tử không ưa nhất chính là kẻ như thế, một đại lão gia, dáng vẻ điệu bộ phong tao, nếu không kiêng kỵ đến thế cuộc trước mắt, hẳn đã sớm xông tới hung hăng đánh cho tên đó một trận!

Ô Quân sư giới về nhìn mặt đoán ý, đương nhiên nhìn ra suy nghĩ của Lôi Tử, phe phẩy quạt hướng về Lôi Tử cười, trong ánh mắt mang theo sự khiêu khích, bộ dáng muốn ăn đòn!

Lôi Tử nhìn thấy, trong lòng hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi, không thèm nhìn tới hắn ta! Hẳn sợ bản thân không nhịn được, nhào lên đập người!

Bên môi Ô Quân sư lộ ra ý cười nhẹ nhàng, nhìn chăm chăm Lôi Tử, dường như tìm được một món đồ chơi thú vị!

Trong phòng, chỉ còn lại Đường Linh và Lưu Học Dững hai người, Đường Linh tươi cười, trực tiếp nói, “Nhị ca hôm nay khí sắc không tốt, ần đường ảm đạm tới thăm, nói vậy không mất bao lâu nữa, liền có đại họa sắp tới!”

Lưu Học Dũng cười lạnh lẽo, nhìn Đường Linh với hai mắt không có sắc màu ấm, từ sự thay đổi trong cách xưng hô của Đường Linh, liền biết được lúc này cô đang dùng tư cách chủ nhân thực sự của Đế Hào nói chuyện với hắn! Mà không phải như vừa nãy, dùng thân phận của vãn bối nói chuyện cùng hắn!

“Hừ! Lời nói này tôi từng nghe vô số người nói rồi, nhưng đại họa lại không đến, ngược lại chính bọn chúng lại mất đi cái mạng nhỏ của mình!”

Đường Linh cúi đầu cười nhếch môi, cất giọng thanh lãnh, “Lưu Nhị ca cho là tôi đang nói chuyện giạt gân?”

Lông mày Lưu Học Dũng như thanh kiếm sắc nhọn vênh lên một cái, không lên tiếng, nhưng trong mắt truyền đạt rất rõ cho Đường Linh biết rằng hắn không coi ra gì!

Đường Linh cũng không ngại, “Nói vậy gần đây Lưu Nhị ca cũng nhìn ra chút manh mối, bây giờ thành phố S tuy rằng mặt ngoài nhìn như thuận buồm xuôi gió, không có nửa con sóng lớn, nhưng kì thực từng bước nguy cơ, phong ba sóng ngầm dữ dội! Tôi biết Lưu Nhị ca có hậu trường rất cứng, nhưng Lưu Nhị ca có nghĩ tới hay không, hậu trường cứng hơn nữa cũng có thời điểm không bảo đảm chống đỡ được! Cho dù Lưu Nhị ca không sợ, Chú Lưu còn có người nhà nữa, nếu nghĩ cho họ, tôi khuyên chú Lưu vẫn nên vì mình mà lui lại một con đường lui mới được!”

Từ lúc bắt đầu là Lưu Nhị ca, về sau là Chú Lưu, Đường Linh nắm bắt tiết tấu nói chuyện rất tốt, cô biết thời điểm nên dùng cách xưng hô trên giang hồ, thời điểm nào nên dùng cách xưng hô thân thiết!

Quả nhiên sau khi Đường Linh nói xong, sắc mặt Lưu Học Dũng giãn ra một chút, Đường Linh thấy thế tiếp tục nói, “Lưu Hân là người bạn tốt tốt của cháu, hôm nay cháu có thể không cần phải nói lời này, nhưng cháu không muốn nhìn thấy Lưu Hân tương lai sẽ không có cha, hay bởi vì mưu sinh khó khăn, sẽ phải đi trên con đường gian khó không chịu nổi!”

Lưu Học Dũng nghe nhắc đến con gái, lông mày lại giãn thêm chút nữa, “Tôi biết biết bằng vào thân phận của chú Lưu, đã sớm đã an bài xong tất cả cho Lưu Hân rồi, là một chuyện rất dễ dàng, nhưng chú có nghĩ tới hay không, những người làm bạn với chú là những người nào? Họ thật sự tin được không? Khi xảy ra chuyện chính họ chỉ có thể đẩy chú ra ngoài gánh tội thay, chú đã không còn, Lưu Hân thật có thể có được cuộc sống tốt? Đừng trách tôi nói thẳng, người đi trà lạnh, từ xưa đến nay không thay đổi!”

Lưu Học Dũng triệt để trầm mặc, những điều Đường Linh nói, hắn không phải không có nghĩ tới, nhưng hắn chỉ mới chuẩn bị tâm lý mà thôi, tuy rằng bây giờ toàn bộ thế cuộc tình Thanh khản trương, thế nhưng hắn cũng không nhất định phải làm vật hi sinh! Hắn tin người đó, nhất định sẽ không để hắn trở thành vật hi sinh!

Xuất phát từ loại ý nghĩ cầu may này, Lưu Học Dũng vẫn không dám chân chính nhìn thẳng vào thực trạng hiện nay, mà bây giờ Đường Linh cứ thẳng thừng nói ra như thế, quả thực đã chọc vào sự âu lo ngầm trong lòng hắn!

“Cô lúc nào thì biết thân phận của tôi?”

Lưu Học Dũng đột nhiên hỏi!

Nhìn Lưu Học Dũng, cô mở miệng nói, “Vào cái ngày sinh nhật của Tiểu Hân!”

Lưu Học Dũng nhíu mày, không biết đang suy nghĩ gì, nửa ngày mới lên tiếng hỏi Đường Linh tiếp, “Cô làm sao biết tôi?”

Đường Linh nhìn thẳng vào con mắt của Lưu Học Dũng, “Tôi muốn biết, tự nhiên sẽ có cách biết được, kỳ thực Lưu Nhị ca không bằng suy tính một chút ý kiến của tôi, luôn vì mình mà thêm một con đường lui, luôn không sai! Nếu như Lưu Nhị ca có yêu cầu, cứ đến đây tìm tôi, tôi luôn sẵn sàng đón tiếp!”

Lưu Học Dũng không nói gì, nhưng Đường Linh biết, lời cô nói, Lưu Học Dũng đã nghe lọt tai không ít! Mặc dù không thể tạo được tác dụng mang tính quyết định ngay, nhưng có thể nhắc nhở một chút cho hắn, cũng coi như một hiện tượng tốt!

Lưu Học Dũng từ phòng riêng đi ra, nhìn thấy nhóm người hai bên cửa đang giằng co, hắn quay đầu lại liếc nhìn Đường Linh, Đường Linh cũng chỉ cười nhẹ, Lưu Học Dũng quay đầu, dẫn theo người Thanh bang rời khỏi!

Lúc gần đi, Ô Quân sư đưa mắt nhìn sang Đường Linh, ánh mắt lấp lóe, lập tức nở nụ cười thật tươi, liếc mắt đưa tình với Lôi Từ, phe phẩy chiếc quạt, lác lác đi theo đám người Thanh bang!

Phùng Tam cùng Lôi Từ nhanh chóng đi vào phòng, ngồi vào chỗ đối diện Đường Linh, Phùng Tam mở miệng nói, “Lão đại, lần này cô tự thân xuất mã, có quá mạo hiểm hay không?”

Mỗi lần Đế Hào cần người đứng ra, đều do Phùng Tam toàn quyền đại diện, cho nên người ngoài căn bản không biết Đế Hào còn có một ông chủ phía sau, thân phận Đường Linh đặc thù, cũng không thích hợp bại lộ thân phận vào lúc này!

Nhưng lần này gặp Thanh bang, chuyện nguy hiểm như vậy, lão đại vậy mà tự thân xuất mã! Nếu Thanh bang có ý định trả thù, vậy lão đại có thể sẽ gặp nguy hiểm!

“Đúng vậy a, Tam ca nói rất đúng, lão đại, lần này cô tự mình ra mặt thật sự quá nguy hiểm! Nếu đụng độ nhân vật khác thì cũng thôi, đối phương lại là đại danh鼎鼎 Thanh bang a! Hắc đạo chân chính!”

Lôi Tử cũng e ngại đầy mặt, hấn và Tam ca trước đây tuy chỉ là nhân vật râu ria của hắc đạo, nhưng cũng biết vũng nước sâu cạn trong giới hắc đạo! Hắc đạo, chẳng phải thật đơn giản chỉ là hai chữ đó, hắc đạo liên quan đến quá nhiều thứ!

Giết người, ma túy, súng đạn, ba đại nguyên tố này mới là bản chất của giới hắc đạo, mà Thanh bang càng là hắc đạo của hắc đạo, hết thảy chuyện phạm pháp không có chuyện nào chưa từng làm qua, đám người đó có thể là điển hình giết người không chớp mắt, muốn động tới ai, cũng chỉ là một ý nghĩ mà thôi!

Lôi Tử thật sự sợ vừa nãy lão đại sợ ý một chút, đặc tội Lư Học Dũng kẻ cầm đầu Thanh bang kia, hấn thì không sao chỉ là một cái mạng cùi thôi, nhưng lão đại thì không giống! Dù sao nếu xảy ra chuyện, hấn Lôi Tử tình nguyện buông tha tính mạng của mình, cũng phải bảo đảm chu toàn cho lão đại!

Nhìn vẻ mặt lo lắng của Lôi Tử cùng Phùng Tam, Đường Linh cười trấn an, tinh quang trong mắt sáng chói, “Không cần lo lắng, Thanh bang, sớm muộn gì cũng sẽ là của chúng ta!”

Lôi Tử và Phùng Tam nghe xong trong lòng như bị động đất! Kỳ thực hai người họ đã sớm đoán ra, mục tiêu của lão đại có thể là Thanh bang, vốn tưởng rằng lão đại chỉ muốn tranh giành một vị trí trong Thanh bang, lại không nghĩ rằng, lão đại vậy mà đánh toàn bộ chủ ý lên Thanh bang!

Trời!

Cái này quá rung động!

Hết thấy Thanh bang! Đó là khái niệm gì!

Bất quá thử ngẫm lại xem, họ cảm thấy suy nghĩ của lão đại, cũng không phải không thể thực hiện! Nghĩ lại nhiều năm qua, chuyện lão đại muốn làm, không có một chuyện nào không làm được!

Ngay cả như “Dạ Ưng” một tổ chức khó sinh tồn đến thế, đều được lão đại tạo dựng lên, còn có chuyện gì mà lão đại không thể hoàn thành!

Tuyệt đối đừng cho rằng “Dạ Ưng” chỉ là một tổ chức thu thập tin tức tình báo, cấu trúc nội bộ của nó, khác xa nhiều lắm so với vẻ ngoài của nó!

Bất quá những thứ này, chỉ có Đường Linh và Lôi Tử tình tường nhất, những người khác đều không hiểu rõ!

Bên trong tòa nhà văn phòng của Thanh bang.

Lư Học Dũng và vài chủ sự ngồi trong phòng họp, Lư Học Dũng đốt một điếu thuốc, hút vài hơi, sau đó nhìn mọi người mở miệng, “Chuyện ngày hôm nay, mọi người thấy thế nào?”

Đều biết Lư Học Dũng làm người đứng thật tàn nhẫn, tuy nhiên hấn khá tôn trọng ý kiến của các anh em, mỗi lần trong bang có đại sự, đều là mọi người cùng nhau thương nghị rồi quyết định!

“Có ý kiến gì hay không có ý kiến gì, Đê Hào kia chỉ là một cái sào giải trí nhỏ, dám không cho Thanh bang chúng ta mặt mũi, trực tiếp diệt bọn chúng đi, nhận lại địa bàn của chúng chẳng phải xong rồi!”

Đỗ Cường chính là kẻ theo phái hành động, nói dễ nghe một chút chính là năng lực động thủ mạnh, nói khó nghe chính là đầu óc ngu si, tứ chi phát triển! Bình thường chỉ thích dùng phương thức tàn nhẫn tranh đấu, đánh nhau chính là lạc thú duy nhất của hấn, cho nên mỗi lần trong bang mở họp thương nghị, hấn đều ở phái chủ chiến!

“Tao nói Cường Tử này, mày có thể dùng đầu óc một lần không! Đầu óc mày để đó để sử dụng, chẳng phải để trang trí à!”

Một người khác tuổi không sai biệt lắm với Cường Tử cũng là chủ sự mở miệng, chủ sự này tên gọi Mạnh Đào, hấn và Đỗ Cường không giống nhau, Đỗ Cường là từng bước từng bước đánh đi lên, mà Mạnh Đào là một lính nhảy dù! Thế nào là lính nhảy dù, chính là con trai của lão chủ sự đời trước, thế hệ trước thoái vị, liền đem chức vị truyền cho đời kế tiếp!

“Thế nào, mày không dám đánh, lão tử lại dám! Mày ngon chúng ta liền so một trận, đập phá Đê Hào, xem ai giết được nhiều người hơn!”

Đỗ Cường gất lên, hấn coi thường nhất loại ông ọ như đàn bà, chỉ biết đấu võ mồm, không làm được chút chuyện thực tế nào!

Mạnh Đào hừ lạnh một tiếng, không đáp trả lại Đỗ Cường, ở trong mắt hấn, Đỗ Cường chính là một con trâu hoang xông ngang đánh thẳng, đại đột như heo!

“Nói mày không đầu óc, mày đúng thật không có nha! Mày đi đập phá Đê Hào, mày để người bên ngoài nhìn chúng ta thế nào! Về việc này Đê Hào làm không sai, nếu tao mà biết đứa nào dám cả gan giả mạo Thanh bang chúng ta đi gây sự, tao trực tiếp sẽ diệt sạch bọn chúng! Căn bản sẽ không lưu một mống nào!”

Mạnh Đào mở miệng nói một cách âm tàn hung hấn, tuy rằng hấn là một lính nhảy dù, nhưng cũng là loại nhân vật hung ác! Đương nhiên, loại sức lực cường tráng kia quả thực không sánh bằng Đỗ Cường!

“Nhưng chúng ta nếu không làm gì đó, người khác sẽ cho là chúng ta sợ bọn Đê Hào!” Một người khá lớn tuổi khác mở miệng nói, ông chính là một chủ

sự lớn tuổi nhất trong đám!

Nhất thời đám người chủ sự bọn họ không đạt thành nhất trí thỏa thuận!

Lưu Học Dững dập tắt đầu thuốc, ngẩng đầu nhìn về phía Ô Quân sư, Ô Quân sư vẫn là bộ dáng nho nhã kia, “Ô Quân sư, việc này chú thấy thế nào?”

Quân sư, đương nhiên là nhân tài bày mưu tính kế, mà Ô Quân sư đảm đương chức vụ này nhiều năm như vậy, hiển nhiên rất xứng chức!

Ánh mắt mọi người hội tụ trên người Ô Quân sư, Ô Quân sư nhìn khắp mọi người, cây quạt ở trong tay phe phẩy, sau đó mới mở miệng nói, “Đã không thể khai chiến, lại cũng không muốn bị người khác coi thường Thanh bang, đem đặt rằng tùy tiện một thế lực nhỏ liền dám khiêu chiến Thanh bang, như vậy chỉ còn một biện pháp!”

“Biện pháp gì?”

Ô Quân sư khoát tay đóng quạt giấy lại, chậm rãi nói, “Hợp tác!”

“Hợp tác?”

Ô Quân sư tươi cười, nhìn về phía mọi người, sau đó gằn từng chữ, “Đúng vậy, hợp tác!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 2 - Chương 41: Quảng cảnh ô-liu, cơn tất niên phong ba 1/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Cơ hồ là trong vòng một đêm, tin tức truyền ra ngoài Thanh bang và Đế Hào hợp tác với nhau nhằm thanh lý đám côn đồ giả danh Thanh bang, nhưng tin tức này vừa truyền ra một cái, liền đẩy Đế Hào tới đầu sóng ngọn gió!

Bên trong tầng chót phòng làm việc của Đế Hào.

“Con bà nó! Đám người Thanh bang kia có ý gì hả! Hợp tác? Hợp má nó thì có! Má, nói cứ như Đế Hào chúng ta chính là loại mặt hàng phụ thuộc ý lại vào Thanh bang không bằng!”

Phùng Tam nhiều năm như vậy, cũng không nóng nảy như hôm nay, tức giận đến văng tục tứ phía, muốn nổi khùng lên!

“Hừ! Chú ý này không cần nghĩ, nhất định là do thằng quân sư ông ọe kia làm! Tên đó vừa nhìn là biết, không phải thứ tốt lành gì! Đầu óc đen tối, ông ọe như đàn bà, giữa mùa đông còn cầm một cây quạt ra oai!” Lôi Tử nhớ tới tên Ô Quân sư đó, liền hận nghiền răng nghiền lợi!

Lúc Lôi Tử vừa nghe được tin tức, lập tức tiến đến “Dạ Ưng” ổn định quân tâm, người trong tổ chức “Dạ Ưng” tự nhiên biết thân phận của Lôi Tử ở Đế Hào, bây giờ Đế Hào có liên quan đến hắc đạo Thanh bang, một số thành viên của “Dạ Ưng” tự nhiên sẽ có suy đoán, có sự kiêng dè!

Không bởi vì khác, cũng bởi vì những thành viên bên trong “Dạ Ưng”, có không ít người là cơ quan chính phủ và một số người thuộc đơn vị xí nghiệp nhà nước, nếu có mớ nói cùng hắc đạo luôn sẽ khiến bọn họ có chút kiêng kỵ, nhưng điều Lôi Tử không nghĩ tới là, hắn đã lo lắng dư thừa! Người của “Dạ Ưng” vậy mà không có người nào bận tâm tới, không khỏi khiến Lôi Tử âm thầm cảm khái!

“Dạ Ưng” không phải là một tổ chức trực tiếp xây dựng cố định, mà vẫn còn đang mở rộng, từ mới bắt đầu chỉ vài tên côn đồ, giờ đã lớn mạnh lên thành đại thụ che trời, Lôi Tử vẫn e ngại, thành viên của “Dạ Ưng” sẽ không bền chắc như bên Đế Hào, nhưng không ngờ tới hôm nay “Dạ Ưng” đã đủ thành thực, không chỉ có thể sánh ngang cùng Đế Hào, thậm chí còn có thể vượt qua Đế Hào!

“Má! Lão đại, cô có muốn tôi dẫn theo mấy người chơi chết thằng nhãi quân sư kia không!” Đây là lần đầu tiên sau khi Lôi Tử đi theo Đường Linh, ở trước mặt Đường Linh văng tục, có thể thấy hắn có bao nhiêu oán hận với tên Ô Quân sư kia!

Đường Linh nhìn Lôi Tử đang thở phì phì bởi nóng giận, trên mặt cô vẫn mỉm cười, “Lôi Tử, anh dễ nổi nóng quá!”

Lôi Tử cứng đờ, khoe miệng giựt giựt, dáng vẻ nín nhịn bức bối, Phùng Tam thấy vậy, quay sang Lôi Tử cười to, “Anh nói này chú mày, chú mày để ý đến tên quân sư kia? Sao cứ nhìn chằm chằm vào hắn thế? Thanh bang cũng không phải chỉ có mỗi hắn, quyết định cuối cùng vẫn là của Lưu Học Dững, chú mày đi diệt tên Ô Quân sư kia, sẽ còn có Trương quân sư, Dương quân sư, hiện tại quan trọng nhất chính là làm thế nào giải quyết việc này, chuyện đánh nhau, sau này hãy nói! Theo ý của lão đại, Thanh bang sớm hay muộn sẽ trở thành của chúng ta! Đến thời điểm đó chú mày cứ giáo huấn tên kia cũng không muộn!”

Lôi Tử cào tóc xoa gáy, ngồi phịch xuống ghế dựa, “Lão đại, vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?”

Chuyện đánh nhau hiện tại không thực tế, hần cũng chỉ dám nghĩ trong đầu thôi!

“Cái gì cũng không cần làm, Thanh bang đã kéo chúng ta xuống nước, vậy chúng ta trước hết cứ bơi lặn ở trong nước, sẽ có lúc được lên bờ thôi!”

Đường Linh tươi cười, hai mắt tỏa ra tinh quang xán lạn, về mặt gian trá, Lôi Tử và Phùng Tam thấy Đường Linh như vậy chỉ biết, lão đại của họ lại sắp muốn chơi xấu đây! Mà đối tượng lần này, là Thanh bang!

Tổ chức hắc đạo ở tỉnh Thanh có thế lực không lồ, cầm rế nhiều năm!

Từ lần trước ai đi đường nầy tại cửa bệnh viện thành phố cùng Triệu Nguyên đến nay, đã lâu không gặp lại hần, nghe nói mấy gia tộc lớn nơi đó cũng bắt đầu chuyển từ ám đầu thành minh đầu! Triệu Nguyên ở lại tỉnh Vân độ sức cùng đám người đó, nhưng những điều này Đường Linh cũng không có hứng thú!

Tạm thời hứng thú của cô, chính là thu mua chợ đồ cổ!

Trần Bảo Các khai trương, có thể nói là đại phát thành công, hai món đồ cổ bán ra được mấy trăm triệu, quả thực là giá trên trời! Toàn bộ cửa hàng bên trong chợ đồ cổ nháo nhào, so với Trần Bảo Các, cửa hàng của bọn họ lại như trò chơi con nít! Trần Bảo Các quả thực đã đá kích thành công không ít cửa hàng đồ cổ!

Hôm nay Đường Linh có hẹn với Phó hội trưởng Vương Thanh Tuyền của hiệp hội đồ cổ tỉnh Thanh, và cục trưởng cục văn hóa thành phố S Trần Dục, người đã đi cùng viện trưởng Diêu tới lần trước!

Hai người đó đều biết thân phận của Đường Linh, giao tiếp qua lại với nhau cũng thuận tiện hơn!

Lúc họ biết được Đường Linh muốn đầu tư kiến tạo một con phố dài đồ cổ, hai người họ đều rung động! Loại đầu tư này kinh khủng đến mức nào! Cô có thực lực đó sao?

Tuy rằng mới bán đầu giá hai món bảo bối kia, tổng cộng năm trăm triệu, nhưng với năm trăm triệu mà muốn kiến tạo một dãy phố đồ cổ, khẳng định không đủ!

Bất quá ý nghĩ đầu tư này của Đường Linh, lại làm cho trong lòng cục trưởng cục văn hóa Trần Dục bắn pháo hoa!

Bây giờ thành phố S đang toàn lực kêu gọi đầu tư thương mại, chính là muốn dẫn dắt phát triển kinh tế, nhưng chuyện kêu gọi đầu tư thương mại đâu phải chuyện dễ dàng như vậy! Bên trên đưa xuống cho cục văn hóa nhiệm vụ mặc dù không lớn, nhưng họ là những người đi làm văn hóa, đi đâu để kêu gọi đầu tư thương mại đây! Lại nói, kêu gọi đầu tư thương mại cũng không phải chuyện của cục văn hóa bọn họ a!

Mà lúc này Đường Linh chủ động đề cập đến hạng mục kiến tạo một dãy phố đồ cổ, thời cơ này thực sự đến quá đúng lúc rồi!

Trần Dục lập tức bàn luận với Đường Linh, càng bàn luận ánh mắt càng phát sáng, tâm càng nở rộ những đóa hoa lửa!

Vốn tưởng rằng Đường Linh chỉ mới bắt đầu nảy sinh ra ý nghĩ này, ai nghĩ rằng càng bàn luận đi sâu vào, không chỉ phương hướng rõ ràng, nội dung chi tiết, thậm chí ngay cả ý nghĩa văn hóa tương lai lâu dài đều được cô gái này tính toán hết thảy!

Dù không phải là suy nghĩ mới hình thành, hay là dự án đã ấp ủ rất lâu rồi, cũng chưa chắc có thể giống như Đường Linh trình bày tỉ mỉ đến vậy!

Trần Dục không khỏi bắt đầu thấy bội phục Đường Linh, cô tuổi còn nhỏ, tầm mắt không ngờ nhìn xa trông rộng bức này! Mà loại đầu óc kinh doanh càng thuyết phục Trần Dục!

Vương Thanh Tuyền ngồi một bên nghe, ngoài thể hiện sự kinh ngạc bằng mắt thì đã không cách nào biểu đạt nổi tâm tình của hần ở giờ khắc này! Hần chứng kiến Đường Linh trước mắt, đột nhiên cảm giác thấy, cô gái nhỏ này, chắc sẽ quật khởi!

Hạng mục quá lớn này Trần Dục không được toàn quyền quyết định, hần vẫn phải về thương nghị cùng các lãnh đạo khác, hần hứa với Đường Linh, sau khi thương nghị xong sẽ mau chóng báo cho cô biết kết quả, Đường Linh gật đầu cười!

Kỳ thực Đường Linh biết, sở dĩ Trần Dục nhanh như vậy đáp ứng Đường Linh, quay về thành phố thương nghị, ngoài việc cô bom tiền ào ạt cho chính sách đầu tư của thành phố S, còn có một phần rất lớn nguyên nhân là ánh hào quang của viện trưởng Diêu!

Trần Dục biết, Đường Linh đã bán một phần nhân tình rất lớn cho viện trưởng Diêu, mà viện trưởng Diêu cũng đã nói, có khó khăn gì Đường Linh cứ trực tiếp tìm ông, đều là người thông minh cả, Trần Dục đương nhiên hiểu rõ ý tứ của viện trưởng Diêu! Cho nên ở vài phương diện khác, đã khơi thông không ít đường lối cho Đường Linh, đối với chính Trần Dục cũng có phần trợ giúp rất lớn!

Công chuyện bàn bạc xong, Trần Dục vì muốn nhanh chóng quay về báo lên trên, nên vội rời đi trước, để lại Đường Linh và Vương Thanh Tuyền trong phòng!

Vương Thanh Tuyền có chút khó hiểu, vì sao Đường Linh và cục trưởng Trần bàn bạc dự án kiến tạo phố đồ cổ, phải gọi ông nghe cùng!

Chưa kịp để Vương Thanh Tuyền hỏi ra lời, Đường Linh đã vội tươi cười cắt lời, “Ông nội Vương, hôm nay cháu mời ngài tới đây, thật ra là có việc muốn nhờ ạ!”

Vương Thanh Tuyền tươi cười, trêu ghẹo nói, “Ông đây một lão già nát rượu, cháu con bé này vậy mà thấy hợp mắt sao!”

Đường Linh hé miệng cười, “Ông nội Vương, ngài cũng nhìn thấy rồi đó, cháu chuẩn bị đem chợ đồ cổ thành phố S kiến tạo thành một dãy phố đồ cổ, kỳ thực không chỉ có ảnh hưởng lớn và lâu dài đối với thành phố S, quan trọng hơn chính là bảo vệ một mảng văn hóa của dân tộc ta!”

Vương Thanh Tuyền vừa nghe vừa gật đầu, quả thực, đồ cổ có thể được xưng là một loại văn hóa, nhưng thời bây giờ không có nhiều người coi trọng cái mảng văn hóa này, người chơi đồ cổ, hiểu đồ cổ càng ngày càng nhiều, nhưng trên thực tế, người thực sự am hiểu sâu và coi nó là di sản văn hóa thì lại càng ngày càng ít!

Nhìn thật sâu Đường Linh một cái, suy nghĩ của cô gái nhỏ này quả thật chu đáo cẩn thận, ngay cả ông cũng đều hy vọng ngày nào đó nguyên một dãy phố đồ cổ được kiến tạo lên!

Đường Linh thấy thế, tiếp tục nói, “Ông nội Vương cũng biết đấy, chế tạo một con phố đồ cổ cũng không dễ dàng, huống chi còn phải tuyên truyền văn hóa đồ cổ nữa, cháu thật sự rất cần một vị nhân sĩ chuyên nghiệp như ngài đến hỗ trợ cổ vấn!”

Đường Linh biết, Vương Thanh Tuyền đã đến tuổi về hưu, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, nhiệm kỳ mới năm nay, ông sẽ phải lui xuống, cho nên cô muốn trước đó ném ra cảnh ô-liu cho Vương Thanh Tuyền! Nếu dãy phố đồ cổ đó được kiến dựng lên, có được một vị như ông trấn giữ, có địa vị, có tài, có thanh danh, vậy thì còn gì tốt bằng!

Vương Thanh Tuyền nghe xong, quả nhiên trầm tư một lúc, ông biết tính hướng cá nhân, kỳ thực lúc trước Tô lão bên kia, cũng muốn mời ông đi phòng đấu giá Hối Cảnh tọa trấn, có rất nhiều đồ cổ ra vào phòng đấu giá, cho nên công việc phân biệt đồ cổ thực giả liền trở thành việc trọng yếu nhất!

Tô lão đã đưa lời mời cho Vương Thanh Tuyền, cũng vì nhìn trúng năng lực phân biệt đồ cổ của ông!

Không nghĩ tới hôm nay Đường Linh cũng theo bước Vương Thanh Tuyền, ông sẽ đi tọa trấn cho bên nào, ông vẫn cần phải suy nghĩ cẩn trọng!

Đường Linh cũng không gấp, mở miệng nói, “Ông nội Vương, ngài cũng không phải vội vã trả lời đâu ạ, chuyện phố đồ cổ vẫn chưa được phê duyệt, đợi khi nào phê duyệt xong, ngài suy nghĩ tiếp cũng không muộn!”

Sau đó ánh mắt giáo hoạt lóe sáng, có chút tiếc hận nói, “Thật ra trong lòng cháu, vẫn hi vọng ông nội Vương có thể đáp ứng, tuy rằng cháu cũng am hiểu một chút về đồ cổ, nhưng dù sao còn chưa đủ chuyên nghiệp, vì vậy Nguyễn Thanh Hoa và nửa bức Hàn Hi Tài Dạ Yến Mưu Đồ kia suýt chút nữa bị thành phế phẩm!”

Vương Thanh Tuyền vừa nghe thấy hai vật bảo bối kia thiếu chút nữa bị xem là phế phẩm, tức khắc cảm giác thịt đau âm ỉ không nguôi! Ông thầm vui mừng may mắn lúc trước Hồ đại sư giám định ra nó là bảo bối, bằng không hai bảo bối này khó thấy mặt trời!

Vương Thanh Tuyền chính là một người đam mê đồ cổ, điểm này rất giống Chu Hồng Vũ!

Nếu vừa nãy Vương Thanh Tuyền còn thiên về phía phòng đấu giá bên kia thì hiện tại đã nghiêng về phía Đường Linh! Chẳng phải Đường Linh có sức quyến rũ, mà ông không nỡ để thứ tốt do Đường Linh không biết hàng mà bị “Chà đạp”!

Vương Thanh Tuyền gật đầu một cách nặng nề, hứa nhất định sẽ suy nghĩ thật kỹ! Nhưng Đường Linh biết, Vương lão hân là sẽ chọn cô!

Đừng nói cô dễ tiện, mua chuộc nhân tài, đương nhiên phải hiểu được dùng chút thủ đoạn, chỉ có chọc trúng tâm tư hân, tự nhiên nước chảy thành sông!

Hôm nay nếu ngồi ở đây, bàn bạc với Vương Thanh Tuyền về mức đãi ngộ, hay thanh danh lớn lao, khẳng định sẽ không có tác dụng!

Vương Thanh Tuyền quan tâm nhất cái gì?

Đáp án tất nhiên là đồ cổ!

Vậy ông ấy có thể chấp nhận được chuyện Đường Linh vì không hiểu mà để bảo bối trong lòng ông bị “Chà đạp” sao?

Hiển nhiên không thể!

Cho nên nói theo một ý nghĩa nào đó, Vương Thanh Tuyền mơ mơ hồ hồ bị Đường Linh dẫn dắt lựa chọn tọa trấn cho dãy phố đồ cổ!

Đương nhiên sau này lúc Vương Thanh Tuyền được chứng kiến ánh mắt Đường Linh lựa chọn đồ cổ, thì âm thầm vui mừng vì ban đầu không có chọn sai!

Trong chớp mắt, tết sắp đến, Trần Dục đi tìm Đường Linh một lần, thông báo với Đường Linh, thành phố rất có hứng thú với kế hoạch đó của Đường Linh, yêu cầu Đường Linh đưa lên một bản kế hoạch tỉ mỉ, sang năm mới có thể cho cô một câu trả lời chắc chắn!

Bản kế hoạch Đường Linh đã sớm chuẩn bị xong, ngay lập tức liền giao cho Trần Dục, Trần Dục nhìn qua một chút, trong lòng khiếp sợ không ngớt! Thì

ra vào cái ngày Đường Linh nói với hắn, cũng chỉ là một góc tảng băng ngầm mà thôi! Nhìn bản kế hoạch trong tay này, hắn e là cả thành phố phải náo động mất thôi!

Có thể do sắp hết năm, cho nên tất cả đều rất thuận lợi, ngay cả Thanh bang cũng yên tĩnh đi rất nhiều, lô hàng thô Trân Bảo Trai bị trộm đã được tìm về, bỏ vào kho hàng, không gấp gáp đánh bóng gia công, mà Lưu Triền Bằng nghe Đường Linh phân phó, bỏ ra số tiền lớn mua một nhà xưởng quy mô lớn, chuẩn bị đầu tư làm nhà xưởng chuyên gia công chế tác ngọc thạch.

Giáo dục Hoa Đà nơi đó, có Dương Phong và mấy giáo viên chống đỡ, tuy rằng còn chưa bắt đầu chiêu sinh, nhưng hết thầy đều chuẩn bị sẵn sàng, giáo viên ngoài việc nâng cao trình độ bản thân ra, còn cân nhắc ý kiến của Đường Linh, chính là mỗi người nên tìm được phương pháp dạy học riêng, nhóm người trong giáo dục Hoa Đà thỉnh thoảng liên tiến hành luận bàn, mỗi ngày trôi qua khá phong phú!

Dương Phong bận bịu hơn một chút, tuyên truyền, chiêu sinh, chiêu mộ giáo viên, hầu như đều là công việc của hắn, nhưng với năng lực cá nhân khá mạnh, những thứ đó không làm khó hắn được! Đoạn thời gian này, ngoại trừ lúc trước Đường Linh tự mình khảo nghiệm Lý Khải ra, vài giáo viên khác mới được chiêu mộ đều khá trẻ tuổi, không phải giáo viên có kinh nghiệm lâu năm!

Lúc Dương Phong báo cáo với Đường Linh, e ngại lực lượng giáo viên quá bạc nhược, Đường Linh lại cảm thấy, giáo dục Hoa Đà cần có những người tràn đầy tinh thần, có đam mê có hoài bão như những người trẻ tuổi đó!

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt là đến tết, mà năm nay tết đến, không giống các năm khác, chú hai Đường Quốc Đống của Đường Linh quyết định, com tất niên năm nay ăn ở bên ngoài, nhà hàng do chú hai đặt!

Chú ba Đường Quốc Hoa lại tính toán, hỏi Đường Quốc Đống nếu nhà chú hai ra tiền thì hắn không có ý kiến, còn nếu mấy nhà cùng nhau ra tiền thì nhà họ liền không đi!

Đường Quốc Đống nói chính hắn ra tiền mời com, Đường Quốc Hoa liền vui vẻ đồng ý! Đồng thời cũng khiến chị dâu Khổng Kiều Vân khinh thường!

Nơi ăn com vẫn được đặt tại nhà hàng Hoa Đăng, vẫn bên trong phòng bao riêng, tất cả mọi người đã đi qua một lần, cho nên lần này tới, đã không còn vẻ ngượng ngùng không quen như lần trước nữa!

Bởi vì là ngày Tết, cho nên tất cả thành viên trong dòng họ Đường đều có mặt đông đủ!

Ông bà nội, một nhà Đường Linh, nhà cô lớn, nhà chú Hai, nhà chú ba, còn có cô nhỏ dẫn theo con trai nữa!

Một đại gia đình, người cũng không ít!

Một bàn nhất định là không ngồi đủ, cho nên tách ra hai bàn ngồi, trưởng bối một bàn, tiểu bối một bàn!

Bàn Đường Linh ngồi, có Đường Diệp con trai chú hai bằng tuổi với Đường Linh, cũng là út trong nhà, nhưng Đường Linh lớn hơn Đường Diệp mấy tháng, nếu tính toán thì Đường Diệp nhỏ tuổi nhất!

Con trai Ngô Phong 21 tuổi và con gái Ngô Tĩnh Nhiên 18 tuổi của cô lớn, con trai Đường Diệp 15 tuổi và con gái Đường Mộng Trân 21 tuổi của chú hai, hai anh em song bào thai 18 tuổi của nhà chú ba, cô nhỏ dẫn theo con trai mình ngồi cạnh Đường Linh!

Ngô Phong và Đường Mộng Trân đều lên đại học, Ngô Phong học sư phạm ở thành phố S, còn Đường Mộng Trân lại học trường đại học ngoại ngữ ở kinh thành, cũng chính là ngôi trường mà Ngô Tĩnh Nhiên muốn thi vào học!

Bởi vì Ngô Tĩnh Nhiên cũng muốn thi trường ở kinh thành, nên càng muốn thân cận với Đường Mộng Trân một chút, cô ngồi cạnh Đường Mộng Trân, giường đôi mặt sáng lấp lánh nhìn Đường Mộng Trân, cô rất hâm mộ chị họ, năm nay cô cũng phải thi Đại Học, cô chắc chắn sẽ giống như chị họ, thi được vào trường mà cô hằng ao ước kia!

Bề ngoài Đường Mộng Trân rất xinh đẹp, cặp mắt to tròn, linh động tràn đầy tinh thần, cả người thoạt nhìn mang phong cách tây! Xem ra ngoại trừ cô trời sinh tính cách hào sảng, thêm vào sau khi lên đại học được tiếp xúc nhiều hơn với văn hóa nước ngoài, tính cách càng thêm phóng khoáng!

“Tiểu Nhiên năm nay cũng phải thi Đại Học rồi, đã suy nghĩ thi trường nào chưa? Nếu chưa thì thi trường ngoại ngữ giống chị đi! Em đến đó, chị bảo kê cho em!”

Ngô Tĩnh Nhiên nghe xong, ánh mắt sáng lên, cười ngọt ngào, le lưỡi, bày ra tính trẻ con nói, “Cảm ơn chị! Vậy thì em sẽ chờ chị bảo kê em nha!”

“Chị, em phát hiện, ngoại trừ học tiểu học năm lớp 1, em không đuổi kịp chị nha!”

Đường Diệp khoanh tay trước ngực tựa lưng vào ghế, trên người mặc đồ thể thao, kế thừa gen của mẹ cậu ta, bề ngoài rất đẹp trai, quả thực là một bé trai xinh đẹp!

Đường Mộng Trân buồn cười nói, “Ai kêu em sinh trễ hơn chị, chị đây đâu thể thật một cặp để chờ em! Muốn trách thì trách chính em đi, em không biết nhảy mấy cấp há, vậy thì chị có thể bảo kê em rồi!”

Đường Diệp khách sáo một chút, vẻ mặt nhăn nhó nói, “Em nếu có thể nhảy lớp, đã sớm nhảy trên đầu chị rồi, nói không chừng đến lúc đó, chị còn phải dựa vào anh đây bảo kê đó!”

Đường Mộng Trân nghe xong, vươn tay đánh vào đầu Đường Diệp, dánh về đại tỷ cảnh cáo, “Thằng nhóc nhà mi ngựa da đúng không, dám ở trước mặt chị đây giả bộ đại ca, muốn ăn đòn hử!”

Đường Diệp không phục sờ vào chỗ vừa bị đánh đầu, méo miệng than thở nói, “Xời! Chị chẳng phải cũng giả bộ đại tỷ! Chỉ biết bắt nạt em trai thôi!”

“Các người chỉ giỏi chọc ghẹo xưng hô lão đại với nhau ở nhà ở trường, các người từng gặp qua lão đại thật sự sao! Đúng là lũ cậu ấm cô chiêu!”

(còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 41-2: Quảng cảnh ô-liu, cơm tất niên phong ba 2/2

Edit:Heidi_Nhược Vũ Các

Một trong song bào thai Đường Ngọc Phượng cười nhạo một tiếng, hai anh em họ đã không còn đi học nữa, từ sớm đã bước chân vào xã hội, tiếp xúc người và việc cũng khác nhau, đương nhiên không ưa Đường Mộng Trân kiểu cô con gái cưng trong nhà!

“Đúng đấy, các người biết lão đại sao! Các người nếu thật nhìn thấy lão đại, đã sớm sợ đến mức tè ra quần rồi, còn tranh giành ai bảo kê ai sao! Ấu trĩ!”

Đường Hỷ Phượng không ưa nhất chính là trong nhà luôn đem hai đứa kia ra so sánh với anh em họ, không phải chỉ là bọn chúng học giỏi hơn anh em chúng, thi được vào đại học thôi sao, hai anh em họ bỏ học, gây không ít phiền phức cho gia đình!

Mà hôm nay nghe thấy Đường Mộng Trân và Đường Diệp nói cái gì lão đại, cái gì ai bảo kê ai, hai anh em song sinh cảm thấy, mình mới có tư cách nhất nói mấy cái này! Đường Mộng Trân mấy đứa kia chỉ là mấy đứa ranh đáng thương chưa nhìn thấy cảnh đời!

Quả nhiên Đường Mộng Trân nghe xong, sắc mặt không tốt lắm, có thể vì lớn hơn chúng nó vài tuổi, cho nên không thêm chấp nhặt với chúng nó! Nhưng điều này không có nghĩa là người khác cũng có thể nhện, người không nhện được nhất chính là Ngô Tĩnh Nhiên!

“Sao các người nói chuyện với chị Trân như thế! Các người học qua đại học sao? Các người biết đại học thế nào sao? Sớm bỏ học còn chưa tính, lại còn không lo tìm công việc tử tế để làm, cả ngày lông bông lang bang ở bên ngoài, quen biết toàn mấy tên côn đồ, hàng ngày không làm được chuyện gì ra hồn!”

Ngô Tĩnh Nhiên từ nhỏ đã chịu ảnh hưởng giáo dục của Đường Từ Ngọc, cho nên lời nói ra khỏi miệng, mang theo chút giọng dạy dỗ!

“Mày biết cái gì! Ngoại trừ học giỏi chút, cũng chưa chắc giỏi hơn chúng tao! Trước mặt chúng tao mày lên mặt người lớn cái gì, muốn quản giáo thì đi quản giáo anh của mày đi, không mượn quản chúng tao!”

Đường Trung nói bằng giọng châm chọc, tuy rằng bình thường Ngô Tĩnh Nhiên thích quản giáo người khác, tuy vẫn chưa tiếp xúc qua xã hội, bình thường tiếp xúc đều là học sinh, các giáo viên thích cô, bạn học đều kính sợ cô, kết quả gặp phải cặp đôi song bào thai này, nói theo một cách khác, cô xem như “không phóng khoáng” rồi!

Ngô Phong thấy em gái bị người ta châm chọc, ngẩng đầu nhìn, dùng tay đẩy kính mắt, miệng mở ra khép lại, cuối cùng vẫn không nói nên lời, cúi đầu tự ăn cơm!

“Xời xời xời! Các người tiếp xúc kia liền gọi là xã hội? Cũng gọi là lão đại gì đó? Hai người cũng lớn rồi mà còn ấu trĩ hơn so với tôi!”

Đường Diệp xua tay về phía anh em song sinh kia, thái độ không ưa gì nhau, hai anh em song sinh nhà chúng nó chính là nổi si nhục gia tộc! Lúc tiểu học, cậu không ít lần bị không ít bạn học cười nhạo vì thành tích học tập yếu kém và đánh nhau trôn học của hai người họ hàng kia, đương nhiên cậu chẳng có hảo cảm gì với bọn chúng!

Mấy đứa trẻ đều đã lớn, lúc này cũng đều có suy nghĩ riêng, dần dà trẻ con trong dòng họ cũng chia phe phái, anh em song bào thai một phe, Đường Mộng Trân, Đường Diệp, Ngô Tĩnh Nhiên, Ngô Phong một phe, mà Đường Linh và con trai tôi dạ của cô út cùng thuộc một phe!

Vì Đường Linh và con trai của cô út giống nhau, khi tụ tập gần như đều không nói lời nào, hai phe kia cũng không coi cô ra gì!

“Được rồi, mấy đứa đều ít nói đi một câu, hôm nay là ngày tết, cả nhà ăn với nhau bữa cơm tất niên, cãi nhau còn ra thể thống gì!”

Một bên dứt cơm cho con trai, cô út Đường Từ Kỳ thấy mấy đứa trẻ cứ mãi tranh luận không ngớt, càng lúc càng kịch liệt, mới chen vào một câu!

Tuy rằng Đường Từ Kỳ ở trong nhà không địa vị gì, thế nhưng dù sao cũng là trưởng bối, cho nên mấy đứa trẻ nghe xong, cũng đều ngừng tranh luận!

Mỗi người quay sang trò chuyện từng chủ đề riêng!

“Chị, đại học ra sao ạ? Nói cho em nghe một chút với!”

“Gấp cái gì, đại học a, là một nơi rất mê người, đợi em đến được đó liền biết thôi!”

“Đường Ngọc Phượng, nghe nói hai ngày trước mày câu được một tên cóc, có phải thật vậy không? Cũng không đắt đến cho tao xem một chút!”

“Xời! Tin tức lạc hậu gì chứ, đã sớm bỏ rồi, chị đây hiện tại đang quen một nhân vật có máu mặt!”

Mấy đứa trẻ ngừng nói chuyện, nghe Đường Kim Phượng nói chuyện, Đường Ngọc Phượng cười thần bí cười, sau đó dùng tay sửa lại tóc mái một chút, về mặt ngạo nghễ nói, “Thanh bang! Thanh bang mày hẳn biết đúng không!”

Ánh mắt Đường Hỷ Phượng sáng lên, hiển nhiên biết Thanh bang là cái gì, hồ nghi đánh giá Đường Ngọc Phượng, “Thanh bang trên đường có người nào không biết, chỉ là mấy đứa chưa từng trải việc đời, đóng giả lão đại mới không biết thôi!”

Vừa nói vừa đưa mắt nhìn Đường Mộng Trân và Ngô Tĩnh Nhiên, lời nói mang vẻ khiêu khích rõ rệt!

Ngô Tĩnh Nhiên nghe thấy sắc mặt rất khó chịu, Đường Ngọc Phượng lại làm ra sắc mặt vênh váo, “Hiện tại theo đuổi tao chính là người kia, chính là người của Thanh bang!”

“Cái gì? Thanh bang!”

Đường Kim Phượng mở to hai mắt nhìn, khó tin, có người của Thanh bang tán tỉnh Đường Ngọc Phượng? Vặn cút chó gì đây, thậm chí may mắn có thể quen được với người Thanh bang, thật trâu bò lắm!

Mấy người kia đều dùng ánh mắt quái dị nhìn hai người đăm đăm, hai anh em kia nói Thanh bang gì gì đó, các cô đều chưa từng nghe tới, nhưng nghe có vẻ Thanh bang kia rất ư là trâu bò, có thể quen biết với Thanh bang, giống như một chuyện lớn lao lắm vậy!

Kiến thức Đường Mộng Trân cũng coi như rộng, nhưng ở lứa tuổi của cô, đối với xã hội đen, lòng hiếu kỳ cũng không ít!

Cô út Đường Từ Kỳ nghe thấy liền sững sờ, dùng động tác đút com, nhìn Đường Ngọc Phượng bằng ánh mắt khá nghiêm túc, “Ngọc Phượng, cháu quen người của xã hội đen?”

Đường Từ Kỳ đương nhiên từng nghe danh Thanh bang, Thanh bang là một tổ chức hắc đạo có thế lực lớn, thủ đoạn hung ác, giết người hay phạm pháp chuyện gì cũng từng làm, Đường Ngọc Phượng quen biết người của xã hội đen?

“Nhanh chóng chặt đứt! Người của xã hội đen các cháu sao có thể tùy tiện tiếp xúc! Không muốn sống nữa sao?”

Giọng nói Đường Từ Kỳ hơi lớn, Đường Ngọc Phượng có chút sợ, dù sao việc này nếu bị người lớn trong nhà biết, cô khẳng định sẽ bị giáo huấn cho coi! Liền gấp gấp kéo Đường Từ Kỳ đang định đứng lên kia, lại nói, “Nhìn cô út kia, lá gan cũng thật nhỏ mà, nghe đến hai chữ Thanh bang liền sợ thế này!”

Đường Từ Kỳ bị kéo ngồi xuống, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Đường Ngọc Phượng, “Ngọc Phượng, cô út cũng vì muốn tốt cho cháu thôi! Người của Thanh bang không thể trêu chọc vào được đâu, cháu phải nhớ cho kỹ vào! Bọn họ là xã hội đen, có chuyện xấu nào không làm, trêu chọc chúng, cháu muốn thoát thân cũng khó! Nhân lúc còn kịp, cháu nhanh chóng vạch rõ giới hạn với bọn họ đi!”

Đường Ngọc Phượng bắt đầu dĩ hòa vi quý, nhưng hiển nhiên không đem lời Đường Từ Kỳ để ở trong lòng, Đường Từ Kỳ vẫn không yên lòng, lại nói tiếp, “Ngọc Phượng, Hỷ Phượng, hai đứa hiện tại không đi học, không bằng tìm một công việc đi, đi làm kiếm chút tiền, ở bên ngoài chơi suốt biết đến khi nào mới tốt lên được!”

“Cô út, cô không hiểu, bên ngoài bây giờ khác với thời của cô lắm rồi! Cô út không cần lo lắng! Tụi cháu trong lòng tự có tính toán!”

Đường Hỷ Phượng đáp trả vài câu, thể hiện thái độ mặc kệ Đường Từ Kỳ! Trong mắt anh em nhà họ, Đường Từ Kỳ còn không bằng họ! Nếu như ở bên ngoài, hẳn tuyệt đối sẽ chửi cô là thứ phun máu chó! Hẳn bắt quá nể mặt Đường Từ Kỳ vì là cô út trong nhà mà thôi!

Toàn bộ quá trình Đường Linh chỉ là yên lặng ăn cơm, không tham gia nói chuyện vào, loại nói chuyện kiểu khoác lác khoe khoang thế này, Đường Linh quả thực không muốn tham dự!

Đường Mộng Trân dù sao đã hơn 20 tuổi, tính cách vốn hào sảng phóng khoáng, nhìn thấy bầu không khí không đúng, vội dõng đi chủ đề, “Lão tam, em năm nay cũng phải thi cao trung đúng không? Chuẩn bị thế nào rồi? Có cần chị giúp em phụ đạo thêm không?”

Người của Đường gia chịu sự ảnh hưởng của bà nội Lý Hồng Cầm, cũng gọi Đường Linh là lão tam, cực ít khi gọi tên cô!

Đường Linh nghe vậy, nuốt xuống miếng ăn đang nhai trong miệng, sau đó để đũa trong tay xuống, lau miệng, mới ngẩng đầu lên nhìn về phía Đường

Mộng Trân, chậm rãi mở miệng nói, “Sắp thi, tạm thời học tập vẫn theo kịp, cảm ơn chị Trân!”

Đường Mộng Trân nhìn thái độ Đường Linh, luôn cảm giác có điều gì không đúng, cô cũng không nói được có chỗ nào là lạ, Đường Linh vẫn giống như trước đây không thích nói chuyện, nhưng không hề nhất gan hay chât phác, cái loại cảm giác này khó mà nói rõ, liền như hiện tại, Đường Linh biểu hiện ra tất cả, nhìn rất tao nhã hồ hững!

Trong lòng Đường Mộng Trân âm thầm lắc đầu, chắc cô nghĩ nhiều quá, xem ra đã lâu chưa thấy lão tam, cho nên có chút xa lạ thôi!

“Vây em đã suy nghĩ muốn thi trường nào chưa?”

“Còn chưa, đến lúc đó mới tính!”

Không ít người đều hỏi qua Đường Linh vấn đề này, câu trả lời của cô đều giống nhau, bởi vì không cần biết cô thi ở đâu, đầu tiên phải cân nhắc đến cô chuẩn bị phát triển ở nơi nào!

Ngô Tình Nhiên nhìn Đường Mộng Trân chuyển lực chú ý qua Đường Linh, có chút bất mãn, vội vã kéo Đường Mộng Trân hỏi đông hỏi tây, toàn là chuyện cuộc sống đại học ra sao!

Hai anh em song sinh kia cũng không phát biểu, bọn họ không có chung đề tài nói chuyện, toàn mấy đứa chưa dứt sữa, chưa đặt chân ra ngoài xã hội mà thôi! Sao hiểu được thế giới của hai anh em họ!

Đám con cháu tán gẫu bên kia, người lớn nơi đó tất nhiên sẽ không im hơi lặng tiếng!

Chủ đề đơn giản hơn chút, cơ hồ mỗi lần tụ tập đều bàn đến, nhưng lần tụ tập này lại có thêm một đề tài câu chuyện, đó chính là Trương Hoa thất nghiệp!

Thất nghiệp ngay lúc này mà nói, đối với một gia đình là một việc rất lớn, cho nên trên bàn cơm, lão thái thái Lý Hồng Cầm liền đem việc này lấy ra nói, Trương Hoa ngược lại có chút không kịp ứng phó, chuyện cô thất nghiệp cũng mới không lâu, vốn định trước tiên chưa nói ra vội, đợi qua năm mới, đừng để mọi người mất hứng ăn tết không vui, không nghĩ tới bị mẹ chồng nói ra trước!

Lý Hồng Cầm đã nhắc đến, mấy nhà liền bắt đầu thảo luận!

“Sao đang làm yên lành, đột nhiên lại cho em thôi việc? Có phải lúc làm việc em lười biếng? Bằng không nhiều người như vậy không bị cho thôi việc, một mực cho em thôi việc chứ!”

Cô lớn Đường Từ Ngọc cứ mở miệng, là loại khẩu khí giáo huấn người khác, nghe vậy Trương Hoa đỏ bừng mặt, không nói gì!

“Đây còn phải nghĩ sao! Nàng dâu nhà lão đại vừa nhìn chính là đầu gỗ, tay chân vụng về, người ta không để chị ta thất nghiệp thì còn để ai chứ! Nếu như em là ông chủ, em cũng không thể tiếp tục để chị ta làm!”

Văn Văn Chi bày ra vẻ mặt xem thường, mở miệng âm dương quái khí, nghe mà lòng không thoải mái!

Trương Hoa nghe xong, vành mắt cũng có chút đỏ, Đường Quốc Bản nắm chặt bàn tay vợ ở dưới gầm bàn, vỗ tay an ủi cô một chút, chẳng phải Đường Quốc Bản bạc nhược, mà hôm nay là ngày cuối năm, không muốn gây sự trên bàn cơm tất niên để người ta cười chê!

Trương Hoa nghiêng đầu nhìn chồng, yên lặng gật đầu!

“Vợ Quốc Hoa à, có người nào nói chuyện với chị dâu vậy không! Cái gì gọi là nàng dâu nhà lão đại? Em dâu như cô có tư cách gọi sao!”

Đường Nguyên Tông trầm mặt trừng mắt nhìn Văn Văn Chi, Văn Văn Chi lộ vẻ tức giận, quay đầu đi!

“Đừng nói đến người khác nữa, có ai giống ông nói chuyện với con dâu vậy sao! Gần sang năm mới, ông nói này cái làm gì!”

Lý Hồng Cầm chen vào một câu, lập tức nghênh đón cơn giận của Đường Nguyên Tông, “Còn chưa nói đến bà đó, ăn cơm của bà đi, nhiều lời vô bổ!”

Lý Hồng Cầm có chút mặt không nén giận được, gân cổ giằng co với Đường Nguyên Tông, “Thế nào, còn không cho tôi nói chuyện! Tôi nói gì, không phải chỉ nhắc tới chuyện Trương Hoa thất nghiệp sao, tôi sai rồi hả? Vây có cần một bà mẹ chồng như tôi chăm trà xin lỗi con dâu không hả!”

Đường Nguyên Tông nghe mà tức giận đến mức râu mép không ngừng run rẩy, hồi lâu mới gắt lên, “Quả thực không nói lý!”

Nhìn đôi vợ chồng già cãi nhau, ánh mắt Đường Từ Ngọc nhìn về phía Trương Hoa càng thêm ghét bỏ, thật không biết Đường Quốc Bản lúc trước chọn vợ thế nào, ngày ngày nháo chuyện sống không yên ổn!

Chú hai người vẫn không lên tiếng đang cau mày, cô con dâu thứ hai Khổng Kiều Vân sóng mắt lưu chuyển, sau đó tươi cười giảng hoà nói, “Cha mẹ, bỏ đi ạ, trước mắt gần sang năm mới, ra ngoài ăn cơm chỉ mong vui vẻ, con thấy mẹ cũng chỉ lo lắng cho nhà anh cả sinh hoạt khó khăn thôi!”

Khổng Kiều Vân nói ra câu này, nét mặt Đường Quốc Bản cũng chịu không nổi nữa, đây không phải tỏ rõ nói Đường Quốc Bản ông không có năng lực kiếm tiền nuôi gia đình sao!

Trương Hoa thấy chồng mình bức bối, vội nắm tay ông, hai vợ chồng an ủi lẫn nhau!

Nhìn sắc mặt Đường Nguyên Tông hòa hoãn chút, Đường Tử Ngọc nhìn về phía Trương Hoa nói, “Nhanh nói xin lỗi mẹ đi chị, gần sang năm chó khiến mẹ giận!”

Trong lòng Trương Hoa thật uất ức, toàn bộ sự việc từ đầu đến cuối cô chưa từng hé răng nửa lời, kết quả vẫn kêu cô xin lỗi, đẩy hết lỗi lầm lên người cô!

Đường Linh vốn cũng không muốn gây chuyện, nhưng sau khi nghe cô lớn Đường Tử Ngọc mở miệng ra nói câu cuối cùng kia, rồi cô nhìn thấy bộ dáng cha mẹ ủy khuất, tức khắc lòng cô chua xót vô cùng!

Đề xuống sòng ngằm trong mắt, cầm ly rượu trong tay, đi qua, tiến đến cạnh mẹ cô, mọi người còn đang chờ mẹ cô xin lỗi lão thái thái Lý Hồng Cầm! Mọi người thấy Đường Linh đi qua, cô lớn Đường Tử Ngọc càng chau mày lại, hiển nhiên không hài lòng việc Đường Linh lúc này đến đây gây rối!

“Đường lão tam, cháu tôi đây làm gì! Chỗ người lớn nói chuyện, về vị trí của cháu ăn cơm đi!”

Đường Linh thần nhiên nhìn lướt qua Đường Tử Ngọc, Đường Tử Ngọc bị nhìn thấy có chút không thoải mái, đó là cái ánh mắt gì! Đường Tử Ngọc âm thầm hoảng sợ, ánh mắt kia của Đường Linh như nhìn người chết, cô ta bị nhìn đến mức tóc gáy dựng đứng!

Lập tức Đường Linh thu tầm mắt lại, ôm lấy bả vai của mẹ, nhìn mẹ vui vẻ nói, “Mẹ, mẹ nên nói xin lỗi!”

Trương Hoa nghe mà sững người, ngây ngốc nhìn khuôn mặt đang mỉm cười của con gái, con gái cô cũng cảm thấy cô nên nói xin lỗi sao?

Văn Vân Chi giễu cợt nhìn Trương Hoa, đến cả con gái cũng không ủng hộ, cô ta cũng đủ thất bại!

Lý Hồng Cầm nghe thấy Đường Linh nói như vậy, cả người lảng lảng, còn trừng mắt thật lớn với Đường Nguyên Tông, Đường Nguyên Tông không phản ứng, Lý Hồng Cầm có chút ngượng ngùng!

Đường Quốc Bân vừa nghe, vừa định mở miệng kêu Đường Linh dừng đứng đây gây rối, thì nghe thấy Đường Linh chậm rãi nói, “Mẹ, mẹ cũng thật là, sao mẹ không nói rõ cho bà nội nghe ạ!”

Trương Hoa sững sờ, nói rõ cái gì?

Đường Linh tươi cười tiếp tục nói, “Mẹ, mẹ của con sao gọi là thất nghiệp được ạ! Đều do bị tình trạng thất nghiệp gần đây làm cho mơ hồ rồi! Nhà xưởng của mẹ đã được người ta thu mua lại, nghe nói là tiệm châu báu ‘Trần Bảo Trai’ thu mua đó, dùng để làm nhà máy gia công! Cả nhà xưởng hay công nhân viên chức, Trần Bảo Trai người ta đều thu mua và giữ lại hết, sao mẹ lại không biết ạ?”

Mọi người đều thất thần, thế nào dính nứ đến Trần Bảo Trai?

Trần Bảo Trai hiện tại là xí nghiệp nổi danh số một số hai ở tỉnh Thanh, bao nhiêu người chen lấn vỡ đầu muốn xin vào đó làm việc, không phải bởi vì điều gì khác, mà là vì Trần Bảo Trai tiền lương cao, đãi ngộ tốt, nhân viên mua châu báu còn được giá nội bộ, cuối năm còn có hoa hồng, bao nhiêu người đều đổ mắt!

Nếu như được làm việc ở Trần Bảo Trai, đây chính là chuyện vui lớn a!

“Trần Bảo Trai thu mua nhà máy của chị dâu cả?” Không Kiều Vân nghi ngờ mở miệng, có chút nghi ngờ lời của Đường Linh.

“Lão tam cháu nghe được từ đâu?” Chú hai Đường Quốc Đồng hỏi.

Đường Linh nhìn hai người một chút, nhàn nhạt mở miệng nói, “Báo chí a, báo hôm nay!”

Mọi người nghe thấy Đường Linh nói đọc được từ trên báo, nghi ngờ trong lòng phai nhạt không ít, nhưng Văn Vân chỉ tình mắt, nhìn thấy vẻ mặt Trương Hoa mờ mịt, mở miệng nói, “Chuyện lớn như vậy, chị dâu không biết sao? Tôi thấy loại báo chí đó cũng không viết nội dung thật đâu, nếu không chị dâu vì sao nói là thất nghiệp? Nói không chừng chỉ là Trần Bảo Trai thu mua lại nhà máy, công nhân đều không muốn!”

“Uhm, có đạo lý, người ta làm châu báu, muốn công nhân như mấy người có hữu dụng gì!” Đường Tử Ngọc phân tích nói.

Tâm Trương Hoa chột cao chột thấp, Đường Linh thấy vậy an ủi nói, “Mẹ đừng lo lắng, Trần Bảo Trai người ta thu mua là chuyện mới đây không lâu, đây cũng đúng dịp qua năm mới, đâu có kịp thông báo đến mọi người, chờ qua năm đi mẹ, đến thời điểm đó mẹ sẽ nhận được thông báo thôi ạ!”

Trương Hoa nghe xong, cảm thấy con gái nói có đạo lý, gạt đầu, an tâm không ít!

Kết quả chuyện không vui xảy ra do Trương Hoa thất nghiệp lúc trước, đều bị một câu Đường Linh nói ra gây hoang mang, ai cũng không nhớ ra chuyện xin lỗi nào đó, ngay cả lão thái thái nghe thấy Trương Hoa có cơ hội được làm việc ở xí nghiệp châu báu, ánh mắt cũng bóng lưỡng!

Đường Tử Ngọc có chút không thoải mái, nhưng vẫn ráng lên mặt, thuyết giáo Trương Hoa nói, “Nếu được đi làm ở Trần Bảo Trai, chị làm việc cũng nên chịu khó chút, tận tình làm việc cho tốt, tuy rằng người ta thu nhận nhóm công nhân mấy người, nhưng khó nói đến lúc nào đó lại bị sa thải!”

“Cô lớn yên tâm đi, mẹ cháu chịu khó có tiếng đó, Trần Bảo Trai người ta là xí nghiệp nổi danh, sẽ không làm kiêu ăn không nói có vậy đâu!”

Đường Linh tươi cười tiếp một câu, nhưng nghe vào tai Đường Từ Ngọc, liền cảm giác có chút chói tai, ăn không nói có? Là đang ám chỉ trào phúng cô sao?

Lúc Đường Từ Ngọc vừa định mở miệng giáo huấn Đường Linh, thì Đường Linh chen miệng nói, “Nghe nói dưỡng bị giáng chức, không biết là bởi vì sao ạ?”

Cả nhà nghe thấy mà thất thần, phản ứng lớn nhất là Đường Từ Ngọc, cô ta hơi nhướn mày, giọng điệu bất thiện, “Đường lão tam, gần bước sang năm mới, cháu sao nói mấy lời không may mắn thế hả!”

Đường Linh cười lạnh một tiếng, không may mắn? Lúc cô nói mẹ tôi, sao không nghĩ tới!

Các người muốn xem chuyện náo nhiệt của mẹ tôi, tốt lắm! Vậy thì cho các người xem náo của chính mấy người đi!

“Đừng đấy, lão tam mày đưa nhỏ này nói lung tung cái gì hả, cẩn thận dưỡng mày cho người bắt mày lại!” Lý Hồng Cẩm bên con gái, đương nhiên nói cho người bắt Đường Linh lại, cũng chỉ là hù dọa Đường Linh mà thôi!

Đường Linh chu cái miệng nhỏ, lấy tay chụp miệng lại, mở to hai mắt nhìn, nhìn Đường Từ Ngọc, lẩm bẩm nói, “Thì ra cô lớn không biết à!”

Đường Từ Ngọc nhìn về mặt Đường Linh, liền dấy lên nghi ngờ trong lòng, nhìn về phía chồng mình, hỏi, “Đến cùng có chuyện đó không mình?”

Ngô Quang Viễn nhìn Đường Linh một cái, thấy nét mặt Đường Linh thờ ơ nhìn hẩn, bên miệng còn có nụ cười như có như không, trong lòng hẩn sợ hãi! Nếu Đường Linh vạch trần chuyện hẩn đi Đế Hào tìm gái sofa, vậy thì hậu quả không gánh nổi!

Hẩn cười xấu hổ, nhẹ ho một tiếng, “À, là có chuyện như vậy, lần trước để thoát một tên phạm nhân, nhận sự trừng phạt trong cục, không có chuyện gì đâu, qua một thời gian lại thăng chức thôi!”

Ngô Tĩnh Nhiên nghe thấy cha bị xuống chức, kêu lên một tiếng sợ hãi, “Ba, ba thật bị giáng chức?”

Lúc này trong lòng Đường Từ Ngọc cũng không dễ chịu mấy, sao lại bị xuống chức đâu! Cô vậy mà còn không biết! Muốn nổi nóng với Ngô Quang Viễn, nhưng lại thấy có nhiều người ở đây, nếu nổi nóng cũng sẽ khiến người ta chê cười, đành để nén cơn giận xuống!

Bất quá Đường Linh ném ra quả bom này, hiển nhiên hiệu quả không tệ, Đường Từ Ngọc đang hoang hơn, trong khoảng thời gian kế tiếp, đều sầm mặt lại dùng bữa, mà người trong nhà đều chuyển lực chú ý dời đến chuyện Ngô Quang Viễn xuống chức, chuyện Trương Hoa thất nghiệp hay không có thất nghiệp, dường như trở nên không quan trọng nữa!

Kế tiếp trong bữa cơm, Văn Văn Chi luôn cùng Trương Hoa thấy sang bắt quàng làm họ, đơn giản chỉ muốn lợi dụng chút nào đó sau này thôi, Trương Hoa do đầu óc có chút loạn, Văn Văn Chi nói với cô cái gì, một câu cô cũng không nghe lọt tai, Văn Văn Chi còn ngây ngô mừng thầm trong bụng!

Châu báu nữ trang, có phụ nữ nào không thích!

Mà Trần Bảo Trai ở tỉnh Thanh có thể nói là lão đại trong ngành, có thể làm việc ở đó, mỗi ngày đều được chiêm ngưỡng những món đồ châu báu ngọc thạch quý trọng, quả thực vui sướng muốn chết!

Ngô Tĩnh Nhiên từ khi nghe thấy cha bị xuống chức, thái độ trông có vẻ bất mãn, cô luôn tự hào về chức vụ công tác của cha, trong trường học không ít bạn học đều hâm mộ cô, sao cha lại bị xuống chức cơ chứ? Đường Mộng Trân trêu chọc cô mấy lần, cô cũng chỉ là cười qua loa lấy lệ thôi!

Ngô Phong vẫn luôn là bộ dáng đó, cúi đầu, mắt kiếng thật dày như miếng ve chai trên mắt, dù nghe thấy cha bị xuống chức, cũng không lên tiếng!

Quay lại vị trí, Đường Linh cảm thấy lên, tự nhiên dùng bữa, thỉnh thoảng còn gấp cho con trai cô út chút thức ăn, cũng không nhìn người khác, phảng phất như toàn bộ chuyện ban nãy chưa từng phát sinh vậy!

Đường Mộng Trân nhìn Đường Linh không rời mắt, luôn cảm thấy Đường Linh hiện tại và trong trí nhớ không giống nhau! Cô không khỏi có chút cảm khái, loáng một cái nhiều năm đã trôi qua, Đường Linh đã trở nên... có chút khiến cô thấy xa lạ!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 2 - Chương 43-1: Không nhận tiểu đệ, bị bao nuôi 1/2

Học sinh vây quanh đứng xem tự động nhường đường, nữ sinh cầm đầu cũng sờ, hung hãn trợn mắt nhìn Đường Linh một lúc, mới dừng tay lại, Đường Linh thì đang đứng cách cô ta không xa!

Chủ nhiệm phòng Đức Dục của hai trường Nhất Trung và Nhất Linh Lục đều chạy tới, để ý thấy lực chú ý của mọi người đều tập trung trên người mới tới, lúc này nữ sinh cầm đầu kia thừa dịp Đường Linh không chú ý, đột nhiên vọt tới chỗ Đường Linh, Đường Linh đứng cách cô ta không xa lắm, trên mặt nữ sinh đó thể hiện sự âm độc, cô cũng không tin không đánh trúng Đường Linh!

Giờ đã kinh động đến trường học, bị xử phạt là chuyện tất nhiên, đã bị gánh tội đánh nhau rồi, đương nhiên phải đánh Đường Linh cho bằng được mới hả giận, không thể dừng ở đây để có tiếng không có miếng!

Một tý nữa thôi là đánh trúng Đường Linh, không chỉ đám học sinh hít không khí, ngay cả hai vị chủ nhiệm cũng đều toát mồ hôi! Nữ học sinh này dám ngang nhiên ở trước mặt hai vị chủ nhiệm Đức Dục đánh nhau! Quả thực đã khiêu chiến vượt giới hạn của họ!

Lúc mọi người đều cho rằng Đường Linh bị ăn đánh, Đường Linh chỉ nhẹ nhàng giơ tay lên, nhìn động tác chậm rãi vô cùng, sau đó chuẩn xác bắt được quả đấm xông tới, kết quả nữ sinh cầm đầu liền phát hiện, khí lực toàn thân mất hết, cũng không thể rút tay ra hoặc vùng tiếp cú đấm! Cũng có cảm giác giống như bị mắc kẹt, tiến lùi đều không được, cô ta kinh ngạc nhìn Đường Linh, sức lực quá khủng bố đi? Mạnh hơn cả cô ta!

Hai vị chủ nhiệm liền vội vã tiến lên, lôi kéo tách hai cô ra!

“Theo tôi về văn phòng Đức Dục!”

“Theo tôi về văn phòng Đức Dục!”

Hai tên chủ nhiệm đồng thời mở miệng, phải nói là cùng nói một câu! Đường Linh cười thầm trong lòng, lúc này, cô dĩ nhiên nghĩ đến Triệu Nguyên và Mạc Quân Trần!

Đường Linh đang hoảng đi theo chủ nhiệm, Chung Quả Giai cũng vội vã đi theo, thì ra cô bạn này lúc nãy đã đi tìm thầy giáo hỗ trợ!

“Đường Đường, cậu có bị thương chỗ nào không? Nếu không chúng ta đi tới phòng y tế trước nha!”

Lúc này Chung Quả Giai nói chuyện cũng không nhỏ như muỗi kêu nữa, tối thiểu Đường Linh cảm thấy giọng nói của cô lớn hơn rất nhiều!

Không nghĩ tới Chung Quả Giai cô bạn nhút nhát này ngày thường sợ nhất thầy giáo, cứ gặp thầy giáo liền nói lắp, vậy mà lại chủ động chạy đi tìm chủ nhiệm đến cứu!

Đường Linh mỉm cười nhìn Chung Quả Giai, “Tớ không bị thương, cảm ơn!”

Đường Linh ám chỉ chuyện cô đi cầu cứu thầy giáo, Chung Quả Giai nghe hiểu, kết quả vừa cúi đầu, sau đó thanh âm như muỗi kêu lại vang lên, “Đường Đường, cậu không trách tớ không giúp cậu đánh nhau sao?”

Lúc đó cô sợ đến mức choáng váng, cô nào thấy qua trận chiến bực này, mấy nữ sinh hỗn chiến, đánh khí thế ngất trời! Đường Linh đẩy cô ra ngoài, cô cũng không miêu tả được tâm trạng lúc đó, chỉ là trong lòng có một giọng nói thôi thúc cô nhanh đi tìm thầy giáo!

Vì thế cô liền vội vội vàng vàng chạy về lớp học, xông vào phòng làm việc Đức Dục, đem chuyện kể lại rành mạch rõ ràng cho chủ nhiệm nghe, sau đó vị chủ nhiệm kia gọi một cuộc điện thoại nội bộ, liền vội vàng cùng với Chung Quả Giai chạy tới hiện trường!

Tiến vào phòng làm việc Đức Dục, chủ nhiệm ngồi xuống ghế, nhìn về phía Đường Linh cùng Chung Quả Giai, vẻ mặt nghiêm túc hỏi, “Xảy ra chuyện gì? Tại sao đánh nhau?”

Đường Linh từng tiến vào phòng thẩm vấn, cho nên với chút uy áp này của chủ nhiệm, đối với cô mà nói quả thực như không có! Phòng chừng chủ nhiệm nếu nghe được suy nghĩ này của cô, không biết sẽ tức giận thế nào!

Chung Quả Giai thấy Đường Linh không nói lời nào, cô liền nhắm mắt, kể lại lần nữa đầu đuôi câu chuyện đã phát sinh, nói xong, mới cảm giác bản thân khản trương đến mức móng tay suýt chút nữa đâm thủng lòng bàn tay!

Chủ nhiệm vừa nghe vừa nhíu mày, nhìn về phía Đường Linh, “VẬY còn em? Sao lại đánh nhau với nhóm nữ sinh kia? Em có biết không hả, Nhất Trung chúng ta và Nhất Linh Lục Trung không giống nhau! Chúng ta là ngôi trường danh tiếng, học sinh trường chúng ta sau này sẽ là hạt giống của trường cao trung trọng điểm cấp tỉnh, đám côn đồ Nhất Linh Lục Trung bên kia, em sao có thể đánh nhau với bọn chúng được!”

Lúc này Đường Linh mới nhìn thẳng vào mặt vị chủ nhiệm kia, sau đó nhàn nhạt cất lời, “Em không hề ra tay, luôn tránh đòn, không tránh lễ nào đợi bị đánh sao?”

Chủ nhiệm ngẹn lời, nhưng suy nghĩ một chút cũng thấy đúng, nhất định đám học sinh Nhất Linh Lục gây phiền phức! Nhưng ông vẫn dạy dỗ vài câu, rồi cho phép hai người Đường Linh quay về phòng học!

Mà cùng lúc đó, chủ nhiệm bên Nhất Linh Lục cũng bắt đầu giáo huấn đám học sinh kia!

Chủ nhiệm tức muốn nổ phổi, nhóm học sinh này, cả ngày gây sự, khiến đầu hần muốn nổ tung!

“Cổ Y Y, lần này em lại vì sao đánh lộn với người ta nữa?”

Nữ sinh cảm đầu tên gọi Cổ Y Y, luôn gây sự ở trường học! Cổ Y Y chau mày, cô ghét nhất người ta gọi đầy đủ tên cô, Cổ Y Y, tên đó không có khi thể nào! Cho nên cô kêu tất cả mọi người trực tiếp gọi cô “Nhất tỷ”!

Cổ Y Y tùy tiện tìm một chiếc ghế dựa ngồi xuống, chủ nhiệm trừng to hai mắt, thấy nhiều quá cũng quen, Cổ Y Y mở miệng nói, “Chị đây giáo huấn người, không cần có lý do! Tôi chính là nhìn cô ta không thuận mắt!”

Chủ nhiệm nghe xong, khóe mắt không nhìn được nháy lên, phỏng chừng dám nói chuyện với ông bằng thái độ này không có mấy người, mà Cổ Y Y chính là một trong số đó! Hơn nữa nghe cô ta nói đi? Nhìn người ta không thuận mắt, thì muốn đánh người ta? Cô ta cũng thật bá đạo!

“Chủ nhiệm, ông muốn phạt thì phạt nhanh lên, tôi còn có việc!”

Cổ Y Y thúc giục một tiếng, dù sao thanh danh có còn đâu mà mất, thêm một lỗi đánh nhau nữa, cô không thêm để tâm! Đằng nào thì cô cũng không có ý định lên cao trung!

Cô quyết định, sau khi tốt nghiệp đi theo ông nội lẫn lộn!

Nhưng trước lúc này, cô phải đòi lại khí thế! Ở trường học có thầy giáo che chở con nhỏ đó, vậy thì chờ sau khi tan học động thủ tiếp!

Hai bên chủ nhiệm đều thuyết giáo xong một phen, không có bất ngờ xảy ra, Cổ Y Y quả nhiên bị ghi một lỗi nghiêm trọng, Đường Linh thì không bị gì, chỉ bị chủ nhiệm nói vài câu, thấy cô không nói lời nào, cứ nghĩ cô đang tự kiểm điểm sâu sắc!

Đám người chứng kiến, đều hiểu, đừng nhìn trước mắt Đường Linh không chịu thiệt, cuộc sống sau này chắc không thiếu phiền phức đâu!

Thời điểm tan học, quả nhiên nhìn thấy Cổ Y Y dẫn theo một đám côn đồ, chặn đầu cô ở cách trường không xa!

Thấy Đường Linh vừa ra tới, một đồng người liền dâng lên!

Đường Linh quan sát đám người, chỉ nhàn nhạt cười, xem ra Cổ Y Y vẫn đúng là đã bỏ chút tiền vốn, tìm về mấy tay có nghề, nhưng công phu những người này dưới con mắt Đường Linh xem ra vẫn còn quá mức non nớt, không đáng bận tâm!

Vốn cứ nghĩ bọn họ chuẩn bị đánh hội đồng, lại không nghĩ tới, Cổ Y Y đi lên phía trước, hào khí hướng về phía Đường Linh nói, “Tao muốn đơn đấu với mày! Nếu mày có thể đánh thắng được tao, sau này tao sẽ theo mày lẫn lộn giang hồ, nhưng nếu mày không đánh lại tao, rút ngay ra khỏi Nhất Trung, không cho phép quần quít lấy Duệ vương tử của chúng tao!”

Đường Linh vai đeo ba lô, cả người thoát nhìn có chút tiêu sái, nhìn Cổ Y Y trước mặt, tuy rằng Cổ Y Y gây sự với cô, không nghĩ rằng cô ta là một nữ sinh hào khí, tìm nhiều người như vậy, cũng chỉ là muốn đơn đấu với mình một trận!

Thật là một đứa trẻ cổ chấp!

“Tôi không có hứng thú thu tiểu đệ!”

Đường Linh nhìn Cổ Y Y, vẻ mặt có chút ý cười, ở trong mắt Cổ Y Y mà nói, càng khơi dậy kiêu ngạo trong cô ta!

“Hừ! Mày đánh thắng tao rồi nói sau đi!”

Cổ Y Y ra hiệu cho mấy người sau lưng bằng mắt, vài tên lưu manh đứng sau lưng bao vây thành vòng xung quanh hai cô, phỏng chừng Đường Linh giống như ban sáng, sợ cô né chạy khắp nơi, chỉ biết trốn tránh!

Đường Linh nhìn trận thế này, xem ra hôm nay không đánh không được! Liếc mắt nhìn hoàn cảnh chung quanh, cũng còn tốt không có người nào đi ngang qua, cho thấy Cổ Y Y tìm được địa phương khá tốt!

“Đánh xong liền không quần quít lấy tôi nữa?” Đường Linh nhún mày nói.

Cổ Y Y hừ một tiếng, “Ít nói nhảm đi, nhìn cú đấm!”

Cổ Y Y nắm chặt quả đấm đập tới chỗ Đường Linh, Đường Linh không nhúc nhích, nhìn ánh mắt không chịu thua của Cổ Y Y kia, lúc quả đấm sắp đánh trúng trên người Đường Linh, Đường Linh dùng một tay nắm lấy cổ tay Cổ Y Y, nhắc chân đạp một cái, đá vào bụng Cổ Y Y, Cổ Y Y bỗng chốc bị Đường Linh đạp bay ra ngoài, đập trúng trên người tên côn đồ tại vòng vây, sau đó không bỏ dậy nổi!

Gọn gàng nhanh chóng, một cước thu phục!

Mấy tên côn đồ sững sờ, không phản ứng kịp, đây phải cần bao nhiêu khí lực mới làm được! Một chiêu, chỉ dùng một chiêu liền đạp bay Cổ Y Y, ngay cả bọn họ cũng không có khí lực lớn như vậy!

Nhìn thấy Cổ Y Y nằm trên đất bất động, trong lòng mấy tên côn đồ hoảng hốt, tất cả đều chạy tới kiểm tra tình huống Cổ Y Y, Cổ Y Y chính là cháu gái của chủ sự Cổ, nếu bị người ta đã thương, vậy bọn họ đều phải bị phạt a!

Tuyệt tuyệt!

Thanh âm còi xe máy vang lên khiến người nghe chói tai, đưa tới không ít người chú ý! Đường Linh chưa kịp xoay người, một chiếc xe máy vô cùng “soái” đậu bên cạnh Đường Linh!

“Lên xe!” Giọng nói lãnh khốc đến cực điểm!

Đường Linh nghiêng đầu, nhìn thấy Mộ Kỳ Duệ cười trên xe, một chân chống đất, lấy mũ bảo hiểm từ trên người xuống, đưa cho Đường Linh, “Cầm!”

Đường Linh không nhận, nhìn thấy Mộ Kỳ Duệ, lúc này mấy tên côn đồ kia nhìn tập trung hết về phía Đường Linh, cho rằng cô muốn chạy, vội vã tiến lên muốn bắt người, phải biết Đường Linh đã Cổ Y Y bị thương, nếu để cho cô chạy thoát được, sao bọn họ bàn giao được với Cổ chủ sự!

Đường Linh thấy tình huống trước mắt cân nhắc một chút, mà Mộ Kỳ Duệ chỉ hờ hững nhìn tất cả những thứ này, không có một tia hoang mang, tay đưa mũ cho Đường Linh cứ đặt tại trước người Đường Linh, Đường Linh tiếp nhận, sải bước tới xe máy, động tác dứt khoát lưu loát, khi mấy tên côn đồ còn chưa đuổi tới, Mộ Kỳ Duệ nổ máy, vèo một tiếng vọt ra ngoài, hai người nhanh chóng phóng đi dưới sự truy đuổi của đám côn đồ!

Xe máy phân phối lớn của Mộ Kỳ Duệ rất tuyệt, tốc độ cực nhanh, chỉ trong chốc lát liền chạy thật xa, Đường Linh không hỏi hấn đi nơi nào, bởi vì dù cô có hỏi, Mộ Kỳ Duệ cũng không nhất định trả lời!

Mộ Kỳ Duệ cười xe khoảng mười mấy phút, rồi cực ngừng lại tại cửa một quán bar!

“Xuống xe!”

Thanh âm vẫn lạnh lùng, phong cách cool ngầu!

Đường Linh bước xuống xe, tháo xuống mũ bảo hiểm, ném một cái, Mộ Kỳ Duệ giơ tay tiếp được! Sau đó đem mũ bảo hiểm để trên phía sau xe, lấy chìa khoá lên, chỉnh sửa sợi tóc có chút xốc xếch, nhìn Đường Linh thật sâu một cái, có thâm ý khác, nhưng không cất tiếng, nhắc chân tiến vào quán bar!

Đường Linh giương mắt nhìn tên quán bar, cười mỉm chỉ, ánh mắt nheo lại, ồ, thật đúng là trùng hợp, lại một người của Thanh bang!

Không nghĩ tới, Cổ Y Y và Mộ Kỳ Duệ đều là đời kế tiếp của Thanh bang, còn xuất hiện một lúc với cô!

Đường Linh không đi theo vào, mà xoay người, giơ tay đón một chiếc xe, ngồi lên xe, rời khỏi quán bar!

Ngày hôm sau đến trường, Đường Linh triệt để nổi danh!

Ngày hôm qua đánh nhau với nhất tỷ Cổ Y Y của Nhất Linh Lục, việc này bị lan truyền sôi sùng sục, phiên bản nào cũng có, nói Đường Linh vì quyền rũ Mộ Kỳ Duệ, bị Cổ Y Y dẫn người đánh cho đến nổi bỏ dậy không nổi, còn nói hai phe đánh bắt phân thắng bại, thậm chí dám nói, tay chân Cổ Y Y giống như bị trúng tà, người mình tự đánh người mình!

Truyền ra rất nhiều phiên bản, Đường Linh vốn không có danh tiếng gì, chỉ một trận đánh, Đường Linh nổi danh, rất nhiều người trước không biết Đường Linh, tan học đều chạy qua lớp 1 năm 3, chỉ vì muốn nhìn xem Đường Linh có đáng về thế nào!

Vì thế mỗi tiết học đều có không ít học sinh bu xung quanh cửa lớp, điều này khiến đám nữ sinh Tạ Từ Đình ghen tị học máu!

Trong giờ học, Đường Linh không ra khỏi phòng học, mà ngồi tại chỗ ngồi đọc sách, cả người Tô Cảnh toát ra hàn khí ngồi bên cạnh Đường Linh, Đường Linh lại cảm giác được cái máy lạnh đang vận hành!

Tô Cảnh lật qua lật lại quyển sách trên tay, sau đó để qua một bên, trong tay một hồi cầm bút, một hồi buông xuống, liếc mắt nhìn Đường Linh, sau đó lại đưa tầm mắt quay về trên trang sách, cậu phiền não lật hai trang, ngẫm nghĩ một lát, rồi cực khép sách lại, xoay người qua Đường Linh.

“Hôm qua cậu đánh lộn với người ta?” Thanh âm thanh lãnh, kèm theo luồng hàn khí, trong mắt như có một chút lo âu!

Đường Linh thấy được sự phiền não của Tô Cảnh, trong lòng cảm thấy thú vị, cô chưa từng thấy qua thời điểm Tô Cảnh phiền não như vậy, cậu bạn này làm việc từ trước đến giờ đều đầu vào đấy, dù có xảy ra đại sự gì, đều không chút hoang mang, rất có phong độ của một đại tướng, mà hôm nay cảm xúc dĩ nhiên bất ổn, tâm trạng buồn bực, thậm chí ngay cả ngày thường hấn thích nhất là sách cũng vất qua một bên!

Nhìn về mặt Đường Linh đầy ý cười không hề rãnh, lông mày Tô Cảnh khẽ nhíu, ánh mắt nhìn Đường Linh càng thêm thâm trầm, như kiểu bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo phát!

Đường Linh hiểu Tô Cảnh, cho nên một khắc trước khi hấn sắp bùng nổ, cô nhàn nhạt nói, “Uhm, cơ bản đều là các cô ấy tự đánh nhau, tớ nhiều lắm chỉ coi như người xem nào nhiệt!”

Cô xin thề, cô không có nói sai, đúng là tự các cô ấy “đánh” lẫn nhau, tuy rằng không thiếu phần công của cô trong đó!

Tô Cảnh nghe xong không lên tiếng, con mắt nhìn Đường Linh đăm đăm, hình như là muốn quan sát Đường Linh có nói dối hay không, mãi hồi lâu, mới cất giọng có vẻ hơi ngại ngùng, “Cậu không có bị thương chứ?”

Trên mặt Đường Linh mang theo ý cười nhìn chăm chú Tô Cảnh, Tô Cảnh có chút xấu hổ nghiêng đầu đi, lại cầm sách lên, nói là đọc sách, không bằng nói là ngây người, bởi vì hắn đọc hoài không lật trang!

“Cảm ơn quan tâm, tớ không bị thương!”

Đường Linh đáp một câu, sau khi nghe xong, Tô Cảnh tựa hồ gật đầu nhẹ một cái, sau đó bắt đầu lật sách!

Đường Linh thấy Tô Cảnh như vậy, không khỏi tặc lưỡi, đầu gối chính là đầu gối, đến ngay cả câu quan tâm người khác, nói ra cũng kì cục như thế!

“Hừ, không làm diễn viên thực sự là uổng phí!”

Một giọng nói lãnh khốc từ sau người Đường Linh truyền tới, Đường Linh không cần quay đầu lại, cũng biết là Mộ Kỳ Duệ đang nói chuyện, trừ hắn ra, trong lớp không ai có thể nói ra loại giọng cool ngầu lại mang theo ngữ điệu trào phúng giống vậy!

Con nhóc này nói xạo không cần viết nháp, hôm qua sau khi tan học hắn tận mắt chứng kiến con nhóc này đánh lộn với người ta, hắn còn cứu cô nữa, trước mắt dĩ nhiên mặt không đổi sắc nói dối nói mình không đánh nhau!

Còn có cái tên Tô Cảnh kia nữa, nhìn thôi đã khiến hắn cạn lời, con nhóc bình thường nhạt nhẽo Đường Linh kia có gì tốt, còn khiến cậu ta mê đắm đến mức đó, nói một câu thôi đều thấy mắc cỡ ngại ngùng! Đây nếu như hắn, thích liền trực tiến lên, có đứa con gái nào mà không giải quyết được, chỉ là hắn vẫn chưa gặp phải người hắn thích thôi!

Nhưng ngẫm nghĩ lại, trong đám con gái hắn từng gặp qua thì Đường Linh tương đối đặc biệt, con nhóc này không hao sắc mê luyến hắn, cũng không khúm núm không dám nói chuyện cùng hắn, giống như cô đối mặt với ai cũng chính là đáng về không đếm xỉa tới!

Nói một câu thật lòng, tạm thời mà nói, hắn vẫn tìm không ra Đường Linh có tính xấu gì!

Buổi trưa lúc ăn cơm, Đường Linh và Chung Quả Giai cùng đi căng tin, mà tên Mộ Kỳ Duệ kia rốt cuộc lại sấp vô, vẫn bộ dáng cool ngầu ngồi đối diện các cô, có thể tưởng tượng được, phòng ăn nào động nhất định là không nhỏ!

“Tớ nghe nói, hình như hôm nay Cô Y Y không đến trường, các cậu biết vì sao không?”

“Tớ cũng nghe nói, hình như là xin nghỉ!”

“Xin nghỉ? Đây không giống như cô ta nha! Tớ còn tưởng rằng trước mắt không dám đến trường nhất định con nhỏ gọi là Đường Linh kia mới đúng, sao ngược lại là Cô Y Y không đến trường?”

“À, biết rồi, mặt trời là mọc từ hướng tây!”

Nơi có nhiều con gái, tiếng bàn luận luôn không dứt, tất cả chủ đề hoặc là vây quanh Cô Y Y, hoặc là vây quanh Mộ Kỳ Duệ, mà đối tượng bị lên tiếng phê phán vẫn luôn là Đường Linh!

Đường Linh ngẩng đầu, nhàn nhạt nhìn Mộ Kỳ Duệ, Mộ Kỳ Duệ đang nhếch môi, nhìn Đường Linh với vẻ mặt hứng thú!

“Cậu rất thích xem trò vui?”

Mộ Kỳ Duệ hơi run run, không nghĩ tới Đường Linh sẽ chủ động nói chuyện cùng hắn, nghe thấy ý tứ không rõ kia của Đường Linh, trong lòng hắn dĩ nhiên có loại cảm giác quái dị không thành lời, luôn cảm thấy con nhóc này chẳng phải người dễ chọc!

Hắn cười rất ngầu, lập tức đưa tới thanh âm hít khí vào của nhiều vô kể nữ sinh, cùng mơ hồ xen lẫn tiếng mắng chửi! Đường nhiên tiếng hít khí vào đối tượng là Mộ Kỳ Duệ, tiếng nổi giận mắng chửi đối tượng tất nhiên là Đường Linh!

Đường Linh thấy thế, bên môi xẹt qua một độ cong, ánh mắt neho lại, thoát nhìn như một hồ ly, đôi môi khẽ mở, chậm rãi kéo dài phun ra hai chữ, “Tốt lắm!”

Mộ Kỳ Duệ vẫn chưa hiểu rõ hàm nghĩa câu “Tốt lắm” của Đường Linh, Đường Linh đã lười kéo Chung Quả Giai rời khỏi bàn ăn, sau khi dẹp xong đĩa ăn, liền ra khỏi căng tin!

Mấy ngày nay Đường Linh đi tới chỗ nào cũng có người đi theo, liền như hiện tại, phía sau cũng theo chân mấy cái đuôi nhỏ!

Lúc này đột nhiên Đường Linh cất giọng hơi lớn nói với Chung Quả Giai, “Quả tử, cậu có biết tại sao Mộ Kỳ Duệ luôn ưa thích bắt chuyện cùng tớ không?”

Chung Quả Giai sững sờ, không hiểu vì sao Đường Linh đột nhiên nói đến Mộ Kỳ Duệ, nhưng cô vẫn lắc đầu một cái, nhỏ giọng nói, “Không biết!”

Đường Linh cười có vẻ thần bí, sau đó giống như hơi “đề thấp” giọng nói xuống, ghé bên tai Chung Quả Giai nói, giọng nói nhỏ vừa vặn có thể làm cho những cái “đuôi nhỏ” kia nghe thấy, quả nhiên mấy người kia nghe được Đường Linh cùng Chung Quả Giai nói chuyện, đều lần lượt rời đi, chắc là đi tuyên truyền đây!

Nhìn thấy bóng lưng các cô ấy vội vàng rời đi, Đường Linh nhìn thật sâu về phương hướng căng tin, nhếch môi cười, nếu hắn đã thích xem trò vui như vậy, vậy thì cho hắn ném mùi bị coi là trò vui chẳng phải càng vui hơn sao!

Tiếp đó, trong trường học điên cuồng loan truyền một tin, như nước sông cuộn cuộn, không thể ngăn chặn!

Hotboy Mộ Kỳ Duệ, dĩ nhiên yêu thích loại đồ vật vừa bản vừa hôi, hắn luôn đi cùng Đường Linh, cũng bởi vì Đường Linh đã từng tặng cho hắn một cái mũ bảo hiểm vừa bản vừa hôi, hắn mới chú ý tới Đường Linh!

Tuy rằng rất nhiều người không dám tin, cảm thấy điều đó không có khả năng, ai sẽ thích mấy thứ đó, nhưng nghe người ta nói, những lời này là Đường Linh âm thầm kể cho bạn tốt của mình nghe, vô tình bị người khác nghe được, lại cảm thấy, có thể đây là sự thực!

Có lẽ có một số tính cách rất thích mấy đồ “đặc biệt” thì sao! Không thì đa số nữ sinh tặng cho Mộ Kỳ Duệ nhiều đồ như vậy, tại sao hắn một cái cũng không nhận!

Vì thế, tin tức Mộ Kỳ Duệ có cảm giác hứng thú với mấy đồ vừa bản vừa hôi được truyền ra chóng mặt!

Kết quả không ít nữ sinh vì muốn làm cho Mộ Kỳ Duệ chú ý, phí hết tâm tư tìm được đồ vật vừa bản vừa hôi, sau đó tạo ra đủ loại cơ hội ngẫu nhiên gặp gỡ cùng Mộ Kỳ Duệ, đem vật cầm trong tay kín đáo đưa cho hắn! Thậm chí, đem một chậu nước bản, tạt trên người Mộ Kỳ Duệ, với mơ ước dùng phương thức như thế, có thể để lại ấn tượng sâu sắc với Mộ Kỳ Duệ!

Vì thế, Mộ Kỳ Duệ bất lực bị ngược đãi!

Hắn thật sự không hiểu nổi, đám con gái này đều đang làm cái trò trống gì, cuối cùng dưới sự vạn bất đắc dĩ, hắn kéo lại một nữ sinh vừa kín đáo tặng cho hắn một cái khăn mùi xoa bản, nữ sinh kia kích động không thôi, trong lòng mừng thầm, thì ra Mộ Kỳ Duệ thật sự thích thứ này!

Mộ Kỳ Duệ dùng mỹ nam kế, rốt cục đã làm sáng tỏ, mấy ngày nay kẻ đầu sỏ khiến hắn gánh nhiều tội vạ như vậy — Đường Linh!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 43-2: Không nhận tiểu đệ, bị bao nuôi 2/2

Edit:Heidi_Nhược Vũ Các

Giỏi lắm!

Hừ! Quả nhiên giỏi lắm!

Lúc mà không ít nữ sinh bác bỏ tin đồn giúp Mộ Kỳ Duệ, Cổ Y Y đi học lại!

Lúc Cổ Y Y đi học lại, vẫn giống như thường ngày, mười phần khí thế đại tỷ, có mấy nữ sinh tiến lên nịnh bợ Cổ Y Y, đem chuyện Đường Linh chinh Mộ Kỳ Duệ nói cho Cổ Y Y nghe, muốn cho Cổ Y Y ra tay, giải quyết Đường Linh kho khuất mắt!

Nhất Linh Lục trung học rất nhiều người đều biết, Cổ Y Y là fan ruột của Mộ Kỳ Duệ, rất ủng hộ Mộ Kỳ Duệ, có người nói xấu Duệ vương tử, ngày hôm sau khẳng định không thể đặt chân đến trường vì nằm trong bệnh viện!

Cho nên, Cổ Y Y vừa quay lại, trong lòng các cô cảm thấy Đường Linh đã đến lúc rồi đi!

Kết quả, khiến mọi người mở rộng tầm mắt, suýt chút nữa thổ huyết!

Cổ Y Y vậy mà trực tiếp tìm tới lớp Đường Linh, không ít nữ sinh ôm lòng hiếu kỳ, đều theo đuôi đến Nhất Trung năm ba lớp 1!

Tính tình Cổ Y Y táo bạo, không ít người đều chờ xem tình hình Cổ Y Y và Đường Linh ra tay choảng nhau lần nữa!

Bởi vì là thời gian nghỉ trưa, Cổ Y Y đẩy cánh cửa phòng học ra, sau đó ghé vào trong. Viên Nhạc còn định phê bình kẻ nào đá văng cửa ra, nhìn thấy khí thế hung hăng của Cổ Y Y, lập tức rút vào một góc, không dám lên tiếng!

Trong lớp không thiếu nam sinh nhìn thấy cũng ngạc nhiên, bọn họ ngày thường đều là học sinh giỏi, xưa nay không nảy sinh xung đột với học sinh khác, trông thấy Cổ Y Y như vậy, quả thực dọa bọn hắn thót tim!

Tô Cảnh cau mày, thấy Cô Y Y nhìn chăm chăm Đường Linh, không tự chủ đem thân thể chặn lại tầm mắt Cô Y Y! Nhưng rõ ràng hắn đã chậm một bước, Cô Y Y đã nhìn thấy Đường Linh rồi, nhanh chân nhảy qua cửa, xông thẳng tới phía Đường Linh!

Cô Y Y đứng cạnh bàn Đường Linh, cứ như vậy không nhúc nhích nhìn chăm chăm Đường Linh, khiến người ta thoát nhìn có chút hoang mang, có chút lo cho Đường Linh, tuy rằng Đường Linh không có nhiều bạn bè, nói sao thì cô cũng là bạn học cùng lớp, cho nên mọi người vẫn tương đối nghiêng về Đường Linh!

“Tôi nói rồi, tôi không thu tiểu đệ!” Đường Linh miễn cưỡng nói, khiến một đám học sinh té ngửa! Từng người tròn trĩnh hai mắt nhìn Đường Linh, bạn học này sẽ không phải bị dọa sợ đến mức ngu ngốc rồi chứ?

Kết quả sau đó lời Cô Y Y nói, triệt để làm cho bọn họ ngỡ ngáo, “Nhất tỷ tôi trước nay nói lời giữ lời! Có gan chơi có gan chịu, từ nay về sau cậu chính là lão đại của Nhất tỷ tôi đây!”

Đường Linh vẫn như cũ nhàn nhạt liếc mắt nhìn Cô Y Y, nhìn cô ta chống nạnh, vẻ mặt đầy hung tợn, mở miệng nói, “Tôi nói rồi, không thu tiểu đệ!”

Cô Y Y nghe xong, sắc mặt có chút ngưng ngững, bị người ta cự tuyệt thẳng vào mặt, thật đúng là quá mất mặt! Nhưng chuyện mà Cô Y Y muốn làm, thì nhất định phải làm được!

Cô Y Y hít một hơi thật sâu nói, “Cậu nói đi, muốn tôi làm thế nào?”

Đường Linh nhìn cô một cái, cười nói, “Đi ra ngoài, không tiễn!”

Cô Y Y nghe xong, nhìn Đường Linh không dời mắt, nhưng đề xuống lửa giận trong mắt, xoay người đi ra khỏi phòng học! Mà trong nháy mắt quay người rồi đi kia, lại mở miệng nói, “Mặc kệ cậu nghĩ thế nào, lời tôi từng nói, nhất định sẽ tuân thủ!”

Nhìn Cô Y Y hào khí bước ra cửa phòng học, Đường Linh đột nhiên cảm thấy, giống như có một chút thương thức cô ấy!

Tôi thiếu cô ấy không làm bộ, dám làm dám chịu, một lời nói đáng giá ngàn vàng, chỉ là tính cách hơi bốc lửa!

Mọi người thấy Cô Y Y khí thế hung hăng đến, lại thấy Đường Linh nói ra câu khó tin, không xảy ra đánh nhau, Cô Y Y liền tự động rời đi! Đây rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì?

Còn nữa các cô ấy nói cái gì lão đại, cái gì tiểu đệ? Nếu như chính bọn họ không nghe lầm, giống như Cô Y Y phải làm tiểu đệ của Đường Linh ư?

Mọi người kinh ngạc nhìn Đường Linh, từ trên xuống dưới đánh giá một phen, cuối cùng đều bĩu môi, không thể nào! Chỉ bằng cô bạn này?

Kết quả những ngày kế tiếp đã chứng minh, bọn họ không hề nghe lầm, Cô Y Y thật sự muốn làm tiểu đệ của Đường Linh!

Tin tức này vừa lan ra, học sinh hai trường đều rúng động, càng kinh động đến hiệu trưởng Nhất Trung, ông có ý gọi Đường Linh đến phòng làm việc, hiệu trưởng nói chuyện với Đường Linh rất lâu, Đường Linh vừa giả hồ đồ vừa lừa gạt hiệu trưởng khiến ông bỏ qua luôn!

Phải biết lần trước dẫn theo Đường Linh đi Thành phố Ninh tham gia cuộc thi toán học Olympic, nữ sinh này tuy có vẻ không gây chú ý, nhưng ông luôn cảm thấy cô hiểu biết không ít chuyện!

Suy nghĩ một chút, cũng sắp công bố bảng điểm thành tích rồi, không biết đại biểu thành phố S tham gia lần này có kết quả ra sao!

Ra khỏi phòng làm việc của hiệu trưởng, cô đụng phải chủ nhiệm lớp cô giáo Hạ, mà từ trong lời cô giáo Hạ nói, Đường Linh đã hiểu, đây không phải trùng hợp, mà là Cô giáo Hạ đang có ý chờ cô!

“Đường Linh, gần đây em có đủ loại tin tức xấu loan truyền rất nghiêm trọng, cô hy vọng em có thể mau chóng giải quyết, bớt giao du với thành phần bên trường Nhất Linh Lục kia, trước mắt sắp phải thi tốt nghiệp trung học rồi, em nên đem tinh lực đặt lên việc học tập, mà không phải trên những thứ khác! Em nghe có hiểu không?”

Cô giáo Hạ nói mấy câu này, bề ngoài là quan tâm sự an toàn và học tập của Đường Linh, mà trên thực tế cô giáo đang cảnh cáo Đường Linh, không được gây chuyện thị phi!

Đường Linh không nói gì, chỉ nhẹ nhàng gật đầu, cô giáo Hạ thấy vậy, liền lấy cớ bận việc, vội rời đi trước!

Đường Linh nhìn bóng lưng cô giáo Hạ bỗng cảm thấy buồn!

Tự trường rồi, thời gian cá nhân của Đường Linh bên không dài như thời gian nghỉ Tết nữa, nhưng cũng may Đường Linh biết cách tận dụng thời gian, công việc lẫn học tập hai bên đều không làm lỡ!

Cuối tuần, lúc trước cục trưởng Cục Văn hóa Trần Dục mang đến một tin tức tốt, đó chính là chính phủ đã phê chuẩn bản kế hoạch của Đường Linh, nói cách khác, con phố đồ cổ có thể đăng lên nhật báo!

Nhưng chính phủ lại đưa ra một yêu cầu, yêu cầu cô đưa ra trước mức tài chính tiền vốn khởi động khá lớn, chỉ riêng khoản tiền bảo đảm đã lên tới con

số 20 triệu!

“Không phải chứ! 20 triệu?”

Thích Khải Bình quát kêu một tiếng, “Đường tổng, vụ buôn bán 20 triệu này, cô phải thận trọng a!”

Ngay cả Chu Hồng Vũ người luôn luôn mặc kệ người khác, trong lòng cũng cả kinh, trên mặt lộ ra vẻ không tán thành, khoản tiền bảo đảm thực sự quá lớn!

Vốn khoản tài chính khởi động đã rất lớn, bây giờ còn muốn đặt cọc 20 triệu tiền bảo đảm, vậy bọn họ còn tiền đâu mà làm thị trường đồ cổ!

Lúc trước Lưu Đông anh chàng kẻ toán trẻ tuổi cùng Thích Khải Bình đồng thời trở về kia, đem Trần Bảo Trai hiện tại tính toán một hồi tài sản vốn lưu động, đại khái có được mười mấy triệu tiền vốn tài sản lưu động, Trần Bảo Trai cũng cần vốn lưu động, giáo dục Hoa Đà vừa mới đi vào hoạt động, vẫn chưa kiếm được tiền, mà Đế Hào ngược lại có thể kiếm lời không ít, nhưng dù sao tiền vốn có hạn, Đường Linh lần đầu gặp tình trạng khó khăn về nguồn tài chính!

Nhưng cũng may còn có thời gian, Đường Linh đáp ứng Trần cục trưởng rồi, Trần cục trưởng vốn vẫn e ngại tiền bảo đảm cao như vậy, hạng mục con phở đồ cổ phòng chừng bị hủy bỏ, không nghĩ tới Đường Linh chỉ hơi suy nghĩ, đã đồng ý!

Trần Dục không khỏi âm thầm hoảng sợ, thực lực Đường Linh trong lòng hắn lại tăng lên một nấc thang!

20 triệu a!

Đó cũng không phải là một khoản nhỏ, dễ dàng đáp ứng như vậy, thật khiến người ta thán phục a!

Trần cục trưởng đi rồi, Đường Linh và Lô Từ đi Trần Bảo Trai, bây giờ có thể xoay sở được tiền nhanh nhất, chỉ có thể là Trần Bảo Trai!

Lần trước buổi đầu giá ngọc thạch ở tỉnh Vân, cô đã đào được không thiếu thứ tốt, mà Đế Vương Lục cùng Từ Tinh Linh những loại hàng cực phẩm như vậy, cũng đâu ít người thèm khát, lúc trước từng đáp ứng tổ chức một cuộc triển lãm ngọc thạch, xem ra phải nhanh chóng bắt tay vào chuẩn bị thôi!

Bán đi khối Đế Vương Lục, chuyện tiền đảm bảo liền được giải quyết dễ dàng!

Lưu Triển Bằng nghe Đường Linh nói xong, liền vội vàng bắt tay ngay vào việc chuẩn bị triển lãm ngọc thạch, ngày hôm sau liền gửi đi thiệp mời, Đường Linh lại từ trong đồng mao liệu, chọn ra một số phi thủy không tệ lắm, giao cho Lưu Triển Bằng, Lưu Triển Bằng vận chuyển mao liệu đến xưởng gia công ngọc thạch, giao nhiệm vụ mài ngọc cho Vu Khánh Hi!

Vu Khánh Hi chính là người từ trong ngục giam mới được thả ra, lúc trước Đường Linh để Lô Từ dò xét người đó, trước kia từng làm việc cho Lưu Triển Bằng, hắn có tay nghề cực khéo léo, đây cũng là nguyên nhân Đường Linh coi trọng hắn!

Vu Khánh Hi cũng coi như không chịu thua kém, tuy rằng ở lâu trong ngục giam như vậy, nhưng tay nghề lại không có chút thụt lùi nào, đồ trang sức ngọc trai qua bàn tay nghệ nhân của hắn điêu khắc, mỗi một vật phẩm đều có thể được xưng là cực phẩm! Dần dà, công việc giải mao liệu cũng giao tất cả cho xưởng gia công ngọc thạch!

Xưởng gia công ngọc thạch, Lưu Triển Bằng tìm người có chuyên môn làm kỹ thuật, cũng từ trong xưởng chọn vài người động tác nhanh nhẹn, được đào tạo ở bộ phận kỹ thuật, hiệu quả coi như không tệ, mà công nhân đều vì cảm kích Trần Bảo Trai đã cho họ cơ hội việc làm, không bị thất nghiệp, nên đều dốc hết toàn lực làm việc, bầu không khí rất tích cực!

Mà mẹ Đường Linh là Trương Hoa, làm chủ nhiệm kho, công việc nhàn hạ, đãi ngộ cũng tốt, mỗi ngày đều nhìn thấy những loại ngọc thạch có linh tính, hiện tại thoạt nhìn cả người khí sắc đều tốt hơn rõ rệt!

Thái độ người trong nhà đối với Trương Hoa cũng tốt hơn rất nhiều, Lý Hồng Cầm cũng không giống kiểu trước đây hay gây sự, tuy nhiên có đôi khi vẫn lăm mồm nhắc tới vài câu, nhưng so với trước đây thì tốt hơn gấp bao nhiêu lần! Đường Từ Ngọc tâm khí cao ngạo, bởi vì chuyện chồng cô xuống chức, Trương Hoa lại thăng chức, cho nên cũng không đến cửa, ngược lại coi như thanh tịnh!

Trong lúc Đường Linh bận rộn, Triệu Nguyên đã trở lại!

Chuyện đầu tiên khi Triệu Nguyên trở về, chính là tìm đến Trần Bảo Trai, tới gặp Đường Linh, nhưng rất không khéo lại trùng vào thứ 3, Đường Linh phải đi học, Triệu Nguyên không gặp được cô, sắc mặt có chút u ám, xoay người ra khỏi Trần Bảo Trai, hắn trở về thay đổi một bộ quần áo thể thao nhẹ nhàng khoan khoái, rồi lái xe thẳng đến Nhất Trung của thành phố S!

Buổi trưa, tại cổng trường Nhất Trung, đậu một chiếc xe việt dã sang trọng, một người thanh niên yêu nghiệt với trang phục thể thao đứng dựa ngoài xe, trong tay kẹp lấy điều thuốc, cũng không sợ thời tiết lạnh giá bên ngoài, cứ như vậy đứng ngoài xe, giống như đang chờ ai đó!

Cuối cùng đã tới thời gian dùng cơm trưa, bên trong cổng trường học sinh đi ngang qua càng ngày càng nhiều, người thấy được một màn này cũng càng ngày càng nhiều, Triệu Nguyên kia với bộ dáng yêu mỹ, hết lần này đến lần khác đưa tới nữ sinh dùng chân cùng tiếng hét chói tai, thường ngày mỗi khi đến thời gian ăn cơm trưa, tất cả mọi người đều ngay lập tức chạy về phía căng tin, mà hôm nay người trong căng tin không có bao nhiêu, nhân viên căng tin đều nghỉ hoặc không thôi!

Triệu Nguyên đứng bên ngoài xe trông thấy một đám nhóc con, bu đồng nghệt bên trong cổng trường, hoa si hò hét ầm ĩ, thực sự có chút buồn bực!

Đường Linh chết tiệt, tại sao vẫn chưa ra!

Trước khi đến Nhất Trung hẳn đã điện thoại cho hiệu trưởng trước rồi, cho phép Đường Linh tan học sớm, kết quả chỉ chốc lát sau hẳn nhận được điện thoại của hiệu trưởng, hiệu trưởng nói Đường Linh kiên trì lên lớp, tan học mới ra, vì thế liền xuất hiện một màn Triệu Nguyên bị một đồng nữ sinh vây xem!

Mà Đường Linh rốt cục đứng thời điểm Triệu Nguyên chuẩn bị xông vào bắt người thì đi ra, nhìn thấy một đồng nữ sinh vây quanh cổng trường, Đường Linh đã lắc đầu bật cười, Triệu Nguyên này so với Tô Cảnh cùng Mộ Kỳ Duệ còn được hoan nghênh hơn!

Đôi mắt phượng kia khi nhìn thấy Đường Linh, bên môi gọi lên ý cười, cứ như vậy nhìn cô không dời mắt, mãi đến tận khi Đường Linh đi tới, hẳn mới lộ ra nụ cười làm điên đảo chúng sinh, lập tức đưa tới thanh âm nhiều vô kể nữ sinh thét lên ầm ĩ!

Đường Linh chứng kiến thấy một màn như vậy, thậm chí dài nói, xem ra cô lại lần nữa nổi danh rồi!

Quả nhiên một đám nữ sinh nhìn thấy Đường Linh đi tới cổng trường học, chưa ra khỏi cổng, đứng ở nơi đó, Triệu Nguyên đã đi tới, đám nữ sinh kia lại điên cuồng!

“Đó chẳng phải Đường Linh của năm ba lớp 1 sao? Trời ạ, tớ muốn điên rồi! Cô ta sao cứ nhìn thấy soái ca liền đi quyến rũ a! Quyến rũ Tô Cảnh và Mộ Kỳ Duệ rồi, hiện tại ngay cả anh chàng soái ca yêu nghiệt này cô ta cũng phải quyến rũ sao! Tức chết tớ rồi!”

“Biến đi! Thật con mẹ nó xui! Con nhỏ đó không phải soái ca thì không quyến rũ! Đám soái ca đều là kẻ đàn độn sao! Nhất tỷ sao không đuổi nó cho khuất mắt đi!”

“Cậu biết cái gì! Nhất tỷ lần trước đã đi tìm Đường Linh, không biết đã nói gì, sau đó Nhất tỷ vẫn chưa đến trường! Nếu không phải vậy, sao có thể đến phiên nó hung hãn!”

“Tớ nghe người ta nói, Nhất tỷ phải nhận Đường Linh làm lão đại đó?” Một nữ sinh trường Nhất Linh Lục hồ nghi nói.

“Mẹ nó! Đừng nghe đám Nhất Trung kia nói tào lao! Chờ Nhất tỷ quay lại, nhất định sẽ tìm ra đứa tung tin vịt này, đánh cho bọn nó bán thân tàn phế mới hả giận!”

Vài nữ sinh Nhất Trung đứng cách gần đó, xê dịch bước chân ra xa, đứng xa một chút! Đám học sinh xấu đó, không đáng nói chuyện với nữ sinh Nhất Trung bọn cô đâu!

“Mau nhìn, anh chàng soái ca yêu nghiệt kia vậy mà đi nói chuyện cùng Đường Linh kia!”

Một đám nữ sinh nhìn hau háu về phía Đường Linh cùng Triệu Nguyên, bởi vì cách hơi xa, căn bản không nghe thấy bọn họ đang nói cái gì, nhưng ai nấy đều vênh tai lên, giống như thật sự nghe được vậy!

“Sao anh lại tới đây?” Đường Linh ngược lại thật kinh ngạc, Triệu Nguyên vì tìm cô lại chạy đến tận trường!

Triệu Nguyên không vui trừng mắt nhìn Đường Linh một cái, khiến Đường Linh không hiểu ra sao! Cái tên này hẳn bị bệnh gì rồi!

“Em về thành phố S tại sao không nói trước với tôi một tiếng!”

Trong lòng Triệu Nguyên ôm cục lửa, vào cái ngày tại bệnh viện cùng Đường Linh tách ra, không nghĩ tới lúc hẳn bận xong là đi tìm Đường Linh ngay, lại phát hiện Đường Linh đã bỏ đi từ lâu! Còn không cùng hẳn chào hỏi một tiếng cứ như vậy bỏ đi rồi!

Tức khắc, hẳn cảm thấy bị xem nhẹ! Loại cảm giác kia rất không dễ chịu!

Chẳng phải hẳn không muốn về thành phố S, mà là hiện tại tứ đại gia tộc nổi lên sóng lớn sóng ngầm, hẳn cần ở lại tỉnh Vân, hẳn ở đó cũng đâu nhàn rồi, mỗi ngày bận bịu ngay cả đến giấc ngủ cũng đều xa xỉ, ngay cả thời gian trong Tết, hẳn đều bận rộn bù đầu, hiện tại thật vất vả mới ổn định thể cuộc ở tỉnh Vân, hẳn mới vội vàng trở lại!

Sau khi trở về, Đường Linh không có mặt ở Trần Bảo Trai, hẳn chạy tới trường học của cô, cô lại vẫn không chịu đi ra, nhất định phải đợi hết tiết học!

Nguyên thiếu gia hẳn đây lúc nào thì phải chờ đợi ai! Ngoại trừ Đường Linh, người khác ai chẳng ước gì quý xuống đất chờ hẳn!

Lần thứ nhất khiến hẳn đợi ở cửa Trần Bảo Trai một tiếng đồng hồ như kẻ ngốc, lần thứ hai hẳn cố ý đi Trần Bảo Các tìm cô, cô thừa dịp hẳn tiếp khách có vài phút, liền chạy mất, mà lần này, dĩ nhiên để hẳn chờ ở cổng trường học, bị một đám nữ sinh háo sắc vây xem!

Suy nghĩ một chút liền thấy lửa giận khó dằn! Nhưng giây phút khi nhìn thấy Đường Linh kia, dường như lửa giận bị tiêu tán đi rất nhiều, tuy nhiên trong lòng hẳn vẫn có chút khó chịu!

Đường Linh nhìn người có chút nóng nảy trước mặt, hơi cười trừ nói, “Ai bảo Nguyên đại thiếu gia hành tung lơ lửng không cố định, tôi dù có lòng cũng không đủ sức a!”

Đôi mắt phượng thật đẹp kia của Triệu Nguyên rốt cục tàn đi mù mịt, ngoài miệng không nói, nhưng cũng nhìn ra được đối với đáp án của Đường Linh miễn cưỡng tiếp nhận!

Coi như cô có lương tâm, còn biết tìm hán!

Nhưng Triệu Nguyên làm sao biết, Đường Linh căn bản không hề nghĩ đến hán, vào cái ngày gặp phải mấy tên đại hán kia công kích cô, sau khi người gọi là Thập Nhất kia đã cứu cô, cô đã cùng Lôi Tử quay về thành phố S ngay!

Phải biết thế lực tinh Vân rắc rối, cô tạm thời vẫn không muốn chen một chân vào, nên đã ra một quyết định, quay về thành phố S!

Tinh Vân vốn cũng không phải là thiên hạ của cô, tại địa bàn của người khác cô còn chưa có năng lực hoành hành, bất quá chờ đến thời điểm cô đủ lông đủ cánh, cũng không ngại chơi một chút với họ!

“Buổi tối tan học, tôi tới đón em, dùng bữa với tôi!” Sau đó suy nghĩ gì đó, lại bổ sung một câu, “Có việc muốn nói!”

Đường Linh khẽ cười một tiếng, xem ra Triệu Nguyên bị cô cho ăn thịt thỏ nhiều lần nên có bóng ma trong lòng, rất sợ Đường Linh lại lần nữa cho hán leo cây!

Đường Linh liếc mắt nhìn một đám nữ sinh sau lưng, không quên dặn dò một câu, “Nếu như không muốn bị vây xem, nhớ buổi tối khiêm tốn một chút!”

Vừa dứt lời, liền nghe được tiếng Triệu Nguyên hừ lạnh, sau đó đã mở cửa xe, lên xe khởi động lao vút đi!

Đường Linh nhìn theo, sau đó xoay người đi về hướng phía căng tin!

Nhìn bóng lưng Đường Linh rời đi, tinh thần buồn chuyện của đám nữ sinh lại bắt đầu!

“Các cậu nghe bọn họ nói gì không?”

“Không nghe a! Mấy người nói xem bọn họ quan hệ thế nào a?”

“Xời! Còn có thể là quan hệ thế nào, mọi người không thấy anh chàng kia lái siêu xe sao! Chỉ một chiếc siêu xe kia liền hơn 10 triệu! Nhà tớ mở garage sửa xe, từ nhỏ tớ nhìn xe lớn lên! Nhưng loại xe đó tớ cũng chỉ thấy qua trên tạp chí thôi!”

“Hơn mười triệu?”

Đám người ồ lên!

Hơn mười triệu, đó là con số các cô không thể hiểu!

“Tớ nghe nói, những người có tiền đó, giống như rất thích bao dưỡng nữ sinh!”

“Mẹ! Cái gì là giống như! Rõ ràng là thật!”

“A? Vậy nói như thế, Đường Linh bị người ta bao nuôi? Trời ạ! Quá động trời!”

“Anh chàng kia đẹp trai như vậy, nếu như bao dưỡng tớ, tớ đồng ý ngay!”

“Xời! Mơ đi cưng! Muốn bao dưỡng cũng có chúng tớ xếp hàng trước, mắc mớ gì tới lượt cậu! Cần làm gì thì đi làm đấy đi!”

Vì thế, tin tức Đường Linh bị bao nuôi hừ hừ thực thực lại truyền khắp hai trường học!

Nghe được tin tức Tô Cảnh nổi giận đùng đùng đi tới trước bàn ăn của Đường Linh, ngồi cùng bàn vẫn là ba người, Đường Linh, Chung Quà Giai, Mộ Kỳ Duệ!

Bưng khay ăn để rầm một tiếng lên bàn, ngồi xuống đối diện Đường Linh, cũng không nói chuyện, nhìn Đường Linh đăm đăm, ánh mắt như muốn phun lửa!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 44: Anh hùng cứu mỹ nhân, bảo vệ nhi đồng

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Nhất thời bầu không khí trên bàn ăn nghiêm nghị, thời điểm Chung Quả Giai nhìn thấy Tô Cảnh đặt mạnh khay ăn xuống bàn, động tác gấp thức ăn liên sững lại, đôi đũa cũng bỏ qua một bên!

Đường Linh vẫn nhàn nhả ăn, Mộ Kỳ Duệ thì trung ra vẻ mặt lạnh lùng, nụ cười như có như không luôn hiện trên môi, thấy Tô Cảnh đến đây, hần khoanh tay trước ngực dựa người vào thành ghế, bày ra bộ dáng muốn xem kịch vui!

Lần trước Đường Linh có ý tung tin, khiến một người ưa sạch sẽ như hần, đã phải chịu nhiều cảnh tượng “ngẫu nhiên gặp” như thế, cuối cùng còn phải dựa vào nữ nam kế, dính chính tin tức hần thích sạch sẽ truyền ra ngoài, đám nữ sinh háo sắc mới ngừng lại những hành động điên rồ, hần cũng chỉ biết tự nhiên rằng nghiêng lợi mà thôi! Con nhỏ đó cố ý hại hần xấu mặt trước đám nữ sinh, cũng hại các nữ sinh bị Duệ vương tử ghét bỏ!

Đáng giận! Quả thực tội không thể tha thứ!

Tô Cảnh cũng không ăn cơm, chỉ nhìn Đường Linh đăm đăm, cuối cùng Chung Quả Giai không nhìn nổi, cất giọng nhỏ hơn muỗi kêu, “Lớp trưởng, cậu không ăn cơm sao?”

Tô Cảnh dường như không nghe thấy, vẫn như cũ nhìn chăm chăm Đường Linh, Chung Quả Giai có chút xấu hổ, nhưng cô thường xuyên bị bạn học ngó lơ, đã thành thói quen, cho nên cũng để tâm nhiều!

Nhưng Đường Linh lại ngứa mắt, cô có thể chịu được tính tình kì quặc của Tô Cảnh, nhưng không cách nào nhịn được người cô nhận định là bạn cũng phải chịu đựng tính khí quái đản đó!

“Lớp trưởng Tô của chúng ta làm gì vậy, chỉ nhìn tở thì cậu no bụng rồi à?”

Đường Linh để đũa xuống, tựa lưng vào ghế, lẳng lặng nhìn Tô Cảnh!

Vì thế, một bàn này, bốn người đều không ăn cơm, cũng không nói chuyện, cứ ngồi lẳng lặng, bầu không khí quỷ dị!

“Các cô ấy nói là sự thật sao?” Giọng nói nghiêm nghị, trong mắt dường như còn có vẻ lo lắng!

Chung Quả Giai nghi hoặc nhìn Tô Cảnh, các cô ấy nói gì? Không có nói gì mà! Cô đương nhiên không biết, Đường Linh vừa mới gặp Triệu Nguyên, chuyện tình Đường Linh bị bao nuôi đã bị truyền ra, chỉ là Chung Quả Giai không nghe thấy thôi!

Mà nỗ lực Đường Linh kinh người, tự nhiên nghe được những truyền ngôn kia! Nhưng điều cô không nghĩ tới là Tô Cảnh cũng nghe được, còn hấp tấp chạy tới chất vấn cô!

Thằng nhóc này từ trước đến giờ không thích người nhiều chuyện, hần không quan tâm người khác thế nào, đừng nói đến chuyện người khác xảy ra chuyện gì, hần cũng luôn bình tĩnh, không ảnh hưởng được đến hần!

Nhưng lần này hần nghe có người đồn đại, nói Đường Linh bị bao dưỡng, người đàn ông kia còn tìm tới tận cổng trường, hần không bình tĩnh nổi! Bưng khay ăn đi thẳng đến chỗ Đường Linh!

“Ôi, Bể sơn vương tử lớp trưởng Tô đại nhân chúng ta lúc nào thì cũng nhiều chuyện như vậy?”

Bởi vì thái độ Tô Cảnh đối xử với Chung Quả Giai như thế, Đường Linh mở miệng cũng có ý châm chọc, Tô Cảnh nghe vào tai cảm giác thập phần không thoải mái! Tuy rằng mỗi lần Đường Linh nói chuyện với hần đều quái gở, nhưng nghe khá gần gũi, hôm nay lại thấy có vẻ xa cách!

Tô Cảnh khẽ cau mày, Chung Quả Giai nhìn bầu không khí không đúng, hơi run chen vào một câu, “Cái gì đồn đại a?”

Tô Cảnh ngạc nhiên, nhìn một vòng ba người, mới phản ứng lại, lời đồn đại chắc là vẫn chưa truyền tới tai họ! Hần gấp ngừng, không biết nói sao, bởi vì mấy lời đó, thật sự là rất khó nghe!

Đường Linh mỉm cười, sau đó lộ ra vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nói, “Đúng vậy a, đồn đại cái gì?”

Thấy vẻ mặt ba người đầy nghi vấn nhìn hần, bộ dáng rất hứng thú của Đường Linh, Tô Cảnh không được tự nhiên, hít sâu một hơi, đề xuống nghi vấn đang mắc kẹt ở cổ họng, thấp giọng nói, “Không có!”

Sau đó luống cuống cầm đũa lên, vô cùng bức bối bắt đầu ăn cơm!

Đầu óc Chung Quả Giai mơ hồ, Mộ Kỳ Duệ thì nhìn Tô Cảnh nghiêng ngả, hần cũng không lên tiếng, bắt đầu ăn tiếp!

Đường Linh cũng không truy hỏi, cô biết rõ, dù cô cố truy hỏi Tô Cảnh, nếu cậu ta không muốn nói, thì có hỏi cũng vô dụng!

Ăn cơm xong, Tô Cảnh ngẩng đầu nhìn Đường Linh, rồi đứng lên, không chào hỏi gì, bưng khay ăn bỏ đi!

Sau khi Tô Cảnh bỏ đi, Chung Quà Giai mới nhỏ giọng hỏi, “Đường Đường, tớ phát hiện lớp trưởng Tô nhìn rất lợi hại a!”

Đường Linh cười, “Cậu ta chỉ biết bày ra bộ dáng đó, quen là tốt rồi! Cậu ăn xong rồi sao, đi thôi Quà tử!”

Chung Quà Giai gật đầu, cùng Đường Linh rời đi, mà Mộ Kỳ Duệ lại một lần nữa bị bỏ lại!

Cả buổi trưa, Tô Cảnh đều khá kỳ quái, muốn hỏi Đường Linh, nhưng lại sợ làm tổn thương Đường Linh, tự hấn đầy bụng nghi hoặc, thời điểm tan học, Đường Linh đeo ba lô lên vai, không đợi Tô Cảnh đặt câu hỏi, liền rời phòng học!

Đường Linh đi nhanh như vậy, tuyệt đối không phải vì Triệu Nguyên chờ bên ngoài, mà là cô từng đụng phải sự cố chấp của Tô Cảnh!

Nhớ tới lần hội liên hoa tiểu học kia, do cô quên chuẩn bị thiệp chúc mừng năm mới, thằng nhóc này tặng cho Đường Linh thiệp chúc mừng năm mới lại đòi về, nói cái gì mà kêu cô phải cầm thiệp của cô đến đòi! Đường Linh đâu để ở trong lòng, kết quả ngày đầu tiên khai giảng, khuôn mặt Tô Cảnh nghiêm túc, trông thấy Đường Linh câu nói đầu tiên là, “Thiệp chúc mừng năm mới của cậu đâu?”

Đường Linh như bị sét đánh đờ đẫn, thằng nhóc này chỉ vì một tấm thiệp chúc mừng năm mới, vậy mà ghi nhớ suốt trong một kỳ nghỉ, mới khai giảng là chặn cô lại ở cửa chỉ để đòi tấm thiệp!

Cuối cùng vì không muốn chịu đựng vẻ lạnh như băng của Tô Cảnh kia, Đường Linh mua đại một tấm thiệp ở cổng trường, chỉ viết lên tên mình, đưa cho Tô Cảnh, thằng nhóc này mới lấy ra tấm thiệp trước Tết hấn từng tặng cô rồi lấy lại kia, đưa cho Đường Linh!

Sau đó hội liên hoan hàng năm Đường Linh không quên chuẩn bị thiệp chúc mừng năm mới, cũng do bị Tô Cảnh ảnh hưởng!

Cho nên, Đường Linh tin tưởng, nếu cô không nhanh chân lên, với tính cố chấp của Tô Cảnh, nhất định hấn sẽ đem một bụng ghen ghét quát nói ra cho bằng được! Đối mặt với sự chấp nhất ấy, Đường Linh thừa nhận, cô vẫn có chút sợ!

Ngồi trong một nhà hàng Tây khung cảnh rất tốt, Đường Linh nhìn Triệu Nguyên từ trên xuống dưới với một thân trang phục nổi bật vô cùng! Nhìn bộ dáng hấn kia, Đường Linh chỉ muốn động thủ đánh hấn!

Lúc tới đón Đường Linh tan học, thằng nhóc này chẳng những không nghe Đường Linh nói, khiêm tốn chút, ngược lại còn mặc một thân màu đỏ chói, lái chiếc siêu xe “Bắc Âu u linh” đủ khiến bất kì ai cũng phải điên cuồng, cực kì đẹp trai bắt mắt đứng ở cổng trường học, hành động của anh ta lập tức đưa tới vô số tiếng hét!

Không muốn đưa tới bạo động, đang lúc mọi người còn đang ước ao ghen tị, Đường Linh nhanh chóng chui vào trong xe, đóng cửa xe lại!

Không cần nghĩ cũng biết, ngày mai đến trường, tin đồn cô bị “bao nuôi” sẽ bị loan truyền thế nào nữa!

“Một buổi tối, em nhìn tôi lần thứ 132 rồi, sao thế? Chẳng lẽ đã nhìn trúng bổn thiếu gia rồi?”

Triệu Nguyên nở nụ cười mê ly làm mù mắt người đối diện, cặp mắt phượng xinh đẹp hơi nheo lại, kết hợp với ánh đèn nhà hàng, có vẻ phá lệ mê người!

Đường Linh nhìn Triệu Nguyên, trong giọng nói mang theo một chút lười biếng nói, “Nếu như có thể giết chết anh bằng ánh nhìn, tôi nghĩ tôi đã giết anh 132 lần rồi!”

Triệu Nguyên không để ý chút nào, ý tứ Đường Linh rõ ràng, bên môi vẫn y nguyên nụ cười, “Con gái đều là động vật khẩu thị tâm phi, buổi trưa em chê tôi quá xoàng xĩnh, buổi tối đương nhiên phải kiêu căng một chút!”

Khẩu thị tâm phi?

Đường Linh xin thề, nếu như cô biết sự hiểu biết của Triệu Nguyên đối với con gái chỉ là khẩu thị tâm phi, buổi trưa cô tuyệt đối sẽ không để Triệu Nguyên buổi tối đi đón cô!

Lừa hấn một cái, Đường Linh hỏi, “Nguyên đại thiếu gia tìm tôi có chuyện gì?”

“Thế nào, không có chuyện thì không thể tìm em ăn cơm?” Triệu Nguyên nhún mày, cảm thấy cái lừa kia của Đường Linh thật sự đáng yêu cực kỳ!

Đường Linh cười, “Nguyên đại thiếu gia mời ăn cơm, bao nhiêu người cầu còn không được! Tôi vô cùng vinh hạnh!”

“Ồ? Đã vô cùng vinh hạnh, tôi ngược lại nguyện ý cho em mỗi ngày đều được hưởng dụng một lần!” Triệu Nguyên híp lại cặp mắt phượng, khóe mắt đều giương lên, nhìn ra được tâm tình hấn không tệ!

“Tôi phúc mỏng, thật vất vả mới tích góp một chút phúc khí, cũng không thể lãng phí ở việc ăn cơm cùng anh!”

Nghe Đường Linh bông đùa, Triệu Nguyên tươi cười, nhớ tới chuyện ở tỉnh Vân, mới hơi thu lại nụ cười, uống một hớp rượu đỏ trong ly, “Lần trước sao đi gấp như vậy?”

Đường Linh nhún vai một cái, giang tay, giọng điệu mang đậm sự trêu chọc, “Chạy thoát thân có thể không vội sao? Lá gan tôi rất nhỏ!”

Triệu Nguyên cầm ly rượu trên tay, khẽ nhủ mày, sát khí bén nhọn mịt mờ tại đáy mắt, “Thoát thân? Có người truy giết em?”

Đường Linh bấu môi, cảm khái vô hạn nói, “Khả năng là có người ghen tỵ tôi khi chất tào nhãi, cho nên cố ý tìm mấy người đàn ông hung mãnh rượt đuổi tôi trên đường, aiz! Quả nhiên là mất hết hình tượng a!”

Vừa nói vừa giơ tay lên, giả vờ giả vịt vuốt lại tóc mái!

Triệu Nguyên sau khi nghe xong, bàn tay siết lại, chiếc ly thủy tinh trên tay bị bóp nát, tay hẳn bị chảy máu, dòng máu hòa cùng rượu đỏ nhiều từng giọt lên bàn!

Phục vụ đứng cách đó không xa nhìn thấy, vội vã chạy đi lấy hộp y tế, để xử lý vết thương cho Triệu Nguyên!

Nguyên thiếu là hội viên đỉnh cấp tại đây, bọn họ đều biết thân phận của Triệu Nguyên, rất sợ Triệu Nguyên bắt tội, cho nên trông thấy cái ly bị vỡ nát trong tay Triệu Nguyên, ai nấy đều run sợ trong lòng!

“Nguyên thiếu, rất xin lỗi ngài, đều tại chúng tôi không kiểm tra tốt, khiến tya ngài bị thương, chúng tôi... chúng tôi...”

Quản lý nghe tin đi như chạy đến nơi, không ngừng khom lưng bồi tội, chỉ sợ Nguyên thiếu truy cứu!

“Được rồi, mọi người cũng đừng nói xin lỗi, dù mọi người có đưa anh ta một cái ly sắt, cũng bị bóp nát thôi! Tự anh ấy bóp vỡ, không liên quan đến mọi người!”

Đường Linh nhìn thấy quản lý đầu toát đầy mồ hôi, thực sự nhìn không nổi nữa, nên đã chen vào một câu!

Quản lý ngẩng ngốc nhìn trước Đường Linh, thấy cô cũng chỉ khoảng mười lăm mười sáu tuổi, lại dám đầy trách nhiệm lên đầu Nguyên thiếu, lá gan thực sự quá lớn!

“Cái kia, Nguyên thiếu, xin ngài cho phép chúng tôi băng bó một chút!” Đường Linh dám nói thể với, hẳn nào đâu có cái gan đó!

Triệu Nguyên lơ đãng nhìn vết thương chảy máu trên tay, không buồn nhìn đến quản lý, chỉ phân phó nói, “Hộp thuốc để lại, các người lui xuống!”

Quản lý nghe xong, lập tức để hộp thuốc lại, dẫn phục vụ lui xuống!

“Có người chuyên nghiệp băng bó, Nguyên đại thiếu gia không cần, chẳng lẽ muốn để tôi người ngoài nghề này băng bó cho anh?” Đường Linh nói giỡn một câu.

Triệu Nguyên nhìn Đường Linh, “Em đã có giác ngộ này, chẳng lẽ còn muốn tôi mở lời nhờ cậy em?”

Đường Linh nhún vai, cầm lấy hộp thuốc, ngồi cạnh Triệu Nguyên, Triệu Nguyên đưa tay qua, có mảnh thủy tinh bề ghim sâu trong da, nhìn ra được, lúc hẳn bóp đã dùng bao nhiêu sức lực!

“Nguyên đại thiếu gia tự mình hại mình! Chà chà! Vết thương này cũng thật không cặn!”

Triệu Nguyên nghe xong khóe mắt giật một cái!

Đường Linh lấy ra một cái kẹp từ hộp thuốc, dùng rượu còn khử độc, một tay nắm lấy ngón tay Triệu Nguyên, một tay cầm kẹp nhỏ ra mảnh vỡ thủy tinh kia, lông mày Triệu Nguyên chưa hề nhả cái nào, dường như mảnh vỡ thủy tinh kia cũng không phải ghim trên tay hẳn!

“Là ai truy giết em? Nhà họ Tiền hay là nhà Mộ Dung?”

Triệu Nguyên trầm tư một lúc, mở miệng hỏi! Đường Linh lúc ở tỉnh Vân cũng chỉ đắc tội hai nhà kia, trừ hai nhà này ra, hẳn không nghĩ ra ai sẽ truy sát một con nhóc chưa thành niên như cô!

Đường Linh rút ra một mảnh vỡ, nghiêng đầu chậm rãi nói, “Tại sao không hoài nghi nhà họ Phùng?”

“Nhà họ Phùng?” Triệu Nguyên nhíu mày, lắc đầu một cái nói một cách bình tĩnh, “Không phải nhà họ Phùng!”

“Ồ?”

Đường Linh dừng động tác trong tay, phải biết nhà họ Phùng gia vẫn cho rằng Đường Linh làm hại Phùng Thiên Nguyệt cùng Phùng Tư Dương ngã bậc thang rơi xuống lầu, nếu luận kẻ thù, nói vậy nhà họ Phùng càng hận Đường Linh hơn không phải sao!

“Không phải nhà họ Phùng làm, điểm ấy tôi còn có thể khẳng định! Tuy rằng Thiên Nguyệt điêu ngoa tùy hứng, nhưng cha mẹ cô ta lại là người hiểu lễ phải, loại chuyện hạ lưu này, vẫn làm không được!” Triệu Nguyên lắc đầu một cái, rất khẳng định mà nói!

Trong lòng Đường Linh cũng không dám xác định là ai phải tới muốn bắt cô, dù sao cô cũng kết thù với ba nhà đó, nhưng nghe ý tứ của Triệu Nguyên, phạm vi nên thu nhỏ lại ở hai nhà họ Tiền và Mộ Dung!

“Em chạy thoát thế nào?” Triệu Nguyên rất tò mò, nếu đúng như Đường Linh từng nói, đám đàn ông truy đuổi một cô gái nhỏ, cô chạy thoát thế nào?

Đường Linh liền nghĩ tới câu nói kia của Thập Nhất “Tôi sẽ phụ trách”, thoáng cái liền hoảng thần, sau đó cười nhẹ nói, “Tôi nhân phẩm cũng không tệ lắm, được thể nghiệm cơ hội anh hùng cứu mỹ nhân!”

Nhìn vẻ mặt Đường Linh, trong lòng Triệu Nguyên có vẻ không thích, “Anh hùng cứu mỹ nhân? Bằng em? Hừ! Tôi còn không bằng tin tưởng người ta kia là bảo vệ nhi đồng!”

Dùng sức rút ra một mảnh vụn nữa, trên tay Triệu Nguyên thấy hơi đau một chút, nhìn hành động có chút trẻ con này của Đường Linh, Triệu Nguyên miệng cười như hoa!

“Nguyên đại thiếu gia gọi tôi đến, chỉ vì muốn hỏi nguyên nhân tôi vội vã rời khỏi tỉnh Vân?” Động tác trên tay Đường Linh không dừng, các mảnh vỡ đều bị rút ra, lấy thuốc sát trùng tiêu độc, sau đó lại dùng băng gạc quấn lên miệng vết thương!

“Còn có một việc!” Triệu Nguyên dừng một chút, nhìn Đường Linh không dời mắt, có chút nghiêm túc mở miệng hỏi, “Em và Trần Bảo Trai đến cùng có quan hệ gì?”

Đường Linh lần này đi tỉnh Vân, hẳn đã điều tra rõ, cô đi tìm lại lô hàng thô Trần Bảo Trai bị mất, có thể làm cho cô một người chưa thành niên đi xa vạn dặm đến tỉnh Vân tìm đồ, ngoại trừ cô là bà chủ của Trần Bảo Trai ra, hẳn thật không nghĩ ra còn có nguyên nhân khác!

Vốn lúc trước hẳn và Hạ Văn Dịch đều hoài nghi, nhưng khi đó chưa điều tra kĩ Đường Linh, mà lần này Đường Linh đi tỉnh Vân tìm hàng thô, hẳn đã có thể xác định, Đường Linh chính là bà chủ chân chính của Trần Bảo Trai! Hiện tại, hẳn chỉ muốn đích thân Đường Linh xác nhận!

Đường Linh nhìn thật sâu Triệu Nguyên một cái, đứng dậy rời khỏi chỗ Triệu Nguyên, trở lại vị trí cũ, đối diện với Triệu Nguyên!

“Nguyên đại thiếu gia quả nhiên tâm tư kín đáo, tôi chỉ đi tỉnh Vân có một chuyến, anh đã đoán được thân phận của tôi, thật khiến người ta khâm phục!”

Con người Triệu Nguyên co rút lại, cặp mắt phượng nhìn Đường Linh xẹt qua tình quang, trong lòng dĩ nhiên dâng lên vẻ kiêu ngạo, cô gái nhỏ hẳn nhìn trúng, quả nhiên không phải người bình thường!

Khóe môi nhếch lên, vẽ ra một độ cong điên đảo chứng tỏ, “Rất giỏi!”

Cặp mắt Triệu Nguyên phát sáng, “Tỉnh Vân, em có hứng thú?”

Đường Linh đánh giá Triệu Nguyên, “Nguyên thiếu có chuyện không bằng cứ nói thẳng!”

“Có hứng thú hay không đến tỉnh Vân chia một chén canh? Đương nhiên tuyệt đối không phải thuốc lá, mà là ngành nghề đồ cổ, ngọc thạch!”

Đường Linh tựa lưng vào ghế, tính trẻ con đã không còn, khí tức cả người biến đổi, Triệu Nguyên nhìn vẻ thay đổi của Đường Linh, nếu quên tuổi của cô, hẳn sẽ có cảm giác chính mình đang đàm phán cùng một lão hồ ly kinh nghiệm lâu năm!

Thời khắc này, Triệu Nguyên mới xác định hẳn không hề nóng vội, lựa chọn Đường Linh, có lẽ chính là quyết định vô cùng sáng suốt!

Đường Linh khẽ mỉm cười, “Xin lắng tai nghe!”

Triệu Nguyên nói suy nghĩ của hẳn cho Đường Linh, tỉnh Vân thế lực hỗn loạn, chuyện này Đường Linh đã sớm biết, từ trong miệng Triệu Nguyên biết được, tất cả hàng thô của tỉnh Vân, đa số đều là chuyện làm ăn của Mộ Dung gia!

Lúc trước vì xuất hiện chuyện bê bối của Tiền Vũ Phi, hôn ước của hai nhà họ Mạc và Tiền đã hủy bỏ, nhưng vì đề cử cố thế lực, chủ nhà họ Mạc, Mạc Vân, vậy mà đi coi trọng con gái nhà Mộ Dung, con gái lớn nhà Mộ Dung – Mộ Dung Yến tuy rằng đã có chuyện tai tiếng, nhưng cô con gái nhỏ Mộ Dung Tư vừa từ nước ngoài du học trở về, Mạc Vân đánh chủ ý lên Mộ Dung Tư!

Tại tỉnh Vân, có thể xứng với gia tộc họ Mạc không nhiều, Tôn gia, Triệu gia cùng Mạc gia đối địch với nhau, tộc trưởng không muốn thông gia với ngoại tộc, con gái duy nhất của Tiền gia đã bị tai tiếng xấu hổ, còn lại một số ít trong gia tộc có thế lực, con gái Phùng gia bị hủy dung, Nạp Lan gia chỉ có đàn ông, còn dư lại chỉ có cô con gái nhỏ của Mộ Dung gia!

Mà mục đích của Triệu Nguyên cũng rất rõ ràng, nếu Mạc gia đã muốn dùng phương thức liên hôn để mở rộng thế lực, vậy hẳn sẽ để Mạc gia không thể liên hôn, bởi vì chuyện làm ăn của Mộ Dung gia chủ yếu là hàng thô mao liệu, Triệu Nguyên không quen thuộc với ngành này, liền nhớ tới Đường Linh!

Nếu tầng mờ dày này muốn tặng đi, hẳn càng muốn tặng cho Đường Linh!

“Tôi phải trả giá cái gì, và tôi lại đạt được cái gì?” Đường Linh sau khi nghe xong, cũng không có hưng phấn, mà tỉnh táo ném ra một vấn đề!

Triệu Nguyên sau khi nghe xong, quả nhiên ánh mắt nhìn Đường Linh sáng lên, nhiều hơn một tia tán thưởng, hiện tại hẳn càng thêm khẳng định, hợp tác với Đường Linh chính là một lựa chọn rất tốt!

“Chuyện buôn bán mao liệu Trần Bảo Trai các người phải đứng ra tranh cướp, em chính diện đấu với Mộ Dung gia, tôi âm thầm sau lưng chống đỡ cho

em, sau khi chuyện thành công, thị trường mao liệu ngọc thạch em có thể chiếm bảy phần mười!”

Ngón tay Đường Linh gõ nhẹ trên bàn, nghe Triệu Nguyên nói bỗng cười khẽ một tiếng, lắc đầu một cái, “Bản tính này của Nguyên thiếu tính quá hay rồi chẳng, Trần Bảo Trai chúng tôi phiêu lưu mạo hiểm đi giành địa bàn, cuối cùng người được lợi lớn nhất vẫn là Nguyên thiếu ngài, loại chuyện làm ăn nguy hiểm cùng lợi ích không tỷ lệ với nhau, tôi không bao giờ làm!”

Triệu Nguyên không nói gì, ra hiệu Đường Linh tiếp tục, Đường Linh tươi cười tiếp tục nói, “Tôi từ trước đến giờ chính là kẻ không có lợi không xen vào, nếu Nguyên thiếu muốn dùng tôi để kiềm chế Mộ Dung gia, nếu kiềm chế được Mộ dung gia rồi, Trần Bảo Trai chúng tôi sẽ phải đồng thời đối nghịch với hai đại gia tộc, tôi nghĩ nếu như tôi muốn toàn bộ thị phần ngọc thạch mao liệu, Nguyên thiếu gia cũng đâu thiệt gì, không phải vậy sao?”

Toàn bộ thị phần!

Ngay từ lúc Triệu Nguyên vừa bắt đầu nói rõ ý đồ, Đường Linh đã đưa lên bàn tính nuốt trọn thị trường ngọc thạch mao liệu của tỉnh Vân, cô muốn cướp chuyện kinh doanh, quyết không cho phép người khác chen một chân vào! Dù đối tượng có là Triệu Nguyên người cho cô sự viện trợ, cũng không được!

Triệu Nguyên cười, “Người nhỏ, khẩu vị lại không nhỏ!”

Đường Linh nhún vai, rất rõ ràng, cô sẽ không nhượng bộ, dù sao Triệu Nguyên đang tìm đồng bạn hợp tác, tuy rằng cô xem trọng địa bàn tỉnh Vân, nhưng không nhất thiết phải xía vào một chân! Nếu cô không được thỏa mãn lợi ích, cô tuyệt đối sẽ không suy tính!

Trầm mặc sau một hồi, Triệu Nguyên mới giương mắt lên, chậm rãi mở miệng nói, “Thành giao!”

Đường Linh lúc này mới thỏa mãn cười, đưa tay phải ra, Triệu Nguyên nhẹ nhàng nắm chặt tay cô, đôi môi khẽ mở, “Hợp tác vui vẻ!”

Cô biết, Triệu Nguyên nếu muốn tìm một làm xí nghiệp ngọc thạch đi kiềm chế Mộ Dung gia, là chuyện phi thường dễ dàng, mà Triệu Nguyên lại tìm tới cô, ngoại trừ coi trọng thế lực Trần Bảo Trai, đồng thời cũng coi như đã bán một món nợ ân tình cho cô!

Đường Linh tâm tình không tệ, đương nhiên ăn thật vui vẻ, Triệu Nguyên thì càng không cần phải nói, nhìn Đường Linh vui vẻ, Triệu Nguyên liền cảm thấy hài lòng, hẳn nhượng bộ chút lợi ích, xem ra rất đáng!

Kỳ thực Đường Linh còn có một chút không nghĩ tới, chính là vừa vặn Triệu Nguyên nghe được Đường Linh bị người ta đuổi giết, mà thế lực phái người ra truy sát Đường Linh, rất có thể là Tiền gia và Mộ Dung gia, hẳn ngược lại có ý muốn cho Đường Linh một cơ hội trả thù, cho nên về mặt lợi ích mới không tiếp tục kiên trì!

Từ lúc nhận thức Đường Linh tới nay, Triệu Nguyên cảm thấy ngày hôm nay hai người ở chung thoải mái nhất! Bởi vì Đường Linh không cho hắn leo cây!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 44-2: Anh hùng cứu mỹ nhân, bảo vệ nhi đồng

2/2

Edit:Heidi_Nhược Vũ Các

Ngày hôm sau đến trường, không ít bạn học đều dùng ánh mắt khác thường nhìn Đường Linh, có nghi ngờ, có khinh bỉ, có châm chọc, cũng có ghen tỵ, nói chung không có một người ánh mắt là hiền hòa!

“Đường Đường, cậu rốt cuộc đã tới, cậu đi theo tớ!”

Chung Quà Giai vội vàng lôi kéo Đường Linh, đi tới một chỗ yên tĩnh, về mặt lo lắng, áp a áp ứng nhìn Đường Linh, cuối cùng vẫn mở miệng nói, “Đường Đường, cậu hôm nay nên xin phép nghỉ về nhà đi!”

Đường Linh nhìn Chung Quà Giai về mặt lo lắng, tươi cười nói, “Sao vậy? Lại có tin đồn?”

Sắc mặt Chung Quà Giai khổ sở nhìn Đường Linh một lát, sau đó gật đầu, áp a áp ứng, vẫn là không nói ra lời!

Đường Linh nhìn vẻ mặt của cô bạn, cười khẽ một tiếng, “Là bởi vì chuyện đồn đại tớ bị bao nuôi sao?”

Chung Quà Giai nghe thấy lập tức trừng mắt thật to, trong mắt tràn đầy tức tối, nhìn Đường Linh không dời mắt, chậm rãi gật đầu, nhưng lại vội vàng nói, “Đường Đường, cậu đừng buồn, các cô ấy đều nói bậy bạ, nhưng hiện giờ cả lớp đều truyền tai nhau hết rồi, tớ nghĩ rằng cậu mau xin nghỉ về nhà đi, hai

ngày nữa trở lại!”

Cô thật sự e ngại Đường Linh nghe thấy những người đó nói ra nói vô, sẽ phát điên mất, những người đó nói rất khó nghe, cô nghe không nổi!

Đường Linh vỗ về tay Chung Quà Giai “Yên tâm, sức chịu đòn của tớ siêu tốt, chút lời đàm tiếu này đối với tớ đâu tác dụng gì!”

Chung Quà Giai không thắng được sự kiên trì của Đường Linh, buộc lòng phải đi cùng Đường Linh về phòng học, quả nhiên bóng dáng Đường Linh vừa xuất hiện tại cửa lớp, tầm mắt mọi người đã tập trung hết trên người Đường Linh, tiếng bàn luận cũng im bật, phòng học đặc biệt yên tĩnh!

Đường Linh thấy vậy, khẽ cười một chút, cất bước, đối với mọi người nhắm mắt làm ngơ, trực tiếp đi tới chỗ ngồi!

Mọi người đều sững sờ, yên tĩnh dị thường! Kết quả Tạ Từ Đình hừ lạnh một tiếng, “Thực sự là không biết xấu hổ!”

Trong lớp oanh tạc, bàn tán điên cuồng!

“Mấy bạn nói đi, Đường Linh đến cùng có phải bị bao nuôi hay không a?”

“Nhất định! Cậu không thấy anh chàng hôm qua tới đón cậu ấy đi? Lớn hơn cậu ấy nhiều như vậy, còn lái chiếc siêu xe thể thao sang trọng, nhất định là bị bao dưỡng!”

“Tớ cho rằng là bịa đặt, Đường Linh bình thường rất dịu dàng ít nói a, bọn người nữ sinh các cậu chính là trí tưởng tượng phong phú!” Một cậu nam sinh đeo kính mắt nói.

“Biến đi! Cậu thì biết quái gì! Người nào mà không biết cậu thâm mến cô ta, đương nhiên không nhìn thấy một mặt xấu xí đó!”

Cậu nam sinh đeo kính hơi đỏ mặt một chút, ấp úng nói, “Các cậu đừng nói nhảm!”

“Xi! Không chấp với cậu!”

“Suy nghĩ một chút, thật sự có khả năng a! Nghe nói cậu ta lên sơ trung là đặc cách trúng tuyển, các cậu cảm thấy cậu ta học giỏi không? Nhất Trung là ngôi trường danh tiếng lớn như vậy, sao lại tuyển thẳng một người có thành tích bình thường được! Không chừng được người bao nuôi kia giúp!”

“Các cậu cũng quá đáng lắm rồi! Lên trung học cậu ấy mới bấy lớn a, liền bị bao nuôi! Cậu xin mấy người động não chút đi!”

“Đỗ Tử Hạo, chẳng lẽ cậu cũng thâm mến cậu ta?”

Đỗ Tử Hạo khinh bỉ nhìn nữ sinh kia một cái, “Tớ đây gọi là có sao nói vậy, các cậu nói căn bản chính là lời nói vô căn cứ, không có logic, gào thét bậy bạ gì chứ!”

“Hừ! Cậu chỉ biết đọc sách, đương nhiên không hiểu! Xã hội bây giờ, loại người gì cũng có, học sinh bị bao nuôi cũng không phải là không có! Huống hồ hiện tại tất cả mọi người đều nói thế, không chừng mọi người lại có cùng cảm nhận!”

“Hừ, tớ nếu là cô ta, tớ đều không còn mặt mũi đến trường! Cô ta chính là rác rưởi của Nhất Trung! Trực tiếp ảnh hưởng tới hình tượng lớp chúng ta! Theo ý tớ, trường nên đuổi học cô ta!”

“Uhm, đúng! Tớ cũng tán thành! Tớ cũng không muốn học cùng với một kẻ hư hỏng như vậy!”

“Tớ đồng ý!”

“Tớ cũng thấy vậy!”

Tiếng bàn luận liên tiếp, đủ thứ ngôn luận, không có ai khống chế âm lượng, dường như muốn nói cho Đường Linh nghe thấy, càng nói âm thanh càng lớn dần, cố ý khiến Đường Linh lúng túng!

Đường Linh chỉ ngồi tại chỗ, nhàn nhạt nhìn đám người này, — nhớ kỹ! Nhưng không nghĩ tới là, vẫn còn có thu hoạch ngoài ý muốn, có người thăm mền mình!

Mộ Kỳ Duệ hứng thú đẩy mặt nhìn bóng lưng Đường Linh, hần rất tò mò, Đường Linh nghe được mấy câu si và kia, hiện tại trong lòng có cảm xúc gì! Hần ngược lại rất muốn nhìn thấy Đường Linh bạo phát, nhưng hần nhớ rõ cảnh tượng vào cái ngày Đường Linh một cước đạp bay Cô Y Y, quả thực rất ngẫu!

Kết quả Mộ Kỳ Duệ không đợi được đến khi Đường Linh bạo phát, lại chờ được Tô Cảnh kẻ bình chân như vại kia bạo phát!

Àm!

Thanh âm vỗ bàn chói tai vang lên, đám người đang bàn tán xôn xao nghe thấy, bỗng im bật, đều đầy mắt khiếp sợ nhìn Tô Cảnh, có người còn khoa trương há to miệng!

Đám người họ bị hoa mắt sao?

Cậu bạn băng sơn vạn năm bất động Tô Cảnh, vậy mà nóng nảy vỗ bàn?

“Nói đủ rồi thì tắt cả im miệng cho tôi!”

Mọi người chưa từng thấy Tô Cảnh phát hỏa, đừng nói phát hỏa, chính bọn họ đều rất ít khi nhìn thấy Tô Cảnh lộ ra biểu tình trên mặt, vậy mà hôm nay dĩ nhiên nổi giận!

Bản thân Tô Cảnh cũng rất lạnh lùng, ngày thường bạn học đều khá e chừng hấn, mà hôm nay hấn phát hỏa, quả nhiên phòng học an tĩnh, cũng không ai dám nghị luận nữa, bởi vì bộ dáng hiện tại của Tô Cảnh rất đáng sợ, cả người tản ra hơi thở lạnh lẽo, cảm giác trong phòng rất ngột ngạt, ngay cả nhỏ giọng nói chuyện cũng không dám!

Đường Linh nghiêng đầu nhìn về phía Tô Cảnh người không giận tự uy kia, lần đầu phát hiện băng sơn phát hỏa, quả nhiên khí thế phi phàm!

Cuộc thảo luận Đường Linh có phải bị bao nuôi hay không, đã được kết thúc trong sự bạo phát của Tô Cảnh!

Bởi vì tình hình nghiêm trọng, dẫn tới nhà trường cũng quan tâm, còn chưa đến tiết học, Đường Linh liền bị cô giáo Hạ với sắc mặt bất thiện gọi đi, đám học sinh lại định nghị luận, nhưng thấy sắc mặt Tô Cảnh khó coi, đã tự động ngậm miệng lại!

Đường Linh đi theo Cô giáo Hạ về hướng phòng làm việc của thầy hiệu trưởng, vừa đi vừa nghiêm nghị phê bình Đường Linh, “Đường Linh, em sao lại như vậy, lập tức sắp phải thi cao trung rồi, vậy mà em không biết kiểm điểm bản thân, làm ra chuyện như vậy, thanh danh của em không cần, danh dự lớp chúng ta còn muốn! Một lúc nữa đi đến phòng làm việc của thầy hiệu trưởng, em kể rõ đầu đuôi câu chuyện với thầy, về phần trường học xử phạt thế nào, không phải chuyện tôi có thể quyết định!”

Em học sinh Đường Linh này rất bình thường, lúc trước do đạt được thành tích thi toán học xuất sắc mà được Nhất Trung đặc cách tuyển thẳng, cô vốn còn tưởng rằng được phân đến lớp cô, cô sẽ nhận được một hạt giống tốt, nhưng qua quá trình học tập mới phát hiện, thành tích của nữ sinh này thật sự rất bình thường, nhiều lắm chỉ được xếp vào trung đẳng, đây ngược lại khiến cô thất vọng!

Mà không ít giáo viên lúc trước ghen tị Đường Linh được xếp vào lớp của cô, Đường Linh đến lớp cô giáo Hạ chủ nhiệm, nhưng thành tích bình thường, có không ít giáo viên quay ra nói Đường Linh đứa nhỏ này bị cô giáo làm trễ nải việc học, cho nên cô giáo Hạ càng không có hảo cảm với Đường Linh!

Lần trước Tô Cảnh ngoài ý muốn bị thương ở chân, cô vốn muốn tìm một học sinh khác thay thế, cũng không ngờ tới thầy hiệu trưởng lại đích thân điểm danh để Đường Linh tham gia, đơn giản chỉ là nhìn trúng thành tích xuất sắc cực kì hồi tiểu học của Đường Linh!

Nhưng cô giáo Hạ cũng không coi trọng, độ khó ở cấp tiểu học hung quy là đơn giản, sao có thể so được với độ khó học sơ trung, nhưng hiệu trưởng chỉ đích danh, cô cũng không tiện nói gì, vì vậy liền để Đường Linh đại biểu trường học tham gia thi đấu!

Cô giáo Hạ gõ cửa phòng làm việc của hiệu trưởng, nghe thấy tiếng thầy hiệu trưởng mời vào, cô mới đẩy cửa ra, dẫn theo Đường Linh cùng đi vào!

“Hiệu trưởng Lý, tôi dẫn em học sinh Đường Linh năm ba lớp 1 tới!” Cô giáo Hạ cung kính mở miệng nói.

Hiệu trưởng nhìn thấy Đường Linh, ra hiệu mời các cô ngồi xuống, Đường Linh vừa ngồi xuống, đã nghe thấy cô giáo Hạ mở miệng nói, “Hiệu trưởng Lý, chuyện Đường Linh lần này có sai sót của tôi, đứa nhỏ này bình thường nhìn thật đáng hoàng, tôi không sao nghĩ tới sẽ phát sinh chuyện như vậy, tôi chuẩn bị thông báo đến phụ huynh em học sinh này, tìm hiểu tình huống một chút! Nhưng, tôi e là phụ huynh em ấy có khả năng cũng không biết chuyện này!”

Cô giáo Hạ vừa mở miệng, nhìn như gánh trách nhiệm, nhưng lời kế tiếp, không thể nghi ngờ là đang ám chỉ, việc này không thể trách cô, dù là cha mẹ của Đường Linh cũng không nhất định biết, hết thấy đều do Đường Linh không biết kiểm điểm!

Đường Linh nhếch môi nhìn cô giáo Hạ, vẻ khinh bỉ trong mắt hiển lộ hết, tuy rằng cô ta cũng họ Hạ, nhưng không có nửa điểm khí chất phong độ của Hạ Uy Di!

Hiệu trưởng gật đầu với cô giáo Hạ, sau đó nhìn qua vẻ mặt nhàn nhả của Đường Linh, suy nghĩ một chút, hướng về phía Cô giáo Hạ nói, “Cô giáo Hạ không nên tự trách, việc này trong lòng ta có tính toán, như vậy đi, hay là cô giáo Hạ trước tiên quay về lớp duy trì kỷ luật đi đã, đừng chậm trễ việc học tập của những em học sinh khác, lập tức sẽ phải tham gia thi cao trung, cũng không thể phân tâm!”

Cô giáo Hạ liền vội vàng gật đầu bảo đảm lớp nhất định sẽ không loạn, trừng mắt một cái với Đường Linh, mới ra khỏi phòng hiệu trưởng!

Bên trong phòng hiệu trưởng chỉ còn lại hiệu trưởng cùng Đường Linh hai người, “Không biết hiệu trưởng Lý tìm em, có chuyện gì không?”

Hiệu trưởng Lý nhìn vẻ không chút nào bị ảnh hưởng của Đường Linh, trong lòng âm thầm thương thức, đừng nói một nữ sinh sơ trung, dù là người trưởng thành, bị đồn đại thành bị người ta bao dưỡng, cũng tuyệt đối sẽ không bình tĩnh như thế!

“Người đàn ông hôm qua đến đón em kia là...”

Đường Linh khẽ mỉm cười, “Hiệu trưởng Lý chẳng phải biết rồi còn hỏi sao? Nói đến việc này hiệu trưởng cũng có trách nhiệm, lúc đó Triệu Nguyên để ngài truyền tin, ngài nên đuổi anh ta đi! Ngài xem, việc này quá thất sách, đối với em tạo thành nhiều ảnh hưởng lớn a!”

Trên mặt hiệu trưởng Lý xấu hổ, vốn cũng do Nguyên thiếu! Vậy chuyện này cũng chỉ là hiểu lầm!

Bởi vì lúc đó Nguyên thiếu gọi điện thoại đến, nói Đường Linh là người bà con xa của anh ta, lúc đó Hiệu trưởng Lý sững sờ, không nghĩ tới Đường Linh còn có thân phận bậc này, vội vàng đi năm ba lớp 1 tìm Đường Linh, nói cho cô biết Triệu Nguyên đến tìm cô, hiệu trưởng cho cô nghỉ nửa ngày, nhưng Đường Linh không đồng ý, vì vậy liền có tình cảnh buổi trưa đó!

Bình thường mà nói, công trường học không cho đậu xe, nhưng bởi vì người kia là Nguyên thiếu, tự nhiên đãi ngộ bất đồng, cho nên Đường Linh nói trách nhiệm này do hiệu trưởng, hiệu trưởng đương nhiên rõ ràng ý tứ của Đường Linh!

“Em là bà con xa của Nguyên thiếu?” Hiệu trưởng Lý thử dò hỏi.

Đường Linh chỉ thờ ơ nhìn hiệu trưởng, khẽ mỉm cười, “Hiệu trưởng Lý, có một số việc em không muốn nói, học ở đây gần ba năm, sắp tốt nghiệp rồi, em không muốn bởi vì một người nào đó hay một ít chuyện nào đó, mà có đãi ngộ đặc biệt! Hy vọng của em mong ngài có thể hiểu!”

Hiệu trưởng Lý vừa nghe, trong lòng sáng tỏ, xem ra Đường Linh thực sự là thân thích của Triệu Nguyên a! Chỉ là Đường Linh biết điều, không muốn bại lộ thân phận, nếu không phải Triệu Nguyên tìm đến cửa, cô gái này sẽ không tiết lộ!

Hiệu trưởng Lý cười ha ha, giọng điệu sâu xa nói, “Bạn học sinh này thật có chí khí, được, hiệu trưởng đã hiểu, giao việc này cho hiệu trưởng giải quyết, em cứ trở về an tâm học tập đi! Trước mắt sắp bước vào thi tốt nghiệp trung học, nhất định phải ôn tập chăm chỉ, tranh thủ thi đậu trường chuyên cao trung mới được!”

Đường Linh cười gật đầu, dưới ánh mắt nóng như lửa của hiệu trưởng Lý, Đường Linh rời khỏi phòng hiệu trưởng, vừa ra khỏi phòng hiệu trưởng, lại phát hiện cô giáo Hạ còn đứng ở ngoài chờ, cũng không nghe lời thầy hiệu trưởng quay về lớp, thời điểm Đường Linh mở cửa, cô giáo tựa hồ nghe được hiệu trưởng đang cười, hơn nữa tâm tình giống như không tệ!

Cô giáo Hạ không hiểu nổi, xảy ra loại chuyện tổn hại đến danh dự thế này, hiệu trưởng sao còn vui vẻ như vậy?

Cô giáo Hạ hồ nghi nhìn Đường Linh, hỏi, “Hiệu trưởng Lý nói cái gì với em?”

Đường Linh lắc đầu một cái, “Không nói gì, chỉ dặn em phải cố gắng ôn tập, tranh thủ thi vào trường cao trung!”

Nghe thấy Đường Linh nói, cô giáo Hạ càng nghi ngờ, tại sao lại như vậy? Nhưng cô cũng không thể đi vào trực tiếp hỏi thầy hiệu trưởng, hỏi Đường Linh cũng không hỏi được gì, ngẫm nghĩ một hồi, nhìn Đường Linh nói, “Được rồi, mau mau về lớp, còn kịp giờ học!”

Nói xong xoay người, dầm mạnh giày cao gót đi về hướng lớp học!

Nhìn bóng lưng cao ngạo của cô giáo Hạ, Đường Linh trực tiếp lắc đầu, thật không hiểu được, người như vậy, làm sao có thể gây cho Cố Vũ San áp lực lớn cho được! Dưới con mắt của Đường Linh, cô giáo Hạ này không bằng một nửa Cố Vũ San!

Trong lòng Cố Vũ San vẫn có khúc mắc, khúc mắc này chính là cô giáo Hạ chủ nhiệm lớp Đường Linh! Đường Linh khi lần đầu tiên tới trường học trình diện, một khắc kia nhìn thấy cô giáo Hạ, cô liền nhận ra thân phận của cô giáo Hạ!

Cố Vũ San, Hạ Chí Hân vợ của Lưu Học Dũng, Hạ Văn Dịch bạn của Triệu Nguyên, còn cả cô giáo Hạ chủ nhiệm lớp của Đường Linh, thật trùng hợp mấy người họ đến từ cùng một gia tộc!

Nhưng chỉ có Cố Vũ San không mang họ Hạ, kỳ thực Cố Vũ San cũng có thể mang họ Hạ, nhưng cô ấy mang họ mẹ, Cố Vũ San sợ dĩ không thể dạy học ở trường công, cũng do Cô giáo Hạ ban tặng, nhưng Đường Linh không định giúp Cố Vũ San lấy lại danh dự, bởi vì có những khúc mắc, tự mình phải tháo gỡ, mới có thể chân chính giải khai tâm kết!

Đường Linh chờ Cố Vũ San mạnh mẽ lên, chờ cô ấy dùng năng lực của chính mình chứng minh cho mọi người xem, cô ấy, Cố Vũ San, ưu tú hơn bất kỳ ai!

Tại thời điểm Đường Linh vẫn bị nghị luận, hiệu trưởng Nhất Trung ra mặt! Đem đầu đuôi câu chuyện nói rõ, cũng tuyên bố muốn truy cứu kẻ đem đặt loan truyền bậy bạ, bắt được vài cái điển hình nghiêm khắc phê bình, những lời đồn đãi của Nhất Trung kia bị ép xuống!

Đương nhiên tóm được mấy ví dụ điển hình, đều là Đường Linh “hảo tâm” cung cấp cho hiệu trưởng Lý, những kẻ miệng lưỡi không biết một tuyên truyền chuyện Đường Linh bị bao nuôi, đều có tên trên bảng thông báo!

Đường Linh không phải kẻ lấy đức báo oán, một người chung quy phải có trách nhiệm với hành động mình làm ra, tuy rằng đây cũng không phải là chuyện gì lớn, nhưng nếu phát sinh trên người một học sinh khác, sẽ tạo ra nhiều ảnh hưởng nghiêm trọng khó có thể tưởng tượng được, bây giờ dạy cho các cô ấy một bài học ở trường, dù sao cũng tốt hơn để các cô ấy tiến vào xã hội, vì lăm mồm mà mất đi công việc!

Đám người có tên trên bảng thông báo trong nháy mắt giống như cảm nhận được loại cảm giác có ngàn người chỉ trích, ngay cả bạn học trước đây thân quen, cũng không dám tới gần các cô, rất sợ bản thân bị phiền hà theo!

Nhưng điều Đường Linh không ngờ là, trên bảng này không có tên Viên Nhạc! Đúng vậy, quả thực không có tên cô ấy, như loại lời nói không hay ho gì kia, chưa bao giờ người ta nghe được từ miệng Viên Nhạc nói ra, đây cũng chính là nguyên nhân bạn học và thầy cô đều yêu thích cô ấy!

Tạ Từ Đình cùng Hạ Viện đều có tên trên bảng, nhưng đáng tiếc hai người kia cũng không kiểm điểm lại bản thân, mà càng thêm oán hận Đường Linh, nếu không phải do cô, các cô ấy làm sao có thể bị mất mặt như vậy! Ánh mắt nhìn Đường Linh càng biểu lộ địch ý!

Bầu không khí tại Nhất Trung bị thầy hiệu trưởng dùng thủ đoạn ép xuống, nhưng ở Nhất Linh Lục lại khác hẳn, học sinh đang bàn tán sôi nổi, liên bị nhất tỷ hung hăng đánh cho một trận, hai người kia kêu thảm thiết, chấn động đến mức khiến mọi người sợ hãi!

Chừng mấy ngày không ló mặt đến trường, Cổ Y Y rốt cục cũng đi học lại!

Cổ Y Y đến trường ngày thứ nhất, liền nghe được đủ loại phiên bản Đường Linh bị người ta bao nuôi, kết quả bắt được hai nữ sinh đang bàn tán sôi nổi, liền bị nhất tỷ hung hăng đánh cho một trận, hai người kia kêu thảm thiết, chấn động đến mức khiến mọi người sợ hãi!

Đánh xong hai nữ sinh đó, Cổ Y Y câu gắt với họ, “Nhất Trung Đường Linh là lão đại của Nhất tỷ ta! Đừng để bà đây tiếp tục nghe thấy mấy lời khó nghe kia, bằng không đừng trách bà đây trở mặt vô tình! Lần sau chị đây còn nghe thấy những lời nói kiểu dạng như này, kết cục sẽ không phải đơn giản như vậy!”

Tiếng quát của Cổ Y Y, chấn động hết đám học sinh Nhất Linh Lục, bọn họ đều biết Cổ Y Y là cháu gái của chủ sự Thanh bang, ngày thường tác phong làm việc của Cổ Y Y tàn nhẫn, đánh lộn nói láo là chuyện thường, cho dù tại địa phương Nhất Linh Lục tốt xấu lẫn lộn như thế, cũng không có người nào dám đi trêu chọc Cổ Y Y!

Cho nên nói theo một cách khác, lời Cổ Y Y nói so với lời hiệu trưởng nói còn có tác dụng hơn! Tức khắc, hết thầy đồn đại ở trường Nhất Linh Lục, đều bị Cổ Y Y dẹp im!

Mà một loại đồn đại khác lại truyền ra, Nhất Trung Đường Linh vậy mà là lão đại của Cổ Y Y!

Đối với họ mà nói, tin tức này còn kinh bạo hơn so với tin đồn Đường Linh bị người ta bao dưỡng, lúc trước có từng nghe qua, bọn họ cứ nghĩ chỉ là đồn đại thôi, ai ngờ tới Cổ Y Y đích thân xác định việc này!

Bất kể như thế nào, tin đồn Đường Linh bị bao nuôi đã triệt để bị áp xuống!

Sắc mặt Tô Cảnh cũng đỡ hơn, không lại giống mấy ngày trước lãnh khí bức người, Mộ Kỳ Duệ vẫn giống như trước đây, tin đồn Đường Linh bị bao nuôi không hề ảnh hưởng chút nào đến hắn, dù sao cuộc sống vẫn phải trải qua hàng ngày, cho nên nói thời điểm xảy ra việc, chỉ có Đường Linh và Mộ Kỳ Duệ là bình tĩnh nhìn hết thấy sự việc!

Mà Đường Linh vẫn chưa bắt tay tiến quân vào tỉnh Vân, hội triển lãm ngọc thạch của Trần Bảo Trai bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 45: Triển lãm ngọc thạch, hiện trường giải thạch 1/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Chuyện Trần Bảo Trai ở trên hội đấu giá ngọc thạch tại tỉnh Vân khai xuất Đế Vương Lục và Từ Tinh Linh, đã truyền khắp trong giới ngọc thạch, người trong nghề đều biết Trần Bảo Trai sẽ tổ chức triển lãm ngọc thạch, cho nên đều theo dõi sát sao hành động của Trần Bảo Trai, chỉ sợ bỏ lỡ triển lãm.

Mà Trần Bảo Trai tăng cường quảng cáo tuyên truyền trên phương tiện truyền thông, trên các loại tạp chí đều có bài viết nói về triển lãm ngọc thạch của Trần Bảo Trai, nhất thời Trần Bảo Trai trở thành đề tài trong lúc trà dư tửu hậu, chỉ cần nhìn thấy phi thúy trong quảng cáo thôi, mọi người liền bị hấp dẫn, cuộc triển lãm ngọc thạch trở thành tin tức sốt dẻo vô cùng!

Vì thế, thời điểm Lưu Triển Bằng phát đi thiệp mời, trong giới toàn bộ đều biết Trần Bảo Trai tổ chức triển lãm ngọc thạch sắp bắt đầu, rất nhiều nhân sĩ Lưu Triển Bằng không nghĩ tới, vì không nhận được thiệp mời, rồi rít tim quan hệ với hy vọng có thể dẫn họ cùng đi! Cho nên Lưu Triển Bằng cũng ngờ, ngày triển lãm sẽ có đông người hơn dự kiến.

Triển lãm tổ chức vào cuối tuần, Đường Linh đương nhiên không cần đi học, vì không muốn quá nổi bật, cô ăn mặc đồng phục nhân viên, tóc cũng vén lên, trang điểm nhẹ nhàng như dân công chức, đáng người Đường Linh cao gầy, cũng không có ai chú ý tới cô là người chưa thành niên, nhưng đối với việc Trần Bảo Trai thuê một nhân viên trẻ tuổi như vậy, người ngoài có chút thắc mắc!

Trên cổ Đường Linh có đeo thẻ nhân viên của Trần Bảo Trai, cô đang định chuẩn bị xác nhận lại lần nữa ngọc thạch dùng cho buổi triển lãm hôm nay, thì bị một người gọi lại.

“Nhân viên kia!”

Đường Linh không chú ý, bởi vì cô chỉ đang diễn vai một công nhân viên của Trần Bảo Trai, ăn mặc thành như vậy lại đeo thẻ nhân viên, hoàn toàn là để thuận tiện làm việc, miễn cho giống như triển lãm đồ cổ lần trước, bị người ta ngăn lại ở ngoài.

“Tôi gọi cô đó! Cô gái! Công nhân Trần Bảo Trai!”

Một giọng nói cao ngạo truyền đến, Đường Linh dừng lại cước bộ, quay đầu nhìn, cô gái này đáng người lỗi lồm cựa tốt, mái tóc màu vàng óng ánh xõa trên vai, trang điểm đậm rực rỡ, một thân váy bó sát người, thoát nhìn xinh đẹp mỹ miều!

Cô gái kia nhìn thấy Đường Linh quay đầu lại, liền trưng ra vẻ mặt ngạo nghễ như một không tước kiêu ngạo nói, “Triển lãm của các cô khi nào thì bắt đầu? Tôi lát nữa còn muốn đi làm đẹp, cô mau đi gọi ông chủ các cô nhanh bắt đầu đi!”

Đường Linh nhìn một chút mỹ nữ tóc vàng kia, “Xin lỗi, thời gian triển lãm cũng đã định xuống, không thể tùy tiện thay đổi!”

Mỹ nữ tóc vàng quay sang người đàn ông bên cạnh nàng nịu nói, “Người ta mặc kệ nha! Không phải là phi thúy sao, đâu phải chưa từng thấy, chúng ta đi dạo phố được không? Hôm qua người ta vừa mất một cái túi xách, rất thích hợp với em nha, đi mua trước được không anh ~”

“Bảo bối ngoan, triển lãm này rất quan trọng, lão tổng công ty có ý phái anh tới tham gia, đợi kết thúc, anh sẽ dẫn em đi mua túi xách, được không cưng?”

Một người đàn ông khoảng bốn mươi tuổi, dáng người mập mập, bụng dài rộng, béo đến mức âu phục không cài được nút áo, một tay ôm lấy thân hình như rần nước của mỹ nữ tóc vàng, vẻ mặt hưởng thụ.

Đường Linh khẽ cười một tiếng, quay người rời đi, cô còn có rất nhiều chuyện phải làm, không có thời gian xem đôi trai gái này trình diễn màn ân ái!

“Cái cô kia! Cô đi lấy cho tôi ly cocktail tới đây!”

Mỹ nữ tóc vàng tuy rằng thỏa hiệp, nhưng vẫn còn có chút không tình nguyện, thấy Đường Linh muốn đi, cô ta tùy tiện phân phó một câu, nếu đã phải ở đây chờ đợi, đương nhiên muốn uống chút cocktail nâng cao tinh thần.

“Xin lỗi, nơi này là triển lãm ngọc thạch, không phải quán bar, phòng triển lãm không cho phép uống rượu hoặc là dùng thức ăn, nếu như ngài đói bụng hoặc khát, vui lòng đến khu ẩm thực do phòng triển lãm chuẩn bị!”

Đường Linh lưu lại mấy câu nói, không dừng lại lâu, đi về phía hậu trường.

Mỹ nữ tóc vàng há hốc đôi môi anh đào úp mở, vẻ mặt khó tin quay sang phía người đàn ông kia nói, “Anh yêu, nhân viên kia thật quá kiêu ngạo đi! Dĩ nhiên mặt nặng mặt nhẹ với em! Cho dù cô ta không đặt em ở trong mắt, nhưng cũng phải nể mặt anh a! Anh là đại biểu của Hoa Vũ a!”

Người đàn ông nghe được mỹ nữ tóc vàng nói thế, trên mặt cũng có chút khó coi, cô nói rất đúng, hẳn là đại biểu của Hoa Vũ, cô ta bắt quá chi là một viên chức nhỏ nhoi, sao có thể không nể mặt hẳn như vậy! Nếu lại nhìn thấy cô ta, nhất định phải cho cô ta một trận!

Hậu trường phòng triển lãm.

“Đường tổng, hàng triển lãm hôm nay đều chuẩn bị xong hết rồi, triển lãm chỉ diễn ra trong một buổi trưa, một phần hàng triển lãm phổ thông đều đã dán giá tiền lên, nếu thích có thể trực tiếp mua, mà những hàng cực phẩm sau khi được giải ra, buổi chiều sẽ đem ra tiến hành bán đấu giá!”

Đường Linh kiểm tra một lượt phi thúy thượng hạng, nhếch môi hài lòng nói, “Chú Lưu, chú đi tới kho mang qua đây hai khối trong bốn khối Mộc loạn can dư lại lần trước, thế nào cũng phải chuẩn bị một món điểm tâm ngọt sau bữa ăn chứ!”

“Đường tổng có ý tứ là, hiện trường giải thạch, coi như tiết mục tìm kiếm may mắn?”

Như loại triển lãm kiểu này, đôi khi sẽ trưng bày mấy khối mao liệu thô để hiện trường giải thạch, chính là muốn làm bầu không khí sục sôi hơn, cũng coi như là thủ đoạn tuyên truyền, bởi vì tới đây tham gia triển lãm, không hẳn đều là người trong nghề, sự hiểu biết về ngọc thạch cũng không chuyên sâu, hiện trường giải thạch trực quan mà kích động lòng người, nếu như có thể cắt ra ngọc thạch, vậy thì càng may mắn.

Mà khi Lưu Triển Bằng nghe thấy, Đường Linh phân phó kêu hắn đi lấy mấy khối lúc trước giải ra từ Tinh Linh còn lại kia, Lưu Triển Bằng tâm huyết dâng trào, bởi vì ông biết, lại có trò hay sắp trình diễn đây.

“Chú Lưu, Lôi Từ đâu?”

Đường Linh nhìn chung quanh một vòng cũng không nhìn thấy Lôi Từ, thật ngạc nhiên, từ khi Lôi Từ đi theo cô, nếu như không có chuyện phải làm, Lôi Từ đều quanh quẩn chung quanh cô, mà hôm nay cô không nhớ rõ Lôi Từ đang bận bịu chuyện gì!

Lưu Triển Bằng tìm kiếm chung quanh, lắc đầu một cái, “Tôi cũng không nhìn thấy tên kia!”

“Không đến lại không nói tiếng nào, đây không giống tác phong của Lôi Từ! Trước tiên cứ kệ hắn, triển lãm hôm nay rất trọng yếu, nhất định không thể có sơ xuất!”

Mặc dù biết năng lực Lư Triển Bằng rất mạnh, nhưng cô vẫn không quên dặn dò một câu.

“Đường tổng yên tâm, nhóm người chúng tôi chuẩn bị khá đầy đủ, nhất định sẽ không xảy ra chuyện rắc rối gì!” Lư Triển Bằng vỗ ngực bảo đảm, “Đúng rồi, Đường tổng, người bên tổng hội ngọc thạch quốc gia cũng tới, xem ra lần bán đấu giá hai cực phẩm kia sẽ rất kịch liệt đây!”

“Kịch liệt chẳng phải càng tốt sao! Càng kịch liệt tên tuổi của chúng ta sẽ càng vang dội, điều này có trợ giúp rất lớn đối với sự phát triển sau này!”

Đường Linh đẩy mạnh tuyên truyền, vì muốn lợi dụng triển lãm ngọc thạch lần này đưa tên tuổi Trần Bảo Trai một lần bùng sáng! Lần trước tham gia buổi đấu giá ngọc thạch ở tỉnh Vân, cô mới cảm giác được Trần Bảo Trai nhỏ bé, tuy rằng sáu năm qua, Trần Bảo Trai phát triển thần tốc, nhưng so với tiệm châu báu tài hùng thế lớn, đã kém hơn rất nhiều, đừng nhìn Trần Bảo Trai có thực lực mạnh mẽ tại thành phố S, hay tại tỉnh Thanh, nhưng bước ra ngoài phạm vi đó, liệu có bao nhiêu người biết đến Trần Bảo Trai.

Cho nên Đường Linh đã nổi lên ý nghĩ mở rộng quy mô Trần Bảo Trai! Dư án này phổ thông ngay sau khi được định xuống, cô đã muốn bắt tay đưa Trần Bảo Trai phát triển vào kinh thành, đánh xuống thị trường phía nam!

Trong phòng triển lãm ngoại trừ phi thủy thượng hạng chưa trưng bày ra ngay, những loại phi thủy đều đã được bày biện trong tủ chuyên dụng, dưới mỗi vật phẩm đều niêm yết giá, nếu ưa thích, có thể trực tiếp mua, ngược lại rất thuận lợi.

“Anh yêu, anh mau nhìn này! Khối phi thủy này trắng nõn nà, trắng trơn y chang tay người ta này, người ta nếu được đeo lên nó, khẳng định rất đẹp!”

Mỹ nữ tóc vàng từ sau khi tiến vào phòng triển lãm, mắt thấy nhiều loại phi thủy, cô nàng như mở cờ trong bụng! Trước đây cô nàng chỉ biết đi dạo phố mua quần áo trang sức, căn bản chưa đi qua tiệm châu báu ngọc thạch, mấy phút trước cô nàng còn cảm thấy ở đây là lãng phí thời gian, mà khi cô nàng được xem những tinh quang đẹp mê người của phi thủy phát ra, liền bị luẩn hãm!

Phi thủy nơi đây thực sự rất đẹp!

Mỹ nữ tóc vàng như hồn như giận yêu, đắm nhẹ lên ngực người đàn ông kia, “Anh yêu, anh không ngoan nha! Tại sao trước đây không mang em tới tiệm phi thủy chứ!”

Người đàn ông kia cười áy náy, “Anh làm sao biết cung thích a! Không phải hiện tại đã dẫn cung thi tham gia triển lãm ngọc thạch rồi đó, lúc trước chẳng phải cung còn không muốn đi nữa sao?”

Người đàn ông đó hòa theo, trong lòng lại đang chảy máu! Tuy rằng hần ở Hoa Vũ chức vị không thấp, lương bổng hàng năm không ít, bình thường mua cho cô nàng chút quần áo nữ trang cũng không mất bao nhiêu tiền, nhưng phi thủy ở đây đâu phải loại nữ trang bình thường a! Phi thủy loại tốt giá cả không nhỏ, tỷ như mỹ nữ tóc vàng vừa coi trọng chiếc vòng tay phi thủy kia, ông ta liếc mắt đến giá tiền, tức khắc ánh mắt mờ mịt, một chiếc vòng trên vạn tệ, hần nhìn thấy mà hải hùng khiếp vía!

“Anh yêu, người ta thích mà, anh mua cho người ta đi mà?” Mỹ nữ tóc vàng lôi kéo tay ông ta dùng sức lắc, nũng nịu đòi mua!

Ông ta cuối cùng vẫn chịu thua sự làm nũng của mỹ nữ kia, nhắm mắt nói, “Bảo bối thích, anh sao có thể không mua cho cung đây!”

Mỹ nữ tóc vàng nghe vậy liền sáng mắt lên, ôm lấy cổ của ông ta, hôn một cái lên gò má ông ta, tâm tình ông ta mới cân bằng một ít!

Cũng được! Ai bảo hần rất thích cô ấy đây, tiêu tiền cũng nên mà!

“Chiếc vòng này tôi muốn!”

Về mặt mỹ nữ tóc vàng kiêu ngạo chỉ vào chiếc vòng tay phi thủy hồng nhạt trong tủ trưng bày, sai khiến nhân viên phục vụ đứng cạnh tủ trưng bày.

Nhưng lúc thấy Đường Linh đi qua, lập tức chặn Đường Linh lại, Đường Linh khẽ nhíu mày, nhìn người đang chặn đường cô, cô ta đến cùng muốn làm cái gì?

Người đàn ông đó cũng nhận ra Đường Linh chính là nhân viên hồi nãy, mỹ nữ tóc vàng cười nhạo một tiếng, cao ngạo nhìn Đường Linh, “Chiếc vòng tay kia tôi mua, cô đi làm thủ tục cho tôi!”

Sóng mắt Đường Linh lưu chuyển, đã hiểu rõ ý tứ của cô nàng này, đơn giản chính là rảnh quá muốn kiếm chuyện, “Xin lỗi quý cô, tôi là nhân viên hậu trường, việc kinh doanh của phòng triển lãm không phải do tôi phụ trách, nơi này có nhân viên chuyên môn, ngài có thể kêu các cô ấy phục vụ ngài!”

Nữ phục vụ viên đứng cạnh tủ trưng bày là công nhân viên kỳ cựu của Trần Bảo Trai, tự nhiên nhận ra Đường Linh, tuy rằng không biết thân phận của cô, nhưng cũng biết vị trí của cô ở Trần Bảo Trai rất cao.

Nữ phục vụ viên thấy thế, vội vàng đi tới, hướng về phía mỹ nữ tóc vàng khẽ mỉm cười, “Quý cô, tôi xin phép tới làm thủ tục cho quý cô!”

Mỹ nữ tóc vàng lạnh lùng liếc mắt một cái, cao ngạo nói, “Tôi không muốn cô, tôi chính là muốn cô ta làm cho tôi!”

Nữ phục vụ viên vẫn như cũ mỉm cười rất chuyên nghiệp nói, “Quý cô, phòng triển lãm chúng tôi có quy định riêng, quý khách hàng muốn mua phi thủy, nhất định phải do nhân viên phục vụ tại hiện trường phòng triển lãm tiến hành làm thủ tục, cho dù ngài muốn để cô ấy làm, khi đến quầy thu tiền, nhân viên

chúng tôi cũng sẽ không thu tiền của ngài!”

Mỹ nữ tóc vàng ngẫm nghĩ, sau đó vênh môi về mặt đáng thương nhìn người đàn ông kia, ông ta thấy đặc biệt thương tiếc!

“Sao còn nói nhiều vô ích! Khách hàng là thượng đế! Chúng tôi muốn cho người nào phục vụ thì chính người đó phải phục vụ!” Hấn nói như thế nào thì cũng là đại biểu của Hoa Vũ, đi tới đây sao có thể bị một phục vụ viên coi thường.

“Tôi nói cho các cô biết, tôi có quen biết với ông chủ Luru Triển Bằng của Trần Bảo Trai các cô! Chỉ cần tôi một câu nói, các cô coi chừng bị đuổi việc như chơi!”

Luru Triển Bằng hấn đã gặp mặt mấy lần, ông chủ Hoa Vũ luôn yêu thích phi thúy, ông ta đi theo lão tổng đến Trần Bảo Trai mấy lần, giao tình mặc dù không sâu, nhưng cũng quen biết với Luru Triển Bằng, ông chủ của ông ta là khách hàng lớn như vậy, Luru Triển Bằng đương nhiên sẽ không vì một người phục vụ viên mà đắc tội hấn!

Quả nhiên nữ phục vụ viên vừa nghe, trong lòng hoảng hốt, nhưng lập tức nghĩ đến Đường Linh rất có địa vị tại Trần Bảo Trai, sự bất an cũng bùng xuống rất nhiều! Mặc kệ thế nào, còn có Đường Linh ở đây.

Đường Linh nghe thấy chỉ cười nói, “Quý ngài này, Trần Bảo Trai chúng tôi là một công ty lớn, làm việc có quy trình rõ ràng, chúng tôi phải làm việc theo quy định, Luru tổng sẽ không bởi vì điều này mà sa thải công nhân viên!”

Thấy ông ta vẫn muốn mở miệng, Đường Linh tiếp tục nói, “Quý khách, triển lãm với mục tiêu tiếp cận khách hàng, chỉ cần khách hàng thích là có thể mua, ngài coi trọng cái vòng tay này là Đậu chủng Phù dung ngọc, rất được nữ giới hoan nghênh, nếu không để cho nhân viên chuyên nghiệp chúng tôi giúp ngài hoàn thành thủ tục mua, một lúc nữa có quý khách hàng khác cũng coi trọng, đi thanh toán trước, vậy thì thật đáng tiếc!”

Mỹ nữ tóc vàng vừa nghe xong, nhân tình đảo như bị, lôi kéo người đàn ông nói, “Anh yêu, người ta muốn nha ~”

Ông ta trùng mắt với Đường Linh, hướng về phía nữ phục vụ viên quát một tiếng, “Còn đứng ngây ra đó làm gì? Còn không mau đi làm! Bị người ta mua mất, cô có thể đền nổi sao!”

Tựa như cảm thấy bị mất mặt, hấn hừ lạnh nói, “Hừ! Một nhân viên nhỏ nhoi, liền dám đắc tội với tập đoàn Hoa Vũ, cô cứ chờ đó, cô sẽ biết tay tôi!”

Vậy mà Đường Linh đâu bị hấn hù dọa, cười nhạt, “Tập đoàn Hoa Vũ Âu tổng là người hiểu lý lẽ, nghĩ rằng sẽ không vì một chút chuyện nhỏ liền tính toán chi li, loại chuyện ảnh hưởng đến danh dự của Âu tổng, nhất định là sẽ không phát sinh trên người Âu tổng đâu!”

Ông ta nghe thấy những lời đó liền co rụt ánh mắt, nhẹ ho một tiếng, không tiếp tục hùng hổ dọa người nữa!

Hôm nay hấn được Âu tổng phái tới, nếu gây ra chuyện xấu hổ nào đó, vậy hấn sẽ có chút phiền phức.

Đường Linh ra hiệu bằng mắt cho cô nữ phục vụ kia, phục vụ viên lập tức dẫn hai người họ làm thủ tục! Mỹ nữ tóc vàng sợ vòng tay bị người khác cướp đoạt mất, liền lôi kéo người đàn ông kia vội vã đi thanh toán! So với việc gây phiền phức cho người khác, cô nàng vẫn thích việc giành lấy chiếc vòng tay kia hơn.

Một đoạn nhạc đệm ngắn ngủi không ảnh hưởng gì nhiều, cô nhìn thấy bóng dáng của Ngụy lão trong đám đông, Đường Linh tươi cười tiến lên nghênh tiếp!

“Ông nội Ngụy!”

Ngụy lão xoay người, nhìn thấy Đường Linh một thân đồng phục, bắt đầu lên giọng cười lớn, “Con nhóc con này, cũng muốn đóng giả tinh anh trong xí nghiệp nha?”

Đường Linh cười tươi như hoa, nhìn sang mấy người bên cạnh Ngụy lão, gật đầu coi như chào hỏi.

Ngụy lão giới thiệu cho Đường Linh quen biết, “Mấy vị bạn hữu này của ông chẳng phải người trong ngành ngọc thạch, nhưng đều vô cùng yêu thích ngọc thạch, nếu không phải vậy, cũng đâu tìm đến lão già như ông đây cùng đi tham gia náo nhiệt một chút!”

“Ông nội Ngụy đây là đang trách cứ cháu không suy nghĩ chu đáo sao, thiệp mời phát không tới đúng chỗ?” Đường Linh nói đùa một câu.

“Còn không phải sao! Con nhóc này, thiệp mời phát không tới đúng chỗ, lần tới lại có thêm việc này, cháu nhớ phát thêm cho ông một phần, để lão già như ông đi phát thiệp giúp cháu!”

Đường Linh nghe là hiểu rõ Ngụy lão đang lôi kéo nhân mạch cho cô, phải biết chuyện làm ăn mà không có nhân mạch vậy chính là khó khăn! Ngụy lão tuy rằng không chuyên làm ngọc thạch, nhưng cũng kinh doanh ngành nghề châu báu, nhưng không hề tính toán giới thiệu nhân mạch kéo khách cho cô, có thể thấy giao tình sâu bao nhiêu!

Mấy người đi theo Ngụy lão thấy Ngụy lão vậy mà hạ thấp tư thế, còn phải đi phát thiệp mời cho cô gái nhỏ này, không khỏi âm thầm đánh giá Đường Linh.

Nhưng khiến bọn hấn không hiểu là, vì sao Ngụy lão nói cứ như Trần Bảo Trai là sản nghiệp của cô gái nhỏ này? Nếu họ nhớ không lầm, chủ nhân của

Trần Bảo Trai là Lưu Triển Bằng a!

Nguy lão vừa giới thiệu mấy người bên cạnh ông cho Đường Linh, có lão tổng của Úc Phong truyền thông, lão tổng của Hồng Phong thực nghiệp, còn có lão tổng của Hương Sơn trí nghiệp, mấy vị lão tổng này tuổi tác đều nằm khoảng bốn mươi, cũng coi như là tuổi trẻ tài cao.

Ba người này, tùy tiện lấy ra một cái, đều là nhân vật nổi tiếng, nếu không phải nghe nói Trần Bảo Trai xuất ra được loại phi thủy thượng hạng hiếm có, bọn họ cũng sẽ không sắp xếp lịch trình làm việc, dành thời gian đến nơi này tham gia buổi triển lãm.

Mà Đường Linh cũng không gửi thiệp mời cho họ, cho nên bọn họ buộc lòng phải không hẹn mà cùng tìm tới Nguy lão, hy vọng có thể cùng Nguy lão đi vào.

Mà khi Nguy lão giới thiệu, Đường Linh là bà chủ của Trần Bảo Trai, dù cho mấy người họ đã luyện thành một thân bản lĩnh gặp biến không kinh, cũng đều ngây ra tại chỗ, nhìn chằm chằm Đường Linh, khó có thể tin!

Cô gái này mới đúng là bà chủ chân chính của Trần Bảo Trai?

Thật bất khả tư nghị! Nhìn vào tuổi Đường Linh, nhiều lắm 20 tuổi, cái này còn dựa vào phong cách ăn mặc trang điểm để đoán.

Phải biết thân phận ông chủ đối ngoại của Trần Bảo Trai vẫn luôn là Lưu Triển Bằng, đột nhiên nói cho bọn họ biết, thiếu nữ trước mắt mới thật sự là bà chủ, mấy người đó nhất thời có chút khó mà tiếp nhận nổi!

Mà sau khi bọn họ tiêu hóa xong sự thực này, lại dồn dập rất hiếu kỳ về quá trình kinh doanh của Đường Linh! Khi bọn họ biết Đường Linh tay trắng dựng nghiệp, lại không bình tĩnh nổi.

Vốn cứ tưởng rằng là con cháu của gia tộc nào đó, cung cấp tiền cho cô trải nghiệm cuộc sống, làm ra một phen thành tựu, kết quả Đường Linh lại là tay trắng dựng nghiệp!

Tay trắng dựng nghiệp, ý vị như thế nào?

Bà chủ nhỏ tuổi trước mắt họ là người có năng lực cực lớn, là tay buôn bán rất cừ! Mấy người họ trong lòng càng tán thưởng Đường Linh hơn!

Đường Linh giới thiệu đơn giản một số phi thủy thượng hạng sẽ đưa ra trong buổi triển lãm hôm nay, mấy vị lão tổng nghe Đường Linh giảng giải, trong lòng lại xem trọng Đường Linh thêm! Sự hiểu biết của cô gái này về ngọc thạch thông suốt đến cực điểm a! Đồng thời với sự cảm thán, đột nhiên mấy người họ có cảm giác bản thân đã già rồi.

Lúc Đường Linh đang trò chuyện với mấy vị lão tổng, người đàn ông đại biểu cho tập đoàn Hoa Vũ vừa mua chiếc vòng phù dung phi thủy, nhiệm vụ của ông ta hôm nay không chỉ là dự họp đơn giản như vậy, bởi vì lão tổng Hoa Vũ biết, lão tổng của Hồng Phong thực nghiệp hôm nay cũng tới tham gia triển lãm, tập đoàn Hoa Vũ vẫn luôn muốn hợp tác cùng Hồng Phong thực nghiệp, nhưng vẫn không có cơ hội, cho nên lão tổng của tập đoàn Hoa Vũ còn giao cho ông ta một nhiệm vụ, chính là làm quen được với Hồng Phong thực nghiệp, sau đó thúc đẩy việc hợp tác giữa hai công ty!

Ông ta quan sát chung quanh, nhận ra được Đối tổng của Hồng Phong thực nghiệp, cô bạn gái trên cánh tay đeo chiếc vòng phù dung phi thủy ôm lên cánh tay hắn, hai người ưu nhã đi về hướng Đối tổng.

“Đối tổng cũng tới ư? Thực sự đã lâu không gặp a!” Đại biểu Hoa Vũ công thức hóa tươi cười chào hỏi.

Hồng Phong thực nghiệp Đối Phong nhìn một chút người mới tới, cũng tươi cười hướng về phía người vừa nói, “Thì ra là quản lý Trịnh của tập đoàn Hoa Vũ! Hân hạnh, hân hạnh a!”

Đối Phong cùng quản lý Trịnh bắt tay nhau, tươi cười hàn huyên vài câu.

“Đối tổng, ngài cũng biết, sắp tới tập đoàn Hoa Vũ chúng tôi đang chuẩn bị...” Quản lý Trịnh vẫn chưa nói hết lời, Đối Phong đã giơ tay ngăn lại.

Đối Phong cười nói, “Hôm nay tôi tới đây chỉ muốn thuận tiện thưởng thức ngọc thạch, chuyện công vẫn nên để lại khi làm việc mới bàn đi!”

Quản lý Trịnh cũng không nắm chắc được tính tính của Đối Phong, nên vội ngậm miệng lại, không dám nói tiếp nữa.

Mà tầm mắt của hắn lại rơi trên người Đường Linh! Nhìn Đường Linh với ánh mắt có chút quái dị! Tại sao cô ta lại ở chỗ này?

Mỹ nữ tóc vàng nhìn thấy Đường Linh liền mở miệng, “Í? Cô không phải là nhân viên ban này sao? Hừ, cô không phải nói Trần Bảo Trai có quy định của Trần Bảo Trai sao? Lẽ nào ông chủ Trần Bảo Trai lại cho phép cô tán gẫu nơi đây?”

Vẫn về chiếc vòng tay phi thủy trên tay vừa mua, đối mặt với mấy vị lão tổng, còn không quên làm điệu làm bộ một phen.

Cô từ chỗ quản lý Trịnh biết được, vị trước mắt chính là lão tổng của Hồng Phong thực nghiệp trứ danh! Vậy người có thể trò chuyện với mấy vị trước mắt, khẳng định đều không phải người bình thường! Quản lý Trịnh tuy rằng điều kiện không tồi, nhưng so với một lão tổng liền kém xa lắm.

Nếu như có thể có một vị lão tổng nào đó coi trọng cô, vậy thì cô sẽ thăng chức rất nhanh!

Đường Linh chỉ cười, không có phản ứng với mỹ nữ tóc vàng kia, nhưng mỹ nữ kia lại không buông tha, tiếp tục nói, “Như thế nào? Bị tôi nói trúng rồi? Nói không ra lời sao! Hừ! Vừa này không phải là bộ dáng một nhân viên gương mẫu sao? Giả bộ cũng thật giống!”

Ngụy lão cau mày lại, nhìn mỹ nữ tóc vàng kia, trong mắt đều là xem thường.

“Tiết mục quan trọng của hội triển lãm cũng sắp bắt đầu rồi, quý cô này vẫn nên chú ý xem triển lãm thôi!” Đường Linh thản nhiên nói.

“Hừ! Sợ sao? Thực không biết tự lượng sức mình! Vẫn nên tranh thủ thời gian đi làm việc đi, tuổi nhỏ như thế liền có ý đồ đến đây kết giao quyền quý, da mặt thật đúng là đủ dày!”

Mỹ nữ tóc vàng vô cùng khắt nghiệt mở miệng nói với Đường Linh.

“Quản lý Trịnh, mấy người chúng tôi muốn xem triển lãm, không hy vọng có người làm hỏng hứng thú của chúng tôi!” Đới Phong liếc mỹ nữ tóc vàng một cái, cuối cùng hướng về phía quản lý Trịnh nói!

Năng lực quản lý Trịnh không tệ, nhưng chọn phụ nữ thật là không có nhãn quang, mặt hàng này cũng để vào mắt, điển hình là loại người ngực lớn không não!

Đứng trước mặt bà chủ chân chính của Trân Bảo Trai lại trào phúng người ta chỉ là một viên chức nhỏ, thực sự là cực kỳ buồn cười! Bất quá lúc này Đới Phong lại đã quên, ở trong mắt người ngoài, Lưu Triển Bằng mới chính là ông chủ Trân Bảo Trai, không biết Đường Linh là bà chủ đằng sau màn, là chuyện rất bình thường.

Quản lý Trịnh nghe thấy ngữ điệu nói chuyện của Đới Phong không tốt, cũng biết hẳn là bạn gái hắn đã nói lời khó nghe, kể tội với Đới tổng, hắn vội vàng lôi kéo bạn gái, vừa nói cáo từ vừa rời khỏi.

Lúc gần đi còn nhìn thật sâu một cái về phía Đường Linh, thấy Đường Linh đang cùng Đới tổng nói gì đó, trong lòng có loại cảm giác, Đới tổng đuổi hắn rồi đi, là vì tiểu viên chức kia!

Quản lý Trịnh nhú mày, cô ta lẽ nào chỉ là một viên chức nhỏ sao?

Quản lý Trịnh đi rồi, mấy vị lão tổng đều lắc đầu, không khỏi cảm thán, một người đàn ông thành công, nhất định phải có một người phụ nữ biết tiến thoái, biết quan sát ở bên người, nếu tìm kiểu như người phụ nữ ban này, không biết sẽ tạo bao nhiêu tổn thất cho mình!

Quản lý Trịnh lại không biết, cũng bởi vì cách cư xử không sáng suốt của bạn gái hắn, ảnh hưởng tới cách Đới Phong đánh giá hắn, cuối cùng vẫn là một nguyên nhân đưa tới Hồng Phong thực nghiệp cự tuyệt hợp tác với Hoa Vũ!

Đồ phi thủy trưng bày sẵn đều là các mặt hàng phi thủy trung cao cấp, trải qua Đường Linh thiết kế cùng Vu Khánh Hi chạm trổ, từng món trang sức phi thủy hấp dẫn hầu hết ánh mắt! Chỉ sau triển lãm một lúc, rất nhiều phi thủy đã bị mua sạch.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 45-2: Triển lãm ngọc thạch, hiện trường giải thạch 2/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Khi Lưu Triển Bằng tuyên bố, chính thức đấu giá cực phẩm Đế Vương Lục và Từ Tinh Linh có một không hai kia, nhiệt tình của mọi người rõ ràng tăng vọt.

“Rốt cuộc đã đấu giá Đế Vương Lục! Tôi xem trên tivi tuyên truyền, Đế Vương Lục là cực phẩm trong cực phẩm a! Không nghĩ tôi có thể nhìn thấy ở thành phố S!”

“Người anh em, anh hiểu biết nông cạn rồi! Tivi quảng cáo chỉ đề cập tới Đế Vương Lục, theo như nhóm người trong nghề chúng ta đều biết, tiết mục quan trọng hôm nay, Đế Vương Lục loại cực phẩm như vậy cũng không thể đứng hàng đầu a!”

“Ồ? Sao nói vậy?”

“Đúng vậy! Đúng vậy! Nói nhanh lên! Chúng tôi chẳng phải người trong nghề, độ hiểu biết về ngọc thạch không thể tinh tường như người trong ngành các anh được!”

Người trong nghề cười thần bí, mở miệng nói, “Tôi nói cho mấy anh nghe, trước mắt ngoại trừ Đế Vương Lục, còn có triển lãm một món đồ tuyệt phẩm

có một không hai! Chính là Từ Tinh Linh trong truyền thuyết!”

Từ Tinh Linh?

Mấy người đó đầu óc mơ hồ, phi thúy thì bọn họ từng mua, thế nhưng Từ Tinh Linh là cái gì? Nghe cũng chưa nghe qua.

“Tôi nói cho mấy anh biết, Từ Tinh Linh này cũng gọi là phi thúy chi linh, là ở trong phi thúy thai nghén ra, đây phải hơn mười ngàn năm mới có thể nuôi dưỡng ra! Mà mọi người đều biết, bản chất phi thúy là lạnh, nhưng phi thúy chi linh lại ôn hòa! Điều nói phi thúy có công hiệu dưỡng thân, mà phi thúy chi linh tuyệt đối có công hiệu trừ độc, dưỡng nhan, dưỡng sinh!”

“Trời! Thần kỳ như vậy!”

“Một lúc nữa đấu giá mấy anh sẽ được kiểm chứng thôi, đây tuyệt đối là tuyệt phẩm có một không hai khiến người ta mê đắm!”

Hai món cực phẩm vẫn chưa đấu giá, đã đưa tới oanh động không nhỏ!

Ngụy lão cùng mấy vị lão tổng nhìn không dời mắt đến hai món phi thúy đang được nhân viên đem lên sân khấu kia, ánh mắt mê đắm khôn nguôi!

Thật đẹp!

Đế Vương Lục thì bọn họ từng nghe nói qua, chưa thực sự được gặp, bởi vì Đế Vương Lục đúng là quá hiếm! Mà Từ Tinh Linh bọn họ là căn bản chưa từng nghe nói! Bất quá từ trên mặt chữ, chỉ biết tuyệt đối không phải vật phàm!

Thủy Tinh Chung Đế Vương Lục, cả người tản ra đại khí lục sắc, khí chất vương giả, khí thế khó cản, khiến người thần phục!

Mà một bên Từ Tinh Linh, dường như dùng mắt thường có thể nhìn thấy được ánh sáng diu diu bao vây lấy phi thúy, lúc nhìn nó liền cảm thấy được thể xác và tinh thần thư sướng, như gột bỏ đi lớp bụi bẩn bám chung quanh, cảm nhận được loại trong trẻo chưa từng có này!

Tất cả mọi người cảm thụ đều giống nhau, đợi tinh tảo lại, khuôn mặt ai nấy đều lộ ra vẻ kích động! Chuyện này... có một không hai! Tuyệt đối là cực phẩm duy nhất trên đời a!

Ánh mắt nóng bỏng đều chú mục vào Từ Tinh Linh, trong lòng mọi người kích động! Từ Tinh Linh quả nhiên là thần bí như vậy!

“Từ Tinh Linh, truyền thuyết có thể tinh chế tâm linh, tẩy sạch thân thể, hôm nay có duyên gặp được, quả nhiên danh bất hư truyền a!”

Một ông lão thờ dài nói, Đường Linh chú ý tới Dương lão cùng Bạch lão bên cạnh ông lão đó, nói vậy người này nhất định là người của tổng hội ngọc thạch quốc gia, chỉ là thân phận vẫn chưa thể xác định!

Đám đông nghe được náo động một trận!

Từ Tinh Linh vẫn còn có loại truyền thuyết này! Tinh chế tâm linh? Còn không đúng sao, thời điểm nhìn vào, cảm giác nội tâm mình mẫn, giống như thật sự có công hiệu tinh chế tâm linh!

“Người đó là ai a?”

“Tôi cũng không nhận ra, bất quá lần trước buổi đấu giá ở tỉnh Vân tôi đã được nhìn thấy hai vị bên cạnh là người của tổng hội ngọc thạch quốc gia!”

“Tổng hội ngọc thạch quốc gia?”

“Cũng không trách anh bạn này không biết, anh không phải người trong nghề, tổng hội ngọc thạch quốc gia ở trong giới không ai không biết! Ngành nghề châu báu ngọc thạch của quốc gia chúng ta hiện nay, thương hiệu lớn đều phải trải qua tổng hội ngọc thạch quốc gia sau khi giám định mới nổi tiếng đình đám! Cho nên nói, tổng hội ngọc thạch quốc gia tương đương với một cơ quan kiểm định sát hạch, những cửa hàng ngọc thạch châu báu muốn làm lớn mạnh, nhất định phải trải qua bọn họ nghiệm chứng mới được!”

“Phiền toái như vậy? Nghề khác cũng không có quy củ này a! Lại nói, cho dù không trải qua bọn họ nghiệm chứng, Trần Bảo Trai chẳng phải cũng nổi tiếng tỉnh Thanh sao?”

“Ông bạn thì biết cái gì! Anh chỉ quanh quẩn ở tỉnh Thanh, đương nhiên không biết tình huống bên ngoài, đừng nhìn Trần Bảo Trai tại tỉnh Thanh rất lợi hại, nhưng bước ra ngoài tỉnh Thanh, lại có mấy người nhận ra Trần Bảo Trai! Trần Bảo Trai bây giờ tối đa coi như là một tiểu xí nghiệp mà thôi, so sánh với tiệm châu báu lớn, thì thua kém rất nhiều!”

“Ồ ~ thì ra là như vậy! Tôi còn tưởng rằng Trần Bảo Trai rất lợi hại!”

“Mặc kệ thế nào, Trần Bảo Trai tại tỉnh Thanh vẫn hết sức trọng yếu!”

Những tiếng bàn luận vẫn không dứt đoạn vang lên!

Mà đang lúc mọi người nghị luận, vật phẩm phi thúy đầu tiên, Thủy Tinh Chung Đế Vương Lục hồ cừ bắt đầu đấu giá!

Cạnh tranh vô cùng kịch liệt!

Lần triển lãm đồ cổ này vốn có rất nhiều người chú ý, mảng quảng cáo Trân Bảo Trai lần này làm khá quy mô, cho nên có không ít tài hùng thế mạnh đến tranh cướp.

Khối Đế Vương Lục giá khởi điểm 5 triệu, hiển nhiên mức định giá không cao, nhưng rất nhanh mức giá lên đến 10 triệu, mà sau khi trải qua một phen tranh cướp, mức giá được đẩy lên tới 18 triệu!

Một khối Thủy Tinh Chủng Đế Vương Lục hồ cũ, kêu giá tới 18 triệu!

Mức giá khiến người ta kích động! Không thiếu người dồn dập thối lui ra khỏi cuộc tranh cướp, chỉ còn dư lại mấy người vẫn đang kiên trì!

Mà thời điểm mức giá kêu đến 20 triệu, rốt cục chỉ còn lại hai người, một người là người nước ngoài, một người là ông lão của tổng hội ngọc thạch quốc gia.

Đường Linh đánh giá ông lão kia, tổng hội ngọc thạch quốc gia thực lực lớn kinh người! Gọi tới 20 triệu, vẫn như cũ mặt không biến sắc! Người nước ngoài kia hiển nhiên là kiên trì không lâu! Trên trán đã lấm tấm mồ hôi!

Cuối cùng tổng hội ngọc thạch quốc gia thành công chiếm được khối Đế Vương Lục này với mức đấu giá 25 triệu!

“Tổng hội ngọc thạch quốc gia chính là thực lực cường hãn a! 25 triệu, mắt cũng không nháy một cái!”

“Đó là đương nhiên, chút tiền này đối với mấy người đó quả thực như muối bỏ bể!”

“Cái gì? Mấy chục triệu chỉ như muối bỏ bể? Ông anh đừng có mà khuếch đại quá lên thế!”

“Không tin, tôi cũng không còn biện pháp, chẳng phải người trong nghề, sẽ không hiểu được địa vị của tổng hội ngọc thạch đâu!”

Đấu giá ra mức này, Đường Linh cũng không ngạc nhiên, nhớ lúc đầu Triệu Nguyên trực tiếp định giá đến 30 triệu, nhưng khi đó Lưu Triền Bằng cự tuyệt, muốn đợi sau triển lãm ngọc thạch mới bán đấu giá, cho nên nói hôm nay tổng hội ngọc thạch quốc gia dùng cái giá 25 triệu đấu giá thành công, vẫn tính là kiếm lợi!

Nhớ tới Triệu Nguyên, Đường Linh mới chú ý tới, hôm nay Triệu Nguyên dĩ nhiên không có mặt! Đây ngược lại rất hiếm thấy, giờ Triệu Nguyên đã biết cô là bà chủ Trân Bảo Trai, vậy mà lại không đến tham gia! Không giống phong cách của anh ta!

Không có thời gian rảnh để nghĩ nhiều đến Triệu Nguyên, bởi vì sau đó đến phiên Từ Tinh Linh ra sân!

Không ít người nóng lòng muốn đấu giá Từ Tinh Linh, phải biết loại đồ vật trân quý này rất phi thường hiếm thấy!

Mà lúc ông lão kia nói ra công hiệu thần kì của Từ Tinh Linh, trong lòng cô có một loại suy nghĩ khác, Đường Linh ra hiệu bằng mắt cho Lưu Triền Bằng, Lưu Triền Bằng liền tuyên bố nghỉ giải lao một chút, sau đó mới tiếp tục đấu giá!

Lưu Triền Bằng đi cùng Đường Linh về hậu trường!

“Đường tổng, có gì phân phó sao?” Lưu Triền Bằng cảm thấy kỳ quái, bán đấu giá đang tiến hành được một nửa, Đế Vương Lục bán ra 25 vạn, Đường tổng lúc này lại kêu tạm dừng!

“Chú Lưu, Từ Tinh Linh này là bảo vật vô giá, cho dù hôm nay bán đấu giá ở đây, cũng không nhất định bán ra được giá tiền cao, tôi quyết định, dùng Từ Tinh Linh đánh bóng điêu khắc, làm thành trang sức, sau đó tiêu thụ sản phẩm giới hạn, cả một khối Từ Tinh Linh bọn họ chưa hẳn đã mua nổi, nếu làm thành trang sức, không ít người vẫn có thể mua được!”

Lưu Triền Bằng gật đầu, kỳ thực hắn cũng e ngại, khối Từ Tinh Linh vì mức giá định ban đầu rất cao, không người nào dám đấu giá, nếu chia thành khối nhỏ, vậy thì tình hình sẽ khác hẳn.

“Còn nữa, trước khi đấu giá Từ Tinh Linh, trước tiên chúng ta tiến hành giải thạch!”

“Giải thạch trước?” Lưu Triền Bằng hơi nghi hoặc một chút, “Đường tổng, thường là sau khi triển lãm xong, mới triển lãm giải thạch, bởi vì có không ít người không muốn xem, tiến hành giải thạch ngay giữa buổi triển lãm, có ảnh hưởng đến tâm tình bọn họ hay không?”

Giải thạch chính là một công việc khô khan, vừa hao tổn thời gian lại nhàm chán vô vị, chưa hẳn có người nguyện ý chờ đợi, cho nên đều sắp xếp sau khi đấu giá kết thúc, nhằm vào những đối tượng có hứng thú với việc giải thạch.

Đường Linh khẽ mỉm cười, “Làm theo lời tôi nói!”

Lưu Triền Bằng lập tức nghiêm túc gật đầu, làm theo ý bà chủ, tuyệt đối sẽ không sai!

Lúc Lưu Triền Bằng trở lại phòng triển lãm, tuyên bố trước khi đấu giá Từ Tinh Linh sẽ công hiến cho mọi người màn trình diễn hiện trường giải thạch, đã

nước lấy không ít chê trách.

“Không phải chứ! Mau mau đấu giá Từ Tinh Linh đi! Ai nguyện ý xem giải thạch chứ, đâu phải chưa từng thấy!”

“Tôi lại chưa thấy qua, nhưng vì sao không đấu giá Từ Tinh Linh trước, sau đó mới triển lãm giải thạch chẳng phải đều như nhau sao!”

“Giải thạch có gì đáng xem, ông anh đồng ý hoang phí mấy tiếng xem giải thạch, tôi lại không có cái thời gian kia! Tôi còn có việc!”

“Có việc thì cứ đi thôi, dù sao cũng nhìn thấy Từ Tinh Linh rồi!”

Người kia lộ vẻ tức giận không nói chuyện tiếp.

“Các anh cũng đừng nghị luận nữa, người ta đều quyết định trước tiên biểu diễn giải thạch, các anh ở đây nghị luận cũng đâu thay đổi được gì! Vật phẩm tuyệt thế Từ Tinh Linh kia là báu vật trời ban! Bao nhiêu người muốn chiêm ngưỡng cũng không có cơ hội, đời này có thể trông thấy, quả thực chết không hối tiếc! Ở đây không người nào không phải là lão tổng Công ty tai to mắt lớn, có thấy ai nói bận rộn đâu, anh còn đứng ra bắt nạt!”

Mặc dù có tiếng bàn luận, nhưng cũng không ảnh hưởng tiến trình!

Công nhân viên bên dưới mang lên sân khấu hai khối mao liệu và hai bộ máy giải thạch, Vu Khánh Hi ngồi trước mặt một bộ máy giải thạch, xem ra anh ta chuẩn bị giải thạch!

Dương lão nhìn chăm chú hai khối mao liệu rất lâu, mới quay sang nhìn Lưu Triển Bằng, kinh ngạc nói, “Chuyện này... đây không phải hai khối còn lại lúc trước sau khi cắt ra Từ Tinh Linh sao?”

Dương lão vừa nói ra lời này, tức khắc khiến cho toàn trường náo động!

Tình huống thế nào?

Người trong nghề biết chuyện đều kinh hãi! Bọn họ đều biết, một khối nguyên liệu thô bên trong có thể giải ra một khối ngọc thạch đã rất khó, tuy rằng cũng có tình huống một khối nguyên liệu thô cắt ra được nhiều khối ngọc thạch, trường hợp đó là thiểu số, dù giải ra ngọc thạch bất kể là phẩm chủng hay phẩm chất cũng không phải loại thượng hạng, Trần Bảo Trai còn đem mặt hàng đó lấy ra, chẳng lẽ hoài nghi bên trong vẫn còn ngọc thạch?

Lưu Triển Bằng gật đầu, hướng về phía mọi người nói, “Hai khối này xác thực chính là hai khối còn lại sau khi cắt ra Từ Tinh Linh!”

Hắn thừa nhận, nháy mắt kích phát nhiệt tình của đám đông! Không ít người dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn nhau háu hai khối nguyên liệu thô kia, ban đầu Từ Tinh Linh là được xuất ra từ khối đá thô thiên kia ư? Thật kinh ngạc!

Mà càng khiến người ta kinh ngạc hơn, bọn họ vậy mà thấy một cô gái hết sức trẻ tuổi lên sân khấu, ung dung ngồi xuống trước máy giải thạch, mà người này chính là Đường Linh!

Cô dự kiến đích thân giải hai khối nguyên liệu thô, thế nhưng làm vậy quá mức lãng phí thời gian, vì vậy liền tìm Vu Khánh Hi tới, tay nghề Vu Khánh Hi Đường Linh rất rõ ràng, khác với Lưu Triển Bằng, Vu Khánh Hi vốn xuất thân từ dân điêu khắc chạm trổ, cho nên thời điểm động dao, càng cẩn thận hơn! Cô cảm thấy giao cho Vu Khánh Hi giải một khối khác, anh ta hẳn có thể ứng phó được!

Trước khi giải thạch, Đường Linh đầu tiên là chỉ đạo Vu Khánh Hi, nên từ chỗ nào xuống tay trước, sau đó chỗ nào cần động dao, chỗ nào cần dùng máy đánh bóng, rồi đánh bóng tới trình độ nào!

Vu Khánh Hi cẩn thận lắng nghe, hẳn biết Đường Linh mới là bà chủ chân chính của Trần Bảo Trai, thời điểm Lưu Triển Bằng tìm hắn gia nhập Trần Bảo Trai, liền nói những thứ này cho hắn biết, bao gồm chuyện Đường Linh phái người tìm được hắn, Lưu Triển Bằng mới có cơ hội đi thuyết phục hắn một lần nữa quay về Trần Bảo Trai!

Hắn không thể ngờ còn có cơ hội lần nữa quay về Trần Bảo Trai, càng không có nghĩ tới, sáu năm trước trên buổi đồ thạch đó, khối mao liệu thô hắn phân vân đắn đo ấy, đã được Đường Linh mua xuống, đồng thời vừa ý với tay nghề của hắn.

Sau khi Đường Linh chỉ đạo xong, mới ngồi vào trước máy giải thạch, chuẩn bị giải thạch.

Ông lão người của tổng hội ngọc thạch hơi nghi hoặc một chút, ông vẫn chưa từng thấy người trẻ tuổi như vậy lại đi giải thạch! Dương lão cùng Bạch lão ở trên đấu giá hội lần trước đã gặp qua Đường Linh, hai người giải thích một chút, lão già kia nghe thấy Từ Tinh Linh được giải ra từ trên tay cô gái nhỏ này, trong mắt lão già lóe tinh quang, lộ vẻ tán thưởng!

Giải thạch bắt đầu, Đường Linh và Vu Khánh Hi cũng bắt đầu thực hiện động tác trên tay, Đường Linh do có kinh nghiệm lúc trước cắt ra Từ Tinh Linh, cho nên toàn bộ quá trình giải thạch, như nước chảy mây trôi, khiến người xem vui tai vui mắt, giống như một tiết mục biểu diễn nghệ thuật.

Nhìn thủ pháp Đường Linh thi triển, ánh mắt ông lão kia nhìn càng tỏa ra tinh quang chói rọi! Cô nhóc này mới bao lớn? Thủ pháp tinh diệu đến bậc này!

Hiếm có! Thật sự là hiếm có a!

Trên tay Đường Linh vẫn tiếp tục động tác, Vu Khánh Hi giải thạch rất cẩn thận, bởi vì hắn nghe ra ý tứ của Lưu Triển Bằng, khối mao liệu trong tay hắn

này, rất có thể cũng cắt ra cấp độ cực phẩm như Tử Tinh Linh kia, hẳn đương nhiên phải hết sức cẩn thận rồi!

Không tới một tiếng đồng hồ, máy đánh bóng trong tay Đường Linh dừng lại, cô lấy chiếc khăn lau ầm lau chùi một hồi khối mao liệu, đuôi mắt tức khắc nhìn thấy một vệt ánh sáng xanh lục xẹt qua!

Xuất lục rồi!

Tất cả mọi người đều mở to hai mắt nhìn, muốn nhìn cho rõ, để phân biệt đây là loại phi thúy gì.

“Đây nhất định là Thủy Tinh Chủng! Anh nhìn chút đi, óng ánh trong suốt, không có tạp chất, tuyệt đối là Thủy Tinh Chủng!”

“Uhm, tôi cũng cho là Thủy Tinh Chủng! Nhưng màu xanh là xanh nhạt, không quá tinh thuần a!”

Đường Linh không chịu tác động của mọi người, tiếp tục công việc trên tay!

“Anh yêu, đứa kia không phải là viên chức nhỏ ban nãy sao?” Cô gái nũng nịu nói.

“Hình như là vậy! Cô ta là nhân viên giải thạch ở Trân Bảo Trai! Xem ra không phải chỉ đơn giản là một viên chức nhỏ a!”

“Xời! Bất kể cô ta là giải thạch gì gì đó, dù làm cao cũng là đi làm thuê cho người ta thôi!” Mỹ nữ tóc vàng nói một cách khinh bỉ

Nhưng quản lý Trịnh nghe vào tai, trong lòng lại không thoải mái! Đi làm thuê cho người ta? Hẳn cũng vậy!

Nữ mỹ nữ tóc vàng vẫn không biết bản thân đã nói sai lời, chẳng qua là cảm thấy người đàn ông bên cạnh sắc mặt không tốt lắm, nên cô nàng cũng thức thời ngậm miệng lại!

Người quan sát chung quanh cũng không biết được tâm tình Đường Linh vào giờ khắc này, khối nguyên liệu cô đang cầm trong tay đã mở ra một nửa ngọc thạch, cảm giác ôn hòa, lại là lục sắc, nếu như không đoán sai, đây gọi là Lục Tinh Linh!

Thế nhưng khối Lục Tinh Linh này và khối Tử Tinh Linh kia lại không giống nhau, hai khối phi thúy chỉ linh cho cô sự cảm nhận cũng khác nhau! Lúc này cô cảm giác tinh thần sáng láng, bao nhiêu sức lực vừa sử dụng trong quá trình giải thạch, về uể oải dường như tan biến hết, thân thể như nhẹ bẫng lên.

Đường Linh khẽ nhếch môi, hoàn thành động tác cuối cùng trên tay, cả một khối phi thúy bày ra rước mắt mọi người!

“Ý? Đây là phẩm chủng nào?”

(hết chương 45)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 46: Lôi Tử bị bắt, Đường Đường phát uy 1/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Nhìn khối phi thúy trong tay Đường Linh, anh mắt mọi người đều mơ hồ lắc đầu, thật không xác định được phẩm chủng.

Nhìn bề ngoài trông rất tinh xảo đặc sắc kia, hẳn là Thủy Tinh chủng, lại nhìn thấy phẩm chất màu xanh nhạt, lại hơi giống xanh lá cây, dường như chưa từng nghe tới phi thúy có màu xanh lá cây thuộc Thủy Tinh chủng.

Đây thật đúng là kỳ quái!

Trong khi mọi người còn trong con nghi hoặc, Đường Linh khẽ hé môi, chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ, “Ôn hòa!”

Ôn hòa?

Đầu óc mọi người như co ngấn lại!

Sau đó “oang” một tiếng, như bị nổ tung!

Ôn hòa! Cô ta nói là ôn hòa!

Vậy... phi thúy trong tay cô ta... chẳng phải là... Phi thúy chỉ linh sao?

Ông lão của tổng hội ngọc thạch hưng phấn tiến lên một bước, đầy mặt kích động, gương mặt già nua bởi vì kích động mà có chút run rẩy!

Một cánh tay ông lão chỉ vào phi thúy trong tay Đường Linh, một tay còn lại thì chống gậy, có chút kích động nói, “Cháu nói nó cũng ôn hòa?”

Đường Linh quan sát ông lão một chút, nhẹ nhàng gật đầu, lại lần nữa khẳng định, “Đúng vậy, là ôn hòa!”

“Chẳng lẽ... Chẳng lẽ cái này cũng là phi thúy chi linh!” Ông lão hít sâu một hơi, lâu bầu nói, “Đây là Lục Tinh Linh?”

“Ông chủ Lư, phi thúy này có thể cho tôi xem một chút không?” Ông lão nhìn về phía Lư Triển Bằng, đưa ra đề nghị.

Lư Triển Bằng nhìn qua Đường Linh, sau đó gật đầu, ông lão tiếp nhận khối phi thúy từ trên tay Đường Linh, lúc cầm vào tay, trong lòng chấn động không gì sánh nổi!

“Là Lục Tinh Linh!”

Thanh âm già nua vang lên hữu lực, một tay đang chống gậy gõ lên nền nhà, lúc này có người đã nhìn ra đầu mối.

“Ông lão kia chẳng lẽ là Vân Hải – Vân hội trưởng?”

“Vân hội trưởng? Không thể nào, không phải nói Vân hội trưởng bị bệnh liệt giường sao, sao có khả năng xuất hiện ở đây!”

“Tôi cho rằng chính là ông ta! Ông anh nhìn Dương lão cùng Bạch lão bên cạnh ông ta đi, thái độ cung kính thế kia, hơn nữa ông ta chống gậy, thấy ngay được thân thể liền không quá tốt, trước đây lâu rồi tôi từng gặp qua Vân hội trưởng một lần, nhưng khi đó thân thể Vân hội trưởng khỏe mạnh, sắc mặt hồng hào, sắc mặt ông lão này có chút tái nhợt, hơn nữa anh để ý kĩ đi, da thịt trên mặt đầu còn mấy lạng! Nhưng đường nét khuôn mặt lại rất giống Vân hội trưởng!”

“Đây cũng khó nói a! Nếu là tôi, cho dù có bị liệt cũng ráng kêu người khiêng đi tham gia triển lãm này! Từ Tinh Linh a, đâu phải vật phẩm mà cứ thích là có thể nhìn thấy!”

“Ông ta mới vừa nói đó là Lục Tinh Linh?”

“Hình như là vậy!”

Ông lão không bị tác động bởi chung quanh, chỉ đang cẩn thận quan sát phi thúy trong tay, Dương lão bên cạnh đi lên phía trước, đem từng loại công cụ đưa cho ông lão, tay ông lão dường như không thấy run rẩy nữa, quan sát vô cùng cẩn thận, cuối cùng buông công cụ trong tay xuống, trong lòng dâng lên muôn vàn cảm xúc.

“Là Lục Tinh Linh!”

Lần nữa khẳng định, mọi người sôi trào!

Đây rất quý dị! Vốn cho là một khối Từ Tinh Linh đã đủ khiến người ta kinh hãi thế tục, không nghĩ tới Trân Bảo Trai vậy mà ở ngay trước mặt bọn họ, khai xuất Lục Tinh Linh!

Đây là nghịch thiên rồi sao?

Mà khi Vu Khánh Hi thò phào nhẹ nhõm, thực hiện thao tác cuối cùng đem khối nguyên liệu kia giải xong, một vệt hào quang màu vàng ào ào tuôn ra.

Lúc Đường Linh nhìn đến luồng ánh sáng màu vàng kia, trên môi lộ ra một nụ cười mê người, quả nhiên đúng như cô dự đoán! Cô ngược lại muốn biết hai khối còn lại trong kho kia, sẽ là phi thúy chi linh màu gì.

Trải qua lại lần nữa giám định, phi thúy màu vàng kia, dĩ nhiên cũng là phi thúy chi linh, là Hoàng Tinh Linh! Toàn trường đứng hình!

Nhìn ba khối phi thúy chi linh trên sân khấu, não của mọi người trực tiếp nổ tung!

Dạo này, phi thúy chi linh đều là rau cải trắng sao?

“Lục Tinh Linh là gốc rễ sinh mệnh, có người nói có tác dụng tẩm bổ thân thể người, mà Hoàng Tinh Linh là gốc rễ trí tuệ, mang theo bên người, tinh thần thoải mái có tác dụng hỗ trợ trí nhớ!”

Ông lão nhìn hai khối phi thúy chi linh, chậm rãi giải thích.

Đường Linh gật đầu, lúc cô cầm trong tay Từ Tinh Linh, cảm giác tâm linh trong suốt, mà lúc cầm Lục Tinh Linh, rõ ràng cảm giác được thân thể sáng khoái thông suốt một mạch! Thì ra là phi thúy chi linh có công hiệu không giống nhau.

Trong mắt xẹt qua tinh quang! Có công hiệu cỡ này chẳng phải càng tốt hơn sao, nếu phi thúy chi linh chỉ có tác dụng thường thức mỹ quan, vậy chưa đủ để làm người ta điên cuồng, nhưng nếu có công hiệu tuyệt vời này, vậy giá trị phi thúy chi linh không cách nào lường được.

Lưu Triển Bằng tuyên bố, ba khối phi thủy chi linh không dùng hình thức đấu giá bán ra, Trần Bảo Trai sẽ đem ba khối phi thủy chi linh này tiến hành gia công, sau đó công bố số lượng giới hạn phát hành.

Mọi người không có bởi vì không mua được Từ Tinh Linh mà oán giận, bởi vì bọn họ biết, giá trị của Từ Tinh Linh này, dùng thực lực của họ mà muốn chiếm là chuyện không thể nào.

Mà Trần Bảo Trai đem phi thủy chi linh chế tác thành đồ trang sức ngọc, nếu bọn họ muốn mua tương đối dễ dàng hơn nhiều, cho nên cơ hồ tất cả mọi người đều ủng hộ cách làm của Trần Bảo Trai.

Kỳ thực lúc Đường Linh phát hiện công hiệu thần kỳ của phi thủy chi linh, liền nghĩ đến người nhà, nếu thật có công hiệu bực này, bảo bối tốt đương nhiên phải ưu tiên cho người nhà dùng trước, hơn nữa làm thành đồ trang sức sẽ có sự trợ giúp lớn đối với sự nghiệp sau này của cô.

Mà Đường Linh càng tin tưởng, dựa vào ba khối phi thủy chi linh này, Trần Bảo Trai muốn tiến quân vào thị trường ngọc thạch toàn quốc, sẽ dễ dàng hơn nhiều!

Đường Linh sau khi đi xuống sân khấu, bởi vì thân phận Đường Linh còn chưa lộ ra ánh sáng hoàn toàn, việc tiếp đón người của tổng hội ngọc thạch do Lưu Triển Bằng đứng ra, phải biết hiện tại chủ nhân Trần Bảo Trai đã là một thành viên của tổng hội ngọc thạch quốc gia, người ngoài đánh giá, Lưu Triển Bằng chính là người của tổng hội ngọc thạch.

Đường Linh đi tới bên cạnh Ngụy lão, Ngụy lão nhìn Đường Linh, cười có chút giảo hoạt, “Ông nói Tiểu Đường nhóc con, phi thủy chi linh kia cháu chia thành từng món nhỏ, phải giữ lại một phần cho ông lão như ta đó! Ông lão ta đây và cháu có giao tình nhiều năm, nếu không để dành một phần cho ông, ông sẽ không chịu đâu!”

Đường Linh nhìn Ngụy lão già bộ, không khỏi bật cười lên tiếng, “Ông nội Ngụy ơi, ngài đây cũng coi như là một dạng uy hiếp cháu rồi?”

Ngụy lão cười hi hi, “Cái đó chưa tính là uy hiếp được đâu nhóc con, ngược lại nếu cháu dám không để dành cho ông một phần, ông liền ở lì tại Trần Bảo Trai không đi! Đến lúc đó cháu còn phải lo ăn lo uống cho ông nữa!”

Đường Linh bật cười, “Vì để tiết kiệm chi tiêu của Trần Bảo Trai, xem ra chỉ có thể như thế!”

Ngụy lão nghe vậy liền cười ha ha, nhóc con này vẫn xảo quyết như xưa, mỗi lần nói chuyện với cô nhóc đều thoải mái cả về tinh thần lẫn thể xác!

Hồng Phong thực nghiệp Đối tổng, Hương Sơn trí nghiệp Quan Dược Quan tổng, Úc Phong truyền thông Tiểu Hồng Sinh Tiêu tổng, ba người họ đều dôn dập biểu thị hi vọng Đường Linh có thể để dành cho bọn họ một món, Đường Linh đều tươi cười đáp ứng, trong lòng mấy vị lão tổng tự nhiên nhận lấy ân tình.

Nơi tổng hội ngọc thạch đó, Đường Linh vẫn không lộ diện, gần đây cô khá nổi tiếng rồi, cho nên để Lưu Triển Bằng ứng phó đi, Lưu Triển Bằng là tay lão luyện trong giao tiếp, tự nhiên biết ứng đối ra sao, mà từ tin tức Lưu Triển Bằng phản hồi để thấy, ông lão kia đúng là tổng hội ngọc thạch quốc gia hội trưởng Văn Hải Văn hội trưởng!

Ông lão nghe nói Trần Bảo Trai đưa ra tuyệt phẩm độc nhất vô nhị Từ Tinh Linh bán đấu giá, ông không để ý ồm ồm, vẫn kiên trì đến thành phố S, chỉ vì muốn tận mắt nhìn thấy phong thái Từ Tinh Linh, lại không nghĩ rằng, còn được chiêm ngưỡng cả Lục Tinh Linh cùng Hoàng Tinh Linh!

Văn hội trưởng đã cảm qua Lục Tinh Linh, ông đã trực tiếp cảm thụ qua, đây cũng là nguyên nhân vì sao sau khi triển lãm kết thúc ông không quản mệt nhọc, vẫn phải lưu lại.

Nếu chỉ vì Lưu Triển Bằng hoặc là Trần Bảo Trai, đó là chuyện không thể, Lưu Triển Bằng cũng chỉ là một thành viên mới gia nhập tổng hội ngọc thạch quốc gia mà thôi, mà tên tuổi Trần Bảo Trai chỉ vang dội tại tỉnh Thanh, ra khỏi tỉnh Thanh cũng đâu còn danh tiếng gì.

Văn hội trưởng lưu lại, đương nhiên chính là vì phi thủy chi linh!

Vừa nãy thời điểm ông cầm trong tay Lục Tinh Linh, rõ ràng cảm giác được Lục Tinh Linh mang đến luồng sinh cơ bùng bùng, ông vốn bồn bôn ba một ngày, hôm nay đến đây tham gia triển lãm chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ, nhưng lúc ông cầm vào tay Lục Tinh Linh kia, chỉ là một lúc thời gian, ông liền cảm nhận được thân thể như được tắm bổ, cảm giác mệt mỏi rồi ban đầu như không còn nữa.

Cho nên ông âm thầm tìm Lưu Triển Bằng, kỳ thực chính đi cửa sau!

Đúng vậy! Chính là đi cửa sau!

Ai nói ông là hội trưởng tổng hội ngọc thạch, thì không được đi cửa sau?

Tuyệt phẩm này dù có tiền có quyền cũng chưa chắc có thể mua được, đương nhiên đáng giá ông mặt dày, dựa vào thân phận đi cửa sau!

Lưu Triển Bằng đương nhiên biết nên nói cái gì, đáp ứng Văn hội trưởng nhất định sẽ chữa cho ông một phần, Văn hội trưởng mới hơi an tâm, ông cùng Lưu Triển Bằng còn bàn về phương hướng của Trần Bảo Trai sau này, cũng đưa ra không ít ý kiến cho Lưu Triển Bằng.

Mãi đến tận khi triển lãm kết thúc, Đường Linh cũng không nhìn thấy bóng dáng Lôi Từ đâu hết, vì thế cô bỏ Lưu Triển Bằng một mình đi chiêu đãi

khách tham gia triển lãm, buổi tối không tham gia tiệc rượu mà đi Đế Hào!

Đến Đế Hào rồi Đường Linh mới ý thức được, Lôi Từ có khả năng đã xảy ra chuyện!

Cửa lớn Đế Hào treo bảng tạm dừng kinh doanh, Đường Linh mở cửa lớn ra, trực tiếp đi vào, thẳng đến tầng cao nhất Đế Hào!

Quả nhiên cả tòa Đế Hào không có người, tầng cao nhất lại đứng đầy người, Đường Linh đột nhiên xuất hiện, lập tức thu hút đến sự chú ý của mọi người!

Phần lớn mọi người đều nhận ra Đường Linh, biết vị thế cô ở Đế Hào rất không bình thường, chỉ là không rõ ràng thân phận chân chính của cô! Thường thì hội nghị trong phòng cao tầng đang đàm luận, bất luận người nào cũng không thể tiến vào!

Mấy nhân viên trẻ tuổi chưa từng thấy Đường Linh, có người đứng ra chặn Đường Linh lại, bên trong hội nghị đều là lãnh đạo cấp cao của Đế Hào, bất kể là ai cũng không thể tùy tiện vào, đây là Tam ca ra lệnh.

Đường Linh không nhìn mấy người này, giờ tay đẩy cánh tay đang chắn cô lại, mấy tên nhóc bị đẩy đến mức lão đảo, mọi người ngăn người ra, có mấy tên vừa định tiến lên chặn cô lại, có người nhận ra Đường Linh bèn mở miệng nói, “Cô Đường, Đế Hào chúng tôi hiện tại ngừng kinh doanh, bên trong đang họp, cô không thể đi vào!”

“Tránh ra!” Giọng nói thanh lãnh.

“Chúng tôi không thể để cho cô đi vào! Cô vẫn nên đi về đi! Nếu như cô còn khư khư cố chấp, chúng tôi sẽ không khách khí!”

Đường Linh cau mày, “Tránh ra!”

Một tay đẩy ra một người trong đó, hiển nhiên không đem mấy lời cảnh cáo để trong mắt, cô hiện tại chỉ muốn biết, vì sao Đế Hào mở cuộc họp khẩn cấp, nhưng không ai thông báo cho cô biết! Mà giờ khắc này cô muốn biết nhất là, Lôi Từ đến cùng đã xảy ra chuyện gì!

Trước mặt vài người đang cản đường, Đường Linh thực sự không nguyên ý biện giải cùng bọn họ, thân hình hơi động, một chân gạt ngã một tên bảo vệ, tránh thoát liền vung ra một cú đấm, xông thẳng tới cửa phòng họp!

Một cước đá văng cửa phòng họp, cánh cửa bị đập rầm một tiếng mở toang ra, bên trong tiếng tranh luận bỗng im bất, đồng loạt nhìn sang, toàn bộ nhân viên cao tầng Đế Hào đều đến đông đủ, thấy được người mở cửa là Đường Linh, từng cái từng cái lập tức đứng lên thẳng tắp, về mặt sùng kính nhìn cô, Đường Linh với khí thế bức người một thân phát ra hàn khí, cô cũng chính là lão đại của bọn họ!

Nhóm người ở ngoài phòng họp không ngăn được Đường Linh vội chạy tới, nhìn thấy lãnh đạo cấp cao của Đế Hào từng người đều đứng thẳng tắp nhìn cô gái mới xông vào kia, lập tức cảm thấy tê cả da đầu, đám người lãnh đạo cấp cao đang họp, bọn họ nhiều người như vậy mà lại không ngăn cản nổi một cô gái nhỏ, thực quá mất mặt!

Mà ngay khi anh chàng trẻ tuổi kia muốn lôi Đường Linh ra ngoài, trong phòng họp truyền đến tiếng xung hô khiến hấn khiếp sợ, “Lão đại!”

Đường Linh nhếch miệng, hàn ý bắn tứ phía, nhìn một vòng tất cả mọi người trong phòng, “Thì ra các người vẫn còn biết ai là lão đại!”

Mọi người sống lưng mát lạnh, nhìn Đường Linh không biết nên làm sao, bọn họ chưa từng thấy Đường Linh như vậy, tuy rằng bọn họ tiếp xúc với lão đại không thường xuyên như Lôi Từ, lão đại đối xử với thuộc hạ rất hòa thuận, bọn họ không nghĩ đến lão đại hiện tại sẽ tức giận như vậy!

“Lão đại!”

Phùng Tam bước ra khỏi vị trí, hướng về phía người thanh niên trẻ tuổi chỉ biết đứng đần ra kia phát tay một cái, tên bảo vệ kia lại càng hoảng sợ, sau đó vội vàng ra ngoài đóng cửa phòng họp lại, lúc vừa rời khỏi phòng họp, sau lưng hắn đã ướt đầm một thân mồ hôi lạnh!

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Đầu óc hần mơ hồ.

Đường Linh nhìn Phùng Tam, sau đó đi đến ghế chủ vị, nhìn một vòng chung quanh mọi người, đôi mắt sắc bén như chim ưng, giọng nói trong trẻo lạnh lẽo, không giận tự uy, “Ai có thể nói cho tôi biết, đây rốt cuộc là chuyện gì?”

Phùng Tam nhắm mắt, nhìn về phía Đường Linh, dứt khoát mở miệng nói, “Lão đại, là Lôi Từ, đã xảy ra chuyện!”

Con người Đường Linh co rụt lại, quả nhiên là Lôi Từ đã xảy ra chuyện!

Phùng Tam dưới sự ra hiệu của Đường Linh, kể lại sự tình, hôm nay Lôi Từ vốn định chuẩn bị đi tham gia hội triển lãm, tuy nhiên hắn ta nhận được tin tức, em trai Lôi Từ đã xảy ra chuyện!

“Lôi Vũ? Cậu ta không phải học đại học ở kinh thành sao? Trở về lúc nào?”

Đường Linh cau mày, Lôi Từ từng nói cho Đường Linh, em trai anh ta Lôi Vũ học đại học ở kinh thành, tại sao lại đột nhiên đến thành phố S, còn chạy đến quán rượu gây sự!

“Việc này chúng tôi cũng không rõ ràng, nghe nói thằng nhóc đó hình như là vì một cô gái mới trở về, ngày hôm qua gây sự tại một quán bar của Thanh bang, kết quả bị người ta đánh, Lôi Tử sáng sớm biết tin, liền tìm tới Thanh bang, nhưng đến bây giờ vẫn chưa về, tôi nghĩ Lôi Tử đã xảy ra chuyện rồi!”

“Tôi biết triển lãm bên đó rất trọng yếu, sợ lão đại lo lắng, cho nên liền chủ trương quyết định không báo cho lão đại biết, chúng tôi hiện đang thương lượng nên trực tiếp đánh vào Thanh bang đoạt người hay thương lượng với bọn chúng đòi người!”

Phùng Tam nói xong đột nhiên một gối quỳ xuống đất, mặt hướng về Đường Linh, vẻ mặt nghiêm túc, “Lão đại, không nói cho ngài biết quyết định của tôi, tôi biết chuyện này tôi đã vượt quyền, xin lão đại trách phạt!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 46-2: Lôi Tử bị bắt, Đường Đường phát uy 2/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Đường Linh nhìn Phùng Tam, hần hơn ba mươi tuổi, lại quỳ xuống trước mặt một người mười mấy tuổi như cô, nhưng lại không thấy oan ức, ngược lại rất tự tại đoạn chính, cô cau mày, thủ hạ của cô không phải kẻ nhu nhược chỉ biết quỳ xuống!

“Cái bộ dạng một chân quỳ gối này vẫn nên giữ lại cho vợ tương lai của anh đi, cho anh một cơ hội lập công chuộc tội, đợi giải quyết xong chuyện của Lôi Tử, tôi sẽ tính sổ cẩn thận với anh sau!”

Ngữ khí bất thiện, nhưng tất cả mọi người nghe ra Đường Linh rất bảo vệ tôn nghiêm của Phùng Tam! Phải biết để một người đàn ông, đặc biệt lại là một kẻ huyết tính, có địa vị quỳ xuống, đó phải cần bao nhiêu dũng khí! Mà người có thể khiến hần cam tâm quỳ xuống không có một câu oán hận, hẳn là một nhân vật có nhân cách xứng đáng biết bao nhiêu!

Mà lão đại của bọn họ là một người như vậy, thật tự hào!

Phùng Tam đứng dậy, nghiêm túc nói, “Lão đại yên tâm, cho dù có liều cái mạng này, tôi cũng phải cứu Lôi Tử ra!”

“Nếu như năng lực của anh cũng chỉ có thể lấy mạng đổi mạng, vậy cũng đừng đi theo tôi, tôi xấu mặt không nổi! Đường Linh tôi cho tới bây giờ không làm chuyện mua bán lỗ vốn, muốn đi theo tôi, liền thông minh một chút, sử dụng đầu óc của các người đi!”

Đường Linh nhìn chung quanh một vòng, thanh âm lãnh ngạo lại vang lên, “Nghe rõ ràng chưa!”

“Rõ! Lão đại!”

Mọi người trong phòng họp cùng hô lên, thanh âm đinh tai nhức óc, thẳng tắp truyền ra ngoài cửa phòng họp, đám thủ hạ ngoài cửa nghe thấy tiếng la hét như thủy triều vọng ra, trong lòng tức khắc dấy lên ngọn lửa hùng hục, tiếng hô có cảm xúc mãnh liệt khí thế kia, trong tâm dâng trào nhiệt huyết!

Vừa nãy tên thanh niên kia vẫn còn xoắn xuýt, chậm chạp không bình tĩnh nổi, mặc cho người bên cạnh hỏi thế nào, cũng không nói ra một chữ!

Trong phòng họp hội nghị vẫn còn tiếp tục, trước mắt phải xác nhận Lôi Tử có xảy ra chuyện hay không!

“Linh tỷ, anh Lôi Tử nhất định đã xảy ra chuyện, nếu như anh ấy không có chuyện gì, khẳng định đã về Đế Hào, anh Lôi Tử thời điểm đi nơi đó em cũng đi với anh ấy, nhưng Lôi Tử không cho em đi vào cùng, còn nói nếu như anh ấy không ra, thì kêu em quay về báo tin!”

Nhị Cầu lần trước làm việc cho Đường Linh khá tốt, cho nên Lôi Tử đặc cách thăng chức cho Nhị Cầu.

“Lão đại, chúng ta đến quán bar Luân Hồi, hay là xông thẳng đến Thanh bang?” Người nói chuyện là Cao Dũng, là một thành viên đi theo Phùng Tam đầu nhập vào Đường Linh từ buổi ban đầu, bây giờ cũng coi như là một quân sự ở Đế Hào!

Quân sự Đế Hào cũng không ít, tổng cộng có tám vị, Lôi Tử cùng Phùng Tam là hai người đứng đầu, thêm vào Nhị Cầu bị Lôi Tử đặc cách lên cấp, trong phòng hiện tại ngoại trừ Đường Linh, tổng cộng có mười một người!

“Trực tiếp đối đầu với Thanh bang e là không thích hợp, lần trước bởi vì đám người tự xưng người của Thanh bang đến gây sự, sau này Thanh bang suyết chút nữa đã khai chiến với chúng ta, lần này người của ta tùy tiện đi vào, e là...” Tả Trạ là người sau này mới gia nhập Đế Hào, bởi vì tính cách cẩn trọng, mấy lần Đế Hào có chuyện, đều là hần bày mưu tính kế, là người rất giỏi dùng đầu óc!

“Vậy phải làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chờ anh Lôi Tử tự mình trốn ra sao? Đó là anh em của chúng ta, chúng ta phải đi cứu!”

Võ Lâm là người hiếu chiến, như tên của hần, hần vẫn muốn trở thành người trong võ lâm, nhưng lại sinh ở thời hiện đại, không cho hần thi triển thân thủ, thời điểm vừa tới Đế Hào, hần đặc biệt hưng phấn, đánh nhau chính là chuyện hần vui thích nhất.

“Võ Lâm, cậu đừng xúc động, hiện tại chúng ta cũng không thể xác định Lôi Tử ở đâu, thế nào cứu!” Tà Trạh tỉnh táo mở miệng nói.

“Đương nhiên là đánh thẳng vào cứu!” Võ Lâm giờ cánh tay lên, bắp thịt cuộn cuộn hiển lộ!

“Cậu chỉ biết đánh đấm? Tổng bộ Thanh bang cậu không đề vào mắt?” Một quân sự khác cũng tham dự thảo luận.

“Có gì mà không dám! Thanh bang vẫn thật cho là Đế Hào chúng ta sợ bọn hần, hừ!”

Thấy Đường Linh cau mày, Phùng Tam quát lên một tiếng, “Tất cả im miệng cho tôi! Đến cùng phải làm thế nào, còn chưa tới phiên các cậu làm chủ!”

Trong phòng họp lập tức an tĩnh xuống, im lặng nhìn Đường Linh, chờ quyết định cuối cùng từ Đường Linh.

“Lão đại, chúng ta nên làm gì?” Phùng Tam vẫn nhìn Đường Linh chờ lệnh.

“Đế Hào tất cả mọi người đợi lệnh, đêm nay tôi đi quán bar Luân Hồi đánh giá tình hình trước!”

Hiện tại không biết tình huống cụ thể của Lôi Tử, tùy tiện đánh thẳng vào, Đường Linh e ngại Thanh bang biết tin sẽ gây thương tổn đến Lôi Tử, huống hồ, bây giờ còn chưa thể xác định, Lôi Tử rốt cuộc có ở quán bar Luân Hồi hay không, hay là đang ở tổng bộ Thanh bang, cho nên biện pháp tốt nhất chính là cô đi quán bar Luân Hồi trước, nhìn xem tình huống bên trong ra sao.

Mọi người nghe thấy Đường Linh nói, dồn dập biểu thị không đồng ý, ngay cả Phùng Tam cũng lộ vẻ mặt không tán thành, “Lão đại, muốn đi dò đường cũng phải do chúng ta đi, cô không thể mạo hiểm!”

“Đúng vậy lão đại, hay để tôi đi đi, nếu thật có chuyện gì, tôi cũng có thể đánh thoát vòng vây!” Võ Lâm vội vàng tự đề cử bản thân.

“Lão đại, đừng nghe tiểu Lâm tử, thằng nhóc đó đi vào không chỉ dò xét không được tin tức, còn có thể tự mình sa lưới! Không thì cứ để tôi đi cho, chuyện dò đường tôi khá quen thuộc, bảo đảm có thể hoàn thành nhiệm vụ!”

Tà Trạh vội vàng phân tích lợi và hại giữa hần và Võ Lâm, hi vọng Đường Linh có thể phất hần đi. Ngược lại mặc kệ ai đi, không thể để cho lão đại mạo hiểm!

Đường Linh chỉ là lắc đầu một cái, “Thân phận của các anh khá miễn cảm, cũng không thích hợp đi vào tìm hiểu, huống hồ với thân thủ của tôi, quán bar Luân Hồi muốn giữ tôi lại, có khả năng sao!”

Những người ngồi đây cũng từng được chứng kiến bản lĩnh của Đường Linh, bọn họ so với lão đại, quả thực như gặp sư phụ, không so sánh nổi!

Chuyện Đường Linh đã quyết định, ai nấy đều không dám phản đối, vì thế mọi người dồn dập tự tiến cử, hy vọng có thể cùng Đường Linh đi vào, hoặc ở ngoài cửa làm tiếp ứng, nhưng cuối cùng Đường Linh lại tuyển chọn Nhị Cầu, điều này ngược lại khiến Nhị Cầu kinh ngạc không thôi!

Cứ nghĩ đến chuyện có thể kẻ vai sát cánh cạnh lão đại, sóng lòng Nhị Cầu sôi sục, kích động không thôi!

Lúc mở ra cửa phòng họp, bên ngoài hành lang hai bên đứng đầy người, vừa thấy cửa phòng họp bị mở ra, Đường Linh đi đầu tiên, mấy tên quân sự cùng Phùng Tam đều ở sau lưng cô, tất cả mọi người có chút không rõ, cô gái nhỏ này tùy tiện xông vào phòng họp, bây giờ lại được tập thể quân sự cao cấp tiễn tận ra khỏi cửa, bọn họ càng mờ mịt!

Tầm mắt tên bảo vệ ban này ngăn cô lại kia luôn dõi theo Đường Linh, nhìn thái độ các vị quân sự đối với cô, thêm vào tiếng “Lão đại” hần nghe thấy khi xông vào, bên trong đầu óc tên bảo vệ kia vẫn đang như bắn pháo, cứ nhìn mãi bóng lưng Đường Linh ngày càng xa, một sự nghi ngờ không thể tưởng tượng nổi nảy sinh!

Chẳng lẽ cô gái kia mới đúng là lão đại chân chính của Đế Hào?

Chuyện này... quá điên cuồng!

Nhị Cầu lái xe đưa Đường Linh đi tới quán bar Luân Hồi, Đường Linh đầu tiên đánh giá một phen, Nhị Cầu bị ở lại trong xe, một mình Đường Linh tiến vào quán bar.

Quán bar ban đêm luôn náo nhiệt phi thường, Đường Linh đi vào, cảm giác tạp âm chói tai như muốn nổi điên lên!

Một đám nam nữ uốn éo đang đưa thân mình trong sàn nhảy, chơi rất high, rất hưng phấn, Đường Linh đi tới quầy Bar, gọi một ly cocktail trái cây, nhìn đám nam nữ điên loạn trong quán bar, quả nhiên quán bar là địa phương giải trí thư giãn giải tỏa stress rất tốt!

Đường Linh phóng tầm mắt nhìn, không nhìn thấy Mộ Kỳ Duệ, lần trước hần dẫn theo Đường Linh trốn chạy sự truy sát của Cổ Y Y, cũng chính là quán bar này!

Đường Linh quan sát cấu tạo bên trong quán bar Luân Hồi, lầu hai có mấy tên đàn ông canh gác, xem ra Lôi Tử có thể bị giam ở trên lầu!

“Đường Linh?”

Một âm thanh lãnh khốc không xác định vang lên, Đường Linh không xoay người cũng biết người này nhất định là Mộ Kỳ Duệ.

Mộ Kỳ Duệ không hẹn mà gặp Đường Linh ở đây, trong lòng khá kinh ngạc, cô bạn sao lại tới mấy chỗ này!

“Làm sao cậu lại tới chỗ như thế này!” Mộ Kỳ Duệ đi đến chỗ Đường Linh, có chút khó hiểu thốt lên.

Vậy mà Đường Linh chỉ nhếch môi cười, mở miệng nói, “Chưa từng tới đây, cho nên tới xem cho biết! Huống hồ, cậu không phải cũng ở đây sao?”

Khuôn mặt Mộ Kỳ Duệ tỏ vẻ không đồng ý, nơi này không phải là địa phương dành cho kiểu học sinh như Đường Linh lui tới!

“Mau về nhà, nơi này không phải nơi cậu nên tới!” Mộ Kỳ Duệ không đồng ý nói.

Phải biết nơi này sáng sớm vừa có người gây sự, lúc nào cũng ngập tràn nguy hiểm, Đường Linh một cô gái nhỏ mới mười mấy tuổi đầu, nếu để cho cô bạn nhìn thấy cảnh không nên nhìn, hoặc giả gặp người không nên gặp, sợ là sẽ dọa đến Đường Linh!

Đường Linh nhếch môi cười, nhìn Mộ Kỳ Duệ nói, “Tớ còn chưa chơi đủ, tạm thời không có ý định về!”

Cầm ly cocktail trên tay, đi dạo chung quanh quán bar, khi nhìn đến một góc yên tĩnh nơi quán bar kia, Đường Linh ngẩn người, ánh mắt hơi mở lớn, sao lại là người kia?

Không chờ Đường Linh tiến lên, cánh tay đã bị Mộ Kỳ Duệ kéo lại, “Nhanh đi về, nơi này không thích hợp với cậu, đi theo tớ!”

Đường Linh khẽ nhủ mảy, nhìn Mộ Kỳ Duệ trong mắt xẹt qua một vầng sáng, mở miệng nói, “Nếu không cậu cứ ở lại chơi với tớ một lát, tớ chơi đã liền về!”

Mộ Kỳ Duệ lôi kéo Đường Linh, lại phát hiện hần vẩy mà không thể khiến Đường Linh nhúc nhích thân mình, trong lòng có chút kỳ quái, nghe Đường Linh nói vậy, hần bèn nhìn chung quanh, “Cậu đi theo tớ!”

Nhìn sau lưng Mộ Kỳ Duệ, Đường Linh nhếch môi cười! Lại lần nữa quay đầu nhìn về phía góc kia, người kia vẫn không nhúc nhích ngồi ở chỗ đó, cô luôn cảm thấy hần hoàn toàn không hợp với quán bar này!

Nhấc chân đuổi kịp Mộ Kỳ Duệ, đi tới một chỗ tương đối an tĩnh, Đường Linh cùng Mộ Kỳ Duệ ngồi xuống, Mộ Kỳ Duệ nhìn ly cocktail trong tay Đường Linh, đưa tay ra giành lấy, “Vị thành niên liền dám đến uống rượu, lá gan của cậu cũng không nhỏ!”

Đường Linh nhìn ly cocktail bị lấy đi, vẫn cười nói, “Không phải đều nhờ phúc cậu sao, lần trước thấy cậu đến đây, trong lòng rất hiếu kỳ, hôm nay liền tới xem một chút.”

Mộ Kỳ Duệ nghiêm mặt, “Xem cũng đã xem qua, nơi này không có gì đẹp mắt, mau về nhà đi!”

Đường Linh lắc đầu một cái, cười nói, “Tớ mới vừa tới, còn chưa xem đủ, tớ thấy nơi này rất thú vị, có người nói trong quán bar có rất nhiều chuyện thú vị, tôi chưa từng nhìn thấy, làm sao có thể cứ dễ dàng rời đi như vậy!”

“Cậu đừng nghe người khác nói bậy, chuyện thú vị gì gì đó, tất cả đều là chuyện nguy hiểm!”

Mộ Kỳ Duệ tuy rằng bằng tuổi Đường Linh, thế nhưng phong thái lão thành cũng không phải giả vờ, chắc là từ nhỏ đã được hun đúc ra ở loại địa phương này.

Ánh mắt Đường Linh sáng lên, thân mình nghiêng tới trước, một bộ dáng thật sự có vẻ đang chờ thụ giáo, “Cậu quen thuộc nơi này như vậy, không bằng nói cho tớ nghe một chút, nếu thật khủng bố như vậy, vậy thì tớ liền về nhà!”

Lúc này Đường Linh ở trong mắt Mộ Kỳ Duệ, cũng chỉ là một đứa con gái đơn giản không biết gì về quán bar, nhưng lại rất có hứng thú với nó, tò mò muốn biết về những chuyện thú vị xảy ra nơi quán bar mà thôi!

Ngẫm nghĩ, hù Đường Linh một chút, Mộ Kỳ Duệ mở miệng nói có vẻ rất cao thâm, “Tớ cho cậu biết, nơi này thường xuyên phát sinh chuyện đánh lộn đâm chém nhau, hơn nữa thông thường đều là loại chuyện phải thấy máu mất mạng, không giống như trò đùa ở nơi trường học đâu!”

Về mặt Đường Linh vẫn hiếu kỳ như cũ, con mắt mở thật to, tinh thần ham học hỏi mạnh mẽ, “Mỗi ngày đều có người đánh nhau sao? Vậy hôm nay có đánh nhau không?”

Mộ Kỳ Duệ nhìn bộ dáng Đường Linh không những không bị hù dọa, trái lại còn là bộ dáng hứng thú đầy mặt, hần có chút đau đầu, phỏng chừng nếu hần nói không đánh nhau, cô nhóc này không phải sẽ ở đây chờ người ta đánh nhau cho bằng được mới thôi!

“Đánh nhau rồi, hôm nay có đánh nhau!” Mộ Kỳ Duệ qua loa lấy lệ mở miệng nói, bất quá hôm nay quả thực đã xảy ra đánh nhau.

Đáy mắt che giấu ý cười, trên mặt vẫn ngập tràn hứng thú hỏi, “Hôm nay có đánh nhau? Vậy cậu mau nói cho tớ nghe một chút! Nếu không tớ làm sao biết cậu có phải gạt tớ hay không!”

Mộ Kỳ Duệ quan sát Đường Linh, trong lòng có loại kỳ quái không nói thành lời, bình thường cô bạn này rất an tĩnh mà, nhưng hần vẫn chịu không nổi Đường Linh ra sức hỏi, mà hần nhìn thấy sự tò mò của cô bạn, trong lòng không nổi lên sự đề phòng, liền đem chuyện phát sinh hôm nay kể hết cho Đường Linh nghe!

Dưới tính huống Đường Linh “không ngại học hỏi”, từ trong miệng Mộ Kỳ Duệ coi như đã hiểu rõ ngọn nguồn toàn bộ sự việc.

Chuyện là như vậy, em trai Lô Từ là Lô Vũ, vốn có quen biết một cô gái ở đại học, hai người phát tiền tình cảm thành tình yêu, nào ngờ cô gái kia quen biết một kẻ giàu có, thậm chí còn bỏ học đi theo người giàu có đó tới thành phố S, Lô Vũ biết chuyện liền xin trường học cho nghỉ phép, vội vã đuổi theo, hôm qua biết được tin tức bạn gái hần và người đàn ông giàu có đó cùng đi đến quán bar Luân Hồi, hần liền tới quán bar chờ đợi, quả nhiên gặp được hai người bọn họ, tâm trạng nóng nảy đã ra tay đánh nhau, kết quả bị người của Thanh bang kiềm chế.

Thời điểm Lô Vũ đánh nhau gây hư hại không ít đồ, hần lại không có tiền bồi thường, kẻ giàu có kia trái lại quăng ra không ít tiền, hơn nữa còn quen biết với quán sự quán bar, không biết đã nói với quán sự những gì, kết quả Lô Vũ bị người Thanh bang hung hăng đánh cho một trận, đồng thời bị bắt nhốt lại!

Lô Từ nhận được tin tức, không kịp nói chuyện này cho Đường Linh, đã vội vã tới bán quán Luân Hồi, vốn chỉ là chuyện giao tiền trả người, nhưng khi Lô Từ nhìn thấy em trai bị đánh thành hình dạng kia, tức khắc lửa giận ngút trời, mà quán sự quán đã sớm ngửa mắt với Đế Hào, thấy Lô Vũ lại là em trai Lô Từ, hai phe không nói được vài câu, đã động tay động chân, Lô Từ một mình đối kháng với kẻ địch nhiều người, kết quả cũng bị bắt giữ lại.

Mộ Kỳ Duệ cứ nói mà không chú ý tới, bản mặt vốn ngây thơ của Đường Linh, lúc này đáy mắt đã nổi lên gió lốc mưa phun, được lăm Tôn Thanh, lại dám động đến người của Đế Hào, vậy thì đừng trách cô không cho Thanh bang mặt mũi!

“Tớ không tin, nhất định là cậu bịa chuyện!” Đường Linh lắc đầu một cái.

“Tớ không phải là hù dọa cậu, hiện tại người nọ vẫn đang bị giam giữ ở trên lầu, cho nên nói đêm nay không chừng lúc nào cũng có thể xảy ra đánh nhau, cậu vẫn nên tranh thủ thời gian về nhà đi!” Mộ Kỳ Duệ vẫn còn quá non, bị Đường Linh dẫn một vòng, liền đem chuyện cơ mật nói ra hết.

Đường Linh hí mắt cười, Mộ Kỳ Duệ cảm thấy cô là lạ, nói không ra quái lạ chỗ nào, mà lúc mấy người đàn ông đi tới, Mộ Kỳ Duệ vội vàng đứng dậy, cung kính hô một tiếng, “Tôn ca!”

Người kia đại khái khoảng ba mươi tuổi, hói đầu, không cao, bên trong đôi mắt ti hí tất cả đều là ánh sáng nham hiểm, người này chính là quán sự quán bar Luân Hồi, Tôn Thanh!

Tôn Thanh nổi danh với sự nham hiểm tàn nhẫn, người bị thương hay chết dưới tay hần, phỏng chừng chính hần cũng đếm không hết, cũng bởi vì cá tính thích tranh đấu tàn nhẫn, hần đã gây dựng lên không ít công lao, những cũng gây ra không ít họa, cho nên Thanh bang mới không điều hần đến tổng bộ, mà phái hần quản lý quán bar sản nghiệp của Thanh bang.

Tôn Thanh liếc mắt nhìn Mộ Kỳ Duệ, gật đầu, nhìn thấy Đường Linh bên người Mộ Kỳ Duệ, không có hảo ý nói, “Mộ gia tiểu thiếu gia chúng ta rất cục đã thông suốt, biết tán gái rồi!”

Tôn Thanh quan sát Đường Linh một chút, cười nói, “Thì ra Mộ gia tiểu thiếu gia thích loại hình học sinh này, các người sau này nhớ lấy, nếu có mặt hàng này, trước tiên giữ lại cho Mộ thiếu gia!”

Sắc mặt Mộ Kỳ Duệ có chút khó coi, nhưng ngoài miệng lại nói, “Cảm ơn Tôn ca chiếu cố!”

Tôn Thanh cười ha ha, khoát tay áo một cái, không nhìn thêm Đường Linh một cái nào nữa, nhàn tình Đường Linh nhú lại, bên môi gợi lên một độ cong quý dị, thân hình lanh lẹ, cầm lấy dao gọt hoa quả để trên bàn, một chân đạp lên bàn, phi thân ép thẳng tới chỗ Tôn Thanh!

Mọi người sững sờ, chờ thời điểm phản ứng lại, Đường Linh đã cầm trong tay con dao, một tay ghim cổ, con dao thì gác ở dưới mạch động cổ Tôn Thanh, bên môi gợi ra nụ cười.

Tôn Thanh chỉ bối rối một chút, rất nhanh đã trấn định lại, hướng về thủ hạ nói, “Tất cả chớ động!”

Đường Linh khẽ mỉm cười, “Tôn quán sự quả nhiên gặp biến bất kinh, thật khiến người ta khâm phục!”

Thủ hạ Tôn Thanh thấy thế, lập tức giải tán hết đám nam nữ trong quán bar đi hết, trong góc quán trên ghế sofa vẫn có một người đàn ông không đứng dậy, tên thủ hạ kia tiến lên đuổi người.

“Quán bar chúng tôi đêm nay ngừng kinh doanh, nhanh rời đi!”

Người đàn ông kia không lên tiếng, vẫn như cũ ngồi yên không nhúc nhích, đôi mắt u tối như đáy động, mơ hồ tán ra hơi thở ác liệt, khiến bảo vệ quán bar không khỏi nuốt nước miếng một cái, “Anh nếu như không đi, một lúc nữa xảy ra chuyện, cũng đừng trách tôi không thông báo trước!”

Bảo vệ quán lờ lững kéo tên còn lại rời đi, bọn họ vừa nhìn thấy người đàn ông này trong lòng liền sợ hãi, nhất định là một kẻ không dễ trêu vào, tốt nhất vẫn không nên đi trêu chọc.

Chỉ chốc lát sau thời gian, quán bar ban nãy còn ồn ào náo nhiệt, nháy mắt đã yên tĩnh lại, bầu không khí có chút ngột ngạt.

“Mộ thiếu gia, cậu đây là ý gì? Tôn mỗ đã đắc tội gì với cậu?”

Tôn Thanh nhìn chằm chằm Mộ Kỳ Duệ bằng đôi mắt như rắn độc, ở trong mắt hắn, cô gái nhỏ này nhất định là sát thủ do Mộ Kỳ Duệ tìm đến, muốn giết chết hắn để thượng vị.

Mà Mộ Kỳ Duệ lúc này đang sững sờ đến ngất người, nhìn cảnh tượng khó tin trước mắt, trong lòng khiếp sợ cực kỳ! Người này... là Đường Linh? Hắn có một chút không dám xác định.

“Tôi nghĩ Tôn quân sự hình như đang không nắm rõ tình hình, người ông nên đàm phán là tôi đây, chứ không phải tên nhóc con miệng còn hôi sữa kia!”

Con dao trên tay Đường Linh khẽ động, cổ Tôn Thanh bị rạch ra một vết, từng giọt chảy xuống, Tôn Thanh nghiêng răng kiên trì, không có hô lên một tiếng, nhưng giọt mồ hôi trên đỉnh đầu đã bán đứng tâm trạng hoang mang lúc này của hắn.

Tôn Thanh ổn định tâm thần, vẻ mặt nghiêm túc nói, “Em gái nhỏ, Tôn mỗ tôi không có đắc tội chỗ nào với cô em sao, hôm nay cô em tới nơi này gây sự, là vì sao? Nếu có hiểu lầm gì đó chúng ta cùng ngồi xuống thương lượng, không cần thiết động thủ hại người!”

Đường Linh khẽ cười một tiếng, “Thì ra Tôn quân sự cũng biết ngồi xuống thương lượng sao, vậy vì sao lại đối xử với người Đế Hào chúng ta không hề có chút hòa nhã nào vậy!”

Đường Linh chậm rãi nhả ra từng câu, như là bị người ta tóm lấy yết hầu, ngọt ngào lại khiến người khác khản trương.

Tôn Thanh sững sờ, “Cô là người của Đế Hào?”

Đường Linh khẽ mỉm cười, “Nghe nói Tôn quân sự năng lực phi phàm, dễ dàng bắt giữ được người Đế Hào chúng tôi, ‘thủ đoạn’ của Tôn quân sự thật đúng là khiến người ta khâm phục!”

Tôn quân sự ý động hiệp yếu, bắt giữ Lôi Tử, bị Đường Linh nói như thế, trên mặt Tôn Thanh có chút khó coi!

“Mày mau thả lão đại chúng tao ra, bằng không hai người Đế Hào kia cũng đừng hòng còn mạng sống!” Thủ hạ Tôn Thanh nhớ tới trên lầu vẫn đang giam giữ người Đế Hào, vì thế đe dọa.

Con người Đường Linh thu nhỏ lại, cổ tay xoay một cái, hướng về phía ngực phải Tôn Thanh, hung hăng đâm xuống một nhát, tức khắc liền nghe thấy tiếng kêu gào đau đớn của Tôn Thanh, lưu loát rút dao ra, lại lần nữa đưa dao áp sát lại dưới cổ Tôn Thanh, cả người Tôn Thanh toát mồ hôi lạnh, áo khoác màu đen rất nhanh đã ẩm ướt!

“Lão đại!”

“Tôn ca!”

Người quán bar kích động hô lớn, chính họ làm sao cũng không nghĩ tới, cô gái trước mặt ra tay ác như vậy, một dao đâm xuống, mắt cũng không nhắm một cái!

“Chiều đe dọa này đối với tôi mà nói cơ bản là vô dụng, sẽ chỉ làm lão đại các ngươi bị ăn không ít da thịt đau khổ mà thôi, nếu anh muốn thượng vị, cứ đe dọa tôi nhiều thêm mấy lần đi, nói không chừng anh liền có thể thỏa mãn nguyện vọng!” Đường Linh cười nói.

Quả nhiên thấy trong mắt Tôn Thanh nhìn tên thủ hạ kia xẹt qua một tia tính toán, tên thủ hạ kia thấy vậy lập tức xua tay phân giải, “Lão đại, em không phải! Mày... mày nói bậy!”

Tôn Thanh không nói gì, Đường Linh khẽ cười, Tôn Thanh người này nhược điểm lớn nhất chính là lòng đa nghi quá lớn, mặc dù đối mặt với thủ hạ trung thành, hắn cũng luôn đề phòng, cho nên khi nghe Đường Linh nói, tuy vẫn biết Đường Linh đang cố ý gây xích mích, nhưng trong lòng hắn cũng khó tránh khỏi sẽ sinh ra tâm lý nghi kỵ.

“Ít nói nhảm đi, giao ra người Đế Hào, có lẽ tôi sẽ cân nhắc sớm cho anh đi đến bệnh viện chạy chữa, nếu để chậm trễ, chỉ sợ tôi sẽ phải tiễn anh đi gặp diêm vương sớm!”

Một nhát đâm kia của Đường Linh xuống tay rất có chừng mực, trên người nhiều hơn một lỗ thủng, chảy chút ít máu, cũng không thương đến phổi, bất quá trì hoãn quá lâu, chảy máu quá nhiều, cô không dám chắc Tôn Thanh có cơ hội nhìn thấy mặt trời ngày mai không nữa.

Tôn Thanh chịu đựng đau đớn, cắn răng nói, “Nhanh, đi đưa hai người đó ra đây!”

Mấy tên thủ hạ vội vã lên lầu, Mộ Kỳ Duệ nhìn Đường Linh, không thể tin được những chuyện mắt hắn đang nhìn thấy, ấn tượng đối với Đường Linh triệt để sụp đổ.

Rất nhanh mấy tên thủ hạ từ trên lầu dẫn theo Lôi Tử và Lôi Vũ xuống dưới, lúc Đường Linh nhìn thấy Lôi Tử cả người không có một chỗ lành lặn, và Lôi Vũ khập khiễng bước tới, đôi con ngươi thâm trầm đáng sợ, cô nhìn Tôn Thanh với ánh mắt như muốn giết người.

Tốt lắm!

Vốn là muốn giữ lại cái mạng chó cho hần, bây giờ xem ra đường như hần cũng không cần!

Lôi Từ ngẩng đầu lên, vết thương trên mặt khiến một con mắt của hần không mở ra được, khắp mặt đều là vết máu ứ đọng, mở một con mắt sót lại nhìn Đường Linh, hần kích động bước tới cạnh cô, nhưng bởi vì vết thương trên đùi, suýt chút nữa ngã chổng vó.

Nhìn Đường Linh phía trước, Lôi Từ áp a áp ứng muốn mở miệng, trong mắt tràn đầy tự trách, muốn tại địa phương Thanh bang, hô lên một tiếng “Lão đại” nhưng lại nuốt trở vào.

Lúc này Nhị Cầu không biết làm sao lại lén trốn đi vào, nhìn thấy Đường Linh vội vàng bước nhỏ chạy tới, “Linh tỷ!”

Tiếng gọi của Nhị Cầu đưa tới sự chú ý của đám người bán bar, nhưng bọn chúng lại không dám hành động, nhìn ra được tên này và cô gái đang đe dọa lão đại của bọn chúng cùng một giuộc nên không dám manh động.

Nhị Cầu chờ cả ngày ở bên ngoài, trong lòng vốn sôi ruột, nhìn thấy quán bar đuổi hết khách ra ngoài, trong bụng lo lắng, bởi vì ngoài cửa có người bảo vệ, Nhị Cầu đi vòng từ cổng sau, từ phía trong cửa sổ phòng WC nhảy vào.

Khi Nhị Cầu nhìn thấy hình dạng Lôi Từ, trong lòng lập tức lửa giận thiêu đốt, hần có ngày hôm nay đều do Lôi Từ ca bồi dưỡng, hồi đó khi Đế Hào mới thành lập, mỗi ngày đều đánh nhau, bao nhiêu lần đều là Lôi Từ ca cứu hần, nhưng hôm nay tận mắt thấy Lôi Từ ca bị người ta đánh thành như vậy, vánh mắt hần đỏ ửng, lao về hướng Lôi Từ.

“Lôi Từ ca!” Mắt Nhị Cầu ướt đầm, đá văng tên thủ hạ quán bar bên cạnh Lôi Từ, đỡ Lôi Từ lên, “Anh, Anh thế nào? Bị thương chỗ nào?”

Lôi Từ còn chưa trả lời, Nhị Cầu kích động nổi giận hướng về đám Thanh bang mắng, “Ta x con mẹ nó! Thằng chó nào đánh anh tao? Mẹ mày! Lão từ sẽ không để yên cho chúng mày!”

Nhị Cầu muốn xông ra đánh nhau với đám người kia, lại bị Lôi Từ chụp lấy cổ tay, “Đừng xúc động!”

Bây giờ vì hần, thân phận lão đại có thể sẽ bị lộ ra ngoài, bây giờ bọn họ không thể kích động, không thể lại gây thêm phiền toái cho lão đại!

“Tồn quân sự, người Đế Hào chúng tôi bị anh đánh thành như vậy, Thanh bang liền đối đãi với ân nhân như vậy sao?” Đường Linh tùy ý chất vấn Tôn Thanh, không chút nào có ý bỏ qua cho hần.

“Chúng tao đã dẫn người đến, mày nhanh chóng buông lão đại của chúng tao ra!” Tên thủ hạ kia lần nữa mở miệng nói.

(hết chương 46)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 47: Diệt Luân Hồi, thu phục Thanh bang 1/2

Edit: Heidi_Nhược Vũ Các

Ánh mắt Đường Linh âm u, nhìn Nhị Cầu phản phô nói, “Nhị Cầu, đưa Lôi Từ và em trai anh ta đi trước!”

Nhị Cầu cùng Lôi Từ sững sờ, hai người cùng nhau lắc đầu, “Linh tỷ, muốn đi thì cùng đi!”

Đường Linh nhìn hai người, “Đi!”

Hai người ngần ra, nhìn đôi mắt Đường Linh kiên định, Lôi Từ khẽ cắn răng, thân mình dựa vào Nhị Cầu, “Người anh em, chúng ta đi trước!”

Ý tứ lão đại hần hiểu, hần và Lôi Vũ đều bị thương, hành động bất tiện, thân thủ Nhị Cầu bình thường, không giúp được gì, lúc này hần cần phải làm là giảm bớt gánh nặng cho lão đại, hần hiểu rõ thân thủ lão đại, tuy rằng kẻ địch đông, nhưng lão đại muốn thoát thân cũng không phải việc khó.

Nhị Cầu nhìn Đường Linh một chút, lại nhìn Lôi Từ cùng em trai hần một chút, nghẹn một hơi, một tay vịn một người, đám thủ hạ quán bar nhường ra một lối đi, ba người ra khỏi quán bar Luân Hồi.

“Người của mày đã đi trước, mau thả lão đại chúng tao ra!”

Đường Linh nhếch miệng mỉm cười, “Thanh bang thương tổn người của tôi, dễ dàng như vậy liền thả người, các người cho rằng Đế Hào chúng tôi chỉ là những kẻ húp cháo sao!”

Tôn Thanh lúc này hơi có chút mê muội, do mất máu quá nhiều tạo thành, Tôn Thanh cắn răng, có chút âm ngoan nói, “Con nhóc con, tuy rằng tao

không biết mây cùng Đế Hào có quan hệ như thế nào, nhưng trước khi động thủ mây cần phải hiểu rõ, chúng tao là người của Thanh bang. Đế Hào tuy rằng hai năm qua nổi trên đầu sóng ngọn gió, nhưng căn cơ Thanh bang sâu dày, nếu như mây hiện tại buông tay, tao cam đoan Thanh bang sẽ không tìm mây gây phiền phức, nếu mây còn u mê không tỉnh, thì đừng trách Thanh bang chúng tao lòng dạ độc ác, đào cả sào huyệt Đế Hào lên!”

“Đào cả sào huyệt của Đế Hào lên?” Đường Linh nghe xong khẽ cười một tiếng, hàn ý lấp lệt trong giọng nói, “Vậy tôi muốn xem khả năng của đám các người rồi!”

“Mây mau buông lão đại của chúng tao ra, mây coi Thanh bang chúng tao như chỗ không người! Đế Hào quả thực không để chúng tao ở trong mắt!”

“Để ở trong mắt?” Đường Linh cười ma mị, trong mắt thâm trầm đáng sợ, “Nếu như tôi muốn, Thanh bang sẽ nằm gọn trong bàn tay tôi!”

Đoàng!

Cái gì? Thực sự hung hãn, không chỉ gây sự với Thanh bang, lại còn muốn thu phục Thanh bang! Quả thực là nói chuyện viễn vông!

Cách đó không xa trên ghế salon có một người đàn ông đang lẳng lặng ngồi đó, ánh mắt người đàn ông đó như hàng động không đáy, mãi đến tận lúc nghe được Đường Linh nói “Thanh bang sẽ nằm gọn trong bàn tay tôi”, ánh mắt mới có chút phản ứng, mãi mới đứng lên, đi qua đám côn đồ, liếc mắt nhìn Đường Linh, xoay người ra khỏi quán bar.

Mấy tên tay chân ngây ngốc nhìn người đàn ông đó, không có ai đứng ra ngăn lại, bởi vì trên người đàn ông kia phát tán khí tức bén nhọn, cảm giác như muốn đóng băng người khác- – khủng bố!

Đường Linh tựa như có cảm giác, nhìn về phía cửa, nhưng chỉ kịp nhìn thấy một cái bóng lưng màu đen, cái bóng lưng này, nhìn rất quen mắt!

“Mây đừng quá kiêu ngạo, cũng không sợ chém gió to quá gãy lưỡi!” Tôn Thanh âm ngoan nói một câu, lập tức trên cổ lại nhiều hơn một vết máu, Tôn Thanh thờ hèn hèn muốn phát điên.

“Đường Linh, cậu vẫn nên tranh thủ thời gian buông Tôn ca ra, nhóm người chúng tôi sẽ không làm khó cậu!”

Mộ Kỳ Duệ có chút bận tâm Đường Linh sẽ không có cách nào thoát thân, hẳn hiểu rất rõ Tôn Thanh, điển hình là loại người có thù tất báo, Đường Linh hôm nay gây thương tổn đến hắn, ngày sau nhất định sẽ hết sức phiền toái!

Đường Linh liếc mắt nhìn Mộ Kỳ Duệ, thấy vẻ mặt lo lắng của hắn, trong lòng có chút âm áp, tên nhóc này còn lo lắng cho an nguy của cô.

“Tôi bây giờ muốn biết, đánh Lôi Từ gồm những kẻ nào! Động thủ một lần chỉ cần các người tự chặt đứt một tay, tôi tha cho các người một mạng!”

Một giọng nói như ác ma nơi địa ngục vang lên, coi như là đám đàn ông khắp phòng, trên người cũng không tự chủ nổi da gà toàn thân.

“Hừ! Mây quả thực nói chuyện viễn vông, Thanh bang chúng tao sẽ không để cho mây cứ thế si nhục! Mau thả lão đại chúng tao ra, bằng không sẽ cho mây chết cũng không biết chết như thế nào!”

Một tên tay chân quát khế, hẳn cũng không tin, bọn họ nhiều người như vậy không ngăn nổi một đứa nhai ranh, kiêu kỳ nó làm gì, xông thẳng tới cứu ra lão đại, rồi không chế con nhỏ đó lại, tóm được không chỉ muốn chặt đứt cánh tay nó, còn muốn đem nó băm thành tám mảnh! Bằng không lại cứ nghĩ rằng Thanh bang bọn họ dễ ức hiếp!

Ánh mắt Đường Linh biến đổi, khí tức ác liệt bắn ra, “Tôi chết như thế nào tôi không rõ, nhưng lão đại các người chính là bị các người bức chết!”

Đứt lòi, đang lúc mọi người còn chưa kịp phản ứng, một tay dùng một chút lực, con dao xẹt qua giữa cổ Tôn Thanh, máu đỏ tươi vậy ra, phun vãi đầy mặt đất, sau đó đã nhìn thấy hai mắt Tôn Thanh trợn trừng ngả quỵ trên mặt đất, sau đó cả người nằm úp sấp trên đất, trên sàn nhà rất nhanh đã chảy đầy máu, màu đỏ tươi biến thành màu đỏ sẫm!

Trong quán bar yên tĩnh một mảnh

“Mây... mây giết lão đại!”

Tên vừa mới ầm ĩ đòi ra tay kia phát run nhìn một màn trước mắt, máu cổ Tôn Thanh phun bắn lên mặt hắn, có loại cảm giác máu huyết ầm nóng dính dính ở trên mặt hắn từng giọt rơi xuống.

Mà trong lúc hắn ngây người, đột nhiên trông thấy bóng dáng Đường Linh hơi động, lập tức đi tới trước mặt hắn, theo bản năng hắn muốn né tránh, muốn gào thét, lại phát hiện bản thân không thể phát ra tiếng, cổ có chút tê tê, sau đó cảm giác giống như có cái vật gì âm áp ghim lên lồng ngực, sau đó... đã không có sau đó!

Đường Linh liên tục giết hai người, những người khác trong quán bar mới phản ứng lại đây, “Bắt lấy nó!”

Vài tên thủ hạ của Tôn Thanh, bay nhào hướng tới Đường Linh, Đường Linh tỉnh táo nhìn tất cả trước mắt, ngồi xổm người xuống tránh thoát một người, cấp tốc vung quyền, một quyền đánh vào bụng một tên, người kia hét lên rồi ngã gục, nắm lấy cổ tay một người khác, mạnh mẽ hướng lên trên gạt lại, tiếng gãy xương cổ tay răng rắc không ngớt, phi thân đập qua một người, nhảy đến một cái bàn khác.

Mộ Kỳ Duệ mất hồi lâu vẫn chưa kịp hoàn hồn lại, hắn không phải chưa từng thấy giết người, chỉ là hắn thế nào cũng không thể ngờ được, Đường Linh một cô gái mười mấy tuổi, ra tay giết hai người, vậy mà mặt không biến sắc, mà cô tuổi nhỏ, lại đang bị đám người trưởng thành lão luyện vây đánh!

Đường Linh mới nhảy ra khỏi vòng vây, vừa vọt nhảy đến bên cạnh hắn, sau đó hắn liền nghe có người đang kêu, “Mộ thiếu gia, mau ngăn cản nó lại!”

Mộ Kỳ Duệ do dự một chút, liền động thủ với Đường Linh, thân thủ Mộ Kỳ Duệ tốt lắm, từ nhỏ được huấn luyện đặc thù, tự nhiên không giống mấy tên thủ hạ dễ đối phó như vậy, một khắc giao thủ kia, Đường Linh thấy được bên môi Mộ Kỳ Duệ nhúc nhích, ánh mắt lóe lên, đã nắm cánh tay Mộ Kỳ Duệ, bẻ ngoặt tay hắn trời đằng sau, lại dùng con dao mới giết hai người khi nãy, gác ở trên cổ Mộ Kỳ Duệ!

“Tất cả mọi người không được nhúc nhích!”

Tên thủ hạ ban nãy liền mở miệng ngăn lại mọi người đang định tiến lên kia, Mộ thiếu gia và Tôn Thanh không giống nhau, tuy rằng Mộ thiếu gia là thủ hạ dưới Tôn Thanh, thế nhưng mọi người đều biết, Mộ thiếu gia chỉ là đến lịch luyện, tương lai chắc chắn phải tiến vào tầng lớp cấp cao của Thanh bang, thân phận Mộ thiếu gia rất cao, trước mắt Tôn Thanh xảy ra chuyện, bọn họ có thể chỉ nhận sự trách phạt của Thanh bang, nhưng nếu để Mộ thiếu gia xảy ra chuyện, tất cả đám người ở đây không có một người nào có thể còn sống đi ra ngoài!

“Mày buông Mộ thiếu gia ra, chúng tao để mày rời đi!” Tên thủ hạ ôm bụng, chặt vật mở miệng.

Những tên còn đứng được còn khoảng hơn hai mươi người, trên mặt đất có vài tên đã ngã xuống, cả hai cổ thi thể lạnh băng nữa, Đường Linh cứ đứng ở nơi đó, tay cầm con dao, bắt Mộ Kỳ Duệ làm con tin.

Lỗ tai khẽ nhúc nhích, tinh quang trong mắt xẹt qua, bên môi ý cười càng lúc càng lớn, mãi đến tận...

Àm!

Đại môn quán bar bị người dùng chân đá văng, một nhóm người ồa lên, nhìn thấy người của Thanh bang, ánh mắt ai nấy đều bốc hỏa, không quản chuyện khác, xông vào đánh người Thanh bang, tức khắc, tình cảnh trong quán rượu hỗn loạn, một đồng lộn xộn, bất quá đám người Đế Hào đến đây có chuẩn bị, trong tay đều mang theo không ít người, đám người quán bar do bị Đường Linh tập kích, không dám manh động, cũng không kịp gọi thêm người, cho nên rất nhanh người Thanh bang đều bị người Đế Hào toàn bộ đánh ngã.

Mà những này người đều có một điểm giống nhau, chính là trên mặt đều chảy máu, hai mắt đều bị đánh sưng vù, ai nấy đều biến dạng!

“Mẹ mày! Cho chúng mày đánh mặt, Cho chúng mày đánh mặt này! Lão tử đánh chúng mày “thay mặt” luôn!” Không ngoài suy đoán, Đường Linh ở trong đám người lại lần nữa nhìn thấy Nhị Cầu quay lại, vừa đánh vào mặt một tên Thanh bang, vừa chửi rủa trong miệng.

Đường Linh biết, hắn đang báo thù cho Lôi Tử, mà những anh em khác của Đế Hào cũng vậy, lúc bọn họ nhìn thấy Nhị Cầu đỡ Lôi Tử khắp khênh đi tới, đám huynh đệ nổi giận bùng bùng! Cũng còn tốt trước khi Nhị Cầu tiến vào quán bar liên sai người truyền tin về, người Đế Hào vốn chuẩn bị đợi lệnh, nhận được tin tức liền chạy thẳng tới!

Chỉ chớp lát thời gian, quán bar an tĩnh, chỉ thi thoảng nghe thấy tiếng rên âm ỉ trên đất, cả quán bar chỉ còn dư lại Mộ Kỳ Duệ hoàn hảo vô khuyết, hắn đứng đó, nhìn trước mắt tất cả, không biết đang suy nghĩ gì.

“Lão đại, những người này xử lý như thế nào?”

Phùng Tam đi tới bên cạnh Đường Linh, con tức giận trên mặt chưa tiêu tán, hắn và Lôi Tử xem như huynh đệ cùng vào sanh ra tử, nhìn dáng dấp thê thảm của Lôi Tử, hỏa khí xông lên tận trời, lại nghe được tin Nhị Cầu truyền về nói Đường Linh vẫn đang ở bên trong, lập tức dẫn theo huynh đệ vọt vào.

“Đương nhiên phải diệt khẩu! Bọn chúng cho rằng động đến người Đế Hào chúng ta, nhẹ nhàng đánh mấy cái là xong?” Vô Lâm thân hình cao lớn, tiếng nói cũng lớn, dọa đám người Thanh bang sợ vỡ mặt run rẩy.

“Tiểu Lâm Tử, cậu sợ thiên hạ không loạn hả!” Tà Trảm gào lên một câu, “Lão đại, quán bar Luân Hồi này chỉ là sản nghiệp nhỏ của Thanh bang, ở đây người của Thanh bang cũng không nhiều, có nhiều chỉ là bảo vệ quán bar, thực lực Thanh bang vượt xa chỗ này, chúng ta cùng Thanh bang trở mặt cũng không sáng suốt.”

Đế Hào mới phát triển hai năm, nhân thủ cùng căn cơ cũng không bằng Thanh bang, một khi trở mặt cùng Thanh bang, e rằng Đế Hào phải thương vong nặng nề, cứ cho việc lão đại vừa mới giết chết hai tên, nhưng tuyệt đối không thể giết chết toàn bộ đám người trước mắt!

Phùng Tam không nói gì, tất cả nghe lão đại.

Nhìn chung quanh một vòng những kẻ ngã trên mặt đất, miệng đang không ngừng rên rỉ, ánh mắt Đường Linh xám xuống, phân phó nói, “Đều mang về! Chuyện ngày hôm nay, Thanh bang nhất định phải cho chúng ta một câu trả lời thuyết phục!”

“Vâng, lão đại!”

Lúc này Đường Linh mới nhìn về phía Mộ Kỳ Duệ vẫn im bất kia, “Chuyển lời cho Lưu Học Dững, tính mạng Tôn Thanh tôi đã thu, những người còn lại đều bị tôi giam giữ, nếu anh ta muốn lãnh về những người này, sáng sớm ngày mai 8 giờ tới Đế Hào lĩnh người, nếu không muốn lĩnh về, liền trực tiếp lĩnh thi thể đi!”

Nhìn Đường Linh như tử thần địa ngục, Mộ Kỳ Duệ không tự chủ gật đầu, tuy rằng hắn thường xuyên đánh nhau, nhưng giết người, hắn còn chưa làm qua, trong nháy mắt Đường Linh giết chết hai người, Mộ Kỳ Duệ cảm thấy nếu Đường Linh muốn giết những người còn lại, chỉ là một cái nhấc tay!

“Chúng ta đi!”

“Vâng, lão đại!”

Người Đẻ Hào mỗi người xách theo một tên thủ hạ quán bar, đi theo Đường Linh, từng bước một ra ngoài quán, trong quán bar chớp mắt một cái đã không có bóng người, chỉ còn dư lại hai bộ thi thể và Mộ Kỳ Duệ vẫn còn đang trong cơn chấn động chưa thoát ra.

Lôi Tử cùng em trai hắn đã được đưa đi bệnh viện thành phố, Đường Linh không trở về Đẻ Hào, trực tiếp đi thẳng đến bệnh viện, đột nhiên bệnh viện thành phố đông đúc hẳn lên, Phùng Tam sắp xếp mấy người, đem người của Thanh bang mang về Đẻ Hào trông giữ, mấy người quân sự đi theo Đường Linh đến bệnh viện.

Lôi Tử cùng em trai hắn bị đưa vào phòng phẫu thuật, Lôi Tử bị thương khá nặng, gãy vài cái xương sườn, cần phải tiến hành phẫu thuật, mà Lôi Vũ thì chỉ bị thương ngoài da, bác sĩ và y tá sau khi băng bó cho hắn liền cho nhập viện.

Lôi Tử còn đang phẫu thuật, nhưng điều hắn lo lắng nhất chính là người em trai này, cho nên khi Đường Linh tới thăm bệnh, mới vừa vào phòng bệnh, liền thấy Lôi Vũ ngồi ở trên giường bệnh, ánh mắt thất thần vô hồn, hiển nhiên là bị tình cảnh hôm nay dọa cho sợ hãi.

Đường Linh không để Phùng Tam đi theo, mà dặn Phùng Tam canh giữ ở cửa phòng phẫu thuật của Lôi Tử, có tin tức liền thông báo cho cô hay.

Đi tới phòng bệnh, cô tiện tay đóng cửa phòng lại, tiếng đóng cửa kéo tâm tư Lôi Vũ quay lại, ngẩng đầu nhìn thấy Đường Linh, hắn có chút hoảng hốt, sau đó nhận ra Đường Linh là người vừa rồi đã cứu hắn và anh trai, hắn khẽ nhúc nhích khóe miệng, cất tiếng: “Hôm nay cảm ơn cô đã cứu tôi và anh trai tôi.”

Đường Linh không nói gì, mà đi tới cái ghế bên cạnh, thẳng tắp ngồi xuống, quan sát Lôi Vũ một chút, Lôi Vũ coi như là một thanh niên đẹp trai, là kiểu người hào hoa phong nhã, điểm ấy cùng Lôi Tử hoàn toàn khác nhau, dùng tục ngữ để hình dung, Lôi Tử chính là loại người bọc tuệch, mà Lôi Vũ chính là tiểu thư sinh.

Lôi Vũ thấy Đường Linh ngồi xuống nhưng không nói lời nào, cứ như vậy đánh giá hắn, hắn có chút bó buộc, tuy rằng tuổi Đường Linh nhỏ hơn, nhưng khí thế trên người lại rất mạnh.

“Cái kia, cô quen biết anh trai tôi?” Lôi Vũ vẫn không biết Lôi Tử làm cái gì, Lôi Tử xưa nay không nói gì cho Lôi Vũ nghe, hắn cũng không nhận ra Đường Linh.

Kỳ thực Đường Linh đã gặp mặt qua Lôi Vũ, chỉ có điều đó là sáu năm trước, Đường Linh còn là một học sinh tiểu học, sáu năm biến hóa rất lớn, hơn nữa thời gian lâu rồi, Lôi Vũ căn bản không nhớ tới đã từng gặp qua Đường Linh.

Đường Linh vẫn im lặng như cũ, chỉ gật đầu, Lôi Vũ buồn thối mím mắt xuống, đối mặt với người luôn im lặng như Đường Linh, hắn lại lí nhí chậm rãi cất lời, “Tôi và tiểu Như rất yêu nhau, chúng tôi mỗi ngày đều bên nhau, cùng nhau ăn cơm, cùng nhau lên lớp, cùng nhau đi phòng tự học, cùng nhau tản bộ! Nhưng đột nhiên có một ngày tiểu Như không để ý tới tôi nữa, tôi không biết mình đã làm sai chỗ nào, tôi cho rằng cô ấy chỉ đùa giỡn với tôi thôi, nhưng...”

Lôi Vũ ghen ngào một chút, đắm chìm trong thế giới riêng, tiếp tục nói, “Vào cái ngày tôi thấy cô ấy đi cùng một người đàn ông khác, tôi âm thầm đi theo họ, nhưng nhìn thấy bọn họ vào quán bar, tôi chờ ở bên ngoài, sau mấy tiếng bọn họ đi ra, tôi tiến lên chất vấn tiểu Như, cô ấy lại nói... Cô ấy nói cô ấy không yêu tôi! Cô ấy muốn ở bên người đàn ông kia! Cô ấy... Cô ấy không cần tôi nữa!”

“Cô ấy là còn vì người đàn ông đó mà bỏ học, cô ấy thật vất vả mới thi đậu Kinh đại, cô ấy lại không cần, tình cảm của chúng tôi, cô ấy cũng không cần! Tôi không hiểu, cho nên tôi đi theo bọn họ về tới thành phố S, tôi tìm chừng mấy ngày, rốt cuộc biết được hai người họ sẽ đi đến quán bar đó, tôi rốt cuộc cũng gặp được hai người họ, nhưng tôi không nghĩ tới sẽ biến thành như vậy!”

“Anh trai vì cứu tôi, bị những người kia đánh, tôi chỉ biết tro mắt nhìn anh trai mình bị bọn chúng đánh ngã trên đất, sau đó lại đến một đám người ra tay đâm đá túi bụi vào anh ấy, dù tôi có cầu xin thế nào, bọn chúng đều không chịu dừng tay, một khắc đó tôi hận chính bản thân mình, hận mình gây phiền phức cho anh trai, hận tôi tại sao phải tìm ra đáp án cho bằng được với tiểu Như! Tôi... hận sự bất lực của mình!”

Nói tới chỗ kích động, Lôi Vũ nắm chặt quả đấm dùng sức đâm vào giường, phát ra từng trận rung.

“Uhm, cậu quả thực vô năng!”

Giọng nói Đường Linh thanh lãnh vang lên, Lôi Vũ nghe thấy mà sửng sốt, ngẩng đầu lên nhìn Đường Linh, cô cũng cho là hắn vô năng?

Đường Linh giương mắt, nhìn Lôi Vũ trước mắt có chút kinh ngạc, cô chậm rãi nói, “Dù cậu có hỏi ra được đáp án, vậy cậu có năng lực gì? Cô ta đã làm ra lựa chọn, không phải vậy sao?”

Lôi Vũ nghe xong, cúi đầu, cả người như chán chường.

Đường Linh vẫn như cũ nhàn nhạt nhìn hắn, “Có người nói qua chưa, cậu kém xa anh trai mình?”

Lôi Vũ nghe xong liền ngẩng phắt đầu lên, nhìn Đường Linh ánh mắt có một tia khó có thể tin, hắn thi đậu Kinh đại, được bạn học thầy giáo coi trọng, bạn học ước ao, mà anh trai hắn, chưa tốt nghiệp tiểu học, không có công việc đàng hoàng, hơn 20 tuổi, cả bạn gái cũng không có, chỉ cần người từng gặp hắn cùng anh trai hắn, đều nói hắn có tiền đồ hơn anh trai nhiều, mà hắn tuy rằng kính trọng anh trai mình, nhưng trong lòng cũng cho là tất cả mọi thứ anh trai đều không bằng hắn!

Đường Linh nhìn thái độ Lôi Vũ, cười nhạo một tiếng, “Không phục? Vậy để tôi nói ra một chút ý nghĩ của cậu xem có đúng không, cậu cảm thấy Lôi Từ không tốt nghiệp tiểu học không bằng cậu, một sinh viên tài cao của trường Kinh đại, cậu tiền đồ huy hoàng khắp chốn mà Lôi Từ chỉ có thể sống qua ngày.”

Lôi Vũ tròn to mắt bán đứng nội tâm giờ phút này của hắn, Đường Linh khẽ cười một tiếng, “Ồ trong mắt tôi, cậu không bằng một sợi tóc của Lôi Từ! Còn nhớ chuyện sáu năm trước không?”

Ánh mắt Lôi Vũ quả nhiên lóe lên, quay đầu đi, không lên tiếng.

“Cậu có từng nghĩ qua, tại sao cậu lại được thả ra? Chẳng phải người ta từ bỏ, mà là anh trai của cậu dùng 20 vạn chuộc cậu ra ngoài!”

Lôi Vũ lại lần nữa nhìn về phía Đường Linh, “Không có khả năng, anh trai tôi làm sao có khả năng có nhiều tiền như vậy? Không có khả năng!”

Đường Linh liếc nhìn đồng hồ, Lôi Từ tiến vào phòng phẫu thuật sắp hai giờ rồi, vẫn không có tin tức truyền ra, ngẩng đầu nhìn Lôi Vũ chậm rãi nói, “20 vạn kia chính là anh trai cậu dùng sự phục vụ quên mình để đổi lấy, nhiều năm nay cậu áo com không lo, cũng là anh trai cậu dốc sức kiếm tiền lo cho cậu! Anh của cậu không bằng cậu? Ô, thật là chuyện tiểu lâm!”

“Sáu năm trước cậu cãi vã với người ta, trong cơn xung động cậu đẩy người ta xuống lầu, sáu năm sau vì một đứa con gái, chạy đến địa bàn Thanh bang gây sự, làm hại anh trai cậu thương tích đầy mình nằm trong phòng phẫu thuật, cậu kích động, cậu ích kỉ, bài học sáu năm trước không khiến cậu rút ra kinh nghiệm, cách đối nhân xử thế vẫn dễ kích động như vậy, làm việc không để ý hậu quả, đã vậy cậu còn cho rằng anh trai cậu mọi thứ đều không bằng cậu! Thực sự là buồn cười, cực kỳ nhục cười!”

Lời nói Đường Linh sắc bén như dao nhọn, từng nhát đâm vào đầu Lôi Vũ, hắn khiếp sợ, hắn hối hận, hắn... xấu hổ!

Hóa ra anh trai hắn dùng mạng để kiếm về 20 vạn, cứu hắn ra từ trong trại giam, tại sao lại như vậy? Anh trai không phải nói nhà người ta tâm địa tốt, mới bỏ qua cho họ sao?

“Anh trai tôi làm sao vậy? Cái gì gọi là phục vụ quên mình? Cô mau nói cho tôi biết đi!” Lôi Vũ mất đồ ăn, vẻ mặt kích động.

“Muốn biết, thì chờ anh trai cậu tỉnh lại đã, cậu tự mình đi mà hỏi anh ta!” Đường Linh nhìn Lôi Vũ, “Tôi muốn nói cho cậu là, một người đàn ông dù gặp phải bất kì ngăn trở nào, đều phải dũng cảm đối mặt như một người đàn ông thực thụ, xúc động vinh viễn không giải quyết được vấn đề, mà anh trai của cậu, anh ta chính là một người đàn ông đỉnh thiên lập địa, người khác có thể xem thường anh ta, chỉ có cậu là không thể! Cậu hôm nay có tất cả, đều là anh trai cậu cho cậu! Không có anh ta, thì sẽ không có cậu hôm nay!”

Đường Linh đứng dậy, không nhìn Lôi Vũ thêm một cái, đi ra khỏi phòng bệnh, Lôi Vũ được Lôi Từ bảo vệ quá tốt rồi, thế cho nên lại như một bông hoa trong nhà kính, chưa trải qua mưa gió bão bùng, đạt được chút thành quả, liền kiêu ngạo tự phụ, Đường Linh hi vọng lần giáo huấn này có thể làm cho Lôi Vũ trưởng thành thật sự, Lôi Từ cũng có thể buông tay cho hắn tự do bay lượn!

(còn nữa)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Nhân Thương Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.